

သုဒ္ဓတ္ထဘာဏဝနာကျမ်း

သုဒ္ဓလ္လဘဘာဝနာကျမ်း

မြန်ချီရေး

သစ္စာမဏ္ဍိုင်စာပေ

အမှတ် ၂-ရွှေတိဂုံဘုရားဈေး၊ ရန်ကင်းမြို့။

ပုံနှိပ်ခြင်း

၁၉၈၂-ခုနှစ် မတ်လ

တတိယအကြိမ် အုပ်ရေ ၁၀၀၀

ဘာသာရေးဆိုင်ရာ စာပေခွင့်ပြုချက်
အမှတ် (၃၇)

မျက်နှာဖုံးခွင့်ပြုချက်အမှတ် (၂၆၂)

ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေသူ။ ။ ဦးညွန့်ဝေ (မြဲ-၀၁၅၈၄) သစ္စာမဏ္ဍိုင်စာပေ
အမှတ် ၂၊ ရွှေတိဂုံဘုရားဈေး၊ တောင်ဘက်မုခ်၊ ဒဂုံစာတိုက်၊
ရန်ကုန်မြို့က ထုတ်ဝေ၍။ ။ ဒေါ်နှင်းမြင့် (မြဲ-၀၁၉၉၁)
နှင်းပုံနှိပ်တိုက်၊ အမှတ် ၁၂၊ ၄-လမ်း၊ ပုသိမ်ညွန့် ရန်ကုန်မြို့က
ပုံနှိပ်သည်။

အဖိုး ၁၅-ကျပ်။

မာတိကာ

ဤဆိုလတ္တံ့ သည်ကား ဤသုဒ္ဓလ္လဘဘာဝနာကျမ်း၌ မာတိကာသွား
စကားရုပ်တို့ဖြင့် ကြည့်ရှုလွယ်ရန် မှန်ပြချက်တည်း။

စဉ်	အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာ
	* မိတ်ဆက်နိဒါန်း	၁
	* ဂန္ဓာရမ္မ	၃
၁။	ဗုဒ္ဓဂုဏ်တော်ဘာဝနာ	၉
	ဝန္ဓနာဂါထာ	၁၃
၂။	ဓမ္မဂုဏ်တော်ဘာဝနာ	၈၁
၃။	သံဃာ့ဂုဏ်တော်ဘာဝနာ	၉၁
၄။	မရဏသုတ္တံဘာဝနာ	၁၀၂
၅။	ကာယဂတသုတ္တံဘာဝနာ	၁၄၀
၆။	အသုဘဘာဝနာ	၁၇၈
၇။	ပကိဏ္ဍကဘာဝနာ	၁၈၅
၈။	ဝိပဿနာဘာဝနာ	၂၈၃
၉။	ကျမ်းပြီးနိဂုံး	၃၆၆

နောက်ဆက်တွဲ ရတနာ့ရောင်ခြည်

၁။	ဗုဒ္ဓဂုဏ်တော် (၉) ပါး ဘုရားရှိခိုး	၃၇၄
၂။	ဓမ္မဂုဏ်တော် (၆) ပါး တရားရှိခိုး	၃၈၀
၃။	သံဃာ့ဂုဏ်တော် (၉) ပါး သံဃာရှိခိုး	၃၈၃
၄။	ဗုဒ္ဓဂုဏ်တော်အကျဉ်း မှတ်ဖွယ်	၃၈၆
၅။	ဓမ္မဂုဏ်တော်အကျဉ်း မှတ်ဖွယ်	၃၈၆
၆။	သံဃာ့ဂုဏ်တော်အကျဉ်း မှတ်ဖွယ်	၃၈၇
၇။	ဂုဏ်တော်နှင့် သတိပေးချက်	၃၈၇
၈။	မင်္ဂလာဝါဒ ဆုံးမစာ	၃၉၂
၉။	နိဂုံး	၄၀၂

မိတ်ဆက်နိဒါန်း

ဤစာအုပ်ကား.... “သုဒ္ဓလ္လံဘဘာဝနာကျမ်း” ဟူသောအမည်ဖြင့် ၁၂၈၂ ခုနှစ်က ရေးသားခဲ့သော ကျမ်းဖြစ်ရာ အနှစ် (၆၀)မျှ လောက် ရှိခဲ့ပါပြီ။

ထိုကျမ်းကို.... မုံရွာမြို့ မပေါ်ခင် ‘အလုံ’ ဟု ထင်ရှားစဉ်က (ထိုခေတ် အလုံမြို့နယ်) ယခုခေတ် အရာတော်မြို့နယ်ဖြစ်၍ အရာတော်မြို့ မှ မြောက်ဘက် (၁၀) မိုင်ခန့်ဝေးသည့် အောင်သာရွာ တိုက်သစ်ကျောင်း မူလဆရာတော် အရှင်အာဒိစ္စမထေရ် ရေးသားစီရင်ခဲ့သော ကျမ်းကောင်းတဆူ ဖြစ်ပါသည်။

ကျမ်းရေးသားပုံမှာ.... ဗုဒ္ဓါနုဿတိ မှစ၍ ဓမ္မာနုဿတိ သံဃာနုဿတိ မရဏဿတိ ဣယဂတာသတိ အသုဘ ဘာဝနာ ကမ္မဋ္ဌာန်းများနှင့် ပက္ခိဏ္ဍကပိုင်း ဝိပဿနာ ပိုင်းများကို ဆန်းပြားစုံလင်စွာ ဂါထာပေါင်း (၅၀၀) မျှတို့ဖြင့်ဖြည့် ဂါထာမြန်မာအနက်ပြန် အမှာစကားပြေ လင်္ကာများဖြင့် စီရင်ရေးသားထားရာ ဖတ်၍မငြီး ဖြစ်ပါသည်။

အထူးသဖြင့်.... ဂါထာများ၏ပါဠိ အနက်များမှာ ဘုရား တရား သံဃာ တော်များ၏ ဂုဏ်တော်များကို ထူးကဲစုံလင်စွာစီကုံးနှုန်းဖွဲ့၍ အနက်အဓိပ္ပာယ်များကိုလည်း ဆန်းပြားစုံလင်စွာ လင်္ကာ သွားတို့ဖြင့် ဖတ်၍မငြီး လောက်အောင်ပင် စာရွှေသုများ၏ စိတ်ကိုဆွဲ ဆောင်နိုင်သောကြောင့် ကျမ်းကောင်း တဆူ

ရှင်လူအများ၏ လေးစားမှု နှစ်သက်မှုကိုများစွာ ခံယူနိုင်
ရကား ၁၂၇၃ ခုနှစ် တကြိမ် ၁၂၉၁ ခုနှစ် တကြိမ်
အားဖြင့် ၂-ကြိမ်ပင်ရိုက်နှိပ်ခဲ့ရပါပြီ။

ယခုအခါ စာအုပ်များမှာ ရှာဖွေ၍မတွေ့ရလောက်အောင်ပင် ရှားပါးနေ
သဖြင့် စာဖတ်ပရိသတ်များမှာ အားမလိုအားမရ တသ
လျက် ရှိနေကြကာ နောက်ထပ်မံရိုက်နှိပ်ရန် ဝိုင်းဝန်း
တိုက်တွန်းနေကြပါသည်။

သို့ပါ၍ ပထမကျမ်းပြုဆရာတော်ကြီး၏ တပည့်ရင်းဖြစ်သော အောင်
သာရွာ(အောင်မြေရွှေသာတိုက်သစ်) ဆရာတော် အရှင်ဇနိန္ဒနှင့်

ပဲခူးမြို့သာသနာ့မဏ္ဍိုင် ခေတ်မီကျမ်းပြုဆရာတော် အရှင်ပညာဇောတ
တို့က တတိယအကြိမ် ထပ်မံပြုပြင် ထည့်စွက်မှုန်းမံ၍ ရိုက်နှိပ်ဖြန့်ဝေ
နှစ်သိမ့်စေကြပါကြောင်း။

စာရွှေအပေါင်းတို့သည် နှစ်ကောင်းအားရစွာဖြင့် ကြည့်ရှုဖတ်ကြာ
ကျင့်ပွားစုံစွာချမ်းသာသုခ လက်တွေ့ ခံစံနိုင်ကြပါစေသတည်း။

သတိ။ ။သက်ဆိုင်ရာအခန်း၏အဆုံး၌ ဗုဒ္ဓနုဂါဿတိပွားများပုံ စသည်
များကိုပြထားပါသည်။

အရှင်ဇနိန္ဒ

အရှင်ပညာဇောတ

၁၃၄၂ ခုနှစ် ဒုတိယဝါဆိုလပြည့်နေ့။

သဒ္ဓလဘဘာဝနာကျမ်း မူလ

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

ဝိနိဂ္ဂဟ

- ၁။ ဓမ္မစက္ခုမဟံ ဒါတံ၊ ဝိစိတ္တဓမ္မဒေသကံ။
အဘိဝဗ္ဗိယ သမ္ဗုဒ္ဓံ၊ လေဗ္ဗိကဟိတဝုဒေသကံ။
- ၂။ သံသာရဒုက္ခသဉ္ဇေဒံ၊ သံကိလေသပ္ပဟာယက္ခံ။
ဓမ္မဉ္စာပိ သုခာရေန္တံ၊ အမတံ သိတ္တလံ ကရံ။
- ၃။ သမ္မာဥဇုပဋိပ္ပန္နံ၊ သုလဒ္ဓဓမ္မစက္ခုကံ။
သီလာဒိဂုဏသမ္ပန္နံ၊ သံဃဉ္စာပိ အနတ္တရံ။
- ၄။ ဥဇုမုဒုနိဂါတေန၊ ဓမ္မရသသမေသိန္နာ။
သဒ္ဓမ္မဋ္ဌိတိကာမေန၊ လာဘထေရေန ယာစိတော။
- ၅။ သုဒ္ဓစိတ္တေန အတ္ထာယ၊ သုဗ္ဗိတ္တရတသံဝရံ။
သုဒုလ္လိဘာတိဝေါဟာရံ၊ ဝက္ခံ သန္တကဗျာဝနံ။

၆။ ဣဒံ မေ ဘာဝနံ ဘာသံ၊ အရိယဘာဝကာရကံ။
သမ္ပဿန္တ၊ စ ဓာရေန္တ၊ သဇ္ဈာယန္တ၊ စ သာဓဝေါ၊

၁။ အဟံ၊ ကေသာလောမ စသည်သောင်းပြောင်း အပေါင်းဝတ္ထု
မကောင်းစုကို ကိုယ်ဟုသမုတ် အကျွန်ုပ်သည်။ ဓမ္မစက္ခု၊ သုခမစပ် ဒုက္ခဓာတ်
ကို အမှတ်စိတ်မှာ ဝိပလ္လာကြောင့် ငါးဖြာအာရုံ ကာမဂုဏ်တစ် ခါခါညီ
သည့် ပါပိမတဏှာ ရှိအာသာနှင့် သက္ကာယဝိသတိ ဖျက်ခွါဘိ၍ ဒိဋ္ဌိအယူ
မရှိဖြူသဖြင့် အပူအပင် မြူမယ့်ဥသည့် အသံခံတ နံရောဓကို သဘောမခွ
မင်္ဂလောကျ၍ မုချကေန အမှန်မြင်သိ ဉာဏ်မျက်စိကို။ ဒါတံ၊ ပေးသနားတော်
မူတတ်ထသော။ ဝိစိတ္တဓမ္မဒေသကံ၊ ဆန်းကြယ်စွာလှ မြတ်ခမ္မကို နေ့ညမဟူ
သုံးဘုံသုအား လူအများကို ဟောကြားတော်မူတတ်ထသော။ လောကဟိ
တဂဝေသကံ၊ ဒီပကံရာ ထုတ်ချာမှန်ကင်း သုံးလူ မင်း၏ ခြေရင်းတော်၌
ဦးဖြင့်ခိုက်၍ နှစ်ခြိုက်ရွှင်လန်း ဗျာဒိတ်ပန်းကို ဆင်မြန်းလူလူ ပန်ယူသည်မှ
ထိုကစ၍ များလှဖန်ခါ သံသရာမှာ မဟာကရုဏာ ကြီးမားစွာကြောင့်
ကမ္ဘာစဉ်ရေ လေးသင်္ချေနှင့် လွန်လေတုက်ကိန်းကပ်တသိန်း၌ အေးငြိမ်းစေ
ကြောင်း ဝေနေပေါင်း၏ ပုံးအောင်းမှီရာ ရှည်အကြာလျှင် ချမ်းသာစေမှု
လုံ့လပြုလျက် သဗ္ဗညုစစ် ဘုရားဖြစ်၍ နှစ်လေးဆယ့်ငါး ဘယ်မနားပဲ
တရားမင်္ဂရေ ရက်တိုင်းဝေလျက် ရှေ့ပြည်နံဗွာန် စံတော်မူရ နေ့သို့ကျ
အောင် တလောကလုံး၏ အကျိုးစီးပွားကို မနားရှာမှီးလေ့ ရှိတော်မူထ
သော။ သမ္ပုဒ္ဓံ၊ သုံးလူ ထုတ်ထား သဗ္ဗညု မြတ်စွာဘုရားသခင်ကို။
အဘိန္ဒာမိ၊ အထူးဂါရဝ သက္ကစွဖြင့် ကာယဝစီ မနောချီလျက် သုံးလီ
ဒွါရ ပဏာမဖြင့် ကြည်နူးသဒ္ဓါ ရှိခိုးပါ၏။

၂။ အဘိဝါဒိယအဘိဝန္ဒိတော၊ ကြည်ဆူညွတ်နူး ရှိခိုးဦး၍။ သံသရဒုက္ခ
သဗ္ဗေဒံ၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် စက်ရဟတ်ဟု မပြတ်မစဲ ဝဲသို့လည်ခါ သံသရာ၌
များစွာထောင်သောင်း ဒုက္ခပေါင်းကို ကောင်းမွန်စွာ ဖြတ်တောက်တော်
မူတတ်ထသော။ သံကိလေသပ္ပဟာယကံ၊ မောဟအဝိဇ္ဇာ ပိတ်ဖုံးကာ၍
တဏှာရစ်မှူး အပြစ်ထူးနှင့် ညစ်ညူးကြိမ်ဖန် မီးအလျှံသို့ ပူပန်စေတတ်
နှိပ်စက်တတ်၍ ရှုပ်ယှက်ခတ်လှိုက် မီးစာမှိုက်သို့ ပယ်ထိုက်လှစွာ ကိလေသာ
ကို ကောင်းစွာ ပယ်ရှားတော်မူတတ်ထသော။ အမကံ၊ သန္ဓေဥပါဒ် ဇာတိ
ဓာတ်နှင့် မစပ်မလျှင်း သို့ဖြစ်ခြင်းကြောင့် အိုခြင်းကင်းကွာ နာခြင်းကင်း

ဝေး သေဘေးမပြု မဆူမလှိုက် မပူအိုက်သော အမြိုက်နိဗ္ဗာန်သို့။ သုခာ-
ရေန္တံ၊ အသင့်စိတ်၌ သိမ်းပိုက်ကျင့်သူ နတ်လူဗြဟ္မာ ဝေနေယျာကို
ကောင်းစွာ ဆောင်တော်မူတတ်ထသော။ သီတလံ၊ အပူမလှမ်း အေးချမ်း
ခြင်းကို။ ကရံ၊ ပြုတော်မူတတ်ထသော။ ဓမ္မဉ္စာဒိ၊ မဂ်လေးခု ဖိုလ်လေး
တန် နိဗ္ဗာန်ပရိယတ် ဆယ်ပါးသော တရားတော်မြတ်ကိုလည်း။ အဟံ၊
အကျွန်ုပ်သည်။ အဘိဝန္ဒာမိ၊ အထူးဂါရဝ သက္ကစုံဖြင့် ကြည်ဆွသဒ္ဓါ
ရှိခိုးပါ၏။

၃။ အဘိဝါဒိယအဘိဝန္ဒိတော၊ ကြည်ဆူညွတ်နူး ရှိခိုးဦး၍။ သမ္မာ၊
ကောင်းစွာ။ ဥဇ္ဇပုဋိပန္နံ၊ နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာ ပြည်ခေမာသို့ သွားရာမဂ္ဂ လမ်း
မှန်ကျသည်ဖြစ်၍ မကွေ့မထောင့် ဖြောင့်မတ်သော အကျင့်လည်းရှိတော်
မူထသော။ သုလဒ္ဓဓမ္မစက္ခုကံ၊ ကောင်းစွာသိအပ်ရအပ်သော လောကုတ္တ-
ရာ ပညာအကို ဉာဏ်မျက်စိလည်း ရှိတော်မူထသော။ သီလာဒိဂုံဏသမ္ပန္နံ၊
သီလသမာဓိ စရှိအပုံ များစွာသော ဂုဏ်အပေါင်းတို့နှင့်လည်း ပြည့်စုံတော်
မူထသော။ အနုတ္တရံ၊ အတုမရှိ မြတ်တော်မူထသော။ ဝါ၊ အနုတ္တရံ၊ ပုထုဇဉ်
ဟု နတ်လူအပေါင်းတို့ထက် အလွန်အကြူး အထူးအားဖြင့်လည်း မြတ်
တော်မူထသော။ သံသဉ္စာဒိ၊ မဂ္ဂဖလဋ္ဌာန် ရှစ်တန်အရိယာ ထေရ်သံဃာ
အပေါင်းကိုလည်း။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ အဘိဝန္ဒာမိ၊ အထူးဂါရဝ၊
သက္ကစုံဖြင့် ကြည်ဆွသဒ္ဓါ ရှိခိုးပါ၏။

၄။ အဘိဝါဒိယအဘိဝန္ဒိတော၊ ကြည်ဆူညွတ်နူး ရှိခိုးဦး၍။ ဥဇ္ဇမုဒုနိ၊
ဝါတေန၊ ဇာတိမနော သဘောအခလေ့ ပြကတေ့ဖြင့် မကွေ့မထောင့်
ဖြောင့်မတ်သောသဘော နူးညံ့သော နှိမ့်ချသောသဘောဖြင့်။ ဓမ္မရသသ-
မေသိနာ၊ ဓမ္မဩဇာ အရသာကို ကောင်းစွာရှာမှီးလေ့ရှိသော။ သဒ္ဓမ္မဋ္ဌိ-
တိကာမေန၊ ဘုရားအစရှိသော အရိယာအပေါင်း ယောက်ျားကောင်းတို့
သွားဟောင်းလမ်းရိုး တရားမျိုး၏ ပွားတိုးမယုတ် မဆုတ်အရှည် ကောင်း
စွာတည်ခြင်းကို အလိုရှိသော။ လာဘထေရေန၊ ပျိုမြစ်နုနယ် ကုသိုလ်
ကြွယ်၍ ငယ်စဉ်ကစ ဆုမ္မဩဝါ ရသည်တာကြောင့် သညာအန္တတ္ထ ဆို
ထိုက်လှသော လာဘတုင်မည် မြတ်သောထေရ်သည်။ ယာစိတော အဘိ-
ယာစိတော၊ သုံးကြိမ်သုံးဖန် သုံးတန်ခါခါ ရှိသေစွာဖြင့် သာယာခညောင်း
ညွတ်ပြောင်းအထပ်ထပ် တောင်းပန်အပ်သော။ အဟံ၊ ငါသည်။

၅။ သုဗ္ဗတရတသာဓုနံ၊ ဘာဝနာအပေါင်း အကျင့်ကောင်း၌ ပျော်
 ပိုက်စိတ်သန် အဓိဋ္ဌာန်နှင့် နိဗ္ဗာန်စခန်း လမ်းကောင်းကိုသာ ကြိုးပမ်းရှာ
 သော ပညာရှိအပေါင်း သူတော်ကောင်းတို့၏။ အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှါ။
 သုဒ္ဓစိတ္တေန၊ လာဘယသ စသည်မမှီ လောကီမနွယ် စင်ကြယ်ခြင်းရှိသော
 စိတ်ဖြင့်။ သုဒ္ဓလ္လဘာတိ၊ သုဒ္ဓလ္လဘဘာဝနာဟူ၍။ ဝေါဟာရံ၊ ခေါ်ဆို
 အပ် ခေါ်ဆိုထိုက်သော။ ဝါ။ သုဒ္ဓလ္လဘာတိ၊ ကပ်ပေါင်းကမ္ဘာ ထောင်
 သောင်းကြာလည်း မြတ်ရာလူ့ရှာ ခုအခါသို့ သာသနာရောင် ပြောင်ပြောင်
 ထွန်းလစ် ခါကောင်းခေတ်၌ မဖြစ်လူမျိုး မပြုတိုးခဲ့ လူမျိုးလူတော် ပြု
 လာသော်လည်း အယူမတော် ကျင့်မတော်နှင့် ချွတ်ချော်ပယ်ထဲ လွဲကြီး
 လွဲ၍ ရခဲ့သည်ထက် ရခဲ့လှစွာ ဖြစ်သည်တကြောင့် သညာအနန္တသုဒ္ဓလ္လ
 ဘ ဘာဝနာဟူ၍။ ဝေါဟာရံ၊ တရားယူလို များလှစိုလ်တို့ ခေါ်ဆိုအပ်
 ခေါ်ဆိုထိုက်သော။ သန္တကံ၊ ရာဂဒေါသ စသည်မြားမြောင် တထောင်
 ငါးရာ ကိလေသာဆွေး လောင်မီးဘေး၏အေးငြိမ်းခြင်းကိုလည်း ပြုလုပ်တတ်
 သော။ ဝါ။ သန္တကံ၊ ရာဂဒေါသ စသည်ညီးထိန် ဤမီးရှိုန်၏ ဖြင်းသိမ်
 မစွမ်း သောင်းကျန်းမပေါ် နွမ်းညှိုးလျှော်၍ သူတော်ကောင်း၏ အဖြစ်ကို
 ပြုလုပ်တတ်သော။ ဘာဝနံ၊ အသောလျင်မြန် နိဗ္ဗာန်အမတ အောင်ဌာန
 သို့ ရောက်ကြဖို့ရာ ဘာဝနာကို။ ဝက္ခံ ဝက္ခာမိ၊ ပုံထူးများစွာ ဥပမာဖြင့်
 သာယာရှင်ဇော ဟောပေအံ့။

၆။ မေမယာ၊ ငါသည်။ ဘာသံဘာသိယမာနံ၊ ဆိုအပ်လတ္တံ့သော။
 အရိယဘာဝကာရကံ၊ အရိယာအစစ် သူတော်ကောင်းအဖြစ်ကို ပြုလတ္တံ့
 သော။ ဣမံဘာဝနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကြိုစာ ဘာဝနာကို။ သာဓဝေါ၊ တရား
 လက်မလှုတ် မချွတ်မစောင်း သူတော်ကောင်းတို့သည်။ သမ္ပယန္တု စ၊
 ကြေးမုံရောင်ဖိတ် မျက်နှာရိပ်သို့ ကြည်စိတ်ဝမ်းသာ ခါခါစေ့ငှ ရှုလည်း
 ရှုစေကုန်သတည်း။ ဓာရေန္တု စ၊ အသင့်နှလုံး သိမ်းပိုက်ကျုံး၍ သက်ဆုံး
 တိုင်ခဲ လက်ကိုင်စွဲလျက် အမြဲရအောင် ဆောင်လည်းဆောင်စေကုန်သတည်း။
 သဇ္ဈာယန္တု စ၊ နေ့ညရွတ်ဖတ် အထပ်ထပ်လျှင် မပြတ်နှုတ်ဝယ် သရဇ္ဈာယ်
 လည်း သရဇ္ဈာယ်စေကုန်သတည်း။

၁။ ဗုဒ္ဓေါ ပါဏိနမတ္ထာယ၊ ဟိတာယ စိဝ ဇာယတိ။
သဒ္ဓမ္မဋ္ဌံ ဝိနာ ဗုဒ္ဓံ၊ အညော နာထော န ဝိဇ္ဇတိ။

၂။ မာနုဿိကာ စ ယာ ဒိဗ္ဗံ၊ ဣဋ္ဌာ ကန္တာ သုခါဝရံ။
ယံ နိဗ္ဗာနသုခံ အတ္ထိ၊ ဧတံ ဗုဒ္ဓေန လပ္ပတိ။

၃။ တသ္မာ သဒ္ဓါယ သမ္ပန္နော၊ သုဇနော ဗုဒ္ဓမာမကော။
သမ္ဗုကာလေသု ဘာဝေယျ၊ ဗုဒ္ဓါနုဿတံဘာဝနံ။

၁။ ဣဒလောကေ၊ ဤလောကဋ္ဌံ။ ဗုဒ္ဓေါ၊ များစွာ တွက်ရေ သင်္ချေ
ကမ္ဘာ ကြာကြီးကြာအောင် ဆယ်ဖြာအညီ ပါရမီဟု ငါးလီစာဂ ရှိသမျှနှင့်
စရိယသုံး အကုန်ကျုံး၍ သိမ်းရုံး အသွယ်သွယ် အံ့ဩဖွယ် အကြီးအကျယ်
ပါရမီတို့ကို ဖြည့်ကျင့် ဆည်းပူး အထူးအားထုတ်တော်မူခဲ့သော သုံးလောက
ထွတ်ထား သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရားသည်။ ပါဏိနံ၊ ပုထုဇဉ်အရိယာ သတ္တဝါ
အပေါင်း သူတော်ကောင်းတို့၏။ အက္ခာယစ၊ အကျိုးငှာလည်းကောင်း။
ဟိတာယစ၊ အစီးအပွားငှာလည်းကောင်း။ ဇာယတိ၊ မဖြစ်စဖူး ထူးထူး
ထယ်ထယ် အံ့ဩဖွယ်ကြီး ဖြစ်ပေါ်တော်မူလာပါပေ၏။ သဒ္ဓမ္မဋ္ဌံ၊ ချီးမွမ်း
ထိုက် ချီးမွမ်းအပ်သော လောကုတ္တရ မြတ်ခမ္မနှင့် သီလ သမာ ပညာအပုံ
ဂုဏ်အထွေထွေ အသင်္ချေကို မရေစကောင်း တရားတော် အပေါင်းတို့၏
တည်ရာ ဖြစ်တော်မူသော။ ဗုဒ္ဓံ၊ သုံးလူ ထွတ်ထား သဗ္ဗညု မြတ်စွာ
ဘုရားကို။ ဝိနာ၊ ကြဉ်၍။ အညော၊ တရားတော်တို့၏ တည်ရာ မြတ်စွာ
ဘုရားမှတစ်ပါးသော။ နာထော၊ ကိုးကွယ်ရာသည်။ ပါဏိနံ၊ လူနတ်ဗြဟ္မာ
သတ္တဝါအပေါင်းတို့အား။ နဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ။

၂။ မာနုဿိကာ၊ လူဋ္ဌဖြစ်သော။ ဣဋ္ဌာ၊ အလိုရှိအပ်သော။ ကန္တာ၊
နှစ်သက်အပ်သော။ ယာစသုခါ၊ အကြင်လူတို့၏ချမ်းသာသည်လည်းကောင်း။
ဒိဗ္ဗံ၊ နတ်ဋ္ဌဖြစ်သော။ ဣဋ္ဌာ၊ အလိုရှိအပ်သော။ ကန္တာ၊ နှစ်သက်အပ်သော။
ယာစသုခါ၊ အကြင် နတ်တို့၏ ချမ်းသာသည်လည်းကောင်း။ ဝရံ၊ အရိယာ
အပေါင်း သူတော်ကောင်းတို့ ရှည်ညောင်းမပြတ် တောင်တအပ်သော။
ယံ နိဗ္ဗာနသုခံ၊ အကြင် အသိတခတ် နိဗ္ဗာန်မြတ် ချမ်းသာကြီးသည်
လည်းကောင်း။ အတ္ထိရှိ၏။ ဧတံ၊ ကြွင်းမဲ့ညံ့ အလုံးစုံသော ထိုလူချမ်းသာ

နတ်ချမ်းသာနိဗ္ဗာန် ချမ်းသာဟူသမျှကို။ ဗုဒ္ဓေန၊တရားတော်အပေါင်းတို့၏ တည်ရာသမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓ အတုလ ထွတ်ထား မြတ်ဘုရားကြောင့်။လဗ္ဘတိ၊ ရအပ် နိုင်၏။

၃။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ သဒ္ဓါယ၊ သဒ္ဓါတရားနှင့်။ သမ္ပန္နော၊ ပြည့်စုံ ယော၊ ဗုဒ္ဓမာမကော၊ အသက်တမျှ အားထား၍ ဘုရားကို မြတ်နိုးသော။ သုဇနော၊ သူတော်ကောင်းသည်။ သဗ္ဗကာလေသု၊ နေ့စဉ် အမြဲ ဆင်းရဲ ချမ်းသာ အခါဟူသမျှ အလုံးစုံသော ကာလတို့၌။ ဗုဒ္ဓါနုဿတိဘာဝနံ၊ အရဟံမှသာ အစဖြာလျက် သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓ စသည်အပုံ ဘုရားဂုဏ်ကို အာရုံ ပြု၍ အဖန်တလဲလဲ အမြဲမပြတ် အထပ်ထပ် အောက်မေ့ခြင်းဟု ဆိုအပ်သော ဗုဒ္ဓါနုဿတိဘာဝနာကို။ ဘာဝေယျ၊ လုံ့လကြိုးစား ပွားများ အားထုတ် ရာ၏။

အားထုတ်ရန် ဗုဒ္ဓါနုဿတိဘာဝနာကား အရဟံ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓ အစရှိ သည်တည်း။

ဗုဒ္ဓါနုသတိဘာဝနာ

- ၄။ အရဟံ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓ၊ ဝိဇ္ဇာစရဏ သမ္ပန္န။
သုဂတ လောကဝိဒ္ဓ စ၊ သယမ္ဘုနာ အနုတ္တရ။
- ၅။ ပုရိသဒမ္ဗေ သာရထိ၊ သတ္တာ ဒေဝမနုဿာနံ။
ဗုဒ္ဓ ဘဝေါ ဣဗ္ဗိ၊ ဗုဒ္ဓညေဟိဘိကိတ္တိမ။
- ၆။ ဣတိဝုတ္တဂုဏောပေတံ၊ ဘဝါဟံ သရဏံ ဣတိ။
ဂစ္ဆာမိ သရဏာပန္နံ၊ မမံ ပါလေတု သဗ္ဗဒါ။

၄။ အရဟံ၊ အရဟ အစိန္တေယျ အပ္ပမေယျ အနန္တဟု သီလ သမာပညာအပုံ ဂုဏ်အဆူဆူ ရှိတော်မူ၍ လူနတ် ဗြဟ္မာ သတ္တဝါအပေါင်းတို့၏ ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်ပေသော။ ဗုဒ္ဓ၊ မြတ်စွာဘုရား။ (၁-ပါး)

သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓ၊ ခန္ဓာသမုတ် နာမ်နှင့်ရုပ်တို့ တဟုတ်ဟုတ်အတိုင် သုတ်သုတ်နှင့်လျက် ချုပ်ပျောက်ပျက်လည်း ဆက်လက်အစဉ် အကြောင်းယှဉ်၍ ပြုပြင်အပ်စွာ သင်္ခတနှင့် ပစ္စယဟေတု ဖြစ်စေမှုဖြင့် မပြုမပြင် ကြောင်းမဝင်က အသင်္ခတ နိရောဓဟု သံဘောလက္ခဏာ ခြင်းရာရငြား အစားစားနှင့် တရားများစွာ အဖြာဖြာကို ဘာသာလျှောက်ရား သူကပါးမဟော မပြောမဆို မိမိအလိုလို ကိုယ်တော်တိုင်သာလျှင် ချွတ်ယွင်းခြင်းမရှိ ကောင်းမွန်စွာ ထိုးထွင်း၍ သိမြင်တော်မူနိုင်ပေသော။ ဗုဒ္ဓ၊ မြတ်စွာဘုရား။ (၂-ပါး)

ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္န၊ အကျဉ်းသုံးသွယ် အကျယ်ရှစ်ဖြာ ဝိဇ္ဇာဓမ္မ အဝဝပြင် စရဏတရား တဆယ့်ငါးပါးတို့နှင့်လည်း ပြည့်စုံတော်မူပေသော။ ဗုဒ္ဓ၊ မြတ်စွာဘုရား။ (၃-ပါး)

သုဂတ၊ ဇာတိဇရာဗျာဓိမရဏ စသည်ကင်းဝေး ဘေးမဆက်ဆံ အေးရာ မှန်သည့် နိဗ္ဗာန်မည်သီး ပြည်ကြီးပူရ အမတသို့ သာဝကအပေါင်း တပည့်ကောင်းတို့နှင့်တကွ ကြံသွားတော်မူနိုင်ပေသော။ ဝါ၊ နိဗ္ဗာန်ရောက်ကြောင်း

တရားကောင်းစကားကောင်းကိုသာပြောဆိုဟောကြားတော်မူတတ်ပေသော။ ဗုဒ္ဓ၊ မြတ်စွာဘုရား။ (၄-ပါး)

သယမ္ဘုနာ၊ သယမ္ဘုအမှန် သဗ္ဗညုတ ရွှေဥာဏ်တော်ဖြင့်။ လောကဝိဒ္ဓု၊ သတ္တလောက သင်္ခါရလောက ဩကာသလောကတည်းဟူသော လောကသို့ ခွင် ဘုံတပြင်ကို အကုန်အစင် သိမြင်တော်မူနိုင်ပေသော။ ဗုဒ္ဓ၊ မြတ်စွာ ဘုရား။ (၅-ပါး)

သာရထိဝ၊ စီးနင်းမဖြစ် ကောက်တကျစ်များ အသွားမတန်း မြင်းကြမ်း ကိုဆုံးမသော ရထားထိန်းကောင်းကဲ့သို့။ ပုရိသဒမ္ဗေ၊ မယဉ်ကျေးသေး ကုန်သော လူယောက်ျား နတ်ယောက်ျား တိရစ္ဆာန်ယောက်ျားတို့ကို တုတ် ဓားမဆောင် ကြီးမနှောင်ပဲ အမြဲမေတ္တာ ပွား၍သာလျှင် ကရုဏာရှေးရှု။ သနားမူ၍ ကြည်ဖြူရွှင်ပြုံး စိတ်နှလုံးဖြင့် ဆုံးမတော်မူခြင်း၌။ အနုတ္တရာ၊ အတု မရှိ မြတ်တော်မူပေသော။ ဗုဒ္ဓ၊ မြတ်စွာဘုရား။ (၆-ပါး)

ဒေဝမနုဿာနံ၊ နတ်လူအပေါင်းတို့၏။ သတ္တာ၊ ဆရာဖြစ်တော်မူပေသော။ ဗုဒ္ဓ၊ မြတ်စွာဘုရား။

ဝါ၊ ဒေဝမနုဿာနံ၊ နာဂါး ဂဠုန် ကုမ္ဘာန်ယက္ခ ဂန္ဓဗ္ဗပြင် ဒေဝဒေ ဝါ ဗြဟ္မာသိကြား နတ်အများနှင့် အစားစားလူ သုံးဘုံသူတို့၏။ သတ္တာ၊ ချမ်းသာစေကြောင်း မေတ္တာလောင်းလျက် မကောင်းမြစ်ထာကောင်းရာတိုက် တွန်း ပြညွှန်းပဲ့ပြင် နေ့စဉ်မပြတ် အထပ်ထပ်သွန်သင်ပေတတ် ဆုံးမတတ်သော ဆရာကောင်းကြီးအစစ် ဖြစ်တော်မူပေသော။ ဗုဒ္ဓ၊ မြတ်စွာဘုရား။

ဝါ၊ ဒေဝမနုဿာနံ၊ နိရုဒက ဒုဗ္ဗိက္ခနှင့် စောရဝါဠ စသည်ယှက်ထွေး ဘေးအတန်တန် ရန်အဝဝ ကန္တာရမှာ ပြန်ကာလှန်ကာ ဖန်ခါမနား သွား ကြအတည်တည် ခရီးရှည်၌ ဧည့်သည်လှည်းသမား ထိုသူများနှင့် အလား ပုံယူ မခြားတူသည့် နတ်လူသောင်းပြောင်း သတ္တဝါအပေါင်းတို့၏။ သတ္တာ၊ ကမ္ဘာအသင်္ချေ လွန်လေအနန္တ မဆုံးရသော ဘဝကန္တာ သံသရာမှာ ရုပ် နာမ်နှစ်ဖြာ ငါးခန္ဓာနှင့် ပြန်ကာလှန်ကာ ဆန်ကာစုန်ကာ ဘုံသုံးတန်မှာ တခြာခြာလျှင် ခါခါမနား သွားကြရရှာ သတ္တဝါ၏ ဇာတိဇရာ ဗျာဓိ မရက စသည်ယှက်ထွေး ဘေးအတန်တန် ရန်အဖြာဖြာ ကန္တာရှည်လျား ခရီးကြား၌ ဆီးတားအန္တရာယ် ဥာဏ်ဖြင့်ဖယ်၍ ဘယ်သည်ဘေးဒဏ် ဘယ်

ရန်မစပ် နိဗ္ဗာန်ရပ်သို့ ကူးခပ်ရောက်အောင် ဆောင်ယူတော်မူနိုင်သော ကျေးဇူးဂုဏ်အထူးကြောင့်လည်းမူးကြီးသဖွယ် ဖြစ်တော်မူပေသော။ ဗုဒ္ဓ၊ မြတ်စွာဘုရား။ (၇-ပါး)

ဗုဒ္ဓ၊ ဗောဓိအောင်မြေပလ္လင်ဘေ၌ လေးထွေသစ္စာ ဖြစ်ခြင်းရာကို သာဝကအပေါင်းတပည့်ကောင်းတို့၏အစ ပထမအာဒိ လက်ဦးစွာသိမြင်တော်မူနိုင်ပေသော။ ဗုဒ္ဓ၊ မြတ်စွာဘုရား။ (၈-ပါး)

ဘဂဝါ၊ ဣဿရိယံ ဓမ္မ ယသ စသည်များစွာ ဘုန်းခြောက်ဖြာနှင့်ပြည့်စုံတော်မူပေသော။ ဗုဒ္ဓ၊ မြတ်စွာဘုရား။ (၉-ပါး)

ဣတိပိ ဣမေဟိ ဂုဏေဟိ၊ အရဟံအစ ဘဂဝါအဆုံးရှိကုန်သော ဤ ကိုးပါးကုန်သော ဂုဏ်တော်အပေါင်းတို့ဖြင့်လည်းကောင်း။ အညေဟိပိ ဂုဏေဟိ၊ တပါးလည်း ဖြစ်ကုန်သော ဝိတရာဂ ဝိတဒေါသ စသည်အထွေထွေ ဂုဏ်အသင်္ချေတို့ဖြင့်လည်းကောင်း။ အဘိကိတ္တိမ၊ မြေပြင်မျက်နှာ စက္ကဝါဝန်းကျင် ကောင်းကင်အာကာ အဇဋ္ဌာနှင့် နတ်ခြောက်ရွာခိုက် ဗြဟ္မာဆိုက်အောင် သောင်းထိုက်မဆန့် ပျံ့နှံ့ကျော်ဇောခြင်း ရှိတော်မူပေသော။ ဗုဒ္ဓ၊ မြတ်စွာဘုရား။

၆။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဣတိဝုတ္တံဂုဏောပေတံ၊ အရဟံမှသာ အစ ဖြာလျက် ဘဂဝါအဆုံး သိမ်းရုံးအသီးသီး ဤသို့ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော ဂုဏ်တော် ကိုးတန်တို့နှင့် ပြည့်စုံတော်မူပေသော။ ဘဝံ၊ သုံးဘုံသူထီး အရှင်ဘုရားကြီးကို။ သရဏံဣတိ၊ ဝါ၏ ကိုးကွယ်ရာ ဆရာဘုရားဟူ၍။ ဝါ။ သရဏံဣတိ၊ စိုးရိမ်သောက ဒုက္ခဒေါမနသ် ဆင်းရဲခတ်ကို ပယ်ဖျောက်တတ်သော ဆရာဘုရားဟူ၍။ ဝါ။ သရဏံဣတိ၊ အသက်ရှည်စဉ် မသေခင် လျှင် နေ့စဉ်မပြတ် အထပ်ထပ် အောက်မေ့အပ် အောက်မေ့ထိုက်သော ဆရာဘုရားဟူ၍။ ဂစ္ဆာမိဇာနာမိ၊ သိပါမှတ်ပါ၏ မြတ်စွာဘုရား။ ဘဝံ၊ အရှင်ဘုရားသည်။ သရဏာပန္နံ၊ နေ့စဉ်မပြတ် အထပ်ထပ် ကိုးကွယ်ခြင်းသို့ ရောက်သော။ မမံ၊ အကျွန်ုပ်ကို။ သဗ္ဗဒါ၊ နေ့ရောညဉ့်ပါ အခါခပ်သိမ်း။ ပါလေတု၊ အန္တရာယ်မပေါက် ဘေးမရောက်အောင် စောင့်ရှောက်နိစ္စ မှိုင်းမတော်မူပါ မြတ်စွာဘုရား။

(တတိယအကြိမ်) ၂

ဤဗုဒ္ဓါနုဿတိဘာဝနာ၌ သတ္တာဟူသော ပုဒ်၏အနက်ကို အမျိုးကောင်းသို့ အမျိုးကောင်းသားတို့၏ အနက်ကျဉ်း၊ အနက်ကျယ် ရွေးချယ်စိစစ်၍ နှစ်သက်ရာကို သုံးစွဲကြစေခြင်း အကျိုးငှာ။ ဝါ။ သဒ္ဒါတက်၍ အနက်ကို အချက်ချက်ပြသဖြင့် စီရင်ရေးသားလိုက်သည်။

ဤဂုဏ်တော်ကိုးပါး၏ အဆုံး၌ လာသော “ဣတိဝုတ္တဂုဏောပေတံ” စသော ဂါထာပါဠိ၏ အနက်ကား အရဟံအစ ဘဂဝါအဆုံးရှိသော ဘုရားမြတ်၏ ကိုးပါးသော ဂုဏ်တော်တို့ကို အာရုံပြု၍ အရဟံအစအဘိကိတ္တိမအဆုံးရှိသော နှစ်ဂါထာတို့ဖြင့် ဗုဒ္ဓါနုဿတိဘာဝနာကို သဒ္ဒါရှေ့သွား ပွားများနှုတ်ဝယ် သရဏဂုံ သရဏဂုံ ကုသိုလ်အထူး ဖြစ်ကြစေခြင်းငှာ စီရင်အပ်သော သရဏဂုံ ဂါထာတည်း။

ဤအရဟံ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓအစ အဘိကိတ္တိမအဆုံးရှိသော နှစ်ခုကုန်သော ဤဂါထာတို့ကို ဘုရားရှိခိုးပြုလုပ်လိုမှု လှူနတ်အများ ဘုံသုံးပါး၌ နှံ့ကြားအကျော် ပေပြီထက်ပေပြီသော အရဟံစသား ဂုဏ်ကိုးပါးတို့ကို ရှုတ်ဆိုအားလုံးဗုဒ္ဓပုဒ်အဆုံး၌လာသော သရဏဂုံ ဂါထာပါဠိအနက်ကိုချ၍ ဝန္တနာ ဂါထာပါဠိကိုလည်း ဘာဝနာဂါထာပါဠိ၌ တခါတည်း ထည့်သွင်း ရှုတ်ဆိုပြီးမှ ဘာဝနာဂါထာ၏ အနက်အဆုံး၌ ဝန္တနာဂါထာ၏ အနက်ကို ဆက်ခါရှုတ်ဆို၍ ရှိခိုးပူဇော်ရမည်။

ဝန္ဒနာဂါထာ

၇။ ဣတိဝုတ္တဂုဏောပေတံ၊ ဝန္ဒာမိ သိရသာ အဟံ။

ဘဝံ အနေန ပုညေန၊ လဘာမိ တိဝိခံ သုခံ။

၇။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ဣတိဝုတ္တဂုဏောပေတံ၊ အရဟံမှသာ အစ
ဖြာလျက် ဘဂဝါအဆုံး သိမ်းရုံးအသီးသီး ဤသို့ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော ဂုဏ်
တော်ကိုးတန်တို့နှင့် ပြည့်စုံတော်မူပေသော။ ဘဝံ၊ သုံးလူ့ ထွတ်ထား ရှင်တော်
ဘုရားကို။ သိရသာ၊ ဦးဖြင့်။ ဝန္ဒာမိ၊ သဒ္ဓါမြတ်နိုး လက်စုံမိုး၍ ရှိခိုး
ပူဇော်ပါ၏။ အနေနပုညေန၊ ရှိသေလှစွာ ကြည်သဒ္ဓါနှင့် စေတနာအစုံ
ဤသို့ရှိခိုးရသော ကောင်းမှုကြောင့်။ တိဝိခံ သုခံ၊ လူနတ်နိဗ္ဗာန် သုံးတန်
မည်မှတ် ချမ်းသာမြတ်ကို။ လဘာမိ၊ ရရပါလို့၏။

ဤ ဗုဒ္ဓါနုဿတိဘာဝနာ၏ အစ အရဟံဟူသော ပုဒ်၌ နိဂ္ဂဟိတ်ကား
သုခစွာရဏာဝါစာသိလိဋ္ဌအာဂမနိဂ္ဂဟိတ်တည်း။

သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဟူသောပုဒ်၏ အနက်တွင် ပါဝင်သော သင်္ခတ အသင်္ခတ
ဟူသည်ကား ခဏတိုင်း ခဏတိုင်း မပြတ်မစဲ တသွန်ထဲ တဟုန်ထဲ တသဲသဲ
ပျက်၍နေသော ရေပြင်မြေပြင် သစ်ပင်တောတောင် အကောင်အထည်မှစ၍
ရှိရှိသမျှသော ရုပ်တရားတို့သည်လည်းကောင်း၊ ပေါ်လာသမျှသော စိတ်၊
စေတသိက်ဟူသော နာမ်တရားတို့သည်လည်းကောင်း၊ ကံစိတ် ဥတုအာဟာရ
ဟူသော အကြောင်းတရား လေးပါးသော ဇာန်သည်တို့က ပျက်ပျက်သမျှ
ရုပ်အစား နာမ်အစားကွယ်ပျောက်၍ မသွားထည့်ရန် အဖန်ဖန်မပြတ်
အထပ်ထပ်စီရင်အပ်သောကြောင့် ၎င်းရုပ်တရား နာမ်တရားတို့သည်
သင်္ခတတရားမည်၏။

သင်္ခတဖြစ်သော ပဉ္စဝေါကာရ ပဋိသန္ဓေစိတ်တလုံး ဖြစ်နိုင်ဘို့ရာ
အတိတာနန္တရာဘဝက မရဏာသန္ဓေအခါ တဖွဲဖွဲထင်လာသော ရှေ့မိုးတေ့နှင့်
တကွ ကံ၊ ကမ္မနိမိတ်၊ ဂတိနိမိတ် အာရုံတည်းဟူသော မိုးသုံးမိုးတို့
တွင် တမိုးမိုးက တဖြိုးဖြိုးရှာခြင်း ဝတ္ထုရုပ်တည်းဟူသော မိုးရာမြေကို

ရခြင်း။ အပရာပရိယဥပပဇ္ဇဝေဒနိယ ဇနကံကံတည်းဟူသောမျိုးအခံရှိခြင်း၊ ထိုမျိုးကို အောင်မာစေတတ်သော အဝိဇ္ဇာနှင့် တဏှာပစ္စယ မူလနှစ်ခု ဥတု ဓာတ်ခံကိုရ၍ အောင်မြင်မာသန် အဆံထည့်ခြင်းစသော အကြောင်းတရား များစွာလက်သယ် အသွယ်သွယ်တို့ ဝိုင်းအုံ့ပြုပြင် စီရင်ကြပါမှ ဖြစ်လာ ပေါ်လာနိုင်သော တရားမျိုးချည်းသာ မှတ်ရာ၏။

မျိုးအဆံအောင်မြင်ပါမှ ရုပ်နာမ်ခန္ဓာပေါ်လာ ပေါက်လာ ပေါက် ရောက်နိုင်သည်။ ထိုစကားသည် မှန်၏ ဘုရားရဟန္တာတို့မှာ ဒါနမူ ဝီလမူ ဘာဝနာမူ ပြုပါသော်လည်း အဝိဇ္ဇာနှင့် တဏှာပစ္စယ မူလဥတု ဤနှစ်ခု ပျက်၍ မျိုးမအောင်မြင်သည့်အတွက် အနုပါဒိသေသ နိဗ္ဗာနဓာတ်ဖြင့် အစပြတ်၍ ပရိနိဗ္ဗာန် စံလွန်တော်မူကြပြီးသည့်နောက် တကောက်ကောက် တောက်လျောက်မကွာ ပေါက်ရောက်လာမြဲဖြစ်သော ရုပ်နာမ်နှစ်ဖြာ ခန္ဓာ ငါးပါးတည်းဟူသော သစ်ပင်သောင်းပြောင်း ဆိုးကောင်းယုတ်မြတ် အစ ပြတ်ကွယ်ပျောက်လေသည်ဟု မှတ်ရာ၏။ နိဗ္ဗာန်သည်ကား ခန္ဓာငါးပါး တည်းဟူသော မီးစာ မီးရုပ် မီးတုတ် မီးထယ်ကြီးဟူသမျှ လက်စသတ် ကွယ်ပျောက် ရုပ်သိမ်းသဖြင့် ချုပ်ငြိမ်းအေးမြမှုကြီးဖြစ်၍ နောက်၌တဖန် ကံအာဟာရစသော အကြောင်းတို့ဖြင့် ပြုပြင်ရန် မရှိသောကြောင့် အသိတ တရားမည်၏။ ယင်းဂုဏ်တော်ကိုးပါး၌ ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နဂုဏ်တော်တွင် အကျဉ်းသုံးသွယ် အကျယ်ရှစ်ဖြာ ဝိဇ္ဇာဓမ္မဟူရာ၌

အကျဉ်းဝိဇ္ဇာသုံးပါး

၁။ ရှေးရှေးသောဘဝ အဟောင်းခန္ဓာပေါင်းကို အောက်မေ့ဆင်ခြင် နိုင်သော ပုဗ္ဗေနိဝါသအဘိညာဏ်ဟူသော ဉာဏ်အထူး။

၂။ ဝေးကွာသောစက္ကဝါတပါး တိုက်တခြား၌ရှိသော အဆင်းရူပါရုံ ကိုဖြစ်စေ ဆကာမာဝံစရ နတ်ပြည်ခြောက်ရွာ ဗြဟ္မာအရပ်ရပ်တို့၌ရှိသော အဆင်းရူပါရုံကိုဖြစ်စေ၊ မြင်းမိုရ်တောင်လုံးဖြင့်၊ ဖုံးအုပ်၍ ထားအပ်သော မုံ့ညှင်းစေ့ကိုပင်ဖြစ်စေ၊ ပကတိသော မျက်စိဖြင့် မြင်နိုင်ခြင်းငှါ မစွမ်းနိုင် သော ထိုသို့ဝေးကွယ်သော အဆင်းရူပါရုံတို့ကို မြင်ခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်သော ဒိဗ္ဗစက္ခုအဘိညာဏ်ဟူသော ဉာဏ်အထူး။

၃။ တထောင့်ငါးရာ ကိလေသာသဘော အာသဝေါဟူက မြူမျှမသန်း
မဂ်အစွမ်းဖြင့် ကုန်ခမ်းသွေ့ခြောက် ကွယ်ပျောက်စေနိုင်သော အာသဝက္ခ
ယဉာဏ်အထူး။

ဤသုံးပါးကို ရည်၍ အကျဉ်းသုံးသွယ်ဆိုသည်။

အကျယ်ဝိဇ္ဇာရှစ်ပါး

၁။ ခန္ဓာငါးပါး ရုပ်နာမ်တရားတို့ကို လက္ခဏာရေးသုံးပါးတင်၍ဆင်
ခြင်သုံးသပ်နိုင်သော ဝိပဿနာဉာဏ်။

၂။ ပခြေပ်၌တည်သော မြေကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ အအိမ်၌တည်သော
သံလျက်ကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ ဖြူဆံမြက်၌တည်သော ဖြူဆံညောက်ကဲ့သို့
လည်းကောင်း တခုသောကိုယ်အတွင်း၌ တပါးသောကိုယ်ကို ဖန်ဆင်းနိုင်
သော ဈာန်စိတ်ဖြင့်ပြီးသော ပညာဟူသော မနောမယိဒ္ဓိဉာဏ်အထူး။

၃။ သူတပါးတို့၏သဏ္ဍာန်စိတ်အကြံကိုသိသောစေတောပရိယအဘိညာဏ်
ဟူသော ဉာဏ်အထူး။

၄။ နတ်ပြည်ခြောက်ရွာ ဗြဟ္မာအရပ်ရပ်စသော ဝေးကွာသောဌာနတို့
မှ ပြောသောအသံကို ခံယူသိကြားနိုင်သော ဒိဗ္ဗသောတအဘိညာဏ်ဟူသော
ဉာဏ်အထူး။

၅။ အထူးတူးအပြားပြား အစားစား အဖုံဖုံ ရုပ်ပုံရုပ်ဟန် ရုပ်သဏ္ဍာန်
တို့ကို ဖန်ဆင်းနိုင်သော ဣဒ္ဓိဝိဓအဘိညာဏ်ဟူသော ဉာဏ်အထူး။

ယခင် အကျဉ်းသုံးပါးနှင့် ပေါင်း၍ ဝိဇ္ဇာရှစ်ပါး ဖြစ်သတည်း၊ ဤတို့
ရည်၍ အကျယ်ရှစ်ဖြာ ဝိဇ္ဇာဓမ္မ အဝဝနှင့် ဆိုသည်။

ဝိဇ္ဇာသုံးပါး ဝိဇ္ဇာရှစ်ပါးတို့ကို အကျဉ်းမှတ်ရန်
လင်္ကာသံပေါက်

အကျဉ်းရှိမှာ၊ ပု၊ ဒိ၊ အာ၊ ဝိဇ္ဇာသုံးပါးမှတ်။

ဝိ၊ မ၊ စေ၊ ဒိဗ္၊ ဒိဗ္၊ ပုဗ္ဗိက္ကန္တိ၊ အာ၊ ဤရှစ်ဖြာ၊ ဝိဇ္ဇာ အကျယ်မှတ်။

စရဏတရား တဆယ့်ငါးပါး ဟူရာ၌-

၁။ သီလကို စောင့်ရှောက်မှု သီလသံဝရ။

သုဒ္ဓလ္လဘဘာဝနာကျမ်း

- ၂။ စက္ခုသောတ စသော ဣန္ဒြေခြောက်ပါးကိုစောင့်ထိန်းမှု ဣန္ဒြိယသံဝရာ။
- ၃။ ခဲဖွယ်ဘောဇဉ် ချိုချဉ်ရသာ ရှာကာဖွေကာ စားသောက်ခါတို့၌ အတိုင်းအထွာ ပမာဏကိုသိမှု ဘောဇနမတ္တညူ။
- ၄။ နိုးကြားမှုနှင့်ယှဉ်သော၊ ဇာဂရိယလုလ္လ။
- ၅-၁၁။ သူတော်ကောင်းတို့၏တရား ခုနစ်ပါး။
- ၁၂-၁၅။ ရူပါဝစရဈာန်လေးပါး။
- ပေါင်း (၁၅)ပါးသည်ပင်လျှင် စရဏတရား တစ်ဆယ့်ငါးပါး မည်သတည်း။

သူတော်ကောင်းတရားခုနစ်ပါး

- ၁။ အကြားအမြင် ဗဟုသုတတရား။
- ၂။ ထိုးထွင်း၍ သိတတ်သော ပညာတရား။
- ၃။ ကံကိုလည်းကောင်း၊ ကံ၏အကျိုးကိုလည်းကောင်း၊ ရတနာသုံးပါးတို့၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်ကိုလည်းကောင်း ယုံကြည်ခြင်း သဒ္ဓါတရား။
- ၄။ ကောင်းသောအမှုကိုစွဲတို့၌ မပြတ်မပြတ် အထပ်ထပ် အောက်မေ့တတ်သော သတိတရား။
- ၅။ ဒုစရိုက်တရား လိုက်စားရန်အချက်၌ ရှက်တတ်သော ဟိရိတရား။
- ၆။ သေသောအခါပယ် အပါယ်လေးပါး လားရအံ့သည်မှ လန့်ကြောက်တတ်သော ဩတ္တပ္ပတရား။
- ၇။ ကုသိုလ်တရားကို ပွားများအားထုတ်မှု ဝီရိယတရား။

လင်္ကာသံပေါက်

သီ၊ဣန္ဒြိယ၊ဘော၊ဇာ၊ သတ္တာသဒ္ဓမ္မ၊ ဈာန်ရူပ၊ စရဏဆယ့်ငါးသာ။
 သုတ ပညာ၊ သဒ္ဓါသတိ၊ ဟိရိဩတ္တ၊ ဝီရိယ၊ သတ္တသဒ္ဓမ္မာ။

ဤကား စရဏဘရား တဆယ့်ငါးပါး သူတော်ကောင်းတရား ခုနစ်ပါး တို့ကို အကျဉ်းမှတ်သားရန် လင်္ကာသံပေါက်တည်း။

ယံင်း ဂုဏ်တော် ကိုးပါးထို့တွင် သတ္တာဒေဝမနုဿာနံ ဟူသောပုဒ်၏ အနက်အကျယ် အဓိပ္ပာယ်ကို ဥပမာ ဥပမေယျ စပ်ဟပ်၍ မှတ်သားရန်မှာ ဤလောက၌ ဤပြည်မှ ထို့ပြည် ထို့ပြည်မှ ဤပြည် လှည်းကုန်သည်တို့ ကူးသန်းသွားလာရာ ခရီးခွန်တာ ယူဇနာတရာ၊ တရားနှစ်ဆယ် ဝေးကွာသော သွားလာကုပ်ကပ် ဘေးနှင့်စပ်သော ခရီးခဲသည် လေးမျိုးရှိ၏။ လေးမျိုး ဟူသည်ကား-

- ၁။ ရေကန် ရေတွင်း အင်းအိုင် ချောင်းမြောင်း ကင်း၍ ရေအလျှင်းမရှိသော နိရုဒက ကန္တာရ ခရီးဆိုး။
- ၂။ သွားလာရာစခန်း လမ်းအကြားမှာ လူနေရာရှာ နိဂုမ်းမရှိ တောအတိ ဖြစ်၍ ဆောင်ယူခဲ့သော ဆန် ရေ ရိက္ခာ အစာကုန်ပြတ် ထမင်းငတ်၍ သေတတ်သော ဒုဗ္ဘိက္ခကန္တာရ ခရီးဆိုး။
- ၃။ သစ်ကျား သားရဲ ထူပြော ဘေးဥပဒ္ဒဝေါကြောင့် သေတတ်သော ဝါဠကန္တာရ ခရီးဆိုး။
- ၄။ ဓားပြ သူခိုး လူဆိုးနှိပ်စက်၍ အသက်ကုန်ပျောက်တတ်သော စောရကန္တာရ ခရီးဆိုး။

ဤသို့ များစွာသောဘေး လေးပါးသောရန် အန္တရာယ် အဆိုင်းဆိုင်းရှိသော ခရီးခဲ ခရီးဆိုး ဤလေးမျိုးနှင့် နိဗ္ဗာန်သို့သွားကြရာ သံသရာခရီးသည် တူ၏။

တူပုံကား ခန္ဓာ အာယတနဓာတ်တို့၏ အစဉ်မပြတ် ထပ်ကာထပ်ကာဖြစ်ခြင်းဟု ဆိုအပ်သော အနုမတဂ္ဂ အစအဆုံးမရှိသော သံသရာခရီးခဲကြီးမှာ လည်း ရံခါကြီးကြားမဟုတ်ပဲ အမြဲနှိပ်စက်၍နေသော ဥပဒ္ဒဝေါအမျိုးမျိုး ဘေးဆိုးကြီး လေးပါးရှိ၏။

လေးပါးဟူသည်ကား-

- ၁။ အဖန်ဖန် ပဋိသန္ဓေနေရာသော ဇာတိဘေးဆိုးကြီး။
- ၂။ အဖန်ဖန်အိုရသော ဇရာဘေးဆိုးကြီး။

၃။ အဖန်ဖန်နာရသော ဗျာဓိဘေးဆိုးကြီး။

၄။ အဖန်ဖန်သေရသော မရဏဘေးဆိုးကြီး။

ဤသံသရာခရီး ဘေးဆိုးကြီးလေးပါး ကန္တာရ အကြားမှ ထွက်မြောက် နိုင်ခဲ့၏။

လောက၌ ခရီးရှည်လျား ဘေးရန်များ လျက်သွားမိသည့်အတွက်နှင့်ထွက် မြောက်နိုင်ခဲ့ လွန်ဆင်းရဲသော တောရပ်ဂူနှင့် မြိုင်အုပ်စခန်း လှည်းကုန် သည်တို့ ကူးသန်းသွားလာရာ ယခင်ပြဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော ဘေးကြီးလေးပါး ကန္တာရခရီးအကြားမှ လှည်းသားအများတို့၏ ကိုးစားရာအထူး လှည်းမှူး အလိမ္မာ လှည်းဆရာကြီးသည် ဓား၊ လှံ၊ သံလျက် လက်နက်စုံကြွင်း ရှေ့မှ ခင်း၍ ထမင်းမဆာ ရေစာမမှတ်ရအောင် ကြံဆောင်လုလွ ဥဿာဟဖြင့် ဓားပြသူးခိုးလှူဆိုးမတွေ့ ခြင်္သေ့၊ သစ် ကျား သားရဲမည် ဘေးမထိရန်မတူယ် အန္တရာယ်မဖောက် ဆင်းရဲမရောက်ရအောင် နောက်လိုက် နောက်ပါများစွာ ငယ်သား လှည်းသမား အပေါင်းတို့ကို ကြောက်ဖွယ်ဘေးဒဏ် ရန်မာန် ထူထဲ ခရီးခဲမှ ဆင်းရဲမစပ် လိုရာရပ်သို့ ဆိုက်ကပ်ရအောင် ဆောင်ယာဘိသကဲ့သို့ ထို့အတူ သုံးလူထုတ်ထား သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရားသခင်သည်လည်း ဇာတိ၊ ဇရာ၊ ဗျာဓိ၊ မရဏစသည်ယှက်ထွေး ဘေးအတန်တန် ရန်အဝဝ ပေါများ လှစွာ သံသရာထဲ ခရီးခဲမှ လှည်းသမားငယ်သားနှင့် အများသူငါ တူလှစွာ သော လူနတ်ဗြဟ္မာ သတ္တဝါဝေနေယျတို့ကို လိုရာမသွေ အောင်မြေဌာန အသင်္ခတဓာတ်နိဗ္ဗာန်မြတ်သို့ ဆိုက်ကပ်ရအောင် ဆောင်နိုင်ပေသောကျေးဇူး ဂုဏ်အထူးကြောင့် လှည်းမှူးကြီးနှင့်တူသည်ကို မှတ်ယူရာ၏။

၎င်းသတ္တာဒေဝမနုဿာနံ ဟူသော ဝါကျဝယ် သတ္တာဟူသောပုဒ်၌ သ+အတ္တဟု ပဒုစ္ဆေဒပြု၍ ရအပ်သော အတ္တပုဒ်ကား ဥစ္စာဟော ဓနဝါစက ပုဒ်တည်း။

- သုဒုက္ခံ အရတိ ဂစ္ဆတိ ပဝတ္တတိ ဧတေနံတိ အတ္ထော၊ ဓနံ။
- အတ္ထေန သဟ ယော ဝတ္တတီတိ သတ္ထော၊ ဝါနိဇ္ဇသမူဟော။
- သတ္ထော ဧတဿ အတ္တိတိ သတ္တာ၊ သတ္တဝါဟော။
- သတ္တာ ဝိယာတိ သတ္တာ၊ လောကနာယကော။

ဧတေန ဓံနေန၊ ဤလောကီတဏှာ ဥစ္စာအစုဖြင့်။ သုဒ္ဓန္တံ၊ ချမ်းသာ ဆင်းရဲသည်။ အရတံ ဂစ္ဆတံ ပဝတ္တတံ၊ ဖြစ်တတ်၏။ ဣတံ၊ ထိုသို့ဆင်းရဲ ချမ်းသာ နှစ်ဖြာဖြစ်ကြောင်း ဖြစ်သော သတ္တိကြောင့်။ ဧတေနာတံ နိဒ္ဒိဋ္ဌံ၊ ဧတေနဟူသောပုဒ်ဖြင့် ပြအပ်သော၊ တံဓနံ၊ ထိုဥစ္စာအစုသည်။ အတ္ထော၊ အတ္ထမည်၏။ ဓနံ၊ လောကီတဏှာ ဥစ္စာအစုကိုရ၏။

ယောဇနသမ္ပဟော၊ အကြင်ကုန်သည်အများ လှည်းသားအပေါင်းသည်။ အတ္ထေနံ၊ ရောင်းချရန်ကုန်မျိုး ကုန်ဖိုးဥစ္စာနှင့်။ သဟ၊ တကွ။ ဝတ္တတံ၊ ဖြစ်တတ်၏။ ဣတံ၊ ထို့ကြောင့်။ သောဇနသမ္ပဟော၊ ထိုကုန်သည်အများ လှည်းသားအပေါင်းသည်။ သတ္ထော၊ သတ္ထမည်၏။ ဝါဏိဇ္ဇသမ္ပဟော၊ လှည်းကုန်သည်လူစုကိုရ၏။

တေဿ ဇနနာယကဿ၊ ထိုလှည်းမှူးကြီးအား။ သတ္ထော၊ ကုန်သည် အများ လှည်းသမားတပည့်သည်။ အတ္တိ၊ ရှိ၏။ ဣတံ၊ ထို့ကြောင့်။ သောဇနနာယကော၊ ထိုလှည်းမှူး လူကြီးသည်။ သတ္ထော၊ သတ္ထမည်၏။ သတ္ထဝါဟော၊ လှည်းဆရာကြီးကိုရ၏။

ယောဘဂဝါ၊ အကြင် မြတ်စွာဘုရားသခင်သည်။ သတ္တာဝိယ၊ လှည်း သမားအုပ် ဗိုလ်ချုပ်အထူး လှည်းမှူးကြီးနှင့် တူတော်မူ၏။ ဣတံ၊ ထို့ကြောင့်။ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသခင်သည်။ သတ္တာ၊ သတ္တ မည်တော်မူ၏။ လောကနာယကော၊ နတ်လူအပေါင်းတို့၏ ရှေ့ သွားအမှုန် ခရီးညွှန်ဖြစ်တော်မူသော ဘုရားမြတ်ကိုရ၏။

ဤကား သတ္တာဟူသောပုဒ်၏ အနက်သဘောတည်း။

ဤသို့ ဆိုအပ်ခဲ့သမျှသော အနက်အဓိပ္ပါယ်ကို နားမလည်ရှာကြကုန် သေးသော သူတို့သည်လည်း ရှိရာသေး၏ဟု နှလုံးထား၍လည်းကောင်း၊ နားလည်မှုလည်း ဗုဒ္ဓါနုဿတိဘာဝနာ ပွားများသောအခါ သဒ္ဓါတိုးတက် စိတ်မြှင့်ရှက်၍ နှစ်သက်နိုင်ကြမည်ကို နှလုံးထား၍လည်းကောင်း။ သတ္တာ ဟူသောပုဒ်၏ အရ ပြသင့်သမျှအကျယ် အဓိပ္ပါယ်သဘောနှင့်တကွ ပြဆို ရေးသားလိုက်သည်။

ဘဂဝါဟူသော ဂုဏ်တော်၌ ဣဿရိယ၊ ဓမ္မ၊ ယသ၊ စသည်အပြား ဘုန်းခြောက်ပါးဟူရာဝယ်—

- ၁။ စိတ်တော်ကိုအစိုးရခြင်းဟူသော ဣဿရိယဘုန်းတော်၊
- ၂။ လောကုတ္တရာတရားအပေါင်းနှင့် ပြည့်စုံတော်မူခြင်းဟူသော ဓမ္မဘုန်းတော်၊
- ၃။ ထက်ရပ်အာကာ နတ်ဒေဝါနှင့် စက္ကဝါတိုက်ပေါင်း သောင်းလောကဓာတ် အရပ်ရပ်၌ နှံ့စပ်ကျော်စောသော ယသဘုန်းတော်၊
- ၄။ လက္ခဏာကြီးငယ် ရောင်ခြောက်သွယ်တို့ဖြင့် ကိုယ်တော်မြတ်ကြီး၏ တင့်တယ်တော်မူသော အသရေတော်ဟု ဆိုအပ်သော သိရီဘုန်းတော်၊
- ၅။ အလိုတော်အတိုင်း ပြီးစေနိုင်သော ကာမဘုန်းတော်၊
- ၆။ မြေကြီးအထုနှင့် တူသော ကြီးကြယ်ပြန့်ပြောသော မြတ်သော လုလ္လတော်ဟူသော ပယတ္တဘုန်းတော်။

ဤခြောက်ပါးကိုဆိုသည်တည်း။

လင်္ကာသံပေါက်

ဣဿရိယ၊ မြတ်ဓမ္မနှင့်၊ ယသထည့်ဘိ၊ သိရီကာမ၊ ပယတ္တ၊ မှတ်ကြဘုန်းခြောက်ဖြာ။

ဣတိပိသော အစရှိသော သုံးလူ့ထွတ်ထား မြတ်ဘုရား၏ ကိုးပါးဂုဏ်အင် အစဉ်မပျက် အာလုပ်ပုဒ်ထည့်စွက်၍ ဆောင်ရွက်မပြတ် ရွတ်ဖတ်အလွယ် သရဇ္ဈာယ်ကြဖို့ရာ ဂါထာပြုလုပ်ခဲ့ပေသည်။ ဂုဏ်တော်ကိုးပါးမှစ၍ ဗုဒ္ဓါနုဿတိဘာဝနာ များစွာသော အရာတို့၌ အာလုပ်ပုဒ်အများ အဆုံးထား၍ ရေးသားစီရင်ပေလိမ့်သတည်း။

ဂါထာဖွဲ့စည်း နိဿည်းမယုတ် တနည်းထုတ်၍ အာလုပ်ပုဒ်နှင့်စီရင်ခြင်းသည် သုံးလူ့ထွတ်ထား မြတ်စွာဘုရားကို အကြည်ညိုတိုးပွား၍ အမျိုးကောင်းသွီး အမျိုးကောင်းသားတို့အား အကျိုးများစွာ ဖြစ်ရန်အချက်ရှိသည်။

အမျိုးကောင်းသွီး အမျိုးကောင်းသားတို့၏ အကျိုးများရန်အချက်ကို ပျက်ပျက်ကွင်းကွင်း ထင်းထင်းကြီး ပေါ်စေခြင်းငှာ ဥပမာဖြင့် ထင်စွာ ပြဦးအံ့-

ဤလောက၌ ငယ်ကတည်းက အဖ၏လက်တွင်း၌ ကြီးပြင်းရသော သွားရာလက်တွဲ မခွဲမခွာ ရှည်ကြာထာဝရ အဖကို အမိပြု၍လာခဲ့ရသော အဖထောင်းမွေးထား အဖကိုကိုးစားသော သားကောင်းလှင်သည် ခြင်္သေ့၊ သစ်၊ ကျား၊ သားရဲ ဘီလူး အထူးထူးယှက်ထွေး ကြောက်မက်ဖွယ်အရေး ဘေးအတန်တန် ရန်အသွယ်သွယ် အန္တရာယ်အဆိုင်းဆိုင်း ရစ်ဝိုင်းအထပ် ထပ် ရံကာပတ်၍ ထွက်တတ်စရာ ငှက်သားရာကို ရှာပါတောင်မြောက် ဘေးမရောက်မည့် အပေါက်မထင် တောခွင်မြိုင်အုပ် ဂနိုင်းရှုပ်၌ ကျဉ်း ကျပ်အနေ တွေဝေဉာဏ်မှာ မကြံသာ၍ ဗျာပါနှိပ်စက် စိတ်လက်မသာ ညှိုးမျက်နှာနှင့် ကိုးကွယ်ရာမဲ့ တကယ့်အရေး ဘေးမျိုးစုံရောက်သော အတွင်း ကိုးစားရင်းရှိသော အဖကိုသာ ဖခင်မကြာ အမြန်လာ၍ ကယ် ပါယူပါ တစာစာနှင့် အားထားရာအမှီဟု သူ့ဖခင်ပီတုကို တမ်းတခြင်း ပြုသကဲ့သို့-

ထိုနည်းတူစွာ သာသနာ၌လည်း မြတ်စွာဘုရားကြီး၏ အဆုံးမခံ သဒ္ဓါသန်သော အမျိုးကောင်းသွီး အမျိုးကောင်းသားတို့သည်လည်း ဇာတိ ဇရာ၊ ဗျာဓိမရဏ စသည့်ယှက်ထွေး ဘေးအတန်တန် ရန်အသွယ်သွယ် အန္တရာယ်အဆိုင်းဆိုင်း ရစ်ဝိုင်းအထပ်ထပ် ရံကာပတ်၍ ထွက်တတ်စရာ ဘုံသုံးရှာမှာ ချောင်ရာအစင် ကြည့်မမြင်၍ မရှင်မလန်း ကိုယ်ညှိုးနွမ်း လျက် စိတ်ပန်းရာကာလ ဘဝဖန်ခါ သံသရာဟု ဂနွာမြိုင်အုပ် ဂနိုင်းရှုပ်မှ ထုတ်နုတ်ယူငင် နိဗ္ဗာန်ခွင်သို့ မကြာအလျင် ပို့စေချင်၍ ကြည်လင်သော သဘော မနောကောင်းရှေ့သွား၍ အဖကောင်းအလား မိမိတို့ကိုးစား သော ဘုရားသုံးလူ့ သဗ္ဗညုကို ချီးမြှောက်ပါ ထောက်ပံ့ပါ၊ စောင့်ရှောက် တော်မူပါ။ သံသရာ၌ ဝဋ်ဆင်းရဲမှ ဆွဲငင်ကိုင်ထုတ် နုတ်တော်မူပါစသည် ဖြင့် အာရုံရှေ့ရှု တမ်းတခြင်းပြုကြ၍ ဗုဒ္ဓ ဗုဒ္ဓဟူ၍လည်းကောင်း၊ မြတ် စွာဘုရား မြတ်စွာဘုရားဟူ၍လည်းကောင်း၊ ဗုဒ္ဓါနုဿတိဘာဝနာ ဂါထာ အားလုံး အဆုံးအပြီးသတ် ဗုဒ္ဓခပ်၍ ရွတ်ဖတ်သရဇ္ဈာယ်ကြရလျှင် ကုသိုလ် တရား အထူးအားဖြင့် တိုးပွားဖို့ရာ အချက်တည်း။

ထို့ကြောင့် သူတော်ကောင်းအပေါင်းတို့ ကိုးစားရာအမျိုးမျိုးများစွာ ဗုဒ္ဓါနုဿတိ ဘာဝနာဂါထာတွေ့ကြုတ်ရှေ့ရည်သုတ်သို့ အာလုပ်ပုဒ်အများ အဆုံးထားလျက် ရေးသားစီရင်လိမ့်သတည်း။

(တတိယအကြိမ်)၃

ဂါထာနံပါတ် (၄) အရ

ဗုဒ္ဓါနုဿတိကမ္ပဋ္ဌာန်းပွားများပုံ

- ၁။ ဣတိပိ သော ဘဂဝါ အရဟံ။
- ၂။ ။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ။
- ၃။ ။ ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နော။
- ၄။ ။ သုဂတော။
- ၅။ ။ လောကဝိဒ္ဓံ။
- ၆။ ။ အနုတ္တရော ပုရိသ ဒမ္မသာရထိ။
- ၇။ ။ သတ္တာ ဒေဝ မနုဿာနံ။
- ၈။ ။ ဗုံဒ္ဓေါ။
- ၉။ ။ ဘဂဝါ။

၎င်းဘုရားဂုဏ်တော်ကိုးပါးတို့ကို အရကျက်ထား၍ အောက်ပါမြန်မာ ပြန်နှင့် တံစပ်ပြီး တနေရာရာမှာ နေလျက် ၅-မိနစ်, ၁၀-မိနစ် စသည် ဆင်ခြင်ပွားများနေရပါမည်။

ပွားများပုံ

- ၁။ အရဟံ-ကိလေသာရန်သူကို ပယ်သတ်ပူဇော်မြတ်အထူး ခံတော်မူ ထိုက်သော မြတ်စွာဘုရားဟူ၍ ဆင်ခြင်ပြီး(အရဟံ အရဟံ)ဟု ဆင်ခြင်ရ ရွတ်ဆိုနေရပါမည်။
- ၂။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ- ဥေယျဇါးဖြာ လေးသစ်ကို ဆရာမရှိ ကိုယ်တော် တိုင်သိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား (သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ) ....
- ၃။ ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နော- သုံးပါး, ရှစ်ပါး၊ ဝိဇ္ဇာများနှင့် ဆယ်ဇါးစရဏ ဉာဏကျင့်ဂုဏ် ပြည့်စုံတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား (ဝိဇ္ဇာစရဏ သမ္ပန္နော)....
- ၄။ သုဂတော- ဘေးရန်ကင်းကွာ ရောဂါဆင်းရဲ ပြတ်စဲအေးချမ်း နိဗ္ဗာန်နန်းသို့ ကြွမြန်းတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား (သုဂတော)....

၅။ လောကဝိဒ္ဓ- လောကကြောင်းရာ အဖြာဖြာကို သေချာကုန်စင် သိမြင်တော်မူပြီးသော မြတ်စွာဘုရား (လောကဝိဒ္ဓ)....

၆။ အနုတ္တရော ပုရိသဒမ္မသာရထိ- တုဘက်ကင်းပ လွန်မြတ်လှ၍ ဆုံးမထိုက်စွာ သတ္တဝါကို မေတ္တာရေအေး နည်းလမ်းပေး၍ ယဉ်ကျေးလိမ္မာအောင် ဆုံးမတော်မူတတ်သော မြတ်စွာဘုရား (အနုတ္တရော ပုရိသဒမ္မသာရထိ) ...

၇။ သတ္တာဒေဝမနုဿာနံ- လူ နတ်တို့၏ အားထားကိုးကွယ်ရာ ဆရာ တဆူ ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား (သတ္တာဒေဝမနုဿာနံ)....

၈။ ဗုဒ္ဓေါ- သစ္စာလေးတန် တရားမှန်ကို ဖောက်ပြန်မရှိ ကိုယ်တိုင် သိ၍ မိမိစပ်ရာ သတ္တဝါအား ဟောကြားထွေထွေ သိစေတော် မူတတ်သော မြတ်စွာဘုရား (ဗုဒ္ဓေါ)....

၉။ ဘဂဝါ- ဘုန်းတော်ခြောက်စုံ တန်ခိုးတော်ဂုဏ်တို့နှင့် ပြည့်စုံတော် မူသော မြတ်စွာဘုရား (ဘဂဝါ)....

ဘဂဝါ ဘဂဝါဟူ၍ ထပ်ကာထပ်ကာ စိတ်ဖြင့်ဆင်ခြင်နေရပါမည်။
သို့မဟုတ် နှုတ်ဖြင့် ရှုတ်ဆိုပွားများနေရပါမည်။

၈။ အလဂ္ဂေါ ဗုဒ္ဓ ဝါတောဝ၊ ဝိရာဂတော ဝိသဇ္ဇကာ။
ဝိတဒေါသေန မေတ္တာယ၊ ဝသေန မုဒုမာနသ။

၉။ ဣဏိာလောကသမာပန္န၊ ဥေယျဓမ္မဝိမောဟက။
ဝိသုဒ္ဓကာယကမ္မုဒဒိ၊ သမ္ဗုဒ္ဓိ ဣဏပုဗ္ဗဂ။

၁၀။ အဟမာရဗ္ဘ တေ မေဝိ၊ ဂစ္ဆန္တမိ သရဏံ တုဝံ။
ဘဝံ ပသာဒဝန္တဿ၊ ဒါတု မေ ဣဒိသံ ဖလံ။

၈။ အလဂ္ဂေါ၊ အလုံးစုံသော အရပ်တို့၌ ငြိကပ်ခြင်းမရှိသော။ ဝါ တောဝ၊ လေကဲ့သို့။ ဝိရာဂတော၊ တပ်စွမ်းခြင်းရာဂမှ ထာဝရကင်းဝေး တော်မူခြင်းကြောင့်။ ဝိသဇ္ဇကာ၊ ရူပ သဒ္ဓ စသည်အာရုံ ကာမဂုဏ်ငါးရပ် ဘုံသုံးထပ်၌ ကပ်ငြိတယ်တာခြင်း ကင်းတော်မူပေသော။ ဗုဒ္ဓ၊ မြတ်စွာ ဘုရား။ ဝိတဒေါသေန၊ ဒေါသမှ ကင်းဝေးတော်မူသဖြင့် လည်းကောင်း၊

မေတ္တာယ၊ မေတ္တာတော်၏။ ဝသေန၊ အစွမ်းအားဖြင့်လည်းကောင်း။ မုဒု
မာနသ၊ အထူးသဖြင့် နူးညံ့သော စိတ်နှလုံးရှိတော်မူပေသော။ ဗုဒ္ဓ၊
မြတ်စွာဘုရား။

၉။ ဉာဏာလောက သမာပန္န၊ မျက်စိလည်ပျောက် လမ်းမှန်ရောက်
သော ယောက်ျား၏ပမာ သံသရာဘဝ ပစ္စယနှင့် ဖြစ်သမျှချုပ် နာမ်နှင့်
ရုပ်၏ ပုဗ္ဗန္တ အပရန္တ စသည်ရှစ်ဖြာ ပိတ်ဖုံးကာသည့် အဝိဇ္ဇာရှစ်တန်
ပယ်ခွါလှန်၍ ဉာဏ်တော်ရောင်အပေါင်း အလင်းကောင်းသို့ ရောက်တော်
မူပေသော။ ဗုဒ္ဓ၊ မြတ်စွာဘုရား။ ဂေယျဓမ္မဝိမောဟက၊ သင်္ခါရ၊ ဝိကာရ၊
လက္ခဏ၊ နိဗ္ဗာန်၊ ပညတ်တည်းဟူသော ညေယျခံတရား ငါးပါးတို့ကံရေ
အထွေထွေတို့၌ တွေ့ဝေခြင်းကင်းတော်မူပေသော။ ဗုဒ္ဓ၊ မြတ်စွာဘုရား။
ဝိသုဒ္ဓကာယကမ္မာဒိ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ ရဟန္တာသာဝက အပေါင်းတို့ထက်
အထူးသဖြင့် စင်ကြယ်သောကာယကံ၊ စင်ကြယ်သောဝစီကံ၊ စင်ကြယ်
သော မနောကံ ရှိတော်မူပေသော။ ဗုဒ္ဓ၊ မြတ်စွာဘုရား။ သဗ္ဗမိ၊ အလုံးစုံ
သောဌာန အလုံးစုံသောကာလ အလုံးစုံသောအမူဟူသမျှတို့၌။ ဉာဏပုဗ္ဗဂ၊
ဉာဏ်ရှေ့သွားတော်မူနိုင်ပေသော။ ဗုဒ္ဓ၊ မြတ်စွာဘုရား။

၁၀။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ တေ၊ ရှင်ပင်ဘုရားကြီး၏။ ဣမေပိဂုံဏေ၊
ဝီတရာဂ ဝီတဒေါသ စသည်ကျေးဇူး ဤဂုံဏ်တော်အထူး တို့ကိုလည်း။
အာရဗ္ဗ၊ အာရုံပြု၍။ တုဝံ၊ သုံးဘုံ သူထီးအရှင်ဘုရားကြီးကို။ သရဏံ၊ ကိုး
ကွယ်ခြင်းသို့။ ဂစ္ဆာမိ၊ ကပ်ရောက်ပါ၏။

ဘဝံ၊ အရှင်ဘုရားသည်။ ပသာဒဝန္တဿ၊ ဝီတရာဂ ဝီတဒေါသ စ
သည်အပုံ မြတ်သောဂုဏ်ကို ကြည်ညိုခြင်းရှိသော။ မေမမ၊ အကျွန်ုပ်အား၊
ဣဒိသံ၊ ဤကဲ့သို့သဘောရှိသော။ ဖလံ၊ အာရုံငါးရပ် ဘုံသုံးထပ်၌ တပ်
စွမ်းခြင်းမှကင်းခြင်း၊ ဒေါသတရား ခေါင်းပါးကင်းပြတ် မေတ္တာဓာတ်ဖြင့်
သတ္တဝါတို့၏ အပေါ်၌ နူးညံ့သောစိတ်နှလုံးကိုရခြင်း၊ မဂ်ဉာဏ်ဖိုလ်ဉာဏ်
အဘိညာဏ်နှင့် ဉာဏ်ရောင်အပေါင်း အလင်းကောင်းသို့ရောက်ခြင်း၊ ပစ္စည်း
ပစ္စယုပ္ပန် ရုပ်နှင့်နာမ်ကို အမှန်မသွေ ဉာဏ်နှင့်မေ့၍ တွေ့ဝေမရှိသိခြင်း၊
ထက်ဝန်းကျင်စင်ကြယ်သော ကိုယ်အမူရာ နှုတ်အမူရာ စိတ်အမူရာတို့နှင့်
ပြည့်စုံခြင်း၊ အကျိုးအကြောင်းဆိုးကောင်းအခွင့် သင့်မသင့်ကို ချင့်တက်

စဉ်းစား၍ ဉာဏ်ရှေ့သွားနိုင်ခြင်းဟူသော အကျိုးကို။ ဒါတု၊ ပေးသနား တော်မူပါ မြတ်စွာဘုရား။

ဤသို့ မိမိတို့လိုအပ်သော တရားအစု မြတ်သောဆုကို တောင်းခံ ခြင်းသည်ကား မြဲမြံစေခြင်းငှါသာ များစွာအစုစု လိုအပ်သောဆုကို တောင်းခံမှု ပြုရသတည်း။ ဆုမတောင်းသော်လည်း မိမိတို့ပွားများမပြတ် နှလုံးထားအပ်သော ဘာဝနာဂါထာတို့၌ပါသော ဂုဏ်တော်အားလျော်စွာ အကျိုးပေးမြဲဟု စွဲ၍မှတ်ရာ၏။

ဤယခုပြဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော အလဂ္ဂေါဗုဒ္ဓဝါတောဝ စသော ဘာဝနာ ဂါထာ၊ အဟမာရဗ္ဘစသော သရဏဂုဏ်ဂါထာတို့ကို ခါခါမပြတ် ရှုတ်ဖတ် နှုတ်ဝယ် သရဏ္ဍာယ်နိုင်သော သူတော်ကောင်း အပေါင်းတို့မှာ အထူး သဖြင့် ကိလေသာတရား ခေါင်းပါးကင်းပြတ်လွယ်သော အကျိုး၊ သံသရာ ဝဲ ဝဋ်ဆင်းရဲမှ ချွတ်ထွက်မြောက် နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ထည့်လွယ်သော အကျိုး ဖြစ်လတ္တံ့ သတည်း။

ဤမှနောက်၌။ အဟမာရဗ္ဘစသော သရဏဂုဏ်ဂါထာပါဠိကို အမှာ။ ဂန္ထဂရုဘေး ကျမ်းလေးမည် စိုးသောကြောင့် ဘာဝနာ ဂါထာ အဆုံးတိုင်း အဆုံးတိုင်းထား၍ မရေးသားတော့အံ့။ ဂုဏ်တော်အားလျော်စွာ ဆုတောင်းကိုသာဆိုရမည်အရာဖြစ်၍ ၎င်းဂါထာ ၏ အနက်ကိုသာ ငါတို့ဆိုလိမ့်သတည်း။

ဂုဏ်တော်ကိုးပါးဂါထာ ဗုဒ္ဓါနုဿတိဘာဝနာကို ဘုရားရှိခိုး ပြုလုပ် ခဲ့သော နည်းအတိုင်း ဤအရာ၌လည်း ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော အလဂ္ဂေါဗုဒ္ဓဝါ တောဝမှစ၍ သဗ္ဗမိဉာဏဗုဒ္ဓဂတိုင်အောင် နှစ်ဂါထာတို့ဖြင့် ဗုဒ္ဓဝန္ဓနာ ဂါထာပြုလုပ်၍ ဘုရားမြတ်ကို ရှိခိုးလိုသောအခါ သုံးခုမြောက်သော အာဟမာရဗ္ဘတေမေပိစသော သရဏဂုဏ်ဂါထာကိုချ၍

၁။ ဣတိဝုတ္တံဂုဏောပေတံ၊ ဝန္ဓာမိ သိရသာ အဟံ။
ဘဝံ အနေန ပုညေန၊ လဘာမိ တိဝိဓံ သုခံ။

ဟူသော ဝန္ဓနာဂါထာပါဠိကိုလည်း ဘာဝနာဂါထာပါဠိ၌ တခါ တည်း ထည့်သွင်းရှုတ်ဆိုခဲ့၍ ဘာဝနာ၏ အနက်အဆုံး၌ ဝန္ဓနာဂါထာ ၏ အနက်ကို ဆက်ကာ ရှုတ်ဆို၍ ရှိခိုးပူဇော်ရမည်။

အနက်ကား

၁၁။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဣတိဝုတ္တဂုဏောပေတံ၊ ဤသို့ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော ဂုဏ်ကျေးဇူးအပေါင်းတို့နှင့် ပြည့်စုံတော်မူပေသော။ ဘဝံ၊ သုံးလူ့ထွတ်ထား ရှင်တော်ဘုရားကို။ သိရသာ၊ ဦးဖြင့်။ ဝန္ဒာမိ၊ ဝဒ္ဓါ မြတ်နိုး လက်စုံမိုး၍ ရှိခိုးပူဇော်ပါ၏ မြတ်စွာဘုရား။ အနေန ပုညေန၊ ဤသို့ လက်အုပ်စည်ညီ အဇ္ဈလီဖြင့် တင်ချီမြှောက်မိုး ရှိခိုးပါရ မြတ်ပုညကြောင့်။ တိဝိဓံ သုခံ၊ လူနတ်နိဗ္ဗာန် သုံးတန်မည်မှတ် ချမ်းသာမြတ်ကို။ လဘာမိ၊ ရ၊ ရပါလို၏။

နောက်၌လည်း ကိလေသာရိဘိနိက္ကန္တ ဂါထာမှစ၍ အနန္တဂုဏာစာရတော တိုင်အောင် နှစ်ဆယ်ခြောက်ဂါထာတို့တွင် တခုသော ဘာဝနာဂါထာ၏ အဆုံးမှာဖြစ်စေ၊ နှစ်ခုသုံးခုကုန်သော ဘာဝနာဂါထာတို့၏ အဆုံးမှာဖြစ်စေ ပုဒ္ဓါနုဿတိ ဘာဝနာဂါထာ၏ အဆုံးအဆုံး၌ ဣတိဝုတ္တဂုဏောပေတံ၊ အစရှိသော ပုဒ္ဓဝန္ဒနာ ဂါထာ၏အနက်ကို ရှုတ်ဆို နှုတ်မြှောက် ဆက်လက်ရှိခိုးပူဇော်ရမည်။

၁၂။ ကိလေသာရိဘိနိက္ကန္တ၊ ရာဂဒေါသ စသည့်မြားမြောင် တထောင့် ငါးရာ ပါပေ ဣမေ ဇိနိတွာန၊ ဗုဒ္ဓ သိဝမုဇုံဂ္ဂတံ။

၁၂။ ကိလေသာရိဘိနိက္ကန္တ၊ ရာဂဒေါသ စသည့်မြားမြောင် တထောင့် ငါးရာ ကိလေသာစက် ရန်သူလက်မှ လွတ်ထွက်တော် မူနိုင်ပေသော။ ရာဂဒေါသ စသည့်ယှက်ရုံ ရန်သူပုန်ကို အကုန် မကျန် ပယ်လှန်အရဟတ် မဂ်ဉာဏ်မြတ်ဖြင့် သတ်ဖြတ်တော်မူနိုင်ပေသော။ ဗုဒ္ဓ၊ မြတ်စွာဘုရား။ ပါပေ၊ ညစ်ညမ်းယုတ်မာ ဆိုးဝါးစွာကုန်သော။ ဣမေ၊ ရာဂဒေါသ မိုက်မောဟနှင့် မာနထဒ္ဓ စသည်တလူလူ ဤရန်သူတို့ကို။ ဇိနိတွာန၊ အောင်တော်မူ၍။ သိဝံ၊ ဇာတိဇရာ ပျာဓိမရဏ စသည်မီးပူ ဘယ်ရန်သူမှ မပြုမလာ လွန်စွာအေးချမ်း သီစံနန်းသို့။ ဥဇုဂ္ဂတံ၊ မကေ့မထောင့် ဖြောင့်ဖြောင့်မတ်မတ် ကြံသွားတော်မူနိုင်ပေသော။ ဗုဒ္ဓ၊ မြတ်စွာဘုရား။

အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ တေ၊ ရှင်တော်ထွတ်ထား မြတ်ဘုရား၏။ ဣမေပိ ဂုဏေ၊ ကိလေသာစက် ရန်သူလက်မှ လွတ်ထွက်နိုင်ခြင်း စသော

ဤကျေးဇူးတော် ဂုဏ်တော်အထူးတို့ကိုလည်း။ အာရဗ္ဗ၊ အာရုံပြု၍။ တုဝံ၊ သုံးလှ ထုတ်ထား ရှင်တော်ဘုရားကို။ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ခြင်းသို့။ ဂစ္ဆာမိ၊ ကပ်ရောက်ပါ၏ မြတ်စွာဘုရား။

ဘဝံ၊ အရှင်ဘုရားသည်။ ပသာဒဝန္တဿ၊ ကိုလေသာစက် ရန်သူလက်မှ၊ ထွက်မြောက်နိုင်ခြင်းစသော ကျေးဇူးဂုဏ်အထူးတို့ကို ကြည်ညိုခြင်းရှိသော။ မေမမ၊ အကျွန်ုပ်အား။ ဣဒိသံ၊ ဤကဲ့သို့သဘောရှိသော။ ဖလံ၊ ကိလေသာ စက် ရန်သူလက်မှ လွတ်ထွက်နိုင်ခြင်းစသော အကျိုးကို။ ဒါတု၊ ပေးသနား တော်မူပါ မြတ်စွာဘုရား။

ရာဂဒေါသ စသော ကိလေသာဘိလူး ဝင်ပူးနှောင့်ယှက် နှိပ်စက်ညှဉ်းဆဲ သောအခါ ဤဘာဝနာဂါထာကို ခါခါမပြတ် ရှုတ်ဖတ် သရဇ္ဈာယ်နိုင် သော သူတော်ကောင်းတို့အား ထိုရာဂဒေါသ စသည်များစွာ ကိလေသာ စက် ရန်သူဘိလူးလက်မှ လွတ်ထွက်နိုင်သော အကျိုးဖြစ်၏။

၁၃။ ဗုဒ္ဓါဝိဇ္ဇန္ဓကောသမ္မာ၊ ပဌမတရာဘိနိက္ခမ။
သသာဝကေဟိ သြတိဏ္ဏ၊ မဂ္ဂနံခဝါယ သြဃတော။

၁၃။ အဝိဇ္ဇန္ဓကောသမ္မာ၊ သံသရာဒုက္ခ ဘေးဘယဝန် အမှန်အရင်း အဝိဇ္ဇာတည်းဟူသော ဥဒ္ဓံ တွင်းမှ။ ပဌမတရာဘိနိက္ခမ၊ သာဝကအပေါင်း တပည့်ကောင်းတို့၏ ရှေးဦးစွာ ကောင်းစွာခွါဖောက်၍ ထွက်မြောက်တော် မူနိုင်ပေသော။ ဗုဒ္ဓ၊ မြတ်စွာဘုရား။ သသာဝကေဟိ၊ သာဝကအပေါင်း အရှင်ကောင်းတို့နှင့်တကွ။ မဂ္ဂနံခဝါယ၊ မဂ္ဂင်ရှစ်တန် ဖောင်ယာဉ်ပျံဖြင့်။ သြဃတော၊ ဇာတိဇရာ ဗျာဓိမရဏ စသည်သောင်းပြောင်း မိကျောင်း မကန်း ဘေးဘျန်းအနန္တ ပေါများလှသော သြဃလေးဖြာ သံသရာမှ။ သြတိဏ္ဏ၊ ဇာတိ ဇရာ ဗျာဓိမရဏ စသည်ဘေးရန် အေးရာမှန်သည့် နိဗ္ဗာန် အရောက် ကူးမြောက်တော်မူနိုင်ပေသော။ ဗုဒ္ဓ၊ မြတ်စွာဘုရား။

အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ တေ၊ ရှင်ပင်ဘုရားကြီး၏။ ဣမေပိ၊ အဝိဇ္ဇာ ဥဒ္ဓံ ဘေးစုဝန်မှ လွတ်မြောက်တော် မူနိုင်ခြင်းစသော ဤကျေးဇူးတော် ဂုဏ်တော် အပေါင်းတို့ကိုလည်း။ အာရဗ္ဗ၊ အာရုံပြု၍။ တုဝံ၊ အရှင်ဘုရားကို။ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ခြင်းသို့။ ဂစ္ဆာမိ၊ ကပ်ရောက်ပါ၏ မြတ်စွာဘုရား။

ဘဝံ၊ အရှင်ဘုရားသည်။ ပသာဒဝန္တယံ၊ အဝိဇ္ဇာနိက္ခမ စသည်အပုံ
ဂုဏ်အစုစု အာရုံပြု၍ ကြည်ညိုခြင်းရှိသော။ မေမမ၊ အကျွန်ုပ်အား။
ဣဒိသံ၊ ဤကဲ့သို့သဘောရှိသော။ ဖလံ၊ အဝိဇ္ဇာဝန်ရင်း ဥဒ္ဓံတုင်းမှ အလင်း
ပြင်ရောက် ထွက်မြောက်နိုင်ခြင်းစသော အကျိုးကို။ ဒါတု၊ ပေးသနား
တော်မူပါ မြတ်စွာဘုရား။

၁၄။ မောဟတမံ ဝိဓံသေတွာ၊ ဉာဏာလောကံ လဘာပက။
နိဗ္ဗာပက ဇနုပ္ပါဒံ၊ ဗုဒ္ဓ ကိလေသပါပကံ။

၁၄။ မောဟတမံ၊ သတ္တဝါစိတ်မှာ ပိတ်ဖုံးကာသည့် အဝိဇ္ဇာတိမ်
တောင် မောဟတည်းဟူသော အမှိုက်မှောင်ကို။ ဝိဒ္ဓံသေတွာ၊ ဒေသနာစက်
ဉာဏ်လက်နက်ဖြင့် ဖျက်ဆီးတော်မူ၍။ ဉာဏာလောကံ၊ မဂ်ဖိုလ်တန်တန်
အဘိဉာဏ်မကြွင်း ဉာဏ်အလင်းကို။ လဘာပက၊ သတ္တဝါအနန္တ ဝေနေယျ
အား ဝေဌစေ့ရေ ရစေတော်မူနိုင်ပေသော။ ဗုဒ္ဓ၊ မြတ်စွာဘုရား။
ဇနုပ္ပါဒံ၊ သတ္တဝါအပေါင်းတို့၏ သဏ္ဍာန်၌ နိယာမ်မစဲ အမြဲပုံသေ ဖြစ်၍
နေသော။ ကိလေသပါပကံ၊ ရာဂ ဒေါသ စသည်မြားမြောင် ပြောင်ပြောင်
ညီးညီး ကိလေသာလောင်မီးကို။ နိဗ္ဗာပက၊ မဂ္ဂင်ရှစ်ဖြာ ရေသီတာဖြင့်
ကောင်းစွာ အေးငြိမ်း စေတော်မူနိုင်ပေသော။ ဗုဒ္ဓ၊ မြတ်စွာဘုရား။

အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ တေ၊ အရှင်ဘုရားကြီး၏။ ဣမေပိ ဂုဏေ၊
လူနတ် ဗြဟ္မာ သတ္တဝါ၏ အဝိဇ္ဇာမှောင်ကင်း ဉာဏ်ရောင် အလင်းကို
ရစေနိုင်ခြင်းစသော ဤကျေးဇူးတော် ဂုဏ်တော် အပေါင်းတို့ကိုလည်း။
အာရဗ္ဗ၊ အာရုံပြု၍။ တုဝံ၊ အရှင်ဘုရားကို။ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ခြင်းသို့။
ဂစ္ဆာမိ၊ ကပ်ရောက်ပါ၏။

ဘဝံ၊ အရှင်ဘုရားသည်။ ပသာဒဝန္တယံ၊ အဝိဇ္ဇာကင်း ဉာဏ်အလင်းကို
ပေးခြင်းမှစ များလှအပုံ ဂုဏ်အစုစု အာရုံပြု၍ ကြည်ညိုခြင်းရှိသော။
မေမမ၊ အကျွန်ုပ်အား။ ဣဒိသံ၊ ဤကဲ့သို့သဘောရှိသော။ ဖလံ၊ အဝိဇ္ဇာ
ကင်း ဉာဏ်အလင်းကိုရ၍ အေးမြခြင်းစသော အကျိုးကို။ ဒါတု၊ ပေးသနား
တော်မူပါ မြတ်စွာဘုရား။

ဤဘာဝနာဂါထာကို ကြည်ညိုရွတ်ဖတ် မပြတ်နှုတ်ဝယ် သရဇ္ဈာယ်နိုင်
ကုန်သော သူတော်ကောင်းအပေါင်းတို့အား အဝိဇ္ဇာမှောင်ကင်း၍ အလင်း

ကိုရသဖြင့် ဩဃ်လေးဖြာ သံသရာမှ မကြာ ကူးမြောက်နိုင်ခြင်းအကျိုး
ကိလေသာဟူ အပူခပ်သိမ်းမှ အေးငြိမ်းလွယ်ခြင်းအကျိုး ဖြစ်လတ္တံ့။

၁၅။ ဗုဒ္ဓသံသရာကန္တာရာ၊ ဇာတျာဒိ ဝိဠိတံ ဇနံ။
ခေမံ ဒယာယ ယုတ္တေန၊ မဟုဿာဟေန နိဒ္ဒရ။

၁၅။ သံသရာကန္တာရာ၊ အစဉ်ရှည်ကြာ သံသရာထဲ ခရီးခဲမှ။ ဇာတျာဒိ-
မိဠိတံ၊ ဇာတိ ဇရာ ဗျာဓိမရဏ စသည်သောင်းပြောင်း ဘေးအပေါင်းတို့
သည် နှိပ်စက်အပ်သော။ ဇနံ၊ သတ္တဝါအပေါင်းကို။ ဒယာယ၊ သနား
တော်မူခြင်းနှင့်။ ယုတ္တေန၊ ယှဉ်သော။ မဟုဿာဟေန၊ သည်းစွာသော
လုံ့လတော်ဖြင့်။ ခေမံ၊ ဇာတိ ဇရာ ဗျာဓိ မရဏ စသည်မဆူ မပြူ မရိတ်
အပူဆိတ်သည့် နိဗ္ဗာန်သာခေါင် ဘေးမဲ့ချောင်သို့။ နိဒ္ဒရ၊ ထုတ်ဆောင်
တော်မူနိုင်ပေသော။ ဗုဒ္ဓံ၊ မြတ်စွာဘုရား။

အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ တေ၊ အရှင်ဘုရား၏။ ဣမေပိဂုဏေ၊ သံသရာ
ပြင်ကျယ် ကန္တာလယ်မှ ထုတ်ဆောင်နိုင်ခြင်းစသော ဤကျေးဇူးတော်
ဂုဏ်တော်အပေါင်းတို့ကိုလည်း။ အာရဗ္ဗ၊ အာရုံပြု၍။ တုဝံ၊ ရှင်ပင်ဘုရား
ကို။ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ခြင်းသို့။ ဂစ္ဆာမိ၊ ကပ်ရောက်ပါ၏။

ဘဝံ၊ အရှင်ဘုရားသည်။ ပသာဒဝန္တဿ၊ သံသရာပြင်ကျယ် ကန္တာလယ်မှ
ကယ်တင်နိုင်ခြင်းစသော ကျေးဇူးတော် ဂုဏ်တော်တို့ကို၊ ကြည်ညိုခြင်းရှိ
သော။ မေမမ၊ အကျွန်ုပ်အား။ ဣဒိသံ၊ ဤကဲ့သို့ သဘောရှိသော။ ဖလံ၊
သတ္တဝါများကျယ် သနားဖွယ်ကို ကယ်ဆယ်နိုင်ခြင်း စသော အကျိုးကို။
ဒါတု၊ ပေးသနားတော်မူပါ မြတ်စွာဘုရား။

ဤဘာဝနာဂါယာကို အခါခါမပြတ် ရွတ်ဖတ် သရဇ္ဈာယ်ရသော
ကုသိုလ်ကံသည်ကား သံသရာထဲ ခရီးခဲမှ ခွါရှုထွက်မြောက် နိဗ္ဗာန်ကို မျက်
မှောက်ပြုရလွယ်သော အကျိုး၊ သတ္တဝါအများ သူတပါးတို့ကို တွေ့
ရောက်ကြုံဆဲ ဆင်းရဲဒုက္ခ ဘေးဘယအစုမှ ထုတ်ဆောင်၍ ချမ်းသာအောင်
ပြုလုပ်နိုင်ခြင်းစသော အကျိုးထူးတို့ကို ဖြစ်စေနိုင်၏။

၁၆။ လောကသေဋ္ဌ လောကဇေဋ္ဌ၊ ဗလက မဂ္ဂဒေသက။

ဇနေ ဗုဒ္ဓ ဘယာကိဏ္ဍာ၊ ပါရုဒ္ဓရ ဘဝဏ္ဏဝါ။

၁၆။ လောကသေဋ္ဌ၊ သီလအစရှိသော ဂုဏ်အပေါင်းတို့ဖြင့် တလောက လုံးထက် မြတ်တော်မူပေသော။ လောကဇေဋ္ဌ၊ သီလအစရှိသော ဂုဏ် အပေါင်းတို့ဖြင့် တလောကလုံးထက် ကြီးတော်မူပေသော။ ဗလက၊ တလောကလုံး၏ ကိုးစားရာ အားထားရာ ဖြစ်တော်မူပေသော။ ဗုဒ္ဓ၊ မြတ်စွာဘုရား။ မဂ္ဂဒေသက၊ အနိစ္စကို နိစ္စယူစွဲ အမြင်နဲ့၍ ဆင်းရဲဒုက္ခ ဘေးဘယကို သုခထင်မှတ် မသိတတ်၍ အနတ္တကို အတ္တဟု၍ ဉာဏ်သေးနဲ့၍ အသုဘကို သုဘမှတ်တုံ မျက်စိမှ မှား သုံးဘုံသားတို့၏ ရှေ့သွားအမှုန် ခရီးညွှန် ဖြစ်တော်မူပေသော။ ဗုဒ္ဓ၊ မြတ်စွာဘုရား။ ဘယာကိဏ္ဍာ၊ မိကျောင်း မကန်း ငါးမန်း ငါးဆင် ပုံပြင်ပမာ တူလှစွာသော ဇာတိ ဇရာ ဗျာဓိ မရဏ စသည်သောင်းပြောင်း ဘေးအပေါင်းတို့ဖြင့် ပြွမ်းသော။ ဘဝဏ္ဏဝါ၊ ဘဝပြင်ကျယ် ရေပင်လယ်မှ၊ ဇနေ၊ လူနတ် ဗြဟ္မာ သတ္တဝါ အပေါင်းတို့ကို။ ပါရုံ၊ မပူမဆွေး အေးမြရာမှန် နိဗ္ဗာန်နန်းထက် ကမ်းတဖက် သို့။ ဥဒ္ဓရ၊ ထုတ်ဆောင်ကယ်တင်တော် မူနိုင်ပေသော။ ဗုဒ္ဓ၊ မြတ်စွာ ဘုရား။

အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ တေ၊ အရှင်ဘုရားကြီး၏။ ဣမေပိ ဂုဏေ၊ လောကသေဋ္ဌ လောကဇေဋ္ဌ စသည်ကျေးဇူး ဤဂုဏ်တော်အထူး တို့ကို လည်း။ အာရပ္ပ၊ အာရုံပြု၍။ တုဝံ၊ ရှင်ပင်ဘုရားကြီးကို။ သရဏံ၊ ကိုး ကွယ်ခြင်းသို့၊ ဂစ္ဆာမိ၊ ကပ်ရောက်ပါ၏။

ဘဝံ၊ ရှင်ပင်ဘုရားသည်။ ပသာဒဝန္တယ၊ လောကသေဋ္ဌ လောက ဇေဋ္ဌ စသည်လုံးစုံ ဂုဏ်အစုစု အာရုံပြု၍ ကြည်ညိုခြင်းရှိသော။ မေမမ၊ အကျွန်ုပ်အား။ ဣဒိသံ၊ ဤကဲ့သို့သဘောရှိသော။ ဖလံ၊ ကြီးမှူးရှေ့သွား တပါးသတ္တဝါ များတကာ၏ ကိုးကွယ်ရာပြုလုပ်နိုင်ခြင်း စသော အကျိုး ထူးကို။ ဒါတု၊ ပေးသနားတော်မူပါ မြတ်စွာဘုရား။

ဤ ဘာဝနာဂါထာကို နှုတ်ဝယ်မပြတ် ရွတ်ဖတ်သရဇ္ဈာယ်ရသော ကုသိုလ်သည်ကား နိဗ္ဗာန်မရမီအကြား များစွာသောဘဝတို့၌ ယုတ်နိမ့်

သော အမျိုးတို့၌ မဖြစ်မှု၍ မြင့်မြတ်သော အမျိုးတို့၌သာ ဖြစ်ခြင်း စသော အကျိုးထူးတို့ကို ပေးနိုင်၏။

၁၇။ ဗုဒ္ဓ ပိတုဝ သံဝဇ္ဇာ တာဏလေဏပရာယန။
အဝဿယ ဝိနေယျာနံ၊ ရဏာမယံ တိကိစ္ဆက။

၁၇။ ဝိနေယျာနံ၊ ဝေနေယျကြာ သတ္တဝါအပေါင်းတို့၏။ ပိတုဝ၊ အဖကောင်းကြီးကဲ့သို့၊ သံဝဇ္ဇာ၊ လောကီ လောကုတ္တရာ အစီးအပွားများ ၍ ကြီးပွားရာ ချမ်းသာရာ ဖြစ်တော်မူပေသော။ ဧတေသံ၊ ဝေနေယျကြာ သတ္တဝါအပေါင်းတို့သို့တော်ကောင်းတို့၏။ တာဏလေဏပရာယန၊ စောင့်ရှောက်ရာ၊ ပုန်းအောင်းရာ၊ လည်းလျောင်းရာအစစ် ဖြစ်တော်မူပေသော။ အဝဿယ၊ ချမ်းသာစေကြောင်း ဂုဏ်တော်ပေါင်းကြောင့် အရိပ်ကောင်းကြီးပမာ မှီခိုရာ ဖြစ်တော်မူပေသော။ ဗုဒ္ဓ၊ မြတ်စွာဘုရား။ ရဏာမယံ၊ တထောင့်ငါးရာ ကိလေသာဆိုး ရောဂါမျိုးကို။ တိကိစ္ဆက၊ ရှစ်သွယ်မဂ္ဂင်ဆေးရွှေစင်ကို ဝင်အောင်ချိုက်ချိုက် ကောင်းစွာတိုက်၍ အမြိုက်တရား ပေးသောအားဖြင့် ကုစားစောင့်ရှောက်တော်မူနိုင်ပေသော။ ဗုဒ္ဓ၊ မြတ်စွာဘုရား။

အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ တေ၊ အရှင်ဘုရားကြီး၏။ ဣမေပိ ဂုဏေ၊ ပိတုပမ တာဏလေဏ စသည်ကျေးဇူး ဤဂုဏ်တော် အထူးတို့ကိုလည်း။ အာရဗ္ဗ၊ အာရုံပြု၍။ တုစံ၊ အရှင်ဘုရားကို။ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ခြင်းသို့။ ဂစ္ဆာမိ၊ ကပ်ရောက်ပါ၏ မြတ်စွာဘုရား။

ဘဝံ၊ အရှင်ဘုရားသည်။ ပသာဒဝန္တဿ၊ ပိတုပမ တာဏလေဏ စသည်လုံးစုံ ဂုဏ်အစုစု အာရုံပြု၍ ကြည်ညိုခြင်းရှိသော။ မေမေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ ဣဒိသံ၊ ဤကဲ့သို့သဘောရှိသော။ ဖလံ၊ သတ္တဝါအများ ရင်ဝယ်သားသို့ တရားသဖြင့် စောင့်ရှောက်နိုင်ခြင်းစသော အကျိုးကို။ ဒါတု၊ ပေးသနားတော်မူပါ မြတ်စွာဘုရား။

ဤဘာဝနာဂါထာကို အခါမပြတ် ရွတ်ဖတ်သရဇ္ဈာယ်ရသော ကုသိုလ်သည်ကား ဖြစ်လေရာရာ သံသရာဘဝတို့၌ သူ့ခပ်သိမ်းတို့၏ မှီခိုရာ အကြီး

(တတိယအကြိမ်)၄

အမ္မုး ယောကျ်ားထူး-ယောကျ်ားမြတ် ဖြစ်ရခြင်းစသော အကျိုးထူး
တို့ကို ပေးစွမ်းနိုင်၏။

၁၈။ နိဝါတကေ ပဒီပေါဝ၊ ဇလိတော သန္တမဉ္စနသ။
ဘူမိယံ နိခဏော သေလ၊ ထမ္ဘောဝ ပဗ္ဗတောယထာ။

၁၉။ ဗုဒ္ဓေါဝိသရဝိက္ခိတ္တ၊ မာနသ စိတ္တမိဿရ။
ပရိသမန္တပါသာဒ၊ ဒဠေန သံဝုတိန္ဒြိယ။

၁၈။ နိဝါတကေ၊ လေတိတ်ရာအရပ်၌။ ဇလိတော၊ ညိုထွန်းအပ်သော။
ပဒီပေါဝ၊ ဆီမီးကဲ့သို့။ သန္တမာနသ၊ ငြိမ်သက်သော စိတ်နှလုံးရှိတော်မူပေ
သော။ ဗုဒ္ဓ၊ မြတ်စွာဘုရား။ ဘူမိယံ၊ မြေ၌။ နိခဏော၊ စိုက်မြုပ်၍ထားအပ်
သော။ သေလထမ္ဘောဝ၊ ကျောက်တိုင်ကြီးကဲ့သို့လည်းကောင်း။ ပဗ္ဗတော
ယထာ၊ ကျောက်တောင်ကြီးကဲ့သို့လည်းကောင်း။

၁၉။ အဝိသရဝိက္ခိတ္တမာနသ၊ အလိုရှိတော်မူအပ်သော အာရုံကိုလွှတ်၍
ထိုထိုအရပ်တပါး မရွေ့ရှား မပျံ့လွင့်သော စိတ်ရှိတော်မူပေသော။ ဗုဒ္ဓ၊
မြတ်စွာဘုရား။ ပရိသမန္တပါသာဒ၊ ရောင်စုံဆန်းကြယ် ကြီးပန်းနွယ်နှင့်
ရွှံ့ဖွယ်တစ် နှစ် မငြိသည့် မဏိဇောတရသ် ပတ္တမြားမြတ်နှစ် ကျောက်ဓာတ်
စစ်ကဲ့သို့ အပြစ်မထင် ထက်ဝန်းကျင် ကြည်ညိုဖွယ်ရှိတော်မူပေသော။ ဗုဒ္ဓ၊
မြတ်စွာဘုရား။ ဒဠေန၊ လေးတန်မဂ်မြတ် မင်းတုံးခပ်၍ စေ့စပ်ဒဏ်သေ
မပွင့်စေပဲ ခိုင်မြဲသောသဘောဖြင့်။ သံဝုတိန္ဒြိယ၊ စက္ခုသောတ စသည်
ခြောက်ထွေ ဆဒ္ဒါရေမှာ ကိလေသာဟု ရန်သတကာ မပြုလာအောင်
ကောင်းစွာ စောင့်ရှောက်အပ်သော ဣန္ဒြေရှိတော်မူပေသော။ ဗုဒ္ဓ၊ မြတ်စွာ
ဘုရား။

အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ တေ၊ အရှင်မြတ်ဘုရား၏။ ဣမေပိ ဂုဏော၊
အာရုံအများ လှုပ်ရှားမရ ငြိမ်သက်လှသည့် သန္တမာနသ စသည်ကျေးဇူး
ဤဂုဏ်တော်အထူးတို့ကိုလည်း။ အာရဗ္ဗ၊ အာရုံပြု၍။ တုဝံ၊ အရှင်ဘုရား
ကြီးကို။ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ခြင်းသို့။ ဂစ္ဆာမိ၊ ကပ်ရောက်ပါ၏ မြတ်စွာ
ဘုရား။

ဘဝံ၊ အရှင်ဘုရားသည်။ မေမမ၊ အကျွန်ုပ်အား။ ဣဒိသံ၊ ဤကဲ့သို့ သဘောရှိသော။ ဖလံ၊ ဘယ်သည့်အာရုံ ဘယ်သို့ကြုံလည်း တုန်လှုပ်ခြင်း မရှိ ပကတိဣန္ဒြေ အခြေမပျက် ငြိမ်သက် တည်ကြည်ခြင်းတည်း ဟူသော အကျိုးကို။ ဒါတု၊ ပေးသနားတော်မူပါ မြတ်စွာဘုရား။

ဤဘာဝနာဂါထာတို့ကို ရွတ်ဖတ်သရဇ္ဈာယ်ရသော ကုသိုလ်သည်ကား ဖြစ်လေရာရာ သံသရာဘုံဘဝတို့၌ မိမိစိတ်ကို အစိုးမရ ဥမ္မတ္တကအဖြစ်မှ ကင်းလွတ်ရခြင်း၊ အထူးသဖြင့် ငြိမ်သက်သော စိတ်နှလုံးကိုရခြင်း၊ ထက်ဝန်း ကျင် ကြည်ညိုဖွယ်ရှိသော ကိုယ်အမူရာ နှုတ်အမူရာတို့နှင့် ပြည့်စုံခြင်း၊ မြဲမြန်သောသတိရှိခြင်း စသော အကျိုးထူးတို့ကို ဖြစ်စေနိုင်၏။

၂၀။ သုခဟဒယ နိဿောကာ၊ ဝိတပ္ပန အနာဓိလ။
သဝါသနာယ မဂ္ဂေန၊ ဗုဒ္ဓ ကိလေသျှဓံသက။

၂၀။ သုခဟဒယ၊ တထောင့်ငါးရာ ကိလေသာဟူ ဘယ်ရန်သူကြောင့်မှ အပူမလှမ်း အေးချမ်းသော စိတ်နှလုံးရှိတော်မူပေသော။ နိဿောကာ၊ ဉာတိဗျသန ဘောဂဗျသန၊ စသည်အားလုံး ဘယ်သို့ပြုံးလည်း နှလုံးညှိုး မှိန် စိုးရိမ်ခြင်းကင်းတော်မူပေသော။ ဝိတပ္ပန၊ ရာဂဒေါသ စသည်မီးလျှံ ငြိမ်းပြီးမှန်၍ ပူပန်ခြင်းကင်းတော်မူပေသော။ အနာဓိလ၊ ကိလေသာစုံ ဝေးကွာမှုကြောင့် နောက်ကျခြင်း ကင်းတော်မူပေသော။ ဗုဒ္ဓ၊ မြတ်စွာ ဘုရား။ မဂ္ဂေန၊ အရဟတ္တမဂ် ဉာဏ်သန်လျက်ဖြင့်။ သဝါသနာယ၊ ဝါသနာ နှင့်တကွ။ ကိလေသဓံသက၊ ရန်သူပမာ ကိလေသာကို ကောင်းစွာဖျက်ဆီး တော်မူနိုင်ပေသော။ ဗုဒ္ဓ၊ မြတ်စွာဘုရား။

အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ တေ၊ အရှင်ဘုရားကြီး၏။ ဣမေပိ ဂုဏေ၊ သုခ ဟဒယ စသည်ကျေးဇူး ဤဂုဏ်တော်အထူးတို့ကိုလည်း။ အာရပ္ပ၊ အာရုံ ပြု၍။ တုဝံ၊ အရှင်ဘုရားကြီးကို။ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ခြင်းသို့။ ဂစ္ဆာမိ၊ ကပ်ရောက်ပါ၏။

ဘဝံ၊ အရှင်ဘုရားသည်။ ပသာဒဝန္တဿ၊ သုခဟဒယ နိဿောကာနှင့် စသည်အပုံ ဂုဏ်အစုစု အာရုံပြု၍ ကြည်ညိုခြင်းရှိသော။ မေမမ၊ အကျွန်ုပ်

အား။ ဣဒိသံ၊ ဤကဲ့သို့သဘောရှိသော။ ဖလံ၊ အပူမလွမ်း အေးချမ်းခြင်း စသောအကျိုးကို။ ဒါတု၊ ပေးသနားတော်မူပါ မြတ်စွာဘုရား။

ဤဘာဝနာဂါထာကို နှလုံးညှိုးမိန် စိုးရိမ်ပူဆွေး စိတ်လေးစိတ်ရှုပ် သော အခါတို့၌ အထူးရှုတ်ဖတ် သရဇ္ဈာယ်ရမည်။ စိတ်နှလုံးကို အေးမြ ချမ်းသာစေတတ်သော ဘာဝနာဂါထာတည်း။

၂၂။ ပသန္ဓော မဏိဇောတောဝ၊ ဗုဒ္ဓပသန္ဓမာနသ။
ပုဏ္ဏမိယံ ယထာ စန္ဒော၊ ဇောတယံ ဇောတကာနန။

၂၂။ ပသန္ဓော၊ ရောင်စုံတို့ တို့ လဲလဲကြည်သော။ မဏိဇောတောဝ၊ မဏိဇောတရည် ပတ္တမြားမြတ်ရတနာကြီးကဲ့သို့။ ပသန္ဓမာနသ၊ ရာဂ ဒေါသ စသည်များစွာ ကိလေသာဟု အပူအပင် မြူမယ့်၌၍ ကြည်လင် သောစိတ်နှလုံးရှိတော်မူပေသော။ ဗုဒ္ဓ၊ မြတ်စွာဘုရား။ ပုဏ္ဏမိယံ၊ လပြည့်နေ့၌။ ဇောတယံ ဇောတယန္ဓော၊ မိုက်မှောင်မစွန်း ပြောင်ပြောင် ရှန်း၍ ထွန်းလင်း တောက်ပသော။ စန္ဒောယထာ၊ ရှေ့လမ်းကြီးကဲ့သို့။ ဇောတကာနန၊ အခါခပ်သိမ်း ကြည်ရှန်း၍ ထွန်းလင်းတောက်ပသော ရှေ့မျက်နှာ ရှိကော် မူပေသော။ ဗုဒ္ဓ၊ မြတ်စွာဘုရား။

အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ တေ၊ အရှင်ဘုရားကြီး၏။ ဣမေပိ ဂုဏော၊ ပသန္ဓမာနသ စသည်ကျေးဇူး ဤဂုဏ်တော် အထူးတို့ကိုလည်း။ အာရဗ္ဗ၊ အာရုံပြု၍။ တုဝံ၊ သုံးဘုံသူထီး အရှင်ဘုရားကြီးကို။ သရဏံ၊ ကိုးကွယ် ခြင်းသို့။ ဂစ္ဆာမိ၊ ကပ်ရောက်ပါ၏။

ဘဝံ၊ အရှင်ဘုရားသည်။ ပသာဒဝန္တဏ္ဍ၊ ပသန္ဓမာနသ စသည်အပို ဂုဏ်အစုစု အာရုံပြု၍ ကြည်ညိုခြင်းရှိသော။ မေမမ၊ အကျွန်ုပ်အား။ ဣဒိသံ၊ ဤကဲ့သို့သဘောရှိသော။ ဖလံ၊ သွားလေရာရာ လမ်းတကာမှာ မျက်နှာ မနွမ်း ရေစင်ဖြန်းသို့ ပွင့်လန်း အေးကြည်သော အကျိုးကို။ ဒါတု၊ ပေး သနားတော်မူပါ မြတ်စွာဘုရား။

ဤဘာဝနာ ဂါထာသည်ကား ဤပစ္စုပ္ပန်ဘဝမှစ၍ နိဗ္ဗာန်ထုတ်ချောက် ရောက်သည့်တိုင်အောင် ဖြစ်လေရာရာ သံသရာဘဝ အဆက်ဆက်တို့၌

ပတ္တမြားမျက်ရှင် ကျောက်မြတ်သွင်ကဲ့သို့ ကြည်လင်သောစိတ်နှလုံးကို ရစေခြင်းစသော အကျိုးထူးတို့ကိုပေးစွမ်းနိုင်သော ဘာဝနာဂါထာတည်း။

၂၂။ စက္ကာတိစက္ကစက္ကိန္ဒ၊ ဒေဝါတိဒေဝဒေဝိန္ဒ။
ဗြဟ္မာတိဗြဟ္မဗြဟ္မိန္ဒ၊ မုနိန္ဒ မုနိပုဂံဝ။

၂၂။ စက္ကာတိစက္ကစက္ကိန္ဒ၊ လောကီစကြာ ရတနာအပေါင်းတို့ထက် မြတ်သော တရားတော်တည်းဟူသော စကြာရတနာကို အစိုးရသော စကြာဝတေးမင်းကြီးအစစ်လည်း ဖြစ်တော်မူပေသော။ ဒေဝါတိဒေဝဒေဝိန္ဒ၊ သမ္မုတိနတ် ဥပပတ္တိနတ်တို့ထက် မြတ်သော ဝိသုဒ္ဓိနတ် အရိယာမြတ်တို့ကို အစိုးရသော အတုမရှိသော အရိယာနတ်မင်းကြီးလည်း ဖြစ်တော်မူပေသော။ ဗြဟ္မာတိဗြဟ္မ ဗြဟ္မိန္ဒ၊ ပုထုဇဉ်ဗြဟ္မာ သေက္ခဗြဟ္မာတို့ထက် မြတ်သော ရဟန္တာဗြဟ္မာတို့ကို အစိုးရသော ဗြဟ္မာမင်းကြီး အစစ်လည်း ဖြစ်တော်မူပေသော။ ဗုဒ္ဓ၊ မြတ်စွာဘုရား။ မုနိန္ဒ၊ ရဟန်းအပေါင်းတို့ကို အစိုးရတော်မူပေသော။ မုနိပုဂံဝ၊ ရဟန်းအပေါင်းတို့၏ ရှေ့သွား ဖြစ်တော်မူပေသော။ ဗုဒ္ဓ၊ မြတ်စွာဘုရား။

အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ တေ၊ အရှင်ဘုရား၏။ ဣမေပိ ဂုဏေ၊ မင်းထက်မင်း နတ်ထက်နတ် ဗြဟ္မာထက်ဗြဟ္မာ ဖြစ်တော်မူခြင်း စသော ဤကျေးဇူးတော် ဂုဏ်တော်အပေါင်းတို့ကိုလည်း။ အာရဗ္ဘ၊ အာရုံပြု၍။ တုဝံ၊ အရှင်ဘုရားကြီးကို။ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ခြင်းသို့။ ဂစ္ဆာမိ၊ ကပ်ရောက်ပါ၏ မြတ်စွာဘုရား။

ဘဝံ၊ အရှင်ဘုရားသည်။ ပသာဒဝန္တဿ၊ မင်းထက်မင်း နတ်ထက်နတ် ဗြဟ္မာထက် ဗြဟ္မာ ဖြစ်ခြင်းစသော ကျေးဇူးတော်အပုံ မြတ်သောဂုဏ်ကို အာရုံပြု၍ ကြည်ညိုခြင်းရှိသော၊ မေမမ၊ အကျွန်ုပ်အား၊ ဣဒိသံ၊ ဤကဲ့သို့ သဘောရှိသော။ ဖလံ၊ ဖြစ်လေရာရာ သံသရာမှာ အာဏာလွှမ်းမိုး တရားသဖြင့် အစိုးရခြင်းဟူသော အကျိုးကို။ ဒါတု၊ ပေးသနားတော်မူပါ မြတ်စွာဘုရား။

ဤဘာဝနာဂါထာသည်ကား ဖြစ်လေရာရာ သံသရာဘဝ၌ အာဏာလွှမ်းမိုး အစိုးရ အဓိပတိ ဣဿရိယအဖြစ်ကို ပြုလုပ်နိုင်သော ဘာဝနာဂါထာတည်း။

၂၃။ အနောပမသမုပ္ပန္န၊ အဘူတဘူတဝိမှယ။
ဗုဒ္ဓ သကျ တိလောကဂ္ဂ၊ မဟာမုနိ တထဒ္ဓဂတ။

၂၃။ အနောပမသမုပ္ပန္န၊ နှိုင်းယှဉ်စရာ ဥပမာမရှိ အဓိပတိကြီး ဖြစ်ပေါ်လာတော်မူပေသော။ အဘူတဘူတဝိမှယ၊ လူ နတ် ဗြဟ္မာ ဘုံသုံးရွာမှာ ရံခါတစ်ဆစ် မဖြစ်စဖူး မကြုံဖူးအောင် ထူးထူးခြားခြား ဆန်းပြားကြီးကျယ် ဂုဏ်ကိုးသွယ်နှင့် အံ့ဖွယ်ရာကြီး ဖြစ်ပေါ်လာတော် မူပေသော။ ဗုဒ္ဓ၊ မြတ်စွာဘုရား။ သကျ၊ မဟာသမ္မတ မင်းမှစ၍ ရာဇရာဇိန် သမ္ဘာရှိန်နှင့် အသ မ္ဘိန္န ခတ္တိယန္ဓယ်ရိုး သာကီဝင် မင်းမျိုးအစစ်လည်း ဖြစ်တော်မူပေသော။ တိလောကဂ္ဂ၊ သတ္တလောက ရှိသမျှအများ လူသုံးပါးတို့ထက် မြတ်တော်မူပေသော၊ မဟာမုနိ၊ အနာဂါရ အာဂါရနှင့် သေက္ခအသေက္ခာပစ္စေကာဟု ငါးစုပြားကံ တရားသိသည့် ငါးပါးသော မုနိတို့ထက်လည်း မြတ်တော်မူပေသော။ တထာဂတ၊ ဝိပဿီ၊ သိခီ ပါရမီဘုန်းခေါင်ပြောင်ထက် ပြောင်သော နောင်တော်ဘုရားတို့ကဲ့သို့ လာခဲ့ခြင်းလည်း ကောင်းတော်မူပေသော။ ဗုဒ္ဓ၊ မြတ်စွာဘုရား။

အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ တေ၊ အရှင်ဘုရားကြီး၏။ ဣမေပိ ဂုဏေ၊ နှိုင်းယှဉ်စရာ ဥပမာမရ မနောပမ စသည်ကျေးဇူး ဤဂုဏ်တော်အထူးကိုလည်း။ အာရဗ္ဘ၊ အာရုံပြု၍။ တုဝံ၊ သခင်ဘုရားကို။ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ခြင်းသို့။ ဂစ္ဆာမိ၊ ကပ်ရောက်ပါ၏ မြတ်စွာဘုရား။

ဘဝံ၊ သခင်ဘုရားသည်။ ပဿာဒဝန္တဿ၊ အနောပမ စသည်အပုံ ဂုဏ်အစုစု အာရုံပြု၍ ကြည်ညိုခြင်းရှိသော။ မေမေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ ဣဒိသံ၊ ဤကဲ့သို့သဘောရှိသော။ ဖလံ၊ အနောပမ စသည်အံ့ဖွယ် ကြီးကျယ်မောက်ဖိုး လွန်ကဲသောအကျိုးကို။ ဒါတု၊ ပေးသနားတော်မူပါ မြတ်စွာဘုရား။

ဤဘာဝနာဂါထာသည်ကား ဖြစ်လေရာရာ သံသရာကာလ ဘဝအဆက်ဆက်တို့၌ လောကီ၊ လောကုတ္တရာအစုံ အဖုံဖုံအစားစား များပြားပေါကြွယ်အံ့ဩဖွယ်ကျေးဇူး ဂုဏ်အထူးတို့နှင့် ပြည့်စုံသော ယောက်ျားထူး ယောက်ျားမြတ်၏ အဖြစ်ကို ပြုလုပ်ပေးနိုင်သော ဘာဝနာဂါထာတည်း။

၂၄။ ဗုဒ္ဓ ဝိသုဒ္ဓဓမ္မဋ္ဌ၊ ဓမ္မသာမိ ဓမ္မိဿရ။
ဓမ္မဘေရီ သမာဟုည၊ ဓမ္မစက္ကပဝတ္တန။

၂၄။ ဝိသုဒ္ဓဓမ္မဋ္ဌ၊ အထူးသဖြင့် စင်ကြယ်သော လောကုတ္တရာ တရား အပေါင်းတို့၏ တည်ရာ စုဝေးရာ ဖြစ်တော်မူပေသော။ ဓမ္မသာမိ၊ တရား ရှင်ဖြစ်တော်မူပေသော။ ဓမ္မိဿရ၊ တရားအပေါင်းတို့ကို အစိုးရတော်မူပေ သော။ ဗုဒ္ဓ၊ မြတ်စွာဘုရား။

ဓမ္မဘေရီသမာဟုည၊ လူ့နတ်ဗြဟ္မာ သတ္တဝါအနန္တ ဝေနေယျကို ဩဇာလေးဖြာ သံသရာထဲအမြဲနစ်မြုပ် ဝဲသမုဒ်မှ ထုတ်နှုတ်ယူငင် နိဗ္ဗာန်ခွင်သို့ မဂ္ဂင်ရှစ်တန် ဖောင်ယာဉ်ပျံဖြင့်နိဗ္ဗာန်ရွှေမြို့ရက်မှန်ပိုသည့် ကူတိုရိုကာ သူတော် စွာတို့ လာလာသမျှ စီးကုန်ကြဟု လုံ့လနှိုးဆော် ဖော်လှော်အများ ခေါ် သောလားသို့ ကျော်ကြားမည်ဟီး တရားတော် တည်းဟူသော အမြိုက် စည်ကြီးကို အကြိမ်ကြိမ်ရိုက်တီးတော်မူနိုင်ပေသော။ ဗုဒ္ဓ၊ မြတ်စွာဘုရား။

ဓမ္မစက္ကပဝတ္တန၊ သံသရာဝှဲ ဩဇာထဲ၌ အမြဲစုပ်စုပ် စုံးစုံးမြုပ်၍ မလှုပ်မထ နစ်မြုပ်ကြသော ဒုက္ခိတသတ္တဝါ ဝေနေယျာစု သနားမှုကြောင့် တုဖက်အညီ စံမမီသည့် လောကီရိပ်ငြိမ် နန်းရွှေအိမ်နှင့် စည်းစိမ်အခေါင် စွန့်ပြီးနောင်မှ တောသို့ကျလျှင် ဒုက္ခရစရိယာ ခြောက်နှစ်ကြာအောင် အခါ လေးမြင့် ကျင့်ကြီးကျင့်၍ စွင့်စွင့်ငဲ့ အာပဒုမ္မာသည် ဝတ်မှု ဆံလွှာ ခြံရံကာ နှင့် ခေဆာဖားဖား ပွင့်သောလားသို့ ထွားထွားကြိုင်းကြိုင်းညို ညို မိုင်း လျက် အကိုင်းချင်းဆက် ရွက်ချင်းယှက်မျှ ပြီးပြန်အရောင် ပြောင်ပြောင် ထွန်းငြိ ရှန်းရှန်းအိသည့် ဗောဓိအောင်မြေ ပလ္လင်ဘေ့၌ ဒေဝပုတ္တ စသည် ငါးမာန် ပယ်ဖို့လှန်၍ ညေ ယျဇ်အဆင့်ဆင့် ဉာဏ်တော်ပွင့်သဖြင့် ကြီးမြင့် ခေါင်ထက် အောင်မြေတက်၍ ခုနစ်ရက် ခုနစ်လီ အညီတိတိ ရှိပြီးသောခါ ဗောဓိသာမှ ခွါ၍ ဒေသစာ ကြွလေရာမှာ မိဂဒါဝုန် သာမျိုးစုံသော ရဂုံ ကပ်မှို မြတ်ရာချီသည့် ပဉ္စဝဂ္ဂိအထူး ငါးဦးရဟန်းသား အမှူးထား၍ တရား ဒေသနာ နာခြင်းငှာဟု စက္ကဝါတိုက်ပေါင်း သောင်း လောကဓာတ် အရပ် ရပ်မှ ဆိုက်ကပ်ရောက်လာ နတ်ဗြဟ္မာတို့ များစွာယှက်ရုံ ဝိုင်းအုံ ရံပတ် ချင်းချင်းညပ်မျှ အထပ်ထပ်ကျယ် နတ်အလယ်မှာ ဆန်းကြယ်သိခက် ဓိပ္ပာယ်နက်သည့် ဓမ္မစက္က ဒေသနာကို ကောင်းစွာ လည်စေတော် မူနိုင် ပေသော။ ဗုဒ္ဓ၊ မြတ်စွာဘုရား။

အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ တေ၊ အရှင်ဘုရား၏။ ဣမေပိဂုဏေ၊ ဓမ္မဘဏှာ ရတနာအပေါင်းတို့၏ တည်ရာဖြစ်ခြင်းစသော ဤကျေးဇူးတော်ဂုဏ်တော်အပေါင်းတို့ကိုလည်း။ အာရဗ္ဗ၊ အာရုံပြု၍။ တုဝံ၊ ရှင်တော်ဘုရားကြီးကို။ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ခြင်းသို့။ ဂစ္ဆာမိ၊ ကပ်ရောက်ပါ၏ မြတ်စွာဘုရား။

ဘဝံ၊ အရှင်ဘုရားသည်။ ပသာဒဝန္တဿ၊ ဓမ္မိဿရ ဓမ္မသာမိ စရှိအပုံ ဂုဏ်အစုစု အာရုံပြု၍ ကြည်ညိုခြင်းရှိသော။ မေမမ၊ အကျွန်ုပ်အား။ ဣဒိသံ၊ ဤကဲ့သို့သဘောရှိသော။ ဖလံ၊ တရားကိုခင် တရားမင်သည့် တရားရှင် ဖြစ်နိုင်ခြင်းစသော အကျိုးကို။ ဒါတု၊ ပေးသနားတော်မူပါ မြတ်စွာဘုရား။

ဤဘာဝနာ ဂါထာသည်ကား ဘဝသံသရာ ဆက်များစွာတို့၌ သူတော်ကောင်းတို့၏တရား အစားစားနှင့် ပြည့်စုံသော ပညာရှိသူတော်ကောင်း၏အဖြစ်ကို ပြုလုပ်နိုင်သော ဘာဝနာဂါထာတည်း။

ဤဘာဝနာဂါထာ၌ သုံးလူ့ ထွတ်ထား မြတ်ဘုရား၏ များစွာအပုံ မြတ်သောဂုဏ်ကို အာရုံပြု၍ သူတော်ကောင်းအပေါင်းတို့၏ သဒ္ဓါတရားတည်းဟူသောပန်း မညှိုးမနှမ်း လန်းကြီးလန်းသဖြင့် ကားကားစွာ၍ ပွင့်စေခြင်းငှာလည်းကောင်း ဓမ္မစကြာဒေသနာတော်မြတ်၏ ဖွယ်ရာ တန်းဆာဖြစ်စေခြင်းငှာလည်းကောင်း ဓမ္မစက္ကပဝတ္တန၏ အဇ္ဈတ္တိကအကြောင်း ဗာဟိရအကြောင်းနှင့်တကွ ဖော်ပြ၍ အနက်ကို အကျယ်ဆိုလိုက်သည်။ (ဤကားအဗျာ)

၂၅။ မ ရဇိ ဗောဓိပလ္လင်္ဂေ၊ ဒိဋ္ဌိဇာလေ ဝိဝံသက။
ဗုဒ္ဓ ဗောဓက သဒ္ဓမ္မ၊ ရံသီဟိ ဇနပက်ဇံ။

၂၅။ ဗောဓိပလ္လင်္ဂေ၊ ဗောဓိအောင်မြေ ပလ္လင်တော၌။ မာရဇိ၊ ဒေဝပုတ္တ စသည်ငါးမာရ် ခပ်သိမ်းရန်ကို လှုပ်လှော်တယောက် မထောက်မကူဘယ်သူမဖက် လက်နက်မဆောင် အောင်မြင်တော် မူနိုင်ပေသော။ ဗုဒ္ဓ၊ မြတ်စွာဘုရား။ ဒိဋ္ဌိဇာလေ၊ ဝိသတိအမျှသက္ကာယနှင့် သဿတဉ္စေ အထေထေရှိ တောတိုင်းဖိသည့် အငြိရုပ်ယုက်၌ ဒိဋ္ဌိတည်းဟူသောကွန်ရက်တို့ကို။ ဝိဝံသက၊ ဖျက်ဆီးတော်မူနိုင်ပေသော။ ဗုဒ္ဓ၊ မြတ်စွာဘုရား။ သဒ္ဓမ္မရံသီ

ဟိ၊ သူတော်ကောင်းတို့၏ တရားတည်းဟူသော ရောင်ခြည်တော်တို့ဖြင့်။
ဇနပကံဇံ၊ ဝေနေယျံကြာ သတ္တဝါများအပေါင်းကို။ ဗောဓက၊ သစ္စာ
လေးဆင့် ငုံ့အာရင်၍ ပွင့်စေတော်မူနိုင်ပေသော။ ဗုဒ္ဓ၊ မြတ်စွာဘုရား။

အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ တေ၊ အရှင်ဘုရားကြီး၏။ ဣမေပိ ဂုဏေ၊ ဒေဝ
ပုတ္တ စသည်ငါးမာရ် ရန်ကိုနှိမ်နင်း အောင်မြင်နိုင်ခြင်းစသော ဤကျေး
ဇူးတော် ဂုဏ်တော်အပေါင်းတို့ကိုလည်း။ အာရဗ္ဗ၊ အာရုံပြု၍။ တုခံ၊
အရှင်ဘုရားကြီးကို။ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ခြင်းသို့။ ဂစ္ဆာမိ၊ ကပ်ရောက်ပါ၏
မြတ်စွာဘုရား။

ဘဝံ၊ အရှင်ဘုရားသည်။ ပသာဒဝန္တဿ၊ မာရဇိန စသည်အပုံ ဂုဏ်
အစုစု အာရုံပြု၍ ကြည်ညိုခြင်းရှိသော။ မေမမ၊ အကျွန်ုပ်အား။ ဣဒိသံ၊
ဤကဲ့သို့ သဘောရှိသော။ ဖလံ၊ တွင်းပနှစ်တန် ရန်ကိုနှိမ်နင်း အောင်
မြင်နိုင်ခြင်းစသော အကျိုးကို။ ဒါတု၊ ပေးသနားတော်မူပါ မြတ်စွာဘုရား။

ရန်များသောအခါ ဤဘာဝနာဂါထာကို ရုတ်ဖတ်သရဇ္ဈာယ်ရမည်။
ရန်ခပ်သိမ်းတို့ကို အောင်မြင်စေနိုင်သော အကျိုး၊ ဘဝတိုင်း ဘဝတိုင်း
တို့၌ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိမျိုးနှင့် ကင်းကွာ၍ သမ္မာဒိဋ္ဌိအမျိုး၌ ဖြစ်ရခြင်းစသော အ
ကျိုးတို့ကို ပေးစွမ်းနိုင်သော ဘာဝနာဂါထာတည်း။

၂၆။ ဓမ္မခိုရံ သုပါယေတွာ၊ အာသာယ ဆေဒကာရဏံ။
တဏှာပိပါသဒုက္ခဿ၊ ဗုဒ္ဓ အနုဝိနောဒက။

၂၆။ အာသာယ၊ ကာမဂုဏ်ငါးဖြာ အာရုံစာ၌ အာသာမပြတ်
တဏှာဇာတ်၏။ ဆေဒကာရဏံ၊ နောက်၌အာသာ အဆာအငတ် ကောင်း
စွာပြတ်ခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော။ ဓမ္မခိုရံ၊ နှစ်သက်ဖွယ်များ မဂ်လေး
ပါးဟု တရားကြိုင်မွှေး နို့ချိုအေးကို။ သုပါယေတွာ၊ ကောင်းစွာတိုက်
ကျွေးတော်မူ၍။ တဏှာပိပါသဒုက္ခဿ၊ အစမထင် ဘုံသုံးခွင်၌ အစဉ်ရှည်ကြာ
ကျင်လည်ရာဟု ကမ္ဘာအနန္တ ဆုံးမရသည့် ဘဝများစွာ သံသရာမှ အတန်
တန် အခါခါ ခံစားပါလည်း အာရုံငါးရပ် အစာဇာတ်၌ အငတ်မပြေ
အရှေ့အကြာ နေမသာအောင် ဆာလောင်ဖိုနှိပ် တဏှာတည်းဟူသော
မုတ်သိပ်ခြင်းဆင်းရဲကို၊ အနုဝိနောဒက၊ အဆာအခင် တဏှာမင်ကို အစဉ်

ကွယ်ပျောက်အောင် ပယ်ဖျောက်တော် မူနိုင်ပေသော။ ဗုဒ္ဓ၊ မြတ်စွာ ဘုရား။

အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ တေ၊ အရှင်ဘုရားကြီး၏။ ဣမေပိ ဂုဏေ၊ ကိလေသာအာရုံ ကာမဂုဏ်အစာ အဖြာဖြာ၌ အစာပြတ်ကင်း တဏှာရှင်းအောင် အလျင်းပယ်ဖျောက်တော်မူနိုင်ပေသော ဤကျေးဇူးတော် ဂုဏ်တော်တို့ကိုလည်း။ အာရဗ္ဗ၊ အာရုံပြု၍။ တုဝံ၊ အရှင်ဘုရားကြီးကို။ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ခြင်းသို့။ ဂစ္ဆာမိ၊ ကပ်ရောက်ပါ၏ မြတ်စွာဘုရား။

ဘဝံ၊ ရှင်တော်ထွတ်ထား မြတ်ဘုရားသည်။ ပသာဒဝန္တဿ၊ ကာမဂုဏ်အစာ ခံမိန့်ဆာသည့် တဏှာမရောက် အာသာပျောက်အောင် ပယ်ဖျောက်တော်မူနိုင်ပေသော ဤကျေးဇူးတော်ဂုဏ်တော်တို့ကို ကြည်ညိုခြင်း ရှိသော။ မေမမ၊ အကျွန်ုပ်အား။ ဣဒိသံ၊ ဤကဲ့သို့သဘောရှိသော။ ဖလံ၊ ကာမဂုဏ်အစာ များလှစွာ၌ အာသာပြတ်ကင်း တဏှာရှင်းခြင်းဟူသော အကျိုးကို။ ဒါတု၊ ပေးသနားတော်မူပါ မြတ်စွာဘုရား။

ကိလေသာအာရုံ ကာမဂုဏ်အစာ၌ တဏှာမှတ်သိပ်ခြင်းဖြင့် ပြင်းပြစွာ နှိပ်စက်သောအခါ ဤဘာဝနာဂါထာကို များစွာသရဇ္ဈာယ်ရမည်၊ တဏှာပြတ်ကင်းအာသာရှင်းသော နိဗ္ဗာန်သို့ လျင်မြန်စွာ ရောက်စေနိုင်သော ဘာဝနာဂါထာတည်း။

၂၇။ ဗုဒ္ဓါဘိဝန္ဒနာမာန၊ ပူဇာသက္ကာရဘာဇနံ၊
ဘမရုပ္ပလဂဗ္ဗောဝံ၊ နရာနရသမောသရူ။

၂၇။ အဘိဝန္ဒနာမာန ပူဇာသက္ကာရဘာဇနံ၊ နတ် လူ အပေါင်း သူတော်ကောင်းတို့၏ အထူးသဖြင့် ရှိခိုးခြင်း၏တည်ရာ မြတ်နိုးခြင်း၏တည်ရာ ပူဇော်ခြင်း၏တည်ရာ အရိုအသေပြုခြင်း၏တည်ရာ ဖြစ်တော်မူပေသော။ ဗုဒ္ဓံ၊ မြတ်စွာဘုရား။ ဘမရုပ္ပလဂဗ္ဗောဝံ၊ ပန်းဝတ်ယူသိုး ပျားပိတုန်းတို့၏ တရိုးရိုးတသဲသဲ ပျံဝဲကျရောက်ရာ ကြာတိုက်ကြီး၏ ပမာကဲ့သို့။ နရာနရသမောသရ၊ ဒေဝဒေဝါ သူရာသိကြား ဗြဟ္မာများနှင့် နဂါးဂဠုန် ဂုံ့ဟန်နိယက္ခ ဂန္ဓဗ္ဗတို့ နေညမဟူ လူရောနတ်ရော သောသောအုံးအုံး တရိုးရိုး စည်းဝေးကျရောက်ရာ ဖြစ်တော်မူပေသော။ ဗုဒ္ဓံ၊ မြတ်စွာဘုရား။

အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ တေ၊ ရှင်တော်ဘုရား၏။ ဣမေပိ ဂုဏေ၊ လူ
နတ်အများ ခစားကပ်ရပ် မပြတ်စည်းဝေးရာ ဖြစ်တော်မူခြင်းစသော
ဤကျေးဇူးတော်ဂုဏ်တော်တို့ကိုလည်း။ အာရဗ္ဗ၊ အာရုံပြု၍။ တုဝံ၊
သုံးဘုံသုထိး အရှင်ဘုရားကြီးကို။ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ခြင်းသို့။ ဂစ္ဆာမိ၊ ကပ်
ရောက်ပါ၏ မြတ်စွာဘုရား။

ဘဝံ၊ အရှင်ဘုရားသည်။ ပသာဒဝန္တဿ၊ လူနတ်အများ ဝပ်ပျပ်တူး
၍ ခစားရာဖြစ်တော်မူပေသော ဤကျေးဇူးတော် ဂုဏ်တော်တို့ကို ကြည်ညို
ခြင်းရှိသော။ မေမမ၊ အကျွန်ုပ်အား။ ဣဒိသံ၊ ဤကဲ့သို့သဘောရှိသော။
ဖလံ၊ သတ္တဝါမိုလ်ခြေ များဝေနေတို့ ရှိသေထိုက်ကြောင်း သူတော်
ကောင်းတရားနှင့် ပြည့်စုံခြင်းဟူသော အကျိုးကို။ ဒါတု၊ ပေးသနား
တော်မူပါ မြတ်စွာဘုရား။

ဤဘာဝနာဂါထာသည်ကား ဖြစ်လေရာရာသံသရာဘုံ ဘဝတို့၌ သူခပ်
သိမ်းတို့၏ အရိုအသေပြုခြင်းငှာ ခံထိုက်သောဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံသော အကျိုး
ထူးကို ဖြစ်စေနိုင်၏။

၅၇။ တိလောကမင်္ဂလက္ခန္ဓ၊ သိရိန္နရ မဟာယသ။

ဒုက္ခံ ပုဒ္ဓ ဝိနာသေတွာ၊ သတ္တာနံ သုခဒါယက။

၂၇။ တိလောကမင်္ဂလက္ခန္ဓ၊ သုံးပါးဘုံသူ နတ် လူအပေါင်းတို့၏
ကောင်းမြတ်သော မင်္ဂလာဘုံကြီးအစစ် ဖြစ်တော်မူပေသော။ သိရိန္နရ၊
လက္ခဏာကြီးငယ် ရောင်ခြောက်သွယ်တို့ဖြင့် တင့်တယ်သော အသရေကို
ဆောင်တော်မူနိုင်ပေသော။ မဟာယသ၊ များမြတ်သော ပရိသတ် အခြံ
အရံ ရှိတော်မူပေသော။ ပုဒ္ဓ၊ မြတ်စွာဘုရား။ သတ္တာနံ၊ လူနတ်ဗြဟ္မာ
သတ္တဝါအပေါင်းတို့၏။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲကို။ ဝိနာသေတွာ၊ ပယ်ဖျောက်
တော်မူ၍ တေသံ၊ ထိုလူနတ်ဗြဟ္မာ သတ္တဝါ အပေါင်းတို့အား။ သုခ
ဒါယက၊ လူနတ်နိဗ္ဗာန် သုံးတန်မည်မှတ် ချမ်းသာမြတ်ကို ဆတ်ဆတ်ကေန
အမှန်ပေးသနားတော်မူနိုင်ပေသော။ ပုဒ္ဓ၊ မြတ်စွာဘုရား။

အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ တေ၊ ရှင်တော်ဘုရား၏။ ဣမေပိ ဂုဏေ၊
နှစ်သက်ဖွယ်ရာ မင်္ဂလာနှင့် များစွာအထွေထွေ ကျက်သရေကို ဆောင်နိုင်

(တတိယအကြိမ်)၅

ခြင်းစသော ဤကျေးဇူးတော် ဂုဏ်တော်အပေါင်းတို့ကိုလည်း။ အာရဗ္ဗ၊ အာရုံပြု၍။ တုဝံ၊ ရှင်တော်ထွတ်ထွား မြတ်ဘုရားကို။ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ခြင်းသို့၊ ဂစ္ဆာမိ၊ ကပ်ရောက်ပါ၏ မြတ်စွာဘုရား။

ဘဝံ၊ အရှင်ဘုရားသည်။ ပသာဒဝန္တဿ၊ လူနတ်ဗြဟ္မာ သတ္တဝါ၏ မင်္ဂလာတစ်သိင်္ဂ သိရိန္နရ စသည်အပုံ ဂုဏ်အစုစု အာရုံပြု၍ ကြည်ညိုခြင်း ရှိသော။ မေမမ၊ အကျွန်ုပ်အား၊ ဣဒိသံ၊ ဤကဲ့သို့သဘောရှိသော။ ဖလံ၊ မင်္ဂလာ ကျက်သရေ အထွေထွေကို ဖြစ်လေရာရာ သံသရာ၌ ကောင်းစွာ ဆောင်နိုင်ခြင်းစသော အကျိုးကို၊ ဒါတု၊ ပေးသနားတော်မူပါ မြတ်စွာဘုရား။

ဤဘာဝနာ ဂါထာသည်ကား ကျက်သရေမင်္ဂလာတို့ကို တိုးတက်စေ တတ်သော ဘာဝနာဂါထာတည်း ကျက်သရေတန်ခိုး ကုသိုလ်ကံ ညှိုးသော အခါ ဤဘာဝနာဂါထာကို နေ့စဉ်မပြတ် ရွတ်ဖတ်သရဇ္ဈာယ်ရမည်။

၅၉။ စိရုကံ ဘဝပင်္ကမိ၊ ကာရမ္ပိ သီဒနံ ဂတံ။
ဥဒ္ဓရိတွာ ဇနံ တုမ္ပာ၊ ဗုဒ္ဓနာယက နိတိကံ။

၅၉။ စိရကံ၊ ရှည်မြင့်စွာသော ကာလပတ်လုံး။ ဘဝပင်္ကမိ၊ ကာမရူပ အရူပဟု ဘဝအများ ဘုံသုံးပါးတည်းဟူသော ညှိပြောင်း၌။ သီဒနံ၊ နှစ်မြုပ်၍နေသော။ ကာရမ္ပိ၊ ကာမရူပ အရူပဟု ဘဝမြားပြောင် နှောင်အိမ်တန္တူ ထောင်သုံးခု၌။ ဂတံ၊ ကျရောက်၍နေသော။ ဇနံ၊ သတ္တဝါ များအပေါင်းကို။ တုမ္ပာ၊ ထိုဘဝအပေါင်း ညှိပြောင်းတန္တူ ထောင်သုံး ခုမှ။ ဥဒ္ဓရိတွာ၊ ထုတ်နှုတ်တော်မူ၍။ အနိတိကံ၊ အဆင်းရဲခတ် ကင်းရှင်း ပြတ်၍ ဥပါဒ်ဘေးဒဏ် ရန်မာန်မရှိသော နိဗ္ဗာန်အရပ်သို့။ နာယက၊ ပို့ဆောင်ကယ်တင်တော်မူနိုင်ပေသော။ ဗုဒ္ဓ၊ မြတ်စွာဘုရား။

အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ တေ၊ ရှင်တော်ထွတ်ထွား မြတ်ဘုရား၏။ ဣမေပိ ဂုဏေ၊ သတ္တဝါ အနန္တ ဝေနေယျကို ဘဝအပေါင်း ညှိပြောင်းတန္တူ ထောင်သုံးခုမှ ထုတ်နှုတ်တော်မူနိုင်ခြင်းစသော ဤကျေးဇူးတော် ဂုဏ်တော် အပေါင်းတို့ကိုလည်း။ အာရဗ္ဗ၊ အာရုံပြု၍။ တုဝံ၊ သုံးဘုံသွယ် အရှင် ဘုရားကြီးကို။ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ခြင်းသို့။ ဂစ္ဆာမိ၊ ကပ်ရောက်ပါ၏ မြတ်စွာဘုရား။

ဘဝံ၊ အရှင်ဘုရားသည်။ ပသာဒဝန္တဿ၊ ကာမရူပအရူပဟံ ဘဝအပေါင်း
ညှံ့ပြောင်းမြားမြောင် ရှိန်ရှိန်လောင်းဆူ နှောင်အိမ်ပူက ထုတ်ယူခြင်းမှ
စသည်အပုံ ဂုဏ်အစုံစု အာရုံပြု၍ ကြည်ညိုခြင်းရှိသော။ မေမမ၊ အကျွန်ုပ်
အား။ ဣဒိသံ၊ ဤကဲ့သို့ သဘောရှိသော။ ဖလံ၊ သတ္တဝါအများ သူတပါး
တို့၏ ဝန်ကို သည်ပိုး ရှက်ဆောင်နိုင်ခြင်းစသောအကျိုးကို။ ဒါတု၊ ပေး
သနားတော်မူပါ မြတ်စွာဘုရား။

အကျဉ်းအကြပ်သို့ ကျရောက်သောအခါ ဤဘာဝနာဂါထာကိုသရဇ္ဈာယ်
ရမည်။ ဤဘာဝနာ ဂါထာသည်ကား အကျဉ်းအကြပ်မှ လွတ်စေတတ်
သော ဘာဝနာဂါထာတည်း။

၃၀။ အတ္တာနံ ပဋိဃာတေသု၊ ဒေဝဒတ္တာဒိဝေရိသု၊
ဒယာလု သောရသံ ဗုဒ္ဓ၊ သဟန ဓရဏီ ယထာ။

၃၀။ အတ္တာနံ၊ ကိုယ်တော်မြတ်ကို။ ပဋိဃာတေသု၊ မပြတ်မစဲ အမြဲ
နှိပ်စက်၍နေကုန်သော။ ဒေဝဒတ္တာဒိဝေရိသု၊ ဒေဝဒတ် အစရှိကုန်သော
ရန်သူတော်တို့၌လည်း။ သောရသံ၊ မိမိရင်၌ဖြစ်သော သားကို၊ ဒယာလု
ယထာ၊ ချစ်သနားခြင်းများတော်မူတိသကဲ့သို့။ ဒယာလု၊ ချစ်သနားခြင်း
များတော်မူပေသော။ ဓရဏီယထာ၊ မဟာပထဝီမြေကြီးကဲ့သို့။ သဟန၊
သည်းခံတော်မူနိုင်ပေသော။ ဗုဒ္ဓ၊ မြတ်စွာဘုရား။

အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ တေ၊ ရှင်တော်ဘုရား၏။ ဣမေပိ ဂုဏေ၊
ရန်သူအထွေထွေ သေကြောင်းအတန်တန် ဘယ်သို့ကြံလည်း သည်းခံခြင်း
များ၍ ချစ်သနားတော်မူနိုင်ပေသော ဤကျေးဇူးတော်ဂုဏ်တော်အပေါင်း
တို့ကိုလည်း။ အာရဗ္ဘ၊ အာရုံပြု၍။ တုဝံ၊ ရှင်ပင်ဘုရားကို။ သရဏံ၊ ကိုး
ကွယ်ခြင်းသို့။ ဂစ္ဆာမိ၊ ကပ်ရောက်ပါ၏ မြတ်စွာဘုရား။

ဘဝံ၊ အရှင်ဘုရားသည်။ ပသာဒဝန္တဿ၊ ဒယာလုံက ခမနနှင့် စသည်
အပုံ ဂုဏ်အစုံစု အာရုံပြု၍ ကြည်ညိုခြင်းရှိသော။ မေမမ၊ အကျွန်ုပ်အား။
ဣဒိသံ၊ ဤကဲ့သို့သဘောရှိသော။ ဖလံ၊ သတ္တဝါအများ ရင်ဝယ်သား
သို့ ချစ်သနားနိုင်ခြင်းဟူသော အကျိုးကို။ ဒါတု၊ ပေးသနားတော်မူပါ
မြတ်စွာဘုရား။

ဤဘာဝနာဂါထာသည်ကား ခန္တီဗလကိုတိုးတက်စေတတ်၏။ ပရဒေါသကို သည်းမခံနိုင်သောအခါ ဤဘာဝနာဂါထာကို ရှုတ်ဖတ်သရဇ္ဈာယ်ရမည်။ သည်းခံခြင်းခမာဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံစေတတ်သော ဘာဝနာဂါထာတည်း။

၃၁။ ဣဋ္ဌေဟိ စ အနိဋ္ဌေဟိ၊ စက္ကဘမပဝတ္တိဟိ။
လာဘာဒိလောကဓမ္မေဟိ၊ ကိဉ္စိ ပုဒ္ဒအကမ္မက။

၃၁။ ဣဋ္ဌေဟိ စ၊ အလိုရှိအပ်သည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ အနိဋ္ဌေဟိစ၊ အလိုမရှိအပ်သည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ စက္ကဘမပဝတ္တိဟိ၊ ဝဲ ယာ ရှေ့နောက် ထက်အောက်အထပ်ထပ် ခြာခြာပတ်လျက် လည်ချက်မြန်စွာ စက်ပမာသို့ တခြာခြာလည်၍ ဖြစ်တတ်သော သဘောရှိကုန်သော။ လာဘာဒိလောကဓမ္မေဟိ၊ နိန္ဒာပသံသ အယသနှင့် ယသတဖြာ လာဘာတဝ အလာဘဟု သုခရန်ဖန် ပျက်ပြန်ဒုက္ခ ဘိဇ္ဇနမို့ နိစ္စမတည် အရှည်မခံ မျက်လှည့်ဟန်သို့ လောကဓိရုဏ်ခု တရားစုတို့ကြောင့်။ ကိဉ္စိ၊ စိုးစဉ်းမျှ။ အကမ္မက၊ တုန်လှုပ်ခြင်းရှိတော်မမူပေသော။ ပုဒ္ဒ၊ မြတ်စွာဘုရား။

အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ တေ၊ ရှင်တော်ဘုရား၏။ ဣမေပိ ဂုဏော၊ လာဘ အလာဘ စသည်အတန်တန် လောကဓိလေးစုံ ဘယ်သို့ကြုံလည်း တုန်လှုပ်ခြင်းရှိတော်မမူပေသော ဤကျေးဇူးတော် ဂုဏ်တော်အပေါင်းတို့ကို လည်း။ အာရဗ္ဗ၊ အာရုံပြု၍။ တုဝံ၊ ရှင်ပင်ဘုရားကို။ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ခြင်းသို့။ ဂစ္ဆာမိ၊ ကပ်ရောက်ပါ၏ မြတ်စွာဘုရား။

ဘဝံ၊ အရှင်ဘုရားသည်။ ပသာဒဝန္တဿ၊ လာဘ အလာဘ စသည် အတန်တန် လောကဓိကြောင့် အကမ္မန စသည်အပုံ ဂုဏ်အစုစု အာရုံပြု၍ ကြည်ညိုခြင်းရှိသော။ မေမမ၊ အကျွန်ုပ်အား။ ဣဒိသံ၊ ဤကဲ့သို့ သဘောရှိသော။ ဖလံ၊ လောကဓိလေးစုံ ဘယ်သို့ကြုံလည်း တုန်လှုပ်ခြင်းမရှိသော အကျိုးကို။ ဒါတု၊ ပေးသနားတော်မူပါ မြတ်စွာဘုရား။

ဤဘာဝနာ ဂါထာသည်ကား လောကဓိတရား တွေ့ကြုံငြားလည်း လှုပ်ရှားခြင်းမရှိသော စိတ္တသမာဓိကို ရစေနိုင်သော ဘာဝနာဂါထာတည်း။

(ဤဂါထာ၌ပဝတ္တိဟိ ဟူသောပုဒ်၏ ရုပ်အစီရင်ကို “ကောဇော အကာရံ ဣကာရံ ဝါ ဂါထံ ပတွာ” ဟူသည်နှင့် အညီထားသည်။)

၃၂။ ဗုဒ္ဓ ဘူရိမဟာပည၊ အသဝိတ္ထိဏ္ဏစက္ခက။
ဝိသုဒ္ဓိဉာဏ နိဿေသ၊ ဝိဒိတဓမ္မသမ္ဘုဒ္ဓာ။

၃၂။ ဘူရိမဟာပည၊ မဟာပထဝီမြေကြီးသဖွယ် ကြီးကျယ်ပြန့်ပြော
သော ဉာဏ်ပညာရှိတော်မူပေသော။ အသဝိတ္ထိဏ္ဏစက္ခက၊ ကောင်းကင်
သဖွယ် ကျယ်ဝန်းသော ဉာဏ်မျက်စိရှိတော်မူပေသော။ ဗုဒ္ဓ၊ မြတ်စွာ
ဘုရား။ ဝိသုဒ္ဓိဉာဏ၊ ထက်ဝန်းကျင် စင်ကြယ်သော ဉာဏ်အမြင်ရှိတော်
မူပေသော။ သမ္ဘုဒ္ဓာ၊ သယမ္ဘုအမှန် သဗ္ဗညုတရောဉာဏ်တော်ဖြင့်။ နိဿေ
သဝိဒိတဓမ္မ၊ သင်္ခတအသင်္ခတ တစမကြွင်း ထိုးထွင်း၍ သိအပ်သောတရား
ရှိတော်မူပေသော။ ဗုဒ္ဓ၊ မြတ်စွာဘုရား။

အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ တေ၊ ရှင်တော်ဘုရား၏။ ဣမေပိ ဂုဏေ၊
မြေကြီးအသွင် ကောင်းကင်သဖွယ် ကျယ်ဝန်းသော ပညာတော်ကျေးဇူး
ဤဂုဏ်တော် အထူးတို့ကိုလည်း။ အာရဗ္ဗ၊ အာရုံပြု၍။ တုဝံ၊ သုံးဘုံသွယ်
အရှင်ဘုရားကြီးကို။ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ခြင်းသို့။ ဂစ္ဆာမိ၊ ကပ်ရောက်ပါ၏
မြတ်စွာဘုရား။

ဘဝံ၊ ရှင်ပင်ဘုရားသည်။ ပသာဒဝန္တဿ၊ ဘူရိပမာ မဟာပည စသည်
အပုံ ဂုဏ်အစုစု အာရုံပြု၍ ကြည်ညိုခြင်းရှိသော။ မေမမ၊ အကျွန်ုပ်အား။
ဣဒိသံ၊ ဤကဲ့သို့သဘောရှိသော။ ဖလံ၊ အဆန်းတကြယ်အံ့ဩဖွယ်ကြီးကျယ်
ပြန့်ပြောသော ဉာဏ်ပညာရှိခြင်းဟူသော အကျိုးကို။ ဒါတု၊ ပေးသနား
တော်မူပါ မြတ်စွာဘုရား။

ဤ ဘာဝနာဂါထာသည်ကား မဟာပထဝီ မြေကြီးနှင့်နှင့် ကောင်း
ကင်သဖွယ် ကျယ်ဝန်းပြန့်ပြောသော အထူးသဖြင့် ထက်ဝန်းကျင်
စင်ကြယ်သော ဉာဏ်ပညာကို ဖြစ်စေနိုင်သော ဘာဝနာဂါထာတည်း။

၃၃။ သမ္ဗုကာမိမ သာဓေတိ၊ ဖဏိဇောတရဒသာ ယထာ။
ဝရံ ဒေ တထာ ဗုဒ္ဓ၊ အနန္တဂုဏဓာရကော။

၃၄။ အဟမာရဗ္ဘတေမေပိ၊ ဂစ္ဆာမိသရဏံ တုဝံ။
ဘဝံပသာဒဝန္တဿ၊ ဒါတုမေ ဣဒိသံ ဖလံ။

၃၃။ ဣခ၊ ဤလောက၌။ မဏိဇောတရသော၊ မဏိဇောတရသံ ပတ္တမြားမြတ် ရတနာသည်။ သဗ္ဗကာမံ၊ ကြွင်းမဲ့ဥဿု အလုံးစုံသော အလိုခပ်သိမ်းကို။ သာဓေတိယထာ၊ ပြီးစီးစေနိုင်သကဲ့သို့။ တထာ၊ ထို့အတူ။ အနန္တဂုဏဓာရတော၊ အတိုင်းမသိ အဆုံးမရှိသော ကျေးဇူးတော် ဂုဏ်တော်အပေါင်းတို့၏ တည်ရာစုဝေးရာ ဖြစ်တော်မူခြင်းကြောင့်။ ဝရံ၊ ဆည်းကပ်လာသူ နတ်လူအပေါင်း သူတော်ကောင်းတို့၏ တောင်းသမျှ ထိုထို လိုလိုသမျှဆုကို။ ဒဒါ၊ ပေးသနားတော်မူနိုင်ပေသော။ ဗုဒ္ဓ၊ မြတ်စွာဘုရား။

၃၄။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ တေ၊ ရှင်တော်ဘုရား၏။ ဣမေပိ ဂုဏော၊ လိုအင်ဆန္ဒ ရှိသမျှမကြွင်း အခြင်းခပ်သိမ်း ပေးသနားတော်နိုင်ပေသော ဤကျေးဇူးတော် ဂုဏ်တော်အပေါင်း တို့ကိုလည်း။ အာရဗ္ဘ၊ အာရုံပြု၍။ တုဝံ၊ ရှင်တော်ထွတ်ထား မြတ်ဘုရားကို။ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ခြင်းသို့။ ဂစ္ဆာမိ၊ ကပ်ရောက်ပါ၏ မြတ်စွာဘုရား။

ဘဝံ၊ အရှင်ဘုရားသည်။ ပသာဒဝန္တဿ၊ သဗ္ဗကာမံ ဝရံ ဒဒ စသည် အပို ဂုဏ်အစုစု အာရုံပြု၍ ကြည့်ခြင်းရှိသော။ မေမမ၊ အကျွန်ုပ်အား။ ဣဒိသံ ဤကဲ့သို့သဘောရှိသော။ ဖလံ၊ သတ္တဝါပုဂ္ဂိုလ် များထိုထို၏ အလိုဖြည့်စွမ်း၍ ပေးကမ်းနိုင်ခြင်းဟူသော အကျိုးကို။ ဒါတု၊ ပေးသနားတော်မူပါ မြတ်စွာဘုရား။

ဤဘာဝနာဂါထာသည်ကား အလိုခပ်သိမ်းကို ပြီးစေနိုင်သော ဣစ္ဆာသယ လိုတိုင်းရသော ဘာဝနာဂါထာတည်း။ ဣစ္ဆာသယ လိုတိုင်းရဆိုသော်လည်း ဘုရားမြတ်ကြီး၏ ဂုဏ်ကို ယုံကြည်သဖြင့် ကြိမ်ဖန်များစွာ အခါခါ အထပ်ထပ် ရှုတ်ဖတ်နှုတ်ဝယ် သရဇ္ဈာယ်နိုင်ခြင်းသည်သာလျှင် ပခာနပေတည်း။

ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော ဘာဝနာဂါထာတို့တွင် မိမိတို့အလိုရှိအပ်သော ဘာဝနာဂါထာကို ဘုရားရှိခိုးပြုလုပ်လိုမှု ဘာဝနာဂါထာတို့၏ နောက်၌ လာသော သရဏဂုံ ဂါထာကိုချ၍—

၃၅။ ဣတိဝုတ္တဂုဏောပေတံ၊ ဝန္ဓာမိ သိရသော အဟံ။
ဘဝံ အနေန ပုညေန၊ လဘာမိ တိဝိဓံ သုခံ။

ဟူသော ဗုဒ္ဓဝန္ဓာဂါထာနှင့် ဆက်ရမည်။

အနက်ကား

၃၅။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဣတိဝုတ္တဂုဏောပေတံ၊ ဤသို့ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော ဂုဏ်ကျေးဇူးအထူးတို့နှင့် ပြည့်စုံတော်မူပေသော။ ဘဝံ၊ သုံးလူထွတ်ထား ရှင်တော်ဘုရားကို။ သိရသော၊ ဦးဖြင့်။ ဝန္ဓာမိ၊ သဒ္ဓါမြတ်နိုးလက်စုံမိုး၍ ရှိခိုးပူဇော်ပါ၏ မြတ်စွာဘုရား။ အနေနပုညေန၊ ဤသို့လက်အုပ်စဉ်ညီ အဗ္ဗလိဖြင့် တင်ချီမြှောက်မိုး ရှိခိုးပါရ မြတ်ပုညကြောင့်။ တိဝိဓံ သုခံ၊ လူ၊ နတ်၊ နိဗ္ဗာန် သုံးတန်မည်မှတ် ချမ်းသာမြတ်ကို။ လဘာမိ၊ ရရပါလို၏။

ဤ၌လည်း “အဟမာရဗ္ဗတေမိပိ” အစရှိသော ဂါထာပါဠိအနက်ကို “သဗ္ဗကာမိဓသာဓေတိ” စသော ဘာဝနာဂါထာ ပါဠိအနက်နှင့် ဆက်လက်မပြတ် ရွတ်ဖတ် သရဇ္ဈာယ်ရန် ပြအပ်သော သရဏဂုံဂါထာပါဠိအနက်ဟူ၍ မှတ်ရမည်။

“ဣတိဝုတ္တဂုဏောပေတံ” အစရှိသော ပါဠိအနက်ကို ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော ဘာဝနာဂါထာ ပါဠိအနက်တို့နှင့် ဆက်လက်၍ ဘုရားရှိခိုးပြုလုပ်ရန် ပြအပ်သော ဝန္ဓာဂါထာ ပါဠိအနက်ဟူ၍ မှတ်ရမည်။

နောက်ဖြစ်သော ဗုဒ္ဓဟူသော ပုဒ်အနက်၏ ဆုံးရာဆုံးရာကိုလည်းကောင်း၊ နောက်၌ ပြဆိုလတ္တံ့သော အဟောဟူသော ပုဒ်အနက်၏ ဆုံးရာဆုံးရာကိုလည်းကောင်း ဗုဒ္ဓါနုဿတိဘာဝနာ ပါဠိအနက်ဆုံးရာဟူ၍ မှတ်ရမည်။ “သရဏံ သရဏမာပန္နံ” ပါသော ဂါထာပါဠိအနက်တို့ကို သရဏဂုံဂါထာဟူ၍ မှတ်ရမည်။ “ဝန္ဓာမိ” ပါသော ဂါထာပါဠိအနက်တို့ကို ဝန္ဓာဂါထာဟူ၍ မှတ်ရမည်။

သရဏဂုံဂါထာကိုကား သွားရာ လာရာ အိပ်ရာဝင် အိပ်ရာထမှစ၍ ကာလအခါ နာရီမရွေး တခုခုသော ဘာဝနာဂါထာ ပါဠိအနက်နှင့် ဆက်စပ်၍ ရွတ်ဖတ်သရဇ္ဈာယ်ရန် စီမံရေးသားအပ်သော နည်းတည်း။

ဝန္တနာဂါထာကိုကား သုံးလူထွတ်ထား မြတ်ဘုရားကို အထူးအားဖြင့်
ခစားညွတ်ပျပ် ဆည်းကပ်သောအခါ ဘာဝနာဂါထာတို့နှင့် ဆက်လက်၍
ဘုရားရှိခိုးပြုလုပ်ရန် စီမံရေးသားအပ်သော နည်းတည်း။

(ဤသို့ အထပ်ထပ် အလည်လည် အသွယ်သွယ် အဝဝ ဖော်ပြမှာထား
ခြင်းသည် အပ္ပသုတ ကေစွဂိဟိတို့အား အကျိုးများစေခြင်းငှာ အထူး
မှာထားခြင်းကို ပြုအပ်သတည်း။)

လဲက္ခဏာတော်ကြီး ၃၂-ပါး

- ၃၆။ သုပ္ပတိဋ္ဌာ စ ဝေါပါဒါ၊ စက္ကကိတာ သုဘာယတာ။
ပဏှိယော ဂေါပ္ပကာ ဥစ္စာ၊ ကောမလာ စကရပ္ပဒါ။
- ၃၇။ ဒီဃင်္ဂလီ စ ဇာလာဝ၊ ညောဘာ ဇဃံ ပရိပ္ပိနာ။
လောမုဒ္ဒဂ္ဂါ စ နာနာဋ္ဌာ၊ ဒိသွာ ကောဒိ န သက္ကဇေ။
- ၃၈။ သရီရံ ဝေါ မြဟ္မတ္တာဝ၊ ဥဇ နိဂြောမေဏ္ဍလံ။
သတ္တဘာဂေသု ပိဋ္ဌဉ္စ၊ ဟေမပိဋ္ဌ ပိနာ ပိနံ။
- ၃၉။ ပီနောဝ သီဟပုဗ္ဗဇော၊ ကာယေ၉ စိတ္တင်္ဂမေဟနံ။
ဇာဏု သမံ ကရဂ္ဂံ ဧကာ၊ ဟုသေဒိ နှောဂရံ ကရေ။
- ၄၀။ ဟရိဝ ဆဝိ ဝေါသောဘာ၊ သဏှာ ဂိဝါ စ နိတ္တလာ။
မဏ္ဍလံ ဟနံ ပိဗ္ဗံဝ၊ ထောကဟရာ ရသဂ္ဂသာ။
- ၄၁။ စတ္တခလီ သသမဉဒန္တာ၊ သမာ စ အဓိရဋ္ဌကာ။
ဒါဋ္ဌော ဒါတာယတာ ဇိဂ္ဂါ၊ မနာမှါ မဇရာ သုတိ။
- ၄၂။ ဝဏှာ စ အက္ခိနံ နီလာ၊ ပရမာ စ နန္ဒ ဝုဏှိသိ။
သုသံဇံတုဏှလောမော စ၊ ပဿန္တော နှေဒိကော နမေ။

(၃၆) အနက်

၁။ ဘဂဝါ၊ ဘုန်းတော် ခြောက်ပါးနှင့် ပြည့်စုံတော် မူပေသော။
ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ ဝေါ အရှင်ဘုရားတို့၏။ ပါဒါပါဒတလာ၊
ခြေဖဝါးတော် အပြင်တို့သည်။ သုပ္ပတိဋ္ဌာ စ၊ ညီညွတ်ပျံ့စင်း ရှေ့
ခြေနှင်း၏ပမာ ကောင်းစွာတည်ကုန်သည်ဖြစ်၍ လည်းကောင်း။

- ၂။ စက္ကံတာ စ၊ လက္ခဏာစက် ရာရှစ်ကွက်ဖြင့် ပျက်ပျက်ထင်လျှား မှတ်သားအပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍ လည်းကောင်း။ သုဘာ၊ ရှုခြင်စဖွယ် တင့်တယ်တော်မူပါပေကုန်၏။
- ၃။ ပဏှိယော စ၊ ဖနောင့်တို့သည်လည်း။ အာယတာ၊ ခြေတော်ဖဝါး လေးဖို့ထားပြု နောက်တခွဲရွှေကျပ်ပု တည်သကဲ့သို့ ရှည်လည်း ရှည်ပါပေကုန်၏။
- ၄။ ဂေါပွကာ စ၊ ဖမျက်တော်တို့သည်လည်း။ ဥစ္စာ၊ ခြေဖမိုးတော် အထက် လေးသစ်တက်သဖြင့် မြင့်လည်း မြင့်ပါပေကုန်၏။
- ၅။ ကရပွဒါ စ၊ ခြေဖဝါးလက်ဖဝါးတော်တို့သည်လည်း။ ကောမလာ၊ အကြိမ်တရာဖတ်အပ်သော လဲဝါဂွမ်းပမာ လွန်စွာ နူးညံ့တော် မူပါပေကုန်၏။

(၃၇) အနက်

- ၆။ အင်္ဂုလီ၊ လက်ချောင်း ခြေချောင်းတော်တို့သည်။ ဒီဃာ၊ ရှုချင် စဖွယ် ရှည်သွယ်ပါပေကုန်၏။
- ၇။ ဇာလာဝ၊ လေသွန်တံခါး စီး၍ထားသော ရွှေသားပွတ်တန်း ဖြန့်ခါလွှမ်းလျက် ရွှေနန်းချည်ကြက်ရွှေကွဲ ရှက်ကဲ့သို့။ သောဘာ၊ တင့်တယ်တော် မူပါပေကုန်၏။
- ၈။ ဇဃံ၊ မြင်းခေါင်းတော်တို့သည်။ ပရိပိုနာ၊ ဧကီ သားမင်း၏ မြင်းခေါင်းအသွင် ထက်ဝန်းကျင်ညီညာ ပြည့်ဖြိုးတော် မူပါပေ ကုန်၏။
- ၉။ လောမာ စ၊ မွေးညင်းတော်တို့သည်လည်း။ ဥဒ္ဒဂါ၊ နူးညံ့ပျော့ဖိ ပျော့ အဖျားမော့လျက် ကော့ရရော့အထက် ညီညာစွာ တက်ကြကုန်၏။
- ၁၀။ နာနာဋ္ဌာ၊ မရောမနီး အသီးသီးလည်း တည်ကြကုန်၏။ ဒေဝိ၊ ဤကဲ့သို့ သဘောရှိသော ရှင်ပင်ဘုရားကြီးကို။ ဒိသွာ၊ ဖူးမြင်ရသည် ရှိသော်။ ကော၊ ဗြဟ္မာ နတ် လူ အဘယ်သူသည်။ နသက္ကဓေ၊ အရိုအသေမပြုချင်ပဲ ရှိနိုင်ပါအံ့နည်း။

(၃၈) အနက်

- ၁၁။ ဘဂဝါ၊ ဘုန်းတော် ခြောက်ပါးနှင့် ပြည့်စုံတော် မူပါပေသော။
ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ ဝေ၊ အရှင်ဘုရားတို့၏။ သရီရံ၊ ကိုယ်
တော်သည်။ ဗြဟ္မတ္တာဝ၊ ဗြဟ္မာမင်း၏ ကိုယ်ကဲ့သို့။ ဥဇ၊ ထက်
အောက်အလယ် သုံးသွယ်သော အရပ်တို့၌ ဖြောင့်မတ်တော်
မူပါပေ၏။
- ၁၂။ နိဂြောမေဏ္ဍလံ၊ ပညောင်ပင်၏ အဝန်းကဲ့သို့။ မဏ္ဍလံ၊ မထောက်
မချွန်း ဝန်းလည်း ဝန်းတော်မူပါပေ၏။
- ၁၃။ သတ္တဘာဂေသု စ၊ လက်ခြေဖမိုး ညှပ်ရိုးပခုံး လက်ရိုးတော်ဟု
ဆိုအပ်ကုန်သော ခုနစ်ပါးကုန်သော အရပ်အဖို့တို့၌လည်း။ ပီနာ၊
အကြောအရိုး အသားမိုး၍ ပြည့်ဖြိုးတော် မူပါပေကုန်၏။
- ၁၄။ ပိဋ္ဌဉ္စ၊ ကျောက်ကုန်းတော်သည်လည်း။ ဟေမပိဋ္ဌံ၊ ရွှေအင်းပျဉ်
ကဲ့သို့။ ပီနံ၊ ရေစီးကြောင်းမထင် တပြင်တည်း ပြည့်ဖြိုးတော်မူပါ
ပေ၏။

(၃၉) အနက်

- ၁၅။ သီဟပုဗ္ဗော၊ သားများသေဌ်နင်း ခြင်္သေ့မင်း၏ ရှေ့ထက်ဝက်သော
ကိုယ်သည်။ ပီနော၊ ပြည့်ဖြိုးတိသကဲ့သို့။ ဝေ၊ အရှင်ဘုရားတို့၏။
ကာယော၊ ကိုယ်တော်သည်။ ပီနော၊ ပြည့်ဖြိုးတော်မူပါပေ၏။
- ၁၆။ အင်္ဂမေဟနံ၊ အအိမ်ဖြင့်ပတ် ဖုံးလွှမ်းအပ်သော ယောက်ျားမြတ်
တို့၏လက္ခဏာ ကိုယ်အင်္ဂါ နိမိတ်သည်လည်း။ စိတ္တံ၊ နှားလား
ဥဿဘ၏ နိမိတ်သဖွယ် ဆန်းကြယ်ပါပေ၏။
- ၁၇။ ကရဂုံ၊ ဖြောင့်ဖြောင့်ရပ်တန့် ဆန့်၍ချထား လက်တော်ဖျားသည်။
ဇာဏုံသမံ၊ ပုဆစ်ဝန်းငန်းနှင့် အစွန်းနှစ်ဝ မသာကြ၍ ညီမျှတော်
မူပါပေ၏။ ဒေ၊ ဤကဲ့သို့ သဘောရှိသော အရှင်ဘုရားကြီးကို။
ပဿံ ပဿန္တော၊ ဖူးမြင်ရသည်ရှိသော်။ ကော၊ ဗြဟ္မာ နတ်လူ

အဘယ်သူသည် နောက်ရံကရော၊ အလေးအမြတ် မပြုချင်ပဲ ရှိနိုင်
ပါအံ့နည်း။

၄၀-အနက်

၁၈။ ဘဂဝါ ဘုန်းတော်ခြောက်ပါးနှင့် ပြည့်စုံတော် မူပါပေသော။
ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ ဝေါ၊ အရှင်ဘုရားတို့၏။ ဆဝိ၊ အရေတော်
သည်။ ဟရိဝ၊ လျော်ပြီး ဦးသစ် ဇမ္ဗူရင်ရောင် ပြောင်တဖိတ်ဖိတ်
သိင်္ဂနိတ်အနေ ရှေ့၏အဆင်းကဲ့သို့။ သောဘာ၊ တဝင်းဝင်း
တလက်လက် ရောင်ချင်းယှက်၍ နှစ်သက်ကြည်နူး ဖူးစချင်ဖူး
တင့်တယ် သပ္ပာယ်တော် မူပါပေ၏။

၁၉။ သဏှာ၊ ဥပပတ်မှန်စွာ နတ်ခန္ဓာကဲ့သို့ လွန်စွာ သိမ်မွေ့လည်း
သိမ်မွေ့တော် မူပါပေ၏။

၂၀။ ဂီဝါစ၊ လည်တော်သည်လည်း။ နိက္ကလာ၊ ရှုဖွယ်ဖြိုးဖြိုး မုရိုးစည်
တနှုန်း လုံးတော်မူပါပေ၏။

၂၁။ ဟန္တု စ၊ မေးတော်သည်လည်း။ ပိဗ္ဗံ၊ ရောင်ဝါရှုန်းရှုန်း ရှေ့လ
ဝန်းကဲ့သို့။ မဏ္ဍလံ၊ မရှည်မချွန်း ဝန်းဝန်းတိတိ ရှိပါပေ၏။

၂၂။ ရသဂ္ဂသာ၊ ရသာကြောတို့သည်လည်း။ ထောကဟရာ၊ ခန္ဓာတော်
ဝယ်ပျံ့နှံ့လွယ်အောင် အနည်းငယ်သောဩဇာ မထင်လျှားသော
အရသာကိုလည်း ကောင်းစွာဆောင်နိုင်ပါပေကုန်၏။

(၄၁) အနက်

၂၃။ စတ္တာလီသ၊ လေးဆယ်အမျှရှိကုန်သော။ ဒန္တာ၊ သွားတို့သည်။
သမာ၊ ထက်အောက်နှစ်လီ နှစ်ဆယ်စီရ၍ ညီမျှပါပေကုန်၏။

၂၄။ သမာ၊ ပုလဲလုံးမှီ၊ ရွဲကုန်းစီသို့ ညီလည်း ညီပါပေကုန်၏။

၂၅။ အဝိရဠကာ၊ မခေါမကြဲ သလဲဆံလွှာကဲ့သို့ လွန်စွာ စိတ်ပါပေ
ကုန်၏။

(တတိယအကြိမ်)၆

၂၆။ ဒါဠာ၊ စွယ်တော်တို့သည်လည်း။ သြဒါတာ၊ သာခွါဘော်ခဲ
ပုလဲသဖွယ် စပါယ်မြတ်လေး နို့ရည်လေးအဟူ ဆွတ်ဆွတ်ဖြူသော
အဆင်းလည်း ရှိပါပေကုန်၏။

၂၇။ ဇီဝါစ၊ လျှာတော်သည်လည်း။ အာယတာ၊ ရှုစချင်ဖွယ် ရှည်သွယ်
ပျံ့စင်းတော်မူပါပေ၏။ မနာပါ၊ ကြားသမျှသူ နတ်လူအပေါင်း
တို့၏ စိတ်နှလုံးကို ပွားစေနိုင်သော။

၂၈။ သုတိ၊ အသံတော်သည်။ မဇရာ၊ နာသုနားတွင်း ဆုတ်၍သွင်းသို့
စောင်းညှင်းပမာ သာယာတော် မူပါပေ၏။

(၄၂)

၂၉။ အက္ခိနံ၊ မျက်လုံးတော်တို့၏။ ဝဏ္ဏာ စ၊ အဆင်းတို့သည်လည်း။
နီလာ၊ ကုန္ဒုနီကျောက် ရောက်၍နေသလို မှိုင်းမှိုင်းစို၍ ညှိပါပေ
ကုန်၏။

၃၀။ ပခုမာစ၊ မျက်တောင်တော် တို့သည်လည်း။ နဝါ၊ ဖတ်ဖတ်နဲ့ပျို
စိုမို့ပါပေကုန်၏။

၃၁။ ဥဏှိသံ၊ နားပန်ဆံစပ် ရံပတ်ထင်ပေါ် သင်းကျစ်တော်သည်လည်း။
သုဘံ၊ နဖူးတော်ဖျား ဆံတော်ပါး၌ သားနားသပ်ရပ် ရွှေပြား
ကပ်သကဲ့သို့ လျှောက်ပတ်တင့်တယ်တော် မူပါပေ၏။

၃၂။ ဥဏ္ဍလောမောစ၊ ရစ်ခွေကြော့ကြော့ ကော့ရရော့ဖျားတည်
လကျာရစ်လည်သော ဥဏ္ဍလုံမည်ခေါ် မွှေးရှင်တော်သည်လည်း။
ဇုတော၊ ဝင်းဝင်းပြောင်ထိန် ရောင်လျှိုရှိန်သည့် စိန်ကျောက်
နံ့စရစ် ဖောက်၍တပ်သို့ တလျှပ်လျှပ် တောက်ပစော့မူပါ
ပေ၏။

ဒေဝိ၊ ဤကဲ့သို့သဘောရှိသော အရှင်ဘုရားကြီးကို။ ပဿန္တော၊ စေ့စေ့
ငွေ့ အာရုံပြု၍ ကြည့်ရှုဖူးမျှော်ရသည်ရှိသော်။ ကော၊ ပြဟွာနတ်လူ အ
ဘယ်သူသည်။ နနမေ၊ ရှိသေတုပ်ဝပ် မကိုင်းညွတ်ချင်ပဲရှိနိုင်ပါအံ့နည်း။

ဤကား သုံးဆယ့်နှစ်ပါးကုန်သော လက္ခဏာတော်ကြီးတို့ဖြင့် ဘုရားရှင်ကို ချီးမွမ်းထောမနာ၍ ဗုဒ္ဓါနုဿတိဘာဝနာ ပွားများဖို့ရာ စီရင်အပ်သောနည်းတည်း။

ဗာတ္ထိံသ မဟာပုရိသ လက္ခဏာတော်ကိုဆိုသော ခုနစ်ဂါထာတို့တွင် ပထမဂါထာ၌ လက္ခဏာငါးပါး၊

ဒုတိယဂါထာ၌လည်းငါးပါး၊

တတိယဂါထာ၌လေးပါး၊

စတုတ္ထဂါထာ၌ သုံးပါး၊

ပဉ္စမဂါထာ၌ ငါးပါး၊

ဆဋ္ဌမဂါထာ၌ ခြောက်ပါး၊

သတ္တမဂါထာ၌ လေးပါး။

ပေါင်း မဟာပုရိသလက္ခဏာ သုံးဆယ့်နှစ်ပါးဖြစ်သတည်း။

ဤဗာတ္ထိံသ မဟာပုရိသ လက္ခဏာ ဒုတိယဂါထာ၌ ဖာပါးသော နတ်လူတို့ကဲ့သို့ အဆုတ်အတက် အတိုအရှည်မရှိ တစည်တစည် တညီတညွတ်တည်းသော ခြေချောင်း လက်ချောင်းတော်တို့၏ သိမ်မွေ့ နုဖတ် ချင်းချင်း ကပ်၍ တဆက်တည်းဖြစ်သော အကြားကြား၌ အလျားလိုက်သွားသော အရေးအကြောင်းတို့သည် အဆစ်တိုင်းအဆစ်တိုင်း ဖီလာဖြတ်သွားသော အရေးတော်တို့နှင့် စပ်လျက် ကွန်ရှက်ပုံဟန် သဏ္ဍာန်လက္ခဏာ တည်နေသော အခြင်းအရာကို ဇာလာဝဟူသောပုဒ်၏ အနက်ဟု သိမှတ်ရာ၏။ (ဤကားအမှာ)

လက္ခဏာတော်ငယ်ရှစ်ဆယ်

၄၇၃။ ဝိသတိ ဝေါ နခါ တမ္မာ၊
သိနိဒ္ဓါ စ သမုန္နတာ။
အင်္ဂုလိယော နုပုဗ္ဗာ စ၊
ဝနာ သန္တာ သမာပဒါ။

၄၄။ နိဂုဠာ ဝေါပ္ပကာဂ္ဂ ဇာဟိ၊
 မဏ္ဍလာ စာရ ဟတ္ထိနော၊
 သောဏ္ဍော ဝ ဥဇုကာ မာဟ္တာ၊
 ဒေိံ ဒိဿ္ဗာန ကော ပိနေ။

၄၅။ ဂတံ ဝေါ ဒက္ခိကာဝဠာ၊
 ဟံသ သိဟ ဂဇေဟိ စ။
 ဥဿဘေန သမံ သောဘံ၊
 နိမိတ္တမနဝဇ္ဇကံ။

၄၆။ နှာဘိ စ ဒက္ခိကာဝဠာ၊
 အဘိန္နာ စေဝ ဂမ္ဘိရာ။
 ဒသိဘဗ လဓောပေတော၊
 ပသေဒိံ ကော န ပိဟယေ။

၄၇။ ဂတ္ထံ ဝေါ သုခုမံ သုဒ္ဓါ၊
 နိမ္မလာလိနုမုဇ္ဇလံ။
 သုဂန္ဓာနံသန္ဓု သန္ဓု၊
 မနံစာရ စ ကောမလံ။

၄၈။ တိလကာဒိဝိတံ မဠိ၊
 သုဝိဘတ္တန္တိနိပ္ပတံ။
 အနံရုစိယမေဒိံ ကော၊
 ပဿန္တော နှာဘိမာနုဒံယေ။

၄၉။ ရတ္တာ ဝေါ ဒွိဇမံသောဠာ။
 တိက္ခာ ဒါဠာ စ ဝဠကာ၊
 ဒန္တာ မဠာ သုက္ကာ သုဒ္ဓါ၊
 အာယတံ ဝဒနံ မုခံ။

၅၀။ သုဂန္ဓံ ကောမလာဇီဝါ၊
လောလိတတနုနာသိကာ။
တုဂ်ဂဏ္ဍတလာ ပုဏ္ဏာ၊
ဒိသ္မာ ဒေဝိ န ကေခါ ဘဇေ။

၅၁။ ဝိမ္ဘိရာပါဏ လောခါ စ၊
ဒိဃာ ဝေါ ဥဇုသဏ္ဍိတာ။
နေတ္တာယတဝိသာလာ စ၊
နာနာဝဏ္ဏ ပသာဒနာ။

၅၂။ ပခုမာ စ အဝင်္ဂဂါ၊
ဘမုကာ စ သုသဏ္ဍိတာ။
သဏ္ဍာ ယတာ စ ပဿန္တော၊
ဒေဝိ ကေခါ န ပသာဒယေ။

၅၃။ ပုထွာယတံ နလာဠု၊
မုဒ္ဒါဝါတိသုဂန္ဓိနာ။
အာယဘာရုစိယါ ကဏ္ဍာ၊
သဏ္ဍါ သာသပသာသကာ။

၅၄။ နိဂဏ္ဍ နိဂုဠံ သိသိ၊
သောဏ္ဏဆတ္တံ မဏ္ဍလံ။
ဝိစိတ္တံ ကေတုမာလာယ၊
ပဿေဒိ ကော န တောသယေ။

၅၅။ သုခုမာ ဝေါ တနုရောဟခါ၊
ကဗ္ဗနုနဝသိရိကာ။
မဠာ စ ဒက္ခိဏဝဠု၊
သမာ ကေသာ သု သဏ္ဍိတာ။

၅၆။ မုဒု စ ဒက္ခိဏာဝဋ္ဋာ၊
 နာနာဇာဟာ အသိကုလာ။
 မဋ္ဌာသမာနိလာသဏှာ၊
 ဒိဿွာ ကော ဒိ° နှ ပူဇယေ။

၄၃၊ အနက်

- ၁။ ဘဂဝါ၊ ဘုန်းတော်ခြောက်ပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူပေသော။ ဘန္ဓေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ ဝေ၊ အရှင်ဘုရားတို့၏။ ဝိသတိ၊ အမျှနှစ်သက်ကုန်သော။ နခါ၊ ခြေသည်းလက်သည်းတော်တို့သည်။ တမ္ဗာ၊ စက်စက်ယိုဖြန်း ချိပ်ရည်ဆန်းသကဲ့သို့ နိမြန်းတော် မူပါပေကုန်၏။
- ၂။ သိနိဒ္ဓါ စ၊ အလွန်ညက်ညော၍ ချောမောပြေပြစ်လည်း ပြေပြစ်ပါပေကုန်၏။
- ၃။ သမုန္ဒတာ၊ အရင်းသို့ဝယ် စဉ်းငယ်တက်သဖြင့် အထက်စွင့်၍ မြင့်လည်း မြင့်ပါပေကုန်၏။
- ၄။ အင်္ဂုလိယော၊ ခြေချောင်း လက်ချောင်းတော်တို့သည်။ အနုပုဗ္ဗာ၊ အစဉ်အတိုင်းသွယ်၍ တင့်တယ်တော်မူပါပေကုန်၏။
- ၅။ ဝဋ္ဋာ၊ ရွှေဖယောင်းတိုင်သဖွယ် ငှက်ပျောအူငယ်တနှုန်း လုံးလည်း လုံးတော် မူပါပေကုန်၏။
- ၆။ သန္ဓာ၊ စိတ်လည်း စိတ်ပါပေကုန်၏။
- ၇။ ပဒါပဒသာခါ၊ ခြေချောင်းတော်တို့သည်။ သမာ၊ တို့ရှည်မထင်တစဉ်တည်း ညီညွတ်ပါပေကုန်၏။

၄၄၊ အနက်

- ၈။ ဂေ၊ ပွကာ၊ ဖမျက်တော်တို့သည်။ နိဂုဠာ၊ ဟိုက်ပက်မထစ် ထက်ဝန်းကျက် ညီညွတ်တော် မူပါပေကုန်၏။
- ၉။ ဇာဏုမဏ္ဍလာ၊ ပုဆစ်ဒူးဝန်းတော်တို့သည်။ စာရူ၊ ဝန်းကျင်ပတ်လည် ဆစ်ဖုကွယ်၍ တင့်တယ်တော် မူပါပေကုန်၏။

၁၀။ ဗာဟာ၊ မောင်းလက်ရုံးတော်တို့သည်။ ဟတ္ထိနော၊ ဧရာဝဏ်မည်
ခေါ် ဆင်မင်းကျော်၏။ သောဏ္ဍောဝ၊ လုံးလျောင်းရှည်သွယ်
နှာမောင်းသဖွယ်ကဲ့သို့။ ဥဇုကာ၊ ရှုစချင်ဖွယ် တင့်တယ်ဖြောင့်တန်း
တော် မူပါပေကုန်၏။

ဒေဝိ၊ ဤကဲ့သို့သဘောရှိသော ရှင်ပင်ဘုရားကြီးကို။ ဒိသ္မာန၊ စေ့စေ့
ငူငူ အာရုံပြု၍ ကြည့်ရှုဖူးမြင်သည်ရှိသော်။ ကော၊ ဗြဟ္မာ နတ်လူ အဘယ်
သူသည်။ ပီနော၊ အားရစိတ်ထဲ ရောင်ရဲနိုင်လိမ့်မည်နည်း။

၄၅။ အနက်

၁၁။ ဘဂဝါ၊ ဘုန်းတော်ခြောက်ပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူပါပေသော။
ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ ဝေါ၊ အရှင်ဘုရားတို့၏။ ဒက္ခိဏာဝဋ္ဌာ၊
လကျောရစ်လှည့်တော်မူသည်။ ဟုတော၊ ဖြစ်၍။ ဂတံ၊ ကြံသွားတော်
မူခြင်းသည်လည်းကောင်း။

၁၂၊ ၁၃၊ ၁၄၊ ၁၅။ ဟံသသီဟဂဇေဟိစ၊ ရွှေဟင်္သာမင်း၏ သွားခြင်း၊
ခြင်္သေ့မင်း၏ သွားခြင်း၊ ဆင်မင်း၏ သွားခြင်းတို့နှင့်
လည်းကောင်း။ ဥသဘောန၊ ဥသဘန္တာမင်း၏ သွားခြင်းနှင့်လည်းကောင်း။
သမံ၊ တူသော။ ဂတံ၊ ကြံသွားတော်မူခြင်းသည် လည်းကောင်း။ သောဘံ၊
သောဘနံ၊ ရှုစချင်ဖွယ် တင့်တယ်စမ္ပုယ်တော် မူပါပေ၏။

၁၆။ နိမိတ္တံ၊ ယောက်ျားတော်မြတ်တို့၏ လက္ခဏာ ကိုယ်အင်္ဂါနိမိတ်သည်
လည်း။ အနဝဇ္ဇကံ၊ ဆိုဖွယ်ရာကင်း အပြစ်ရှင်းပါပေ၏။

၄၆။ အနက်

၁၇၊ ၁၈။ ဝေါ၊ အရှင်ဘုရားတို့၏။ ဒက္ခိဏာဝဋ္ဌာ၊ လကျောရစ်လှည့်၍
တည်သော။ နာဘိ စ၊ ချက်တော်သည်လည်း။ အဘိန္နာစေဝ၊
ရှုမဲ့သန့်ရှင်း ပြတ်ပေါက်ခြင်း ကင်းတော်မူပါပေ၏။

၁၉။ ဂမ္ဘီရာ။ ထင်လျားပျက်ပျက် နက်လည်း နက်ပါပေ၏။
၂၀။ ဒသိဘဗလဓောပေတော၊ ဆင်မည်းကုဋေ တွက်ရေမြားမြောင် အား
တထောင်နှင့် စွယ်ပြောင်တောက်ဟန် ရောင်ခြောက်လျှံသည့် ဆဒ္ဒါနိ

မည်သီး ဆင်ဆယ်စီးတို့၏ အားကိုဆောင်နိုင်သော အလွန်အကြူး ထူးထက်ထူးသော အားအစွမ်းနှင့် ပြည့်စုံတော်မူပါပေ၏။

ဒေဝိ၊ ဤကဲ့သို့သဘောရှိသော ရှင်ပင်ဘုရားကြီးကို။ ပဿံ ပဿန္တော၊ စေ့စေ့ငုံငုံ အာရုံပြု၍ ကြည့်ရှုဖူးမြင်ရသော်။ ကော၊ ဗြဟ္မာ နတ်လူ အဘယ်သူသည်။ နပိဟယေ၊ အဖမြတ်သွင် စိတ်မှတ်ထင်၍ မခင်မချစ်ပဲ ရှိနိုင်ပါအံ့နည်း။

(၄၇)အနက်

၂၁။ ဘဂဝါ၊ ဘုန်းတော်ခြောက်ပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူပေသော။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ ဝေါ၊ အရှင်ဘုရားတို့၏။ ဂတ္တံ၊ ကိုယ်တော်သည်။ သုခမံ၊ ဥပပတ်မှန်စွာ နတ်ခန္ဓာကဲ့သို့ လွန်စွာ သိမ်မွေ့တော် မူပါပေ၏။

၂၂။ သုဒ္ဓါ၊ ချွေးရေမကပ် ရွှေကြာဖတ်တွင် ရေမတင်သို့ စင်ကြယ် သန့်ရှင်းတော်မူပါပေ၏။

၂၃။ နိမ္မလံ၊ မြူမှုံအညစ် အကျေး ကင်းဝေးတော်မူပါပေ၏။

၂၄။ အလိနံ၊ အရေအသား ဖွန်ထွားပြည့်တင်း၍ တွန့်လိပ်ခြင်းလည်း ကင်းတော်မူပါပေ၏။

၂၅။ ဥဇ္ဇလံ၊ ဝဲယာ ရှေ့နောက် ထက်အောက်မကျန် ဝင်းဝင်းလှုံသည့် တလံမျှလောက်သော အရောင် တော်တို့ဖြင့် တပြောင်ပြောင် တောက်ပတော် မူပါပေ၏။

၂၆။ သုဂန္ဓံ၊ ကရက်မက်တုံး နံ့သာတုံးကြီးအတူ တကြူကြူ တလှိုင်လှိုင် တကြိုင်ကြိုင် တပျံ့ပျံ့ ကောင်းသောရနံ့လည်း ရှိတော်မူပါပေ၏။

၂၇။ အနုဿန္ဓုဿန္ဓံ၊ ပါးရမည့်အရာ၌မဆူ ဆူရမည့်အရာ၌မကြုံသည် ဖြစ်၍လည်းကောင်း။

၂၈။ ကောမလံ၊ အကြိမ်တရာ ဖတ်အပ်သော လဲဝါဂွမ်းပမာ လွန်စွာနူးညံ့တော်မူလှသည်ဖြစ်၍ လည်းကောင်း။

၂၉။ အနုစာရ၊ ဆံတော်ဖျားမှ ဖဝါးတိုင်ရောက် ထက်အောက်အစုံ အနု
လုံပဋိလုံ ရှုပါတုံလည်း ဣဋ္ဌာရုံအစစ် အကုန်ဖြစ်၍ အပြစ်မထင်
အစဉ်အတိုင်း တင့်တယ်သပ္ပာယ်တော်မူပါပေ၏။

(၄၈) အနက်

- ၃၀။ သုဝိဘတ္တံ၊ ပြောင်ပြောင်ထိုးယွက် ရောင်ပြိုးပြက်နှင့် နှစ်သက်ဖွယ်ရာ
လက္ခဏာအလီလီ ပါရမီတော်ကံ ကောင်းမွန်စွာပေး ဖန်အပ်သော။
ဂတ္တံ၊ ကိုယ်တော်သည်။ တိလကာဒိဝိတံ၊ ပွေး ညှင်း တင်းတိပ်
မွဲမည်းမိတ်စသည်တို့မှလည်း ကင်းရှင်းတော်မူပါပေ၏။
- ၃၁။ မဋ္ဌံ၊ ပတ်လည်ဝန်းကျင် မထင်ဖုဆစ် ပြေပြစ်ချောမောတော်မူပါ
ပေ၏။
- ၃၂။ အနုရုစိယံ၊ ပြိုးပြိုးပြက် တောက်ပတော်မူသည်ဖြစ်၍။ ဝါ အနုရုစိယံ
အနုရုစိယတ္တာ၊ ပြိုးပြိုးပြက် တောက်ပတော်မူသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။
- ၃၃။ အစ္ဆိနိပုတံ၊ လူ နတ် ဗြဟ္မာ သတ္တဝါအားလုံး ပျားပိတုံးမျက်စိ
တို့၏မပြတ်မစဲ အမြဲကျရောက်ရာလည်း ဖြစ်တော်မူပါပေ၏။

ဒေဝံ၊ ဤကဲ့သို့သဘောရှိသော ရှင်ပင်ဘုရားကြီးကို။ ပဿန္နော။
စေ့စေ့ငူငူ အာရုံပြု၍ ကြည့်ရှုဖူးမျှော်ရသည်ရှိသော်၊ ကော၊ ဗြဟ္မာ
နတ်လူအဘယ်သူသည်။ နာဘိမာနယေ၊ စေတနာဖြိုးဖြိုး သဒ္ဓါတိုး
၍ မမြတ်နိုးချင်ပုံရှိနိုင်ပါအံ့နည်း။

(၄၉) အနက်

- ၃၄။ ၃၅။ ဘဂဝါ၊ ဘုန်းတော်ခြောက်ပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူပါပေသော။
ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ ဝေါ၊ အရှင်ဘုရားတို့၏။ ဒ္ဓံ ဇမံသောဋ္ဌာ၊
သွားဖုံးတော် နှစ်ခမ်းတော်တို့သည်။ ရတ္တာ၊ ပတ္တမြားကျောက်ဆန်း
ကြက်မောက်ပန်းကဲ့သို့ နီမြန်းတော်မူပါပေကုန်၏။
- ၃၆။ တိက္ခာ၊ ချွန်သောအဖျား၊ ထက်သောသွား အထူးဟု ဆိုအပ်ကုန်
သော။ ဒါဋ္ဌာ၊ စွယ်တော်တို့သည်။ ဝဋ္ဋကာစ၊ ဆုဆုဖြူဆုတ်
ငွေပုတ်တနှုန်း လုံးလည်းလုံးပါပေကုန်၏။

အဘယ်သူသည်။ နပသာဒယေ၊ သဒ္ဓါချစ်ပို စိတ်နှစ်လို့၍ မကြည်ညိုပဲ ရှိနိုင်အံ့နည်း။

(၅၃) အနက်

၅၈။ ဘဂဝါ၊ ဘုန်းတော်ခြောက်ပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူပေသော။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ ဝေါ၊ အရှင်ဘုရားတို့၏။ နလာဋ္ဌံ၊ နဖူးအပြင် တော်သည်လည်း။ ပုထ္ဏာယတံ၊ ရှုဖွယ်မကျဉ်း လန့်ယံထင်း၍ ပျံ စင်းတော်မူပါပေ၏။

၅၉။ မုဒ္ဓါစ၊ ကျောက်စိန်မြသား ပတ္တမြားရောင် ပြောင်ပြောင်ရှန်းအိ ထွန်းတောက်တိ၍မဏိတိုင်ခေါ် ဦးထိပ်တော်သည်လည်း။ သုဂန္ဓိနာ၊ ကောင်းသောရနံ့ဖြင့်။ ဝါတိ၊ စာပျံ့ပျံ့တကြိုင်ကြိုင် လှိုင်တော်မူ ပါပေ၏။

၆၀။ ကဏ္ဍာစ၊ ယာဝဲနှစ်ဖော် ရွှေနားတော်တို့သည်လည်း။ အာယတာ၊ ပခုံးတော်ဖျား ထောက်၍နားအောင် ရှည်လျားတော်မူပါပေ ကုန်၏။

၆၁။ ရုစိယာ၊ ပန်းချပ်ရွှေပြား ကပ်၍ထားသို့ သားနားလျောက်ပတ် ကိုယ်တော်မြတ်၌ နတ်ဝိသုဒ္ဓိ တုမရှိမို့ တအိရွဲရွဲ တဲတဲနုနု ရှုတိုင်း တင့်တယ် လှန်သပ္ပာယ်၍ နှစ်သက်ဖွယ်ရှိပါပေကုန်၏။

၆၂။ သာသပသာသကာ၊ ထွက်သက်ဝင်သက်တော်တို့သည်လည်း။ သဏှာ၊ သာသာငွေ့ငွေ့ သိမ်မွေ့တော်မူပါပေကုန်၏။

(၅၄) အနက်

၆၃။ ဝေါ၊ အရှင်ဘုရားတို့၏။ သိသံ၊ ဦးခေါင်းတော်သည်။ နိဂဏ္ဍံ၊ မြင့်မောက်ထွက်မှု အစုအလျှင်း ကင်းတော်မူသည်ဖြစ်၍လည်း ကောင်း။

၆၄။ နိဂဋ္ဌံ၊ အနိမ့်အရှိက် အဟိုက်အရှင်း ကင်းတော်မူသည်ဖြစ်၍လည်း ကောင်း။

၆၅။ သောဏ္ဏဆတ္တံ၊ ရောင်လျှံထိန်ငြီး ရတနာရွှေထီးကဲ့သို့။ မဏ္ဍလံ၊ မ ထောင့်မချွန်း ဝန်းဝန်းတိတိ ရှိပါပေ၏။

၆၆။ ဧကတုမာလာယ၊ ဦးရေတော်သား ဆံတော်ကြားမှ ထင်ရှားဆက် စပ် ထွက်တုလတ်၍ တလျှပ်လျှပ်လင်း စာဝင်းဝင်းနှင့် မှန်ကင်း

သဗ္ဗယ်တံခွန်နယ်သို့ အံ့ဖွယ်ထင်ရှား မြင်တု်ငြားက ဘုရားသုံးလူ့ သိစေမှုဖြင့် ကေတုမာလာ သညာမည်ခေါ် ရောင်လျှံတော်ဖြင့်။ ဝိစိတ္တံ၊မြင်သမျှသူ နတ်လူအံ့ဖွယ် လှန်တင့်တယ်၍ ဆန်းကြယ်တော် မူပါပေ၏။

ဒေဝံ၊ဤကဲ့သို့သဘောရှိသောရှင်ပင်ဘုရားကြီးကို။ပဿံပဿန္တော၊ စေ့စေ့ငုငု အာရုံပြု၍ ကြည့်ရှုဖူးမြင်ရသည်ရှိသော်။ ကော၊ ဗြဟ္မာ နတ်လူ အဘယ်သူသည်။ န တောသယေ၊စေတနာထက် သဒ္ဓါတက် ၍ မနှစ်သက်ပဲရှိနိုင်ပါအံ့နည်း။

(၅၅) အနက်

၆၇။ ဘဂဝါ၊ဘုန်းတော်ခြောက်ပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူပါပေသော၊ဘန္တေ မြတ်စွာဘုရား။ဝေဝါ၊အရှင်ဘုရားတို့၏၊ ကဉ္စနနဂသိရိကာ၊ဝန်းကျင် လှည့်ပတ် တိတိပြတ်၍ တလျှပ်လျှပ်တောက်ပသော ရတနာရွှေ တောင်ကြီးနှင့်မသွေ အသရေရှိသောကိုယ်တော်မြတ်၌ ပေါက် ရောက်ကုန်သော။

၆၈။ ဒက္ခိဏာဝဋ္ဋာ၊လကျောရစ်သည် ကောင်းစွာလည်၍ တည်ကြကုန် သော။

၆၉။ တနုရောဟာ၊ မွှေးညှင်းတော်တို့သည်။သုခုမာ၊ ငွေခြည်မျှင်သဘော ကဲ့သို့ ချောမောသိမ်မွေ့ပါပေကုန်၏။

၇၀။ မဋ္ဌာစ၊ပြေပြစ်လည်း ပြေပြစ်ပါပေကုန်၏။

၇၁။ သမာ၊တိုရှည်မထင် တပြင်တည်းညီညွတ်ပါပေကုန်၏။

၇၂။ သုသဏ္ဍိတာ၊အနေပုံဟန် သဏ္ဍာန်လက္ခဏာ ကောင်းသောအခြင်း အရာဖြင့် ကောင်းမွန်စွာတည်ကုန်၏။

(၅၆) အနက်

၇၃။ ကေသာစ၊ဆံတော်တို့သည်လည်း၊ မုဒုစ၊နူးညှံလည်း နူးညှံပါပေ ကုန်၏။

၇၄။ ဒက္ခိဏာဝဋ္ဋာ၊လကျောရစ်သည် ကောင်းစွာလည်၍ တည်ကြကုန်၏။

၇၅။ နာနာဇာတာ၊ မရောမနှီး အသီးသီးလည်း ပေါက်ရောက်ကြကုန် ၏။

၇၆။ အသံကုလာ၊ ချင်းချင်းမငြိ မထိမဆက်ကြ၍ ရောယှက်ခြင်းမှလည်း ကင်းကြပါပေကုန်၏။

၇၇။ မဋ္ဌာ၊ ပြေပြစ်လည်းပြေပြစ်ပါပေကုန်၏။

၇၈။ သမာ၊ တိုရှည်မထင် တပြင်တည်း ညီညွတ်ပါပေကုန်၏။

၇၉။ နီလာ၊ ပိတုန်းတောင်လို ပြောင်ပြောင်စို၍ ညိုလည်း ညိုပါပေကုန်၏။

၈၀။ သဏှာ၊ သိမ်မွေ့လည်း သိမ်မွေ့ပါပေကုန်၏။ ဒေဝီ၊ ဤကဲ့သို့သဘောရှိသော ရှင်ပင်ဘုရားကြီးကို။ ဒိသ္မာ၊ ရွှေစက်တော်အောက် မျက်တော်မှောက်သို့ ရောက်၍သေချာ စေတနာနှင့် သဒ္ဓါကြည်နူး ဖူးမြင်ရသည်ရှိသော်။ ကော၊ ဗြဟ္မာ နတ် လူ အဘယ်သူသည်။ နပူဇယေ၊ ထပ်ကာထပ်ကာ မပြတ်လာ၍ သဒ္ဓါရွှင်ပျော် မပူဇော်ချင်ပဲ ရှိနိုင်ပါအံ့နည်း။

ဤသည်ကား လက္ခဏာတော်ငယ် ရှစ်ဆယ်တို့ဖြင့် ဘုရားရှင်ကို ချီးမွမ်းထောမနာ၍ ဗုဒ္ဓနုဿတိဘာဝနာ ပွားများဖို့ရာ စီရင်အပ်သောနည်းတည်း။

လက္ခဏာတော်ငယ် ရှစ်ဆယ်တို့ကိုဆိုသော တဆယ့်လေးဂါထာတို့တွင်

- ပထမဂါထာ၌ လက္ခဏာတော်ငယ် ခုနစ်ပါး၊
- ဒုတိယဂါထာ၌ သုံးပါး၊
- တတိယဂါထာ၌ ခြောက်ပါး၊
- စတုတ္ထဂါထာ၌ လေးပါး၊
- ပဉ္စမဂါထာ၌ ကိုးပါး၊
- ဆဋ္ဌမဂါထာ၌ လေးပါး၊
- သတ္တမဂါထာ၌ ရှစ်ပါး၊
- အဋ္ဌမဂါထာ၌ ငါးပါး၊
- နဝမဂါထာ၌ ခုနစ်ပါး၊
- ဒသမဂါထာ၌ လေးပါး၊
- ကောဒသမဂါထာ၌ ငါးပါး၊

ဒွါဒသမဂါထာ၌ လေးပါး၊

တေရသမဂါထာ၌ ခြောက်ပါး၊

စုဒ္ဒသမဂါထာ၌ ရှစ်ပါး၊

ပေါင်းလက္ခဏာတော်ငယ် ရှစ်ဆယ်ဖြစ်သတည်း။

အချို့သော လက္ခဏာတော်ကြီး၊ လက္ခဏာတော်ငယ်တို့၏ အရကို ဝိသေသနုပုဒ်တို့၏ အနက်နှင့်တကွ ယူရမည်။

ဤလက္ခဏာတော်ကြီး လက္ခဏာတော်ငယ်တို့ဖြင့် ဘုရားရှင်ကို ချီးမွမ်း ထောမနာ ပွားများရသော ဘာဝနာကုသိုလ်သည် မဂ်ဖိုလ်နိဗ္ဗာန်၏ အထောက်အပံ့ ဥပနိဿ ဧကျပုဒ်ဖြစ်ရုံသာမဟုတ် အထူးဝိသေသအားဖြင့် မဂ်ဖိုလ်နိဗ္ဗာန်မရမီအကြား များစွာသောဘဝတို့၌ နတ်လူတို့၏ မျက်စိဖြင့် ရှုကြည့်၍ မရောင့်ရဲနိုင်သော ခန္ဓာကိုယ်ကာယနှင့် ပြည့်စုံစေခြင်းအကျိုး ခပ်သိမ်းသတို့၏ အရိုအသေပြုခြင်းကို ခံရခြင်းစသော အကျိုးထူးတို့ကို ပေး စွမ်းနိုင်၏။

လက္ခဏာတော်ငယ် ရှစ်ဆယ်တို့ကို ရေတွက်ကြရာ၌ စိုးစဉ်းသင်္ချာ အ ယူမတူ ကဲ့လဲ့ခြင်းကို ပမာဏမပြုမူ၍ လက္ခဏာတော်ငယ် ရှစ်ဆယ်အမျှ စေ့ငြင်းကိုလည်းကောင်း မြတ်စွာဘုရားကြီး၏ သီကာနိဗ္ဗာန်ဥပနိဿတော် ကိုလည်းကောင်း၊ ထိုဂုဏ်တော်တို့၏အကြောင်း ဘဝပေါင်း ကမ္ဘာပေါင်း တို့က စုဆောင်းဆည်းပူးတော်မူခဲ့သော ကောင်းမှုအလီလီ ပါရမီကုသိုလ် တော်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ အာရုံပြု၍ မိမိတို့၌ ကုသိုလ်တိုးပွား၍ သမာဓိ တရား ရခြင်းကိုသာ ပဓာနပြုရာ၏။

၅၇။ ဥပေတကာယသမ္ပုဒ္ဓံ၊ ဘဝါဟံ သရဏံ ဣတိ၊
ဂစ္ဆာမိ သရဏာပန္နံ၊ မမံ ပါလေဘု သဗ္ဗဒါ။

၅၇။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဥပေတကာယသမ္ပုဒ္ဓံ၊ လက္ခဏာကြီး ငယ် ရောင်ခြောက်သွယ်တို့ဖြင့် တင့်တယ်သော ရူပကာယတော်ကြီးနှင့် ပြည့် စုံတော်မူပေသော။ ဘဝံ၊ သုံးဘုံသုတီး အရှင်ဘုရားကြီးကို။ သရဏံ ဣတိ၊ ကိုးကွယ်ရာ ဆရာဘုရားဟူ၍။ ဂစ္ဆာမိ ဇာနာမိ၊ သိပါမှတ်ပါ၏ မြတ်စွာ

ဘုရား။ ဘဝံ၊ ရှင်ပင်ဘုရားသည်။ သရဏာပန္နံ၊ နေ့စဉ်မပြတ် အထပ်ထပ် ကိုးကွယ်ခြင်းသို့ရောက်သော။ မမံ၊ အကျွန်ုပ်ကို။ သဗ္ဗဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း။ ပါလေတု၊ စောင့်ရှောက်နှိစွဲ မှိုင်းမတော်မူပါ မြတ်စွာဘုရား။

ဤကား ဂုဏ်တော်အားလျော်စွာ ပြဆိုအပ်သော သရဏဂုံဂါထာပါဠိ အနက်တည်း။

ဤလက္ခဏာတော်ကြီး လက္ခဏာတော်ငယ် ဂုဏ်တော်တို့ကို အာရုံပြု၍ ဘုရားရှိခိုးလိုသောအခါ ၎င်းလက္ခဏာကြီးငယ် အသွယ်သွယ်တို့ဖြင့် မြတ်စွာဘုရားကို ချီးမွမ်းထောမနာပြီးသော အဆုံး၌ သရဏဂုံဂါထာကိုချ၍

၅၀။ ဥပေတကာယသမ္ပုဒ္ဓံ၊ ဝန္ဒာမိ သိရသာ အဟံ။
ဇိနံ အနေန ပုညေန၊ လုဘာမိ တိဝိဓံ သုခံ။

ဟူသောဂါထာဖြင့် ရှိခိုးပူဇော်ရမည်။

အနက်ကား

၅၀။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဇိနံ၊ တွင်းပနှစ်တန် မိမိရန်ကို အမြန် ဖယ်ရှား၍ တရားသဖြင့် အောင်မြင်တော်မူနိုင်ပေသော။ ဥပေတကာယ သမ္ပုဒ္ဓံ၊ လက္ခဏာကြီးငယ် ရောင်ခြောက်သွယ်တို့ဖြင့် ပတ်လည်ကွန်မြူး ကြယ်သောက်ရှူးသို့ အထူးအပုံ ဖူးမကုန်အောင် ပြည့်စုံသော ရူပကာယ ရှိတော်မူပေသော မြတ်စွာဘုရားသခင်ကို။ သိရသာ၊ ဦးဖြင့်။ ဝန္ဒာမိ၊ သဒ္ဓါမြတ်နိုး လက်စုံမိုး၍ ရှိခိုးပူဇော်ပါ၏။ အနေနပုညေန၊ သုံးလူထုတ် ထား မြတ်ဘုရား၏ များစွာအပုံ မြတ်သောဂုဏ်ကို ယုံကြည်လှစွာ စေတနာနှင့် စိတ်မှာကြည်ညို ရိုသေမြတ်နိုး လက်စုံမိုး၍ ရှိခိုးပါရ ဤပုညကြောင့်။ တိဝိဓံ သုခံ၊ လူနတ် နိဗ္ဗာန် သုံးတန်မည်မှတ် ချမ်းသာမြတ်ကို၊ လဘာမိ၊ ရရပါလို၏။

ဤကား လက္ခဏာတော်ကြီး၏ အဆုံးနှင့်လည်းကောင်း လက္ခဏာတော် ငယ်တို့၏ အဆုံးနှင့်လည်းကောင်း ဆက်လက်၍ ရှိခိုးရန် ပြဆိုအပ်သော ဝန္ဒနာဂါထာပါဠိ အနက်တည်း။

၅၉။ ဥပေတကဘယ သဗ္ဗဒ္ဓါ ယဘဝ နိဗ္ဗာနံပါပနံ။
သုပဓိမနဝဇ္ဇံ ဝါ၊ ဒါတုနံပဓိ မေ သုခံ။

၅၉။ ဥပေတကဘယ၊ တစ်ရာ့ရှစ်ကွက် ပြီးပြီးပြန်သည့် ရှေ့စက်နှစ်
ဖြာ လက္ခဏာကြီးငယ် ရောင်ခြောက်သွယ်တို့ဖြင့် ဆန်းကြယ်အပ် ကုဋ္ဌာ
ရုံအဝဝ ပြည့်စုံသော ရူပကဘယ ရှိတော်မူပေသော။ သဗ္ဗဒ္ဓါ သုံးလူ့
ထွတ်ထွား သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရား။ မေ၊ အစိန္တေယျ အပ္ပမေယျ အနန္တ
ကျေးဇူးဂုဏ်အထူးကြောင့် ချီးကျူးစရာ များလှစွာသော မြတ်ရှင်စောဏီ
ထောမနာပြုလုပ် အကျွန်ုပ်အား။ ယဘဝနိဗ္ဗာနပါပနံ၊ နိဗ္ဗာန်ထုတ်ချောက်
ရောက်သည်တိုင်အောင်။ အနဝဇ္ဇံ၊ ဒုဂ္ဂတိခန္ဓာ သံသရာမှာ ရံခါမကပ်
မစပ်မနှယ် အပြတ်ကွယ်၍ ဆိုဖွယ်ရာကင်း အပြစ်ရှင်းသော။ သုပဓိ ဝါ၊
လူ့ရွာ နတ်ရပ် မြတ်ထက်မြတ်သော ဥပပါတ်ယောနိ ဂတိမစောင်းခန္ဓာ
ကောင်းကိုလည်း။ ဒါတု၊ ပေးသနားတော်မူပါ မြတ်စွာဘုရား။ အနုပဓိ
ဝါ၊ ဘဝအစဉ် ပျက်လျှင်ခုခု ဆက်လက်ပြုသည့် အာဂန္တုက သမု
ဒယသစ္စာ ပြစ်များစွာနှင့် တဏှာမာန်ယုတ် ဖန်ဖန်လုပ်သည့် ခန္ဓာသမုတ်
နာမ်နှင့်ရုပ်တို့ ပြုတ်ရာဥပဓိ ချုပ်ဘိကေန် မရှိမှန်သော။ သုခံဝါ၊ အသိ
တဓာတ် နိဗ္ဗာန်မြတ်ချမ်းသာကြီးကိုလည်း။ ဒါတု၊ ပေးသနားတော်မူပါ
မြတ်စွာဘုရား။

ဤကား ဂုဏ်တော်အားလျော်စွာ ဆုတောင်းခံမှုကို ပြဆိုအပ်သော
ဝရယာစနဂါထာတည်း။

၆၀။ သမ္ဗုလ္လကောဝိဋ္ဌာရဿ၊ သုဝဏ္ဏပဗ္ဗတဿ စ။
စာရုဝရူပကဘယဿ၊ ပုဏ္ဏိန္ဒြနော အဟော တဝ။

၆၀။ ဘဂဝါ၊ ဘုန်းတော်ခြောက်ပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူပေသော။
ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ ဝေဝါ၊ အရှင်ဘုရားတို့၏။ ရူပကဘယ၊ ရူပကဘယ
တော်မြတ်၏။ စာရု၊ တင့်တယ်တော်မူခြင်းသည်။ အဟော၊ ငြော်အံ့ဩ
ဖွယ်ကြီး ရှိပါပေစွ မြတ်စွာဘုရား။ ကိဝိယ၊ အဘယ်ကဲ့သို့ အံ့ဩဖွယ်
တင့်တယ်တော်မူပါပေသနည်းဟူမူ။ သမ္ဗုလ္လကောဝိဋ္ဌာရဿ၊ ရှေ့နောက်ဝဲ
ယာ ပဒေသာသို့ ဝေဆာဖါးဖါး ဖျားရင်းမလွတ်ပင်လုံးကျွတ်ပွင့်၍နေသော

ပင်လယ်ကသစ်ပင်မင်းကြီး၏။ စာရုဝစာရုဏ္ဏဝစ၊ ရှုစချင်ဖွယ် တင့်တယ်
 ခြင်းရှိသကဲ့သို့လည်းကောင်း။ သုံဝဏ္ဏပဗ္ဗတဿ၊ နံနက်အခါ ဖျက်ခွါမိုက်
 မှောင် နေစာရောင်ဖြင့် ပြောင်ပြောင်ထိုးယှက် ရိုးရိုးရက်နှင့် ပြိုးပြိုးပြက်
 ပြက်တလက်လက် တောက်ပ၍နေသော ရတနာရွှေတောင်ကြီး၏။ စာရုဝ
 စာရုဏ္ဏဝ၊ ရှုစချင်ဖွယ် တင့်တယ်ခြင်းရှိသကဲ့သို့လည်းကောင်း။ ပုဏ္ဏိန္ဒု
 နော၊ အဇ္ဈောပြင် တိမ်လွှာစင်သည့် ကောင်းကင်လယ်မှာ ကြယ်ရံကာ
 လျက် ရောင်ဝါပြည့်ရှန်း ရွှေလစန်းကြီး၏။ စာရုဝစာရုဏ္ဏဝ၊ ရှုစချင်
 ဖွယ် တင့်တယ်ခြင်းရှိသကဲ့သို့ လည်းကောင်း။ တထာ၊ ထိုအတူ။ တဝ၊
 ရှင်ပင်ဘုရားကြီး၏။ ရူပကာယဿ၊ လက္ခဏာကြီးငယ် ရောင်ခြောက်သွယ်
 တို့ဖြင့် ဆန်းကြယ်တော်မူလှပေသော ရူပကာယတော်မြတ်ကြီး၏။ စာရု၊
 လူ့ရွာ နတ်ဘုံ မကြုံစဖူး အထူးသပ္ပာယ်၍ တင့်တယ်တော်မူခြင်းသည်။
 အဟော၊ ဪ အံ့ဩဖွယ်ကြီးရှိပါပေစွ မြတ်စွာဘုရား။

ဤသည်လည်း သမ္မုလ္လကောဝိဋ္ဌာရဿ စသော ဂါထာဖြင့် လေးသင်္ချေ
 နှင့် ကမ္ဘာတသိန်းတို့ပတ်လုံး စုရုံးဆည်းပူး အထူးအားထုတ်၍ လာခဲ့သော
 ပါရမီတော်ကံ စီမံခြယ်လယ်၍ အံ့ဩဖွယ် တင့်တယ်သပ္ပာယ်တော် မူလှပေ
 သော ဘုရားမြတ်ကြီး၏ ပြည့်စုံသော ရူပကာယတော်တည်းဟူသော ဂုဏ်ကို
 အာရုံပြု၍ ဗုဒ္ဓါနုဿတိဘာဝနာ ပွားများရန် တနည်းတည်း။

၎င်း ဗုဒ္ဓါနုဿတိဘာဝနာ အားလျော်သော သရဏဂုံ ဂါထာကား—

၆၁။ ဧဝမစ္ဆရသမ္ပန္နံ၊ ဂစ္ဆာမိ သရဏံ အဟံ။
 ဗုဒ္ဓံ သရဏမာပန္နံ၊ ဘဝံ မံ ပါတု သမ္ဗဒါ။

ဟူသည်တည်း။

အနက်ကား

၆၁။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဧဝမစ္ဆရသမ္ပန္နံ၊ ဤသို့ လက္ခဏာကြီးငယ်
 ရောင်ခြောက်သွယ်တို့ဖြင့် အံ့ဩဖွယ်ကျေးဇူး ဂုဏ်အထူးနှင့် ပြည့်စုံတော်
 မူပေသော။ ဗုဒ္ဓံ၊ သုံးလူ့ထုတ်ထား သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရားကို။ သရဏံ၊
 ကိုးကွယ်ခြင်းသို့။ ဂစ္ဆာမိ၊ ကပ်ရောက်ပါ၏ မြတ်စွာဘုရား။ ဘဝံ၊ ရှင်တော်
 ထုတ်ထား မြတ်ဘုရားသည်။ သရဏာပန္နံ၊ ကိုးကွယ်ခြင်းသို့ ရောက်သော။

မံ၊ အကျွန်ုပ်ကို။ သဗ္ဗဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း။ ပါတု၊ စောင့်ရှောက်နို့စွ မှိုင်းမ
တော်မူပါ မြတ်စွာဘုရား။

ဤ သမ္မုလ္လကောဝိဋ္ဌာရဿ စသော ဂါထာကို ဘုရားရှိခိုး ပြုလုပ်ရန်
ကား ၎င်းသမ္မုလ္လကောဝိဋ္ဌာရဿ စသော ဘာဝနာဂါထာ ပါဠိအနက်၏
အဆုံး၌လာသော သရဏဂုံ ဂါထာကိုချစ်၍—

၆၂။ ဝေမစ္ဆရသမ္ပန္နံ၊ ဝန္တာမိ သိရဿ အဟံ။
ဗုဒ္ဓံ အနေန ပုညေန၊ လဘာမိ တိဝိဓံ ယုခံ။

ဟူသော ဂါထာဖြင့် ဆက်၍ ဘုရားရှိခိုး ပြုလုပ်ရမည်။

အနက်ကား

၆၂။ ဝေမစ္ဆရသမ္ပန္နံ၊ ဤသို့ လက္ခဏာကြီးငယ် ရောင်ခြောက်သွယ်တို့
ဖြင့် အံ့ဩဖွယ်ကျေးဇူး ဂုဏ်အထူးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူပေသော။ ဗုဒ္ဓံ၊ သုံးလူ့
ထုတ်ထား သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရားကို။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ သိရဿ၊
ဦးဖြင့်။ ဝန္တာမိ၊ သဒ္ဓါမြတ်နိုး လက်စုံမိုး၍ ရှိခိုးပူဇော်ပါ၏။ အနေန
ပုညေန၊ သုံးလူ့ထုတ်ထား မြတ်ဘုရား၏ များစွာအပုံ မြတ်သောဂုဏ်ကို
ယုံကြည်မြတ်နိုး ရှိခိုးရ ပူဇော်ရသော ပုညအစု ဤကောင်းမှုကြောင့်။
တိဝိဓံယုခံ၊ လူနတ် နိဗ္ဗာန် သုံးတန်မည်မှတ် ချမ်းသာမြတ်ကို။ လဘာမိ၊
ရရပါလိ၏။

ဤကား သမ္မုလ္လကောဝိဋ္ဌာရဿ အစရှိသော ဘာဝနာဂါထာနှင့်
ဆက်လက်၍ ဘုရားရှိခိုးပြုလုပ်ရန် ပြဆိုအပ်သော ဗုဒ္ဓဝန္တာ ဂါထာပါဠိ
အနက်တည်း။

၆၃။ ကဒ္ဓမိဒ္ဓုပေတဘာဝေါ စ၊ အနန္တညဏတံပိ စ။
မဟာကာရုညဘာဝေါ စ၊ အဟော အစ္ဆရိယော တဝ။

၆၃။ တဂဝါ၊ ဘုန်းတော်ခြောက်ပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူပေသော။
အန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရား။ တဝ၊ ရှင်ပင်ဘုရားကြီး၏။ ကဒ္ဓမိဒ္ဓုပေတဘာဝေါ စ၊
ဒိသာဝန်းကျင် ဈာန်မယှဉ်ပဲ အစဉ်ဒေသစာ ကြွလေရာမှာ မြေပထဗျာသည်

မြင့်ရာကနိမ့် နိမ့်ရာကမြင့် နတ်ဖန်လင်းသို့ အသင့်နေလျက် မြေထက်သာယာ စည်မျက်နှာသို့ ညီစွာအကူး ပြန်ပြန်ပြုလျက် ဆူးငြောင့်သစ်ငုတ်ခလုတ်ရှုပ် နှင့် ချုံပုတ်သစ်ပင် နတ်သုတ်သင်သို့ လျင်စွာချက်ချင်း ရှောင်ကွင်းတိမ်း ဖယ်၍ နေကြရခြင်းစသော အလှိတော်အတိုင်း ပြီးစီးစေနိုင်သော ကာမ ဘုန်းတော် တန်ခိုးတော်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသည်၏ အဖြစ်သည်လည်း။ အဟောအစ္ဆရိယော၊ ဩဝါဒံဩဇ္ဇယံကြီး ရှိပါပေစွ မြတ်စွာဘုရား။

အပိစ၊ သည်မျှသာမဟုတ်သေး။ တဝ၊ ရှင်ပင်ဘုရားကြီး၏။ ကာမိဒ္ဓု- ပေတဘာဝေါ စ၊ ဂရဟဒိန္န မည်နာမနှင့် ပါပမနော သဘောဆိုးငြိ စိတ်ဆိုးရှိသည့် ဒိဋ္ဌိမသမာ လူမိစ္ဆာသည် သဟာယပျက် ဆရာတွက်နှင့် အမျက်ကောဓ ထွက်ဒေါသကြောင့် ဂေါတမရှင်ကြီး သခင်ထီးသည် မီးဥှိ သေကြေ ပျက်စီးစေဟု အစိန္တေယျ မုနိန္ဒ၏ ကြာရာမဂ္ဂ လမ်းထက်ခွလျက် နက်စွဲကြောက်ဖွယ် ကျယ်စွာတူးကျင်း မီးကျည်းသွင်း၍ အခင်းပျဉ်ချပ် စဉ်ကာကပ်လျက် စပ်ဟပ်မမြဲ တဲကာ လှုပ်ကာ အုပ်၍သာလျှင် ဖြန့်ကာ အထက် သဲဖုံးပက်၍ တံမြက်သဲမှာ လှည်းထားရာသို့ စောစွာအမှန် ကျောင်း တော်ရာမမှ ဆွမ်းခံကာ၌ အချိန်ဆိုက်လျှင် နောက်လိုက်ရံကာ သံဃာ လက်သား တပည့်များနှင့် ဘုရားသုံးလူ့ သဗ္ဗညုသည် ရှေ့ရှုမတ်မတ် ကြွတုံလတ်၍ ပျဉ်ချပ်ပေါင်းစီး သေကြောင်းနည်းဟု မီးကျင်းတွင်းဝ ကျင်းကျထောင်ရာ ကြုံရောက်ခါ၌ ဦးစွာကပင် ဉာဏ်တော်တင်၍ အစဉ် ခံမ္မတာ ဆင်ခြင်ရာ၌ ယုတ်မာကောက်ကျစ် ကြောက်ဖွယ်ဖြစ်သည့် ငြစ်မျိုး အပုံ အဆိုးစုံကို အကုန်ပြုချက် သိတုံလျက်နှင့် ပျဉ်ချပ်ထက်သို့ ရှေ့စက်ဖြန့် ကာ ချလေရာမှာ ဆံသွာဝတ်မျှ ဂန္ဓာရုံနှင့် ကြာပဒုံကြိုင်သင်း မီးပုံတွင်းမှ ဝင်းဝင်းပြောင်ရဲ လောင်မီးခဲကို ဖောက်ခွဲထွက်ပြုလျက် ရှေ့စက်တော် နှစ်ဆူကို ခံယူစေခြင်းစသော အလှိတော်အတိုင်း ပြီးစီးစေနိုင်သော ကာမ ဘုန်းတော် တန်ခိုးတော်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသည်၏ အဖြစ်သည်လည်း။ အဟောအစ္ဆရိယော၊ ဩဝါဒံဩဇ္ဇယံကြီး ရှိပါပေစွ မြတ်စွာဘုရား။

အပိစ၊ သည်မျှနှင့်သာ မဟုတ်သေး။ တဝ၊ ရှင်ပင်ဘုရားကြီး၏။ ကာမိဒ္ဓုပေတဘာဝေါ စ၊ မှတ်သိတ်လောင်ဆာ ဒုဗ္ဗိက္ခာနှင့် ရောဂါအထူးထူး လူစားကြူးသည့် ဘီလူးယုက်ထွေး နှိပ်စက်ရေးဖြင့် ဘေးကြီးသုံးရပ် ကပ်ကြီးနှစ်တန် ဖိစီးဟန်ကြောင့် မီးလျှံမီးတောက် ဆင်းရဲရောက်အောင်

မိုးတပေါက်မကျ ချောက်တတ်လှသော ဝေသာလီနဂရ တိုင်းဌာနသို့
ကြာရောက်တော်မူရာ ဝေသာလီကမ်းတဘက် ဖောင်တော်မှ လှမ်းတက်၍
ရောင်ဝါထိုးယွက် ပြိုးပြိုးပြက်သည့် ရွှေစက်တော်နှစ်ဆူကို ချတော်မူသည်
နှင့်တပြိုင်နက် ကောင်းကင်ထက်မှ သွန်၍ချသို့ ပေါက္ခရာသာတိ မိုးကြီးကို
ရှာစေတော်မူနိုင်ခြင်းစသော အလိုတော်အတိုင်း ပြီးစီးစေနိုင်သော ကာမ
ဘုန်းတော် တန်ခိုးတော်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသည်၏ အဖြစ်သည်လည်း။
အဟောအစ္ဆရိယော၊ ဩဒါဒ္ဓါဗ္ဗယံကြီး ရှိပါပေစွ မြတ်စွာဘုရား။

အပိ စ၊ သည်မျှသာ မဟုတ်သေး။ တဝ၊ ရှင်ပင်ဘုရားကြီး၏။
ကာမိဒ္ဓုပေတဘာဝေါ စ၊ ငါးစီးဆင်ပြောင် ဆောင်နိုင်သတ္တိ စွမ်းအား
ရှိသော အင်္ဂုလိမာလဟိ သကဟု ဘွဲ့ရမည်တိုင် လှူပြည်ခွင့်၌ ပုံတင်ရိုက်ခြုံး
တိုင်းလုံးကျော်ဖိုး တောပုံးလျှိုးသည် လှူဆိုးညစ်ငြမ်း သူခိုးကြမ်းသည်
ဖန်း၍သုံးလှူ သဗ္ဗညု၏ အာယုအသက် လက်ညှို့ တွက်နှင့် သံလျက်သက်စွဲ
သတ်မည်ခဲလျက် တသွန်တည်းအားကုန် တဟုန်တည်းစဉ်တိုက် ခါးတောင်း
ကျိုက်နှင့် ချွေးကျဖြိုက်ဖြိုက် မော၍ဟိုက်အောင် စိုက်စိုက် ကောက်ကောက်
တောက်လျှောက်မလွှာ နောက်တော်သာက မခွါတောလယ် လိုက်ခါဝယ်၌
ကြောက်ဖွယ်အရေး လန့်ဖွယ်ဘေးကြောင့် နှေးခြင်း မြန်ခြင်းမရှိ ပကတိ
ကြာသွားတော်မူရိုးဖြင့် ကြာသွားတော်မူပါလျက် သုံးယူဇနာတိုင်တိုင် မမီနိုင်
စေခြင်းစသော အလိုတော်အတိုင်း ပြီးစီးစေနိုင်သော ကာမဘုန်းတော်
တန်ခိုးတော်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူပေသည်၏ အဖြစ်သည်လည်း။ အဟောအစ္ဆ-
ရိယော၊ ဩဒါဒ္ဓါဗ္ဗယံကြီး ရှိပါပေစွ မြတ်စွာဘုရား။

အပိ စ၊ သည်မျှသာ မဟုတ်သေး။ တဝ၊ ရှင်ပင်ဘုရားကြီး၏။
ကာမိဒ္ဓုပေတဘာဝေါ စ၊ သောင်းလောကဓာတ် တိုင်းသောဌာသ်နှင့် ရှစ်ရပ်
နယ်ခွင် ထက်ဝန်းကျင်မှ လှူရှင်အမျိုးမျိုး ရွှေရိုးမျှ တန်ခိုးတော်အဘိညာဏ်
ဖူးမျှော်ရန်ဟု အထံတော်မြတ် ရံကာပတ်သည့် ပရိသတ်အကျယ် သုံးဆယ်
ခြောက်ယူဇနာ ရောက်လာအသီးသီး ဗိုလ်ပုံကြီး၌ ရေမီးအစုံရောင်ဟုန်ဖြိုးဖြိုး
ကောင်းကင်ရိုး၌ အမျိုးမျိုးပြာဠိဟာ တန်ခိုးတော်ပြရာ ရတနာသံရ
အာကာသလမ်း စကြိုတန်းမှ နှစ်လမ်းသုံးဖဝါးဖြင့် သိကြားနေရာ တာဝ-
တိံသာနတ်နန်းသို့ ကြာလှမ်းတော်မူနိုင်ခြင်း စသော အလိုတော်အတိုင်း

(တတိယအကြိမ်)ဂ

ပြီးစီးစေနိုင်သော ကာမဘုန်းတော် တန်ခိုးတော်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူပေသည် ၏ အဖြစ်သည်လည်း။ အဟောအစ္ဆရိယော၊ ဩဝါဒံ ဖုယံ ကြီးရုံပါပေစွ မြတ်စွာဘုရား။ ဘဂဝါ ဘုန်းတော်ခြောက်ပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူပေသော။ ဘန္တေ မြတ်စွာဘုရား၊ တဝ၊ ရှင်ပင်ဘုရားကြီး၏။ အနန္တညာဏတာပိစ၊ ရုပ်နာမ်နှစ် ဖြာ ခန္ဓာငါးခု တရားစုနှင့် ပုပ္ဖရရ အနန္တသတ္တဝါ များလှစွာပြင် စက္ကဝါ ဝန်းကျင်မိုသ်းကောင်းကင်တို့ ရှစ်ခွင်ဒိသာ ဆယ်မျက်နှာ၌ ဆုံးရာဌာန ရှာ မရသို့ အနန္တလေးအင်ရေလျှင်တခု ပါဝင်မှုကြောင့် ရှုလေတိုင်းထင် ကြည့် တိုင်းမြင်၍ ပိတ်ပင်ဆီးကာ မရှိပါသဖြင့် အနာဝရဏ မည်တော်ရလျက် ဘဝပြင်ကျယ် နယ်အဝဝ ငဉ္စဒုက္ခဒွိဝဋ္ဌနှင့်ရှိသမျှအားလုံး သိမ်းယူကြုံး၍ အဆုံးမရှိသော သိမြင်တော်မူခြင်းဖြင့် သိမြင်တော်မူနိုင်ပေသော သဗ္ဗညုတ ရှေ့ဉာဏ်တော်ကြီးကို ရရှိတော်မူပေသည်၏ အဖြစ်သည်လည်း။ အဟော အစ္ဆရိယော၊ ဩဝါဒံ ဖုယံ ကြီး ရုံပါပေစွ မြတ်စွာဘုရား။

ဘဂဝါ၊ ဘုန်းတော်ခြောက်ပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူပေသော။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ တဝ၊ ရှင်ပင်ဘုရားကြီး၏။ မဟာကာရုညဘာဝေါစ၊ လူနတ်အ များ ဘုံသုံးပါး၌ ဘုရားသခင် တရားရှင်ဟု ဒီပင်ရာ ပွင့်စဉ်ခါက ဟေမ ဝါကပ်ခြင်း တောရပ်တွင်း၌ ပင်ချင်းရှက်ပြိုင် ခက်ချင်းဆိုင်လျက် ဂနိင် သာယာ မြိုင်ခမ်းဝါမှာ ဘာဝနာခန်း ချမ်းသာလမ်း၌ ကြီးပမ်းသက်ဝင် အဘိညာဏ်နှင့်ကောင်းကင်ခရီး၊ ဈာန်ယာဉ်စီး၍ တောကြီးမွေ့သည့် ရသေ့ ကေစါ မိန့်ရွှေဗျာနှင့် သုမေခာအစစ် ဖြစ်တော်မူစဉ် ယူလျှင်ဆတ်ဆတ် ဘေးမစပ်သည့် အေးရပ်ဌာနံ မြတ်နိဗ္ဗာန်ကို ကေနံမုချ အမှန်ရလျက် ဒုက္ခိတသတ္တဝါ ဝေနေယျာစုအာရုံပြု၍ ကရုဏာတရား အသနားက ဖြစ် ပွားအထပ်ထပ် မြစ်တားလတ်၍သတ္တဝါဝေနေ အတုက်တွေနှင့် သင်္ချေလေး ထပ် ကပ်တသိန်းအခါ တွက်ကိုန်းကြာအောင် ခန္ဓာဝန်ထုပ် မပြုတ်မကျ ဝဋ်ဒုက္ခနှင့် ဘဝဖန်ခါ သံသရာမှာ ချာချာလှည့်ပတ် စက်ရဟတ်၌ မပြတ်ပုံ သေကြံ့၍နေသည့် သန္ဓေမူလ အစယောနိ ခါခါငြိသဖြင့် ဇာတိညွတ်ကွင်း မလွတ်ခြင်းကြောင့် အိုခြင်းခါခါ နာခြင်းအထွေထွေ သေဘေးအဖုံဖုံ ဘေးမျိုးစုံနှင့် တွေ့ရုံမတန် တိရစ္ဆာန်များစွာ ဖြစ်၍သာလျှင် ပြိတ္တာအနဲနဲ ဒုက္ခလဲ၍ ငရဲအမျိုးမျိုးဆင်းရဲအိုးသို့ဝင်တိုးနိုင်လောက်အောင် သနားတော် မူနိုင်ပေသော ကြီးစွာသော မဟာကာရုဏာ ဓာတ်ထူးကြီးကို ရရှိတော်မူပေ

သည်၏ အဖြစ်သည်လည်း။ အဟောအစ္ဆရိယော၊ ဩဝံသြဖ္ဓယ်ကြီးရှိပါပေစွမြတ်စွာဘုရား။

ဤသို့လည်း သုံးလူ့ ထွတ်ထားမြတ်ဘုရား၏ အလိုတော်အတိုင်း၊ အဆိုင်းအတူမရှိ ပြီးစီးစေနိုင်သောကာမဘုန်းတော် တန်ခိုးတော်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ရှုသမျှထင် ကြည့်ထိုင်းမြင်သော သဗ္ဗညုတရွှေဉာဏ်တော်ကြီး ကိုလည်းကောင်း၊ သတ္တဝါအနန္တ ဝေနေယျအားလုံး သိမ်းယူကျုံး၍ အဆုံးမရှိ သနားတော်မူခြင်းဟု ဆိုအပ်သော မဟာကရုဏာတော်ကြီးကိုလည်းကောင်း အာရုံပြု၍ အမျိုးကောင်းသမီးအမျိုးကောင်းသားတို့၏ ဗုဒ္ဓါနုဿတိဘာဝနာကို ကြည့်ရှုခါခါ နှုတ်မှာဆောင်ရွက် လေ့ကျက်ပွားများ အားထုတ်ကြစေခြင်း အကျိုးငှါ ပွားများအားထုတ်သောအခါ ဘုရားလျှင်အာရုံရှိသော ဗုဒ္ဓါရမ္မဏကာမာဝစရကုသိုလ်အကြည်ညိုတိုးပွား၍ သဒ္ဓါတရား ပေါ်ထွက်လောက်အောင် အချက်ချက် အနက်အကျယ်နှင့် အဓိပ္ပာယ်ပါအောင် ဆိုသော ဗုဒ္ဓါနုဿတိ ဘာဝနာ တနည်းတည်း။

၆၄။ ဝေမစ္ဆရသမ္ပန္နံ၊ ဂစ္ဆာမိ သရဏံ အဟံ။
ဗုဒ္ဓံ သရုဏမာပန္နံ၊ ဘဝံ မံ ပါတု သဗ္ဗဒါ။

ဤသည်ကား ကာမိဒ္ဓုပေတဘာဝေ ၂၈ စသော ဗုဒ္ဓါနုဿတိဘာဝနာ၏ အဆုံး၌ ရွတ်ဖတ်သရဇ္ဈာယ်ရန် ပြဆိုအပ်သော သရဏဂုံဂါထာတည်း။

အနက်ကား--

၆၄။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဝေမစ္ဆရသမ္ပန္နံ၊ ဤသို့ တန်ခိုး တော်ဘုန်း အံ့မဆုံးနှင့် သိမ်းကျုံးကုန်စင် ဉာဏ်တော်မြင်မှု သဗ္ဗညုတဖြာ မဟာကရုဏာတသီး လက်ဖြောက်တီး၍ အံ့ချိုးစဖွယ် များကျယ်ကျေးဇူးဂုဏ်အထူးတို့နှင့် ပြည့်စုံတော်မူပေသော။ ဗုဒ္ဓံ၊ သုံးလူ့ ထွတ်ထား သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရားကို။ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ခြင်းသို့။ ဂစ္ဆာမိ၊ ကပ်ရောက်ပါ၏ မြတ်စွာဘုရား။ သရဏာပန္နံ၊ ကိုးကွယ်ခြင်းသို့ရောက်သော။ မံ၊ အကျွန်ုပ်ကို။ ဘဝံ၊ ရှင်တော်ထွတ်ထား မြတ်ဘုရားသည်။ သဗ္ဗဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း။ ပါတု၊ စောင့်ရှောက်နို့စွ မှိုင်းမတော်မူပါ မြတ်စွာဘုရား။

၎င်း ကာမိဒ္ဓုပေတဘာဝေ ၂၈ စသော ဘာဝနာဂါထာကို ဘုရားရှိခိုးဂါထာ ဗုဒ္ဓဝန္တနာ ပြုလုပ်လိုလျှင် ယခင် ပြဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော သရဏဂုံဂါထာကိုချ၍-

၆၅။ ဧဝမစ္ဆရသမ္ပန္နံ၊ ဝန္တာမိ သိရသာ အဟံ။
ဗုဒ္ဓံ အနေန ပုညေန၊ လဘာမိ တိဝိဓံ သုခံ။

ဣသော ဂါထာဖြင့်။ (၆၅) ကာမိဒ္ဓုပေတဘာဝေါ စ စသော ဤ
ဘာဝနာဂါထာ၏ အဆုံးမှာ ဆက်ကာရုတ်ဆို ကြည်ညိုသမှု ရှိခိုးခြင်း
ပြုရမည်။

အနက်ကား

အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ဧဝမစ္ဆရသမ္ပန္နံ ၊ ဤသို့တန်ခိုးတော်ဘုန်း အံ့မဆုံး
နှင့် သိမ်းကျုံးကုန်စင် ဉာဏ်တော်မြင်မှု သဗ္ဗညုတဖြာ မဟာကရုဏာတသီး
လက်ဖြောက်တီး၍ အံ့ချီးစဖွယ် များကျယ်ကျေးဇူး ဂုဏ်အထူးနှင့်ပြည့်စုံ
တော်မူပေသော။ ဗုဒ္ဓံ၊ သုံးလူ့ ထွတ်ထား သဗ္ဗညု မြတ်စွာဘုရားကို၊ သိရသာ၊
ဦးဖြင့်။ ဝန္တာမိ၊ သဒ္ဓါမြတ်နိုး လက်စုံမိုး၍ ရှိခိုးပါ၏။ အနေန ပုညေန။
သုံးလူ့ ထွတ်ထား မြတ်ဘုရား၏ များစွာအပုံ မြတ်သောဂုဏ်ကို ယုံကြည်
မြတ်နိုး ရှိခိုးပါရ ပူဇော်ရသော ပုညအစု ဤကောင်းမှုကြောင့်။ တိဝိဓံ
သုခံ၊ လူ့ နတ် နိဗ္ဗာန် သုံးတန်မည်မှတ် ချမ်းသာမြတ်ကို။ လဘာမိ၊ ရရပါ
လို၏။

ဤကား ကာမိဒ္ဓုပေတဘာဝေါ စ အစရှိသော ဘာဝနာဂါထာနှင့်
ဆက်လက်၍ ဘုရားရှိခိုးရန် ပြအပ်သော ဗုဒ္ဓဝန္တာဂါထာပါ၌ အနက်
တည်း။

၆၆။ နာဠာဂိရိဘရာဇဿ၊ စိဗ္ဗမာဏဝိကာဒိနံ ။
သဓိပေဂံလိမာလဿ၊ အာဠာဝကာဒိနမ္ပိ စ။

၆၇။ နကမ္ပတိ ဟိ ဝါတေဘိ၊ ကိဗ္ဗိ စိတ္တမကမ္ပကော။
မေရူပဗ္ဗတရာဇာဝ၊ တံသ္မာ ဝေါ ဧဟာတိ ဝိရတာ။

၆၆၊ ၆၇။ ဘဂဝါ၊ ဘုန်းတော်ခြောက်ပါးနှင့်ပြည့်စုံတော်မူပေသော။
ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ ဝေါ၊ ရှင်ပင်ဘုရားကြီးတို့၏။ အတိဓိရတာ၊
အလွန်တည်ကြည်သော သမာဓိကျေးဇူး ဂုဏ်အထူး ရှိတော်မူပေသည့်၏

အဖြစ်သည်လည်း။ အဟော၊ ဪ ဪ အံ့ဩဖွယ်ကြီး ရှိပါပေစွ မြတ်စွာ ဘုရား။ ဟိကသွာ၊ အဘယ့်ကြောင့်နည်းဟူမူ။

နာဠာဂီရိဘရာဇဿ၊ ဒေါသထန်ခက် မာန်အမုက်နှင့် အရက်တိုက်သွင်း မူးယစ်ခြင်းကြောင့် ဦးကင်းဖြင့်ရှယ် အစွယ်ချီမိုး ထိုးမည်အတင်း နင်းသတ် ခြင်းငှာ ပြေး၍လာသော နာဠာဂီရိ ဆင်မင်း၏။ သမိပေပိ ၈၊ အနီး၌ လည်းကောင်း။

စိဉ္ဇမာဏဝိကာဒိနံ၊ တရားဒေသနာ နာ၍သာလျှင် များစွာအထပ်ထပ် ရံကာပတ်သည့် ပရိသတ်အစုံ မိုလ်ပုံအထဲ ရဲရင့်လှစွာ စွင်စွဲလာသော စိဉ္ဇမာဏ စသော မိန်းမယုတ်တို့၏။ သမိပေပိ ၈၊ အနီး၌လည်းကောင်း။

အင်္ဂုလိမာလဿ၊ သန်လျက်လက်စွဲ သတ်မည်ခဲလျက် တသွန်ထဲအားကုန် တဟုန်တည်းစဉ်တိုက် ခါးတောင်းကျိုက်နှင့် ချွေးကျဖြိုက်ဖြိုက် မောပန်း ဟိုက်အောင် စိုက်စိုက်မကွာ နောက်တော်သာမှ တောက်လျှောက်မကွာ လိုက်၍လာသော အင်္ဂုလိမာလစသော ခိုးသူလူကြမ်းတို့၏။ သမိပေပိ ၈၊ အနီး၌လည်းကောင်း။

ဝါတေဘိ၊ လေတို့ကြောင့်။ ကိဉ္ဇိ၊ စိုးစဉ်းမျှ။ အကမ္မကော၊ တုန်လှုပ် ယိမ်းရိုင်ခြင်း မရှိသော။ မေရူပဗ္ဗတရာဇာဝ၊ မြင်းမိုရ်တောင်မင်းကြီးကဲ့သို့။ တထာ၊ ထို့အတူ။ ဝေါ၊ ရှင်ပင်ဘုရားကြီးတို့၏။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ ယသ္မာ၊ အကြံကြောင့်။ နကမ္မတိ၊ တုန်လှုပ်တော်မမူ။

တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ဝေါ၊ ရှင်ပင်ဘုရားကြီးတို့၏။ အတိဓိရတာ၊ နာဠာဂီရိ မည်ရှိသညာ ဆင်ရာဇာနှင့် စိဉ္ဇမာဏတို့ အင်္ဂုလိမာလစသော လူဆိုးကြမ်းကြုတ် ခိုးသူယုတ်စသည်တို့ကြောင့် တုန်လှုပ် ဖောက်ပြန်ခြင်း မရှိ ပကတိဂော ဣန္ဒြေဖြင့် ငြိမ်သက်စွာ နေတော်မူနိုင်ပေသော အလွန် သမာဓိကျေးဇူး ဂုဏ်အထူး ရှိတော်မူပေသည်၏ အဖြစ်သည်။ အဟော၊ ဪ ဪ အံ့ဩဖွယ်ကြီး ရှိပါပေစွ မြတ်စွာဘုရား။

အဝိ ၈၊ သည်မျှသာမဟုတ်သေး။ ဘဂဝါ၊ ဘုန်းတော်ခြောက်ပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူပေသော။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ ဝေါ၊ ရှင်ပင်ဘုရားကြီး တို့၏။ အတိဓိရတာ။ အလွန်တည်ကြည်သော သမာဓိ ရှိတော်မူပေသည်၏ အဖြစ်သည်။ အဟော၊ ဪ ဪ အံ့ဩဖွယ်ကြီး ရှိပါပေစွ မြတ်စွာဘုရား။ ဟိကသ္မာ၊ အဘယ့်ကြောင့်နည်းဟူမူ။ အာဠာဝကာဒိနံ။ အာဠာဝကစသော

ရန်သူဘီလူးတို့၏။ သမိပေပိစ၊ အနီး၌လည်း။ ဝါ၊ အာဠာဝကောဒီနံ။
 ဂေါတမ မည်ငြား သည်ဘုရားက လေးစားပမာ မခန့်ပါ၍ မာမာမြိုင်ရံ
 ငါ့မိမာန်တိုင် ငါ့ပလ္လင်၌ ဝင်လာအစမှ နေရမည်လော ဒေါသဇောဖြင့်
 ဂေါတမ မည်ဆန်း ဤရဟန်းသည် ငါ့အစွမ်းထက် ငါ့သတ္တိကို မသိယောင်
 တကား မာန်စောင်ထားလျက် ကြီးမားလှမ်းမိုး ငါ့တန်ခိုးဖြင့် လေဆိုး
 ဗျုံးတိုင်း ညမဆိုင်းပဲ လေရိုင်းရိုက်ခတ် မုန်တိုင်းဘတ်ဖြင့် ပိုင်းပြတ်ခန္ဓာ
 မြန်မကြာခင် သက်ဝိညာဉ်ကို လေနှင့်ယူဆောင် လှင့်စင်အောင်သို့
 တောင်ထွတ် တောင်ဖျား လေစောင်းဓားဖြင့် ထွားထွားကြေညက် ရှေ့ရှား
 မျက်၍ သွက်သွက်ရိုက်ကာ ဗလဖွာကျေထွက် ကောင်းကင်ထက်၌ ငှက်ပျံသလို
 ဖရိုဖရဲ ထိုထိုကြဲလျက် ပြိုကွဲလှင့်စင် မြိုင်တခွင်၌ သစ်ပင်ထောင်သောင်း
 ခြုံပိတ်ပေါင်းလည်း ထောင်းထောင်းဖျက်ချေ ကမ္ဘာလေသို့ အနေယှင်းချွတ်
 မြေမှလွတ်လျက် ကွာကျွတ်စင်ထွက် ပျံတက်ဒေါင်စိုင်း ပေလှည့်ဝိုင်း၍
 ဒိုင်းဒိုင်းချင်းစပ် ကိုင်းခြင်းခပ်လျက် ပိုင်းပြတ်ပျက်ကျေ မုန်တိုင်းလေဖြင့်
 မြေလုံးတုန်အက် တောလုံးပျက်မျှ ကြောက်မက်ဖွယ်မျိုး နတ်တန်ခိုးဖြင့်
 လေဆိုးသက်သက် မုန်တိုင်းစက်ကို လက်နက်ပြုကာ ညှဉ်းဆဲပါလည်း
 ရောင်ဝါဆင်မြန်း တင်ကာလှမ်းသည့် သက်နှုံးတော်နား စွန်အဖျားမျှ
 ထိပါးမလာ ရှိလေရာတွင် မခံခြင်၍ ရေယဉ်ဒီးဒီး ပင်လယ်ကြီးသို့ သခင်
 စောထီး လိမ့်၍စီးအောင် မိုးကြီးအပြင် လျှပ်ရောင်ဆင်လျက် ကောင်းကင်
 တရိုး ကျ၍ကျိုးမျှ ငြိုးငြိုးဂျိန်ဂျိန် ဒိုးဒိုးဒိန်နှင့် သိမ့်သိမ့်လှုပ်ခါ မည်၍သာ
 လျှင် ဗရဖွါကြဲ ကွဲတော့မည့်ဟန် မိုးကြိုးသံနှင့် နဘန္တရာ တိန်ရန်လွှာမှ
 သည်းထန်ပြင်းစွာ ရွာသွန်ဖြိုးဖြိုး ကမ္ဘာ့မိုးသိဒိုးဒေါင်းချင်းစပ် ပြိုးပြောင်း
 ထပ်အောင် တောရပ်မြိုင်လယ် ရေနှင့်ကျယ်၍ ကြောက်ဖွယ် အမျိုးမျိုး
 နတ်တန်ခိုးဖြင့် မိုးကြီးရော ရွာစေပါလည်း မြတ်စွာရှင်မင်း ထံတော်ရင်း၌
 နှင်းငယ်တပေါက် ဘယ်ကလောက်မျှ မကျရောက်လာ ရှိသောခါမှာ
 အာဠာဝက နတ်ယက္ခလည်း ဒေါသထန်ဖြိုး မျက်မာန်တိုး၍ ဓားမိုး လှံမိုး
 သံလျက်မိုးနှင့် သဲမိုး ကျောက်မိုး မီးကျည်းမိုးပြင် ရိုက်ချိုးရန်နှိမ် ဝရဇိန်သို့
 ထိန်ထိန်လောင်ဆူ ရှိန်ပြောင်ပူသည့် ဘွဲ့ဖြူဘုန်းစက် နောက်ဆုံးဖက်၍ သုံးလူ
 အသက် နတ်လက်နက်ဖြင့် ညက်ညက်မှုန်ကျေ ပျက်ပစေဟု အထွေထွေ
 အနဲနဲ ညည့်သုံးယံပတ်လုံး ညှဉ်းဆဲ၍နေသော အာဠာဝက ဘွဲ့ရမည်ထူး
 လူစားကြူးသည့် နတ်ဘီလူး စသော ရန်သူတို့၏။ သမိပေပိစ၊ အနီး၌
 လည်း။ ဝါတောဘိ၊ ရှစ်ခွင်ဒိသာ လေးမျက်နှာမှ ပြင်းစွာအလှိုင်း လေရိုင်း

ရိုက်ခပ် မှန်တိုင်းခါတ်တို့ကြောင့်။ ကိစ္ဆိ၊ စိုးစဉ်းမျှ။ အကမ္မကော၊ တုန်လှုပ်
ရိမ်းရိုင်ခြင်း မရှိသော။ မေရူပဗ္ဗတရာဇာဝ၊ မြင်းမိုရ်တောင်မင်းကြီးကဲ့သို့။
တထာ၊ ထို့အတူ။ ဝေါ၊ ရှင်ပင်ဘုရားကြီးတို့၏။ စိတ္တံ၊ စိတ်တော်သည်။
ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်။ နကမ္မတိ တုန်လှုပ်တော်မမူ။

တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ဝေါ၊ ရှင်ပင်ဘုရားကြီးတို့၏။ အတိဓိရတာ၊
အာဠာဝက နတ်ယက္ခ၏ ပြုသမျှအသွယ်သွယ် အမှုဝယ်၌ ယင်ငယ်ဖြုတ်
သေး ခွေးလေးတကောင် မွေးအတောင်နှင့် ဘေးစောင်အပေါ် ရွှေခြေ
တော်အပါး၌ ခုန်လွှားယုံသန်း၍ ကျလာသလောက်မျှ ပမာဏမထား တန်
ခိုးတော်အားဖြင့် လေးစားဂရု ဘယ်တခုမျှ ပြုတော်မမူပဲ အာရုံစွဲ၍ ဝင်
စားမြဲမေ့တာ ရှင်လန်းစွာလျှင် ချမ်းသာပြုအပ် သုခခတ်ဟု သမာပတ်
လောကုတ် ဖိုလ်ဝိမုတ်ဖြင့် တုန်လှုပ်အခြေ ထူးထွေဖောက်ပြန်ခြင်းမရှိ
ပကတိသောက္ကန္တဖြင့် ငြိမ်သက်စွာ တည်နေတော်မူနိုင်ပေသော အလွန်
တည်ကြည်သော သမာဓိကျေးဇူး ဂုဏ်အထူးရှိတော်မူပေသည်၏ အဖြစ်
သည်လည်း။ အဟော၊ ဩဝါဒဗျူဟာဖြင့် ရှိပါပေစွ မြတ်စွာဘုရား။

ဤသည်ကား နှိုင်းယှဉ်စရာ ဥပမာမရှိ အဓိပတိ ဖြစ်တော်မူပေသော
မြတ်စွာဘုရားသခင်၏ သမာဓိတော် ကျေးဇူးတော်ဂုဏ်အထူးကို အာရုံပြု
၍ ဗုဒ္ဓါနုဿတိ ဘာဝနာပွာ များရန် တနည်းတည်း။

ဤအရာ၌ သမာဓိတော်ဖြစ်၏ ဘေးရန်အန္တရာယ် ကြောက်ဖွယ်လန့်
ဖွယ် ရှုံရှားဖွယ်အဖုံဖုံ အကြီးအကျယ် အသွယ်သွယ်အဖုံဖုံ အနိဋ္ဌာရုံကြီး
တို့ကို အကျယ်တဝန် ထင်းထင်းကြီး ပြဆိုခြင်းသည်ကား သမ္မာဆန္ဒ မြတ်
လုံ့လဖြင့် ဗုဒ္ဓါနုဿတိဘာဝနာ ခါခါစေ့ငု အလေးပြု၍ ကြည့်ရှုမပြတ်
ရွတ်ဖတ်ကြားနာကြရကုန်သော သူတော်ကောင်းအပေါင်းတို့၏ မနော
ဒွါရမှ အဇဋ္ဌာပြင် မိုးကောင်းကင်၌ စင်ကြယ်ပြောင်ရွန်း ထွန်းလင်း
တောက်ပ အေးမြထင်ရှားသော ရွှေလမင်းကြီးပမာ မြတ်စွာဘုရားသခင်
၏ တုန်လှုပ်ဖောက်ပြန်ခြင်းမရှိ ပကတိသောက္ကန္တဖြင့် ငြိမ်သက်စွာတည်
နေတော်မူနိုင်ပေသော သမာဓိတော်ကျေးဇူး ဂုဏ်အထူးထင်ရှားစေခြင်း
ငှာ အာဠာဝကဝတ္ထု ကြည့်ရှုမပြတ် ရွတ်ဖတ်နှုတ်ဝယ် နားတိုင်းလယ်
အောင် အကျယ်ရေးသား ပြဆိုလိုက်သည်။ အကျယ်ကိုအကျဉ်းချုံး၍
သုံးလိုမူလည်း ခဲယဉ်းဖွယ် မရှိရာပြီ။

နာဠာဂီရိဘရာဇဿ စသော ဤဗုဒ္ဓါနုဿတိဘာဝနာ၌လည်း ဆိုအပ်

ခဲပြီးသော ဝေမစ္ဆရသမ္ပန္နံ စသော ဂါထာကိုပင်လျှင် သရဏဂုံ ဂါထာ ဗုဒ္ဓဝန္တနာဂါထာ ပြုလုပ်ရမည် ဂုဏ်တော်အားလျော်စွာ အနက်ကို ဆိုရ မည် အရာဖြစ်၍ အစဉ်ကိုမဖျက်မူ၍ ပါဠိအနက်ကုန်အောင် ဆိုဦးအံ့။

၆၈။ ဝေမစ္ဆရသမ္ပန္နံ၊ ဂစ္ဆာမိ သရဏံ အဟံ။

ဗုဒ္ဓံ သရဏမာပန္နံ၊ ဘဝံ မံ ပါတု သဗ္ဗဒါ။

ဤသည်ကား နာဠာဂီရိဘရာဇဿစသော ဗုဒ္ဓါနုဿတိ ဘာဝနာ ဂါထာပါဠိအနက်၏အဆုံး၌ နေ့စဉ်မပြတ် ရွတ်ဖတ်နှုတ်ဝယ် သရဏ္ဍာယ်ရန် သရဏဂုံ ဂါထာတည်း။

အနက်ကား

၆၈။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဝေမစ္ဆရသမ္ပန္နံ၊ ဤကဲ့သို့ နာဠာဂီရိ မည်ရှိသညာ ဆင်ရာဇာနှင့် စိဉ္ဇမာဏုတ္တိ အင်္ဂုလိမာ အာဠာဝက စသော လူဆိုး လူကြမ်း နတ်ဆိုးနတ်ကြမ်းတို့၏ အနီး၌လည်း အံ့ချီးစဖွယ် ဘယ် မျှမဖြူ ဘုန်းတော်ဟုန်ကြောင့် တုန်လှုပ်ဖောက်ပြန်ခြင်းမရှိ ပကတိသော ကုန္ဒြေဖြင့် တည်နေတော်မူနိုင်သော သမာဓိကျေးဇူး ဂုဏ်အထူးနှင့်ပြည့်စုံ တော်မူပေသော။ ဗုဒ္ဓံ၊ သုံးလူ့ ထုတ်ထား သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရားကို။ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ခြင်းသို့။ ဝါ၊ နေ့စဉ်မပြတ် အထပ်ထပ် အောက်မေ့ခြင်းသို့။ ဂစ္ဆာမိ၊ ကပ်ရောက်ပါ၏ မြတ်စွာဘုရား။ ဘဝံ၊ သုံးလူ့ ထုတ်ထားရှင် တော်ဘုရားသည်။ သရဏမာပန္နံ၊ ကိုးကွယ်ခြင်းသို့ ရောက်သော။ မံ၊ အကျွန်ုပ်ကို။ သဗ္ဗဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း။ ပါတု၊ စောင့်ရှောက်နှိစွ မှိုင်းမ တော်မူပါ မြတ်စွာဘုရား။

(ဤကား သရဏဂုံ ဂါထာပါဠိအနက်တည်း။)

နာဠာဂီရိဘရာဇဿစသော ဗုဒ္ဓါနုဿတိဘာဝနာကို ဗုဒ္ဓဝန္တနာ ဘုရား ရှိခိုးပြုလုပ်လိုလျှင် ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော သရဏဂုံ ဂါထာကိုချ၍-

၆၉။ ဝေမစ္ဆရသမ္ပန္နံ၊ ဝန္တာမိ သိရသာ အဟံ။

ဗုဒ္ဓံ အနေန ပုညေန၊ လဘာမိ တိဝိဓံ သုခံ။

ဟူသော ဂါထာဖြင့် ဆက်ကာရွတ်ဆို ကြည်ညိုသမှု ရှိခိုးခြင်းပြုရမည်။

အနက်ကား

၆၉။ ဝေမစ္ဆရသမ္ပန္နံ၊ ဤသို့နာဠာဂီရိ မည်ရှိသညာ ဆင်ရာဇာနှင့် စိဉ္ဇမာဏုတ္တိ အင်္ဂုလိမာ အာဠာဝကစသော လူဆိုး လူကြမ်းနတ်ဆိုးနတ်ကြမ်း

တို့၏နိုး၌အလည်းအံ့ချီးစဖွယ်ဘယ်မျှမဖြူ ဘုန်းတော်ဟုန်ဖြင့်တုန်လှုပ်ဖောက်
ပြန်ခြင်းမရှိပကတိသော ဣန္ဒြေဖြင့်ငြိမ်သက်စွာတည်နေတော်မူနိုင်ပေသော
သမာဓိကျေးဇူးဂုဏ်အတူးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူပေသော။ ဗုဒ္ဓံ၊ သုံးလူ့ထွတ်
ထား သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရားသခင်ကို။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ သိရသာ၊
ဦးဖြင့်။ ဝန္တာမိကာယဝစီ မနောချီလျက်သုံးလီဒ္ဓါရ ပဏာမဖြင့် တုပ်ကွရီ
ကျိုးလက်စုံမိုး၍ ရှိခိုးပူဇော်ပါ၏ မြတ်စွာဘုရား။ အနေပုညေန၊ သဒ္ဓါမြတ်
နိုး လက်စုံမိုး၍ ရှိခိုးပါရ ပူဇော်ရသော ပုညအစု ဤကောင်းမှုကြောင့်။
တိဝိဓံသုခံ၊ လူ နတ် နိဗ္ဗာန် သုံးတန်မည်မှတ် ချမ်းသာမြတ်ကို။ လဘာမိ၊
ရ ရပါလို၏။

၇၀။ ဗုဒ္ဓေါဗုဒ္ဓေါတိ ယော ဘောသော၊
အတ္ထေသော ဣဓ ဒုလ္လဘော။
သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဘာဝေါ စ၊
တတောဝ အတိဒုလ္လဘော။

၇၁။ နံ တေပါယံ ဂမိဿန္တိ၊
ယေ ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂတာ။
ဣစ္စာဒိနာ ယတောသတ္တာ၊
တဿာ ဂုဏံ ပကာသယိ။

၇၂။ ဇီဝန္တော ဇီဝယေ သဒ္ဓေါ၊
မရန္တော စ သပုရိသော။
တဂ္ဂုဏာနုသရိတွာန၊
ခေပယေ ဇီဝမတ္တနေဿ။

၇၀။ ဣဓ၊ ဤလောက၌။ ဗုဒ္ဓေါ ဗုဒ္ဓေါတိ၊ ဘုရားဘုရားဟူ၍။ ယော
ဘောသော၊ အကြင်သူတော်ကောင်းတို့၏ နှုတ်ဝယ် သရဇ္ဈာယ်မပြတ် ရွတ်
ဖတ်အပ်သော အသံသည်။ အတ္တိ၊ ရှိ၏။ သောဘောသော၊ ထိုသူတော်
ကောင်းတို့၏နှုတ်ဝယ် သရဇ္ဈာယ်မပြတ် ဘုရား ဘုရားဟူ၍ ရွတ်ဖတ်သော
အသံကိုပင်။ ဒုလ္လဘော၊ ကြားရနာရခဲလှချေ၏။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဘာဝေါ စ၊

သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဘုရား၏ အဖြစ်ကိုကား။ တတောဝ၊ ထိုဘုရားဟူသော အသံ
ကို ကြားရ နာရခဲသည်ထက်ပင်။ အတိဒုလ္လဘော၊ အလွန်တရာ ရခဲလှချေ၏။

၇၁။ ယေ၊ အကြင်သူတော်ကောင်းတို့သည်။ ဗုဒ္ဓံ၊ သုံးလူ့ ထွတ်ထား
သံဗုညမြတ်စွာဘုရားသခင်ကို။ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာဟူ၍။ ဂတာ၊ ဆည်း
ကပ်ကြကုန်၏။ တေ၊ ထိုသူတော်ကောင်းတို့သည်။ အပါယံ၊ ဒုက္ခအနည်း
နည်း ဆင်းရဲမျိုးစုံအပါယ်ဘုံသို့။ နဂမိဿန္တိ မလားရကုန်လတ္တံ့။ ဣစ္စာဒိနာ၊
ဤသို့ အစရှိသည်ဖြင့်။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသခင်သည်။ တဿံ၊
ထိုဗုဒ္ဓါနုဿတိဘာဝနာ၏။ ဂုဏံ၊ အာနိသင်အပုံ ကျေးဇူးဂုဏ်ကို။ ယတော၊
အကြံ့ကြောင့်။ ပကာသယံ၊ ဟောတော်မူပြီ။

၇၂။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ သဒ္ဓေါ၊ သဒ္ဓါတရားနှင့်ပြည့်စုံသော။
သပ္ပရိသော၊ သူတော်ကောင်းသည်။ ဇီဝန္တောစ၊ အသက်ရှည်သော်
လည်း။ ဝါ၊ အသက်မသေ နေရသေးသည်ရှိသော်၊ တဂ္ဂုဏံ၊ ထိုသုံးလူ့
ထွတ်ထား သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရားသခင်၏ဂုဏ်ကို။ အနုသရိတွာန၊ နေ့စဉ်
မပြတ် ထင်ဟပ်အောက်မေ့၍။ ဇီဝယေ၊ အသက်ရှည်စေရာ၏။ မရန္တောစ၊
သေနေကျ၍ သေရပြန်သော်လည်း။ တဂ္ဂုဏံ၊ ထိုသုံးလူ့ ထွတ်ထား သဗ္ဗညု
မြတ်စွာဘုရားသခင်၏ဂုဏ်ကို။ အနုသရိတွာန၊ တစေ့စေ့ ကြံအောက်မေ့
၍။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဇီဝံ၊ အသက်ကို။ ခေပယေ၊ ကုန်စေရာ၏။

သုဒ္ဓလ္လဘဘာဝနာယ ဗုဒ္ဓါနုဿတိဘာဝနာ နိဋ္ဌိတာ။

သုဒ္ဓလ္လဘဘာဝနာယ၊ သုဒ္ဓလ္လဘဘာဝနာကျမ်း၌။ ဗုဒ္ဓါနုဿတိဘာဝ
နာ၊ မြတ်စွာဘုရားသခင်၏ဂုဏ်ကို အာရုံပြု၍ အဖန်တလဲလဲ အမြဲမပြက်
အထပ်ထပ် အောက်မေ့ပွားများခြင်းကို ပြဆိုရာဖြစ်သော ဗုဒ္ဓါနုဿတိ
ဘာဝနာ အပိုင်းအခြား စကားအစဉ်သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးပြီ။

၂။ ဓမ္မာနုဿတိဘာဝနာ

၇၃။ ဓမ္မော ပါဏိနု မတ္တာယ၊ သုခါယ ဣဓ ဇာယတိ၊
သုဝိသုဒ္ဓံ ဝိနာ ဓမ္မံ၊ အညော နာထော နှ ဝိဇ္ဇတိ။

၇၄။ မာနုဿိကာ စ ယာ ဒိဇ္ဇော၊ ဣဋ္ဌာ ကန္တာ သုခါ ဝရံ။
ယံ နိဗ္ဗာနသုခံ အတ္ထိ၊ ဧတံ ဓမ္မေန လဗ္ဘတိ။

၇၅။ တသ္မာ သဒ္ဓါယ သမ္ပန္နော၊ သုဇနော ဓမ္မမာမကော
သဗ္ဗကာလေသု ဘာဝယျေ ဓမ္မာနုဿတိဘာဝနံ။

၇၃။ ဣဓ၊ ဤလောက၌။ ဓမ္မော၊ မိမိစိတ်၌ သိမ်းပိုက်ကျင့်သူ နတ်
နှင့်လူကို နိဗ္ဗာန်အောင်ရပ် ဆောင်ယူတတ်သည့် မြတ်စွာဘုရား ဟောကြား
မြှောက်ဖော် တရားတော်သည်။ ပါဏိနု၊ နတ် လူ ဗြဟ္မာသတ္တဝါအပေါင်း
သူတော်ကောင်းတို့၏။ အတ္တာယ၊ အကျိုးငှာ။ သုခါယ၊ ချမ်းသာခြင်းငှာ။
ဇာယတိ၊ ဖြစ်ပေါ်လာတော်မူပေ၏။ သုဝိသုဒ္ဓံ၊ ရာဂဒေါသစသည်မနှယ်
အလွန်စင်ကြယ်တော်မူသော။ ဓမ္မံ၊ တရားတော်မြတ်ကို၊ ဝိနာ၊ ကြည့်၍။
အညော၊ တပါးသော။ နာထော၊ ကိုးကွယ်ရာသည်။ ပါဏိနု၊ လူ နတ်
ဗြဟ္မာ သတ္တဝါအပေါင်း သူတော်ကောင်းတို့အား။ နဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ။

၇၄။ မာနုဿိကာ၊ လူ၌ဖြစ်သော။ ဣဋ္ဌာ၊ အလိုရှိအပ်သော။ ကန္တာ၊
မြတ်နိုးနှစ်သက်အပ်သော။ ယာသုခါစ၊ အကြင်လူ၏ ချမ်းသာသည်လည်း
စောင်း။ ဒိဇ္ဇော၊ နတ်၌ဖြစ်သော။ ဣဋ္ဌာ၊ အလိုရှိအပ်သော။ ကန္တာ၊
နှစ်သက်အပ်သော။ ယာသုခါစ၊ အကြင်နတ်တို့၏ ချမ်းသာသည်လည်း
စောင်း။ ဝရံ၊ အရိယာအပေါင်း သူတော်ကောင်းတို့ ရှည်ညောင်းမပြတ်
(တတိယအကြိမ်) ၉

တောင်တအပ်သော။ ယံနိဗ္ဗာနသုခံ၊ အကြင်အသင်္ခတဓာတ် နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာ မြတ်ကြီးသည်လည်းကောင်း။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဧတံ၊ ဤကြွင်းမဲ့ ဥဿု အလုံးစုံသော လူချမ်းသာ၊ နတ်ချမ်းသာ၊ နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာ ဟူသမျှကို။ ဓမ္မေန၊ တရားတော်မြတ်ကြောင့်။ လဗ္ဘတိ၊ ရအပ်ရနိုင်၏။

၇၅။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ သဒ္ဓါယသမ္ပန္နော၊ သဒ္ဓါတရားနှင့်ပြည့်စုံသော။ ဓမ္မမာမကော၊ အသက်တမျှ အားထား၍ တရားတော်ကိုကြည်ညိုမြတ်နိုးသော။ သုဇနော၊ သူတော်ကောင်းသည်။ သဗ္ဗကာလေသု၊ နေ့စဉ်အမြဲ ဆင်းရဲချမ်းသာ အခါဟူသမျှတို့၌။ ဓမ္မာနုဿတိဘာဝနံ၊ သွာက္ခာတတာ အစဖြာလျက် များစွာအပုံ တရားတော်မြတ်၏ဂုဏ်ကို အာရုံပြု၍ အဖန်တလဲလဲ အမြဲမပြတ် အထပ်ထပ်ပွားများ အောက်မေ့ခြင်းဟုဆိုအပ်သော ဓမ္မာနုဿတိဘာဝနာကို။ ဘာဝေယျ၊ လုံ့လကြီးစား ပွားများအားထုတ်ရာ၏။

ဓမ္မာနုဿတိကမ္မဋ္ဌာန်း ပွားများပုံ

- ၁။ သွာက္ခာတော ဘဂဝတာ ဓမ္မော။
- ၂။ သဒ္ဓိဋ္ဌိကော။
- ၃။ အကာလိကော။
- ၄။ ဧဟိပဿိကော။
- ၅။ ဩပနေယျိကော။
- ၆။ ပစ္စုတ္တံ ဝေဇိတဗ္ဗော ဝိညူဟိ။

ဤတရားဂုဏ်တော် ခြောက်ပါးတို့ကို နှုတ်ရကျက်၍ အောက်ပါအတိုင်း မြန်မာအဓိပ္ပာယ်ကို သိရှိကာ ဆင်ခြင် ပွားများရပါမည်။

ပွားများပုံ

- ၁။ သွာက္ခာတော ဘဂဝတာ ဓမ္မော-ဘုန်းတော်ကြီးမား မြတ်ဘုရားသည် ကောင်းစွာ ဟောကြားအပ်သော မဂ်လေးဝ၊ ဖိုလ်လေးတန်၊ နိဗ္ဗာန်၊ ပရိယတ် ဆယ်ပါးသော တရားတော်မြတ်ပါပေတည်း။

(သွာက္ခာတော ဘဂဝတာ ဓမ္မော ဟူ၍ အဖန်ဖန်ရှုတ်ဖတ်၍ပွားများပါ)။

၂။ သန္တိဋ္ဌိကော-ဟောတိုင်းကျင့်ကြံ အရိယာဉာဏ်ဖြင့် အမှန်ကိုယ်တိုင် သိမြင်နိုင်သော မဂ်၊ ဖိုလ်၊ နိဗ္ဗာန် ကိုးတန်သော တရားတော်မြတ် ပါပေတည်း။ [သန္တိဋ္ဌိကော]

၃။ အကာလိကော-မိမိဖြစ်ရာ ချိန်အခါမှ မကြာမမြင့် ခါမလင့်ပဲ စဉ်သင့်ကျိုးမြတ် ဖြစ်စေတတ်သော မဂ်လေးပါးခေါ် တရားတော် မြတ်ပါပေတည်း။ [အကာလိကော]

၄။ ဧဟိပဿိကော-စင်ကြယ်အေးချမ်း ဂုဏ်ထူးစွမ်းကြောင့် လိုက်ခဲ့ စမ်းပါ ရှုစမ်းပါဟု ထပ်ကာခေါ်ငင် ရှုမြင်ကျင့်ပွား စေထိုက်သော မဂ်၊ ဖိုလ်၊ နိဗ္ဗာန် ကိုးတန်သော တရားမြတ်ပါပေတည်း။ [ဧဟိပဿိကော]

၅။ ဩပနေယျိကော ဝတ်စားဆင်ယင် ဆံပင်ဥသျှောင် မီးလောင်သော် လည်း မသတ်ပဲနှင့် စိတ်စွဲလေးမြတ် ပွားများ ခံစားအပ်သော ကိုးဖြာသပ်သပ် တရားတော်မြတ်ပါပေတည်း။ [ဩပနေယျိကော]

၆။ ပစ္စတ္တံ ဝေဒိတဗ္ဗော ဝိညဟိ-ဉာဏ်စဉ်ရင့်ကာ သစ္စာမြင်သိ အရိယာ ပညာရှိတို့သည် ကိုယ်စီကိုယ်စီ မှန်တိုင်းရ၍ နိဗ္ဗာန်ခာတ် သမာပတ် ဖြင့် မပြတ်သိပိုင် ခံစားနိုင်သော ကိုးခိုင်သတ်မှတ် တရားမြတ်ပါပေ တည်း။ [ပစ္စတ္တံ ဝေဒိတဗ္ဗော ဝိညဟိဟူ၍ ထပ်ကာ ထပ်ကာ ဆင်ခြင်ရှုတ်ဆို ပွားများပါ]။

ပွားများအားထုတ်ရန် ဓမ္မာနုဿတိဘာဝနာ

၇၆။ ဓမ္မော ဗုဒ္ဓေန သွာက္ခာတော၊
သန္တိဋ္ဌိကော အကာလိကော။
မဟတ္တာ ဧဟိပဿိကော၊
ဩပနေယျိကော ပုစ္စတ္တံ။

၇၇။ ဝဋ္ဋိန္ဒြေဒေါ အယံ ဓမ္မော၊
ဝေဒိတဗ္ဗော စ ဝိညူဟိ။

၇၆။ ဗုဒ္ဓေန၊ သုံးလူ့ထွက်ထား သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရား သခင်သည်။
ဓမ္မော၊ မဂ်လေးခု ဖိုလ်လေးတန် နိဗ္ဗာန်၊ ပရိယတ် ဟုဆိုအပ်သော ဆယ်
ပါးသော တရားတော်မြတ်ကို။ သွာက္ခာတော၊ ကောင်းစွာဟောတော်မူ
အပ်၏။

ဝါဓမ္မော၊ ဒေသနာနည်းလမ်း အခန်းခန်းအသွယ်သွယ် ဆန်းတကြယ်
၌ စလယ်အဆုံး သုံးပါးလုံးပင် ကောင်းခြင်းယှဉ်၍ မဂ္ဂင်ပွားတိုး တရား
မျိုးမို့ အားကြီးမပြတ် ကြားနာအပ်သည့် ပုဒ်၊ ပါဠိ၊ အက္ခရာ မှတ်ဖွယ်
ရာမှာ သဒ္ဓါအနက် ပြည့်စုံချက်ကြောင့် လောင်းစွက်ဖယ်ထုတ် နှုတ်ယူရာ
မပါအပို လိုသည်မရှိ သို့ဖြစ်ဘိ၍ အနှစ်အတိပြည့်သော ပိဋကတ်ခေါ် ပရိ
ယတ် တရားတော်မြတ်ကို။ ဗုဒ္ဓေန၊ သုံးလူ့ထွက်ထား သဗ္ဗညုမြတ်စွာ
ဘုရားသခင်သည်။ သွာက္ခာတော၊ များစွာသောင်းပြောင်း ကျိုးကြောင်းအပုံ
နည်းမျိုးစုံအောင် အဖုံဖုံအနဲနဲ ဝေခွဲစိတ်ဖြာ၍ ကောင်းမွန်စွာဟောကြား
တော်မူအပ်၏။

ဝါဓမ္မော၊ ကာမသုခ အတ္တကိလမာ နုယောဂါနှင့် သဿတာဥစ္ဆေ
ကျင့် ယုတ် တေ့မှ မဇ္ဈေကျ၍ ဓမ္မနှစ်မှန် အင်ရှစ်တန်နှင့် နိဗ္ဗာန်
ရောက်ကြောင်း လမ်းကောင်းဖြောင့်မတ် ပဋိပတ်ဖြင့် သတ်ဖြတ်ကိလေ
ထပ်အေးစေသည့် လေးထွေနှစ်ပါး လေးစုံပြားသော မဂ်တရား၊ ဖိုလ်တရား
တော်မြတ်ကို။ ဗုဒ္ဓေန၊ သုံးလူ့ထွက်ထား သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရားသခင်သည်။
သွာက္ခာတော၊ ဒုက္ခသမုဒယ နိရောဓဟု အေးငြိမ်းမှုနှင့် အနုရူပ လျော်
ကန်လှ၍ ရှေးမျှမယိမ်း မတိမ်းမစောင်း အေးငြိမ်းကြောင်းဟု ကောင်း
မွန်စွာ ဟောကြားတော်မူအပ်၏။

ဝါဓမ္မော၊ ခန္ဓာသမုတ် နာမ်နှင့်ရုပ်တို့ ချုပ်ရာကေန ပြုတ်ရာမှန်သည်
နိဗ္ဗာန်တရားတော်မြတ်ကြီးကို။ ဗုဒ္ဓေန၊ သုံးလူ့ထွက်ထား သဗ္ဗညုမြတ်စွာ
ဘုရားသခင်သည်။ သွာက္ခာတော၊ တာဏလေဏ စသည်ကျေးဇူး ဂုဏ်အထူး
ကို ချီးကျူးမြှောက်ဖော်၍ ကောင်းမွန်စွာ ဟောကြားတော် မူအပ်၏။
(ခ-ပါး)။

ဗုဒ္ဓေန၊ မြတ်စွာဘုရားသခင်သည်။ သွာက္ခာတော၊ ကောင်းစွာဟောကြားတော်မူအပ်သော။ အယံဓမ္မော၊ ဤတရားတော်မြတ်သည်ကား။ သန္တိဋ္ဌိကော၊ ထင်ရှားကေန အမှတ်ဆတ်ဆတ် ရှိတုလတ်၍ တပ်အပ်သေချာ ကိုယ်တိုင်သာလျှင် အရိယာအက္ခိ ဉာဏ်မျက်စိအောက် ကပ်လာရောက်၍ မျက်မှောက်ထင်ထင် မြင်အပ်မြင်ထိုက် သိအပ်သိထိုက်၏။ (၂ ပါး)။

ဗုဒ္ဓေန၊ မြတ်စွာဘုရားသခင်သည်။ သွာက္ခာတော၊ ကောင်းစွာဟောကြားတော်မူအပ်သော။ အယံဓမ္မော၊ ဤမဂ်တရားတော်မြတ်သည်ကား။ အကာလိကော၊ ကိလေသာဆိုး တရားမျိုးကို ဖျက်ချိုးထုတ်နှင့် ပယ်သုတ်သင်၍ ပေါ်လျှင်မကြာ အခါမလင့် အေးလမ်းဖွင့်လျက် အေးခွင့်ပွားတိုး ဖိုလ်စိတ်ဟူသောအကျိုးကို ပေးစွမ်းတော်မူနိုင်၏။ (၃ ပါး)။

ဗုဒ္ဓေန၊ မြတ်စွာဘုရားသခင်သည်။ သွာက္ခာတော၊ ကောင်းစွာဟောကြားတော်မူအပ်သော။ အယံဓမ္မော၊ ဤတရားတော်မြတ်သည်ကား။ မဟတ္တာစ၊ ပူဇော်ထိုက်ပူဇော်အပ် မြတ်တော်မူလှသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း။ ဝိသုဒ္ဓတ္တာစ၊ ကိလေသာအရပ်ရပ် ပျက်စီးဝတ်နှင့် မစပ်မနှယ် စင်ကြယ်တော်မူလှသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း။ ဝိဇ္ဇမာနတ္တာစ၊ ပရမတ္ထတရားဆတ်ဆတ်အားဖြင့် ထင်ရှားစင်စစ် ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း။ ဧဟိပဿိကော၊ ရောင်ဝါထိုးယှက် ရိုးရိုးရက်နှင့် နဝရတ်ကိုးမျက် ကျိုးစုံထွက်သည့် ပြီးပြန်တောက်လတ် ကျောက်မျိုးမြတ်တို့ မစပ်ဟပ်နိုင် ယှဉ်ပြိုင်ဆက်ဆံ ဖက်မတန်တည်း ယုဂ်တောင်စွန်း ထွက်၍ထွန်းသည့် လဝန်းဗိမာန် ဖိတ်ဖိတ်လျှံလည်း ပုံဟန်မတူ စံမူပမာဏ ယူမရသည့် အနန္တမှန်စွာ ဓမ္မဘဏ္ဍာ အံ့ဖွယ်ရာကို အများတကာ သူတော်စွာတို့ လာလော့ရှုလှည့် ဉာဏ်ဖြင့်ကြည့်ဟုသုံးလူ့ သခင် ဘုရားရှင်တို့ စီရင်သံချို မိန့်ဆိုမြက်ကြားထိုက်၏။ (၄ ပါး)။

ဗုဒ္ဓေန၊ မြတ်စွာဘုရားသခင်သည်။ သွာက္ခာတော၊ ကောင်းစွာဟောကြားပြသထားအပ်သော။ အယံဓမ္မော၊ ဤတရားတော်မြတ်သည်ကား။ ဩပနေယျိကော၊ ကြီးမားရော နေမသာသည့် ဝေဒနာကိုယ်တွင် မကြာဝင်၍ သေလျှင်ပြိတ္တာ ငရဲရွာသို့ ဓမ္မတာတောက်လျှောက် ခါခါရောက်မည့် ကြောက်စရာအရေး ထောက်စာတွေး၍ ဘေးကြီးအပါးနီးသောအားဖြင့်

ခါးဝတ်ဥသေ့ျာင် ရောင်၌ညီးညီး လောင်သောမီးကို မကြီးကျယ်သေး ငယ်
သောဘေးဟု အလေးဂရု မပြုမူငြား လစ်လျူထား၍ တရားဓမ္မ အမတ
ကို ရအောင်သိမ်ပိုက် ကျဉ်းဆောင်ထိုက်၏ နှစ်ချိုက်ရှင်လမ်း စဉ်ကြီး
ပန်း၍ ဖြောင့်တန်းသမ္မာ သဒ္ဓါဖြူဖြူ ကျင့်ပါမူကား လူနတ်နိဗ္ဗာန် သုံးတန်
မည်မှတ် ချမ်းသာမြတ်သို့ ကပ်ရပ်ရောက်အောင် ဆောင်ယူကယ်တင်တော်မူ
နိုင်၏။ (၅ ပါး)။

၇၇။ ဝဋ္ဋန္တေဒါ၊ သံသရာညွတ်ဘဝ ဝတ်ကိုမချွတ်ဖြတ်တောက်နိုင်သော
အမံဓမ္မော၊ ဤလောကုတ္တရာတရားတော်မြတ်ကို။ ဝိညုဟိဇေ၊ တိဟိတ်စွဲနေ
သန္ဓေဇာတိ မျိုးကောင်းရှိသည် ကဝိသုမ္ပန်ဉာဏဝန်ပဏ္ဍိ ပညာရှိဖြစ်သော
ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်သာ။ ပစ္စတ္တံ၊ ကိုယ်တိုင်ကိုယ်ကြပ် ဆတ်ဆတ်ကေန အမှန်အရှိ
ဉာဏ်ဖြင့်သိ၍ မိမိစိတ်၌၊ ဝေဒိတဗျော၊ ကမ္ဘာသင်္ချေ တွက်ရေနတ္ထိ လွန်လေ
ဘိလည်း မသိမထင် ရှိလျက်ပင်ကို မမြင်စဖူး အထူးဆန်း အံ့မခန်းမို့ ရှင်
လန်းသောမနုဿ ပီတိခတ်ဖြင့် သိအပ်သိထိုက် ခံစားအပ်ခံစားထိုက်သော
တရားတော်မြတ်ကြီးတွေ့ပါပေတည်း။ (၆ ပါး)။

ဤယခုပြဆိုခဲ့ပြီးသော ဓမ္မောဗုဒ္ဓေနမှစ၍ ဝိညုဟိတိုင်ရုံ ဂါထာပါဠိ
အနက် စုကား သွာက္ခာတတာစသော တရားတော်မြတ်၏ ဂုဏ်တော်ခြောက်
တန်ကို အဖန်ဖန်အာရုံပြု၍ ဓမ္မာနုဿတိဘာဝနာကို သူတော်ကောင်း
အပေါင်းတို့ ပွားများအားထုတ်ကြဖို့ရာ ပြဆိုအပ်သော၊ နည်းတည်း။

ဤဓမ္မာနုဿတိဘာဝနာနှင့် ဂါထာပါဠိကို ဂါထာပါဠိချင်း အနက်ကို
အနက်ချင်း၊ ဆက်လက်စပ်ဟပ်၍ ရှုတ်ဖတ်သရဇ္ဈာယ်ရန်သရဏဂုံ ဂါထာကား-

၇၈။ ဆဟိတိမေဟိ သမ္ပန္နံ၊ ဓမ္မဉ္စ သရဏံ အဟံ၊
ဂစ္ဆာမိ သရဏာပန္နံ၊ ဓမ္မော မံ ပါတု သဗ္ဗဒါ။

ဟူသည်တည်း။

အနက်ကား

၇၈။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဆဟိ၊ ခြောက်ပါးကုန်သော။ ဣမေဟိဂုဏေဟိ၊
သွာက္ခာတတာ အစရှိကုန်သော ဤဂုဏ်တော်အပေါင်းတို့နှင့်။ သမ္ပန္နံ၊ ပြည့်စုံ

တော်မူပေသော။ ဓမ္မဉ္စ၊ မဂ်လေးခု၊ ဖိုလ်လေးတန်၊ နိဗ္ဗာန်၊ ပရိယတ်ဟု ဆိုအပ်သော ဆယ်ပါးသော တရားတော်မြတ်ကိုလည်း။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ် သည်။ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ခြင်းသို့။ ဝစ္ဆာမိ၊ ကပ်ရောက်ပါ၏။ ဓမ္မော၊ ဆယ်ပါးသော တရားတော်မြတ်သည်။ သရဏာပန္နံ၊ ကိုးကွယ်ခြင်းသို့ရောက် သော။ မံ၊ အကျွန်ုပ်ကို။ သဗ္ဗဒါ၊ နေ့ရောညဉ့်ပါ အခါခပ်သိမ်း။ ပါတု၊ စောင့်ရှောက်နိစ္စ မတော်မူပါစေတည်း။

ဤကား သွာက္ခာတတာ စသော တရားတော်မြတ်၏ ခြောက်ရပ်သော ဂုဏ်ကို အာရုံပြု၍ နေ့စဉ်မပြတ် ရွတ်ဖတ်သရဏ္ဍာယ်ကြဖို့ရာ ပြဆိုအပ်သော သရဏဂုံ ဂါထာပါဌ် အနက်တည်း။

ဓမ္မော ဗုဒ္ဓေနအစ ဝိညုဟိ အဆုံးရှိကုန်သော တရားတော်မြတ်၏ ဂုဏ် တော်ခြောက်ပါးတို့ကို အာရုံပြု၍ ယင်းတရားတော်မြတ်ကို ရှိခိုးလိုသော အခါ ဤဓမ္မောဗုဒ္ဓေနမှစ၍ ဝိညုဟိတိုင်ရုံသော ပုဒ်အနက်တို့၏ အဆုံး၌ လာသောသရဏဂုံ ဂါထာကိုချ၍ ဆိုလတ္တံ့သော ဓမ္မဝန္ဓနာ ဂါထာဖြင့်ရှုတ်ဆို ရှိခိုးရမည်။

ရှိခိုးရန် ဓမ္မဝန္ဓနာ ဂါထာ

၇၉။ ဆဟိတိမေဟိ သမ္ပန္နံ၊ ဝန္ဓာမိ သိရသာ အဟံ။
ဓမ္မံ အနေန ပုညေန၊ လဘာမိ တိဝိဓံ သုခံ။

၇၉။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဆဟိ၊ ခြောက်ပါးကုန်သော။ ဣမေဟိဂုဏေဟိ၊ သွာက္ခာတတာ အစရှိကုန်သော ဤဂုဏ်တော်အပေါင်းတို့နှင့်။ သမ္ပန္နံ၊ ပြည့်စုံ တော်မူပေသော။ ဓမ္မံ၊ မဂ်လေးခု၊ ဖိုလ်လေးတန်၊ နိဗ္ဗာန်၊ ပရိယတ်ဟုဆိုအပ် သော တရားတော်မြတ်အပေါင်းကို။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ သိရသာ၊ ဦးဖြင့်။ ဝန္ဓာမိ၊ သဒ္ဓါမြတ်နိုး လက်စုံမိုး၍ ရှိခိုးပူဇော်ပါ၏။ အနေန ပုညေန၊ တရားတော်မြတ်ကို စိတ်ကြည်ညို၍ ရိုသေမြတ်နိုး ရှိခိုးပူဇော်ရ သော ပုညအစု ဤကောင်းမှုကြောင့်။ တိဝိဓံသုခံ၊ လူ့နတ်၊ နိဗ္ဗာန်၊ သုံးတန် မည်မှတ် ချမ်းသာမြတ်ကို။ လဘာမိ၊ ရရပါလို၏။

ဤကား တရားတော်မြတ်ကို ရှိခိုးပူဇော်ရန် ပြဆိုအပ်သော နည်းတည်း။

တနည်း ဓမ္မစက္ကေကဟန္တဗျာ၊ ဝနာ ယန္တေဝ ဓံသနံ၊

၈၀။ ဒိဗ္ဗစက္ကေကဟန္တဗျာ၊ ဝနာ ယန္တေဝ ဓံသနံ၊
ဓမ္မစက္ကေကဟန္တဗျာ၊ သမူလကာ ရဏဗ္ဗနာ။

၈၁။ ယထာ ရုက္ခာ န ဝစ္ဆန္တိ၊ အသနိစက္ကေကဟညတာ။
ပုနဗ္ဗဝံ ကိလေသာ စ၊ ဓမ္မစက္ကေကဟညတာ။

၈၂။ ကိလေသေ စေကဝါရေန၊ သဒ္ဓမ္မဿ ပဟာယကော။
ပဘဝေါတ္ထိ အဟော သုဿ၊ ယာဝ နိဗ္ဗာနပါပနံ။

၈၀။ ဒိဗ္ဗစက္ကေကဟန္တဗျာ၊ နတ်တို့လက်နက် ဆွဲဖြူစက်ဖြင့် တချက်တည်း ပစ်ခတ်၍ သတ်ဖြတ်အပ်ကုန်သော။ သမူလကာ၊ ပင်စင်အခြေ ရေသောက် မြစ်နှင့်တကွကုန်သော။ ဝနာ၊ တောတို့သည်။ ဓံသနံ၊ ပရမ်းပတာ ရစရာမရှိသော ပျက်စီးခြင်းသို့။ ယန္တေဝ ယန္တိဝေ၊ ရောက်ကြရကုန်ဘိ သကဲ့သို့။ ဝေံ၊ ဤအတူ။ ဓမ္မစက္ကေကဟန္တဗျာ၊ တရားတော်လက်နက် ဓမ္မ စက်ဖြင့် တချက်တည်း သတ်အပ်ကုန်သော။ သမူလကာ၊ လေးဖြာအပါယ ပဘဝဟု သက္ကာယဒိဋ္ဌိ ဝိသတိနှင့် ဝိစိကိစ္ဆာ အဝိဇ္ဇာတွေ အဝေမူးရစ် ရေသောက်မြစ်နှင့် တကွကုန်သော။ ရဏဗ္ဗနာ၊ လေးဖြာအာသဝေါ ကိလေသာတောတို့သည်။ ဓံသနံ၊ ပရမ်းပတာ ရစရာမရှိသော ပျက်စီး ခြင်းသို့။ ယန္တိ၊ ရောက်ကြရကုန်၏။

၈၁။ အသနိစက္ကေကဟညတာ၊ ဝရဇိန်လက်နက် မိုးကြိုးစက်ဖြင့် တချက်တည်းပစ်ခတ်၍ သတ်အပ်ကုန်သော။ ရုက္ခာ၊ သစ်ပင်တို့သည်။ ပုနဗ္ဗဝံ၊ အညွန့်အတက် ပေါ်ထွက်စွမ်းသန် ဆက်လက်ပြန်၍ တဖန်သော ကြီးပွားခြင်းသို့။ နဝစ္ဆန္တိယထာ၊ မရောက်နိုင်ကုန်ဘိသကဲ့သို့။ တထာ၊ ထို့အတူ။ ဓမ္မစက္ကေကဟညတာ၊ တရားတော်လက်နက် ဓမ္မစက်ဖြင့် တချက် တည်း သတ်အပ်ကုန်သော။ ကိလေသာ စ၊ ကိလေသာတို့သည်လည်း။ ပုနဗ္ဗဝံ၊ နောက်၌တဖန် ပေါ်လာပြန်၍ စွမ်းသန်စည်ကားခြင်း သဘောသို့။ နဝစ္ဆန္တိ၊ မရောက်နိုင်ကုန်။

၈၂။ ယဿသဒ္ဓမ္မဿ၊ အကြင်အရိယာမဂ် မိုးကြိုးစက်နှင့်တူသော လောကုတ္တရာ တရားတော်မြတ်ကြီး၏။ ယာဝနိဗ္ဗာနပါပနံ၊ နိဗ္ဗာန်ထုတ်

ချောက် ရောက်သည် တိုင်အောင်။ ကိလေသာ ၈၊ ငြိမ်ငြိမ်းယုတ်မာ ကိလေသာနှင့် ပူဆာအမျိုးမျိုး ဆင်းရဲကျိုးတို့ကို။ ကောဝါရေန။ တကြိမ် တည်းဖြင့်။ ပဟာယကော၊ ဖျက်ဆီးထုတ်နှင့် သုတ်သင်ပယ်ချနိုင်သော။ ယောပဘဝေါ၊ အကြင်တန်ခိုးရှိန်စော် အာနုဘော်အစွမ်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ အဿသဒ္ဓမ္မဿ၊ အရိယာမဂ် မိုးကြိုးစက်နှင့်တူသော ထိုလောကုတ္တရာ တရားတော်မြတ်၏။ သောပဘဝေါ၊ တကြိမ်တဖန်တည်းဖြင့် နိဗ္ဗာန်ထုတ် ချောက် ရောက်သည်တိုင်အောင် ပူလောင်ညီးညီး ကိလေသာမီးတို့ကို ဖျက်ဆီးထုတ်နှင့် သုတ်သင်ပယ်ချနိုင်သော ထိုတန်ခိုးရှိန်စော် အာနုဘော် အစွမ်းသည်။ အဟော၊ ဪ အံ့ဩဖွယ်ကြီး ရှိပါပေစွ။

၈၃။ သင်္ကိ° ဇာတဿ ဓမ္မဿ၊ အပါယဒ္ဓါရသံဝရော။ ပဘဝေါတ္ထိ အဟောသ္မဿ၊ ယာဝ နိဗ္ဗာနုပါပနံ။

၈၃။ သင်္ကိ° ဇာတဿ၊ တကြိမ်တဖန်မျှသာ ဖြစ်ပေါ်လာသော။ ယဿ- ဓမ္မဿ၊ အကြင်အရိယာမဂ်၊ မိုးကြိုးစက်နှင့်တူသော လောကုတ္တရာ တရား တော်မြတ်ကြီး၏။ ယာဝနိဗ္ဗာနုပါပနံ၊ နိဗ္ဗာန်ထုတ်ချောက် ရောက်သည် တိုင်အောင်။ အပါယဒ္ဓါရသံဝရော၊ မိမိတည်ရာ အရိယာပညတ် ပုဂ္ဂိုလ် မြတ်ကိုလေးရပ်ကြောက်ဖွယ် အောက်အပါယ်တံခါး လည်မသွားရအောင် ဆီးတား ပိတ်ဆို့နိုင်သော။ ယောပဘဝေါ၊ အကြင် တန်ခိုးရှိန်စော် အာနုဘော်အစွမ်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ အဿဓမ္မဿ၊ ထိုအရိယာမဂ် မိုးကြိုး စက်နှင့်တူသော လောကုတ္တရာတရားတော်မြတ်ကြီး၏။ သောပဘဝေါ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်ထုတ်ချောက် ရောက်သည်တိုင်အောင် အောက်အပါယ်တံခါး လည်မသွားအောင် ဆီးတား စောင့်ရှောက်နိုင်သော တန်ခိုးရှိန်စော် အာနုဘော်အစွမ်းသည်လည်း။ အဟော၊ ဪ အံ့ဩဖွယ်ကြီး ရှိပါပေစွ။

၈၄။ သင်္ကိ° ဇာတဿ ဓမ္မဿ၊ အနန္တဒုက္ခဝံသကော။ ပဘဝေါတ္ထိ အဟော သ္မဿ၊ ယာဝ နိဗ္ဗာနုပါပနံ။

၈၄။ သင်္ကိ° ဇာတဿ၊ တကြိမ် တဖန်မျှသာ ဖြစ်ပေါ်လာသော။ ယဿဓမ္မဿ၊ အကြင်အရိယာမဂ် မိုးကြိုးစက်နှင့်တူသော လောကုတ္တရာ တရားတော်မြတ်ကြီး၏။ ယာဝနိဗ္ဗာနုပါပနံ၊ နိဗ္ဗာန်ထုတ်ချောက် ရောက်

သည်တိုင်အောင်။ အနန္တဒုက္ခဓံသကော၊ ဇာတိ ဇရာ ဗျာဓိမရဏ စသည် အားလုံး သိမ်းယူကျုံး၍ အဆုံးမရှိသော ဆင်းရဲကို ဖျက်ဆီးနိုင်ပေသော။ ယောပဘဝေါ၊ အကြင်တန်ခိုးရှိန်စော် အာနုဘော်အစွမ်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ အဿဓမ္မဿ၊ ထိုအရိယာမဂ် မိုးကြိုးစက်နှင့်တူသော လောကုတ္တရာ တရားတော်မြတ်ကြီး၏။ သောပဘဝေါ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်ထုတ်ချောက် ရောက် သည်တိုင်အောင် ဇာတိ ဇရာ ဗျာဓိမရဏ စသည်အားလုံး သိမ်းယူကျုံး၍ အဆုံးမရှိသော ဆင်းရဲကို ဖျက်ဆီးတော် မူနိုင်ပေသော တန်ခိုးရှိန်စော် အာနုဘော်အစွမ်းသည်လည်း။ အဟော၊ ဪ အံ့ဩဖွယ်ကြီးရှိပါပေစွ။

၈၅။ သင်္ကိံ ဇာတဿ ဓမ္မဿ၊ အနန္တသုခဒါယကော။
ပဘဝေါတ္ထိ အဟော သုဿ၊ ယာဝနိဗ္ဗာနပါပနံ။

၈၅။ သင်္ကိံ ဇာတဿ၊ တကြိမ်တဖန်မျှသာ ဖြစ်ပေါ်လာသော။ ယ ဝဿဓမ္မဿ၊ အကြင်အရိယာမဂ် မိုးကြိုးစက်နှင့် တူသော လောကုတ္တရာ တရားတော်မြတ်ကြီး၏။ ယာဝနိဗ္ဗာနပါပနံ၊ နိဗ္ဗာန်ထုတ်ချောက်ရောက် သည်တိုင်အောင်။ အနန္တသုခဒါယကော၊ သင်္ချေကမ္ဘာ ဘယ်မျှကြာ လည်း သင်္ချေရာမဖက် ခိုင်မာချက်ကြောင့် မပျက်မပြုန်း အဆုံးမရှိသော ချမ်းသာထူးချမ်းသာမြတ်ကြီးကို ပေးပေးနိုင်သော။ ယောပဘဝေါ၊ အကြင် တန်ခိုးရှိန်စော် အာနုဘော်အစွမ်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ အဿဓမ္မဿ၊ ထို အရိယာမဂ် မိုးကြိုးစက်နှင့်တူသော လောကုတ္တရာ တရားတော်မြတ်ကြီး၏။ သောပဘဝေါ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်ထုတ်ချောက် ရောက်သမျှပတ်လုံး ဆင်းရဲတုံး၍ အဆုံးမရှိသော ချမ်းသာထူးချမ်းသာမြတ်ကြီးကို ဆတ်ဆတ်ကေန် အမှန် ပေးနိုင်သော တန်ခိုးရှိန်စော် အာနုဘော်အစွမ်းသည်လည်း။ အဟော၊ ဪ အံ့ဩဖွယ်ကြီးရှိပါပေစွ။

ဒိဗ္ဗစက္ကေကဟန္တဗ္ဗာ စသော ဓမ္မာနုဿတိဘာဝနာ ခြောက်ဂါထာတို့ ၏ အဆုံးမှာ ဆက်ကာ စပ်ဟပ်၍ ရုတ်ဖတ်ရန် သရဏဂုံဂါထာကား။

၈၆။ ဧဝမစ္စရသမ္ပန္နံ၊ ဂစ္ဆာမိ သရဏံ အဟံ။
ဂစ္ဆာမိ သရဏာပန္နံ၊ ဓမ္မော မံ ပါတု အဗ္ဗဗ္ဗံ။

ဟူသည်တည်း။

အနက်ကား

၈၆။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အတ္ထရသမ္ပန္နံ၊ အံ့ဖွယ်ကျေးဇူး ဂုဏ်အထူးတို့နှင့် ပြည့်စုံတော်မူပေသော။ ဓမ္မံ၊ တရားတော်မြတ်ကိုလည်း။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ် သည်။ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ခြင်းသို့။ ဂစ္ဆာမိ၊ ကပ်ရောက်ပါ၏။ ဓမ္မော၊ ဆယ် ပါးသော တရားတော်မြတ်သည်။ သရဏာပန္နံ၊ ကိုးကွယ်ခြင်းသို့ရောက် သော။ မံ၊ အကျွန်ုပ်ကို။ သဗ္ဗဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း။ ပါတု၊ စောင့်ရှောက် နို့စွ မတော်မူပါစေသတည်း။

ဤ၌လည်း ဒိဗ္ဗစက္ကေကဟန္တဗ္ဗာ စ သော ခြောက်ဂါထာတို့ဖြင့် ဓမ္မ ဝန္တနာပြုလုပ်၍ တရားတော်မြတ်ကို ရှိခိုးလိုသောအခါ ခုနစ်ခုမြောက် သရဏဂုဏ်ဂါထာကိုချ၍

၈၇။ ဧဝမတ္ထရသမ္ပန္နံ၊ ဝန္တာမိ သိရသာ အဟံ။
ဓမ္မံ အနေန ပုညေန၊ လဘာမိ တိဝိဓံ သုခံ။

အနက်ကား

၈၇။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဧဝမတ္ထရသမ္ပန္နံ၊ အံ့ဖွယ်ကျေးဇူး ဤ သို့သော ဂုဏ်အထူးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူပေသော။ ဓမ္မံ၊ တရားတော်မြတ်ကို။ သိရသာ၊ ဦးဖြင့်။ ဝန္တာမိ၊ သဒ္ဓါမြတ်နိုးလက်စုံမိုး၍ ရှိခိုးပူဇော်ပါ၏။ အနေနပုညေန၊ တရားတော်မြတ်ကို စိတ်ကြည်ညို၍ ရိုသေမြတ်နိုးလက်စုံ မိုး၍ ရှိခိုးပူဇော်ရသော ပုညအစုံ ဤကောင်းမှုကြောင့်။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ် သည်။ တိဝိဓံ သုခံ၊ သုံးတန်မည်မှတ် ချမ်းသာမြတ်ကို။ လဘာမိ၊ ရရ ပါလို၏။

၈၈။ နတေပါယံ ဂမိဿန္တိ၊ ယေ ဓမ္မံ သရဏံ ဂတာ။
ဣစ္စာဒိနာ ယတော သတ္တာ၊ တဿာဂုဏံ ပကာသယိ။

၈၉။ ဇိဝန္တော ဇိဝယေ သဒ္ဓေါ၊ မရန္တော စ သပူရိသော။
တ္တုဏာ နုသရိတွာန၊ ခေပယေ ဇိဝမတ္တနော။

၈၈။ ယေ၊ အကြင်သူတော်ကောင်းတို့သည်။ ဓမ္မံ၊ တရားတော်မြတ် ကို။ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာဟူ၍။ ဂတာ၊ ဆည်းကပ်ကိုးကွယ်ကြကုန်၏။
(တတိယအကြိမ်)၁၀

တေ၊ ထိုသူတော်ကောင်းတို့သည်။ အပါယံ၊ ဒုက္ခအနဲနဲ ဆင်းရဲမျိုးစုံ
 အပါယ်ဘုံသို့။ နဂမိဿန္တိ၊ မလားကြကုန်လတ္တံ့။ ဣစ္စာဒိနာ၊ ဤ
 သို့ အစရှိသဖြင့်။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားလခင်သည်။ တဿာ၊ ထိုဓမ္မာနု
 သတိဘာဝနာ၏။ ဂုဏံ၊ ကျေးဇူးဂုဏ်အင် အာနိသင်ကို။ ယတော၊
 အကြင်ကြောင့်။ ပကာသယံ၊ ဟောပြတော်မူပြီ။

၈၉။ တဿာ၊ ထို့ကြောင့်။ သဒ္ဓေါ၊ သဒ္ဓါတရားရှိသော။ သပ္ပရိ
 သော၊ သူတော်ကောင်းသည်။ ဇီဝန္တော၊ အသက်ရှည်သည်ရှိသော်။ ဝါ၊
 အသက်မသေ နေရသေးသည်ရှိသော်။ တဂ္ဂုဏံ၊ ထိုတရားတော်မြတ်၏
 ဂုဏ်ကို။ အနုသရိတန္တာန၊ နေ့စဉ်မပြတ် အထပ်ထပ်အောက်မေ့၍။ ဇီဝ
 ယေ၊ အသက်ရှည်စေရာ၏။ မရန္တောစ၊ သေနေကျ၍ သေရပြန်သည် ရှိ
 သော်။ တဂ္ဂုဏံ၊ ထိုတရားတော်မြတ်၏ဂုဏ်ကို။ အနုရိသတန္တာန၊ တစေ့
 စေ့ ကြံအောက်မေ့၍။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဇီဝံ၊ အသက်ကို။ ခေပယေ၊
 ကုန်စေရာ၏။

သုဒ္ဓလ္လဘဘာဝနာယ ဓမ္မာနုသတိဘာဝနာ နိဋ္ဌိတာ။

သုဒ္ဓလ္လဘဘာဝနာယ၊ သုဒ္ဓလ္လဘဘာဝနာကျမ်း၌။ ဓမ္မာနုသတိဘာ
 ဝနာ၊ တရားတော်မြတ်၏ဂုဏ်ကို အဖန်တလဲလဲ အမြဲမပြတ် အထပ်ထပ်
 အောက်မေ့ ပွားများခြင်းကို ပြဆိုရာဖြစ်သော ဓမ္မာနုသတိဘာဝနာ အ
 ပိုင်းအခြား စကားအစဉ်သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးပြီ။

၃။ သံဃာနုဿတိဘာဝနာ

၉၀။ သံဃော ပါဏိနမတ္ထာယ၊ ခေတ္တဘာဝေန ဇာယတိ။
သမာစာရံ ဝိနာ သံဃံ၊ အညော နာထော န ဝိဇ္ဇတိ။

၉၁။ မာနုဿိကာ စ ယာ ဒိဗ္ဗာ၊ ဣဋ္ဌာ ကန္တာ သုခါ ဝရံ။
ယံ နိဗ္ဗာနသုခံ အတ္ထိ၊ ဧတံ သံဃေန လတ္တတိ။

၉၂။ တသ္မာ သဒ္ဓါယ သမ္ပန္နော၊ သုဇနော သံဃမာမကော။
သဗ္ဗကာလေသု ဘာဝေယျ၊ သံဃာနုဿတိ ဘာဝနံ။

၉၀။ သံဃော၊ သံဃာတော်မြတ်သည်။ ပါဏိနံ၊ လူ့ နတ် ဗြဟ္မာ သတ္တဝါအပေါင်း သူတော်ကောင်းတို့၏။ အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှာ။ ခေတ္တ ဘာဝေန၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှုတည်းဟူသော မျိုးစေ့တို့၏ စိုက်ပျိုးကြံ့ချာ ရာ လယ်တာမြေကောင်းသဖွယ်၏ အဖြစ်ဖြင့်။ ဇာယတိ၊ ဖြစ်ပေါ်လာ တော်မူပေ၏။ သမာစာရံ၊ နိဗ္ဗာန်လမ်းကြောင်း ကောင်းသောပဋိပတ် အကျင့်မြတ်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူပေသော။ သံဃံ၊ သံဃာတော်မြတ်ကို။ ဝိနာ၊ ကြည့်၍။ အညော၊ တပါးသော။ နာထော၊ ကိုးကွယ်ရာသည်။ ဝိဇ္ဇတိ၊ လူ့ နတ် ဗြဟ္မာ သတ္တဝါအပေါင်းတို့အား။ မရိ၊ မရှိ။

၉၁။ မာနုဿိကာ၊ လူ၌ဖြစ်သော။ ဣဋ္ဌာ၊ အလိုရှိအပ်သော။ ကန္တာ၊ မြတ်နိုးအပ်သော။ ယာ သုခါ စ၊ အကြင်လူတို့၏ချမ်းသာသည်လည်းကောင်း။ ဒိဗ္ဗာ၊ နတ်၌ဖြစ်သော။ ဣဋ္ဌာ၊ အလိုရှိအပ်သော။ ကန္တာ၊ မြတ်နိုးနှစ်သက် အပ်သော။ ယာ သုခါ စ၊ အကြင်နတ်တို့၏ ချမ်းသာသည်လည်းကောင်း။ ဝရံ၊ မြတ်သော။ ဝါ၊ အရိယာအလောင်းသူတော်ကောင်းတို့ရှည်ညောင်း မပြတ် တောင့်တအပ်သော။ ယံ နိဗ္ဗာနသုခံ၊ အကြင်အသွင်တစောတ် နိဗ္ဗာန် မြတ်ချမ်းသာကြီးသည်လည်းကောင်း။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဧတံ၊ ကြွင်းမဲ့ဥဿု အ

လုံးစုံသော ဤလူချမ်းသာ နတ်ချမ်းသာ နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာဟူသမျှကို။
သံဃေန၊ ဘုရားသားခေါ် သံဃာတော်မြတ်ကြောင့်။ လဗ္ဘတိ၊ ရအပ်
ရနိုင်၏။

၉၂။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ သဒ္ဓါယ၊ သဒ္ဓါတရားနှင့်။ သမ္ပန္နော၊
ပြည့်စုံသော။ သံဃမာမကော၊ မိမိ၏အသက်ပမာသံဃာတော်ကို ကြည်
ညိုမြတ်နိုးသော။ သုဇနော၊ သူတော်ကောင်းသည်။ သဗ္ဗကာလေသု၊
နေ့စဉ်အမြဲ ဆင်းရဲချမ်းသာ အခါဟူသမျှတို့၌။ သံဃာနုဿတိဘာဝနံ၊
သုပုဂ္ဂိုလ်တို့ အစပြုလျက် များစွာအပုံ သံဃာဂုဏ်ကို အာရုံပြု၍ အဖန်
တလဲလဲ အမြဲမပြတ် အထပ်ထပ် အောက်မေ့ခြင်းဟု ဆိုအပ်သော သံဃာ
နုဿတိဘာဝနာကို။ ဘာဝေယျ၊ လုံ့လကြိုးစား ပွားများအားထုတ်
ရာ၏။

ပွားများအားထုတ်ရန် သံဃာနုဿတိဘာဝနာ

၉၃။ ဗုဒ္ဓဿ သုပုဂ္ဂိုလ်နော၊ သံဃော ဥဇုပဂ္ဂိုပုန္နော။
ဥယပုဂ္ဂိုလ်နော ဧသော၊ ပဂ္ဂိုပုန္နော သာမိစိကံ။

၉၄။ အာဟုနေယျော ပါဟုနေယျော၊
ဒက္ခိဏေယျော စ သာဓုနံ။
အဗ္ဗလိကရဏီယော စ၊
ပုညေခေတ္တံ အနုတ္တရံ။

(၉၃)။ ဗုဒ္ဓဿ၊ သုံးလူ့ ထွတ်ထား မြတ်ဘုရား၏။ သံဃော၊ သာဝ
ကခေါ် သံဃာတော်မြတ်အပေါင်းသည်။ သုပုဂ္ဂိုလ်နော၊ ဘုရားဆုံးမ သြဝါ
ဒကို မခွဲမလွန် ကောင်းမွန်စွာ ကျင့်တော်မူတတ်၏။ (၁ ပါး)။

ဥဇုပဂ္ဂိုပုန္နော၊ ကာမဂုဏ်ချမ်းသာ စံမြန်းခါနှင့် ကိုယ်ပန်းခါအလုပ် လမ်း
မဟုတ်သည့် အယုတ်တရား ထိနှစ်ပါးသို့ မလားမကပ် ဆတ်ဆတ်ကေန်မြတ်
ရာမှန်သည့် နိဗ္ဗာန်မည်သာ ပြည်ခေမာသို့ သွားရာမဂ္ဂ လမ်းမှန်ကျသည်ဖြစ်
၍ မကွေ့မထောင့် ဖြောင့်မတ်သောအကျင့်လည်း ရှိတော်မူ၏။ (၂ ပါး)။

ဉာယပုဋိပဇ္ဇော၊ ချီးမွမ်းအံ့ဩ ကျော်စောရှေးရှု လာဘ်ပေါမူနှင့် လူ့ရပ်
နတ်ဘုံ ကာမဂုဏ်ငါးအာရုံများကို ဆံဖျားမနှစ်သက် ခံစားချက်၌ ငဲ့ကွက်စိတ်
မှာ မရိပ်လာ၍ သစ္စာလေးတန် သိသောဉာဏ်နှင့် နိဗ္ဗာန်ဟူသော အကျိုးငှါ
သာ ကျင့်တော်မူကြပေ၏။ (၃ ပါး)။

သောသံဃော၊ ဘုရားသားခေါ် ဤသံဃာတော်မြတ်အပေါင်းသည်။ သာ
မီစိကံ၊ လူနတ်ဗြဟ္မာ သတ္တဝါထိုထို များပုဂ္ဂိုလ်တို့ ကြည်ညိုကပ်ညွတ် မြတ်
အထွတ်ဟု မချွတ်စေအပ် ဝတ်နိဗဒ်စု ပြုပြုသမျှ ဂါရဝကို မုချအမှန် ခံထိုက်
သောကျင့်ကို။ ပဋိပဇ္ဇော၊ ကျင့်တော်မူကြပေ၏။ (၄ ပါး)။

၉၄။ အာဟုနေယျော၊ အဝေးနေရာ ရပ်ဒီသာမှလာ၍ ကြည်ဖြူနတ်နှင့်
လူတို့ဆောင်ယူလေးမြတ် ပေးလှူအပ်သော အလှူကိုလည်း ခံတော်မူထိုက်၏။
(၅ ပါး)။

ပါဟုနေယျော၊ တနယ်တကျေး ရပ်ဝေးသဟာ ဆိုက်ကပ်လာသည့် ဉာ
တကာဗန္ဓု ညွှန်သည်စုကို မှုမည်ကေန ပြုမည်ကြံ၍ စီမံအများ ဖန်တီးထား
သည့် စားကောင်းသောက်ဖွယ် အသွယ်သွယ်ကို မရွယ်စိတ်၌ ထိုအခိုက်မှာ
ကြုံကြိုက်သံသံ ဆိုက်ရောက်လာက ဖြူဆွံသဒ္ဓါ စေတနာနှင့် ဝမ်းသာ
ကြည်နူး အလှူဦးကို ဆွတ်ခူးသိမ်းပိုက် ခံယူထိုက်သော အကျင့်လည်းရှိ
တော်မူ၏။ (၆ ပါး)။

ဒက္ခိဏေယျော၊ ဤသည့်ဒါန ဤစာဂကြောင့် ဘဝဖန်ခါ သံသရာမှာ
ချမ်းသာရိပ်ငြိမ် နန်းရွှေအိမ်နှင့် စည်းစိမ်အမျိုးမျိုး ပြည့်ဖြိုးကြွယ်ဝ ကျိုး
ဖလကို မုချရမည် စိတ်ကရည်၍ ယုံကြည်စွန့်လွှတ် အလှူဝတ်ကိုမချွတ်
ခံတော်မူထိုက်၏။ (၇ ပါး)။

သာဓုနံ၊ နတ်လူအပေါင်း သူတော်ကောင်းတို့၏။ အဗ္ဗလိကရဏိယော၊
ကြည်ညိုဂါရဝ ဦးနှိမ်ချလျက် တုပ်ကွဲရုံကျိုး လက်စုံမိုး၍ ရှိခိုးခြင်းငှါလည်း
ထိုက်တော်မူ၏။ (၈ ပါး)။

လောကဿ၊ နတ်လူအပေါင်း၏။ အနုတ္တရံ၊ အတုမရှိမြတ်သော၊ ပုည
ခေတ္တံ၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှုတည်းဟူသော မျိုးစေ့ တို့၏ စိုက်ပျိုးကြံချရာ လယ်
ယာမြေကောင်းသဖွယ်လည်း ဖြစ်တော်မူ၏။ (၉ ပါး)။

ဤယခုပြဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော ဗုဒ္ဓဿ သုပ္ပဋိပန္နော မှစ၍ ပုညခေတ္တံ အနုတ္တရံ အဆုံးရှိသော ဂါထာပါဠိအနက်ကောင်း သုပ္ပဋိပန္နတာစသော သံဃာတော်မြတ်၏ ဂုဏ်တော်ကိုးတန်ကို အဖန်ဖန်အာရုံပြု၍ သံဃာနုဿတိ ဘာဝနာကို သူတော်ကောင်းအပေါင်းတို့ ပွားများအားထုတ်ကြစေရန် ပြဆိုအပ်သော အရာတည်း။

၉၅။ ဣတိ နဝဟိ သမ္ပန္နံ၊ သံဃဉ္စ သရဏံ အဟံ။
ဂစ္ဆာမိ သရဏာပန္နံ၊ သံဃော မံ ပါတု သဗ္ဗဒါ။

(၉၅)။ နဝဟိ၊ ကိုးပါးကုန်သော၊ ဣတိ ဣမေဟိ ဂုဏေဟိ၊ သုပ္ပဋိပန္နတာ စသော ဤဂုဏ်တော်အပေါင်းတို့နှင့်။ သမ္ပန္နံ၊ ပြည့်စုံတော်မူပေသော။ သံဃဉ္စ၊ ပရမတ္ထ-သမ္မုတိ နှစ်ပါးရှိသော သံဃာတော်မြတ်အပေါင်းကိုလည်း။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ခြင်းသို့။ ဂစ္ဆာမိ၊ ကပ်ရောက်ပါ၏။ သရဏာပန္နံ၊ ကိုးကွယ်ခြင်းသို့ရောက်သော၊ မံ၊ အကျွန်ုပ်ကို၊ သံဃော၊ သံဃာတော်မြတ်သည်။ သဗ္ဗဒါ၊ နေ့ရောညဉ့်ပါ အခါခပ်သိမ်း။ ပါတု၊ စောက်ရှောက်နိစ္စမတော်မူပါစေသတည်း။

ဤယခုပြဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော ဣတိ နဝဟိ သမ္ပန္နံ စသော ဂါထာပါဠိအနက်ကား ဗုဒ္ဓဿ သုပ္ပဋိပန္နော စသော သံဃာနုဿတိဘာဝနာ နှစ်ဂါထာနှင့် ဂါထာပါဠိကို ဂါထာပါဠိချင်း၊ အနက်ကို အနက်ချင်း ဆက်စပ်၍ နေ့ညဉ့် မပြတ် ရွတ်ဖတ်သရဏာယံကြစေရန် ပြဆိုအပ်သော သရဏဂုဏ်ဂါထာပါဠိအနက်တည်း။

ဗုဒ္ဓဿ သုပ္ပဋိပန္နော အစ ပုညခေတ္တံ အနုတ္တရံ အဆုံးရှိသော သံဃာတော်မြတ်၏ ဂုဏ်တော်ကိုးပါးတို့ကို အာရုံပြု၍ ယင်းသံဃာတော်မြတ်ကို ရှိခိုးလိုသောအခါ ဗုဒ္ဓဿ သုပ္ပဋိပန္နောမှစ၍ ပုညခေတ္တံ အနုတ္တရံ တိုင်ရုံသော ပါဠိအနက်တို့၏အဆုံး၌ လာသော သရဏဂုဏ်ဂါထာကိုချ၍ ဤဆိုလတ္တံ့သော သံဃာဝန္တနာဂါထာနှင့် ယခင်ပြဆိုခဲ့ပြီးသော နည်းအတိုင်း ဆက်လက်စပ်ဟပ်၍ ရှိခိုးခြင်းကို ပြုရမည်။

ရှိခိုးရန်သံဃဝန္တနာဂါထာ

၉၆။ ဣတိ နဝဟိ သမ္ပန္နံ၊ ဝန္တာမိ သိရသာ အဟံ။
သံဃံ အနေနု ပုညေနု၊ လှဘာမိ တိဝိဓံ သုခံ။

၉၆။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ နဝဟိး ကိုးပါးကုန်သော။ ဣတိ ဣမေဟိ-
ဂုဏေဟိ။ သုပ္ပဋိပန္နတာစပေ ဤဂုဏ်တော်အပေါင်းတို့နှင့်။ သမ္ပန္နံ၊ ပြည့်စုံ
တော်မူပေသော။ သံဃာ၊ သံဃာတော်မြတ်ကို။ သိရသာ၊ ဦးဖြင့်။ ဝန္တာမိ၊
သဒ္ဓါမြတ်နိုး လက်စုံမိုး၍ ရှိခိုးပူဇော်ပါ၏။ အနေန ပုညေန၊ ပရမတ္ထအရိယာ
မြတ်သံဃာကို သဒ္ဓါမြတ်နိုး လက်စုံမိုး၍ ရှိခိုးပါရ ပူဇော်ရသော ပုညအစု
ဤကောင်းမှုကြောင့်။ တိဝိဓံသုခံ၊ လူနတ် နိဗ္ဗာန် သုံးဘန်မည်မှတ် ချမ်းသာ
မြတ်ကို။ လဘာမိ၊ ရရပါလို၏။

သံဃာနု သတိကမ္မဋ္ဌာန်းပွားများပုံ

- ၁။ သုပ္ပဋိပန္နော ဘဂဝတော သာဝကသံဃော။
- ၂။ ဥဗ္ဗုဋ္ဌိပန္နော ဘဂဝတော သာဝကသံဃော။
- ၃။ ဉာယပ္ပဋိပန္နော ဘဂဝတော သာဝကသံဃော။
- ၄။ သာမိစိပ္ပဋိပန္နော ဘဂဝတော သာဝကသံဃော။
- ၅။ အာဟုနေယျော၊
- ၆။ ပါဟုနေယျော၊
- ၇။ ဒက္ခိဏေယျော၊
- ၈။ အဗ္ဗလိကရဏီယျော၊
- ၉။ အနုတ္တရံ ပုညခေတ္တံ လောကဿာတိ။

၎င်းသံဃာဂုဏ်တော်ကိုးပါးကို နှုတ်ရကျက်၍ ပါဠိ မြန်မာ နှစ်သက်ဆု
တခုခုကို “သို့မဟုတ် အားလုံးကို” ပွားများပါ။

ပွားများပုံ

၁။ ဘုန်းတော်ကြီးမား မြတ်ဘုရား၏ မဂ္ဂဋ္ဌာန်၊ ဖလဋ္ဌာန် ရှစ်တန်သတ်မှတ်
တပည့်သား သံဃာတော်မြတ်သည်-

သုပ္ပဋိပန္နော ဆုံးမတိုင်းသာ ကျင့်သိက္ခာကိုကောင်းစွာကျင့်ပွားတတ်
သော သံဃာတော်မြတ်ပါပေတည်း။ (သုပ္ပဋိပန္နော)

၂။ ဥဇ္ဇပုဋိပန္နော-နိဗ္ဗာန်ရောက်ရန် လမ်းဖြောင့်မှန်ကို ကျင့်ကြံ ပွားများ တတ်သော သံဃာတော်မြတ်ပါပေတည်း။ (ဥဇ္ဇပုဋိပန္နော)

၃။ ဉာယပုဋိပန္နော-မဂ်ဉာဏ်၊ ဖိုလ်ဉာဏ် နိဗ္ဗာန်ရောက်ရန် ဇွဲစိတ်သဖြင့် ကျင့်ကြံတော်မူတတ်သော သံဃာတော်မြတ် ပါပေတည်း။ (ဉာယပုဋိပန္နော)

၄။ သာမိစိပုဋိပန္နော-ရိုသေဂုဏ်တို့တွား လေးစားထိုက်ရန် စိတ်ရည်သန်၍ ကျင့်ကြံတော်မူတတ်သော သံဃာတော်မြတ်ပါပေတည်း။ (သာမိစိပုဋိပန္နော)

၅။ အာဟုနေယျော အကျိုးကြီးလတ် ဂုဏ်ထူးမြတ်ကြောင့် ဝေးရပ်မှမူ ဆောင်၍လှူငြား ပစ္စည်းများကို လေးစားကြည်ဖြူ ခံယူထိုက်သော သံဃာတော်မြတ်ပါပေတည်း။ (အာဟုနေယျော)

၆။ ပါဟုနေယျော-ညွှန်ကြီး ညွှန်သယ် ရည်ရွယ်သတ်မှတ် ပစ္စည်းလာဘ် ကို လေးမြတ်ရှင်လန်း ပေးလှူဒါန်းရန် ထိုက်တန်ပေသော သံဃာတော်မြတ်ပါပေတည်း။ (ပါဟုနေယျော)

၇။ ဒက္ခိဏေယျော-လူနတ် နိဗ္ဗာန် ကျိုးတန်တန်ကို ရည်သန်လှူသမျှ ပစ္စယကို တစမကျန် အလှူခံထိုက်သော သံဃာတော်မြတ် ပါပေတည်း။ (ဒက္ခိဏေယျော)

၈။ အဠုလိကရဏီယျော-တလောကလုံး ကိုင်းညွတ်ရုံးလျက် ရှင်ပွား ကြည်ညို ရိုသေမြတ်နိုး လက်စုံမိုး၍ ရှိခိုးခြင်းငှာ ထိုက်တန်ပါသော သံဃာတော်မြတ်ပါပေတည်း။ (အဠုလိကရဏီယျော)

၉။ အနုတ္တရံ ပုညခေတ္တံ လောကဿ-လူရော နတ်ပါ သတ္တဝါတို့၏ပြိုင်လာ ကင်းပေ မျိုးစေ့စစ်မှန် ကောင်းမှုကို နိဗ္ဗာန်မျှော်ကိုး စိုက်ပျိုး ဖို့ရာ လယ်ယာမြေကောင်းနှင့် တူတော်မူသော သံဃာတော်မြတ် ပါပေတည်း။ (အနုတ္တရံ ပုညခေတ္တံ လောကဿ)

ဟူ၍ အဖန်ဖန် ဆင်ခြင်ပါ ရွတ်ဆို ပွားများပါ။

တနည်း သံဃာနုဿတိဘာဝနာကို ပွားများရန်

၉၇။ ဗုဒ္ဓပုတ္တဿ သံဃဿ၊ ဇီဝတောပိ အဘိဒ္ဓိယ။
သသီလံ ယော ပဋိပုဇ္ဇော၊ ဓမ္မော အဟုတ္တုပေတတာ။

၉၈။ ဗုဒ္ဓပုတ္တဿ သံဃဿ၊ ယေန ယံ ဉာဏစက္ခုနာ။
အတ္တုာဟောဝတ ဗာလေဟိ၊ အဒိဋ္ဌာမတဒဿနံ။

၉၇။ ဗုဒ္ဓပုတ္တဿ သံဃဿ၊ ဘုရားသားခေါ် သံဃာတော်မြတ်အား။ ဇီဝ-
တောပိ၊ အသက်ဟူသော အကြောင်းကြောင့်လည်း။ သသီလံ၊ မိမိသီလကို။
အဘိဒ္ဓိယ၊ မဖျက်မူ၍။ ဝါ၊ မပျက်စီးစေမူ၍။ ပဋိပုဇ္ဇော၊ ခြေလက်အင်္ဂါ
နား နှာ မျက်စိ ရှိသမျှရှင်းဖောက် အသက်ပျောက်လည်း နောက်သို့တဖန်
ပြန်လှန်ဆုတ်နှစ်ခြင်း မရှိသဖြင့် ကျင့်တော်မူအပ်သော။ ယောဓမ္မော၊
အကြင် သီလသိက္ခာ အာစာရကျေးဇူး အကျင့်ထူးသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။
တေနဓမ္မေန၊ ခြေလက်အင်္ဂါ နားနှာ မျက်စိ ရှိသမျှရှင်းဖောက် အသက်
ပျောက်လည်း နောက်သို့တဖန် ပြန်လှန်ဆုတ်နှစ်ခြင်းမရှိသဖြင့် ကျင့်တော်
မူအပ်သော ထိုသီလ သိက္ခာအာစာရကျေးဇူး အကျင့်ထူးနှင့်။ ဥပေတတာ၊
ကောင်းစွာ ပြည့်စုံတော် မူကြပေသည်၏ အဖြစ်သည်လည်း။ အဟော၊
ဪ အံ့ဩဖွယ်ကြီး ရှိပါပေစွ။

၉၈။ ဗုဒ္ဓပုတ္တဿ သံဃဿ၊ ဘုရားသားခေါ် သံဃာတော်မြတ်၏။
ယေနဉာဏစက္ခုနာ၊ အဝိဇ္ဇာမျှင် တိန်လွှာစင်၍ အမြင်ထက်စူး အကြင်
ဉာဏ်မျက်စိအထူးဖြင့်။ ဗာလေဟိ၊ သုံးရှာဘုံသူ နတ် လူ သာမန် ပုထုဇ္ဇန်တို့
သည်။ အဒိဋ္ဌံ၊ ထင်ရှားဆတ်ဆတ် ပရမတ်ကေန ရှိသည်မှန်လျက် တရံ
တခါမျှ မမြင်အပ် မမြင်စဖူးသော။ ယံအမတဒဿနံ၊ မီးနှင့်မကွာ ဖြစ်ပေါ်
လာသည့် မီးဇာဓမ္မ သင်္ခတအမှိုက် ပါမလိုက်၍ အအိုက်အဆူ အပူအပင်
အငြိုငြင်မျိုး ဝင်မတိုးသဖြင့် အဖိုးထိုက်တန် မြိုက်နိဗ္ဗာန်ကို အမှန်ထင်းထင်း
မြင်စွမ်းတော်မူနိုင်ခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဘံ အမတဒဿနံ၊ ထိုမြင်စွမ်း
တော်မူနိုင်ခြင်းသည်။ အဟောဝတ၊ ဪ အံ့ဩဖွယ်ကြီးရှိပါပေစွ။

ဗုဒ္ဓပုတ္တဿ စသော သံဃာနုဿတိဘာဝနာ နှစ်ဂါထာတို့၏ အဆုံးမှာ ဆက်ကာစပ်ဟပ်၍ ရှုတ်ဖတ်ရန် သရဏဂုဏ်ဂါထာကား-

၉၉။ ဧဝမစ္ဆရသမ္ပန္နံ၊ သံဃဉ္စ သရဏံ အဟံ။
ဂစ္ဆာမိ သရဏာပန္နံ၊ သံဇော မံ ပါတု သဗ္ဗဒါ။

ဟူသည်တည်း။

အနက်ကား--

၉၉။ ဧဝမစ္ဆရသမ္ပန္နံ ဤသို့ အံ့ဩဖွယ်ကျေးဇူး ဂုဏ်အထူးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူပေသော။ သံဃဉ္စ၊ သံဃာတော်မြတ်ကိုလည်း။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ခြင်းသို့၊ ဂစ္ဆာမိ၊ ကပ်ရောက်ပါ၏။ သရဏာပန္နံ၊ ကိုးကွယ်ခြင်းသို့ရောက်သော။ မံ၊ အကျွန်ုပ်ကို။ သံဇော၊ သံဃာတော်မြတ်သည်။ သဗ္ဗဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း။ ပါတု၊ စောင့်ရှောက်နိစ္စ မှိုင်းမတော်မူပါစေသတည်း။

ဤ၌လည်း ဗုဒ္ဓပုတ္တဿ အစရှိသော နှစ်ဂါထာတို့ဖြင့် သံဃဝန္တနာ ပြုလုပ်၍ သံဃာတော်ကို ရှိခိုးလိုသောအခါ သုံးခုမြောက် သရဏဂုဏ်ဂါထာကိုချ၍။--

၁၀၀။ ဧဝမစ္ဆရသမ္ပန္နံ၊ ဝန္တာမိ သိရသာ အဟံ။
သံဃံ အနေန ကမ္မေန၊ လဘာမိ တိဝိဓံသုခံ။

ဟူသော ဤဂါထာဖြင့် ရှုတ်ဆိုရှိခိုးရမည်။

အနက်ကား--

၁၀၀ ။အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဧဝမစ္ဆရသမ္ပန္နံ၊ ဤသို့ အံ့ဩဖွယ်ကျေးဇူး ဂုဏ်အထူးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူပေသော။ သံဃံ၊ သံဃာတော်မြတ်ကို။ သိရသာ၊ ဦးဖြင့်။ ဝန္တာမိ၊ သဒ္ဓါမြတ်နှိုး လက်စုံမိုး၍ ရှိခိုးပါ၏ဘုရား။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ အနေနကမ္မေန၊ သံဃာတော်ကို စိတ်ကြည်ညို၍ ရိုသေမြတ်နိုး ရှိခိုးပါရပူဇော်ရသည့် ပုညထက်သန် ဤသည်ကံကြောင့်။ တိဝိဓံသုခံ၊ လူနတ်နိဗ္ဗာန် သုံးတန်မည်မှတ် ချမ်းသာမြတ်ကို။ လဘာမိ၊ ရရပါလို၏။

၁၀၁။ န တေပါယံ ဂမိဿန္တိ၊ ယေ သံဃံ သရဏံ ဂတာ၊
ဣဇ္ဈာဒိနာ ယတော သတ္တာ၊ တဿာ ဂုဏံ ပကာသယိ။

၁၀၂။ ဇီဝန္တော ဇီဝယော သဒ္ဓါ၊ မရန္တော စ သပ္ပရိသော။
တဂ္ဂုဏာနုသရိတ္တာန၊ ခပယေ ဇီဝမတ္တနေော။

၁၀၁။ ယေ၊ အကြင်သူတော်ကောင်း အပေါင်းတို့သည်။ သံဃံ၊ သံဃာ
တော်မြတ်ကို။ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာဟူ၍။ ဂတော၊ ဆည်းကပ်ကြကုန်၏။ တေ၊
ထိုသူတော်ကောင်း အပေါင်းတို့သည်။ အပါယံ၊ ဒုက္ခအနဲနဲ ဆင်းရဲမျိုးစုံ အ
ပါယ်အုံ့သို့။ နာမိဿန္တိ၊ မလားကြရကုန်လတ္တံ့။ ဣစ္စာဒိနာ၊ ဤသို့အစရှိသည်
ဖြင့်၊ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသခင်သည်၊ တဿာ ထိုသံဃာနုသတိဘာဝနာ
ကုသိုလ်၏၊ ဂုဏံ၊ ဈေးဇူးဂုဏ်အင် အာနိသင်ကို။ ယတော၊ အကြင်ကြောင့်၊
ပကာသယံ ဟောပြောတော်မူပြီ။

၁၀၂။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ သဒ္ဓေါ၊ သဒ္ဓါတရားနှင့်ပြည့်စုံသော။ သပ္ပ
ရိသော၊ သူတော်ကောင်းသည်။ ဇီဝန္တော အသက်ရှည်သည်ရှိသော်။ ဝါ၊ အ
သက်ရှည်၍ နေရသေးသည်ရှိသော်။ တဂ္ဂုဏံ၊ သပ္ပဋိပန္နတာ စသော ထို
သံဃာတော်မြတ်၏ ဂုဏ်ကို။ အနုသရိတ္တာန၊ နေ့စဉ်မပြတ် အထပ်ထပ်အောက်
မေ့၍။ ဇီဝယေ၊ အသက်ရှည်စေရာ၏၊ မရန္တောစ၊ သေပြန်သည်ရှိသော်လည်း။
ဝါ၊ မနေရ၍ သေရပြန်သည်ရှိသော်။ တဂ္ဂုဏံ၊ ထိုသံဃာတော်မြတ်၏ ဂုဏ်
ကို။ အနုသရိတ္တာန၊ အထပ်ထပ်အောက်မေ့၍။ အတ္တနေော၊ မိမိ၏။ ဇီဝံ အသက်
ကို၊ ခေပယေ၊ ကုန်စေရာ၏။

သုဒ္ဓလ္လဘဘာဝနာယ သံဃာနုဿတိဘာဝနာ နိဋ္ဌိတာ။

သုဒ္ဓလ္လဘဘာဝနာယ၊ သုဒ္ဓလ္လဘဘာဝနာကျမ်း၌။ သံဃာနုဿတိဘာဝ
နာ၊ သံဃာတော်မြတ်၏ ဂုဏ်ကို အာရုံပြု၍ အဖန်တလဲလဲ အမြဲမပြတ် အ
ထပ်ထပ် အောက်မေ့ပွားများခြင်းကို ပြဆိုရာပြဆိုကြောင်းဖြစ်သော သံဃာ
နုဿတိဘာဝနာ အစိုင်းအခြား စကားအစဉ်သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးပြီ။

(တတိယအကြိမ်) ၁၁

၄။ မရုဏသထိဘာဝနာ

၁၀၃။ ဝဋ္ဋသိသံ တမံ မောဟံ၊ ကုလပုတ္တော ဝဟာဂဓေ။

အပ္ပမတ္တော မဟေရတ္တိံ၊ ဘာဝေယျ မရုဏသထိံ။

၁၀၃။ ဝဋ္ဋသိသံ၊ ဘဝသံသရာ ကြာကြီးကြာလျက် ကမ္ဘာအနန္တ မဆုံးရသော ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် စက်ရဟတ်၌ မပြတ်မစဲ ဝဋ္ဋဆင်းရဲ၏ အမြဲ ဖြစ်ကြောင်း ဦးခေါင်းငယ် မ တယ်မူလ အစရင်းဖြစ်သော။ တမံ မောဟံ၊ တွေဝေဖီစီး မောဟတည်းဟူသော အမှိုက်မှောင်ကြီးကို။ ဝဟာ တဓေ၊ ပယ်ဖျောက်ခြင်းငှာ။ ကုလပုတ္တော၊ အမျိုးစကောင်းသသီး အမျိုး ကောင်းသားသည်။ အပ္ပမတ္တော၊ မေ့လျော့ခြင်းမရှိသည်ဖြစ်၍။ အဟော ရတ္တိံ၊ နေ့ညဉ့်ပတ်လုံး။ မရုဏသထိံ၊ မရုဏာနုသထိကပ္ပဋ္ဌာန်းကို။ ဘာဝေ ယျ၊ ပွားများမယုတ် အားထုတ်ကြိုးစားရာ၏။

ကြိုးစားအားထုတ်ရန် မရုဏာနုသထိဘာဝနာ

၁၀၄။ အနိစ္စာ ဝတ သင်္ခါရာ၊ ဘိဇ္ဇနာ တာဝကာလိကာ။

သဗ္ဗသမ္ပတ္တိ ဟေတသံ၊ ဝိပတ္တိမရိယောသာနံ။

၁၀၄။ သင်္ခါရာ၊ တေဘုမ္မက သင်္ခါရတရားတို့သည်။ ဝတ၊ စင်စစ်။ အနိစ္စာ၊ အမြဲမရှိကုန်။ တာဝကာလိကာ၊ အရှည်မခံ အခိုက်အတန့်မျှ သာ တည်ကြဲကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဘိဇ္ဇနာ၊ ဖြစ်သမျှအသီးသီး အချည်းနှီး ပျက်စီးတတ်သော သဘောရှိကုန်၏။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ ဧတေသံ၊ ထိုသင်္ခါရ တရားတို့၏။ သဗ္ဗသမ္ပတ္တိ၊ ဖြစ်သမျှအစုစု အလုံးစုံပြည့်စုံမှုသည်။ ဝိပတ္တိ ပရိယောသာနံ၊ မကြာအပြီး သင်္ခါရပိးဖြင့် ပျက်စီးခြင်းသည်သာလျှင် အ ဆုံးရှိ၏။

၁၀၅။ သင်္ခါရပရိယာပန္နာ၊ ဓမ္မာနိစ္စာ တိကာလိကာ။
ဇာတိယာ အနုတိက္ကန္တာ၊ န မုတ္တာ မရဏဗ္ဗယာ။

၁၀၅။ သင်္ခါရပရိယာပန္နာ၊ သင်္ခါရ၌ အကျုံးဝင်ကုန်သော။ တိကာ
လိကာ၊ အတိတ်၊ အနာဂတ်၊ ပစ္စုပ္ပန်သုံးတန်သောကာလ၌ ယှဉ်ကုန်
သော။ ဓမ္မာ၊ ရုပ်နာမ်နှစ်ပါး ပေါ်လာသမျှကုန်သော သင်္ခါရတရားတို့
သည်။ အနိစ္စာ၊ အမြဲမရှိကုန်။ ဇာတိယာ၊ ဒုက္ခထောင်သောင်း ဆင်းရဲ
ပေါင်းတို့၏ အကြောင်းမူလ အစအရင်း ပဋိသန္ဓေတည်နေခြင်းမှ။ အနုတိ
က္ကန္တာ၊ မလွန်မြောက်နိုင်ကြကုန်သေးသော သတ္တဝါတို့သည်။ မရဏဗ္ဗယာ၊
မရဏမီး သေဘေးကြီးမှ။ နမုတ္တာ၊ မလွတ်နိုင်ကြကုန်။

၁၀၆။ အနိစ္စော မမယံ ကာယော၊ သင်္ခါရဓမ္မဘာဝဏှော။
န မုတ္တာ မစ္စု ဒုက္ခာ စ၊ ဇာတိယာ အနုတိက္ကမာ။

၁၀၆။ မမ၊ ငါ၏။ အယံကာယော၊ ရုပ်နာမ်နှစ်ဖြာ ငါးခန္ဓာကို
ငါ့ဟုခေါ်ဆို ဤသည်ကိုယ်သည်။ သင်္ခါရဓမ္မဘာဝဏှော၊ သင်္ခါရအစစ်
တရားမျိုး ဖြစ်သောကြောင့်။ အနိစ္စော၊ ဖောက်ပြန်ဖောက်လဲ မမြဲသော
သဘောရှိ၏။ ဇာတိယာ၊ ပဋိသန္ဓေတည်နေဖွားမြောက် သတ္တဝါတယောက်
ဟူသော အဖြစ်မှ။ အနုတိက္ကမာ၊ ဇာတိဥပါဒ် မပြတ်မကင်း မလွန်နိုင်
ခြင်းကြောင့်။ မစ္စု ဒုက္ခာစ၊ ကာလအခါ မကြာမရှည် သေမည်စင်းစင်း
သေရခြင်းတည်းဟူသော ဆင်းရဲမှလည်း။ နမုတ္တာ၊ မလွတ်သာချေသေး။

၁၀၇။ မရဏံ မေ ဘဝိဿတိ၊ ဥစ္ဆိဇ္ဇိဿတိ ဇီဝိတံ။
ဣမံ ဒေဟံ ဇဟိတ္တာန၊ ဂမိဿာမိ ဘဝန္တရံ။

၁၀၇။ မေ၊ ငါအား။ မရဏံ၊ ဘဝလုံးလုံး လက်စတုံးအောင် သေ
ဆုံးပျက်စီးရခြင်းသည်။ ဘဝိဿတိ၊ မြစ်ချေဦးလတ္တံ့။ မေ၊ ငါ၏။ ဇီဝိတံ၊
ဇီဝိတိန္ဒြေ တည်နေဆက်လက် ဤအသက်သည်။ ဥစ္ဆိဇ္ဇိဿတိ၊ သေမင်း
ဆတ်ဆတ် အတင်းဖြတ်၍ ပြတ်ရချေဦးလတ္တံ့။ ဣမံဒေဟံ၊ ပိုက်ဆံတပဲ
သား ကြေးတပြားမျှ ရောင်းစားစရာ ကြေးမပါသော မသာအရုပ် ဤ
ခန္ဓာကိုယ် အကောင်ပုပ်ကို။ ဇဟိတ္တာန၊ ထင်းကလားတုံး လက်ပံတုံး
သို့ အသုံးမဝင် မြေတွင်ကျန်ရစ် မြေစာဖြစ်အောင် စွန့်ပစ်ပို့ထားခဲ့၍။

ဘဝန္တရံ၊ နတ်ဘုံ လူ့ရွာ ငရဲရွာနှင့် ပြိတ္တာ တိရစ္ဆာန် သွားရန်စခမ်း
လမ်းပေါင်းများလှ တခုခုသောဘုံဘဝသို့။ ဂမိဿာမိ၊ ဝန်းရံခြွေရွှေ အတူ
နေသည့် ချစ်ဆွေးကဲ့ လူစုထဲမှ ခွဲ၍ငါ့မှာ ငါချည်းသာလျှင် မကြာလျှင်
လျှား နေ့လားညလား သွားရချေဦးအံ့။

၁၀၈။ မရဏံ မေ ဘဝိဿတိ၊ ဥဇ္ဇိစ္ဆိဿတိ ဇီဝိတံ။
မမာဝါသံ ဇဟိတုာန၊ ဂမိဿာမိ ဘဝန္တရံ။

၁၀၈။ မေ၊ ငါ့အား။ မရဏံ၊ သေဆုံးပျက်စီးရခြင်းသည်။ ဘဝိဿ
တိ၊ ဖြစ်ရချေဦးအံ့။ မေ၊ ငါ၏။ ဇီဝိတံ၊ ဇီဝိတိန္ဒြေ တည်နေဆက်လက်
ဤအသက်သည်။ ဥဇ္ဇိစ္ဆိဿတိ၊ သေမင်းဆတ်ဆတ် အတင်းဖြတ်၍ ပြတ်ရ
ချေဦးလတ္တံ့။ မမာဝါသံ၊ မှီရာကိန်းအောင်း ရိပ်ကျောင်းခန်းဝါ ငါ့နေရာ
ကို။ ဇဟိတုာန၊ စွန့်ပစ်ခဲ့၍။ ဘဝန္တရံ၊ ဘဝတပါးသို့။ ဂမိဿာမိ၊ နေ
လားညလား သွားရချေဦးအံ့။

လူတို့မှာ- မမာဝါသံ၊ ရိပ်အိပ်ခန်းဝါ ငါ့နေရာကို။
ဤသို့ရွတ်ဆိုရမည်။

မရဏသတိဘာဝနာပွားပုံ

မရဏသတိ ဟူသည် သေရမည့်အရေးကို အဖန်ဖန် တွေးကြံ ပွားများ
နေခြင်းပေတည်း။

ပွားများပုံ

- ၁။ (မရဏံ မေ ဘဝိဿတိ) ငါ့မှာ တနေ့ရောက်ကာ အမှန်မူချ
သေရဦးမှာ ပါကလား ဟူ၍လည်းကောင်း။
- ၂။ (မရဏံ မေနိယတံ) ငါ့မှာသေခြင်းသာ မြဲလှပါပေသည်ကလား
ဟူ၍လည်းကောင်း။
- ၃။ (အဝဿံ မရိတဗ္ဗမေဝ) မချွတ်ကေန် အမှန်မူချ သေရဦးမှာပါ
ကလား ဟူ၍လည်းကောင်း။

တခုခုကို ပါဠိသက်သက် မြန်မာသက်သက် ပါဠိ-မြန်မာရော၍
ဖြစ်စေ ပွားများရပါမည်။

၄။ ငါနှင့် ရွယ်တူ ငါ့အောက်လူ ကြီးသူ သေကြမ္မားလှပြီ၊ ပမာငါလဲ မရှောင်မလွဲ အမြဲသေရချေဦးမည် ဟူ၍လည်းကောင်း။

သေနေသူတဦးတယောက် ကြုံတွေ့ရာ၌ တွေ့ရသည့်အရာအား လျော်စွာ မိမိ၏သေခြင်းကို ဆင်ခြင်ပွားများရပါမည်။

၅။ အမိပမာ ငါတို့မှာ၊ သေရာချိန်ရောက် တွေ့ဦးမည်။

၆။ အဖပမာ ငါတို့မှာ၊ သေရာချိန်ရောက် တွေ့ဦးမည်။

၇။ ချစ်သားပမာ ငါတို့မှာ၊ သေရာချိန်ရောက် တွေ့ဦးမည်။

၈။ သွီးချစ်ပမာ ငါတို့မှာ၊ သေရာချိန်ရောက် တွေ့ဦးမည်။

၉။ အဘိုးပမာ ငါတို့မှာ၊ သေရာချိန်ရောက် တွေ့ဦးမည်။

၁၀။ ဦးလေးပမာ၊ အမေကြီးပမာ၊ အဖေကြီးပမာ၊ အဒေါ်ကြီးပမာ၊ အဒေါ်လေးပမာ၊ အရီးကြီးပမာ၊ အရီးလေးပမာ၊ အစ်ကိုကြီးပမာ၊ အစ်ကိုလေးပမာ၊ ညီလေးပမာ၊ ညီမလေးပမာ၊ အစ်မကြီးပမာ၊ အစ်မလေးပမာ၊ တူလေးပမာ၊ တူမလေးပမာ၊ တူကြီးပမာ၊ တူမကြီးပမာ၊ မြေးကြီးပမာ၊ မြေးလေးပမာ၊ မိတ်ဆွေပမာ၊ သူငယ်ချင်းပမာမောင်လေးပမာ။

၁၁။ မောင်ကြီးပမာ ငါတို့မှာ၊ သေရာချိန်ရောက် တွေ့ဦးမည်။

စသည်ဖြင့် တွေ့သူနှင့် သင့်လျော်အောင်တွဲစပ် ပွားများတတ်ပါစေ။

၁၀ ။ အစိရာဟံ မရိဿာမိ၊ အဝဿံ မရုဏင်္ဂတေ။

အန္တောဘိန္နာဝရောဟိဿံ၊ ပူတိပုဗ္ဗာဒိပဋ္ဌရံ။

၁၁။ ။ အဟံ၊ ငါသည်။ အစိရံ၊ မကြာမြင့်မီ။ အဝဿံ၊ မချွတ်။ မရိဿာမိ၊ သေရချေဦးအံ့။ အဟံ၊ ငါသည်။ မရုဏင်္ဂတေ၊ အသက်ကုန်ပျောက်၍ သေဆုံးခြင်းသို့ရောက်ခဲ့သည်ရှိသော်။ ပူတိပုဗ္ဗာဒိပဋ္ဌရံ၊ သွေးပုပ်ရေ ပြည်ပုပ်ရေ စသည်တို့ဖြင့် တတွေ့တွေ့ယိုစီး၍ ကျရာဖြစ်သော။ အန္တောဘိန္နာ၊ ပျဉ်ခေါင်းထဲသို့။ အဝရောဟိဿံ၊ မကြာစင်းစင်း ဆင်းရချေဦးအံ့။

၁၁၀။ အစိရာဟံ မရိဿာမိ၊ အဝဿံ မရဏင်္ဂတေ။
ဘောဂေ မိတ္တေ ဇဟိတွာဿ၊ နိက္ခမိဿံ သကာဿရာ။

၁၁၀။ အဟံ၊ ငါသည်။ အစိရံ၊ မကြာမြင့်မီ။ အဝဿံ၊ မချွတ်။
မရိဿာမိ။ သေရချေဦးအံ့။ အဟံ၊ ငါသည်။ မရဏင်္ဂတေ၊ အသက်ကုန်
ပျောက်၍ သေဆုံးခြင်းသို့ရောက်ခဲ့သည်ရှိသော်။ ဘောဂေ၊ ငါနှင့်စပ်ဆိုင်
ငါပိုင်ငါ့ဟာ ငါ့ဥစ္စာဟူသမျှတို့ကိုလည်းကောင်း။ မိတ္တေ၊ ချစ်သွီးချစ်
သား ချစ်မယားနှင့် ရှည်လျားမကွေ့ အတူနေသည့် ချစ်ဆွေအပေါင်း
ခင်ပွန်းကောင်းတို့ကိုလည်းကောင်း။ ဇဟိတွာန၊ စွန့်ပစ်ခဲ့၍။ သကာဿရာ၊
မိမိနေရာ အိမ်ခန်းဝါမှ။ နိက္ခမိဿံ၊ နောက်သို့တဖန် ပြန်ခွင့်မရ မုချ
ဆက်ဆက် တရက်ရက်၌ ထွက်ရ ချေဦးအံ့။

၁၁၁။ အစိရာဟံ မရိဿာမိ၊ ဂစ္ဆာမိ မစ္စု သန္တိကံ။
ဇဟိတွာန မမာဝါသံ ဂမိဿံ မတဂါမကံ။

၁၁၁။ အဟံ၊ ငါသည်။ အစိရံ၊ မကြာမြင့်မီ။ မရိဿာမိ၊ သေရ
ချေဦးအံ့။ မစ္စုသန္တိကံ၊ သေမင်းနိုင်ငံ သို့အထံသို့။ ဂစ္ဆာမိ၊ တရွေ့ရွေ့
မနား သွား၍နေရချေ၏တကား။ မမာဝါသံ၊ မိမိနေရာ အိမ်ခန်းဝါကို။
ဇဟိတွာန၊ စွန့်ပစ်ခဲ့၍။ မတဂါမကံ၊ မကြာမတင် ဝိညာဉ်ကြေပြုတ် သူ
ကောင်ပုပ်ကို စွန့်ပစ်ရာဖြစ်သော သုသာန်သင်းချိုင်း လုပ်တိုင်းနေရာ
သို့သေရွာသို့။ ဂမိဿံ၊ သွားရချေဦးအံ့။

၁၁၂။ အစိရာဟံ မရိဿာမိ၊ အဝဿံ မရဏင်္ဂတေ။
မတကူပါဝရောဟိဿံ၊ ဓုဝသေယျံ ဝိနိပ္ပတံ။

၁၁၂။ အဟံ၊ ငါသည်။ အစိရံ၊ နေ့ရက်အခါ မကြာမြင့်မီ။ အဝဿံ၊
မချွတ်။ မရိဿာမိ၊ သေရချေဦးအံ့။ အဟံ၊ ငါသည်။ မရဏင်္ဂတေ၊ အသက်
ကုန်ပျောက်၍ သေဆုံးခြင်းသို့ရောက်ခဲ့သည်ရှိသော်။ ဓုဝသေယျံ၊ ဘယ်ခါ
ကာလ ဘယ်ခဏမျှ မထရပဲ အမြဲအိပ်နေရာဖြစ်သော။ ဝိနိပ္ပတံ၊ ဖရိုဖရဲ
ပြိုကွဲပျက်စီး၍ ကျရာဖြစ်သော။ မတကူပံ၊ သုသာန်တူးကျင်း သူကောဇ်
တွင်းသို့။ အဝရောဟိဿံ၊ မကြာစင်းစင်း ဆင်းရချေဦးအံ့။

၁၁၃။ အစိရာဟံ မရိဿာမိ၊ ဂစ္ဆာမိ မဗ္ဗသန္တိကံ။
အညံ ဇာတိံ ဂဟေဿာမိ၊ နာသိယ မမ ဇာတိကံ။

၁၁၃။ အဟံ၊ ငါသည်။ အစိရံ၊ နေ့ရက်အခါ မကြာမြင့်မီ။ မရိ
ဿာမိ သေရချေဦးအံ့။ အဟံ၊ ငါသည်။ မဗ္ဗသန္တိကံ၊ သေမင်းနိုင်ငံ
သို့အထံသို့။ ဂစ္ဆာမိ၊ တရွေ့ရွေ့မနား သွား၍နေရအချေ၏ဘကား။ မမ
ဇာတိကံ၊ လူ့ရွာနတ်ဌာန် လူ့သဏ္ဍာန်နှင့် လူ့ဟန်ပီစွာ လူ့ခြင်းရာဖြင့်
ငါသည်ခင်းအပ် ငါ၏ဇာတ်ကို။ နာသိယ သိမ်းရုပ်ဖျက်ဆီးခဲ့၍။ အညံ
ဇာတိံ၊ တရားတဆူ မျိုးမတူ၍ လူအရပ်ရပ် နတ်အဖြာဖြာ ပြိတ္တာအနဲနဲ
ငရဲအတန်တန် တိရစ္ဆာန်အများ ခွေးလားဝက်လား ဇာတ်တပါးကို။ ဂဟေ
ဿာမိ ယူရချေဦးအံ့။

ဤဘာဝနာ ဂါထာ၌ -

အညံ ဇာတိံ ဂဟေဿာမိ၊ နာသိယ မမ ဇာတိကံ။

ဟူသော နောက်နှစ်ပါဒတို့၏ အဓိပ္ပာယ်ကား -

ဤလူ့ပြည်၌ ကပြကြကုန်သော ဇာတ်သူ ဇာတ်သားတို့သည် တခုသော
ရွာ၌ရွေ့ည နောက်ည အညည မိမိတို့ ကပြသောဇာတ်ကို အထပ်ထပ် မခင်း
မှု၍ တညတဇာတ် အရပ်ရပ်ပြောင်းလွှဲ၍ အနဲနဲ ခင်းကြရကုန်သကဲ့သို့
ထို့အတူ ဘုံသုံးပါး၌ ပုပု ရွရွ ရှိသမျှကုန်သော အထူးထူးသော ဇာတ်ရှိ
ကုန်သော သတ္တဝါတို့သည်လည်း လူဇာတ်နှင့်သေသူမှာ လူဇာတ်ကို
နတ်ဇာတ်နှင့် သေသူမှာလည်း နတ်ဇာတ်ကို သို့ စသည်ဖြင့် ခင်းမြဲသော
ဇာတ်ကောင်းမှ မပြောင်းမလဲ ခင်းမြဲတိုင်းဇာတ်ကို အထပ်ထပ် ခင်းကြရ
သည်မဟုတ်။

လောက၌ ဇာတ်သူဇာတ်သားတို့သည် ဇာတ်ထိန်းဇာတ်စီး ဆရာကြီးက
စီမံရာဇာတ်ကိုသာ ခင်းပြကြရကုန်သကဲ့သို့ ထို့အတူ ပုပု ရွရွ ရှိသမျှကုန်
သော သတ္တဝါတို့သည်လည်း ကုသိုလ်ကံ ဆရာကြီး ဇာတ်စီး ဇာတ်ထိန်း
ရှိပါကုန်မှကား လူဇာတ်ကိုဖျက်၍ တဖန်လူဇာတ်ကိုပင် ထပ်၍ ခင်းကြ
ရကုန်သည်လည်း ရှိကုန်၏။ လူဇာတ်ကိုဖျက်၍ နတ်ဇာတ်ကို ခင်းကြရ
ကုန်သည်လည်း ရှိကုန်၏။

လူဇာတ်တွင်မှလည်း မြန်မာလူဇာတ်ကိုခင်းပြီးမှ ကသဲ၊ ကုလား၊ ယိုးဒယား၊ ကချင်၊ ကရင်၊ တောင်သူ၊ လူရှိုင်းစသော ဇာတ်တို့ကို ပြောင်းလဲ၍ အနဲနဲ ခင်းကြရသည်လည်း ရှိကုန်၏။

မြန်မာဇာတ်တွင်မှလည်း ထင်းထင်းကြီးပါသော မင်းဇာတ် စိုးဇာတ်တို့ကို ခင် ပြီးမှ ဆောလျင်စွာ သိမ်းရုပ်၍ လူမဲ့ လူဆင်းရဲဇာတ်ကို ခင်းကြရသည်လည်း ရှိကုန်၏။

ကြည့်မညီ၊ ရှုမညီ၊ အကြီးအကျယ် သဌေး သူကြွယ် ဇာတ်ကောင်းကြီးတို့ကို ခင်းပြီးမှလည်း မကြာမတင် ဘုရင်သေမင်းက ရုပ်သိမ်းစေ၍၊ အဒိန္နာဒါန် အကုသိုလ်ကံစသော ဇာတ်စီး ဆရာကြီးတို့ ဆိုက်ရောက်လာ၍ ကူလီ အခမ်း၊ စာရင်းငှား၊ ဇာတ်သိန်၊ ဇာတ်သပေါက် ဇာတ်တို့ကိုခင်းကြသည်လည်း ရှိကုန်၏။

အချို့ကုန်သော သတ္တဝါတို့သည်လည်း အပါယ်လေးဘုံ အတွင်း အပါယ်ဇာတ်ကိုခင်းခိုက် ကုသိုလ်ကံမြတ် ဇာတ်စီးဆရာကြီး ဆိုက်ရောက်လာပေ၍ ပရိသတ်လူဗိုလ် အဆိုအဆဲ ခဲပေါက် ဒုတ်ပစ်ခံရသော အပါယ်ဇာတ်တို့ကို ရုပ်သိမ်း၍ လူဇာတ် နတ်ဇာတ်တို့ကို ခင်းကြရသည်လည်း ရှိကုန်၏။ အကုသိုလ်ကံအရပ်ရပ် ဇာတ်စီးဆရာကြီးတို့ မလိမ္မာသည့်အတွက် နှင့် လူကောင်း ရှင်ကောင်းဇာတ် စသည်တို့ကို သိမ်းရုပ်စေ၍ တိရစ္ဆာန်ဇာတ် ပြိတ္တာဇာတ် ငရဲဇာတ်တို့ကို ခင်းကြရသည်လည်း ရှိကုန်၏။

တိရစ္ဆာန်ဇာတ်တို့တွင်လည်း ဆင်၊ မြင်း၊ ကျွဲ၊ နွား၊ ကြောင်၊ ကျား၊ ခွေး၊ ဝက်၊ ကြက်၊ ငှက် ဂျိုး ခါ၊ မြွေပါ၊ ကင်း၊ သန်း စသော တိရစ္ဆာန်ဇာတ်တို့ကို ခင်းကြရလျှင် ဆင်ရုပ် ဆင်ဟန်၊ မြင်းရုပ် မြင်းဟန်၊ ကျွဲရုပ် ကျွဲဟန်၊ နွားရုပ် နွားဟန်၊

ကြောင်ရုပ် ကြောင်ဟန်၊ ကျားရုပ် ကျားဟန်၊
ခွေးရုပ် ခွေးဟန်၊ ဝက်ရုပ် ဝက်ဟန်၊
ခွေးသဏ္ဍာန် ဝက်သဏ္ဍာန်

စသည်တို့နှင့် အကုသိုလ်ကံဆရာကြီး ဇာတ်စီးဗိုလ်ချုပ် ထုလုပ်၍ ပေးသော ထိုဆိုအပ်ခဲပြီးသော ဆင်ခန္ဓာကိုယ်၊ ကျွဲခန္ဓာကိုယ်၊ ကြောင်ခန္ဓာကိုယ်၊ ကျားကိုယ်၊ ခွေးကိုယ် ဝက်ကိုယ်၊ ကြက်ကိုယ်၊ ငှက်ကိုယ်၊ မြွေ ကင်း သန်း

စသောသတ္တဝါတို့၏ ခန္ဓာကိုယ်တို့ကို ရ၍ မိမိတို့ ခင်းကြရ ပြုကြရသော
ဇာတ်အလိုက် ဆင်ရုပ် မြင်းရုပ်ကြီးတွေ လုပ်၍ ထွက်ကြရလိမ့်ဦးမည်။
ကြောင်ရုပ်၊ ကျားရုပ်၊ ခွေးရုပ်၊ ဝက်ရုပ် လုပ်၍ ထွက်ကြရလိမ့်ဦးမည်။
ကြက်ရုပ်၊ ငှက်ရုပ်၊ မြွေရုပ်၊ ကင်းရုပ်လုပ်၍ ကြက်ဇာတ်၊ ငှက်ဇာတ်၊ မြွေဇာတ်၊
ကင်းဇာတ် စသည်တို့ကို ခင်းကြရလိမ့်ဦးမည်။

ကုန်းမှာနေ ကိုးကုဋေ၊ ရေမှာနေ ဆယ်ကုဋေ ပြောကြလေသော စကား
နှင့် ဇာတ်အများကို ရေတွက်လိုက်လျှင် ဘဝသို့ယှဉ်တတ်သော ဘဝနေထိုင်
ပါပိမတဏှာ ဇာတ်အရာကြီးတို့စီရင်တိုင်း မညင်းမဆန် မလှန်နိုင်ကြ ခိုင်းခိုင်း
သမျှခင်း၍ လာခဲ့ကြရသော ဇာတ်တို့သည် ကုန်း၌ဇာတ်ပေါင်း ကိုးကုဋေ၊
ရေ၌ဇာတ်ပေါင်း ဆယ်ကုဋေ၊ ရေလည်းမဟုတ် ကုန်းလည်းမဟုတ် ဥဿဒ
ငရဲငယ် တရားနှစ်ဆယ်ရှစ်လုံးနှင့်တကွ ငရဲကြီးရှစ်ထပ် အောက်ကျဉ်းရပ်သား
ဇာတ်သမားတွေ ကျန်သေး၏။

ဤငရဲကြီးရှစ်ထပ် အောက်ကျဉ်းရပ်သား ဇာတ်သမားတို့၏ နေရာဌာန
နှင့်တကွ ဥဿဒငရဲငယ် တရားနှစ်ဆယ်ရှစ်လုံးတို့သည်လည်း သူ့သူငါ့
ပမာဒဝိဟာရီ မေ့လျော့ခြင်းကိုမှီ၍ နေ့ ရက် လနှစ်တို့ကို ကုန်စေကြကုန်
သော သတ္တဝါတို့၏ ဇာတ်အမျိုးမျိုး ပြောင်းလဲ၍ အနဲနဲကပြုရာ ဇာတ်ရုံ
ကြီးတွေဟူ၍ မှတ်ထိုက်၏။

အထူးအားဖြင့် အောက်ကျဉ်းရပ်သား ဇာတ်သမားတို့ ခင်းကြသော
ဇာတ်ကြောကား ရှည်၏။ ငရဲကြီး ရှစ်မျိုးတို့တွင် သိဉ္ဇိုင်းငရဲသည် အောက်
ငရဲကြီး ခုနစ်ထပ်တို့၏ အထက်ကျ၍ ခံရသော ငရဲသက်အခါ တာအတိုဆုံး
ပေတည်း။ ဤတာအတိုဆုံး သိမ်းရုံးစာနံ့ရပ် အပြီးသတ်လှယ်သော သိဉ္ဇိုင်း
ဇာတ်ရုံကြီးသို့ ဝင်ကြရကုန်မှ အချို့ သောသူတို့သည်လည်း လူတို့၏တွက်ရေ
အကုဋေပေါင်း တသိန်းခြောက်သောင်း နှစ်ထောင် ခန့်မျှလောက်ကြာမှ
သိဉ္ဇိုင်းဇာတ်တပဲ့ တချီသိမ်းကြရကုန်၏။

ကာဠသုတ်၊ သံဃာဋ္ဌ၊ ရောရုဝ၊ မဟာရောရုဝ၊ တာပန၊ မဟာတာပန၊
အဝိစိဟုဆိုအပ်သော ဇာတ်ရုံကြီးတို့၌ကား ကာလအခါ အကြာအရှည်
ပြောဖွယ်ရာ မရှိချေ။

ဤသို့ ဇာတ်ပေါင်းတက်ရေ ကုဋေများစွာ ကမ္ဘာအနန္တ ဇာတ်
မျိုးစုံခင်းခဲ့ကြ၍ ဘဝဖန်ခါ သံသရာမှာ ခန္ဓာငါးခု တရားစုကို
ရမှုသက်သက် သူ့အတွက်နှင့် ယခုထက်ပင် ဆက်လက်ရှည်၍ ဖွား
လျှင်မကြာ ဇရာကပ်ရောက် ဗျာဓိဖောက်၍ သေပျောက်ရမြဲ
ဤဆင်းရဲနှင့် မလဲနိုင်ပါတကားဟူ၍ လည်းကောင်း။

မိမိတို့ရရှိနေသော မနုဿဇာတ် ပဗ္ဗဇိတဇာတ်စသော ဇာတ်ထူး
ဇာတ်မြတ်ကြီးတို့ကိုဖျက်၍ ဇာတ်သစ် ဆက်လက် ကြရချေသေး၏
ဟူ၍လည်းကောင်း။

အသင်္ခတဇာတ် နိဗ္ဗာန်မြတ် ချမ်းသာကြီးမှတစ်ပါး ဇာတ်အရှုပ်
ဇာတ်ထွေး ပူဆွေးစရာ ဝေးကွာ၍ အေးမြရာအရပ် မရှိပါတကား
ဟူ၍လည်းကောင်း။

သူတော်ကောင်းများစွာပင် ဘာဝနာယူငင် တရားယှဉ်လျက် အစဉ်
မပြတ် အထပ်ထပ်နှလုံးသွင်းစေလို၍ ဤဘာဝနာဂါထာကို ရေးသားလိုက်
သည်။

ဤ ယခုပြဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည်ကား ဤဘာဝနာ ဂါထာ၏အရ နောက်
နှစ်ပါဒ၏ အဓိပ္ပာယ် သဘောတည်း။

၁၁၄။ အစိရာဟံ မရိဿာမိ၊ ဂမိဿာမိ ဘဝန္တရံ။
ဣမ အစိရဝါသေန။ ဝဿာမိ တာဝကာလိကံ။

၁၁၄။ အဟံ၊ ငါသည်။ အစိရံ၊ မကြာမြင့်မီ။ မရိဿာမိ၊ သေရချေ
ဦးအံ့။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဘဝန္တရံ၊ ဘဝတစ်ပါးသို့။ ဂမိဿာမိ၊ သွားရချေ
ဦးအံ့။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဣမ၊ ရိပ်ကျောင်းခန်းဝါ ဤနေရာ၌။ တာဝ-
ကာလိကံ၊ အခိုက်အတန့်။ ဝါ၊ တာဝကာလိကံ၊ အကြင်အခါ မကြာချက်
ချင်း အသက်ခွင်းမည့် သေမင်းဆိုက်ရောက် ထိုမျှလောက်သော အခါတိုင်ရုံ။
အစိရဝါသေန၊ မကြာမြင့်သော နေခြင်းဖြင့်။ ဝဿာမိ၊ နေရချေ၏
တကား။

ဤဂါထာ၌ ဣ၏အနက်ကို လူတို့မှာ “ဣမ၊ ရိပ်အိမ်ခန်းဝါ ဤနေ
ရာ၌” ဤသို့ရှုတ်ဆိုရမည်။

(ဤကား အမှာ)

၁၁၅။ အစိရာဟံ မရိဿာန၊ ဇဟိတွာန မမာသနံ။
အပထန္တော ဂမိဿာမိ၊ နိတဌာနံ သကမ္မုနာ။

၁၁၅။ အဟံ၊ ငါသည်။ အစိရံ၊ မကြာမြင့်မီ။ မရိတွာန၊ သေ၍။
မမာသနံ၊ ရိပ်ကျောင်းခန်းဝါ ငါ့နေရာကို။ ဇဟိတွာန၊ စွန့်ပစ်ခဲ့၍။
အပထန္တော၊ သွားရာစခန်း လမ်းမဆုံးသေးသည်ဖြစ်၍။ သကမ္မုနာ၊ မိမိ၏
အကုသိုလ်ကံ၊ ကုသိုလ်ကံသည်။ နိတဌာနံ၊ တခုခုသောဘဝ ဆောင်ယူရာ
ဘုံဌာနသို့။ ဂမိဿာမိ၊ နေ့လား ညလား သွားရချေဦးအံ့။

လူတို့မှာ “မမာသနံ၊ ရိပ်အိမ်ခန်းဝါ ငါ့နေရာကို” ဤသို့ ရှုတ်ဆို
ရမည်။

၁၁၆။ မုဟုတ္တံဝ ဝိသမေန္တော၊ သာသာယမဒ္ဓိကော ဝိယ။
ဣဓ အတိထိဝါသေန၊ အဓူဝေန ဝသာမဟံ။

၁၁၆။ အဟံ၊ ငါသည်။ မုဟုတ္တံဝ၊ ခဏတဖြုတ် တမဟုတ်မျှသာလျှင်။
သာသာယံ၊ လှပိုလ်အများ သွားရာအပါး လမ်းနား ဇရပ်၌။ ဝိသမေန္တော၊
ဘင်္ဂါနားနေ အပန်းဖြေသော။ အဒ္ဓိကောဝိယ၊ ခရီးသွားကြီးကဲ့သို့။ ဣဓ၊
နုညညအခါ မကြာဆတ်ဆတ် စွန့်ပစ်အပ်၍ လမ်းဇရပ်ပုံ ရိပ်အုံခန်းဝါ
ဤနေရာ၌။ အဓူဝေန၊ မမြဲသော။ အတိထိဝါသေန ဧည့်သည်၏နေခြင်း
ဖြင့်။ ဝသာမိ၊ နေ့ရချေ၏တကား။ (နှစ်သက်ရာ ရှုတ်ဆိုရာ၏။)

၁၁၇။ အစိရံ အဇ္ဇ ဝါ သွေ ဝါ၊ ပုန ပစ္စာ အနာဂမော။
ဣတော ဝါ သာမမန္တေန၊ နိက္ခမိဿ မဝဿဟံ။

၁၁၇။ အဟံ၊ ငါသည်။ အစိရံ၊ မကြာမြင့်မီ။ အဇ္ဇ ဝါ၊ ယနေ့လည်းကောင်း။
သွေ ဝါ၊ နက်ဖြန်လည်းကောင်း။ ပုနပစ္စာအနာဂမော၊ နောက်၌တဖန်
ပြန်လာခြင်း မရှိသည်ဖြစ်၍။ မမာ ငါ၏။ ဣတော ဝါသာ ရိပ်အိမ်ခန်းဝါ
ဤနေရာမှ။ အန္တေန၊ အသက်အာယု သေဆုံးမှုဖြင့်။ အဝဿံ မချွတ်။
နိက္ခမိဿံ၊ ထွက်ရချေဦးအံ့။ ဝါ နိက္ခမိဿံ၊ ပစ္စည်းရကြောင်း လုံ့လကောင်း
ဖြင့် စုဆောင်းနှုမြော ပေါပေါသမျှ ဘောဂဥစ္စာ ရတနာအင်္ဂါ ကယ်မျှရှိ
(တတိယအကြိမ်)၁၂

လည်း ဇီဝိတိန္ဒြေ သေမင်းချေ၍ ပျက်ကြွေကာလ သေခဏ၌ ရှေးမျှလက်ကိုင် မယူနိုင်၍ မဆိုင်ကိုယ်မှ အကုန်ပလျက် ရှိသမျှစွန့်ပစ် အဝတ်ညစ်နှင့် အသစ် အလတ် စုတ်ပြတ်ကင်းလွတ် ခါးဝတ်ရှိမှ ကျန်ရစ်သူက ချွတ်ယူလိုက်ကြ စီရင်ချလျက် ဝင်းမှပြင်ဘက် နေ့ရက်မရှေ့ ထွက်သွားစေဟု အမေ့မစပ် သေမင်းဖြတ်၍ အပြတ်အကင်း မိမိဝင်းသို့ ချင်းဖို့မမြင် ဝင်ခွင့်မရ မုချ ဆက်ဆက် တရက်ရက်၌ ထွက်ရချေဦးအံ့။

၁၁၀။ အဋ္ဌိတော ခဏမတ္တံပိ၊ ဂစ္ဆာမိ မစ္စသန္တိကံ။

အစီရံ အဇ္ဇ ဝါ သွေ ဝါ၊ ဂမိဿန္တမဝဿဟံ။

၁၁၀။ အဟံ၊ ငါသည်။ ခဏမတ္တံမို့၊ မျက်တောင် တခတ်ခန့်ကာလ တခဏမျှလည်း။ အဋ္ဌိတော၊ တန့်နားရပ်ဆိုင်းခြင်း မရှိသည်ဖြစ်၍။ မစ္စသန္တိကံ၊ သေမင်းနိုင်ငံ သူ့အထံသို့။ ဂစ္ဆာမိ၊ တရွေ့ရွေ့မနား သွား၍နေရ ချေ၏။ အဟံ၊ ငါသည်။ အစီရံ၊ မကြာမြင့်မီ။ အဇ္ဇ ဝါ၊ ယနေ့လည်းကောင်း။ သွေ ဝါ၊ နက်ဖြန်လည်းကောင်း။ အဝဿံ၊ မချွတ်။ တံ၊ ထိုသေမင်းမျက် မှောက် သူ့လက်အောက်သို့။ ဂမိဿံ၊ ရောက်ရချေဦးအံ့။

၁၁၉။ အဋ္ဌိတော ခဏမတ္တံပိ၊ ဂစ္ဆာမိ မစ္စသန္တိကံ။

နု ယုတ္တံ မေ ပမာဒါယ၊ ဂမိဿန္တမဝဿဟံ။

၁၁၉။ အဟံ၊ ငါသည်။ ခဏမတ္တံမို့၊ မျက်တောင်တခတ်ကာလ တခဏ မျှလည်း။ အဋ္ဌိတော၊ တန့်နားရပ်ဆိုင်းခြင်း မရှိသည်ဖြစ်၍။ မစ္စသန္တိကံ၊ သေမင်းနိုင်ငံ သူ့အထံသို့။ ဂစ္ဆာမိ၊ တရွေ့ရွေ့မနား သွား၍နေရ၏။ မေ၊ ငါအား။ ပမာဒါယ၊ သုံးဝရတနာ ဆည်းကပ်ခါနှင့် လှူဒါသီလ နိစ္စမကွာ ဘာဝနာပျော်မွေ့ ကိုးကွယ်ရာဟူသရွေ့၌ မေ့လျော့နေခြင်းငှာ။ နယုတ္တံ၊ မသင့်။ အဟံ၊ ငါသည်။ အဝဿံ၊ မချွတ်။ တံ၊ ထိုသေမင်းမျက်မှောက် သူ့လက်အောက်သို့။ ဂမိဿံ၊ ရောက်ရချေဦးအံ့။

၉၂၀။ အစုပ္ပိတေ ဝိယနာတိဋ္ဌံ၊ မရဏာသန္တံ ခဏာ ခဏံ။

တံတံကာမရုတံ ဂေဝံ၊ ဣဝံ ဧတေန ဆေဒယ။

၁၂၀။ တေ၊ သင်၏။ အာယု၊ အသက်သည်။ အတိဋ္ဌံ၊ တန်နား
ရပ်ဆိုင်းခြင်းမရှိ။ ခီယနာ၊ နာရီဗိဇနာ ခရာအဆက်ဆက် ကုန်ခန်းချက်
ကြောင့်။ ခဏာခဏံ၊ တခဏထက်တခဏ။ မရဏာသန္ဓံ၊ သေခြင်းနီးလှ
ချေပြီ။ တေန၊ ထိုသို့သေရေးမရဏဘေးဘယနှင့် နီးလှချေသောကြောင့်။
တံတံကာမရတံ၊ ထိုထိုအစုစု ဝတ္ထုများစွာ ကိလေသာအာရုံ ကာမဂုဏ်၌
ပျော်ပိုက်စွဲလမ်း၍နေသော။ ဂေခံ၊ လောဘဇောအာသာ မက်မောသော
တဏှာကို။ တုဝဋ္ဌံ၊ လျင်မြန်စွာ၊ ဆေဒယ၊ ဖြတ်တောက်လော့။

၁၂၁။ ခဏမတ္တမ္ပိ ဂစ္ဆန္တော၊ အဋ္ဌိတော၌ မိစ္ဆုသန္တိကံ။
ဝေရညေန တုဝံ ကာတု၊ မိစ္ဆသိန္နံတံဒန္တရေ။

၁၂၁။ တုဝံ၊ သင်သည်။ ခဏမတ္တမ္ပိ၊ မျက်တောင် တခတ်ခန့်ကာလ
တခဏမျှလည်း။ အဋ္ဌိတော၊ တန်နားရပ်ဆိုင်းခြင်း မရှိသည်ဖြစ်၍။ မစ္ဆု
သန္တိကံ၊ သေမင်းအနားယူထံပါးသို့။ ဂစ္ဆန္တော၊ တရွေ့ရွေ့မနား သွား၍
နေရပါလျက်။ တဒန္တရေ၊ ထိုသေမင်းထံပါး မရောက်မီအကြား၌။ အညေန၊
သူတပါးနှင့်။ ဝေရံ၊ ရန်ကို။ ကာတု၊ ပြုခြင်းငှာ။ မိစ္ဆသိန္နံ၊ အလို
ရှိသေးသလော။

၁၂၂။ အတ္တိနံ ဩဝဒိတုာန၊ ဧဝံ စ အတ္တနောဒဒယ။
ရာဂါဒိဝေရိကေ ပါပေ၊ နိဒ္ဒမေယျ ဝိစက္ခဏော။

၁၂၂။ ဧဝံ စ၊ ဤသို့လည်း။ အတ္တိနံ၊ မိမိကိုယ်ကို။ ဩဝဒိတုာန၊
ဆုံးမ၍။ အတ္တိနံ၊ မိမိ၌။ ဥဒယေ၊ အသစ်အသစ် ဖြစ်ပေါ်လာကုန်သော။
ပါပေ၊ မကြာမတင် ဝိညာဉ်ကျေပျက် အသက်ကုန်ပျောက် အပါယ်ဘုံသို့
ရောက်စေတတ်ကုန်သော။ ရာဂါဒိဝေရိကေ၊ တအိအိဖမ်း အကြမ်းဖမ်းနှင့်
စွဲလမ်းနှောင့်ယှက် အဆိပ်တက်သို့ နှိပ်စက်မတူ ရာဂ ဒေါသ စသော မိမိ၏
ရန်သူတို့ကို။ ဝိစက္ခဏော၊ ပညာရှိသည်။ နိဒ္ဒမေယျ၊ ခါခါကြိမ်ဖန် လက်ခံ
မလုပ် သုတ်သုတ်လျင်စွာ နှစ်ထုတ်ရာ၏။

၁၂၃။ ဂတေ ဌိတေ နိသိန္နံ စ၊ သယနေ စာနိဝတ္တိတော။
အဋ္ဌိတောဟံ ဘဝေါသာနံ၊ ဂစ္ဆာမိ မစ္ဆုသာတနံ။

၁၂၃။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဂတေ၊ သွားဆဲခဏ၌လည်းကောင်း။ ဌိတေ၊ ရပ်ဆဲခဏ၌လည်းကောင်း။ နိသိန္ဓေ၊ ထိုင်ဆဲခဏ၌လည်းကောင်း။ သယနေစ၊ အိပ်ဆဲခဏ၌လည်းကောင်း။ အနိဝတ္တိတော၊ နောက်သို့တဖန် ပြန်လှန်ဆုတ်နစ်ခြင်း မရှိသည်ဖြစ်၍လည်းကောင်း။ အဌိတော၊ မျက်တောင် တခတ်ခန့်မျှ ရပ်တန့်ခြင်း မရှိသည် ဖြစ်၍လည်းကောင်း။ ဘဝေါသာနံ၊ ဤရုပ် ဤနာမ် ဤသဏ္ဍာန်နှင့် ခန္ဓာပဉ္စက မကျန်ရအောင် လက်စပြတ်တုံး ဘဝ၏အဆုံးဟု ဆိုအပ်သော။ မစ္စုသာတနံ၊ ကိုးဆယ့်ခြောက်ဖြာ ဘေးရောဂါနှင့် ဝေဒနာ အချက်ချက် လက်နက်ကိုယ်တိုင်း ပစ်ခတ်သွင်း၍ သေမင်း၏ သတ်ဖြတ်ရာကာလ ချိန်သမယသို့။ ဂစ္ဆာမိ၊ သေနေ့ သေရက် သေဘက်သို့ချီ သေဘက်မှီလျက် နာရီဗိဇနာ ခရာမနား ကုန်သောအားဖြင့် တသွားတည်းသွား၍ နေရချေ၏တကား။

၁၂၄။ အသိတေ စ ပီတေ ခါဒေ၊ သာယိတေ စေဝ ဘာသနေ။
 ကိဉ္ဇိကဓမ္မေ အဌိတောဟံ၊ ဂစ္ဆာမိ မစ္စုနောပ လိသံ။

၁၂၄။ အဟံ၊ ငါသည်။ အသိတေ စ၊ စားဆဲခဏ၌လည်းကောင်း။ ပီတေ စ၊ သောက်ဆဲခဏ၌လည်းကောင်း။ ခါဒေ၊ ခဲ့ဆဲခဏ၌လည်းကောင်း။ သာယိတေစေဝ၊ လျက်ဆဲခဏ၌လည်းကောင်း။ ဘာသနေ၊ စကားပြောစဉ် အခါ၌လည်းကောင်း။ ကိဉ္ဇိကဓမ္မေ၊ တစုံတခုအမှုကိုပြုစဉ် အခါ၌လည်းကောင်း။ အဌိတော၊ တန့်နားရပ်ဆိုင်းခြင်း မရှိသည်ဖြစ်၍။ မစ္စုနော၊ သေမင်း၏။ ပါသံ၊ ဘေးအတန်တန် ရန်အသွယ်သွယ် အန္တရာယ်အဖြာဖြာ ရောဂါအဝဝ မလွတ်ရအောင် ရှေ့မှခင်းကျင်း ထောင်သောကွင်းသို့။ ဂစ္ဆာမိ၊ သေနေ့ သေရက် သေဘက်သို့ချဉ်း သေဘက်နင်းလျက် သေမင်း လှည့်ရာသေရာသေကွင်း သေနာတိုင်းသို့ ဆင်းတဲ့ရအောင် သေပျိုးကောင်မှီ ရောက်အောင်လျင်လျား တသွားတည်းသွား၍ နေရချေ၏တကား။

၁၂၅။ မရဏပရိယန္တံ၊ ဇီဝိတံ မေ နဌဿတိ။
 စိရာဌိတော မုဟုတ္တမ္ပိ၊ နိစ္စံ ဂစ္ဆာမိ တံ အဟံ။

၁၂၅။ မေ၊ ငါ၏။ ဇီဝိတံ၊ ဇီဝိတိန္ဒြေ တည်နေဆက်လက် ဤအသက် သည်။ မရဏပရိယန္တံ၊ နေ့ရက်အခါမကြာစင်းစင်းပျက်ကင်း၍ သေခြင်း

လျှင် အဆုံးရှိ၏။ မေ၊ ငါ၏။ ဇီဝိတံ၊ ဇီဝိတိန္ဒြေသည်။ စိရံ၊ ကြာမြင့်ရှည်စွာ။ နဋ္ဌဿတိ၊ မတည်လတ္တံ့။ အဟံ၊ ငါသည်။ မဟုတ္တမ္ပိ၊ ခဏတဖြုတ် တမဟုတ် မျှလည်း။ အဋ္ဌိတော၊ တန့်နားရပ်ဆိုင်းခြင်း မရှိသည်ဖြစ်၍။ တံ၊ ထိုသေနေ့ သေရက် သေဘက်၌မို့ သေနာရီအတွင်း သေခြင်းအဆုံးသို့၊ နိစ္စံ၊ အခါမစ အမြဲပုံသေ။ ဂစ္ဆာမိ၊ တရွေ့ရွေ့မနား တသွားတည်းသွား၍ နေရချေ၏ တကား။

၁၂၆။ ဘေဒနပရိယန္တောဝ၊ မျာယံ ကာယော နဋ္ဌဿတိ။
စိရေဋ္ဌိတော မဟုတ္တမ္ပိ၊ နိစ္စံ ဂစ္ဆာမိ တံ အဟံ၊

၁၂၆။ မေ၊ ငါ၏။ အယံကာယော၊ ရုပ်ပေါင်းမြားမြောင် ဤကိုယ် ကောင်သည်။ ဘေဒနပရိယန္တောဝ၊ မုချအပြီး ပျက်စီးခြင်းသည်သာလျှင် အဆုံးရှိ၏။ စိရံ၊ ကြာမြင့်ရှည်စွာ။ နဋ္ဌဿတိ၊ မတည်လတ္တံ့။ အဟံ၊ ငါသည်။ မဟုတ္တမ္ပိ၊ တမဟုတ်မျှလည်း။ အဋ္ဌိတော၊ တန့်နားရပ်ဆိုင်းခြင်း မရှိသည် ဖြစ်၍။ တံ၊ ထိုကိုးဆယ့်ခြောက်ဖြာ ဆိုက်ရောက်လာက နာဒုက္ခဖြင့် မုချ အပြီး အချည်းနှီးသာ ပျက်စီးရအံ့သော အခါသို့။ နိစ္စံဂစ္ဆာမိ၊ အမြဲပုံသေ သွား၍နေရချေ၏တကား။

ဤ၌ ငါသည် ရုပ်တန်ခြင်းမရှိ သေမင်းထံပါး သွား၍နေရချေ၏ တကား သေမင်းထံပါး သွား၍နေရချေ၏ တကားဟု တူရာဘူ၍ စိုးစဉ်း စိုးစဉ်း ကဲ့သော ဘာဝနာပါဠိအနက်ဘို့ကို မေ့လျော့ခြင်း ပမာဒတရား အားကြီးနှိပ်စက်အပ်ကုန်သော ငါတို့အား အကြိမ်ကြိမ်အထပ်ထပ် ရှုတ်ဖတ် နှုတ်ဝယ် သရဇ္ဈာယ်ခြင်းသည် ထိပ်လန့်ခြင်း သတ်သံဝေဂတရား ဖြစ်ပွား၍ မရဏဿတိ တချက်တချက်မိသဖြင့် ရာဂ ဒေါသ စသော ကိလေသာ နှမ်းညှိုး၍ အကျိုးများစွာ ဖြစ်ပါလတ္တံ့။

ငါသည် တနေ့ထက်တနေ့ တနာရီထက်တနာရီ သေဘေးကြီးနှင့် နီးလှ ချေပြီ သေဘေးကြီးနှင့် နီးလှချေပြီဟူ၍လည်းကောင်း၊ သေရချေသေး သေရ ချေသေးဟူ၍လည်းကောင်း အကြိမ်ကြိမ် ထပ်ကာထပ်ကာ နှုတ်မှာမပြတ် ရှုတ်ဖတ်သရဇ္ဈာယ်ခြင်း နှလုံးသွင်းခြင်းသည်ပင်လျှင် ဘာဝနာကုသိုလ်ကို ပွားစေသည်မည်၏။ ဘာဝနာကုသိုလ်ကို ပွားစေသော သူမြတ်ဟူ၍ ဆိုအပ်၏။

ဤကား ဘာဝနာ၏အရာမှာ အခါခါအထပ်ထပ် ရွတ်ဖတ်သရဇ္ဈာယ်
ခြင်း၌ ကောသဇ္ဇမဖြစ်ရန် သတိပေးမှုပေတည်း။

၁၂၇။ ခဏိကမရဏဇ္ဇေဝ၊ ဇရာ စ ပရိပါစနာ။

မျှယု မဟာဝိနာသန္တံ၊ ခိပ္ပံ ပါဇေတိ သဗ္ဗဒါ။

၁၂၇။ ခဏိကမရဏဇ္ဇေဝ၊ လက်ပစ်တတုက်ခန့်အခါ ဤမျှကြာလျှင်
သင်္ချာတုက်ရေ ရုပ်ကျွေ နာမ်သေ အကုဋေပေါင်း ထောင်သောင်းမက
သွန်၍ချသို့ ဖြစ်သမျှချုပ် တသုတ်သုတ်နှင့် တဟုတ်ဟုတ်စဉ်တိုက် ပျက်၍
လိုက်သော ခဏိကမရဏသည်လည်းကောင်း။ ပရိပါစနာ၊ နေ့ရက်အခါ
နာရီအဆင့်ဆင့် ဓာတ်မီးသင့်၍ ရင့်ခြင်းဟုဆိုအပ်သော။ ဇရာ စ၊ အိုခြင်း
သဘောတရားသည်လည်းကောင်း။ မေ၊ ငါ၏။ အာယု၊ အသက်ကို။
မဟာဝိနာသန္တံ၊ ဥပါဒ်အန္တရာယ် အသွယ်သွယ်နှင့် ကိုးဆယ့်ခြောက်ဖြာ
ဆိုက်ရောက်လာ၍ ကြီးစွာသောပျက်စီးခြင်းအဆုံးသို့။ ခိပ္ပံ ခိပ္ပံ၊ လျင်စွာ
လျင်စွာ။ သဗ္ဗဒါ၊ နေ့ရောညဉ့်ပါ အခါခပ်သိမ်း။ ပါဇေတိ၊ မျက်တောင်
တခတ်ခန့်မျှ ရပ်တန့်မနေ ချုပ်ကြေကိစ္စ အိုကိစ္စဖြင့် ခဏအဆက်ဆက်
ကုန်ခန်းချက်ကြောင့် သေဘက်သို့ကိုင်း သေဘက်ရှိုင်းလျက် မဆိုင်းအတိုင်
သိန္ဓောနှင့်သို့ ဆောလျင်မကြာ သေရာသက္ကရာဇ် သေနှစ်သို့ကျ သေလ၌
ယှဉ် သေရက်ဝင်အောင် တနှင်တည်းနှင်၍ နေချေ၏တကား။

၁၂၈။ ဂေါဃာတကေန၊ ဂေါဃံဘတော၊
နီတောဝ ဂေါဏဃာတနံ။

ဇရာပိ မံ အဋ္ဌိတာဝ၊
အာနေတိ မစ္စုသန္တိကံ။

၁၂၈။ ဣမ၊ ဤလောက၌။ ဂေါဃာတကေန၊ နွားသတ်မှုဆိုးသည်။
ဃာတော၊ သတ်အပ် သတ်ထိုက်သော။ ဂေါ၊ နွားကို။ ဂေါဏဃာတနံ၊
နွားသတ်လုပ်တိုင်း နွားသင်းချိုင်းသို့။ နီတောဝ၊ ဆောက်ယူအပ်သကဲ့သို့။
ဝေံ၊ ဤအတူ။ ဇရာပိ၊ နေ့ရက်အခါ နာရီအဆင့်ဆင့် ရင့်ခြင်း အိုခြင်းဟု
ဆိုအပ်သော ဇရာတရားသည်လည်း။ အဋ္ဌိတာဝ၊ တန့်နားရပ်ဆိုင်းခြင်း မရှိ

သည်ဖြစ်၍သာလျှင်။ မစ္စုသန္တိကံ၊ သေမင်းနိုင်ငံ သူ့အထံသို့။ အာနေတိ၊
ခဏမစဲ အမြဲပုံသေ ဆောင်ယူ၍နေ၏။

၁၂၉။ ဂေါယုခံ ဂေါဝပဿိဒ္ဓာ၊ သမ္ပဿန္တော တဒန္တရေ။
တုဝံ အညနုပါရမ္ဘိ၊ ပုဇ္ဇာဋ္ဌိံ ကာတုမိစ္ဆသိ။

၁၂၉။ တဒန္တရေ၊ ထိုနှားသတ်လုပ်တိုင်း နှားသင်းချိုင်းသို့ မရောက်မီ
အကြား၌။ ဂေါယုခံ၊ နှားအပေါင်းကို။ ပဿိဒ္ဓာ မြင်သောကြောင့်။
သမ္ပဿန္တော တချိန်းချိန်းတွံသော၊ ဂေါဝ၊ နှားကဲ့သို့။ တထာ၊ ထိုအတူ။
တုဝံ၊ သင်သည်။ အညေ၊ သူ့ဘာပီးတို့ကို။ ဥပါရမ္ဘိဝါ၊ မျက်မာန်
ထောင်းထောင်း တချောင်းချောင်းနှင့် စောင်းမြောင်းကြိတ်ခဲ မေတ္တာနဲ့
သဖြင့် ညှဉ်းဆဲခြင်းပြု ချုပ်ချယ်မှုကိုလည်းကောင်း။ ပုဇ္ဇာဋ္ဌိံဝါ၊ သေသောက်
ကြူးနှင့် သူ့ရှူးပမာ လွန်စွာထန်ပြင်း ရယ်ခမာခြင်းကို လည်းကောင်း။
ကာတု၊ ပြုလုပ်၍နေခြင်းကို။ ဣစ္ဆသိန္နံ၊ အလိုရှိသေးသလော။

ဤဂါထာဝယ် သမ္ပဿန္တောဟူသောပုဒ်၌

သံပုနပ္ပနံ ဝဿတိ ရဝတိတိ သမ္ပဿန္တော။
သံပုဗ္ဗ ဝဿခာတ်၊ ဝဿ သဒ္ဓေ ဓာတ်အနက်။
တိရစ္ဆာနဂတာနံ ဟိရုတံ ဝဿိတမုစ္စတေ။
အဘိခါနိ။
ခဂ္ဂါဒိနံ တိရစ္ဆာနဂတာနံ ရုတံ ဝဿိတန္တုစ္စတေ။
ရင်းဋီကာ။
သဝိဇာနံ သိင်္ဂါလာနံ သကုဏာနဉ္စ ဝဿိတံ။
ဇဝနဟံသဇာတ်။

၁၃၀။ ဝဿမာသဒိဝါနဉ္စ၊ သဒ္ဓိနဉ္စ ခယေ ခယေ။
မမ ယု ဒိယဇော နိစ္စံ မရဏာသန္တံ ခဏေခဏေ။

၁၃၀။ ဝဿမာသဒိဝါနဉ္စ နှစ်၊ လ၊ နေရက်တို့၏ လည်းကောင်း။
သဒ္ဓိနဉ္စ၊ နာရီပီဇနာ ပြန်ခခုတို့၏လည်းကောင်း။ ခယေ ခယေ၊ ကုန်တိုင်း

ကုန်တိုင်း။ မမ၊ ငါ၏၊ အာယု၊ အသက်သည်။ နိစ္စံ၊ အမြဲ။ ခီယတေ၊
ခဏမစဲ အမြဲပုံသေ ကုန်၍နေ၏။ ခဏေခဏေ၊ ခဏတိုင်း ခဏတိုင်း။ မရဏာ
သန္နံ၊ သေခြင်းနှင့် နီးလှချေ၏။

၁၃၁။ ဒိဝါဒိဝေ ဂိမေ သုပ္ပံ၊ သရကာနံ ဒကံယထာ။
မမာယံ ဒိတတေဒိပ္ပံ၊ မှီရဏာသန္နံ ခဏေခဏေ။

၁၃၁။ ဂိမေသု၊ ပုအိုက်လောင်စာ နွေအခါတို့၌။ သရကာနံ၊ အင်းငယ်
အိုင်ငယ်တို့၏။ ဒကံ၊ ရေသည်။ ဒိဝါဒိဝေ၊ တနေ့ထက် တနေ့။ အပ္ပံ-
ယထာ၊ ဆုတ်ယုတ်နည်းပါး ခန်းသွားလေဘိသကဲ့သို့။ တထေဝ၊ ဧို့အစာ
သာလျှင်။ မမ၊ ငါ၏။ အာယုပိ၊ အသက်သည်လည်း။ အပ္ပံ၊ တနေ့
တခြား နည်းပါးကုန်ခန်း၏။ ခဏေခဏေ၊ ခဏတိုင်း ခဏတိုင်း။ မရဏာသန္နံ၊
သေခြင်းနှင့် နီးလှချေ၏။

၁၃၂။ ဣမ မေ လဒ္ဓဇီဝဿ၊ အပ္ပတ္တာ စ ခဏာခဏံ။
ဒိယနေနံ ဣဒံ ဇီဝံ၊ ရဿတ္တာ မရဏန္တိကံ။

၁၃၂။ မေမယာ၊ ငါသည်။ ဣမ၊ ကလိယုဂ်ဆန်း ဆုတ်ကပ်တန်း၌
ဖုံးလွှမ်းစိတ်မှာ အဝိဇ္ဇာနှောင့်ယှက် တရားပျက်၍ အသက်တိုရာ ဤအခါ၌။
လဒ္ဓဇီဝဿ၊ ရအပ်သောအသက်၏။ အပ္ပတ္တာ စ၊ အိုလွယ် နာလွယ် သေ
ပျောက်လွယ်သဖြင့် ကြာမြင့်အရှည်မတည်နိုင်ပဲ နဲလှသည်၏အဖြစ်ကြောင့်
လည်းကောင်း။ ဣဒံဇီဝံ၊ ငါနှင့်မဆိုင် သေမင်းပိုင်သည် မခိုင်လှပဲလျက်
ဤအသက်သည်။ ခဏာခဏံ၊ တခဏထက်တခဏ။ ခီယနေန၊ နာရီပီဇနာ
ခရာအဆက်ဆက် ကုန်ခန်းချက်ကြောင့်။ ရဿတ္တာ စ၊ မရဏဘင် အစဉ်
မနား ယှဉ်သောအားဖြင့် ဓားစက်အောက်မှာ တည်ရောက်လာသို့ အခါ
ဟူသရွေ့ နေ့နေ့ ညည ဘယ်ကာလမျှ ခဏမစဲ တသွန်တည်းကုန် တဟုန်
တည်း တိုသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း။ မရဏန္တိကံ၊ သေခြင်းနှင့်
နီးလှချေ၏။

ဣမ မေ လဒ္ဓဇီဝဿ စသော ဂါထာဝယ် လောကဝေါဟာရအလိုက်
ဆိုလို၍ ခဏာခဏံဟု ဆိုပေသည်။ ခဏံကို ကြောသမယံကဲ့သို့ ရုပ်ပြီးကို
မှတ်ရာ၏။ (ဤကား အမှာ)

၁၃၃။ မာ ဝံတွ မညသိ မေ ကာယော၊
သေလထမ္ဘောဝ ဌဿတိ။
ဣတိ မစ္စုဘိမဒ္ဒေန၊
အစိရံ ပပတိဿတိ။

၁၃၃။ မေမမ၊ ဝါ၏။ ကာယော၊ အရေအသား ဖွန့်ထွား ရှန်းစို
နုပျိုခိုင်မာ ကိုယ်ခန္ဓာသည်။ သေလထမ္ဘောဝ၊ မြဲစွာကြန့်ခိုင် မလဲနိုင်သော
ကျောက်တိုင်ကြီးကဲ့သို့။ ဌဿတိ၊ တည်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တံ၊
သင်သည်။ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို။ မာမညသိ၊ မှတ်ထင်အောက်မေ့၍
မနေလင့်။ တေ၊ သင်၏။ ကာယော၊ 'ကျောက်တိုင်မယွင်း တောင်တင်း
ခိုင်မာ ကိုယ်ခန္ဓာသည်။ မစ္စုဘိမဒ္ဒေန၊ သေမင် ဆင်ဆိုး လာ၍ထိုးခြင်း
နင်းလာခြင်းဖြင့်။ အစိရံ၊ မကြာမြင့်မီ။ ပပတိဿတိ၊ ယိမ်းယိုင်ခွေ့ အိပ်ရာ
ထဲ၌ လဲကြီးလဲရလတ္တံ့။

၁၃၄။ မာ တွံ မညသိ မေ ကာယော၊ ဝိဇ္ဇာဓိရောဂ ဌဿတိ။
ဣတိ ဝါ မစ္စုသတ္ထေန၊ အဒ္ဓါစိရံ မရိဿတိ။

၁၃၄။ မေမမ၊ ဝါ၏။ ကာယော၊ ဝေဒနာရှင်း ရောဂါကင်း၍ တောင်
တင်းခိုင်မာ ကိုယ်ခန္ဓာသည်။ ဝိဇ္ဇာဓိရောဂ၊ ဆေးကိစ္စမြောက် ဆီ၌
ပေါက်၍ ကိုးဆယ်ခြောက်ဖြာ ရောဂါအများ ဝေးစွာရှားရသော သံမှူ
စားပုဂ္ဂိုလ် ဝိဇ္ဇာခိုရ်ကြီးကဲ့သို့။ ဌဿတိ၊ တည်လတ္တံ့။ ဣတိ ဝါ၊ ဤသို့
လည်း။ တံ၊ သင်သည်။ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို။ မာမညသိ၊ မှတ်ထင်
အောက်မေ့၍ မနေလင့်။ တံ၊ သည်။ အဒ္ဓါ၊ မချွတ်။ အစိရံ၊ မကြာမြင့်မီ။
မစ္စုသတ္ထေန၊ ဥပါဒ်ဘေးဒဏ် ရန်မာန်အန္တရာယ် အသွယ်သွယ်နှင့် ကိုးဆယ်
ခြောက်ဖြာ ရောဂါအဝဝ ချိန်၍ချသော ကိုယ်ပကိုယ်တိုင်း သေမင်းပစ်
ချက် သူ့လက်နက်ဖြင့်။ မရိဿတိ၊ သေရလတ္တံ့။

၁၃၅။ ပပါတေံ တျောနုတော ကာယော၊
ဋ္ဌိတော ရုက္ခောဝ ဒုဗ္ဗလော။
မစ္စုမဘိမုခံ ဌာတိ၊
ဗျာမိန္နံ နိစ္စဗာမိတော။

၁၃၅။ ပပါတေ ကမ်းပါးပြတ်၌၊ ဩနတော၊ ယိမ်းယိုင်အခြေ အနေ
 ယွင်းချွတ် အောက်သို့ချွတ်လျက်။ ဌ်တော၊ တည်သော။ ဒုဗ္ဗလော၊ အမြစ်
 နည်းပါး ရေတိုက်များ၍ အားပရှိသော။ ရုက္ခော၊ လဲလှခါနီး သစ်ပင်
 ကြီးကဲ့သို့။ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ ဗျာမိနာ၊ ကိုးဆယ်ခြောက်ဖြာ ဘေးရောဂါ
 သည်။ နိစ္စဗာမိတော၊ အမြဲမပြတ် နှိပ်စက်အပ်သည်ဖြစ်၍။ ဝါ၊ အမြဲမပြတ်
 နှိပ်စက်အပ်သောကြောင့်။ ဒုဗ္ဗလော၊ အနေတခြား ချွတ်ယွင်းပါး၍ အား
 နည်းလှစွာသော။ ဧတံ၊ သင်၏။ ကာယော၊ ကိုယ်သည်။ မစ္စံ၊ သေခြင်း
 သို့။ အဘိမုခံ၊ ရှေ့ရှု၊ ဌာတိ၊ တည်နေရချေ၏တကား။

၁၃၆။ ပပါတိကော ယထာ ရုက္ခော။
 သုပ္ပတော နိစ္စဗာမိတော။
 အစိရံ ဗျာမိနာ ဧဝံ၊
 တေ ကာယော ပပတိဿတိ။

၁၃၆။ ပပါတိကော၊ ကမ်းပါးပြတ်၌တည်သော။ ရုက္ခော၊ သစ်ပင်
 သည်။ သုပ္ပလတ္တာ၊ အမြစ်နည်းပါး ရေတိုက်များသဖြင့် အားမရှိသည်၏
 အဖြစ်ကြောင့်။ သုပ္ပတောယထာ၊ ပြိုလွယ်လဲလှယ်ဘိသကဲ့သို့။ ဧဝံ၊ ဤအတူ။
 ဗျာမိနာ၊ ကိုးဆယ်ခြောက်ဖြာ ဘေးရောဂါသည်။ နိစ္စဗာမိတော၊ အမြဲ
 မပြတ် နှိပ်စက်အပ်သည်ဖြစ်၍။ အစိရံ၊ မကြာမြင့်မီ။ တေ၊ သင်၏။
 ကာယော၊ ကိုယ်သည်။ ပပတိဿတိ၊ လဲလှစွာ။

၁၃၇။ တသ္မာ သတိံ ဇနေတွာန၊ သဗ္ဗယ နိစ္စမနိစ္စတံ။
 အတ္တနေဓေ သရဏံ ပုညံ၊ သဗ္ဗယ ပစ္စ သာတဒံ။

၁၃၇။ တသ္မာ၊ ထိုသို့ သေလွယ်ပျောက်လွယ် လဲလွယ်လှသည်၏ အဖြစ်
 ကြောင့်၊ သတိံ၊ ကောင်းသောသတိကို။ ဇနေတွာန၊ ဖြစ်စေ၍။ အနိစ္စတံ၊
 အရှည်မခံ လျှပ်စစ်ဟန်သို့ ဖောက်ပြန် ဖောက်လဲ မမြဲသည်၏အဖြစ်ကို။
 နိစ္စံ၊ အမြဲ။ သရ၊ အောက်မေ့လော့။ ပစ္စ၊ တမလွန်ဘဝ နောက်ကာလ၌၊
 သာတဒံ၊ သက်သာရာကို ပေးတတ်သော။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ သရဏံ၊
 ကိုးကွယ်ရာဖြစ်သော။ ပုညံ၊ ဒါနံ သီလ စသော ကုသိုလ်ကောင်းမှုကို။
 သဗ္ဗယ၊ ဆည်းပူးလော။

၁၃၈။ ယထာပိလုဒ္ဓကပါသေန၊ မရန္တိ ဗဇ္ဈိတာ မဂါ။
တထာပိ မစ္စုပါသေန၊ ဗဇ္ဈမာနော မရိဿဟံ။

၁၃၈။ ဣဓ၊ ဤလောက၌။ လုဒ္ဓကပါသေန၊ မုဆိုးသည် ထောင်
သားအပ်သော ကျော့ကွင်းဖြင့်။ ဗဇ္ဈိတာ၊ မိကုန်သော။ မဂါ၊ သားကောင်
ဘို့သည်။ မရန္တိယထာ၊ မုဆိုး၏ကျော့ကွင်း၌ စင်းစင်းသေကြရကုန်ဘိ
သကဲ့သို့။ တထာပိ၊ ထိုအတူသာလျှင်။ မစ္စုပါသေန၊ ကိုးဆယ် ခြောက်ဖြာ
ခေဒနာဟု ရောဂါထန်ပြင်း ရှေ့မှခင်း၍ သေမင်းသည် ထောင်ထားအပ်
သော ကျော့ကွင်းဖြင့်။ ဗဇ္ဈမာနော၊ တင်းတင်း ကြပ်ကြပ် ဖွဲ့အပ် ဖွဲ့မိသည်
ဖြစ်၍။ အဟံ၊ ငါသည်။ မရိဿံ၊ သေရချေဦးအံ့။

၁၃၉။ သကဗ္ဗယေ အဇာနိတွာ၊
ယထာ ဗျာဓေဟိ သြဋ္ဌိတေ။
မစ္ဆာ ရမန္တိ ကာမေဟိ၊
တံမုခေ ဝါဂုရာဒိကေ။

၁၃၉။ အပဿိတွာ သပါသေဝံ၊ မစ္စုဗျာဓေန သြဋ္ဌိတေ။
တံသမိပေဘိရမန္တိ၊ သကာမေဟိ ပုထုဇ္ဇနာ။

၁၃၉။ ဣဓ၊ ဤလောက၌၊ ဗျာဓေဟိ၊ တံငါမုဆိုး ရေလူမျိုးတို့
သည်။ သြဋ္ဌိတေ၊ ရေရိုး ရေချောင်း ရေမြောင်းအဝ၌ ပစ်ချထောင်ထား
အပ်ကုန်သော။ ဝါဂုရာဒိကေ၊ မြူးပိုက် အစရှိကုန်သော။ သကဗ္ဗယေ၊
မဝေး မကွာ ကပ်ခါအနီး မိမိ၏သေဘေးကြီးတို့ကို။ အဇာနိတွာ၊ ဉာဏ်ဖြင့်
မသိ မရိပ်မိကြကုန်သည်ဖြစ်၍။ မစ္ဆာ၊ ငါး တိရစ္ဆာန်တို့သည်။ ကာမေဟိ၊
မိမိအာရုံ ကာမဂုဏ်တို့ဖြင့်။ တံမုခေ၊ ထိုမိမိတို့၏ အလျင်မကြာ ဝင်ရာအပြီး
ပျက်စီးရာဌာန မြူးဝ ပိုက်ဝ၌။ ရမန္တိယထာ၊ တပြုန်းပြုန်းပက်၍
တစွက်စွက် မြူးတူးပျော်ပါး ကြကုန်ဘိသကဲ့သို့။

၁၄၀။ ဧဝံ ဤအတူ။ မစ္စုဗျာဓေန၊ ကြီးငယ်အများ ဘယ်သူအားမျှ
ထောက်ထားမစာ သတ်ဖြတ်ရာ၌ ညွှာတာခြင်းကင်းသော သေမင်းမုဆိုး
(တတိယအကြိမ်) ၁၃

သည်။ သြဋ္ဌိတေ၊ မင်း၊ ဆင်းရဲသား ဘယ်သူအားမျှ တိမ်းပါးမချွတ်
 မလွတ်ရအောင် ထောင်ထားအပ်ကုန်သော။ သပါသေ၊ ကိုယ်တွင်းကိုယ်ပ
 များလှအန္တရာယ် အသွယ်သွယ်နှင့် ကိုးဆယ် ခြောက်ဖြာ ရောဂါအသီးသီး
 သေဘေးကြီးတည်းဟူသော မိမိတို့၏ကျော့ကွင်းတို့ကို အပဿိတွာ၊ ဉာဏ်
 မသက်ဝင် ဆင်ခြင်စေ့ငဲ့ ဘေးတွေ့မှုကို မရှုမမြင် နိုင်ကြကုန်သည်ဖြစ်၍။
 သကာမေဟံ၊ မိမိအာရုံ ကာမဂုဏ်တို့ဖြင့်။ ပုထုဇ္ဇနာ၊ ပုထုဇဉ်သား
 လူအများတို့သည်။ တံသမိပေ၊ ထိုကိုးဆယ် ခြောက်ဖြာ ရောဂါယှက်ထွေး
 သေဘေး သေကွင်းကြီးတို့၏အနီး၌။ အဘိရမန္တိ၊ မွေ့လျော်ပျော်ပါး
 နိုင်ကြကုန်၏။

၁၄၁။ တံသမိပရတာ မစ္ဆာ၊ အစီရံ ဝါရိဂေါစရာ။
 ဗျာဓေဟတ္ထေ မရန္တေ ဝ၊ ဇနာ စ မစ္စုသြဋ္ဌိတေ။

၁၄၁။ ဝါရိဂေါစရာ၊ ရေ၌ကျက်စားကြကုန်သော။ တံသမိပရတာ၊
 ထိုမျိုးပိုက်၏အနီး သေဘေးကြီးအပါးတွင် ပျော်ရွှင်မြူးတူး၍ နေကြ
 ကုန်သော။ မစ္ဆာ၊ ငါး တိရစ္ဆာန်တို့သည်။ ဗျာဓေဟတ္ထေ၊ တံငါမုဆိုး၏
 လက်၌။ အစီရံ၊ မကြာမြင့်မီ။ မရန္တေ၊ မလှတမ သေဆုံးကြကုန်ဘိ
 သကဲ့သို့။ ဝေ၊ ဤအတူ။ တံသမိပရတာ၊ ထိုသေမင်း၏အနီး သေဘေးကြီး
 အပါးတွင် ပျော်ရွှင်မြူးတူး၍ နေကြကုန်သော။ ဇနာ စ၊ ပုထုဇဉ်သား
 လူအများတို့သည်လည်း။ မစ္စုသြဋ္ဌိတေ၊ သေမင်းသည် ထောင်ထားအပ်
 သော ဥပါဒ်အန္တရာယ် အသွယ်သွယ်နှင့် ကိုးဆယ် ခြောက်ဖြာ ရောဂါ
 ထန်ပြင်း သေနာတွင်း၌။ အစီရံ၊ မကြာမြင့်မီ။ မရန္တေ၊ သေဆုံးပျက်စီး
 ကြကုန်၏။

၁၄၂။ သုက္ခမစ္ဆံ ဝ ပဿန္တိ၊ ဗိလာယံ မုသိကာ ယထာ။
 အပဿိတွာန္တိ ကာမေဝံ၊ ဇနာပိ မရဏဗ္ဗယံ။

၁၄၃။ သဘောဇ္ဇောလဒ္ဓပုဗ္ဗမိ၊ မရန္တာမုသိကာယထာ။
 တဿမုခေဇန္တာနာထာ၊ ကာလက်ဏှာ အသင်္ခယာ။

၁၄၂။ ဣဝံ၊ ဤလောက၌။ မုသိကာ၊ ပညာနည်းပါး အဟိတ်သားမှန်
 ကြွက်တိရစ္ဆာန်တို့သည်။ ဗိလာယံ၊ မိမိအနီး သေဘေးကြီး ဖြစ်သော

ကြောင်ကို။ အပဿိတောန၊ အလေးမပြု မကြည့်ရှုကုန်မူ၍။ သုက္ခမစ္ဆံဝ၊ မိမိလိုအင် ငါးခြောက်ကင်ကိုသာလျှင်။ ပဿန္တိယထာ၊ ရှုကုန်ဘိသကဲ့သို့။ ဝေံ၊ ဤအတူ။ ဇနာပိ၊ မောဟအဝိဇ္ဇာ ပိတ်ဖုံးကာ၍ ပညာမယှဉ် ပုထု ဇဉ်သား လူတများတို့သည်လည်း။ မရဏဗ္ဗယံ၊ မိမိအနီး သေဘေးကြိုကို။ အပဿိတောန၊ အလေးမပြု မကြည့်ရှုကုန်မူ၍။ ကာမော၊ စပါးဆန်ရေ ရှေ့ငွေ့ရတနာ လယ်ယာ ကျွဲနွား သားမယားအစု ဝတ္ထုအာရုံ ကာမဂုဏ် တို့ကိုသာလျှင်။ ပဿန္တိ၊ အလေးဂရု အရေးပြု၍ ကြည့်ရှုကြကုန်၏။

၁၄၃။ သဘောဇွံ၊ မိမိစားဖွယ် ခင်တယ်ခုံမင် ငါးခြောက်ကင်ကို။ အလဒ္ဓပုဗ္ဗမိ၊ မရမိကာလ ရှေ့မဆံ့၍။ တဿ၊ ထိုမိမိအနား ရောက်လာ ငြား၍ အပါးတစောင်း ချောင်းမြောင်းမလှိတ် အသာကုတ်လျက် ခုတ်ယူ ကိုက်ဝါး ကြုတ်ကြုတ်စားတတ်သော ကြောင်းပါးသတ္တဝါ၏။ မုခေ၊ ခံတွင်း၌။ မရန္တာ၊ သေဆုံးပျက်စီးကြရကုန်သော။ မုသိကာယထာ၊ ကြက် တိရစ္ဆာန်တို့ကဲ့သို့။ ဝေံ၊ ဤအတူ။ သဘောဇွံ၊ မိမိ မိမိတို့၏ ခံစားဖွယ် ခံစားဖွယ် ရည်ရွယ်တောင့်တရှာကြကုန်သော ဘောဂရတနာ ဥစ္စာအစု ဝတ္ထုအာရုံ ကာမကုန်ကို။ အလဒ္ဓပုဗ္ဗမိ၊ လိုအင်ပြည့်ဝ စိတ်တိုင်းကျအောင် မရမိကာလ ရှေ့မဆံ့၍။ တဿမုခေ၊ ထိုသေမင်း၏ခံတွင်း၌။ အနာထာ၊ သဒ္ဓါပြန်လှိုင် လက်ကိုင်မူလ မရကြ၍ မစွေရဘို့၊ တဏှာညှိသဖြင့် မရှိဒါန သီလကင်းကွာ ဘာဝနာမနှယ် မိမိဝယ်၌ ကိုးကွယ်ရာ မဲ ကြကုန်သည်ဖြစ်၍။ ကာလကံတာ၊ သေရကုန်သော။ ဇနာ၊ လူတို့သည်။ အသင်္ခယာ၊ ရေတွက် ခြင်းငှာ မတတ်စကောင်းကုန်။

၁၄၄။ ဒဿနေယျံ ဒုရူပတ္တံ၊ အတိခိန္တံ ဝိသညိတံ၊
ဣမံ ဒေဟံ ဇဟိတွံန၊ ဂမိဿာမိ ဘဝန္တရံ၊

၁၄၄။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဒဿနေယျံ၊ ရှေးကပြုဟောင်း ကံကောင်း ကညိုး ကံဆိုးလာမို့ သေဘေးတွေ့မူ ဘယ်သူမကြံတတ် ကြည့်၍သာနေ အပ်သောအဖြစ်သို့။ ဂမိဿာမိ၊ ရောက်ရချေဦးအံ့။ ဒုရူပတ္တံ၊ ညှိဟောက် နံစော် သေရုပ်ပေါ်၍ ခေါ်မေးမရ ရုပ်နာမ်ကျလျက် မလှသောအဖြစ်သို့။ ပမိဿာမိ၊ ရောက်ရချေဦးအံ့။ အဘိခိန္တံ၊ အခါမခဝး သေဘေးနှင့်ဆုံ

သုန္ဒင်ကြုံက သက်လုံဖိုလှိုက် ချွဲကြီးဆိုက်ဗျက် မောဟိုက်ညှိုးနှမ်း အလွန်လျှင်
 ပင်ပန်းခြင်းသို့။ ဂမိဿာမိ၊ ရောက်ရချေဦးအံ့။ ဝိသညိတံ၊ ငါ၌မကြာ
 ဆိုက်ရောက်လာမည့် ဝေဒနာပြင်းထန် ဆင်းရဲဟန်ကြောင့် ဝန်းရံခြေရွှေ
 မသိလေပဲ တော့ဝေဒနာမြော သေမော၊ မောခြင်းသို့။ ဂမိဿာမိ၊ ရောက်ရချေ
 ဦးအံ့။ ဣမံဒေဟံ၊ ကေသာ လောမ စသည်အစ၊ ငါ့ဟုသမုတ် ရုပ်ပေါင်း
 မြားမြောင် ဤကိုယ်ကောင်ကို။ ဇဟိတုန၊ စွန့်ပစ်ပုံထားခဲ့၍။ ဘဝန္တရံ၊
 ဘဝတပါးသို့။ ဂမိဿာမိ၊ သွားရချေဦးအံ့။

၁၄၅။ ဆေဿန္တိ စက္ခုကဏ္ဍာ စ၊ ဣမေ မေ မုခပ္ပနာသိကာ။
 ဟတ္ထပါဒါ စယံ ကာယော၊ သိသေန ဘေဒမေဿတိ။

၁၄၅။ မေ၊ ငါ၏။ ဣမေစက္ခုကဏ္ဍာ စ၊ ဤနား ဤမျက်စိတို့သည်
 လည်းကောင်း။ မေ၊ ငါ၏။ ဣမေမုခနာသိကာ စ၊ ဤခံတွင်း နှာခေါင်း
 တို့သည်လည်းကောင်း။ မေ၊ ငါ၏။ ဣမေဟတ္ထပါဒါ စ၊ ဤလက် ဤခြေ
 တို့သည်လည်းကောင်း။ ဆေဿန္တိ၊ နေ့ရက်အခါ မကြာအသီးသီး ပျက်စီး
 ကြေပျက် ကြရကုန်ဦးလတ္တံ့။ သိသေန၊ ခြေလက်အင်္ဂါ နားနှာမကြွင်း
 ခံတွင်း ဦးခေါင်းနှင့်တကွ။ အယံကာယော၊ အလျားတလံ အနံတထွာ
 ခန္ဓာသမူဟ ဤရူပကာယသည်။ ဘေဒံ၊ ဖရို ဖရဲ ပြိုကွဲပျက်စီးခြင်းသို့။
 ဇေတိ၊ ရောက်ရချေဦးလတ္တံ့။

၁၄၆။ နိရောဓေဿန္တိ အဒ္ဓါ ဝေ၊ ဝိညာဏ်ကမ္မဇာနိမေ။
 အဝသေသော အယံ ကာယော၊ ဘိဇ္ဇိဿတိ နိရုဇ္ဈိတေ။

၁၄၇။ ပုဘိလောဟိတပုဗ္ဗော စ၊ သန္ဓဿန္တိ သိဌာနတော။
 တသ္မာ အယံ အနိစ္စော၊ အရူဝေါ တာဝကာလိကော။

၁၄၆-၁၄၇။ မေ၊ ငါ၏။ ဝိညာဏ်ကမ္မဇာနိ၊ မြစ်ရေအယဉ် စီးသော
 သွင်သို့ တစဉ်တည်းဖြစ်၍နေကုန်သော ဝိညာဏ်ကမ္မဇရုပ်တို့သည်။ အဒ္ဓါ၊
 မချွတ်။ ဝေ၊ စင်စစ်။ နိရောဓံ၊ အဆက်မရ လက်စပြတ်တုံး ဘဝလုံးလုံး
 ချုပ်ဆုံးကွယ်ပျောက်ခြင်းသို့။ သေန္တိ၊ ရောက်ရကုန်ဦးလတ္တံ့။ နိရုဇ္ဈိတေ၊
 အလျားတလံ အနံတထွာ ဤခန္ဓာကို ကောင်းစွာထိန်းအုပ် ကောင်းစွာ
 ချုပ်သည့် ကမ္မဇရုပ်ဝိညာဉ် မယှဉ်ပြတ်ကင်း အကြွင်းမဲ့ ချုပ်ပျောက်ခဲ့သည်

ရှိသော်။ အဝသေသော၊ ကြွင်းကျန်၍ နေရစ်သော။ အယံကာယော၊
 မြေ၊ ရေ၊ လေ၊ မီး၊ ဓာတ်ကြီးလေးခု ဘုတ်အစုံကို ကိုယ်ဟုသမုတ် ရုပ်ပေါင်း
 မြားမြောင် ဤကိုယ်ကောင်သည်။ ဘိဇ္ဇိဿတိ၊ ခြေလက် အင်္ဂါ နား နှာ
 မျက်စိ ရှိသမျှဥသံ ဤရုပ်ပုံသည် အကုန်ပျောက်ကွယ် ကြောက်ဖွယ်
 အသုဘ ရှုမလှအောင် ဥဒ္ဓုမာတက ဖူးဖူးကြုံရောင် ကောင်လုံးအက်ကွဲ
 ပြည်ရွဲရွဲနှင့် ပြောက်ပြဲပုပ်ယိ အမျှပ်ဘစ်စိထ၍ ပျက်စီးရချေဦးလတ္တံ့။
 ပုတိလောဟိတပုဗ္ဗော စ၊ သွေးပုပ်ရည် ပြည်ပုပ်ရည်တို့သည်လည်း။ သဌာ
 နတော၊ မိမိတို့၏တည်ရာ ကိုယ်အင်္ဂါအသီးသီးမှ။ သန္ဓုဿန္တိ၊ ဝိညာဏ်
 ကမ္မဇရုပ် ချုပ်၍အကြော အပုပ်သေမှ တတေ့တေ့ယိုစီး၍ ကျကြရကုန်ဦးလတ္တံ့။
 တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ အယံကာယော၊ ငါဟုသမုတ် ရုပ်ပေါင်းမြားမြောင်
 ဤကိုယ်ကောင်သည်။ အခုဝေါ၊ ကာလမြင့်ရှည် ကြာမတည်သော။
 တာဝကာလိကော။ ပျက်ခွင့်ဆိုက်က ပျက်ထိုက်လှ၍ အခိုက်အတန့်မျှသာ
 တည်သော။ အနိစ္စောဝ၊ အနိစ္စဓမ္မ သင်္ခါရတရားသာလျှင်တည်း။

၁၄၈။ အစိရာဟံ မရိဿာမိ၊ အဝသံ မရဏာဂံတေ။
 ဝိပရိတေန ဝဇ္ဇောန၊ မတရူပံ ပကာသယံ။

၁၄၉။ အနုဋ္ဌိတေန သေယျေန၊ ပပတိဿုပဿာတကာ။
 အတိဒုက္ခာ စ အာဗာဓော၊ မစ္စုပ္ပယာ နတိက္ကမေ။

၁၄၈-၁၄၉။ အဟံ၊ ငါသည်။ အစိရံ၊ မကြာမြင့်မီ။ အဝသံ၊ မချွတ်။
 မရိဿာမိ၊ သေရခြေဦးလတ္တံ့။ မရဏာဂံတေ၊ အသက်ကုန်ပျောက်၍ သေဆုံး
 ခြင်းသို့ ရောက်ခဲ့သည်ရှိသော်။ ဝိပရိတေန ဝဇ္ဇောန၊ ပကတိရုပ်ပုံ အကုန်
 ယွင်းယို မည်းညိုဖောက်ပြန်သော အဆင်းဖြင့်။ မတရူပံ၊ ဖူးဖူးရောင်တက်
 ရုပ်ကောင်ပျက်လျက် အကွက်အကွက် ဆက်၍ထလာ စက်ဆုပ်ဖွယ်ရာ
 ဖြစ်၍သာလျှင် များစွာညိုပုပ် သူသေရုပ်၏အဖြစ်ကို။ ပကာသယံပကာသ-
 ယန္တော၊ ကျန်ရစ်သူအား လူအများကို ထင်လျားအောင် ပြဘိသကဲ့သို့
 ဖြစ်၍။ အနုဋ္ဌိတေန သေယျေန၊ ဝိညာဏ်ကမ္မဇရုပ် ဖြစ်စဉ်ချုပ်၍ မလှုပ်မကြွ
 မထမစောင်းနိုင်သော အိပ်ခြင်း လဲခြင်းဖြင့်။ ပပတိဿံ၊ ယင်ညို ယင်မဲ
 တသဲသဲနှင့် ဝဲလာနားရောက် ဘယ်ကလောက်မျှ မချောက်နိုင်ပဲ ပျဉ်ထဲ
 ခေါင်းထဲ အိပ်ယာထဲ၌ လဲရချေဦးလတ္တံ့။ ဥပဿာတကာ၊ ကိုယ်သို့

မပြတ် အမြဲကပ်၍ နှိပ်စက်တတ်သော။ အတိဒုက္ခာ၊ အလွန်အမင်း ဆင်းရဲ
 သော။ အာဗာဓာ စ၊ ပြင်းထန်သည်းစွာ ညည်း၍သာလျှင် အခါခါနာရ
 လတ္တံ့သော ဗျာဓိဒုက္ခ ဘေးဘယမှ လည်းကောင်း။ မစ္စုပ္ပယာ စ၊ ခြေလက်
 အင်္ဂါနား နှာ မျက်စိ ရှိသမျှဥဿုံ ရုပ်ပုံ ရုပ်နေ ရုပ်အခြေကို အလုံးစုံ အကြေ
 ကုန်အောင်ချေမည့် သေရေးမရဏ ကြီးစွာသော ဘေးဘယမှလည်းကောင်း။
 အနတိက္ကမော၊ ကုသိုလ်အကြောင်း ဘယ်သို့ကောင်းလည်း ပုံးအောင်းထူးချွန်
 ဤသည်ဝန်မှ မလွန်မမြောက် နိုင်ချေသေး။

၁၅၀။ ယထာဟိ စန္ဒသုရိယာ၊ ဂစ္ဆန္တိ အနိဝတ္တိတာ။
 အတ္ထာဋ္ဌိတောတထာဟာဋ္ဌိ၊ ဂစ္ဆာမိမစ္စုသန္တိကံ။

၁၅၀။ ဣဓ၊ ဤလောက၌။ စန္ဒသုရိယာ၊ လ,နေ,တို့သည်။ အနိ-
 ဝတ္တိတာ၊ နောက်သို့တဖန် ပြန်လှန်ဆုတ်နစ်ခြင်း မရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ အတ္ထိ၊
 နေလုံး လလုံး ပျောက်ဆုံးရချောင် အနောက်တောင်သို့။ ဂစ္ဆန္တိယထာ၊
 တရွေ့ရွေ့မနား သွားကြရကုန်ဘိသကဲ့သို့။ တထာ၊ ထိုအတူ။ အဟမ္ပိ၊
 ငါသည်လည်း။ အဋ္ဌိတော၊ တန့်နားရပ်ဆိုင်းခြင်း မရှိသည်ဖြစ်၍။ မစ္စု-
 သန္တိကံ၊ လ,နေ,ပမာ ဤခန္ဓာ၏ ဝင်ရာ ပျောက်ရာ ကွယ်ရာအမှန် သေမင်း
 ထံသို့။ ဂစ္ဆာမိ၊ တရွေ့ရွေ့မနား တသွားတည်းသွား၍ နေရချေ၏တကား။

ယထာဟိစန္ဒသုရိယာ အစရှိသော ဤဘာဝနာဂါထာ၏ အဓိပ္ပာယ်
 အကျယ်ကား-

ဇမ္ဗုဒီပါ လူနေရာနှင့် ဝိဒေဟာစွန်း ဝေဝေရွန်းလျက် ပေါ်ထွန်း
 အသီး ကျွန်းကြီးနှစ်ထွေ မဇ္ဈအချက် ရေတဘက်နှင့် နေတက်ရာချောင်
 ဥဒည်တောင်မှ ထွက်ပြုလာကြရကုန်သော လ,နေ, တို့သည် ဘယ်ခါကာလ
 ဘယ်ခဏမှ နောက်သို့တဖန် ပြန်လှန်ဆုတ်နစ်ခြင်း မရှိ မိမိတို့၏ သွားမြဲ
 မေ့တာ အာကာသစခန်း ကောင်းကင်လမ်း၌ ဖြောင့်တန်းအစဉ် အတွင်
 နှင်၍ အတ္ထင်္ဂတ၊ သညာရသည့် သေလပဗ္ဗတာ ပစ္စိမာ အနောက်
 ချောင် ကြီးစွာသော ကျောက်တောင်သို့ ရောက်အောင်မနား တသွား
 တည်း သွားကြ၍ နေဝင်ရာချောင် ကျောက်တောင်ကြီးသို့ အရောက်
 ယင်းကျောက်တောင်ကွယ်ဖုံး ကျွန်းအဆုံး၌ နေလုံး, လလုံး မထင် မမြင်ရ
 ကွယ်ပျောက်၍ သွားကြရကုန်သကဲ့သို့ ထိုအတူ နေ,လ,နှစ်ပါးတို့၏ ရှေးဦး

စွာ ထွက်ပြု၍ လာရာ ပြုပွါရှေ့ချောင် ဥဒည်တောင်နှင့် အလားတူသော မိခင်တို့၏ဝမ်းမှ စွဲလမ်းသန္ဓေ တည်နေပြီးနောက် ဖွားမြောက်ထွက်ပြု၍ လာကြရကုန်သော သတ္တဝါတို့သည်လည်း နောက်သို့တဖန် ပြန်လှန်ဆုတ်နှစ်ခြင်း မရှိကြကုန်သည်ဖြစ်၍ သေမင်းခံတွင်း တည်းဟူသော အနောက်ကျောက်တောင်ကြီးသို့ မျက်တောင် တခတ်ခန့်မျှ တန်နားရပ်ဆိုင်းခြင်း မရှိပဲ တသွားတည်းသွား၍ နေကြရကုန်၏။ သေမင်း၏ခံတွင်းတည်းဟူသော အနောက်ကျောက်တောင်ကြီးသို့ အရောက်တွင် လူလုံး ရှင်လုံး ပျောက်ကြကုန်၏။ မိန်းမလုံး ယောက်ျားလုံး ကွယ်ကြရကုန်၏။

၇

အထူးအားဖြင့် လောကီရိပ်ငြိမ် စည်းစိမ်ဥစ္စာ ရတနာ ရွှေငွေ ကျွန်စေ ကျွဲနွား လွန်ပေါများကုန်သော သဋ္ဌေး သူကြွယ်တို့သည် လည်းကောင်း။ အာဏာလွှမ်းမိုး ဘုန်းတန်ခိုးနှင့် စိုးရသေဌ်နင်း လူမင်း ရှင်မင်းတို့သည် လည်းကောင်း။ လူတလုံး ရှင်တလုံး လုပ်၍နေကြရကုန်သော ထိုသူတို့၏ သေမင်းခံတွင်းတည်းဟူသော အနောက် ကျောက်တောင်ကြီးသို့ အရောက် ဝင် ပျောက်ကွယ်သွားရခြင်းတို့သည်ကား နှုတ်လုံး၊ လလုံးတို့၏ ဝင်ခြင်း သည်ထင်ရှားကုန်ဘိသကဲ့သို့ ထင်ရှားကြကုန်သည်ဖြစ်၍ အများပင် သံဝေဂ တရား ဖြစ်ပွားလောက်ပေ၏။

၈ ဝါထာ၌ လ, နေ တို့ကိုသာ ဆိုခြင်းသည်ကား ပခာနနည်း, ဥပလက္ခဏ နည်းမျှသာတည်း။ အသင့်အတင့် ကြီးပွား၍ အလတ်စားချမ်းသာကြကုန် သောသူတို့၏ သေမင်းခံတွင်းတည်းဟူသော အနောက်ကျောက်တောင် ကြီးသို့ အရောက် အရောက် ဝင်ပျောက်ကွယ် သွားရခြင်းတို့သည်ကား ကြာသပတေး, သောကြာ စသော ဂြိုဟ်ကြီးခြောက်ဖြာ တာရာကိုးသွယ် နှစ်ဆယ်ခုနစ်ဆိုင်ကုန်သော နက္ခတ်တို့၏ အနောက် ကျောက်တောင်ကြီးသို့ အရောက်တွင် ဝင်ပျောက်ကွယ်သွားကြရသည်နှင့် အလားတူကြကုန်၏။

ဆင်းရဲသမီး ဆင်းရဲသား များစွာသော တိရစ္ဆာန်စသည်တို့နှင့်တကွ မထင် ရှားသော အညတြသတ္တဝါတို့၏ နေ့ရောညဉ့်ပါ အခါမစဲ တဖွဲဖွဲစုတေ ခြင်းဖြင့် သေမင်း၏ခံတွင်းသို့ သက်ဆင်းဝင်ရောက် တဖြောက်ဖြောက် ကွယ်ပျောက်၍ သွားကြရခြင်းတို့သည်ကား မိုးကောင်းကင်ရှိသရွေ့ အပြည့် အနှံ့ အပြန်တည်နေ ကုဋေသင်္ချာ ကြွယ်များစွာတို့၏ နာရီ, ပီဇနာ, ခရာ

မစဲ အမြဲတောက်လျောက် သွားကြ၍ အနောက်ကျောက်တောင်ကြီးသို့ အရောက်အရောက်တွင် ကွယ်ပျောက်၍ သွားကြရသည်နှင့် အလားတူကုန်၏။

ဤသို့ မိုးလုံးအပြင် ကောင်းကင်အနှံ့ ပြန့်၍ များစွာ ထွက်ပေါ်လာသည့် တာရာဂြိုဟ်မြတ် ကြယ်နက္ခတ်တို့ အနောက်ရပ်ခွင် နေဝင်ရာချောင် ကျောက်တောင်ရောက်က မုချမလွဲ ဝင်ရမြဲသို့ ဖြစ်ဆဲမပြတ် ဥပါဒ်ဇာတိ ညိညိသမျှ အနန္တသတ္တဝါ ဝေနေယျာတို့လည်း ဖြစ်လာ ပေါ်လာ မကြာ စင်းစင်း ရှင်သေမင်း၏ ခံတွင်းသို့ရောက် အကုန်ပျောက်၍ ကျောက်မက်ဖွယ် အရေး ဤသည်အေးမှ ပြေး၍ငါ့မှာ မလွတ်ပါတကားဟု အာရုံပြု၍ သုဇနအပေါင်း သူတော်ကောင်းတို့အား ပြောပြောင်းသောစိတ်များ၍ တရားသံဝေ ပွားများကြစေခြင်းအကျိုးငှာ ဤဘာဝနာဂါထာကို ပြဆို ရေးသားအပ်သတည်း။

ဤကား ယထာ ဟိ စန္ဒသုရိယာ စသော ဘာဝနာဂါထာ၏ အဓိပ္ပာယ် တည်း။

၁၅၁။ တဿ မုခံ ပဝိသန္တိ၊ သယီနောနာတိကာ မဂါ။
ယထာ ဇာတျာနုတိက္ကန္တာ၊ မစ္စုနာကမ္ပိတာ ဇနာ။

၁၅၁။ တုဓ၊ ဤလောက၌။ သယီနောနာတိကာ၊ ပြေစပါးကြီး၏ ချက်ဖြင့် ငြိမိကုန်သော။ မဂါ၊ သားကောင်တို့သည်။ တဿ၊ ထိုပြေ စပါးကြီး၏။ မုခံ၊ ခံတွင်းသို့။ ပဝိသန္တိယထာ၊ တဖြည်းဖြည်းကပ်ချဉ်း၍ သက်ဆင်းဝင်ရောက်ရကုန်ဘိသကဲ့သို့။ ဝေံ၊ ဤအတူ။ ဇာတျာ၊ ပဋိသန္ဓေ တည်နေရသေး ဇာတိဘေးမှ။ အနုတိက္ကန္တာ၊ မလွန်မြောက်နိုင်ကြကုန်သေး သော။ ဇနာ၊ သတ္တဝါတို့သည်။ မစ္စုနာ၊ သေမင်းသည်။ အာကမ္ပိတာ၊ နှစ်လကုန်ပျက် နေရက်အခါနာရီအစဉ် ဆွဲငင်ချိတ်ယူအပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ တဿ၊ ထိုသေမင်း၏။ မုခံ၊ ခံတွင်းသို့။ ပဝိသန္တိ၊ နေ့ညမစဲ တဖွဲဖွဲနှင့် အမြဲ အစင် ဝင်ရောက်၍ နေကြရကုန်၏။

၁၅၂။ ယထာ ယဒ္ဓိတာ၊ မဟာနာဝါ၊ သမုဒ္ဒေ မလဝါ မုခံ ။
ဘယာနကံ တထာဟမ္ပိ၊ အာယာမိ မစ္စုနော မုခံ ။

၁၅၂။ ဣဒါ ဤလောက၌ သမုဒ္ဒေ၊ သမုဒ္ဒရာ အဏ္ဏဝါ၌။ ဘယာနကံ၊
ကြောက်မက်ဖွယ်ရှိသော။ ဗလဝါမုခံ၊ ဗလဝါမုခ ဝဲဩဿသို့။ အာယာတာ၊
ရှေးရှုမနား တဟုတ်ဟုတ် ပြေးသွားရသော။ မဟာနာဝါယထာ၊ လှေ
သင်္ဘောကြီးကဲ့သို့။ တထာ၊ ထိုအတူ၊ အဟမ္ပိ၊ ငါသည်လည်း။ ဘယာနကံ၊
ကြောက်မက်ဖွယ်ရှိသော။ မစ္စုနောမုခံ၊ သေမင်း၏ ခံတွင်းတည်းဟူသော
ဗလဝါမုခ ဝဲဩဿသို့။ အာယာမိ၊ နာရီဗိဇနာ ခရာအစုစု ကုန်ခန်းမှဖြင့်
ရှေးရှုမနား တဟုတ်ဟုတ်သွား၍ နေရချေ၏တကား။

၁၅၃။ ယထာ ဘိန္နာ မဟာနာဝါ၊ သမုဒ္ဒေ ဗလုံဝါမုခေ။
ဘယာနကေ ပဘိဇ္ဇိဿံ၊ တထာကံ မစ္စုနော မုခံ။

၀၅၃။ သမုဒ္ဒေ၊ သမုဒ္ဒရာ အဏ္ဏဝါ၌။ ဘယာနကေ၊ ကြောက်မက်ဖွယ်
ရှိသော။ ဗလဝါမုခေ၊ ဗလဝါမုခ ဝဲဩဿသို့။ ဘိန္နာ၊ ချာချာဦးစောက်
ဂွမ်းပြန်မှောက်၍ ကသောက်ကရောက် ပျက်စီးရသော။ မဟာနာဝါယထာ၊
လှေသင်္ဘောကြီးကဲ့သို့။ တထာ၊ ထိုအတူ။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဘယာနကေ၊
ကြောက်မက်ဖွယ်ရှိသော။ မစ္စုနောမုခေ၊ သေမင်း၏ ခံတွင်းတည်းဟူသော
ဗလဝါမုခ ဝဲဩဿသို့။ ပဘိဇ္ဇိဿံ၊ ရုပ်ဇီဝိတ ကမ္မဇနှင့် နာမဝိညဉ် ကင်းစင်
ချုပ်ပြောင် ကျန်ရုပ်ကောင်လည်း ဖူးရောင်အက်ကဲ့ ပြည်ရွဲရွဲနှင့် ပေါက်ပြဲ
ပုပ်ယိ အမျှတ်တစ်စိထ၍ ပျက်စီးရချေဦးအံ့။

၅၄။ အဝဿံ မေ အယံ ကာယော၊
ပါထဝေယျော ဘဝိဿတိ။
အဂ္ဂိနာဝါဂ္ဂိခန္ဓမ္ပိ၊
မဟာဝိနာသမေဿတိ။

၁၅၄။ မေ၊ ငါ၏။ အယံကာယော၊ အလျားတလံ အနံတထာ ခန္ဓာ
သမူဟ ဤရူပကာယသည်။ အဝဿံ၊ မချွတ်။ ပါထဝေယျော၊ ဖရိုဖရဲ
ပြိုကွဲကျေကျ ကျေမှုမကြာမြေကြီးစာသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်ရချေဦးလတ္တံ့။
အဂ္ဂိခန္ဓမ္ပိ၊ အလှုံမစဲ ရဲရဲပြောင်ပြောင် တောက်လောင်ဝင်းဝင်း မီးပုံတွင်း၌။
အဂ္ဂိနာဝါ၊ လူတို့ရှိ တိုက် ဖုတ်မြိုက်သဂြိုဟ်သော မီးဖြင့်မူလည်း။ မဟာ-
ဝိနာသံ၊ အပြီးမကြာ မီးလောင်ခါ၌ ကြီးစွာသောပျက်စီးခြင်းသို့။ ယေတံ၊
ရောက်ရချေဦးလတ္တံ့။

၁၅၅။ ဘိဇ္ဇန္တေဝ ပုရေပါကာ၊
ကုလာလေဟိ ကတာ ဃဋ္ဌာ။

ပစနေ ပစိတေ သတ္တာ၊
နဝါ ဝုဋ္ဌေ စ မဇ္ဈိမာ။

၁၅၅။ ကုလာလေဟိ၊ အိုးထိမ်းတို့သည်။ ကတာ၊ ပြုလုပ်သမျှကုန်
သော။ ဃဋ္ဌာ၊ ကြီးငယ်အများ အစားစားကုန်သော အိုးတို့သည်။ ပုရေ-
ပါကာ၊ မဖုတ်မီကာလ ပြုလုပ်စဉ် လည်းကောင်း။ ပစနေ၊ ဖုတ်ဆဲခဏ၌
လည်းကောင်း။ ပစိတေ၊ ဖုတ်ပြီးသည်မှ နောက်ကာလ၌ လည်းကောင်း။
ဘိဇ္ဇန္တေဝ၊ နှစ်၊ လ၊ နေ့၊ ရက် မမြဲချက်ကြောင့် ခြင်္တုက်အပ်ရာ အခါနာရီ
မညီမမျှ တဖြူးဖြူး ကွဲကြကုန်သကဲ့သို့။ ဝေံ၊ ဤအတူ။ နဝါ၊ အသက်
အရွယ် ငယ်ကုန်သော။ သတ္တာ၊ သတ္တာဝါတို့သည် လည်းကောင်း။ ဝုဋ္ဌာ၊
ဝဲယာရှေ့နောက် ထက်အောက်မကျန် ကိုယ်သတ္တန်၌ ဝန်းရံဝိုက်ဆီး ဇရာ
မီးဖြင့် ကြီးကုန် အိုကုန်သော။ သတ္တာ စ၊ သတ္တဝါတို့သည် လည်းကောင်း။
မဇ္ဈိမာ၊ အရွယ်ကောင်းမြတ် လျောက်ပတ်သင့်ရုံ အလတ်စားဖြစ်ကုန်သော။
သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည် လည်းကောင်း။ ဘိဇ္ဇန္တိ၊ မရဏအရေး ဤသေ
ဘေး၌ မရွေးအရွယ် ငယ်ငယ် ကြီးကြီး သေမင်းမီးတောက် ကျလာရောက်
က ယွင်းဖောက်အပြီး တဖြူးဖြူး သေဆုံးပျက်စီး ကြရကုန်၏။

၁၅၆။ သမာ နဝါ မယာ ဝုဋ္ဌာ။ အနုမစ္စံ ဥဇုံ ဂတာ။
တထာ အဟဋ္ဌံ တံ မဂ္ဂံ၊ ဂမိဿာမိ အစိရကံ။

၁၅၆။ မယာ၊ ငါနှင့်။ သမာ၊ အသက်အရွယ် တူကုန်သော သူတို့
သည်လည်းကောင်း။ မယာ၊ ငါ့အောက်။ နဝါ၊ အသက်အရွယ် ငယ်ကုန်
သောသူတို့သည်လည်းကောင်း။ မယာ၊ ငါ့ထက်။ ဝုဋ္ဌာ၊ အသက်အရွယ်
ကြီးကုန်သော သူတို့သည်လည်းကောင်း။ အနုမစ္စံ၊ သေမင်း၏နောက်သို့။
ဥဇုံ မက္ခေ မထေဝံ ဖြောင့်ဖြောင့်စိုက်စိုက်။ ဂတာ၊ ပါကြ လိုက်ကြရလေ
ကုန်ပြီ။ အဟဋ္ဌံ၊ ငါသည်လည်း။ တထာ၊ ထိုသူတို့အတူ။ တံမဂ္ဂံ၊ ထိုသူတို့၏
သွားရာ ဓမ္မတာတန်း သေရာလမ်းသို့။ အစိရကံ၊ မကြာမြင့်မီ။ ဂမိဿာမိ၊
သွားရလိုက်ရချေဦးအံ့။

၁၅၇။ မစ္စုံ ဇေတုမသက္ကောန္တာ၊
 ဓနေန ဇောတိကာဒယော။
 အနုမစ္စုံ အဂစ္ဆိံသု၊
 အမေသု ပန ကာ ကထာ။

၁၅၇။ ဇောတိကာဒယော၊ ရှေ့ ဝေဠု ဥစ္စာ ပေါများရာ၌ နှိုင်းယှဉ်စရာ ဥပမာမရှိ အဓိပတိဖြစ်ကုန်သော ဇောတိက၊ ဇဋ္ဌိလ အစရှိကုန်သော သဋ္ဌေး သူကြွယ်တို့သည်လည်း။ မစ္စုံ၊ သေမင်းကို။ ဓနေန၊ ဥစ္စာတံစိုး လက်ဆောင် ထိုးခြင်းဖြင့်။ ဇေတုံ၊ အောင်ခြင်းငှာ။ အသက္ကောန္တာ၊ မတတ်စွမ်းနိုင်ကြ ကုန်သည်ဖြစ်၍။ အနုမစ္စုံ၊ အစမထင် မမြင် ကွယ်ပျောက် သေမင်းနောက်သို့။ အဂစ္ဆိံသု၊ မကွေ့ မထောင့် ဖြောင့်ဖြောင့် စိုက်စိုက် လိုက်ကြရလေကုန်ပြီ။ အမေသုပန၊ ဥစ္စာနှုန်းမဲ့ ဒါနနဲ့၍ ဆင်းရဲကြကုန်သော ငါတို့၌ကား။ ကာကထာ၊ အဘယ်ဆိုဖွယ်ရာ ရှိတော့အံ့နည်း။

၁၅၈။ မစ္စုံ ဇေတုမသက္ကောန္တာ၊
 ဗလေန စ အတိဗ္ဗလာ။
 အနုမစ္စုံ အဂစ္ဆိံသု၊
 အမေသု ပန ကာ ကထာ။

၁၅၈။ အတိဗ္ဗလာ၊ ငါးစီးဆင်ပြောင် ဆောင်နိုင်စွမ်းပကား အလွန် သော့ခွန်အားနှင့် ပြည့်စုံကြကုန်သော သူရဲကောင်းတို့သည်လည်း။ ဗလေန၊ မိမိတို့ခွန်အားဖြင့်။ မစ္စုံ၊ သေမင်းကို။ ဇေတုံ၊ အောင်ခြင်းငှာ။ အသက္ကောန္တာ၊ မစွမ်းနိုင်ကြကုန်သည်ဖြစ်၍။ အနုမစ္စုံ၊ အစမထင် မမြင်ကွယ် ပျောက် သေမင်းနောက်သို့။ အဂစ္ဆိံသု၊ မကွေ့ မထောင့် ဖြောင့်ဖြောင့် စိုက်စိုက် လိုက်ကြရလေကုန်ပြီ။ အမေသုပန၊ စွမ်းအားမရှိ သတ္တမဲ့ကင်း မတောင့်တင်း၍ သိန်ဖြင်းလှစွာသော ငါတို့၌ကား။ ကာကထာ၊ အဘယ် ဆိုဖွယ်ရာ ရှိတော့အံ့နည်း။

(တတိယအကြိမ်)၁၄

၁၅၉။ မစ္စုံ ဇေတုမသက္ကောန္တာ၊
 ဣဒ္ဓိယာ စ မဟိဒ္ဓိကာ။
 တဿ မုခံ ပဝိသိံ သု၊
 အမေသု ပန ကာ ကထာ။

၁၅၉။ မဟိဒ္ဓိကာ၊ ယူဇနာတွက် နန်း နှစ်သိန်းလေးသောင်း တာပေါင်း အစု မြေအထူကို အမှုမထား လက်ဝါးထက်ရောက် သစ်ရွက်ခြောက်သို့ မှောက်နိုင် လှန်နိုင်အောင် ကြီးသော တန်ခိုးရှိကုန်သော အရှင်မဟာ မောဂ္ဂလာန်အစရှိကုန်သော မထေရ်တို့သည်လည်း ဣဒ္ဓိယာ၊ တန်ခိုးတော် ဖြင့်။ မစ္စုံ၊ သေမင်းကို။ ဇေတု၊ အောင်ခြင်းငှာ။ အသက္ကောန္တာ၊ မတတ် နိုင်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ တဿမစ္စုဿ၊ ကိုသေမင်း၏။ မုခံ၊ ခံတွင်းသို့။ ပဝိ- သိံ သု၊ အစမထင် ဝင်တော်မူရကြလေကုန်ပြီ။ အမေသုပန၊ ဘယ်အဘိဉာဏ် ဘယ်သည့်ဈာန်မျှ တဆံမရှိ ဘယ်ဣဒ္ဓိမျိုး မဖြိုးမလင်း တန်ခိုးကင်း၍ သိန်ဖြင်းလှစွာသော ငါတို့၌ကား။ ကာကထာ အဘယ်ဆိုဖွယ်ရာ ရှိတော့ အံ့နည်း။

၁၆၀။ မစ္စုံ ဇေတုမသက္ကောန္တာ၊
 ပညာယ တာယ ဥဂ္ဂတာ။
 တဿ မုခံ ပဝိသိံ သု၊
 အမေသု ပန ကာ ကထာ။

၁၆၀။ ပညာယ၊ ပညာတော်ဖြင့်။ ဥဂ္ဂတာ၊ လူ့ရပ် နတ်ရွာ ဗြဟ္မာ အဆိုက် ဘဝင်ခိုက်အောင် ထင်ပေါ် ကျော်ဇောတော် မူကြကုန်သော ရှင်သာရိပုတ္တရာ အစရှိကုန်သော မထေရ်တို့သည်လည်း။ တာယ၊ ထိုပညာ တော်ဖြင့်။ မစ္စုံ၊ သေမင်းကို။ ဇေတု၊ အောင်ခြင်းငှာ။ အသက္ကောန္တာ၊ မတတ်နိုင်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ တဿမစ္စုဿ၊ ကိုသေမင်း၏။ မုခံ၊ ခံတွင်းသို့။ ပဝိသိံ သု၊ အစမထင် ဝင်တော်မူရကြလေကုန်ပြီ။ အမေသုပန၊ ရုပ်နာမ် နှစ်ဖြာ ကိုယ်ခန္ဓာမျှ ပညာမလင်း မထိုးထွင်း၍ သိန်ဖြင်းလှစွာသော ငါတို့၌ကား။ ကာကထာ၊ အဘယ်မှာသျှင် ဆိုဖွယ်ရာရှိဘာ့အံ့နည်း။

၁၆၁။ မစ္စုံ ဇေတုမသက္ကောန္တိ၌၊
 အာဝုဓရဋ္ဌသာမိကာ၊
 တဿ မုခံ ပဝိသိံသု၊
 အမေသု ပန ကာ ကထာ။

၁၆၁။ အာဝုဓရဋ္ဌသာမိကာ၊ လက်နက်သခင် နိုင်ငံရှင်ဖြစ်ကြကုန်သော မင်းတို့သည်လည်း။ ဇေတု၊ ထိုမိမိတို့၏ လက်နက်တို့ဖြင့်။ မစ္စုံ၊ သေမင်းကို။ ဇေတု၊ အောင်ခြင်းငှာ။ အသက္ကောန္တိ၌၊ မတတ်စကောင်းကုန်သည်ဖြစ်၍။ တဿ၊ ထိုသေမင်း၏။ မုခံ၊ ခံတွင်းသို့။ ပဝိသိံသု၊ အစမထင် ဝင်ကြရလေ ကုန်ပြီ။ အမေသုပန၊ အာဏာလွှမ်းမိုး စိုးမရခြင်း လက်နက်ကင်း၍ သိန်ဖျင်းလှစွာသော ငါတို့၌ကား။ ကာကထာ၊ အဘယ်မှာ ဆိုဖွယ်ရာရှိတော့ အံ့နည်း။

၁၆၂။ မစ္စုံ ဇေတုမသက္ကောန္တိ၌၊
 ဟတ္ထိဿာဒိဟိတိဿရာ၊
 တဿ မုခံ ပဝိသိံသု၊
 အမေသု ပန ကာ ကထာ။

၁၆၂။ အတိဿရာ၊ ဇမ္ဗူသောင်းခွင် ကျွန်းအပြင်၌ ကောင်းကင် မြေမိုး အလွန်အစိုးရကုန်သော မြေသောက အစရှိကုန်သော မင်းတို့သည် လည်း။ မစ္စုံ၊ သေမင်းကို။ ဟတ္ထိဿာဒိဟိ၊ ဆင်တပ်၊ မြင်းတပ်၊ ရထားတပ် ဖြင့် ရံပတ်အာ လုံး ညွတ်ပြတ်ရုံး၍ ပိုင်နှုန်းမဲ့ရာ ဘုန်းအာဏာ စသည် တို့ဖြင့်၊ ဇေတု အောင်ခြင်းငှာ။ အသက္ကောန္တိ၌၊ မတတ်နိုင်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ တဿမစ္စုဿ၊ ထိုသေမင်း၏။ မုခံ၊ ခံတွင်းသို့။ ပဝိသိံသု၊ အစမထင် ဝင်ကြ ရလေကုန်ပြီ။ အမေသုပန၊ ဆင်းတပ်၊ မြင်းတပ်၊ ရထားတပ်နှင့် မစပ်အမှန် ကိုယ်ရံကင်းကွာ အာဏာလွှမ်းမိုး အစိုးမရကုန်သော ငါတို့၌ကား။ ကာကထာ၊ အဘယ်မှာလျှင် ဆိုဖွယ်ရာရှိတော့အံ့နည်း။

၁၆၃။ မစ္ဆါ ဇေတုမသက္ကောန္တာ။
 သကဝိဇ္ဇာယ သိပ္ပိကာ။
 တဿ မုခံ ပဝိသိံသု။
 အမေသု ပန ကာ ကထာ။

၁၆၃။ သိပ္ပိကာ။ ဂါထာမန္တရား ဆေးဝါးထက်မျက် စီရင်ချက်၌ ကမ်းတဘက်ရောက် တတ်မြောက်လိမ္မာကြကုန်သော ပညာသည်တို့သည် လည်း။ သကဝိဇ္ဇာယ၊ မိမိတို့၏ ဂါထာမန္တရား ဆေးဝါးပညာ အလိမ္မာ ဖြင့်။ မစ္ဆါ၊ သေမင်းကို။ ဇေတု၊ အောင်ခြင်းငှာ။ အသက္ကောန္တာ၊ မတတ်နိုင် ကြကုန်သည်ဖြစ်၍။ တဿမစ္စုဿ၊ ထိုသေမင်း၏။ မုခံ၊ ခံတွင်းသို့။ ပဝိသိံသု၊ ခန္ဓာပဉ္စက မကျန်ရအောင် ဝင်ကြရလေကုန်ပြီ။ အမေသုပန၊ ဂါထာမန္တရား ဆေးဝါးနတ္ထိ သိပ္ပိကိယံမှာ မရှိပါကုန်သော ငါတို့၌ကား။ ကထာ၊ ခပ်သိမ်း သတ္တဝါ အားမနာ၍ ညှာတာခြင်းကင်း ရှင်သေမင်းသည် အတင်းလာ၍ တနေ့နေ့၌ ရမ်းမွေ့ခေါ်ကာ ငါပါမည်လော မပါလောဟု ပြောစရာ စကားသည်ကား။ ကာ၊ အဘယ်မှာ ရှိတော့အံ့နည်း။

၁၆၄။ အဂ္ဂိခန္ဓောဝု နိဗ္ဗာတိ၊
 ပရိနိဗ္ဗာယိ နာယကော။
 မစ္စုဝဿ နိပါတေန၊
 အမေသု ပန ကာ ကထာ။

၁၆၄။ အဂ္ဂိခန္ဓော၊ အယှံပြောင်ပြောင် တောက်လောင်ညီးညီး မီးပုံ ကြီးသည်။ ဝဿနိပါတေန၊ ကောင်းကင်မိုးပေါက် ကျလာရောက်သဖြင့်။ နိဗ္ဗာတိ ဣဝံ၊ အယှံသိမ်း၍ ငြိမ်းရလေဘိသကဲ့သို့။ နာယကော၊ လူနတ် ဗြဟ္မာ သတ္တဝါကို သံသာရာအစုတ် မြစ်သမုဒ်မှ ထုတ်နှုတ်ယူငင် နိဗ္ဗာန် ခွင်သို့ ကယ်တင်ရောက်အောင် ပို့ဆောင်တော် မူတတ်ပေသော သုံးလူ ထွတ်ထား မြတ်ဘုရားသည်။ မစ္စုဝဿနိပါတေန၊ သေမင်းမိုးပေါက် ကျလာရောက်သဖြင့်။ ပရိနိဗ္ဗာယိ၊ နိဗ္ဗာန်ယူသိမ်း ငြိမ်းတော်မူရလေပြီ။ အမေသုပန၊ သုံးလူ ထွတ်ထား မြတ်ဘုရား၏ ဖာရိတော်အောက် မြေမှုန့်၊ လောက်မျှ နှိုင်းဆစ်ရာ ဥပမာမရကုန်သော ငါတို့၌ကား။ ကထာ

ကိုးဆယ်ခြောက်ဖြာ ဘေးရောဂါနှင့် မကြာမတင် ဝိညာဉ်ပြတ်ကင်း ချုပ်
ပြောက်ခြင်းဖြင့် သေမင်းလက်အောက် ရောက်ရလိမ့်လော မရောက်လောဟု
ပြောဖွယ်ရာစကားသည်။ ကာ၊ အဘယ်မှာ ရှိကုန်နည်း။

၁၆၅။ မယေတေသံ ဂမိယံာမ၊ ဂတမဂ္ဂမဝဿကံ။
အစီရံ အဇ္ဇ ဝါ သွေ ဝါ၊ မစ္စုရာဇာ ဂမိဿတိ။

၁၆၅။ တေသံ၊ ရှေ့ ငွေ့ ရတနာ့ ပေါများစွာသော ဇောတိက၊ ဇဋိလ
စသော ဥစ္စာပဂေး သဋ္ဌေးတို့ပြင် ရှေ့နန်းရှင်နှင့် မဂ်ဝင် ဖိုလ်ရောက်
ဘုန်းတော်တောက်သော မောဂ္ဂလာန်မည်သာ လေရမဟာနှင့် ရှင်သာရိ
ပုတ္တရာ စသော အရိယာအပေါင်း ဤအရှင်ကောင်းတို့၏။ ဂတမဂ္ဂံ၊
ဘယ်သူ ဘယ်ဝါ မနေသာသည့် ဓမ္မတာတမ်း သွားလမ်းသို့။ အဝဿကံ၊
မချွတ်။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ဂမိယံာမ - သွားကြ လိုက်ကြ ရကုန်ဦးအံ့။
အစီရံ၊ မကြာမြင့်မီ၊ အဇ္ဇဝါ၊ ယနေ့လည်းကောင်း သွေ ဝါ - နက်ဖြန်
လည်းကောင်း။ မစ္စုရာဇာ၊ သေမင်းသည်။ အာပမိ ဝတိ၊ ယာလတ္ထံ။

၁၆၆။ ယထာ ဂိမှ မုခေ ပဏ္ဍာ၊
အဓောပတာ အစီရိကံ။
ပတိဘူမိ ဌိတာ သတ္တာ၊
ဣထာဘိမုခမန္တကံ။

၁၆၆။ ဂိမှမုခေ၊ နွေဦး နွေစ နွေကာလ၌။ အစီရံ၊ မကြာမြင့်မီ။
အဓောပတာ၊ မပြတ်အမြဲ တဖွဲဖွဲနှင့် မစဲအောက်ရောက် တဖြောက်ဖြောက်
ကြွေကျ ကြရ လတ္တံ့ကုန်သော။ ပတိဘူမိံ၊ မြေသို့ရှေ့ ရှု။ ဌိတာ၊ မကြာယခု
ကြွေလှဲလှဲသို့ တည်ကြရကုန်သော။ ပဏ္ဍာယထာ၊ လေနေပူဖြင့် ဇရာသင့်၍
မာရင့်ကြမ်းထော် ဖက်ရှက်လျော်တို့ကဲ့သို့။ တလာ၊ ထို့အတူ၊ သတ္တာ၊
သတ္တဝါတို့သည်။ အန္တကံ၊ သေမင်းသို့။ အဂိမုခံ၊ ရှေးရှု။ ဌိတာ၊ တည်နေ
ကြရကုန်၏။

၁၆၇။ ယထာ ပတန္တိ နိက္ကာလာ၊ ရူက္ခဋ္ဌာနိယမေနိဇ။
ဖလပဏ္ဍာ ပဇာ နေဝံ၊ တတော ဇိ ဝပိ သိဇ္ဇတိ။

၁၆၇။ ဣမံ၊ ဤလောကဉ္စ။ ရုက္ခံဌာ၊ သစ်ပင်ထက်၌ တည်နေကြရ
 ကုန်သော။ ဖလပဏ္ဏာ၊ သစ်သီး သစ်ရွက်တို့သည်။ နိယမေန၊ အမြဲအားဖြင့်။
 နိက္ကာလာ၊ ပုံသေကာလ ကြွေကျကြရာအခါ မရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ပတန္တိယထာ၊
 မှည့်ရှဲဝင်းဝါ ရင်မာရွန်းပြင်း အကင်း အနု ရွက်နု ရွက်ရင့် ပွင့်သေး ပွင့်ငယ်
 အရွယ်အစားစား ကျေသောအားဖြင့် မှတ်သားစရာ အခါမလုပ် တဖြုတ်
 ဖြုတ် ကျေကြရကုန်ဘိသကဲ့သို့။ ဧဝံ၊ ဤအတူ။ ပဇာနံ၊ သတ္တဝါအပေါင်း
 တို့၏။ ဇီဝမ္ပိ၊ ဇီဝိတိန္ဒြေသည်လည်း။ တတော၊ ထိုသစ်သီး သစ်ပွင့်တို့ထက်။
 နိယမေန၊ အမြဲအားဖြင့်။ နိက္ကာလာ၊ ခပ်သိမ်းသတ္တဝါ မလတ်ရာအောင်
 ကရုဏာအရှင်း သူ့မှကင်း၍ သေမင်းမျက်ကျယ် မြင်တက်နှယ်သို့ ဝမ်းဝယ်
 ပိုက်ချို အလုံကွယ်ထား သူငယ်များလည်း မဖွားမီက ဝမ်းမှစ၍ သေဘေး
 တွေ့သဖြင့် နေ့၊ ရက်၊ လ၊ နှစ် သက္ကရာဇ်အကြာ အခါမရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။
 ဆိန္ဒုတိ၊ ကြီးငယ်ဟူသမျှ ဤလောကဉ္စ နေ့ညမစဲ တဖွဲဖွဲနှင့် အမြဲပုံသေ
 တကျေတည်း ကျေပြတ်၍ နေကြရချေ၏တကား။

၁၃၈။ မရဏေဝံ သရိတွာန၊ အဘိသံဝိဂ္ဂမာနသံ။

ဇနေတွာ မတမိစ္ဆန္တော၊ သုဇနော တမနုဿရေ။

၁၆၈။ ဧဝံ၊ ဤသို့ဆိုခဲ့သောအတိုင်း။ မရဏံ၊ သေခြင်းသဘောတရား
 ကို။ သရိတွာန၊ တရားပျော်မို့ သူတော်ကောင်းအလေ့ဖြင့် တစေ့စေ့
 ကြံအောက်မေ့၍။ အဘိသံဝိဂ္ဂမာနသံ၊ လူနတ်ဗြဟ္မာ ဘုံသုံးရွာ၌ လွန်စွာ
 ထိတ်လန့်သော စိတ်နှလုံးကို။ ဇနေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍။ အမတံ၊ အိုရေး နာရေး
 သေဘေးမဆိုက် မလိုက်ရာမှန် အမြိုက်နိဗ္ဗာန်ကို ကုစ္ဆန္တော၊ အလိုရှိသော။
 သုဇနော၊ သူတော်ကောင်းသည်။ တံ၊ ထိုသေခြင်း သဘောတရားကို။
 အနုဿရေ၊ နေ့ရော ညဉ့်ပါ အခါမပြတ် ထပ်ကာ ထပ်ကာ အောက်မေ့
 ရာ၏။

၁၆၉။ ယထာ စ အန္ဓကာရမ္ပိ၊
 ဌိတော ကိဉ္စိ န ပဿတိ၊
 နေဝါဝိဇ္ဇန္ဓကာရမ္ပိ၊
 ဗာလောပိ ကိဉ္စိပဿတိ။

၁၇၀။ ဂတဿ တိမိရေ ဟောတိ၊

ယထာ ဂတဝိရဇ္ဈနံ၊

နိဂုတဿ အဝိဇ္ဇာယ၊

ပဋိပတ္တိဝိ ရဇ္ဈနံ။

၁၇၁။ သိသာရဘိရုကော သန္တော၊

နေကဝဇ္ဇဿ ကာရကံ။

တသ္မာ ဣမာယ တာဝိဇ္ဇာ၊

ဘာဝနာယ ဝိနာသယေ။

၁၆၉။ အန္ဓကာရမ္ပိ၊ နေရောင်၊ လရောင် ဆီမီးရောင်ဖြင့် မြင်အောင် မထွင်း အလင်းမဆိုက် အမှိုက်တိုက်၌။ ဌိတော၊ တည်နေရသောသူသည်။ ကိဉ္ဇိ၊ မိမိရှေ့ရှိ ဝတ္ထုအထယ် အသွယ်သွယ်နှင့် အန္တရာယ်အဆိုင်းဆိုင်း ဝိုင်းကာပတ်လည် တွေ့မည်အပြီး ကိုယ်အနီး၌ ဘေးကြီးအပုံ ရှိပါတုံလည်း တစုံတခုသော ကြောက်မက်ဖွယ်ကို။ နပဿတိယထာ၊ မမြင်ရလေဘိသကဲ့သို့။ ဝေ၊ ဤအတူ။ အဝိဇ္ဇန္ဓကာရမ္ပိ၊ အကျိုးအကြောင်း ဆိုးကောင်းနှစ်အင် မြင်ခွင့်မပေး ယှက်မှေးသတ္တဝါ ပိတ်ဖုံးကာသည့် အဝိဇ္ဇာတိမ်တောင် အမှိုက် မှောင်ကြီး၏အတွင်း၌။ ဌိတော၊ တည်နေရသော။ ဗာလော၊ ပညာကျွန် အရှုမသန် ပုထုဇ္ဇန်သည်။ ကိဉ္ဇိ၊ ဆင်းရဲအပုံကိုယ်၌ကြုံမည် တစုံတခုသော အရေး လာလတ္တံ့သောဘေးကို၊ နပဿတိ၊ မမြင်။

၁၇၀။ တိမိရေ၊ နေရောင်၊ လရောင် အရောင်မဲ့ကင်း မိုက်မှောင်တွင်း၌။ ဂတဿ၊ သွားသောသူအား။ ဂတဝိရဇ္ဈနံ၊ အသွားမတော် ချွတ်ချော် တိမ်းပါးခြင်းများသည်။ ဝါ၊ အတိုက်မိ အခိုက်မိ များခြင်းသည်။ ဟောတိ ယထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့။ ဝေ၊ ဤအတူ။ အဝိဇ္ဇာယ၊ ဥပါဒ်ဘေးဒါဏ် မိမိ ရန်ကို ဉာဏ်၌မထင် မြင်ခွင့်မပေး ယှက်မှေးပိတ်ကာ အဝိဇ္ဇာသည်။ နိဂုတဿ၊ ပိတ်ဖုံးမှေးယှက်အပ်သောသတ္တဝါအား။ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်။ ပဋိပတ္တိဝိရဇ္ဈနံ၊ ကာယဝစိ သုံးလီမနော မကောင်းစော၍ သဘော မလျော် မတော်သောကျင့်ခြင်းဖြင့် အကျင့်၏ချွတ်ယွင်းခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

၁၇၁။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ သံသာရတိရုကော၊ သံသရာရေး တွေမည့်
 ဘေးကို တွေးကာဖိန့်ဖိန့် တစိမ့်စိမ့်ကြံ၍ ကြောက်တတ်သော။ သန္တော၊
 သူတော်ကောင်းသည်။ အနေကဝဇ္ဇဿ၊ ဇာတိ ဇရာ ဗျာဓိ မရဏ စသည်
 မသွဲ့ တွေ့ရမဲ့နှင့် ငရဲပြိတ္တာ အဟိတ်ရှာ၌ များစွာအနန္တ ခံကြရသော ဒုက္ခ
 ထောင်သောင်း အပြစ်ပေါင်းကို။ ကာရကံ၊ ပြုလုပ်တတ်သော။ တာဝိဇ္ဇံ
 ကံဝိအဝိဇ္ဇံ၊ ထိုအဝိဇ္ဇာတိမ်တောင်အမိုက်မှောင်ကိုဣမာယဘာဝနာယ၊ မရဏာ
 သတိ လက်ကိုင်ရှိကို ပွား ဘိခါခါ ဤ ဘာဝနာဖြင့်။ ဝိနာသယေ၊
 ဖျက်ဆီးရာ၏။

သုဒ္ဓလ္လဘဘာဝနာယ မရဏာသတိဘာဝနာ နိဋ္ဌိတာ၊

သုဒ္ဓလ္လဘဘာဝနာယ၊ သုဒ္ဓလ္လဘ ဘာဝနာ၌။ မရဏာသတိဘာဝနာ၊
 မိမိ၏သေခြင်း သူတပါးတို့၏သေခြင်းသဘောကို အဖန်ဖန်အထပ်ထပ် မပြတ်
 မစဲ အမြဲအောက်မေ့ ပွားများခြင်းကို ဆိုရာဆိုကြောင်းဖြစ်သော မရဏာ
 သတိ ဘာဝနာ အပိုင်းအခြား စကားအစဉ်သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးပြီ။

ဤမရဏာသတိအပိုင်း၌ အထူးသတိရကြ၍ သံဝေဂ ဖြစ်ပွားသဖြင့်
 အပ္ပမာဒတရားနှင့် ပြည့်စုံနိုင်ကြဖို့ရာ ကောင်းလှသော -

- မရဏံ မေ ကဝိဿတိ အစချီသော ကမ္မဋ္ဌာန်း၊
- ဒဿနေယျ ဒုရူပတ္တံ အစချီသော ကမ္မဋ္ဌာန်း၊
- အတ္ထမေဿတိ အဒ္ဓါဝေ အစချီသော ကမ္မဋ္ဌာန်း

မှစ၍ လေးပုဒ်တန်သည် ငါးပုဒ်တန်သည် ကိုးပုဒ် ဆယ်ပုဒ် တန်သည်
 သတိသံဝေဂ ဖြစ်ပွားဖို့ရာ ကောင်းသည်ထက်ကောင်းသော ကမ္မဋ္ဌာန်းဂါထာ
 ဘာဝနာပါဌ်အနက်တို့ကို ကြေကြေမှုမှု အရနုတ်ဝယ် ရှေးချယ်ကျက်ရှု၍
 နိဋ္ဌာန်သွားလမ်း ရှေ့တန်းခေါင်းတည် ပြုလုပ်ကြပေသော ဗုဒ္ဓဘာသာ
 နောက်ပါလက်သား အများတို့ထီး အကြီး ပါမောက္ခ သူမြတ်တို့က
 နေ့စဉ်မပြတ် ဝတ်တက်ဝတ်ကပ် ပြုလုပ်ကြရာ ဘုရားပုထိုး ရှိခိုးပူဇော်၍
 အပြီ အဆုံး၌ ကစီတစဉ် အညီအညွတ် ပရိတ်မေတ္တာ ဘာဝနာ လက်စွဲ
 ပွားပြုရက်မှန် ထုံးစံလေ့ ရှိကြပေသောအတိုင်း အထက်၌ သတိပေးသော
 အားဖြင့် မှာထားပြဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော ကမ္မဋ္ဌာန်းဂါထာ ဘာဝနာ အနက်
 တို့ကို ထည့်သွင်းရှုတ်ဆိုကြရလျှင်-

နောက်လိုက် နောက်ပါ ရံကာချွေချွေ အတူနေငယ်သား အဖော်များ
လည်း သတိတရားပွားသည်ထက် ပွားများ၍ သူတော်ကောင်းတရား မဆုတ်
ယုတ်နိုင်ခြင်းအကျိုး။

ကြားကြားသမျှ နတ်လူအပေါင်းတို့လည်း ဝမ်းမြောက်နှစ်လို ကြည်ညို
သမှု ကောင်းချီးပြု၍ သာဓုခေ၏ဖွယ်ရာအကျိုး။

နောင်လာနောက်သား တပည့်များလည်း အတူနေခြင်း အသင်းတို့ထီး
ဆရာကြီးများ ထွင်ထားခဲ့သောလမ်းသို့ အစဉ်တစိုက် လိုက်ရစ်ကြခြင်း
အကျိုး။

သာသနာတော်မြက်ကြီး၏ အရောင်အဝါ လွန်စွာတောက်ပ တိုးတက်ရန်
အကျိုး။

မိမိတို့၏ အောက်မှ အဆုံးမ ခံ တပည့်များနှင့်တကွ ဝဋ်ဒုက္ခမှ မြန်စွာ
ထွက်မြောက်နိုင်ကြရန်အကျိုး။

တဘဝထက်တဘဝ လောကီ လောကုတ္တရာ ချမ်းသာသူခ မုချဆတ်ဆတ်
မြင့်မြတ်ရန် အကျိုးတွေ့များလှ၍ သတိသံဝေဂ ဖြစ်ပွားလောက်သော
ကမ္မဋ္ဌာန်းတို့ကို နေ့စဉ်မပြတ် ရွတ်ဖတ်သရဇ္ဈာယ်လေ့ ချီကြကုန်ရာ၏။

ဤကား သူတော်ကောင်းအပေါင်းတို့အား သတိပေး၍ အတောက်အပံ့
ပြုလုပ်သော အချက်ပေတည်း။

၅-ကာယဂတာသတိဘာဝနာ

၁၇၂။ နိဗ္ဗာန် သုခမစွန္တံ၊
ပတ္ထယန္တော အသင်္ခတံ။
ကာယဂတာသတိ သန္တော၊
ဓိရော ဘာဝေ ပုနပ္ပုနံ။

၁၇၃။ ဝိနာ ဣမာယ နိဗ္ဗာန်၊
ဂတောရိယော န ဝိဇ္ဇတိ။
တံသ္မာ သန္တော ဓိရော ဒဠိ၊
ဣမံ ကရေ သစေတသိ။

၁၇၂။ အစွန္တံ၊ စင်စင်။ သံခံ၊ ရုပ်နာမ်နှစ်ဖြာ ခန္ဓာမီးထုပ် အပြီးပြုတ်၍ အဟုတ်ကေန အမှန်ချမ်းသာလှစွာသော။ အသင်္ခတံ၊ ကံ၊ စိတ်၊ များစွာ အာဟာရဥတု ဘယ်တခုမျှ မပြုမပြင် မစီရင်အပ်သော။ နိဗ္ဗာန်၊ ကိလေသာဟူ ဘယ်ရန်သူကြောင့်မှ မဆူမလှိုက် မပူအိုက်သော အမြိုက်နိဗ္ဗာန်ကြီးကို။ ပတ္ထယန္တော၊ ရုပ်နာမ်နှစ်ဖြာ ခန္ဓာငါးရပ် ခြင်းရာဇာတ်ကို ဝိပဿနာ ပညာတန်ဆောင် ဆီမီးရောင်ဖြင့် အကောက်မထင် ဒိဋ္ဌိစင်၍ လိုခြင်တောင့်တ သော။ သန္တော၊ သူတော်ကောင်းဖြစ်သော။ ဓိရော၊ ပညာရှိသည်။ ကာယ ဂတာသတိ၊ ကေသာ၊ လောမ စသည်ပေါင်းရုံး သုံးဆယ့်နှစ်ဝ ကောဗ္ဗာသ ဟူသော ကာယဂတာသတိ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို။ ပုနပ္ပုနံ၊ နေ့ရောညဉ့်ပါ အခါခါ အထပ်ထပ်။ ဘာဝေ ဘာဝေယျ၊ ရွတ်ဖတ်ကြိုးပန်း စီးဖြန်းပွားများရာ၏။

၁၇၃။ ဣမာယ၊ ကေသာလောမ စသည်ပေါင်းရုံး သုံးဆယ့်နှစ်ဝ ကောဗ္ဗာသ၌ အဖန်တလဲလဲ အမြဲမပြတ် အထပ်ထပ် အောက်မေ့ ပွားများ ခြင်းဟုဆိုအပ်သော ဤကာယဂတာသတိ ဘာဝနာ ကမ္မဋ္ဌာန်းနှင့်။ ဝိနာ၊

ကင်း၍။ နိဗ္ဗာန်၊ ရာဂ ဒေါသ စသည်များ စွာ ကိလေသာဟူ မဆူမလှိုက်
မပူအိုက်သော အမြိုက်နိဗ္ဗာန်သို့။ ဂတော၊ သွားရရောက်ရသော။ အရိယော၊
ဘုရား ရဟန္တာ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်သည်။ နဝိဇ္ဇတံ၊ မရှိ။ တသ္မိံ၊ ထို့ကြောင့်။
သန္တော၊ သူတော်ကောင်းဖြစ်သော။ ဝိရော၊ ပညာရှိသည်။ ဒဠိ၊ မြဲမြန်စွာ။
ဣမံဘာဝနံ၊ သုံးဆယ့်နှစ်ဝ ကောဠာသဟူသော ကာယဂတာသတိမည်
သာ ဤဘာဝနာကို။ သစေတသိ၊ မိမိစိတ်နှိုက်။ ကရော၊ နေ့ညဉ့်ပုံသေ
မကွေ့ မကွာ ပြုတုံရာ၏။

၁၇၄။ အတ္ထိ မသ္မိံ ဣမေ ကေသာ၊
ကာယေ လောမာ နခါဝိ စ။
ဒန္တာ ဇေဂုစ္ဆဘာဝါ စ၊
နာဟံ န မေ စ သန္တကာ။

၁၇၅။ အတ္ထိ တစော စ မံသာနိ၊
နာရုဠိ အဠိမိဠိမေ။
ကောဠာသာ စ ဇိဂုစ္ဆဘ၊
နာဟံ န မေ စ သန္တကာ။

၁၇၆။ မနောဠံ ဟဒယံ ဝက္ကံ၊
ယကန္တု ကိလောမကံ။
အတ္ထိ ဣမေ စ ဇိဂုစ္ဆဘ၊
နာဟံ န မေ စ သန္တကာ။

၁၇၇။ ဝိဟကမတ္ထိ ပပွံသိ၊
အန္တန္တဂုဏိမေ တထာ။
ကောဠာသာ စ ဇိဂုစ္ဆဘ၊
နာဟံ န မေ စ သန္တကာ။

ဓာတိယအကြိမ်) ၁၅

၁၇၈။ အတ္ထိ ဥဒရိ ယာဟာရံ၊
ကရိသံ မတ္တလုဂီမေ၊
ပိတ္တံ သေမှံ စ ဇေဂုစ္ဆာ၊
နာဟံ န မေ စ သန္တကာ။

၁၇၉။ ပုဗ္ဗော စ လောဟိတဇ္ဈေဝ၊
သေဒေါ မေဒေါ စ အဿု စ၊
အတ္ထိ ဣမေ စ ဇေဂုစ္ဆာ၊
နာဟံ န မေ စ သန္တကာ။

၁၈၀။ အတ္ထိမသ္မိံ ဝသာ ကာယေ၊
ခေဋ္ဌော သိဃိနိကာ စိမေ၊
လသိကာ မုတ္တ ဇေဂုစ္ဆာ၊
နာဟံ န မေ စ သန္တကာ။

(၁၇၄-အနက်)

၁။ ဣမသ္မိံကာယေ၊ ဝဏ္ဏ ဂန္ဓ စသည်မက္ခာ ဥပါဒါနှင့် လေ့
ဖြာ မဟာဘုတ် ရုပ်ပေါင်းမြားမြောင် ဤကိုယ်ကောင်၌။ ကေသာ စ၊
နှစ်ကုဋေငါးသန်း ဂဏန်းမြားမြောင် ပမာဆောင်မှု တောင်ပို့အထက်
ပေါ်ထွက်လာသော မျက်နှာအသွင် ဤဆံပင်တို့သည်လည်း၊ အတ္ထိသန္တိ၊
ရိကုန်၏။

၂။ ဣမသ္မိံကာယေ၊ ဤကိုယ်ခန္ဓာ ရှံဖွယ်ရာ၌။ လောမာ စ၊ ထက်
အောက်ကိုယ်ရေ အနံ့နေလျက် တွက်ခြေကိုးသောင်း ကိုးထောင်ပေါင်းဟု
နံလှောင်းယိုချွေး လုံးထွေးမကင်း ဤမွှေးညှင်းတို့သည်လည်း။ အတ္ထိသန္တိ၊
ရိကုန်၏။

၃။ ဣမသ္မိံကာယေ၊ ဤကိုယ်ခန္ဓာ ရှံဖွယ်ရာ၌။ နခါ စ၊ ဖြူရောင်
အဆင်း ငါးကြင်းကြေးနွယ် ငါမမယ်သည့် နှစ်ဆယ်သော ခြေသည်း
လက်သည်းတို့သည်လည်း။ အတ္ထိသန္တိ၊ ရိကုန်၏။

၄။ ဣမသ္မိကာယေ၊ ဤကိုယ်ခန္ဓာ ရှံဖွယ်ရာ၌။ ဒန္တာ၊ သရည်
ခွဲစေး၊ သွားချေးပတ်လယ် ငြိကပ်တယ်သဖြင့် ရှံဖွယ်ရာကောင်း သုံးဆယ်
နှစ်ချောင်းကုန်သော သွားတို့သည်သည်း။ အတ္ထိသန္တိ၊ ရှိကုန်၏။

ဣမေစကေသာဒယော၊ ဆံပင်ရှုပ်ထွေး မွှေးညှင်းများထွေ ခြေသည်း
လက်သည်း သွားလည်း အသွယ်သွယ် ရှံဖွယ်ရာဝတ္ထု ဤကောဠာသ
အစုတို့သည်လည်း။ ဇေဂုစ္ဆဘာဝါ၊ စက်ဆုတ်ဖွယ်သော သဘောလည်း
ရှိကုန်၏။ နာဟံ၊ ငါလည်း မဟုတ်ကုန်။ နမေစသန္တကာ၊ ငါနှင့်စပ်ဆိုင်
ငါပိုင် ငါဟာ ငါ့ဥစ္စာလည်း မဟုတ်ကုန်။

ဤဂါထာ၌ ဆံပင်ကောဠာသတခု၊ မွှေးညှင်းကောဠာသတခု၊ ခြေ
သည်း လက်သည်း ကောဠာသတခု၊ သွားကောဠာသတခု၊ ဤလေးပါး
သော ကောဠာသတို့ကို ရအပ်ကုန်၏။

(၁၇၅-အနက်)

၅။ ဣမသ္မိကာယေ၊ တဏှာယောကျိား လက်သမား၏ ဆောက်ထား
မှန်စွာ ခန္ဓာအိမ်အို ဤသည်ကိုယ်၌။

တစောစ၊ အပသဏှာန် ကာထရံသို့ ပုံဟန်မရှင်း မွှေးညှင်းထိုးဖောက်
အပေါက်များစွာ ဆန်ခါအလား အရေပါးနှင့် များစွာကိုယ်ဝယ် ရှံဖွယ်
ဝတ္ထု စုံ၍ထည့်လှောင် အပုပ်ကောင်၏ အိမ်ထောင်မယွင်း အဆင်းဖြူဖြူ
အရေထူသည်လည်း။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။

၆။ ဣမသ္မိကာယေ၊ တဏှာယောကျိား လက်သမား၏ ဆောက်ထား
သေချာ ကေသာလောမ စသည့်စုဝေး ရှုပ်ထွေးပေလိမ့် အိမ်ဟုခေါ်ဆို
ဤကိုယ်ခန္ဓာ ရှံဖွယ်ရာ၌။ မံသံ၊ မြေခြင်းစို့စုတ် သရုတ်ပတ်ဝိုက် တိုက်ကို
လိမ်းကျံပြင်မှရံ၍ မံသည်ပမာ ကိုးရာမျှလောက်သော အသားစု အသား
ထပ်သည်လည်း။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။

၇။ ဣမသ္မိကာယေ၊ ရှစ်ဆယ်တက်ရိုး ပိုးမျိုးအစုံ မှီခိုလှုံ၍ ရိပ်အုံ
ခေါ်ဆို ဤကိုယ်ခန္ဓာ ရှံဖွယ်ရာ၌။ နှာရ၊ ထက်အောက်ပြိုင်းပြိုင်း ကျော့
ကာသိုင်းလျက် ရစ်ဆိုင်းထွေးရှုပ် ချည်တုတ်ပတ်လည် ကြိမ်နွယ်ပမာ ကုန်
ရွက်ဖြာသို့ ကိုးရာမျှလောက်ကုန်သော အကြောတို့သည်လည်း။ အတ္ထိသန္တိ၊
ရှိကုန်၏။

ဣမသ္မိကာယေ၊ အပုပ်အသိုး အယုတ်မျိုးမို့ အဖိုးမထိုက် အမှိုက်
သိုက်ပုံ ရိပ်အုံခေါ်ဆို ဤသည်ကိုယ်၌။ အဋ္ဌိ၊ အရှည်ကြံ့ခိုင် မယိမ်းယိုင်

အောင် စိုက်တိုင်သဖွယ် ဇယာတယ်ဟု ကြီးငယ်တိုရှေ့ အနေပုံဟန် သဏ္ဍာန်
ခြင်းရာ ဆင့်ကာဆက်ကာ များစွာအမျိုးမျိုးသုံးရာသောအရိုးတို့သည်လည်း။
အတ္ထိသန္တိ၊ ရှိကုန်၏။

၉။ ဣမသ္မိံ ကာယေ၊ ဤကိုယ်ခန္ဓာ ရှံဖွယ်ရာ၌။ အဋ္ဌိမိဉ္ဇေ၊ ရိုးတွင်း၌မှ
အလွန်ညှိသော ချဉ်ဆီအစုသည်လည်း။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။

ဣမေစကောဋ္ဌာသာ၊ ဘယ်တခုမျှ ရှုမလှ၍ အသုဘမှန်လှ ဤကာယ၏
အပဋ္ဌိဝယ် ရှုဖွယ်ဆေးဝါး ချယ်လယ်ထားသို့ အရေပါးတထေ့ အရေထူ
တခြား အသားတသဘော အကြောတမျိုး အရိုးတလီ ချဉ်ဆီ တသွယ်
မစင်ကြယ်၍ ရှံဖွယ်ဝတ္ထု အစုစုအဝဝ ဤ ကောဋ္ဌာသတို့သည်လည်း။
ဇိဂ္ဂစ္ဆာဝ၊ စက်ဆုတ်ဖွယ်ရာ ရှိကုန်သည်သာလျှင်တည်း။ နာဟံစ၊ ငါလည်း
မဟုတ်ကုန်။ နမေစသန္တကာ၊ ငါနှင့်စပ်ဆိုင် ငါပိုင်ငါ့ဟာ ငါ့ဥစ္စာလည်း
မဟုတ်ကုန်။

ဤဂါထာ၌ အရေကောဋ္ဌာသတခု၊ အသားကောဋ္ဌာသ တခု၊ အကြော
ကောဋ္ဌာသ တခု၊ အရိုးကောဋ္ဌာသ တခု၊ ချဉ်ဆီကောဋ္ဌာသ တခု၊ ပေါင်း
ငါးပါးသော ကောဋ္ဌာသတို့ကို ရအပ်ကုန်၏။

(၁၇၆-အနက်)

၁၀။ ဣမသ္မိံ ကာယေ၊ ဤရှံဖွယ်ရာ ကိုယ်ခန္ဓာ၌။ ဝက္ကံ၊ ရေမျိုအောက်
တွင်း အာစော့က်ကျဉ်းမှ အရင်းတညွှာ ဆင်းသက်လာ၍ ခွံ့မှာ အဆုံး
နှစ်လုံးသီးငြား သရက်လားသို့ ရင်သားနှစ်လုံး မှီဖုံးလာစု နီရောင်ပြုသည့်
နှစ်ခုသောအညို့ သည်လည်း။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။

၁၁။ ဣမသ္မိံ ကာယေ၊ ဤကိုယ်ခန္ဓာ ရှံဖွယ်ရာ၌၊ မနောဇံ၊ မနော
ဝိညာဉ် အစဉ်မပျက် ဆက်ကာဆက်ကာ ပေါ်လာရာဖြစ်သော။ ဟဒယံ၊
အပေါ်အထပ် အဖတ်အလွှာ ခွါယူပစ်ပယ် ကြားဖူးငယ်သို့ ပြင်ဝယ်သန်ရှင်း
အတွင်းမှာမှ သပုတ်အုံနှင့် ပုံယူရုပ်ထွေး ထွေးရည်ပြည့်လှမ်း တလက်ဆွမ်းမျှ
မျက်မှန်းကန်သတ် တည်ရာမှတ်လျှင် သားမြတ်နှစ်သွယ် အလယ်အောက်မှာ
ဖြစ်ရောက်လာဘိ ပညာရှိဝယ် ဇဉ်းငယ်ပွင့်ပုံ ဉာဏ်မဲ့တုံမှ စုင်အောက်ဖြား
နှလုံးသားအစုသည်လည်း။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။

၁၂။ ဣမသ္မိံ ကာယေ၊ ဤကိုယ်ခန္ဓာ ရှံဖွယ်ရာ၌၊ ယကနံ၊ ကသစ်ရွက်ဟန်
ပုံသဏ္ဍာန်နှင့် ဉာဏ်မဲ့ကြီးစွာ တခုသာတည်း ပညာရှိဝယ် ငယ်ငယ်နှစ်သုံး

ဖြစ်ထုံးအစဉ် ရင်ဝယ်လက်ယာ ညာဘက်မှာလျှင် ဖြစ်ရာမှတ်ရ အသည်း အစုသည်လည်း။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။

၁၃။ ဣမသ္မိံ ကာယေ၊ ဤကိုယ်ခန္ဓာ ရှံဖွယ်ရာ၌။ ကိလောမကံ၊ အဆင်း ဖြူစွာ စက္ကုလ္လာသိ အညိ နှလုံး ပိတ်ဖုံးဆက်ကာ ယှက်လာမဝေး ကံာရံ ပေးသို့ အမှေးလည်းတစ် လှည့်ရစ်တထေ အရေအသား ဤနှစ်ပါး၏ အကြားပတ်လည် တည်သည်တခု နှစ်မည်သော အမှေးအစုသည်လည်း အတ္ထိ၊ ရှိ၏။

ဣမေ စ ကောဠာသ၊ ရင်မှာဆိုဆို အညိ တခြား နှလုံးသားနှင့် အစားစားအသည်း တနည်းဖွေးဖွေး အမှေးတသွယ် ရှံရှာဖွယ်ဝတ္ထု ဤ ကောဠာသ အစုတို့သည်လည်း။ ဇေဂုစ္ဆာ၊ သွေးရေသွေးနီ သလိပ်ညှိကို ယှဉ်မှီစပ်နီး ကျင့်ကြီးနံ့ထိုး အမျိုးမျိုးပင် ဆိုးဝါးသက်သက် ပုပ်နံ့ချက် ကြောင့် စက်ဆုပ်ဖွယ်လည်း ရှိကုန်၏။ နာဟံ၊ ငါလည်းမဟုတ်ကုန်။ နမေစ သန္တကာ၊ ငါနှင့်စပ်ဆိုင် ငါပိုင်ငါ့ဟာ ငါ့ဥစ္စာလည်း မဟုတ်ကုန်။

ဤဂါထာ၌ အညိ ကောဠာသ တခု၊ နှလုံးကောဠာသတခု၊ အသည် ကောဠာသ တခု အမှေးကောဠာသ တခု ဤကောဠာသ လေးခုတို့ကို ရအပ်ကုန်၏။

(၁၇၇-အနက်)

၁၄။ ဣမသ္မိံ ကာယေ၊ ဤကိုယ်ခန္ဓာ ရှံဖွယ်ရာ၌။ ပိဟကံ၊ အရွက် ကြောင်ပန်း ညိုရောင်လွမ်းသို့ ဘယ်ဝမ်းတည်ရာ မှီ၍သာလျှင် ဘေဟု တွင်သော အပျဉ်တခု သရက်ရွက်အစုသည်လည်း။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။

၁၅။ ဣမသ္မိံ ကာယေ၊ ဤကိုယ်ခန္ဓာ ရှံဖွယ်ရာ၌။ ပပ္ဖါသံ၊ ယှန်းကာ ရောင်လွမ်း ခိုင်သဖန်းနှယ် နီမြန်းဆင်းဟန် သဏ္ဍာန်မုံကြိုး မုံပံမျိုးသို့ လွမ်းမိုးသိမ်းရုံး သည်းနှလုံးကို အုပ်ဖုံးတံ့ရရဲ့ အစာနဲက ထန်သဲညီးညီး ဝမ်းမီးပြင်းစွာ ပူလောင်လာ၍ သြဇာမကပ် နွားဝါးဖတ်နှယ် သုံးဆယ် နှစ်ခု အဆုတ်အစုသည်လည်း။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။

၁၆။ ဣမသ္မိံ ကာယေ၊ ဤကိုယ်ခန္ဓာ ရှံဖွယ်ရာ၌။ အန္တိ၊ ရေမျိုတွင်းမှ စ၍ဆင်းလာ ဆုံးရာ၌ာန တံခါး၁ရောက်လိမ်ခေါက်အလယ် နှစ်ဆယ်တစ်တုန့် အလွန်လွန်တည် အကုန်ဖြည်၍ အရှည်အလျား ဆန့်၍ထားက ယောကျိား မှာမူတောင်ယူတက်စစ် သို့ ဆယ်နှစ်တည်း နှစ်ဆယ်ရှစ်မိန်းမ တောင်ပေါင်း

ရ၍ မလှရှုပ်ထွေး ဘင်ပုပ်လေးနှင့် သွေးအိမ်သွေးတွင်း တည်ရခြင်းကြောင့် သွေးကျင်းမှာခွေ ခေါင်းပြတ်ပြေသို့ အနေမလှ ခြေမလှသော အူခွေအူမ သည်လည်း။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။

၁၇။ တဘာ၊ ထိုမှတပါး။ ဣမသ္မိကာယေ၊ ဤကိုယ်ခန္ဓာ ရှံဖွယ်ရာ၌ အန္တဂုဏ်၊ အဆင်းပုံဟန် သဏ္ဍာန်အစစ် ကြာသိန်မြစ်သို့ လှည့်ရစ်ရှုပ်ပေ အူမခွေကို အနေကျကျ မလျှောရအောင် ဖွဲ့နှောင်ပတ်ချုပ် ခြေသုတ်ကြိုး ကွင်း ကြိုးငယ်သွင်းသို့ အတွင်းလိမ်ခက် ကူးယှက်လျှိုထိုး အူမျိုး အူနု အူသိမ်အစုသည်လည်း။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။

ဣမေ စ ကောဋ္ဌာသာ၊ နှာ လျှာအသွင် အသားပြင်ကို အပြင်ခေါ်ထွေ ဘေပြင်တချက် သရက်ရွက်သမုတ် အဆုတ်တဝ အူမခွေလိမ် အူသိမ်အစု အူနုအသွယ်သွယ် မစင်ကြယ်၍ ရှံဖွယ်ပတ္တု အစုစုအဝဝ ဤကောဋ္ဌာသ တို့သည်လည်း။ ဇီဂုစ္ဆာ၊ စက်ဆုပ်ဖွယ်လည်း ရှိကုန်၏။ နာဟံ၊ ငါလည်း မဟုတ်ကုန်။ နမေ စ သန္တကာ၊ ငါနှင့်စပ်ဆိုင် ငါပိုင်ငါ့ဟာ ငါ့စွဲစွဲလည်း မဟုတ်ကုန်။

ဤ ဝါထာ၌ အပြင်ကောဋ္ဌာသ တခု၊ အဆုတ်ကောဋ္ဌာသ တခု၊ အူမ ကောဋ္ဌာသ တခု၊ အူသိမ်ကောဋ္ဌာသ တခု။ ဤလေးပါးသော ကောဋ္ဌာသ တို့ကို ရအပ်ကုန်၏။

(၁၇၈-အနက်)

၁၈။ ဣမသ္မိကာယေ၊ ဤကိုယ်ခန္ဓာ ရှံဖွယ်ရာ၌။ အာဟာရံ၊ အစာ ဟူသမျှ အာဟာရဟုဆိုအပ်သော။ ဥဒရိယံ၊ ဘောဇဉ်အများ သားငါး အလီလီ ညှိန်ပုပ်စပ် ရအပ်သမျှ အာဟာရကို နေ့ညမျှသွင်း ခံတွင်း အောက်သွား ဆံ့၌ထား၍ ထက်သွားဒန္တာ ကျည်ပွေ့မာနှင့် ခါရေ အချက်ချက် လျှာရှေ့လက်ဖြင့် ရက်ကာသံ့ကာ လိုရာပေါင်းစု ထောင်းယူ သောလား မနားစိစိ ကြိတ်ငါးဘိ၍ သွားညှိသွားချေး တံထွေးရေလှမ်း ချဲစေးပြွမ်းလတ် ခွေးအံဖတ်ရောင် ဖြစ်ပြီး နောင်မှ အာခေါင်လည်ရင်း တမျှမ်းမျှမ်းနှင့် သက်ဆင်းအူချောင်း အူပေါင်းအလယ် ရောက်ခါဝယ်၌ သုံးဆယ့်နှစ်မျိုး ပိုးပေါင်းရှုရှု အာဟာရကို ခဲ့ကြများစွာ ညမကြာမီ စိစိ

အထက် အမြှုပ်တက်၍ ဘရပုန်အူ ကြိုက်ကြိုက်ဆူမျှ အမြှုပ်ထလျက် နုရုစင်စစ် ရှိရှာဖွယ်ဖြစ်သော အစာသစ်အစုသည်လည်း။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။

၁၉။ ဣမသ္မိံ ကာယေ၊ ဤကိုယ်ခန္ဓာ ရှိဖွယ်ရာ၌။ ကရိသံ၊ စာသစ် အိမ်၌ ဆိုက်လာသမျှ အာဟာရကို မှုမညက်ကြေ ဓာတ်မီးချေ၍ တော့တော့ ကျိကျိ တအိအိဆင်း ချက်ရင်းအောက်ချေ လှန်ရောက်လေ၍ အူခေအူထုံး အူဆုံးရောက်လစ် လက်ရှစ်သစ်ခန့် သီးသန့်ပိုင်းခြား အိမ်၌နား၍ ဆိုးဝါး အယုတ် ကျင့်ကြီးပုပ်အစုသည်လည်း။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။

၂၀။ ဣမသ္မိံ ကာယေ၊ ဤကိုယ်ခန္ဓာ ရှိဖွယ်ရာ၌။ မဟ္ဘလုဂံ၊ ညှိဟောင် ချဉ်သိုး ခေါင်းခွံအိုး၌ ပြည့်ဖြိုးမဟောက် တခွက်လောက်မျှ ဦးနှောက် ဝတ္ထု ရှိရှာဖွယ်အစုသည်လည်း။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။

၂၁။ ဣမသ္မိံ ကာယေ၊ ဤကိုယ်ခန္ဓာ ရှိဖွယ်ရာ၌။ ပိတ္တံ၊ အဆင်းမှတ်ရန် စိမ်းဖန်ဟန်နှင့် သဏ္ဍာန်သပွတ်ကင်း ရင်တွင်းအသည်း ယှဉ်တဲမကော အိမ်၌ နေသည့် သည်းခြေတခြား အသားရှိရာ များစွာအနှံ့ ဖြန့်ကာပတ်လည် ပြန့်၍တည်သော သည်းခြေဝတ္ထု ရှိရှာဖွယ်အစုသည်လည်း။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။

၂၂။ ဣမသ္မိံ ကာယေ၊ ဤကိုယ်ခန္ဓာ ရှိဖွယ်ရာ၌။ သေမ္ပံ၊ ဝဲယာ လှည့်ပတ် ရံကာအပ်သော နံချစ်အလယ် အရပ်ဝယ်၌ အူကျယ်စီဖောင်း တည်အောင်းခိုလျက် အစာထက်၌ အနက်အသိပ် ချဲ့သလိပ်ဝတ္ထု ရှိရှာဖွယ် အစုသည်လည်း။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။

ဣမေ စ ကောဋ္ဌာသ၊ ထမင်းဟင်းလျှာ ရရာသားငါး စားတိုင်းကျလာ အစာသစ်တသီး ကျင့်ကြီးတချက် ခေါင်းခွံထက်၌ တခွက်မျှလောက် ဦးနှောက်တထွေ သည်းခြေတနည်း ချဲ့လည်းအသိပ် သလိပ်အသွယ်သွယ် ရှိရှာဖွယ်ဝတ္ထု ဤကောဋ္ဌာသ အစုတို့သည်လည်း။ ဇေဂ္ဂုစ္စာ၊ စက်ဆုပ်ဖွယ် ရှိကုန်၏။ နာဟံ၊ ငါလည်းမဟုတ်ကုန်။ န မေ စ သန္တကာ၊ ငါနှင့်စပ်ဆိုင် ငါပိုင်ငါ့ဟာ ငါ့ဥစ္စာလည်းမဟုတ်ကုန်။

ဤဂါထာ၌ အစာသစ် ကောဋ္ဌာသ တခု၊ အစာဟောင်း ကောဋ္ဌာသ တခု၊ ဦးနှောက်ကောဋ္ဌာသ တခု၊ သည်းချေကောဋ္ဌာသ တခု၊ သလိပ် ကောဋ္ဌာသ တခု။ ဤငါးပါးသော ကောဋ္ဌာသတို့ကို ရအပ်ကုန်၏။

(၁၇၉-အနက်)

၂၄။ ဣမသ္မိကာယေ၊ ဤကိုယ်ခန္ဓာ ရှံဖွယ်ရာ၌။ ပုဗ္ဗောစ၊ အနာရိရာ ထိခိုက်ရာ၌ များစွာစုဝေး သွေးပုပ်အမှန် ရုပ်ဖောက်ပြန်၍ ပုပ်နံသောဝတ္ထု ပြည်အစုသည်လည်း။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။

၂၄။ ဣမသ္မိကာယေ၊ ဤကိုယ်ခန္ဓာ ရှံဖွယ်ရာ၌။ လောဟိတဉ္စ၊ ခြေ လက်အင်္ဂါ မျက်နှာဦးခေါင်း သွေးကြောင်းအလီလီ ထိုဤလျှောက်လျက် ဗျောက်ဗျက်မနား ထက်အောက်သွားသော သွေးအားတနဲ့ အသည်းမှ အောက် ကပ်ရောက်လှိုင်တွေ ရင်နေတမျိုး သွေးရေအိုးမှ ဖြိုးဖြိုးစို့စို့ တရို့ရို့နှင့် အညှိနှလုံး အဆုတ်သုံးသို့ စုရုံးဆင်းသက် တစက်စက်လျှင် မပြတ်ပုံသေ ကျ၍နေသော သွေးရေသွေးနီ သွေးညီအစု ရှံရှာဖွယ်ဝတ္ထု သည်လည်း။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။

၂၅။ ဣမသ္မိကာယေ၊ ဤကိုယ်ခန္ဓာ ရှံဖွယ်ရာ၌။ သေဒေါ၊ ပူအိုက် သောင်ဆာ ရှိသောခါ၌ ဖြစ်ရာဆံရင်း မွေးညှင်းတွင်းပေါက် ထက်အောက် ထိုထို ဤသည့်ကိုယ်မှ ယိုကျတမျိုး ချွေးဆိုးချွေးရည် ရေကြည်အစု ရှံရှာ ဖွယ်ဝတ္ထုသည်လည်း။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။

၂၆။ ဣမသ္မိကာယေ၊ ဤကိုယ်ခန္ဓာ ရှံဖွယ်ရာ၌။ မေဒေါ၊ ထက်ခြမ်း စိတ်ခွဲ နှုတ်ခွဲ ခဲမသွေ အဆင်းနေလျက် အရေအသား ထိုနှစ်ပါး၏ အကြား မှာမျှော်င် ကြောပေါင်သလုံး ကျောက်ကုန်းဝမ်းပြင်း အသားတွင်း၌ မှီတင်းစပ်ဟပ် အဆီဓာတ်အစုသည်လည်း။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။

၂၇။ ဣမသ္မိကာယေ၊ ဤကိုယ်ခန္ဓာ ရှံဖွယ်ရာ၌။ အဿုစ၊ ဒေါမနသ် လုံညီး သောကမီးတို့ အားကြီးလောင်တောက် ဝမ်းမြောက်နှစ်သိမ့် ပီတိ စိမ့်၍ ဖိမ့်ဖိမ့်ခန္ဓာ သွက်သွက်ခါးမာ ရယ်သောကာလ အာဟာရစပ်ဖျဉ်း ပျိုသွင်းစားခိုက် ဦးနှောက်တိုက်မှ ဖြိုက်ဖြိုက်မျက်ကွင်း တွင်းပေါက်ရှိရာ ဆင်းရောက်လာသော ရှံဖွယ်ရာဝတ္ထု မျက်ရည်အစုသည်လည်း။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။

ဣမေ စ ကောဋ္ဌာသာ၊ ပြည်ကဖွေးဖွေး ညှိသောသွေးနှင့် ယိုချွေးအလီလီ အဆီတချက် မျက်ရည်တသွယ် ရှံရှာဖွယ်ဝတ္ထု ဤကောဋ္ဌာသအ စုတို့သည်

လည်း။ ဇေဂုစ္ဆာ၊ စက်ဆုတ်ဖွယ်ရှိကုန်၏။ နာဟံ၊ ငါလည်းမဟုတ်ကုန်။
နမေ စ သန္တကာ၊ ငါနှင့်စပ်ဆိုင် ငါပိုင် ငါ့ဟာ ငါ့ဥစ္စာလည်း မဟုတ်
ကုန်။

ဤဂါထာ၌ ပြည် ကောဠာသတခု၊ သွေး ကောဠာသတခု၊ ချွေး
ကောဠာသတခု၊ အဆီ ကောဠာသတခု၊ မျက်ရည် ကောဠာသတခု၊ ဤငါ
ပါးသော ကောဠာသတို့ကို ရအပ်ကုန်၏။

(၁၈၀-အနက်)

၂၈။ ဣမသ္မိကာယေ၊ ဤကိုယ်ခန္ဓာ ရှံဖွယ်ရာ၌။ ဝသာ၊ လက်စွန့်
ခြေဖျား ပခုံးနားနှင့် မေးပါးအထူး နားနဖူး၌ ညစ်ညူးပုပ်သိုး အရုပ်အိုး
ဝယ် တမျိုးနံ ဆီကြည်ဝတ္ထု ရှံရှာဖွယ် အစုသည်လည်း။ အတ္ထိ၊
ရှိ၏။

၂၉။ ဣမသ္မိကာယေ၊ ဤကိုယ်ခန္ဓာ ရှံဖွယ်ရာ၌။ ခေဠော၊ ချဉ်ငံ
စပ်ခါး တပ်သောအားဖြင့် စားသည်တတန် ကြံစည်တထေ့ မြင်ပြန်လေ
လျှင်း သို့ဖြစ်ခြင်းကြောင့် ခံတွင်းဘေးချောင် ပါးရင်းစောင်မှ စုလှောင်
လက်ရက် စိမ့်ရေထွက်သို့ ရေပွက်အမြုပ် သရုပ်ပုံဟန် သဏ္ဍာန်တူဘိ
တစိစိနှင့် ကျိုကျိုယိုထွက် လျှာထက်မှသာ ကျ၍လာသော ရှံဖွယ်ရာ
ဝတ္ထု တံထွေးရည် အစုသည်လည်း။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။

၃၀။ ဣမသ္မိကာယေ၊ ဤကိုယ်ခန္ဓာ ရှံဖွယ်ရာ၌။ သိမ်ဏိကာ စ'
စိုးရိမ်ပူဆွေး ငိုကျွေးတဖြာ ရသာစပ်ပူ စားမှုတချက် ယွင်းပျက်ဥတု
ဖောက်ပြန်မှုကြောင့် ညစ်ကျဉ်းဇော့က် မဟောက်ပြည့်တင်း ဦးခေါင်း
တွင်းမှ သက်ဆင်းအာစောက် အထက်ပေါက်ဖြင့် ကျရောက်နှစ်သွယ်
နှာပူဝယ်၌ ရှံဖွယ်ဖွေးဖွေး နှပ်စေးအယုတ် နှပ်ပုပ် ဝတ္ထု ရှံရှာဖွယ်အစု
သည်လည်း။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။

၃၁။ ဣမသ္မိကာယေ၊ ဤကိုယ်ခန္ဓာ ရှံဖွယ်ရာ၌။ လသိကာ၊ တရာ
ရှစ်ဆယ် ကြီးငယ်အောက်ထက် အရိုးဆက်၌ စက်ပါး ရထား ဆီပေးလာသို့
သွားရာတည်တန့် အရှည်ခန့်ကောင် သီးသန့်စွတ်စေ ဆုတ်၍နေသို့ ဆီရေ
ကြည်ခေါ် နံစော်ညစ်ကြေး အစေးပျိုးဝတ္ထု ရှံရှာဖွယ် အစုသည်လည်း။
အတ္ထိ၊ ရှိ၏။

၃၂။ ဣမသ္မိံ ကာယေ၊ ဤကိုယ်ခန္ဓာ ရှံ ဖွယ်ရာ၌။ မုတ္တံ၊ ပဲပြာရည်နှင့် တူသည်ဖွယ်င်း ဆီးစတွင်း၌ သက်ဆင်းကိုယ်မှ စိမ့်ကာကျလျက် မရဝင်ပေါက် ထွက်ပေါက်သာထင် ကျင်ငယ်နံလှောင်း ရေဟောင်းဝတ္ထု ရေဆိုးအစု သည်လည်း။ အတ္တိ၊ ရှိ၏။

ဣမေ စနိကောဋ္ဌာသာ၊ ကိုယ်၌အ ရည် မှီ၍တည်သည့် ဆီကြည်ညစ် ကြေး တံထွေးတရပ် နှပ်ကဘနည်း အစည်းတသွယ် ကျင်ငယ်ရေဟောင်း နံလှောင်းဝတ္ထု ဤရွှံ ရှာဖွယ်အစုတို့သည်လည်း။ ဇေဂုစ္ဆာ၊ စက်ဆုတ်ဖွယ် ရှိကုန်၏။ နာဟံ၊ ငါလည်းမဟုတ်ကုန်။ န မေ စ သန္တကာ၊ ငါနှင့်ပေဆိုင် ငါပိုင် ငါ့ဟာ ငါ့ဥစ္စာလည်း မဟုတ်ကုန်။

ဤဂါယာ၌ ဆီကြည် ကောဋ္ဌာသတခု၊ တံကူးကောဋ္ဌာသတခု၊ နှပ် ကောဋ္ဌာသတခု၊ အစေး ကောဋ္ဌာသတခု၊ ကျင်ငယ် ကောဋ္ဌာသတခု၊ ဤငါးပါးသော ကောဋ္ဌာသတို့ကို ရအပ်ကုန်၏။

အတ္တိ မသ္မိံ စသော ခုနစ်ဂါယာတို့ဖြင့် ပုဂ္ဂိုလ်၊ သတ္တဝါ၊ ငါ၊ သူ တပါး၊ ယောက်ျား၊ မိန်းမ မဟုတ်သော ကေသာအစ မုတ္တံ အဆိုးရှိသော သုံးဆယ်နှစ်ပါးသော ကောဋ္ဌာသတို့ကို ရအပ်ကုန်၏။

ကာယဂတာသတိဘာဝနာပွားပုံ

၃၂-ကောဋ္ဌာသ

၁။ ကေသာ	ဆံပင်	နှစ်ကုဋေ ၅ သန်းမျှ ရှံ ရှာဖွယ်အစု၊
၂။ လောမာ	မွှေးညှင်း	ကိုးသောင်းမျှသော ရှံ ရှာဖွယ်အစု၊
၃။ နခါ	လက်သည်း	ခြေသည်း
၄။ ဒန္တာ	သွား	
၅။ တစော	အရေ	
၆။ မံသံ	အသား	
၇။ နှာရူ	အကြော	ကိုးရာမျှ ရှံ ရှာဖွယ်အစု၊
၈။ အင်္ဂု	အရိုး	သုံးရာမျှသော ရှံ ရှာဖွယ်အစု၊
၉။ အင်္ဂုမိဉ္ဇ	ရိုးတွင်းချဉ်ဆီ	
၁၀။ ဝက္ကံ	အညှို့	

- ၁၁။ ဟဒယံ နှလုံး
- ၁၂။ ယကနံ အသည်း
- ၁၃။ ကိလောမကံ အမွှေး
- ၁၄။ ပိဟကံ အပြင် (သရက်ရွက် ဟေ)
- ၁၅။ ဗပ္ပိသံ အဆုတ်
- ၁၆။ အန္တံ အူမ
- ၁၇။ အန္တဂုဏံ အူသိမ်
- ၁၈။ ဥဒရိယံ အစာသစ်
- ၁၉။ ကရီသံ အစာဟောင်း (ကျင်ကြီး)
- ၂၀။ မတ္ထလုဂံ ဦးဏှောက်
ပထဝီအစိုင်အခဲ မြေခတ် (၂၀)
- ၂၁။ ပိတ္တံ သည်းခြေ
- ၂၂။ သေမ္ပံ သလိပ်
- ၂၃။ ပုဗ္ဗော ပြည်
- ၂၄။ လောဟိတံ သွေး
- ၂၅။ သေဒေါ ချွေး
- ၂၆။ မေဒေါ အဆီခဲ
- ၂၇။ အဿု မျက်ရည်
- ၂၈။ ဝသာ ဆီကြည်
- ၂၉။ ခေဋ္ဌော တံထွေး
- ၃၀။ သိဗ္ဗဏိကာ နှပ်
- ၃၁။ လသိကာ အစေး
- ၃၂။ မုတ္တံ ကျင်ငယ်

အာပေါဇာတ်၊ အရည်ဇာတ် ၁၂-ပါးတည်း။

(တတိယအကြိမ်) ၁၆

ရှုပုံ- ဤသုံးဆယ်နှစ်ကောဠာသမ္ပု တပါးပါးကိုဖြစ်စေ ငါးပါးတစုကို
ဖြစ်စေ ဤဆံပင်တို့သည် (ဤဆံပင်စသည်တို့သည်) စက်ဆုပ်
ရွံရှာဖွယ်ဖြစ်၍ ငါလည်းမဟုတ်ကုန်၊ ငါ့ဥစ္စာလည်းမဟုတ်ကုန်။

(နည်းတူဆိုပါ)

နောက်ဆုံးကောဠာသတင်ပုံ- ၃၂ ကောဠာသတို့သည် စက်ဆုပ် ရွံရှာ
ဖွယ်ဖြစ်၍ ငါလည်းမဟုတ် ငါ့ဥစ္စာလည်း
မဟုတ်ကုန်၊ မြေဓာတ် ရေဓာတ် သဘောမျှသာ ဖြစ်ကုန်ချေ၏တကား။

မှတ်ချက်။ ။၁-မှ၊ ၂၀-အထိ မြေဓာတ်သဘောမျှ ဖြစ်ကုန်၏ဟု
ဆို၍၊ ၂၁ မှ၊ ၃၂-အထိတို့ကို ရေဓာတ် သဘောမျှသာ ဖြစ်ကုန်၏ဟူ၍
ဆိုရပါမည်။

၁၀၁။ ထမ္ဘာဒိနံ ယထာ စာသံ၊
အက္ခာဒိနံတု သံသာ ဝ။
သမ္ပတိကောတိ ဝလာကဿ၊
ဂေဟောတိဝါရထောတိဝါ။

၁၀၂။ ကေသာဒိနံ သမ္ပတိတွာ၊
ကုတ္တိတဗ္ဗာနံ ဝေယ ဝဟာ။
ဝတ္ထနတောတထာယေဝ၊
ဟောတိက ယောတိသမ္ပတိ။

၁၀၃။ အညတြနတ္ထိသမ္ဘာရာ၊
ဂေဟောယထောတိ အတ္ထတော။
ဧဝံကေသာဒိအညတြ၊
ကာယောတိဝါနိဝိဇ္ဇတိ။

၁၀၁။ ထမ္ဘာဒိနံ၊ သည်တိုင်အထောက် ထုပ်လျှောက် အမျိုးမျိုး
အမိုးနံရံစသော အဆောက်အအုံတို့၏။ သံဟဘာ၊ တစုတရုံး တလုံး
တထွေး စုဝေးမပျက် ရောယှက်ယှဉ်ကပ်၍ စပ်ကပ်ခိုခြင်းကြောင့်။ အယံ

ဤသည်ကား။ ဂေဟော၊ အိမ်တည်း။ ဣတိ ဝါ၊ ဤသို့လည်း။ လောကဿ၊
 လူများအပေါင်း၏။ သမ္မုတိ၊ ခေတဝေတိပြုလုပ် သမုတ်ပညတ်ခြင်းသည်။
 ဟောတိယထာ စ၊ ဖြစ်တိသကဲ့သို့လည်းကောင်း။ တု၊ ထိုမှတစ်ပါး။ အက္ခာ-
 ဒီနံ၊ ဝင်ရိုးရထားသံ ရံတိုင်စက်ဘိန်း စသည်တို့၏။ သံဟတာ၊ တစုတရုံး
 တလုံးတထွေး စုဝေးမပျက် ရောယှက်ယှဉ်ကပ်၍ စပ်ဟပ်မိခြင်းကြောင့်။
 အယံ၊ ဤသည်ကား။ ရထော၊ ရထားတည်း။ ဣတိ ဝါ၊ ဤသို့လည်း။
 လောကဿ၊ လူများအပေါင်း၏။ သမ္မုတိ၊ ခေတဝေတိပြုလုပ် သမုတ်ပညတ်
 ခြင်းသည်။ ဟောတိယထာ၊ ဖြစ်တိသကဲ့သို့ လည်းကောင်း။

၁၈၂။ တထာယေဝ၊ ထို့အတူသာလျှင်။ ကုစ္ဆိတဗ္ဗာနံ၊ သွေးရေ
 သွေးနီ ဦးနှောက်ဆီနှင့် ချဉ်ညှပ်ပုပ် ကျင်ကြီးပုပ် အစရှိသည်တို့ဖြင့် စက်
 ဆုပ်ဖွယ်ရှိကုန်သော။ ကေသာဒီနံ၊ ဆံပင်ရှုပ်ထွေး မွေးညှင်းများထွေ
 ခြေသည်း လက်သည်း အစရှိကုန်သော ရှုံရှုံဖွယ်ဝတ္ထု ကောဠာသအစု
 တို့၏။ သမ္မုဟိတော၊ သုံးဆယ်နှစ်ဝ ပေါင်းရုံးကြ၍။ အယတောဝတ္တနတော၊
 ဖရိုဖရဲ မကွဲမကင်း တခဲနက်ဖြစ်ခြင်းကြောင့်။ ကာယောတိ၊ သူ့ကိုယ်
 ငါ့ကိုယ်ဟူ၍။ သမ္မုတိ၊ ခေတဝေတိပြုလုပ် သမုတ်ပညတ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏။

၁၈၃။ သမ္ဘာရာ၊ သည်တိုင်အောက်ထောက် ထုပ်လျှောက်အမျိုးမျိုး
 အမိုးနံရံစသော အဆောက်အအုံကို။ အညတြ၊ ကြည်၍။ ဂေဟောတိ ဝါ၊
 အိမ်ဟူ၍လည်း။ အတ္ထတော၊ မချွတ်ကေန် အမှန်မယုတ် အဟုတ်သဘောအား
 ဖြင့်။ နတ္ထိယထာ စ၊ မရှိသကဲ့သို့လည်းကောင်း။ သမ္ဘရာ၊ ဝင်ရိုးရထား
 သံရံ တိုင် စက်ဘိန်းစသော အဆောက်အအုံကို၊ အညတြ၊ ကြည်၍။ ရထော-
 တိ ဝါ၊ ရထားဟူ၍လည်း။ အတ္ထတော၊ မချွတ်ကေန် အမှန်မယုတ် အဟုတ်
 သဘောအားဖြင့်။ နတ္ထိယထာ စ၊ မရှိသကဲ့သို့လည်းကောင်း။ ဝေ၊ ဤအတူ။
 ကေသာဒီ၊ ဆံပင်ရှုပ်ထွေး မွေးညှင်းများထွေ အရေအသားစသော ရှုံရှုံ
 ဖွယ်ဝတ္ထု ကောဠာသအစုကို။ အညတြ၊ ကြည်၍။ ဣ၊ ဤလောက၌၊
 ကာယောတိ သူ့ကိုယ် ငါ့ကိုယ်ဟူ၍။ နဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ။

၁၈၄။ အဋ္ဌိပုဗ္ဗော အယံ ကာယော၊
 ဂုဓာဒိပရိပူရဏော။
 ဇိဂုစ္ဆိတောဝ စမ္မေန၊
 သတ္တေ ဝဇ္ဇေတိ ယက္ခိဝ။

၁၈၄။ အဋ္ဌိပုဗ္ဗော၊ အသက်ဝိညာဉ် အရှင်မဟုတ် လေကြောင့်လှုပ်သော အရိုးရုပ် အရိုးစုဟုဆိုအပ်သော။ ဂုဓာဒိပရိပူရဏော၊ ဓာတ်ဆိုး ဓာတ်ဝါး ပြည်အလားသို့ ဖြစ်ပွားစုရောက် ဦးနှောက်မန် ချဲ့လည်းအများ အမွှေးထား လျက် သားတစ်များစွာ ရှစ်ရာမက မန်ကုန်ကြ၍ သွေးကတထေ့ နီသော ရေနှင့် အူခွေ အူထုပ် ကျင်ကြီးပုတ်စသည်တို့ဖြင့်ပြည့်သော။ ဇိဂုစ္ဆိတောဝ၊ မစင်မကြယ် ရှုဖွယ်အဟုတ် အလွန်ပုတ်၍ စက်ဆုတ်ဖွယ်ရာသာလျှင် ဖြစ် သော။ အယံကာယော၊ ထယ်လုံးညှိပုပ် အယုတ်မြားမြောင် ဤကိုယ်ကောင် သည်။ စမ္မေန၊ အယုတ်ခန္ဓာ ဟုတ်မှတ်ပါလျက် အုပ်ကာမှီနေ အညှိရေဖြင့်။ ယက္ခိဝ၊ မြင်သူအသီးသီး ရှုမညီးသည် နတ်သွီးယောင် အသွင်ဆောင်လျက် မြင်အောင်ထင်းထင်း ရှေ့မှခင်း၍ ချက်ချင်းခဏ ဖန်ဆင်း၍ပြသော ဘီလူးမ ကဲ့သို့။ သတ္တေ၊ သတ္တဝါတို့ကို။ ဝဇ္ဇေတိ၊ အယုတ်ဆတ်ဆတ် အပုပ်ဓာတ်ကို အဟုတ်အဟပ် အထင်မှတ်အောင် လှည့်ပတ်လိမ့်လည်၏။

၁၈၅။ ဝါသိတိတ္ထရဂန္ဓေဟိ။
 ဗာလေဟိ ဗဟုမာနိတော။
 အဋ္ဌုဿိတော အယံ ကာယော၊
 အသုဘောဝ ဇိဂုစ္ဆိတော။

၁၈၅။ ဣတ္ထရဂန္ဓေဟိ၊ ညှိဟောင်ချဉ်စုတ် အယုတ်တမာ ဆိုးဝါးစွာ သော ယန့်တို့ဖြင့်။ ဝါသိတော၊ တပျံ့ပျံ့ အနံ့ထုံအပ်သော။ ဗာလေဟိ၊ တဏှာပြောယှဉ် ပုထုဇဉ်သတ္တဝါတို့သည်။ ဗဟုမာနိတော၊ အမှန်သဘော ဉာဏ်မစောက မောဟအဝိဇ္ဇာ ပိတ်ဖုံး ကာ၍ များစွာ မြတ်နိုးအပ်သော။ အဋ္ဌုဿိတော၊ ထက်အောက်များစွာ ဆက်၍သာလျှင် သုံးရာသော အရိုး တို့ဖြင့် စိုက်ထောင်၍ထားအပ်သော။ အယံကာယော အလျားတလံ အနံ တတော ဤခန္ဓာသည်။ ဇိဂုစ္ဆိတော၊ အပေါ်ထိန်ညှိ ကျီးအာသီးအသွင်

အမြင်ကောင်းခြင်း အတွင်းကယုတ် ထယ်လုံးပုပ်၍ စက်ဆုတ်ဖွယ်သော သဘောရှိသော။ အသုဘောဝ၊ အဝတ်ကင်းကွာ တန်းဆာမဆင် မပြု ပြင်က ရှုမလှသော အသုဘ သဘောတရားသာလျှင်တည်း။

၁၈၆။ အနာဟံဟန္တိသညာယ၊
ဂရံ ကတွာန ပေါသိတော။
အဋ္ဌိပုဉ္ဇောဝယံ ကာယော၊
ဒုက္ခဋ္ဌာ နိစ္စမာဓကော။

၁၈၆။ အနာဟံ၊ ငါလည်း မဟုတ်ပါပဲလျက်။ အဟန္တိသညာယ၊ ငါ ဟူသောအမှတ်ဖြင့်။ ဂရံကတွာန၊ အလေးဂရု လွန်စွာပြု၍။ ပေါသိတော၊ ဝတ်ကောင်းအထည် ဆန်းကြယ်သည်ကို ကြံစည်ရှာပေး ရေစာကျွေးလျက် ညစ်ကြေး သုတ်သင် တန်းဆာဆင်၍ နေ့စဉ် မပြတ် မွေ့မြှူအပ်သော။ အဋ္ဌိပုဉ္ဇောဝ၊ ငါ၏ဥစ္စာ ငါ့ဟာမဟုတ် အရိုးရုပ် အရိုးစုသာလျှင်ဖြစ်သော။ အယံကာယော၊ စိတ္တဇရုပ် လေရုပ်အခါခါ လှုပ်သည်တာကြောင့် သူငါ ခေါ်ဆို ဤသည်ကိုယ်သည်။ ဒုက္ခဋ္ဌာ၊ နေ့ရောညဉ့်ပါ အခါဟူသမျှ တွေ့ရောက်ရသော ဒုက္ခထောင်သောင်း ဆင်းရဲပေါင်းတို့၏ တည်ရာလည်း ဖြစ်၏။ နိစ္စမာဓကော၊ အမြဲမပြတ် နှိပ်စက်တတ်သော သဘောလည်း ရှိ၏။

၁၈၇။ တစစ္ဆန္ဓော အယံ ကာယော၊
နိစ္စမဟန္တိမညိတော။
ဇေဂုဇ္ဈော အဋ္ဌိပုဉ္ဇောဝ၊
နဿံ န မေ စ သန္တကော။

၁၈၇။ တစစ္ဆန္ဓော၊ ညှိနံပုပ်ဟောင် အရုပ်ကောင်ကို အိပ်ထောင်မသေ အရေထူ အရေပါးတို့ဖြင့် ဖုံးအုပ်အပ်သော။ နိစ္စံ၊ အမြဲ။ အဟန္တိဝါ၊ ငါ ဟူ၍။ မညိတော၊ မှတ်ထင်အောက်မေ့အပ်သော။ ဇေဂုဇ္ဈော၊ ရင်လည် နံထည်း ချွဲလည်းအသိပ် လလိပ်မောက်ဖြိုး ဦးနှောက်မိုးလျက် လေဆိုး လေပုပ် ကျင်ကြီးယုတ်တို့ဖြင့် စက်ဆုတ်ဖွယ်ရှိသော။ အယံကာယော၊ ရုပ် ပေါင်းမြားမြောင် ဤကိုယ်ကောင်သည်။ အဋ္ဌိပုဉ္ဇောဝ၊ သတ္တဝါမဟုတ်

လေကြောင့်လှုပ်သော အရိုးရုပ် အရိုးစုသာလျှင်တည်း။ နာဟံစ၊ ငါလည်း မဟုတ်။ နမေစသန္တကော၊ ငါနှင့်စပ်ဆိုင် ငါပိုင်ငါ့ဟာ ငါ့ဥစ္စာလည်း မဟုတ်။

၁၀၀။ နှာရုဗန္ဓော အယံ ကာယော၊
နိစ္စမဟန္တိမညိတော။
အဋ္ဌိပုဉ္ဇောဝ ဝတ္ထဗ္ဗော၊
နတ္ထညောဟံ ပရောတိ ဝါ။

၁၀၀။ နှာရုဗန္ဓော၊ ကြောပေါင်းကိုးရာ ကြီးများစွာတို့ဖြင့် ဆိုင်းကာ ဖွဲ့ချည်အပ်သော။ နိစ္စံ၊ အမြဲ၊ အဟန္တိ၊ ငါ့ဟူ၍။ မညိတော၊ မှတ်ထင် အောက်မေ့အပ်သော။ အယံကာယော၊ ဘယ်ဝါဘယ်သူ ဘယ်လူမဟုတ် ရုပ်ပေါင်း မြားမြောင် ဤကိုယ်ကောင်သည်။ အဋ္ဌိပုဉ္ဇောဝ၊ အရိုးရုပ် အရိုးစု သာလျှင်တည်း။ အညော၊ အရိုးရုပ် အရိုးစုမှတစ်ပါး။ အဟန္တိဝါ၊ ငါ့ဟူ၍ လည်းကောင်း။ ပရောတိဝါ၊ သူတစ်ပါးဟူ၍လည်းကောင်း။ ဝတ္ထဗ္ဗော၊ ပြောစရာသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။

၁၀၁။ လိမ္မိတော မံသပိဏ္ဍေဟိ၊
နိစ္စမဟန္တိမညိတော။
အဋ္ဌိပုဉ္ဇောဝယံ ကာယော၊
န ပုရိသော အနိတ္ထိ စ။

၁၀၁။ လိမ္မိတော၊ ဝဲသာရွေ့နောက် ထက်အောက်ဖြိုးဖြိုး လှမ်းမိုး ၍သာ ကိုးရာမျှလောက်ကုန်သော သားတစ်တို့ဖြင့်။ လိမ္မိတော၊ သရွတ် ပုံဟန် အိမ် နံရံသို့ မှမ်းမံအပ်သော။ နိစ္စံ၊ အမြဲ။ အဟန္တိ၊ ငါ့ဟူ၍။ မညိတော၊ မှတ်ထင်အောက်မေ့အပ်သော။ အယံကာယော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သတ္တဝါ သူငါမဟုတ် ရုပ်ပေါင်းများမြောင် ဤကိုယ်ကောင်သည်။ အဋ္ဌိပုဉ္ဇောဝ၊ အရိုးရုပ် အရိုးစုသာလျှင်တည်း။ နပုရိသော၊ ယောက်ျားလည်း မဟုတ်။ အနိတ္ထိစ၊ မိန်းမလည်း မဟုတ်။

၁၉၀။ နှာရုဗန္ဓော တစစ္ဆန္ဓော၊
မံသလောဟိတလိမ္မိတော။
အဋ္ဌိပုဇ္ဇောဝယံ ကာယော။
နိဿတ္တော နံ စ ပုဂ္ဂလော။

၁၉၀။ နှာရုဗန္ဓော၊ ကြောပေါင်းကိုးရာ ကြီးများစွာတို့ဖြင့် ဆိုင်းကာ ရစ်ပတ် ဖွဲ့ချည်အပ်သော။ တစစ္ဆန္ဓော၊ ညှိနံ့ပုပ်ဟောင်း အယုတ်ကောင်၏ အိမ်ထောင်မသေ အရေထူအရေပါးတို့ဖြင့် ဖုံးအုပ်အပ်သော။ မံသလောဟိတ လိမ္မိတော၊ အသွေးအသားတို့ဖြင့် လိမ်းကျံအပ်သော။ အယံကာယော၊ ကိုယ်လုံးချဉ်စုတ် ထယ်လုံးပုပ်သည့် အယုတ်မြားမြောင်ဤကိုယ်ကောင်သည်။ အဋ္ဌိပုဇ္ဇောဝ၊ စိတ္တဇဘုတ် လေရုတ်ယူဆောင် အရှင်ယောဇဝံသို့ အကောင် ပြုလုပ် ကောင်မဟုတ်သော အရိုးရုပ် အရိုးစုသာလျှင်တည်း။ နိဿတ္တော၊ သတ္တဝါလည်းမဟုတ်။ န စ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်လည်းမဟုတ်။

သတ္တဝါမဟုတ် လေကြောင့်လှုပ်၍နေသော ဤအရိုးရုပ်ကြီးကို အသက် ရှိသည်ဟူ၍ မမှတ်ရာ အသက်မရှိ အသေရုပ်သာတည်း။ အပ္ပဿုတပုထု ဇဉ်တို့ အမြဲအစဉ် ဤကိုယ်တွင်ရှိသည်ဟု မှတ်ထင်စွဲလမ်းအပ်သော ဇီဝမျိုး အသက်မျိုးသည်ကား တလောကလုံး၌ ဘယ်မှာမှ မရှိဟု မှတ်ရာ၏။

ဆံပင် မွေးညှင်းစသော သုံးဆယ်နှစ်ပါးကုန်သော ကောဠာသတို့တွင် အရေ၊ အသား၊ အကြော၊ အရိုး ဤလေးပါးသော အစုကို ကောဠာသကြီး ဟူ၍ ခေါ်သည်။ ကြွင်းနှစ်ဆယ် ရှစ်ပါးသောအစုကို ကောဠာသဗယ် ခေါ် သည်။

ဤဒုတ္တိ သကာယဂတာသတိ ဘာဝနာကို ဆင်ခြင်ပွားများ နှလုံးထား၍ အားထုတ်ကြကုန်သော သူမြတ်တို့မှာ ကောဠာသကြီးက ထင်လွယ်မြင်လွယ် သည်။ ကောဠာသကြီး လေးပါးတို့တွင်လည်း အပိုးဟူသော ကောဠာသ ကြီးက သာ၍ ထင်လွယ်မြင်လွယ်တတ်သည်။ သို့ဖြစ်၍ အရေဖြင့်မှတ်၍ လည်းကောင်း၊ အကြောဖြင့် မှတ်၍လည်းကောင်း၊ အသွေးအသားတို့ဖြင့် မှတ်၍လည်းကောင်း၊ အရေ၊ အကြော၊ အသွေး၊ အသား သုံးပါး လေးပါး တို့ဖြင့် မှတ်၍ လည်းကောင်း။ အမျိုးမျိုး အရိုးစုကို ဘာဝနာဂါထာ

အဖြာဖြာ ဖွဲ့ထားသော အတိုင်း နေ့စဉ်မပြတ် ရွတ်ဖတ် သရဇ္ဈာယ်ရလျှင် သူတော်ကောင်းအပေါင်းတို့အား ကျေးဇူးများပါလတ္တံ့။ (ဤကားအမှာ)

၁၉၁။ နှာရူဗန္ဓော တစစ္ဆန္ဓော၊
မံသလောဟိတလိမ္မိတော။
အဋ္ဌိပုဇ္ဇော အယံ ကာယော၊
အသိတိကိမိလာသယော။

၁၉၂။ နာဟံ နတ္တာ န မေ ဘောဂေါ၊
နာပိ သတ္တော နိ ပုဂ္ဂလော။
နပုမိတ္ထိ ပရာဗဒ္ဓေါ၊
ဓာတုက္ခန္ဓောဝ သင်္ခတော။

၁၉၁။ တစစ္ဆန္ဓော၊ အရေထူ အရေပါးတို့ဖြင့် များလှ အသွယ်သွယ် ဤကိုယ်ဝယ်၌ ရှိဖွယ်စုလှောင် ညှိဟောင်ချဉ်သိုး အပုပ်အိုးကို လွှမ်းမိုး ဖုံးအုပ်၍ ထားအပ်သော။ နှာရူဗန္ဓော၊ ကြောပေါင်းကိုးရာ ကြိုးများစွာ တို့ဖြင့် ဝဲယာ ရှေ့နောက် ထက်အောက်ပြိုင်းပြိုင်း ကျော့ကာသိုင်းလျက် ပွဲဆိုင်းရစ်ပတ်အပ်သော။ မံသလောဟိတလိမ္မိတော၊ အသွေးအသားတို့ဖြင့် များစွာမုမ်းမံ လိမ်းကျံ အပ်သော။ အသိတိကိမိလာသယော။ ရှစ်ဆယ် တွက်ရိုးအမျိုးသတ္တဝါ ပိုးများစွာတို့၏ မှီရာခိုလှုံ အသိုက်အအုံသဖွယ်လည်း ဖြစ်သော။ အဋ္ဌိပုဇ္ဇော၊ သတ္တဝါမဟုတ် လေကြောင်လှုပ်သည့် အရိုးရုပ် အရိုးစုသာလျှင်ဖြစ်သော။ အယံကာယော၊ ကေသာ၊ လောမ ဒုတ္တိံ သဟု ရှိဖွယ်စုကို ငါဟုသမုတ် ငါပြုလုပ်သည့် ရုပ်ပေါင်းမြားမြောင် ဤကိုယ် ကောင်သည်။ နာဟံ၊ ငါမဟုတ်၊ နတ္တာ၊ ငါ့ကိုယ်လည်း မဟုတ်။ နမေ ဘောဂေါ၊ ငါနှင့်စပ်ဆိုင် ငါပိုင် ငါ့ဟာ ငါ့ဥစ္စာလည်းမဟုတ်။ နာပိ- သတ္တော၊ သတ္တဝါလည်း မဟုတ်။ နပုမိတ္ထိ၊ ယောက်ျားလည်း မဟုတ်၊ မိန်းမလည်းမဟုတ်။ အပဒ္ဓေါ၊ မေတ္တာမကပ် သွေးမစပ်သော။ ပရော၊ ရန်သူ အလား သူတပါးနှင့် မခြားပုံယူ တူသောသဘောရှိသော။ အသင်္ခတော၊ ကံအာဟာရ စသည်အပေါင်း အကြောင်းတရားတို့သည် ပြုပြင်စီရင်အပ် သော။ ဓာတုက္ခန္ဓောဝ၊ မြေ၊ ရေ၊ လေ၊ မီး ဓာတ်ကြီးလေးခု ဘုတ်အစုံကို

ငါ့ဟုပညတ် သမုတ်အပ်သော အနတ္တတရား ဓာတ်လေးပါးတို့၏ အပေါင်း အစုမျှသည်သာလျှင်တည်း။

၁၉၃။ နှာရုရဇ္ဇူဟိ သမ္ဗန္ဓေ၊
ဇဿိဋ္ဌျာဒိသမုဿိတေ။
ဆဝိယာ ဗဟိသန္ဓန္ဓေ၊
မံသလောဟိတလိမ္မိတေ။

၁၉၄။ ဒုဂန္ဓေအသုဘေ ကာယေ၊
ဝိကိရိတုာန ဘိဇ္ဇနေ၊
နာမံ အာဂန္တုကံ ဧတိ၊
ဧတ္ထ သတ္ထော န ဝိဇ္ဇတိ။

၁၉၃။ နှာရုရဇ္ဇူဟိ၊ ကြောပေါင်းကိုးရာ ကြီးများစွာတို့ဖြင့်။ သမ္ဗန္ဓေ၊ ဝန်းကျင်ထက်အောက် ရှေ့နောက်ဝဲယာ ကွန်ရက်ပြာသို့ ကောင်းစွာ အထပ်ထပ် ဖွဲ့ချည်အပ်သော။ ဇဿိဋ္ဌျာဒိသမုဿိတေ၊ မြင်း ခေါင်းရိုး ပေါင်းရိုး စသည်တို့ဖြင့် စိုက်ထောင်အပ်သော။ ဗဟိ၊ အပဉ္စ။ ဆဝိယာ၊ အရေထူ အရေပါးဖြင့်၊ သန္ဓန္ဓေ၊ အညစ်အကြေး ရောထွေးအရှုပ် အပုပ် အတိ အရုပ်ရှိကို မသိစိမ့်ငှာ ကွယ်ကားရုံးအုပ်အပ်သော။ မံသလောဟိတ လိမ္မိတေ၊ အသွေးအသားတို့ဖြင့် လိမ်းကျ အပ်သော

၁၉၄။ ဒုဂန္ဓေ၊ ညီဟောင်ချဉ်စုတ် ထယ်လုံးပုပ်၍ စက်ဆုပ်ဖွယ်သော အနံ့ရှိသော။ အသုဘေ၊ အတွင်းဝတ္ထု အစုစုအဝဝ ရှုမလှ၍ အသုဘ အစစ် အမှန်ဖြစ်သော။ ဝိကိရိတုာန၊ ဖရိုဖရဲ ထိုထိုကျ၍ ဘိဇ္ဇနေ၊ ပြိုကွဲ ပျက်စီးလတ္တံ့သော။ ကာယေ၊ ဦးနှောက်မနဲ ချဲ့လည်းအနက် နှပ်ကဖက်၍ စက်ဆုပ်ဖွယ်မျိုး ကျင်ကြီးအိုးကို မြတ်နိုးတနာ သူငါဆိုကြ ကိုယ်ကာယ၌။ အာဂန္တုကံ၊ ကာလမြင့်ရှည် ကြာမတည်သည့် ဧည့်သည်အစု အာဂန္တုနှင့် တူသော။ နာမံ၊ အမျိုးမျိုးအစားစား များစွာသေး နာမ်တရားသည်။ ဧတိ၊ မပြတ်မစဲ တဖွဲ့ဖွဲ့နှင့် ဌာနမမြဲ တည်ရာမဲ့၍ လှဲကာ ပြောင်းကာ ဖြစ်ပေါ်လာ၏။ ဧတ္ထ၊ ရှိဖွယ်အရာတ ဤကာယ၌။ သတ္ထော၊ ပုဂ္ဂိုလ် သတ္တဝါသည်။ နဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ။

ကြောပေါင်းချည်တုပ် အရိုးရုပ်ဟူသော ဤရူပကာယ၏အတွင်း၌လည်း ပုဂ္ဂိုလ်၊ သတ္တဝါ၊ ငါ၊ သူတပါး၊ ယောက်ျား၊ မိန်းမ မရှိ။ အနိစ္စဓမ္မခဏိက တရားအစု နှာမ် အာဂန္တုသာ ခဏခဏ ဖြစ်ပေါ်၍နေသည်ကို ပြလို၍ “နှာရုရဇ္ဈဟိသမ္ဗန္ဓေ” စသော ဤနှစ်ဂါထာတို့ကို ပြဆိုအပ်သတည်း။

၁၉၅။ နှာနှာဒုက္ခဂ္ဂိဒါဟာဟံ၊
ပဋိကုလာနပူရဏံ။
ဓာရယာမိ ဂရံ ဘာရံ၊
ဇဗ်ဋ္ဌျာဒိသမုဿိတံ။

၁၉၅။ အဟံ၊ ငါသည်။ နှာနှာဒုက္ခဂ္ဂိဒါဟံ၊ အထူးထူးသော ဒုက္ခမီး ဒေါမနဿမီးတို့ဖြင့် မပြတ်မစဲ အမြဲ ပူလောင်ရာဖြစ်သော။ ပဋိကုလာနံ၊ ကျင်ကြီးကျင်ငယ် ရှာဖွယ်ဝတ္ထုတို့ဖြင့်။ ပူရဏံ၊ ပြည့်သော။ ဇဗ်ဋ္ဌျာဒိ သမုဿိတံ၊ မြင်းခေါင်းရိုး ပေါင်ရိုးတို့ဖြင့် ထောက်ခံအပ်သော။ ဂရံဘာရံ၊ လေးလံလှစွာ ဝန်ယုတ်မာကို။ ဓာရယာမိ၊ ရွက်ဆောင်သည်ပိုး၍ နေရချေ၏ တကား။

၁၉၆။ ဒုက္ခဋ္ဌာဟန္တိဇေဂုစ္ဆံ၊
ဇဗ်ရုဋ္ဌျာပထမ္ဘိတံ၊
ပရိတောဆဝိသဉ္ဇန္တံ၊
ဓာရေမိပူတိသိပုကံ။

၁၉၆။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဒုက္ခဋ္ဌာ၊ ဆင်းရဲ ထောင်သောင်း ဒုက္ခပေါင်း တို့၏ တည်ရာဖြစ်သော။ အတိဇေဂုစ္ဆံ၊ အလွန်လျှင် စက်ဆုပ်ဖွယ်ရှိသော။ ဇဗ်ရုဋ္ဌျာပထမ္ဘိတံ၊ မြင်းခေါင်းရိုး ပေါင်ရိုးတို့ဖြင့် ထောက်ခံအပ်သော။ ပရိတော ဆက်ငန်းကျင်မှ။ ဆဝိသဉ္ဇန္တံ၊ သက္ကာယဒိဋ္ဌိ စွဲကပ်ငြိသဖြင့် မသိ မမြင် ငါ့ပုံထင်စေ ငါမှတ်စေဖို့ အရေးထူအရေပါးတို့ဖြင့်ဖုံးအုပ်အပ်သော။ ပူတိသိပုကံ၊ ကျင်ကြီးကျင်ငယ် ရှာဖွယ်စုလှောင် ညှိဟောင်ချဉ်သိုး အပုပ်အိုး အပုပ်အိမ်ကို။ ဓာရေမိ ရွက်ဆောင်သည်ပိုး၍ နေရချေ၏တကား။

၁၉၇။ ဂတေ ဌိတေ နိသ္မိန္ဒေ စ၊
 သယနေ စ နမာမိကံ။
 အနိက္ခိပိယ ဓာရေမိ၊
 သဒါ သီသဋ္ဌိဘာဇနံ။

၁၉၇။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဂတေ၊ သွားဆဲခဏ၌လည်းကောင်း။ ဌိတေ၊ ရပ်ဆဲခဏ၌လည်းကောင်း။ နိသ္မိန္ဒေ၊ ထိုင်ဆဲခဏ၌လည်းကောင်း။ သယနေ၊ အိပ်ဆဲခဏ၌လည်းကောင်း။ နမာမိကံ၊ ငါနှင့်စပ်ဆိုင် ငါပိုင်ငါ့ဟာ ငါ့ ဥစ္စာမဟုတ်သော။ သီသဋ္ဌိဘာဇနံ၊ ညှိဟောင် ချဉ်စုတ် ဘာမဟုတ်သည့် စက်ဆုပ်ဖွယ် ဝန် အယုတ်လွန်သော ခေါင်းခွံကိုးဆက် အရိုးခွက်ကို။ အနိက္ခိပိယ၊ ဘယ်ခါကာလ ဘယ်ခဏမှ မချေမထားရမူ၍။ သဒါ၊ အခါ ခပ်သိမ်း။ ဓာရေမိ၊ ရွက်ဆောင်သည်ပိုး၍ နေရချေ၏တကား။

၁၉၈။ သဋ္ဌာနတော စဝန္တောဟံ၊
 ဗဟုဆိဒ္ဓံ ဒုဂန္ဓကံ။
 မလာသဝဉ္စ ဓာရေမိ၊
 မတ္တလုဂ်ဋ္ဌဘာဇနံ။

၁၉၈။ သဋ္ဌာနတော၊ မိမိတည်ရာ ကိုယ်အင်္ဂါမှ။ စဝန္တံ၊ မြန်စွာဆတ်ဆတ် မကြာပြတ်၍ ကွာတတ်လွတ်တတ် ရွေ့ရှားတတ်သော သဘောရှိသော။ ဗဟုဆိဒ္ဓံ၊ အပေါက်ပေါက် အကွင်းကွင်း တွင်းအမှာမှာ ကျင်းများစွာ ရှိသော။ ဒုဂန္ဓကံ၊ အသွေးအသား ချွေးအများနှင့် ဆိုးဝါးပြစ်စုတ်ထယ်လုံး ပုပ်၍ စက်ဆုတ်ရုံရှာဖွယ်သော အနံ့လည်းရှိသော။ မလာသဝဉ္စ၊ မစင် ကြယ်၍ ရှုံဖွယ်မနဲ အုပ်ဆက်ထဲ၌ အမြဲရောက်တည် ဦးနှောက်ရည်မှ ပြည်သို့ ပြင်ဘက် စိမ့်ကောထွက်သည့် မျက်ဝတ်မျက်စည်း နဖာချည်းနှင့် နှပ်စည်း နှပ်တစ် စသော အညစ်အကြေးတို့၏ တစို့စို့ ယိုကျရာလည်း ဖြစ်သော။ မတ္တလုဂ်ဋ္ဌဘာဇနံ၊ ကျိကျိရှဲရှဲ ခွဲခွဲပြစ်ပြစ် ဦးနှောက်နှစ်တို့၏ စင်စစ်တည်ရာ ဖြစ်သည်တာကြောင့် ပမာနှိုင်းရာ အိုင်းအမာဝယ် ပြည်ပုပ်နှယ်သို့ ရှုံဖွယ်

(တတိကအကြိမ်) ၁၇

စုလျှောင် ညှိဟောင်ချဉ်သိုး အယုတ်ဆိုးသည့် ဦးနှောက်အိုး ဦးနှောက်ခွက်ကို။
အဟံ၊ ငါသည်။ ဓာရေမိ၊ ဘယ်ခါကာလ ဘယ်ခဏမျှ မချရပဲ အမြဲ
သည်ပိုး ဆောင်ရွက်၍ နေရချေ၏တကား။

၎င်းဘာဝနာဂါထာတို့၌ အဆုံးဝိသေသပုဒ်တူ၍ အနက်အရ မပြား
သော်လည်း စက်ဆုတ်ရွံ့ရှာဖွယ်သော အသုဘ၊ ဇေဂုစ္ဆအနက် အနိစ္စအနက်
တို့ကို ပြတတ်သော အတူးထူးသော ဝိသေသပုဒ်တို့ဖြင့် ဆိုအပ်သော
ဘာဝနာဂါထာတွေ့ဖြစ်၍ အကြိမ်ကြိမ် အထပ်ထပ် ရွတ်ဖတ်သရဇ္ဈာယ်သော
သူမြတ်တို့အား မိမိတို့ရရှိသော ရူပကာယ၌ နိဗ္ဗိန္ဒညဏ် ရံခါရံခါဖြစ်ဖို့ရာ
ကောင်းလှ၍ ပုနရုတ္တိဒေါသကို နှလုံးမသွင်းသင့်ပြီ။

၁၉၉။ ဗဟုက္ကုပ္ပါဒုကုမ္ဘာစ၊
မတ္ထလုဂ်ါနမာသဝေါ၊
သေမှာနံ သေမှဂဗ္ဘာစ၊
ဥဂစ္ဆိတောနု ဥဂ္ဂိရော။

၂၀၀။ ပုတိဝါတဂုဓာဒိနံ၊
ပုတိအန္တသုသိရတော။
နိက္ခမန္တော အယံကာယော၊
မိမိတော နုတ္တိ လာမတော။

၁၉၉။ ဗဟုက္ကုပ္ပါဒုကုမ္ဘာစ၊ အပေါက်ပေါက် အကွင်းကွင်း တွင်း
အမှာမှာ ကျင်းများစွာနှင့် ခြင်းရာမဖွယ် မတင့်တယ်သော ရွံဖွယ်ချဉ်သိုး
ခေါင်းခွန်အိုးမှ။ မတ္ထလုဂ်ါနမာသဝေါ၊ ကျိုကျို ရဲ့ရဲ့ ချဲ့ချဲ့ဖြစ်ပြစ် ဦးနှောက်
နှစ်တို့၏ တစို့စို့ သက် ပြင်သို့ထွက်လျက် မျက်ဝတ်မျက်စည်း နဖာချည်းနှင့်
နှပ်စည်းနှပ်တစ် နှပ်ပုပ်ဖြစ်၍ တစစ်စစ် ယိုကျရာလည်းဖြစ်သော။ သေမှ-
ဂဗ္ဘာ စ၊ ကျက်ဖြူတောင်ဖြန့် ဆန့်သည့်ပမာ ဝဲယာယက်စပ် ရံကာအပ်သော
နံချပ်အလယ် ချဲ့ထယ် ချဲ့တိုက်မှလည်း။ သေမှာနံ၊ အပြည့်အသိပ် ချဲ့သလိပ်
တို့၏။ ဥဂစ္ဆိတောနုဥဂ္ဂိရော၊ တစီစီဆန်တက်၍ အံထွက်ရာလည်း ဖြစ်သော။
ပုတိအန္တသုသိရတော၊ အူမအူချောင်း အူပုပ်ခေါင်းမှ။ ပုတိဝါတဂုဓာဒိနံ၊
လေဆိုးလေပုပ် ကျင်ကြီးရုပ်စသည်တို့၏။ နိက္ခမန္တော၊ ပြန်ကတုတ်မှ လွတ်၍

ချသို့ ဒွါရသို့ဆင်း အောက်မင်္ဂတံင်းမှ တဖြင်းဖြင်း ယိုထွက်ရာလည်း ဖြစ်သော။ အယံကာယော၊ ရံဖွယ်ပြစ်စုတ် ထယ်လုံးပုပ်သော ရုပ်ပေါင်း မြားမြောင် ဤကိုယ်ကောင်သည်။ ဝါစက်ဆုတ်ဖွယ်ရှိစွ။ ဣဓ၊ ဤလောက၌။ ဣတော၊ ရံဖွယ်ပြစ်စုတ် ထယ်လုံးပုပ်သော ရုပ်ပေါင်းမြားမြောင် ဤကိုယ်ကောင်ထက်။ လာမကော၊ ပုပ်နံ့ ချောင်းချောင်း တထောင်းထောင်းနှင့် မကောင်းယုတ်မာ ဆိုးဝါးစွာသော အထည်ဝတ္ထုသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။

လောက၌ ခန္ဓာကိုယ်နှင့်စပ်၍ ယဉ်ကျေးအောင်ဆိုသော စကားအလုံး အသုံးအစွဲဟူသမျှသည် ရာဂ၊ နာ တိုးပွားရာ၏၊ ရာဂ၊ နာ ထကြွမြှုပ်စို့၏၊ ပုထုဇဉ် သတ္တဝါတို့မည်သည်မှာ ရာဂ၊ နာ ထကြွမြှုပ်စို့ရမှ ကောင်းသလို မှတ်ထင်ကြ၏၊ မှတ်ထင်မြဲပေတည်း။

ထို့ကြောင့် လောက၌ ဇာတ်သူ ဇာတ်သားတို့သည်လည်း ရာဂ၊ နာ ထကြွမြှုပ်စို့ နုပျိုသန်မြန် ယားယံကိုက်ခဲလာဖို့ရာ ယဉ်ကျေးသည်ထက် ယဉ်ကျေးသော ခန္ဓာကိုယ်နှင့်စပ်သော ရွှေရင် ရွှေခါး ရွှေပါးရွှေမေး ရွှေမျက်ခုံး ရွှေမျက်လုံး စသည်တို့ဖြင့် တဏှာပေမ ပီယဝါစာ သာယာပြစ်ခွဲ အဆွဲအငင်တော့နှင့် ဆိုရှာကြရသည်။ သို့လိမ့် အဆိုမပိုင် မနိုင်လျှင် ဇာတ်ဖျင်း ဇာတ်ညံ့ ဟူ၍ ငှားရမ်းသူ ကြည့်ရှုနားထောင်သမျှ မရှိကြပြီ၊ ဤကာယဂတာသတိ ဘာဝနာ၌ကား ထကြွမြှုပ်စို့ နုပျိုသန်မြန် ယားယံကိုက်ခဲ၍နေသော ရာဂ၊ နာ သက်သာဖို့ရာ ဆုတ်ယုတ်မတိုး နှမ်းညှိုးချောက်တတ်ဖို့ရာ တလောကလုံးကို ဆင်းရဲဘက်ပေါက်အောင် နှိပ်စက်၍နေသော ရာဂ၊ နာ သက်သာဆုတ်ယုတ်၍ ဒုက္ခမယဉ် ဆင်းရဲစင်လျက် မဂ်ဝင်ဖိုလ်ပေါက် နိဗ္ဗာန်ကိုမျက်မှောက်ပြုနိုင်ကြဖို့ရာ ဆိုရမည့် အရာဌာနဖြစ်၍ ရာပ၊ နာကို ကောင်းကောင်းကြီး ဖြို့ဖျက်နိုင်လောက်သော ဟုတ်မှန်တိုင်းသော အသုဘ ဇေဂုစ္ဆပဋိကူလ မေ့ကတာတို့ကို မြှက်ဆိုသုံးစွဲရသည်။

ဤကဲ့သို့သော အသုဘ ဇေဂုစ္ဆပဋိကူလ မေ့ကတာတို့ကို လွန်စွာ နှစ်သက်မြတ်နိုးနိုင်ကြမှ ကိုယ်တိုင်း အဇ္ဈတ္တရာဂ ရန်သူကြီးကို အောင်မြင်နိုင်ကြမည်၊ ကိုယ်တိုင်းအဇ္ဈတ္တရာဂ ရန်သူကြီးကို နှိမ်နင်းအောင်မြင်နိုင်ပါမှ အပါယ်တံခါးပိတ်၍ နတ်ရွာတံခါး ဟင်းလင်းပွင့်ခြင်း၊ ဝဋ်ဆင်းရဲမှ လွတ်ထွက်၍ မဂ်ဖိုလ်နိဗ္ဗာန်ကို ရတညွှလွယ်ခြင်းအကျိုး ဖြစ်နိုင်မည်ကို ကောင်းကောင်းကြီး သတိရှိကြကုန်ရာသည်။ (ဤကားအမှာ)

၂၀၁။ အဟန္တိ စ န ဝတ္တဗ္ဗံ၊
 မာမိကန္တိဇိဂုစ္ဆိတံ။
 ဒါရုရူပံ ဓာရေမိ၊
 နှာရုဗန္ဓုဋ္ဌိရူပကံ။

၂၀၁။ အဟန္တိစ၊ ငါဟူ၍လည်းကောင်း။ မာမိကန္တိစ၊ ငါနှင့်စပ်ဆိုင်
 ငါပိုင် ငါဟာ ငါ့စွာဟူ၍လည်းကောင်း။ နဝတ္တဗ္ဗံ၊ မဆိုအပ် မဆိုထိုက်
 သော။ ဇိဂုစ္ဆိတံ၊ ကျင်ကြီးကျင်ငယ် ရှံဖွယ်အတွင်း တည်နေခြင်းကြောင့်
 အခြင်းခပ်သိမ်း စက်ဆုတ်ဖွယ်ရှိသော။ ဒါရုရူပံ၊ အသက်ဝိညာဉ် အရှင်
 မဟုတ် သစ်သားရုပ်ကဲ့သို့သော။ နှာရုဗန္ဓုဋ္ဌိရူပကံ၊ ကြောပေါင်းကိုးရာ
 ကြီးများစွာတို့ဖြင့် ဆိုင်းကာဖွဲ့တုတ် အရိုးရုပ်ကို။ ဓာရေမိ၊ ရွက်ဆောင်
 သည်ပိုး၍ နေရချေ၏တကား။

၂၀၂။ ဆဋ္ဌိတဓမ္မမံစန္ဒိ၊
 ဝေရီဝ နိစ္စဗာဓကံ။
 ဣမံ ကာယမုပါဒါယ၊
 မဟာဒုက္ခံ ဂတော အဟံ။

၂၀၂။ အစန္ဒိ၊ စင်စစ်။ ဆဋ္ဌိတဓမ္မံ၊ နေရက်အခါ မကြာဆတ်ဆတ်
 စွန့်ပစ်အပ်သော ယဘောရှိသော။ ဝေရီဝ၊ ရန်သူကြီးကဲ့သို့။ နိစ္စဗာဓကံ၊
 အမြဲမပြတ်နှိပ်စက်တတ်သော။ ဣမံကာယံ၊ ကေသာ၊ လောမ စသည်ဂတ္ထု
 ရှံဖွယ်စုကို ငါ့တုငါယောင် ငါဟန်ဆောင်သည့် ရုပ်ကောင်သမူဟာ ဤရူပ
 ကာယကို။ ဥပါဒါယ၊ အကြောင်းပြု၍။ အဟံ၊ ငါသည်။ မဟာဒုက္ခံ၊
 ကြီးစွာသော ဆင်းရဲခြင်းသို့။ ဂတော၊ ရောက်၍ နေရချေ၏တကား။

၂၀၃။ ဝိနိပါတိဒုပ္ပေါသျံ၊
 မစ္စုမုခမာဘိဋ္ဌိတံ၊
 ဣမံ ကာယမုပါဒါယ၊
 မဟာဒုက္ခံ ဂတော အဟံ။

၂၀၃။ ဝိနိပါတံ၊ ဖရိဖရဲ ပြိုကွဲပျက်စီး၍ကျလတ္တံ့သော။ ဒုပေါသျှံ၊
ခဲဖွယ်ဘောဇဉ် ချိုချဉ်အဖြာဖြာ ရေစာအဝဝ အာဟာရနှင့် နေ့ညသုတ်သင်
တန်းဆာဆင်၍ ငြိုငြင်သဖြင့် မွေးမြူအပ်သော။ မစ္စုမုခံ၊ သေမင်း၏ခံတွင်း
သို့။ အဘိဋ္ဌိတံ၊ မကြာယခု ဝင်လုလုသို့ ရှေ့ရှုညွတ်ကိုင်း ရှိုင်း၍တည်သော။
ဣမံကာယံ၊ ကေသာ၊ လောမ စသည်များစွာ ဖြစ်တုံပါလျက် သတ္တဝါ
ယောင် အသွင်ဆောင်သည့် ရုပ်ကောင်သမူဟ ဤရူပကာယကို။ ဥပါဒါယ၊
အကြောင်းပြု၍။ အဟံ၊ ငါသည်။ မဟာဒုက္ခံ၊ ကြီးစွာသောဆင်းရဲခြင်းသို့။
ဂတော၊ ရောက်၍ နေရချေ၏တကား။

၂၀၄။ အစိရံ ဘိဇ္ဇမာနံ၊
အာဠာဟနမတိဋ္ဌိတံ။
ဣမံ ကာယမုပါဒါယ၊
မဟာဒုက္ခံ ဂတော အဟံ။

၂၀၄။ အစိရံ၊ မကြာမြင့်မီ။ ဘိဇ္ဇမာနံ၊ ဖရိဖရဲ ပြိုကွဲပျက်စီးလတ္တံ့
သည်သာလျှင်ဖြစ်သော။ အာဠာဟနံ၊ သုသာန်သင်းချိုင်း အနောက်လုပ်
တိုင်းသို့။ အဘိဋ္ဌိတံ၊ မကြာယခု သွားလုလုသို့ ရှေ့ရှုညွတ်ကိုင်း ရှိုင်း၍တည်
သော။ ဣမံကာယံ၊ ကေသာ၊ လောမ စသည်မြားမြောင် ရုပ်ကောင်သမူဟ
ဤရူပကာယကို။ ဥပါဒါယ၊ အကြောင်းပြု၍။ အဟံ၊ ငါသည်။ မဟာဒုက္ခံ။
ကြီးစွာသော ဆင်းရဲခြင်းသို့။ ဂတော၊ ရောက်၍ နေရချေ၏တကား။

၂၀၅။ အဇာနံ သဟုပါဒါနံ၊
ဓာတုက္ခန္ဓံ နမာမိကံ။
ဣမု ကာယမုပါဒါယ၊
မဟာဒုက္ခံ ဂတော အဟံ။

၂၀၅။ အဇာနံ၊ ကောင်းဆိုးနှစ်ဖြာ အရာရာစု ဘာတခုမျှသိမ္မမရှိသော။
သဟုပါဒါနံ၊ ဝဏ္ဏ ဝန္ဓ စသည်မကွာ ဥပါဒါရုပ်နှင့်တကွသော။ ဓာတုက္ခန္ဓံ၊
မြေ၊ ရေ၊ လေ၊ မီး ဘုတ်ကြီးဝတ္ထု ဓာတ်လေးခုတို့၏ အပေါင်းအစုသာ
ဖြစ်သော။ နမာမိကံ၊ ငါနှင့်စပ်ဆိုင် ငါပိုင်ငါ့ဟာ ငါ့ဥစ္စာမဟုတ်သော။

ဣမံကာယံ၊ ကေသာလောမ စသည် မြားမြောင် ရုပ်ကောင်သမူဟ ဤ ရူပကာယကို။ ဥပါဒါယ၊ အကြောင်းပြု၍။ အဟံ၊ ငါသည်။ မဟာဒုက္ခံ၊ ကြီးစွာသောဆင်းရဲခြင်းသို့။ ဂတော၊ ရောက်၍နေရချေ၏တကား။

၂၀၆။ စတုန္ဒ မတရူပါနံ၊
နာနာကာရေဟိ ဓာတုနံ။
သမုပ္ပန္နေန ကာယေန၊
မဟာဒုက္ခံ ဂတော အဟံ။

၂၀၆။ မတရူပါနံ၊ အကျိုးအကြောင်း ဆိုးကောင်းနှစ်ထွေ မသိ လေ၍ သူသေအလား မခြားပုံယူ တူသောသဘောရှိကုန်သော။ ဓာတုနံ၊ ပုဂ္ဂိုလ်သတ္တဝါ သူငါမဟုတ် မဟာဘုတ်အသီး ရုပ်ဓာတ်ကြီးတို့၏။ နာနာ ကာရေဟိ၊ အထူးထူးအပြားပြား များစွာပုံဟန် သဏ္ဍာန်အချင်းအရာတို့ဖြင့်။ သမုပ္ပန္နေန၊ အညီအညွတ်ဖြစ်၍ တည်သော။ ကာယေန၊ ငါဟုသမုတ် ငါပြုလုပ်သော ဓာတ်ရုပ်ဓာတ်ကိုယ်ကြောင့်။ အဟံ၊ ငါသည်။ မဟာဒုက္ခံ၊ ဇာတိ၊ ဇရာ၊ ဗျာဓိ၊ မရဏ ဒုက္ခဒေါမနဿ သောကအသီးသီး လောင်သော မီးဖြင့် ကြီးစွာသောဆင်းရဲခြင်းသို့။ ဂတော၊ ရောက်၍နေရချေ၏တကား။

၂၀၇။ ကာယေဒိံ ပဋိလာဘေန၊
ဃာသေသနရူဇာဒိဟိ။
ဘောဂါဒိနဉ္စနာသေန၊
နာနာဒုက္ခမပါပုဏိံ။

၂၀၇။ ဒေိံ၊ ဤကဲ့သို့သဘောရှိသော။ ကာယံ၊ ကေသာ၊ လောမ စသည်ဝတ္ထု အညီအစု ငါဟုခေါ်ဆို ခန္ဓာကိုယ်ကို။ ပဋိလာဘေန၊ အဖန်ဖန် အထပ်ထပ် မပြတ်ပုံသေ ရ၍နေခြင်းကြောင့်။ ဃာသေသနရူဇာဒိဟိ၊ နေရော ညဉ့်ပါ ဝမ်းစာအာဟာရ ရှာမှီးရသည့် ဒုက္ခများကျယ် အသွယ်သွယ်နှင့် ကိုးဆယ်ခြောက်ဖြာ ဝေဒနာအရပ်ရပ် တေးဥပဒ်စသည်တို့ကြောင့် လည်း ကောင်း။ ဘောဂါဒိနံ၊ လယ်ယာ၊ မိုး၊ မြေ၊ ကျွန်စေ့၊ ကျွဲ၊ နွား၊ သား၊ မယားစသော လောကီရိပ်ငြိမ် စည်းစိမ်ချမ်းသာ စသည်တို့၏။ နာသေန၊ ပျက်စီးခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း။ အဟံ၊ ငါသည်။ နာနာဒုက္ခံ၊ အထူးထူး အပြားပြားများစွာသောဆင်းရဲခြင်းသို့။ အပါပုဏိံ၊ ရောက်ခဲ့ရဖူးလှလေပြီ။

၂၀၈။ ဒေဝံ ကာယုပလာဘေန၊
တိရုစ္ဆဇာတိယံ ဂတော။

အညောညနုရုသာတေဟိ၊
မဟာဒုက္ခမပါပုဏိံ။

၂၀၈။ ဒေဝံ၊ ဤကဲ့သို့သဘောရှိသော။ ကာယံ၊ မြေ၊ ရေ၊ လေ၊ မိ
ခာတ်ကြီးလေးခု ဘုတ်အစုကို ငါ့ဟုခေါ်ဆို ဝန်ပိုဝန်ရှုပ် ကိုယ်ကောင်ရုပ်ကို။
ဥပလာဘေန၊ ဇာတိဥပါဒ် ကြိမ်ကြိမ် ကပ်လျက် အထပ်ထပ် ရရှိနေခြင်း
ကြောင့်။ တိရုစ္ဆဇာတိယံ၊ ဆင်၊ မြင်း၊ ကျွဲ၊ နွား၊ ကြောင်၊ ကျား၊ ခွေး၊
ဝက်၊ ကြက်၊ ငှက်စသော တိရုစ္ဆာန်တို့၏အမျိုးသို့။ ဂတော၊ အကုသိုလ်မျိုး
ကံဆိုးပစ်ချ အကြိမ်ကြိမ်အခေါက်ခေါက် ရောက်ခဲ့ရသော။ အဟံ၊ ငါသည်။
အညောညနုရုသာတေဟိ၊ အချင်းချင်း ညှဉ်းဆဲခြင်း၊ လူတို့၏ ရိုက်နှက်ပုတ်
ခတ် သတ်ဖြတ်ညှဉ်းဆဲခြင်းတို့ကြောင့်။ မဟာဒုက္ခံ၊ ကြီးစွာသော ဆင်းရဲ
ခြင်းသို့။ အပါပုဏိံ၊ ရောက်ခဲ့ရဖူးလှလေပြီ။

၂၀၉။ ဒေဝံ ကာယုပလာဘေန၊
ပေတလောကံ ဂတော အဟံ။

ပိဋ္ဌာ ပိပါသခုဒ္ဓေဟိ၊
မဟာဒုက္ခမပါပုဏိံ။

၂၀၉။ ဒေဝံ၊ ဤကဲ့သို့သဘောရှိသော။ ကာယံ၊ ဒုက္ခထောင်သောင်း
ဆင်းရဲပေါင်းတို့၏ တည်ရာ သတ္တဝါပြုလုပ် ငါသမုတ်သည့် ဝန်ရှုပ်ဝန်ပို
ခန္ဓာကိုယ်ကို။ ဥပလာဘေန၊ ဇာတိဆက်စပ် စက်ရဟပ်မှာ ကပ်၍သာလျှင်
အခါခါရရှိနေခြင်းကြောင့်။ ပေတလောကံ၊ ထမင်းတလုံး ရေတပေါက်မျှ
မသောက်မစားရသော ပြိတ္တာဘုံသို့။ ဂတော၊ အကြိမ်ကြိမ် အခေါက်ခေါက်
ရောက်ခဲ့ရသော။ အဟံ၊ ငါသည်။ ပိပါသခုဒ္ဓေဟိ၊ ဆာလောင်ခြင်းတို့ဖြင့်။
ပိဋ္ဌာ၊ မပြတ်မစဲ အမြဲနှိပ်စက်ခြင်းကြောင့်။ စိရကာလံ၊ ရှည်မြင့်စွာသော
ကာလပတ်လုံး။ မဟာဒုက္ခံ၊ ကြီးစွာသော ဆင်းရဲခြင်းသို့။ အပါပုဏိံ၊
ရောက်မူရဖူးလှလေပြီ။

၂၁၁။ ဒေဝံ ကာယုပလာဘေန၊
နိရယော စ သမပ္ပိတော။

ဆဇ္ဇဘဇ္ဇာဒိသံဖုဋ္ဌော၊
မဟာဒုက္ခမပါပုဏိံ။

၂၁၀။ ဒေဝံ၊ ဤကဲ့သို့သဘောရှိသော။ ကာယံ၊ ဝဏ္ဏဂန္ဓ စသည် မကွာ ဥပါဒါနှင့် လေးဖြာဘုတ်အထု ရုပ်စုမြားမြောင် အကောင်ခေါ်ဆို ခန္ဓာကိုယ်ကို။ ဥပလာဘေန၊ ဘဝစက်ရဟပ် ဆက်ကာကပ်လျက် အထပ်ထပ် ရရှိနေခြင်းကြောင့်။ နိရယော၊ ငရဲ၌ သမပ္ပိတော၊ အခါခါအခေါက်ခေါက် ကျရောက်ခဲ့ရသော။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဆဇ္ဇဘဇ္ဇာဒိသံဖုဋ္ဌော၊ ဖြတ်ခြင်းခွဲခြင်း ခုတ်ရှေ့ခြင်း ထိုးဆွဲရိုက်နှက် အချက်ချက်ပုတ်ခတ်၍ အစုတ်စုတ်အပြတ်ပြတ် ဖြစ်ရခြင်း မပြတ်မစဲ မီးအမြဲလောင်ခြင်း အထက်အောက်၌ ဂလိုင်လှိုက်၍ ကျိုက်ကျိုက်တဆူ သံရေပူ၌ တဖြိုက်ဖြိုက်ကျက်ရခြင်းစသော ဘေးအရပ်ရပ် အထပ်ထပ်တွေ့ရောက်ခဲ့ရသည်ဖြစ်၍။ မဟာဒုက္ခံ၊ ကြီးစွာသောဆင်းရဲခြင်းသို့။ အပါပုဏိံ၊ ရောက်ခဲ့ရဖူးလှလေပြီ။

၂၁၁။ ဒေဝံ ကာယုပလာဘေန၊
သံသရန္တော ဘဝါဘဝေ။

ဇရာဒိအဘိဘူတောဟံ၊
မဟာဒုက္ခမပါပုဏိံ။

၂၁၁။ ဒေဝံ၊ ဤကဲ့သို့သဘောရှိသော။ ကာယံ၊ အဝိဇ္ဇာရှုပ်တဏှာလုပ် သည့် ရုပ်နာမ်နှစ်ဖြာ ငါဟုခေါ်ဆိုခန္ဓာကိုယ်ကို။ ဥပလာဘေန၊ သန္ဓေဇာတိ ခါခါငြိသဖြင့် ဂတိအရပ်ရပ် အထပ်ထပ်များစွာ ကပ်၍သာလျှင် အခါခါ ရှိနေခြင်းကြောင့်။ ဘဝါဘဝေ၊ ဘဝကြီးငယ် အသွယ်သွယ်၌။ သံသရန္တော၊ ကမ္ဘာတုတ်ရေ သင်္ချေများစွာ သံသရာမှာ ချွာချွာလှည့်ပတ် စက်ရဟတ်၌ အထပ်ထပ်ကျင်လည်ခဲ့ရသော။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဇရာဒိအဘိဘူတော၊ ဒုက္ခဒုက္ခ နာဒုက္ခ သေဒုက္ခစသော ဒုက္ခအပျိုးမျိုး လွှမ်းမိုးနှိပ်စက်အပ်သည် ဖြစ်၍။ မဟာဒုက္ခံ၊ များစွာသောဆင်းရဲခြင်းသို့။ အပါပုဏိံ၊ ရောက်ခဲ့ရ ဖူးလှလေပြီ။

၂၁၂* ကောဿာလောမာဒိကောဋ္ဌာဿာ၊
ဒဠိ ကာယောတိ မညိတာ။
ဓာတုက္ခန္ဓာဝ တာယောဟိ၊
အညတြ နတ္ထိ တေစိဓ။

၂၁၂။ ဒဠိ၊ မြဲမြံစွာ။ ကာယောတိ၊ သူ့ကိုယ်ငါ့ကိုယ်ဟူ၍။ မညိတာ၊ အမြဲအစဉ် မှတ်ထင်အောက်မေ့အပ်ကုန်သော။ ကောဿာလောမာဒိ ကောဋ္ဌာဿာ၊ ကောဿာ၊ လောမစသည်ပေါင်းရုံး သုံးဆယ့်နှစ်ဝ ကောဋ္ဌာသအစုတို့သည်။ ဓာတုက္ခန္ဓာဝ၊ မြေရေစသား ဓာတ်လေးပါးတို့၏ အပေါင်းအစုတို့သာလျှင်တည်း။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ တာယော၊ ဖြစ်ပျက်နှစ်ဖြာ ဆက်၍ သာလျှင် ထပ်ကာထပ်ကာ ဖြစ်ပေါ်လာသော မဟာဘုတ်အများ ထိုဓာတ်လေးပါးတို့ကို။ အညတြ၊ ကြည်၍။ တေစကောဋ္ဌာဿာ၊ ထို သုံးဆယ့်နှစ်ခု ကောဋ္ဌာသအစုတို့သည်လည်း။ ဣဓ၊ ဤလောက၌။ နတ္ထိ နှသန္တိ၊ မရှိကုန်။

၂၁၃။ ဒွေစတ္တာလီသ ဒုတ္တိံသ၊
ကောဋ္ဌာဿာ ကာယသမ္မတာ။
ဥနာမိဓာတုသင်္ခါဟာ၊
နာဟံ န မေ စ သန္တကာ။

၂၁၃။ ဥနာမိဓာတုသင်္ခါဟာ၊ ယုတ်လွန် အများ ဓာတ်လေးပါး ဟု ဆိုအပ်ကုန်သော။ ဒွေစတ္တာလီသ၊ လေးဆယ့်နှစ်ပါးကုန်သော။ ကောဋ္ဌာဿာ၊ ကောဋ္ဌာသတို့ကိုလည်းကောင်း။ ဒုတ္တိံသ၊ သုံးဆယ့်နှစ်ပါးကုန်သော။ ကောဋ္ဌာဿာ၊ ကောဋ္ဌာသတို့ကိုလည်းကောင်း။ ကာယသမ္မတာ၊ သူ့ကိုယ်ငါ့ကိုယ် ခေါ်ဆိုပညတ် သမုတ်အပ်ကုန်၏။ ဣမေကောဋ္ဌာဿာ၊ ဝဏ္ဏဂန္ဓ စသည် မကွာ ဥပဒါနှင့် လေးဖြာအစု ပေါင်းစုအဝဝ ဖြစ်ကြကုန်သော ဤ ကောဋ္ဌာသအစုတို့သည်။ နာဟံ၊ ငါလည်း မဟုတ်ကုန်။ နမေစသန္တကာ၊ ငါနှင့်စပ်ဆိုင် ငါပိုင်ငါ့ဟာ ငါ့ဥစ္စာလည်း မဟုတ်ကုန်။

၂၁၄။ စတသော ဓာတုယော စေဝ၊
 တာသံ ဘာဝဉ္စ ဥဘတုန
 ကာယသ္မိ သတ္တသညံ ဝါ၊
 ရာဂံတမ္ပိ ဇဟေ မိရော။

၂၁၄။ စတသော၊ လေးပါးကုန်သော။ ဓာတုယောစေဝ၊ ဆက်ကာ
 ဆက်ကာပေါ်လာရုပ်ကလာပ် များစွာသောဘုတ်ဓာတ်တို့ကိုလည်းကောင်း။
 တာသံ၊ ထိုမဟာဘုတ်အများ ဓာတ်လေးပါးတို့၏။ ဘာဝဉ္စ၊ သဘောကိုလည်း
 ကောင်း။ ဉာတုန၊ သိ၍။ မိရော၊ ပညာရှိသည်။ ကာယသ္မိ၊ ဝဏ္ဏဂန္ဓ စသည်
 ရုပ်ထွေး ရုပ်သေးချယ်လှယ် ဘုတ်လေးသွယ်ဟု သုံးဆယ်နှစ်ဝ ဒွတ္တိ သကို
 ကာယခေါ်ဆိုရုပ်ပေါင်းကိုယ်၌။ သတ္တသညံဝါ၊ သတ္တဝါဟူသောအမှတ်ကို
 လည်းကောင်း။ တမ္ပိ၊ ထိုကိုယ်၌။ ရာဂံ၊ ဖတ်စွမ်းခြင်းရာကိုလည်းကောင်း။
 ဇဟေ၊ စွန့်ရာ၏။

၂၁၅။ ကေသာဒိမတ္ထလုဂ်န္တာ၊
 ဝိသတိ ပထဝါမိကာ။
 မတာ ဝိတ္တာဒိမုတ္တန္တာ၊
 ဒွါဒသ တု ဇလာမိကာ။

၂၁၆။ ဇီရုဏံ ဒဟနဉ္စေဝ၊
 သန္တာပနဉ္စ ပါစနံ။
 ဣတိမေ စတုရော အံသာ၊
 တေဇောဓာတုာမိကာ မုတာ။

၂၁၇။ ဥဒ္ဓါဂေဝမကုစ္ဆိဋ္ဌာ၊
 ကောဋ္ဌာသေယျဂ်သာရိ စ။
 အသဝသေ တိ စ ဝိညေယျာ၊
 ဆဋ္ဌိဿာ ဝါယုပါကဋ္ဌာ။

၂၁၅။ ကေသာဒိမတ္တံလုံနန္ဒာ၊ ကေသာအစ မတ္တလုဂ်အဆုံးရှိကုန်သော။
 ဝါ၊ ဆံပင်အစ ဦးနှောက်အဆုံးရှိကုန်သော၊ ဝိသတိ' နှစ်ဆယ်ကုန်သော
 ကောဠာသတို့ကို။ ပထဝါဓိကာ၊ ကြွင်းခတ်သုံးပါး နည်းသောအားဖြင့်
 မြေများမြေလွန်ကုန်သော ကောဠာသတို့ဟူ၍။ မတာ၊ သိအပ်ကုန်၏။ တု၊
 ထိုမှတစ်ပါး။ ပိတ္တာဒိမတ္တန္တာ၊ ပိတ္တအစ မုတ္တံအဆုံး ရှိကုန်သော။ ဝါ၊
 သည်းခြေအစ ကျင်ငယ်အဆုံး ရှိကုန်သော။ ဒွါဒသ၊ တဆယ်နှစ်ပါးကုန်
 သော ကောဠာသတို့ကို။ ဇလာဓိကာ ကြွင်းခတ်သုံးပါး နည်းသော
 အားဖြင့် ရေများ ရေလွန်ကုန်သော ကောဠာသတို့ဟူ၍။ မတာ၊ သိအပ်
 ကုန်၏။

(၂၁၆-အနက်)

၁။ ဇီရဏံ၊ ဆံဖြူသွားကျိုး ခတ်မီးချိုး၍ ရုပ်ဆိုးမတင့် ဆင့်ဆင့်အခါ
 ရင့်ကျက်လာ၍ ခန္ဓာကိုယ်တွင်း ချွတ်ယိုယွင်းလျက် အိုမင်းခြင်းကို ဖြစ်စေ
 တတ်သော ဇီရဏ တေဇောမီးလည်းကောင်း၊

၂။ ဒဟနဉ္စေဝ၊ ညီးညီးလျှံတက် ခတ်မီးပျက်၍ မသက်မသာ ပူဆာ
 ကိုယ်တွင်း မီးလျှိုသွင်းသို့ အတင်းလောင်မြှုပ် က် ထင်းအမှိုက်နှင့် တိုက်သည်
 ပမာ မခံသာအောင် လွန်စွာလောင်သော ဒဟန တေဇောမီးလည်းကောင်း။

၃။ သန္တာပနဉ္စ၊ တအုတုံးထွေး တနှေးနှေးနှင့် မအေးဘယ်နေ
 ကိုယ်ငွေ့ကိုယ်တွင်း ခတ်ကင်းခတ်သက် ညှင်းညှင်းထွက်သဖြင့် တရက်
 ခြားနား တရက်ဖျားခြင်းစသည်တို့ကို ဖြစ်စေတတ်သော သန္တာပန တေဇော
 မီးလည်းကောင်း။

၄။ ပါစနံ၊ ခဲဖွယ်ဘောဇဉ် ချိုချဉ်အများ စားစားသမျှ အာဟာရကို
 မှုမ့ညက်ကျေ ကျက်ကျက်ချေ၍ မသေအစယု သက်ရှည်မှု၌ ကျေးဇူးပြု၍
 နေသော ပါစန တေဇောခတ်မီးလည်းကောင်း။ ဣတိဣမိနာပဘေဒေန၊
 ဤသို့သောအပြားအားဖြင့်။ ဣမေ စတုရော အံသာ၊ ဤလေးပါးကုန်သော
 ကောဠာသတို့ကို။ တေဇောဒါတုာမိကာ၊ ကြွင်းခတ်သုံးပါး နည်းသော
 အားဖြင့် မီးများမီးလွန်ကုန်သော ခတ်တို့ဟူ၍။ မတာ၊ သိအပ်ကုန်၏။

(တတိယအကြိမ်)၁၈

(၂၁၇-အနက်)

၁။ ဥဒ္ဓံ၊ မျက်စိကျိန်းစပ် ချည်ဆပ်မှူးဝေ တထေ့နားကိုက် ဦးခေါင်း
ကိုက်နှင့် သန်းလိုက်တမျိုး ကြို့ထိုးအံ့ထွက်၍ ဆန်တက်ခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်
သော။ ဥဒ္ဓင်္ဂမလေလည်းကောင်း။

၂။ အစောဂမကျင်ကြီးကျင်ငယ် အလွတ်သုတ်သုတ် မှုတ်၍ ထုတ်သော
အစောဂမ လေလည်းကောင်း။

၃။ ကုစ္ဆိဋ္ဌာ၊ အူမူ၏ပြင် ဝန်းကျင်ပတ်လည် ဝမ်း၌တည်သော ကုစ္ဆိဋ္ဌ
လေတို့လည်းကောင်း။

၄။ ဧကောဋ္ဌာသေယျံ၊ အူချောင်းအူနွယ် အူခေါင်းလယ်၌ တည်သော
ဧကောဋ္ဌာသေယျ လေလည်းကောင်း။

၅။ အင်္ဂါသာရိစ၊ လျောင်းထိုင်ရပ်သွား လေးပါးယာပထ တရုရုလျှင်
နေညမပျက် လှုပ်ရှားချက်နှင့် ရှေ့တက်နောက်ဆုတ် ကွေးရပ်တလမ်း ဆန့်
တန်းတဖြာ အင်္ဂါကြီးငယ် အသွယ်သွယ်၌ သွေးချောင်းလိုက်၍ တစိုက်စိုက်
လျှောက်၍သွားသော အင်္ဂါနုသာရိလေလည်းကောင်း။

၆။ အဿာသောစ၊ ထွက်သက်၊ ဝင်သက်ဟု ဆိုအပ်သော အဿာသ
ပဿာသ လေလည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဆဋ္ဌံသာ၊ ခြောက်ပါးကုန်သော
ဧကောဋ္ဌာသတို့ကို။ ဝါယုပါကဋ္ဌာ၊ ကြွင်းဓာတ်နည်းပါး လေက များ၍
လေထင်ရှားသောဓာတ်တို့ဟူ၍။ ဝိညေယျာ၊ သိအပ်ကုန်၏။

၇၁၈။ သဏ္ဍာနဉ္စ သနဉ္စေဝ၊
စလနဉ္စ ဝယော တထာ၊
ဝဏ္ဏော ပဉ္စ ဣမေ ဓမ္မာ၊
မောဟာပေန္တိ ပုထုဇ္ဇနေ။

၇၁၉။ ဣမေ ပဉ္စဟိ အာရဗ္ဗ၊
ဣဂသင်္ဂေါပဝတ္တတိ။

ပဋိသော စာပိ ပါယေန၊
တသ္မာ ဧတေ ဝိနာသယေ။

၂၂၀။ ပထဝီယေတေသုသဏ္ဍာနံ၊
နေတံ ပုမဿ စိတ္တိယာ။
သိဒ္ဓံ သနဉ္စ အာပေန၊
တဿာသနန္တိ မဿတေ။

၂၂၁။ ဝါတေန စလနံ သိဒ္ဓံ၊
တဿာပဝါတိမနေကရေ။
သိဒ္ဓေါယော စ တေဇေန။
တဿဘာဝေါ ဝ အညထာ။

၂၂၂။ သဏိကံ ဝဗ္ဗာနာနံ၊
သဏ္ဍာနံ ဟိ တယော ဝုယာ။
ဝဗ္ဗသမဟာယောဘိ၊
တိဟိအဂ္ဂိဟိ သင်္ခိတာ။

၂၂၃။ ကေသာဒုဒေသသု ဝဏ္ဍာ စ၊
ဂတာကာသံနိလာဒယော။
ဝဏ္ဍာယေ ဝနိမေသတ္တာ၊
န ပုမာ န စ ဣတ္ထိယော။

၂၁၈။ သဏ္ဍာနဉ္စ၊ နိမိမြင့်ဖွန်တူး၊ ပါးရားသေးသွယ် ကြီးငယ်တို့ရှေ့
အထွေထွေနှင့် အနေပုံဟန် သဏ္ဍာန်အခြင်းအရာ လည်းကောင်း။ သနဉ္စေဝ၊
ဖရိုဖရဲ ပြိုကွဲမပျက် တခဲနက်သည်းကောင်း။ စလနဉ္စေဝ၊ ရှေ့တက် နောက်
ဆုတ် ကွေးရုတ်ဘသမ်း ဆန့်တန်းတဖြာ သွားလာလှည့်ပတ် လှုပ်လှက်ခတ်
ခြင်းလည်းကောင်း။ ဝယောစ၊ သက်ရှယ်နုပျို ရင့်အိုအလတ်သုံးရပ် သုံးစား
သုံးပါးသောအရှယ် လည်းကောင်း။ တထာ၊ ထိုမှတပါး။ ဝဏ္ဍာစ၊
ညိုရွှေ နီပြာ ဖြူ ဝါအရပ်ရပ် အဆင်းခတ်လည်းကောင်း။ ပဉ္စ၊ ငါးပါး

ကုန်သော။ ဣမေ မ္ဗာ၊ အနေပုံဟန် သဏ္ဍာန်ပေါ်ထွက် တခဲနက်နှင့် လှုပ်လက်ခတ်မှု သုံးစုံအရွယ် ရှုဖွယ်ထင်းထင်း အဆင်းအစားစား ဤတရား တို့သည်။ ဘိယျော၊ လှန်စွာ။ ပုထုဇ္ဇနေ၊ မောဟအဝိဇ္ဇာ ပိတ်ဖုံးကာသည့် တဏှာပြောယှဉ် ပုထုဇဉ်တို့ကို။ မောဟာပေန္တိ၊ ဝဏ္ဏ ဂန္ဓ စသည်မကွာ ဥပါဒါဟု များစွာရှုပ်ထွေး ရုပ်သေးချယ်လယ် ဓာတ်လေးသွယ်နှင့် သုံးဆယ် နှစ်ဝ ကောဠာသကို မိန်းမ ယောကျ်ား အထင်မှားလျက် ရှည်လျား သံသရာ ကမ္ဘာဆက်စပ် စက်ရဟပ်၌ မပြတ်မစဲ မိုက်မဲပုံသေ တသွန်ထည်း တွေဝေစေကုန်၏။

၂၁၉။ ဟိသစ္စံ။ မှန်၏။ ပါယေန၊ များစွာသောအားဖြင့်။ ဣမေ- ပဉ္စ၊ အနေပုံဟန် သဏ္ဍာန်ပေါ်ထွက် တခဲနက်နှင့် လှုပ်လက်ခတ်မှု သုံးစုံ အရွယ် ရှုဖွယ်ထင်းထင်း အဆင်းထင်ရှား ဤငါးပါးတို့ကို။ အာရဗ္ဗ၊ အာရုံပြု၍။ ဣရာဂသင်္ဂါ၊ ငါးဖြောအာရုံ ကာမဂုဏ်ယှက်မွှေး မျောက်နှံစေးသို့ လုံးထွေးရစ်ပတ် ရာဂဖြင့်ငြိကပ်ခြင်းသည် လည်းကောင်း။ ပဋိသောစာပီ၊ အနိဋ္ဌာရုံ တွေ့ကြုံအများ ဆိုက်တိုက်ငြားက ထိပါးရှုနတတ်သော ဒေါသ တရားသည် လည်းကောင်း။ ပဝတ္ထတိ၊ ဖြစ်၏။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ဧတေပဉ္စ၊ အနေပုံဟန် သဏ္ဍာန်ပေါ်ထွက် တခဲနက်နှင့် လှုပ်လက်ခတ်မှု သုံးစုံအရွယ် ရှုဖွယ်ထင်းထင်း အဆင်းထင်ရှား ထိုငါးပါးတို့ကို။ ဝိနာ- သယေ၊ ဘာဝနာလမ်းမှန် မိမိဉာဏ်ဖြင့် ဖန်ဖန်ထက်အောက် မှေခါနှောက်၍ ပွယ်ဖြောက် ဖျက်ဆီးရာ၏။

၂၂၀။ ကိဝိနာသယေ၊ အဘတ်ကဲ့သို့ ပယ်ဖျောက်ဖျက်ဆီးရသနည်း ဟူမူ။ ဧတေသု၊ အနေပုံဟန် သဏ္ဍာန်ပေါ်ထွက် တခဲနက်နှင့် လှုပ်လက် ခတ်မှု သုံးစုံအရွယ် ရှုဖွယ်ထင်းထင်း အဆင်းထင်ရှား ထိုငါးပါးတို့တွင်။ သဏ္ဍာန်၊ နိမိမြင်ဖွန်ထွား ပါးရားသေးသွယ် ကြီးငယ်တိုရှေ့ အထွေထွေ နှင့် အနေပုံဟန် သဏ္ဍာန် အခြင်းအရာသည်။ ပထဝိယာ၊ ခြေလက်အင်္ဂါ မျက်နှာ ဦးခေါင်း သမုတ်ကြောင်းဟု ရုပ်ပေါင်းဆိုင်တွဲ မြေဆိုင်ခဲ့၏။ အဂ္ဂိရာန်၊ သဏ္ဍာန်ဟည်း။ ဧတံသဏ္ဍာန်၊ နိမိမြင်ဖွန်ထွား ပါးရားသေးသွယ် ကြီးငယ်တိုရှေ့ အနေပုံဟန် ဤ သဏ္ဍာန်အပေါင်းသည်။ ပုမဿစ၊ ယောကျ်ား ၏လည်း။ နသဏ္ဍာန်၊ သဏ္ဍာန်မဟုတ်။ ဣတ္ထိယာစ၊ မိန်းမ၏လည်း။ နသဏ္ဍာန်၊ သဏ္ဍာန်မဟုတ်။ အာပေန၊ အထင်အရှား အသားမပေါ်

ရာသော်မံရအပ် ပရမတ်အစုံ မြေခတ်နုကို တခုတည်းသို့ ပေါင်းစည်း စင်ဟပ်တတ်သော ရေခတ်ဖြင့်။ သိဒ္ဓံ၊ ပြီးသော။ ဘနဉ္စ၊ ဖရိုဖရဲ ပြိုကွဲ မပျက် တခဲနက်ကိုလည်း။ တဿာပထဝီယာ၊ တရိတ်ရိတ် တလစ်လစ် လျှပ် ရောင်စစ်သို့ ဖြစ်ဖြစ်ပျက်ပျက် ဆက်သက်အလျင် အစဉ်မပြတ် ထိုမြေ ခတ်၏။ ဘနန္တိ၊ သတ္တဝါယောင် အသွင်ဆောင်လျက် ပေါ်လာထွက်သော တခဲနက်ဟူ၍။ မနျတေ၊ သိအပ်သိထိုက်၏။ ဣဒံ၊ ဤတခဲနက်သည်လည်း။ ပုမဿစ၊ ယောက်ျား၏လည်း။ နဘနံ၊ တခဲနက်မဟုတ်။ ဣတ္ထိယာစ၊ မိန်းမ ၏လည်း။ နဘနံ၊ တခဲနက်မဟုတ်။

၂၂၁။ ဝါတေန၊ စိတ္တဇဘုတ် လေရုပ်လေခတ်ဖြင့်။ သိဒ္ဓံ၊ ပြီးသော။ စလနံ၊ ကွေးကာရုတ်ကာ ဆန့်တန်းကာနှင့် တည်ရာမှရှေ့ လေယူရှေ့၍ အရှေ့ အနောက် တောင်မြောက်လေးပါး သွားလာလှည့်ပတ် လှုပ်လက် ခတ်ခြင်းသည်လည်း။ တဿာယေဝ၊ ဥတုစိတ္တဇ အာဟာရနှင့် ကမ္မဇခတ် စပ်ဟပ်များလှိုင် ကလာပ်ဆိုင်တွဲ ထိုမြေဆိုင်ခဲ၏သာလျှင်။ စလနံ၊ ဘုတ် အဆက်ဆက် လှုပ်ရှားချက်တည်း။ ပုမဿ ယောက်ျား၏။ နစလနံ၊ လှိုင် ရှားမှုမဟုတ်။ ဣတ္ထိယာစ၊ မိန်းမ၏လည်း။ နစလနံ၊ လှုပ်ရှားမှုမဟုတ်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ မနေကရေ၊ နှလုံးသွင်းရာ၏။ တေဇေန၊ ကလသရေကြည် တည်သည်မှစ တခဏမလပ် ရင့်စေတတ်သော ပတ်ကာဝိုက်ဆီး ဇရာမီးဖြင့်။ သိဒ္ဓေါ၊ ပြီးသော။ ဝယောစ၊ သုံးပါးသော အရွယ်သည်လည်း။ တဿာ၊ ထိုဆက်လက်အရှေ့ အနေခိုင်မြဲ မြေဆိုင်ခဲ၏။ အညထာ၊ ဇရာအသီးသီး မီးဘေးအသင့်များ မီးဆင့်ပွား၍ တပါးပါးသော အခြင်းအရာအားဖြင့်။ ဘာဝေါဝ၊ မြေခတ်ပြောင်းလဲ၍ အနဲနဲ ဖြစ်ခြင်းသည်သာလျှင်တည်း။ ဧသောဝယော၊ ကြီးငယ်အလတ် ဤသုံးရပ်သော အရွယ်သည်လည်း။ ပုမဿစ၊ ယောက်ျား၏လည်းကောင်း။ ဣတ္ထိယာစ၊ မိန်းမ၏လည်းကောင်း။ နဝယော၊ အရွယ်မဟုတ်။

၂၂၂။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ သဏိကံ၊ ပြေးပြေးနှေးနှေး။ ဟိ၊ တစတစ။ ဝစုမာနာနံ၊ ကြီးပွားကြရကုန်သော။ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါအပေါင်းတို့၏။ တယောဝယာ၊ ကြီးငယ်အလတ် သုံးရပ်သုံးစား သုံးပါးကုန်သော အရွယ် တို့ကို။ ဝနုသမဟာယောဘိ၊ တနေတခြား ရုပ်တိုးပွားအောင် လောင်သော မုဝနမီး၊ အတိုးအဆုတ်မရှိ ပကတိတည်နေအောင် လောင်သောသမမီး၊

တနေ့တခြား လျော့ပါးဆုတ်ယုတ်အောင် လောင်သော ဟာယနမီးဟုဆိုအပ်
ကုန်သော။ တီဟိအဂ္ဂိဟိ၊ သုံးပါးကုန်သော မီးတို့သည်။ သင်္ခတာ၊ ပြုပြင်
စီရင်အပ်ကုန်၏။

၂၂၃။ ကေသာဒျံသေသု၊ ဆံစသော သုံးဆယ့်နှစ်ဝ ကောဠာသဘိဒ္ဓိ။
တော၊ ရောက်ကုန်သော။ နိသာဒယော၊ နိဖြူ အပြာ အဝါအညိုအစရှိကုန်
သော။ ဝဏ္ဏာစ အထူးတူး အထွေထွေ ပေါ်နေထင်းထင်း ဝဏ္ဏဘတ်အဆင်း
တို့သည်လည်း။ တာသိ၊ ထိုဘတ်လေးပါးတို့၏။ ဝဏ္ဏာယေဝ၊ အဆင်းတို့
သည်သာလျှင်တည်း။ ဣမေဓဏ္ဏာ၊ ဤအဆင်းတို့သည်လည်း။ နသတ္တာ၊
သတ္တဝါလည်း မဟုတ်ကုန်။ နပုမာ၊ ယောက်ျားလည်း မဟုတ်ကုန်။
နစန္ဒတ္ထိယော၊ မိန်းမလည်း မဟုတ်ကုန်။

၂၂၄။ ကာယဂတာသတိ ဘုတ္တော၊
နာမသံ ပရိဘုဉ္ဇတိ။

ကာယဂတာသတိ ဘုတ္တော၊
အမတံပရိဘုဉ္ဇတိ။

၂၂၅။ ဣစ္စာဒိနာ ယဘော သတ္တာ၊
တဿ ဂုဏံ ပကာသယိ။
အမတမေတမိစ္ဆန္တော၊
သုဇနောဘာဝယေ သုခိ။

၂၂၄။ ကာယဂတာသတိ၊ ကာယဂတာသတိ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို။
အဘုတ္တော၊ စက်ဆုတ်ဖွယ်မှန် ပုပကုန်၏ သဏ္ဍာန်အဟောင်း ဉာဏ်ဖြင့်သွင်း၍
ထင်းလင်းပေ့ရှာ ရှိဖွယ်ရာကို သေချာအဝင် အသုဘအများ ရှုသောအား
ဖြင့် မခံစား မသုံးဆောင်ရဘူးသေးသောသူသည်။ အမတံ၊ မဂ်ဝင်ဖိုလ်ခိုက်
လိုရာဆိုက်၍ အဖိုးထိုက်ရေအေး အမြှိုက်ဆေးကို။ နပရိဘုဉ္ဇတိ၊ မသုံးဆောင်
ရဘူးသော သည်မည်၏။ ကာယဂတာသတိ၊ ကာယဂတာသတိ ကမ္မဋ္ဌာန်း
ကို။ ဘုတ္တော၊ စင်မကြယ် ရှိဖွယ်အဝင် ယူကုန်ကြ၍ မိန်းမယောက်ျား
ပျောက်၍ သွားအောင် သုံးဆောင်ခံစားရဘူးသောသူသည်။ အမတံ၊ အိုခြင်း

ကင်းကွာ နာခြင်းကင်းဝေး သေဘေးမလိုက် အဖိုးထိုက်သော အမြိုက်
ဩဇာ အရသာကို ပရိဘူတိ၊ သုံးဆောင်ခံစားရဘူးသည်မည်၏။

၂၂၅။ ဣစ္စာဒိနာ၊ ဤသို့ အစရှိသော နည်းဖြင့်။ သတ္တာ၊ သုံးလူ့
ထွတ်ထား မြတ်ဘုရားသည်။ တဿ၊ ထိုကာယဂတာသတိ ကမ္မဋ္ဌာန်း၏။
ဂုဏံ၊ ကျေးဇူးကို။ ယတော၊ အကြံကြောင့်။ ပကာသယံ၊ ဟောပြောတော်
မူပြီ။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ အမတံ၊ အိုခြင်းကင်းကွာ၊ နာခြင်းကင်းဝေး
သေဘေးမလိုက် အဖိုးထိုက်တန် အမြိုက်နိဗ္ဗာန်ကို။ ဣစ္ဆန္တော၊ အလိုရှိသော။
သုခါ၊ ယထာဓမ္မ သဘာဝကို လှလှမိမိ ထိထိထင်ထင် အသိလျင်သဖြင့် အမြင်
မစောင်း ကောင်းသောပညာရှိသော။ သုဇနော၊ သူတော်ကောင်းသည်။
ဧတံဘာဝနံ၊ ထိုကာယဂတာသတိ ဘာဝနာကို။ ဘာဝယေ၊ ပွားများ
အားထုတ်ရာ၏။

သုဒ္ဓလ္လဘဘာဝနာယ၊ သုဒ္ဓလ္လဘ ဘာဝနာကျမ်း၌။ ကာယဂတာသတိ
ဘာဝနာ၊ ကိုယ်၌ရောက်သော ဆံပင် မွေးညှင်းစသော သုံးဆယ်နှစ်ပါး
သော ကောဋ္ဌာသ၊ လေးဆယ်နှစ်ပါးသော ကောဋ္ဌာသအစုတို့ကို အာရုံ
ပြု၍ အဖန်တလဲလဲ အမြဲမပြတ် အထပ်ထပ်အောက်မေ့ခြင်းကို ပြဆိုရာဖြစ်
သော ကာယဂတာသတိ ဘာဝနာ အပိုင်းအခြား စကား အစဉ်သည်။
နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးပြီ။

၆။ အသုဘဘာဝနာ

၂၂၆။ သံသာရဘိရုကော သန္တော၊
ဓီရော ရာဂဂိုသန္တိယာ။
မဟုဿာဟေန ဘာဝေယျ၊
သုဠု အသုဘဘာဝနံ။

၂၂၆။ သံသာရဘိရုကော၊ မကြာနေရက် အသက်ကုန်ကာ ဆက်၍ သာလျှင် သံသာရရှေ့ရေး တွေ့မည့်ဘေးကို ကြံတေးမပြတ် တစိမ့်စိမ့် ကြောက်တတ်သော။ သန္တော၊ သူတော်ကောင်းဖြစ်သော။ ဓီရော၊ ပညာ ရှိသည်။ ရာဂဂိုသန္တိယာ၊ ဘဝများစွာ လောင်၍လာသော ရာဂလှံညီး ဤသည့်မီး၏ ပျက်စီးယုတ်သိမ်း၍ ချုပ်ငြိမ်းစေခြင်းငှာ။ မဟုဿာဟေန၊ ကြီးစွာဝါယမ မြတ်လုလွှာဖြင့်။ သုဠု၊ ကောင်းစွာ။ အသုဘ ဘာဝနံ၊ အသုဘဘာဝနာကို။ ဘာဝေယျ၊ ပွားရ၏။

အသုဘဘာဝနာ ပွားပုံ

အသုဘဘာဝနာကို ပွားများလိုသူသည် အသုဘဘာဝနာမှ တပါး ပါးကိုဖြစ်စေ၊ အားလုံးကိုဖြစ်စေ တနေရာရာမှာနေ၍ ပွားများအားထုတ် ရပါမည်။

အားထုတ်ပုံ

၁။ ဥဒ္ဓုမာတကံ= သေပြီးသည့်နောင် ဖူးဖူးရောင်ပုပ် စက်ဆုပ်ဖွယ်ရာ မသာအသုဘ အလောင်းကောင်ကြီးပါကလား။

ဥဒ္ဓုမာတကံဟူ၍ အထပ်ထပ် ဆင်ခြင်နေပါ။

၂။ ဝိနီလကံ= ဖြူနီရောယှက် မည်းညိုကွက်သည့် စက်ဆုပ်ဖွယ်ရာ မသာ အသုဘ အလောင်းကောင်ကြီးပါကလား။ (ဝိနီလကံ)....။

- ၃။ ဝိပုဗ္ဗကံ = ပြည်တစိုစို ပေါက်ကွဲယိုလျက် စက်ဆုပ်ဖွယ်ရာ မသာ အသုဘ အလောင်းကောင်ကြီးပါကလား။ (ဝိပုဗ္ဗကံ)....။
- ၄။ ဝိစ္ဆိဒ္ဓကံ = နှစ်ပိုင်းပြတ်လျက် စက်ဆုပ် ဖွယ်ရာ မသာ အသုဘ အလောင်းကောင်ကြီးပါကလား။ (ဝိစ္ဆိဒ္ဓကံ)....။
- ၅။ ဝိက္ခာယိတကံ = ခွေးဥင်းတများ ကိုက်ဖြတ် စားလျက် စက်ဆုပ် ဖွယ်ရာ မသာအသုဘ အလောင်းကောင်ကြီးပါကလား။ (ဝိက္ခာယိတကံ)....။
- ၆။ ဝိက္ခိတ္တကံ = လက်၊ ခြေ၊ နား၊ နှာ ဖြတ်တောက်ကာဖြင့် ညှဉ်းကာ ထားသည့်အတွက် စက်ဆုပ်ဖွယ်ရာ မသာအသုဘ အလောင်းကောင် ကြီးပါကလား။ (ဝိက္ခိတ္တကံ)....။
- ၇။ ဟတဝိက္ခိတ္တကံ = ပိုင်းပိုင်း ညှဉ်းဖြတ် ပစ်လွှင့်အပ်လျက် စက်ဆုပ် ဖွယ်ရာ မသာအသုဘ အလောင်းကောင်ကြီးပါကလား။ (ဟတဝိက္ခိတ္တကံ)....။
- ၈။ လောဟိတကံ = သွေးများ ထွက်ယို တကိုယ်လုံးပေ လိမ်းကျံနေ လျက် စက်ဆုပ်ဖွယ်ရာ မသာ အသုဘ အလောင်းကောင်ကြီးပါ ကလား။ (လောဟိတကံ)....။
- ၉။ ပုဋ္ဌုဝကံ = ပိုသောက်သွေပြည့် ကျိုကျို တက်နေ ထွက်စေသည့် တွက် စက်ဆုပ်ဖွယ်ရာ မသာအသုဘ အလောင်းကောင်ကြီးပါ ကလား။ (ပုဋ္ဌုဝကံ)....။
- ၁၀။ အဋ္ဌိကံ = အများအနည်း အရိုးစုကြီးသာ ဖြစ်၍ စက်ဆုပ်ဖွယ်ရာ မသာအသုဘ အလောင်းကောင်ကြီးပါပေတည်း။ အဋ္ဌိကံ....ဟူ၍ အထပ်ထပ် ပွားများ ဆင်ခြင်နေရပါသည်။

၂၂၇။ သုဘောသုဘောဘိ မညိဘော၊
 ဗာဓေဟိ အဘိမာနိတော။
 ဇရာယ ပိဋ္ဌတော ကာယော၊
 ဗျာမိနာ သုဘမေဿတိ။

၂၂၇။ သုဘောသုဘောတိ၊ တင့်တယ်စွ၊ တင့်ကယ်စွဟူ၍။ မညိတော၊ မှတ်ထင်အောက်မေ့အပ်သော။ ဗာလေဟိ၊ တဏှာပြောယှဉ်ပုထုဇဉ်တို့သည်။ အဘိမာနိတော၊ အလွန် မြတ်နိုးအပ်သော။ ကာယော၊ ရှုစချင်ဖွယ် တင့်တယ်ပေစွ မှတ်ထင်ရသော ကိုယ်သည်။ ဇရာယ၊ အိုခြင်းသဘောတရား သည်လည်းကောင်း။ ဗျာဓိနာ၊ ကိုဆယ်ခြောက်ဖြာ ဘေးရောဂါသည် လည်ကောင်း။ ပိဋိတော၊ အမြန်မကြာ ဤခန္ဓာမှာ ဝဲယာ ရှေ့နောက် လာရောက်ကပ်ရပ် နှိပ်စက်အပ်သည်ဖြစ်၍။ အသုဘံ၊ ဇရာဒိမ္မ ဗျာဓိထု သဖြင့် ရှု၍မဖွယ် မတင့်တယ်သောအဖြစ်သို့။ သေတိ၊ ရောက်ရလတ္တံ့။

၂၂၈။ သုဘောတိ မညိတော ကာယော၊
 ဗာလေဟိ အဘိမာနိတော။
 အစိရာပေတဝိညာဏော၊
 ဥဒ္ဓုမာတံ ဂမိဿတိ။

၂၂၈။ သုဘောတိ လျောက်ပတ်တင့်တယ် စံပယ်လှပ တဒင်္ဂ၌ သုဘ ရုပ်ဆောင် သုဘကောင်ဟူ၍။ မညိတော၊ မှတ်ထင်အောက်မေ့အပ်သော။ ဗာလေဟိ၊ တဏှာပြောယှဉ် ပုထုဇဉ်တို့သည်။ အဘိမာနိတော၊ အလွန် မြတ်နိုးအပ်သော။ ကာယော၊ ကြွင်းမဲ့ဥဿုံ အလုံးစုံသော ဣတ္ထိပုရိသ ကိုယ်ဟူသမျှသည်။ အစိရံ မကြာမြင့်မီ။ အပေတဝိညာဏော၊ ကင်းသော ဝိညာဏ် ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဥဒ္ဓုမာတံ၊ ဇီဝိတိန္ဒြေ ပျက်ကြွေမယှဉ် ဝိညာဉ် မဆောင် ဤရုပ်ကောင်၏ ပုပ်ရောင်ကြွေ ဖူးယောင်ထသော ဥဒ္ဓုမာတက၊ အသုဘကောင်၏အဖြစ်သို့။ ဂမိဿတိ၊ ရောက်ရလတ္တံ့။

၂၂၉။ သုဘောတိ မညိတော ကာယော၊
 ဗာလေဟိ အဘိမာနိတော။
 အစိရာပေတဝိညာဏော၊
 ဝိနိလုကံ ဂမိဿတိ။

၂၂၉။ သုဘောတိ၊ လျောက်ပတ်တင့်တယ် စံပယ်လှပ တဒင်္ဂ၌ သုဘ ရုပ်ဆောင် သုဘကောင်ဟူ၍။ မညိတော၊ မှတ်ထင်အောက်မေ့အပ်သော။ ဗာလေဟိ၊ တဏှာပြောယှဉ် ပုထုဇဉ်တို့သည်။ အဘိမာနိတော၊ အလွန်

မြတ်နိုးအပ်သော။ ကာယော၊ ကြွင်းမဲ့ဥဿုံ အလုံးစုံသော ဣတ္ထိပုရိသ ကိုယ်ဟူသမျှသည်။ အစိရံ၊ မကြာမြင့်မီ။ အပေတဝိညာဏော၊ ကင်းသော ဝိညာဏ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝိနိလကံ၊ ဇီဝိတိန္ဒြေ ချုပ်ကြော့ပြတ်စဲ သေ၍လဲက ညှိမ့်အရောင် တိမ်တောင်အိအိ တက်လာဘိသို့ ပကတိရုပ်ပုံ အကုန်ယွင်း ပျက် အကွက်အကွက် ဆက်၍မကြာ ထလာ၍သဖြင့် လွန်စွာစက်ဆုတ်ဖွယ် ရှိသော ဝိနိလက အသုဘကောင်၏အဖြစ်သို့။ ဂမိဿတိ၊ ရောက်ရလတ္တံ့။

၂၃၀။ သုဘောတိ မညိတော ကာယော၊
ဗာလေဟိ အဘိမာနိတော။
အစိရာပေတဝိညာဏော၊
ဝိပုဗ္ဗကံ ဂမိဿတိ။

၂၃၀။ သုဘောတိ၊ လျောက်ပတ်တင့်တယ် စံပယ်လှပ တဒင်္ဂ၌ သုဘ ရုပ်ဆောင် သုဘကောင်ဟူ၍။ မညိတော၊ မှတ်ထင်အောက်မေ့အပ်သော။ ဗာလေဟိ၊ တဏှာပြောယှဉ် ပုထုဇဉ်တို့သည်။ အဘိမာနိတော၊ အလွန် မြတ်နိုးအပ်သော။ ကာယော၊ ကြွင်းမဲ့ဥဿုံ အလုံးစုံသော ဣတ္ထိပုရိသ ကိုယ်ဟူသမျှသည်။ အစိရံ၊ မကြာမြင့်မီ။ အပေတဝိညာဏော၊ ကင်းသော ဝိညာဉ် ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝိပုဗ္ဗကံ၊ ဖူးရောင်အက်ကဲ့ ပေါက်၍ပြုလျှင် ယိုတံ့ လှုပ်လှုပ် ပြည်ရည်ပုပ်ဖြင့် စက်ဆုပ်ဖွယ်ရှိသော ဝိပုဗ္ဗက အသုဘကောင်၏ အဖြစ်သို့။ ဂမိဿတိ၊ ရောက်ရလတ္တံ့။

၂၃၁။ သုဘောတိ မညိတော ကာယော၊
ဗာလေဟိ အဘိမာနိတော။
အစိရာပေတဝိညာဏော၊
ပုဗ္ဗုဝကံ ဂမိဿတိ။

၂၃၁။ သုဘောတိ၊ လျောက်ပတ်တင့်တယ် စံပယ်လှပ တဒင်္ဂ၌ သုဘ ရုပ်ဆောင် သုဘကောင်ဟူ၍။ မညိတော၊ မှတ်ထင်အောက်မေ့အပ်သော။ ဗာလေဟိ၊ တဏှာပြောယှဉ် ပုထုဇဉ်တို့သည်။ အဘိမာနိတော၊ အလွန်
(တတိယအကြိမ်) ၁၉

မြတ်နိုးအပ်သော။ ကာယော၊ ကြွင်းမဲ့ဥဿု အလုံးစုံသော ဣတ္ထိပုရိသ ကိုယ်ဟူသမျှသည်။ အစိရံ၊ မကြာမြင့်မီ။ အပေတဝိညာဏော၊ ကင်းသော ဝိညာဏ် ရှိသည်ဖြစ်၍။ ပုဠုဝကံ၊ သွေးပုပ်တဲတဲ ပြည်ရွဲရွဲနှင့် ပေါက်မြဲ ကိုယ်တွင် ဝန်းကျင်တလျှောက် ပိုးလောက်အများ တဖွားဖွားကျသည် ဖြစ်၍ စင်စစ်စက်ဆုပ်ဖွယ်ရှိသော ပုဠုဝက အသုဘကောင်၏ အဖြစ်သို့။ ဂမိဿတိ၊ ရောက်ရလတ္တံ့။ ။

၂၃၂။ သုဘောတိ မညိတော ကာယော၊
 ဗာလေဟိ အဘိမာနိတော။
 အစိရာပေတဝိညာဏော၊
 အဋ္ဌိကတ္ထံ ဂမိဿတိ။

၂၃၂။ သုဘောတိ၊ လျှောက်ပတ်တင့်တယ် စံပယ်လှပ တဒင်္ဂိ၌ သုဘ ရုပ်ဆောင် သုဘကောင်ဟူ၍။ မညိတော၊ မှတ်ထင်အောက်မေ့အပ်သော။ ဗာလေဟိ၊ တဏှာပြောယှဉ် ပုထုဇဉ်တို့သည်။ အဘိမာနိတော၊ အလွန် မြတ်နိုးအပ်သော။ ကာယော၊ ကြွင်းမဲ့ဥဿု အလုံးစုံသော ဣတ္ထိပုရိသ ကိုယ်ဟူသမျှသည်။ အစိရံ၊ မကြာမြင့်မီ။ အပေတဝိညာဏော၊ ကင်းသော ဝိညာဏ် ရှိသည်ဖြစ်၍။ အဋ္ဌိကတ္ထံ၊ ကေသာ၊ လောမ စသည် ခပ်သိမ်း ကေတိံသ ကောဠာသတေ အကုန်ကျေ၍ အရေမတား အသား မနှော အကြောပတ်လည် မချည်မတုတ် အကုန်ပြုတ်၍ အရိုးရုပ် အရိုးစုဟု ဆိုအပ် သော စက်ဆုပ်ဖွယ်ရှိသော အဋ္ဌိက အသုဘကောင်၏အဖြစ်သို့။ ဂမိဿတိ၊ ရောက်ရလတ္တံ့။ ။

အသုဘဆယ်ပါး ကမ္မဋ္ဌာန်းတရားတို့တွင် သူခပ်သိမ်းတို့နှင့်ဆက်ဆံသော ဥဒ္ဓါမာတကစသော အသုဘငါးပါးတို့ကို မိမိတို့၏ အဇ္ဈာသယ ဆန္ဒအား လျော်စွာ နေ့စဉ်မပြတ် ရွတ်ဖတ်သရဇ္ဈာယ်ကြရန် ဂါထာအသီးသီးထား၍ ရေးသားစီရင်ပေးသည်။ ဝိက္ခာယိတကစသော အသုဘတရား ငါးပါးသော ကမ္မဋ္ဌာန်းတို့ကိုကား ရခဲတွေ့ခဲသည်၏ အဖြစ်ကြောင့် လည်းကောင်း၊ သူခတ်သိမ်းတို့နှင့် မဆက်ဆံသော အသုဘမျိုးဖြစ်၍လည်းကောင်း တဂါ ထာတည်းထား၍ ရေးသားစီရင်လိမ့်သတည်း။ ပုဒ် ပါဠိ အက္ခရာ ဂါထာ

ပါဠိ ရှိသမျှပင် အစဉ်မပျက် အနက်တို့ကို မခိုမကပ် အထပ်ထပ် ရေးခြင်း
သည်ကား အပွဲသုတ မန္တဂိဟိတို့၏အကျိုးငှာ ပင်ပန်းခြင်းကို မရေတွက်မူ၍
အနက်ကို ရေးသတည်း။ (ဤကား အမှာ)

၂၃၃။ သုဘောတိ မညိတော ကောစိ။

ဝိက္ခာယိတဝိဆိဒ္ဓကံ။

ဝိက္ခိတ္တံ ဟကဝိက္ခိတ္တံ၊

လောဟိကကံ ဝမိဿတိ။

၂၃၃။ သုဘောတိ၊ လျှောက်ပတ်တင့်တယ် စံပယ်လှပ တဒင်္ဂ၌ သုဘ
ရုပ်ဆောင် သုဘကောင်ဟူ၍။ မညိတော၊ မှတ်ထင်အောက်မေ့ အပ်သော။
ကောစိ၊ ပုဂ္ဂိုလ် သတ္တဝါ သူငါပြုလုပ် သမုတ်ခေါ်ဆို အချို့သောကိုယ်
သည်လည်း ဝိက္ခာယိတကံ၊ ခွေး ကျီး ငွင်းတ ဝိုင်းအုံကြ၍ ခဲကြ ဆွဲကြ
ထိုးဆိတ်ကြသဖြင့် ကြွရှ ပြတ်စုတ် ထယ်လုံး ပြုတ်၍ စက်ဆုပ်ဖွယ်ရှိသော
ဝိက္ခာယိတက အသုဘကောင်၏အဖြစ်သို့ လည်းကောင်း။ ဝိဆိဒ္ဓကံ၊ ထက်
အောက်နှစ်သွယ် ရှိရှာဖွယ်လျှင် မတူယမစပ် နှစ်ပိုင်းပြတ်ပြုတ်၍ စက်ဆုပ်ဖွယ်
ရှိသော ဝိစ္ဆိဒ္ဓက အသုဘကောင်၏အဖြစ်သို့လည်းကောင်း။ ဝိက္ခိတ္တံ၊ ခွေး ကျီး
ငွင်းတ ထိုးဆွဲကိုက်ခဲ ဖြန့်ကာကြဲသို့ တကွဲတဖြု ပစ်ချအပ်သည်ဖြစ်၍ စင်စစ်
စက်ဆုပ်ဖွယ်ရှိသော ဝိက္ခိတ္တက အသုဘကောင်၏အဖြစ်သို့ လည်းကောင်း။
ဟတဝိက္ခိတ္တံ၊ မားလက်နက်တို့ဖြင့် အချက်ချက်ဖြတ်ခုတ်၍ မလတ်အစုတ်
ပြတ်ပြုတ်အဆက် ခြေလက်ခေါင်းကိုယ် ဖရိုဖရဲ ထိုထိုကြဲအောင် တကွဲတဖြု
ပစ်ချအပ်သည်ဖြစ်၍ စင်စစ် စက်ဆုပ်ဖွယ်ရှိသော ဟတဝိက္ခိတ္တက အသုဘ
ကောင်၏ အဖြစ်သို့လည်းကောင်း။ လောဟိတံ၊ နီနီတွေးတွေး သွေးကျစီးယို
တကိုယ်လုံးပစ် သွေတုံးဖြစ်၍ စင်စစ် စက်ဆုပ်ဖွယ်ရှိသော လောဟိတက
အသုဘကောင်၏အဖြစ်သို့လည်းကောင်း။ ဝမိဿတိ၊ ရောက်ရလတ္တံ့။

၂၃၄။ ဝတ ဗုမဿကာယဿ၊

သုညတ္တံ သုဘဘဝပတော။

ဂဟမာနာ သုဘတ္တံ ဝါ၊

ဝိပ္ပံ သန္တော မနေ ကရေ။

၂၃၅။ ပကတိယာ သုဘတ္တံ ဝါ၊
 ဒသဝိမ ဝိဘောဒဂံ။
 ပဿိတွာ သုဘံ ဝါပိ၊
 သုဘသညံ ဝိရော ဇဟေ။

၂၃၄။ ဣမဿကာယဿ၊ မစင်မကြယ် ရှံဖွယ်အသုဘ ရှုမလှသေ
 ဤရှုပကာယ၏။ သုဘဘာဝတော၊ လျောက်ပတ်တင့်တယ် စံပယ်လှပသေ
 သဘောမှ။ ဝတ၊ စင်စစ်။ သုညတ္တံ ဝါ၊ ဆိတ်သည်၏အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း။
 ခိပ္ပံ၊ လျင်စွာ။ အသုဘတ္တံ၊ လျောက်ပတ်တင့်တယ် ဖွယ်ရာမနှော လျင်ဆော
 ခဏ ချောမလှသော အသုဘကောင်၏အဖြစ်သို့။ ဂတမာနံ ဝါ၊ ရောက်လတ္တံ့
 သောအဖြစ်ကို လည်းကောင်း။ သန္တော၊ သူတော်ကောင်းသည်။ မနေ
 ကရေ၊ နှလုံးသွင်းရာ၏။

၂၃၅။ ပကတိယာ၊ မိမိအလေ့ ပြုကတေ့သဘောအားဖြင့်။ အသု
 ဘတ္တံ ဝါ၊ အသုဘအစစ် အမှန်ဖြစ်သည်ကို လည်းကောင်း။ ဝိဘောဒဂံ၊
 ဖောက်ပြန်ဖောက်လဲ အနဲနဲပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်သော။ ဒသဝိမံ၊ ဆယ်ပါး
 အပြားရှိသော။ အသုဘံ ဝါပိ၊ ကြောက်ဖွယ်အသုဘ ရှုမလှသော ဥဒ္ဓါ
 မာတကစသော သဘောကိုလည်းကောင်း။ ပဿိတွာ၊ စေ့စေ့ငုင့် ဉာဏ်ဖြင့်
 ရှု၍။ သုဘသညံ၊ လျောက်ပတ်တင့်တယ် ဖွယ်ရာကာယ လှသပဟု ထာဝရ
 အစဉ် မှတ်ထင်၍နေသော သုဘသညာကို။ ဝိရော၊ ပညာရှိသည်။ ဇဟေ
 စွန့်ရာ၏။

သုဒ္ဓလ္လဘဘာဝနာယ အသုဘ ဘာဝနာ နိဋ္ဌိတာ။

သုဒ္ဓလ္လဘဘာဝနာယ၊ သုဒ္ဓလ္လဘဘာဝနာ၌။ အသုဘဘာဝနာ၊ အသုဘ
 ဆယ်ပါးတို့ကို ပြဆိုရာဖြစ်သော အသုဘဘာဝနာ အပိုင်းအခြား စကား
 အစဉ်သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးပြီ။

၇။ ပဏိဏ္ဍိတကဗျာဝနာ

၂၃၆။ သိသာရတ္တိဏ္ဍိမိစ္ဆန္တော၊
သုဇနော ဣတုမုဿဟေ။
သဒ္ဓမ္မံ တံ အဉာဏဿ၊
ဒုက္ခဿန္တော န ဝိဇ္ဇတိ။

၂၃၆။ သိသာရတ္တိဏ္ဍိ။ သံသရာဝဲ ဝဋ်ဆင်းရဲမှ ခွါန့်ထုတ်ချောက်
နိဗ္ဗာန်အရောက် ကူးမြောက်ခြင်းကို။ ဣစ္ဆန္တော၊ အလိုရှိသော။ သုဇနော၊
သုတော်ကောင်းသည်။ သဒ္ဓမ္မံ၊ ဘုရားအစရှိသော အရိယာအပေါင်း
သုတော်ကောင်းတို့၏ တရားကို။ ဣတု၊ မချွတ်မယွင်း ထိုးထွင်း၍ သိခြင်းငှာ။
ဥဿဟေ၊ နေ့ညဉ့်မယုတ်။ လုလ္လထုတ်၍ မဆုတ်မနစ် အားသစ်ကြီးပမ်း
ရာ၏။ တံ၊ ထိုသုတော်ကောင်းတို့၏တရားကို။ အဉာဏဿ၊ ဟုတ်တိုင်းမသိ
မရိတ်မိသောသူအား။ ဒုက္ခဿန္တော၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ၏အဆုံးသည်။ နဝိဇ္ဇတိ၊
မရှိ။

၂၃၇။ တေန ဟိနန္တဉာဏေန၊
စက္ခုမန္တေန ဘာသိတော။
ဒိဿော ဗာလာနသံသာရော၊
သဒ္ဓမ္မမဝိဇာနတန္တိ။

၂၃၇။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ တေန၊ ထို့ကြောင့်။ အနန္တဉာဏေန၊ သင်္ခတ
အသင်္ခတ စသည်ပေါင်းရုံး သိမ်းယူကျုံး၍ အဆုံးမထင် သိမြင်တော်
မူသော သဗ္ဗညုတဉာဏ် ရှိတော်မူပေသော။ စက္ခုမန္တေန၊ စက္ခုငါးပါးနှင့်
ပြည့်စုံတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသခင်သည်။ ဒိဿောဗာလာနသံသာရော၊
သဒ္ဓမ္မမဝိဇာနတန္တိ၊ သဒ္ဓမ္မမဝိဇာနတံဟူ၍။ အယံ၊ ဓမ္မော၊ ဤတရားတော်

မြတ်ကို။ ဘာသိတော၊ ဟောတော်မူအပ်ပြီ။ သဒ္ဓမ္မံ၊ သူတော်ကောင်းတို့၏
တရားကို။ အဝိဇာနတ်၊ ဉာဏ်ဖြင့်မသိ မရိတ်မိကုန်သော၊ ဗာလာနံ၊ သူမိုက်
တို့၏။ သံသာရော၊ သံသရာသည်။ ဒီဗော၊ ရှည်၏။

၂၃၈။ နာမရူပါ ဣမေ ဓမ္မာ၊
အနိစ္စာ စ ခယာ ဝယာ။
အနာဟံ စန မေ အတ္တာ၊
နိဿတ္တာ န စ ပုဂ္ဂလာ။

၂၃၈။ နာမရူပါ၊ နာမ်ရုပ်ဖြစ်ကုန်သော။ ဣမေဓမ္မာ၊ ခန္ဓာငါးပါး
ဤသင်္ခါရ တရားတို့သည်။ အနိစ္စာ၊ မြဲသောသဘော မရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။
ခယာ၊ လက်ပစ်တစွက်ခန့်အခါ ဤမျှကြာလျှင် သံချောတွက်ရေ ကုဋေသိန်း
သန်း မီးကျိယမ်းသို့ ကုန်ခမ်းတတ်သော သဘောလည်း ရှိကုန်၏။ ဝယာ၊
ဖြစ်သမျှအသီးသီး အချည်းနှီး ပျက်စီးတတ်သော သဘောလည်း ရှိကုန်၏။
အနာဟံ စ ငါလည်းမဟုတ်ကုန်။ နမေအတ္တာ၊ ငါ၏ကိုယ်လည်း မဟုတ်
ကုန်။ နိဿတ္တာ၊ သတ္တာလည်း မဟုတ်ကုန်။ နစပုဂ္ဂလာ၊ ပုဂ္ဂိုလ်လည်း
မဟုတ်ကုန်။

၂၃၉။ နာမဒါသော အယံကာယော။
အာရမ္မဏံ န နာယတိ၊
နာဒါယေတိ န ဝေဒေတိ။
ကိဉ္စိ နဉ္စဟံ နမာမိကော။

၂၃၉။ နာမဒါသော၊ စိတ်ခိုင်းရာရောက် စိတ်နောက်မကွာ စိတ်သွား
ရာလိုက် စိတ်ကြိုက်မပျက် ဆောင်ရွက်ပြုခြင်း မှုအခင်း၌ မငြင်းမဆန် မလှန်
နိုင်ငြား နာမ်တရားလေး ခန္ဓာသေးတို့၏ မနှေးအားသွန် ဆောင်ရေးဝန်၌
ကျန်ကြီးသဖွယ် ဖြစ်သော။ အယံကာယော၊ ပဋိကူလ အသုဘရုပ်
ငါးဟုတ်သည့် အပုပ်မြားမြောင် ဤကိုယ်ကောင်သည်။ အာရမ္မဏံ၊
ရူပ သဒ္ဓ စသည်အပုံ ဘယ်အာရုံတခုကိုမျှ။ နနာယတိ၊ မသိတတ်။ ကိဉ္စိ၊
တစုံတခုသော အာရုံကို။ နာဒါယေတိ၊ ယူ၍လည်းမဖြစ်တတ်။ နဝေဒေတိ၊

အာရုံ၏ အရသာကိုလည်း မခံစားတတ်။ အယံကာယော၊ အလျားတလံ အနံတထ္ဋာ ခန္ဓာသမူဟ ဤရူပကာယသည်။ အနာဟံစ၊ ငါလည်းမဟုတ်။ နမာမိကော၊ ငါနှင့်စပ်ဆိုင် ငါပိုင် ငါ့ဟာ ငါ့ဥစ္စာလည်း မဟုတ်။

၂၄၀။ ဒါရုက္ခန္ဓော ယံ ကာယော၊
အာရမ္မဏံ န နာယတိ။
နာဒါယေတိ န ဝေဒေတိ။
ကိဉ္ဇာနညောစ နညကော။

၂၄၀။ အယံကာယော၊ ပဋိကုလ၊ အသုဘပုပ် ရုပ်ပေါင်းမြားမြောင် ဤကိုယ်ကောင်သည်။ ဒါရုက္ခန္ဓော၊ အသက်ဝိညာဉ် ဗဟုဉ်မစပ် မသိတတ် သော သစ်ပြတ် သစ်တုံးကဲ့သို့၊ အာရမ္မဏံ၊ အကျိုးအကြောင်း ဆိုးကောင်း အရပ်ရပ် ယုတ်မြတ်နှစ်ဖြာ အရာရာစု ဘယ်အာရုံတခုကိုမျှ၊ နနာယတိ၊ မသိတတ်။ ကိဉ္ဇိ၊ တစုံတခုသော အာရုံကို။ နာဒါယေတိ၊ ယူ၍လည်းမဖြစ် တတ်။ နဝေဒေတိ၊ အာရုံ၏ အရသာကိုလည်း မခံစားတတ်။ အနညောစ၊ သူတပါးလည်းမဟုတ်။ အနညကော၊ သူနှင့်စပ်ဆိုင် သူပိုင် သူ့ဟာ သူ့ဥစ္စာ လည်းမဟုတ်။

၂၄၁။ ယထာ စေတော န ဇာနာတိ။
ဒါရုက္ခန္ဓော ဟိနုတ္တမံ။
ကိဉ္ဇာယံ ရူပကာယောပိ၊
သတ္တကံ ဝါ အသတ္တကံ။

၂၄၁။ အစေတော၊ စိတ်မရှိသော။ ဒါရုက္ခန္ဓော၊ မြေပြင်အားလုံး ဝိညာဉ်သုဉ်းသော သစ်တုံး သစ်ပြတ် ဟူသမျှသည်။ ဟိနုတ္တမံ၊ အကျိုး အကြောင်း ဆိုးကောင်းအရပ်ရပ် ယုတ်မြတ်နှစ်ဖြာ အရာရာစု ဘယ်တခု ကိုမျှ။ နဇာနာတိယထာ၊ မသိလေဘိသကဲ့သို့။ ဧဝံ၊ ဤအတူ။ အယံ- ရူပကာယောပိ၊ ဤရူပကာယသည်လည်း။ ကိဉ္ဇိ၊ တစုံတခုသော၊ သတ္တကံ ဝါ အသတ္တကံ၊ အကျိုးရှိသောအမှု၊ အကျိုးမရှိသောအမှုကို။ နဇာနာတိ၊ မသိတတ်။

၂၄၂။ အန္တမသော အယံကာယော၊
 ဌာတု ဗဟိဒ္ဓဂေါစရံ။
 ဝိဝိဓံ ကိဉ္စိ နာမဓ္မိ၊
 နေဝ ဇာနာတိ အတ္တဇံ။

၂၄၂။ အယံကာယော၊ အလျားတလံ အနံတထ္တာ ခန္ဓာသမူဟ
 အသုဘရုပ် မဟာဘုတ်မြားမြောင် ဤကိုယ်ကောင်သည်။ အန္တမသော၊
 ယုတ်သော အပိုင်းအခြားအားဖြင့်။ ဗဟိဒ္ဓဂေါစရံ၊ ရူပ၊ သဒ္ဓ စသည်အပုံ
 အပဖြစ်သောအာရုံကို။ ဌာတု၊ ထားဘိဦး။ အတ္တဇံ၊ ဖြစ်ခွင့်ဆိုက်၍ မိမိ၌
 ဖြစ်ပေါ်လာသော။ ဝိဝိဓံ၊ အထူးထူး အပြားပြား များသော။ ကိဉ္စိနာမဓ္မိ၊
 တစုံတခုသော နာမ်တရားကိုမျှလည်း။ နေဝဇာနာတိ၊ ဤသည့်အခါ
 ဤနေရာမှာ ဤသည့်ဝေဒနာ ဤသည့်နှင့် ရာဂ ဒေါသ စသည်အများ
 ဤတရားတို့ ဖြစ်ပွားပေါ်ဆိုက် ငါ၌မှီတယ် ငါဝယ်ကပ်ရပ် ငါနှင့်စပ်သည်ဟု
 သိတတ်သော သဘောမရှိ။

၂၄၃။ ဌာတု သကလရူပဿ၊
 ပရာလမ္ဗဿ ဇာနနံ။
 အတ္တဇံ ဝတ္ထုရူပဓ္မိ၊
 ဒုက္ခာမခန္ဓံ နှ နာယတိ။

၂၄၃။ သကလရူပဿ၊ ခြေလက်အင်္ဂါ နား နှာ မျက်စိ ရှိသမျှအကုန်
 အလုံးစုံသော ရုပ်တရား၏။ ပရာလမ္ဗဿ၊ ဣဋ္ဌာနိဋ္ဌ ရှိသမျှအပုံ တပါးသော
 အာရုံကို။ ဇာနနံ၊ သိခြင်းကို။ ဌာတု၊ ထားဘိဦး။ ဝတ္ထုရူပဓ္မိ၊ ပုရေဇာတ
 နိဿယမှန်စွာ နာမ်၏သာလျှင် မှီရာပြုလုပ် ဝတ္ထုရုပ်တခုသည်မျှလည်း။
 အတ္တဇံ၊ မိမိ၌မှီ၍ ဖြစ်ပေါ်လာသော။ အဗာဓံ၊ လောင်မီးပမာ ကျရောက်
 လာ၍ ပြင်းစွာ နှိပ်စက်တတ်သော သဘောရှိသော။ ဒုက္ခမိ၊ ဒုက္ခဓမ္မ တခု
 မျက်ကိုလည်း။ နာယတိ၊ မသိတတ်။

၂၄၄။ ဧဝံ ကိဉ္စိ အဇာနန္တံ၊
မတဘူတံ ကဒါစိပိ။
အဟန္တိ ဝါ ဣမံ ဝတ္ထု၊
ပရောတိ ဝါ န ယုဇ္ဇတိ။

၂၄၄။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ကဒါစိပိ။ တရံတခါမျှလည်း။ ကိဉ္စိအဇာနန္တံ၊ စက္ခု၊
သောတ စသည်များစွာခြောက်ဖြာဒွါရ တံခါးဝမှ နေညအစဉ် ဝိညာဉ်နှင့်
တကွ ဝင်ရောက်ကြသော ရာဂ၊ ဒေါသ စသည်အပုံ ဆိုက်ရောက်တုံလျက်
တဇုံတခုသော နာမ်တရားကိုမျှလည်း မသိတတ်သော။ မတဘူတံ၊ အသက်
ဝိညာဉ် အရှင်မဟုတ် အသေရုပ်ဖြစ်၍ဖြစ်သော။ ဣမံ ရူပကာယံ၊ ဤရူပ
ကာယကို။ အဟန္တိ ဝါ၊ ငါ့ဟူ၍လည်းကောင်း။ ပရောတိ ဝါ၊ သူတပါး
ဟူ၍လည်းကောင်း။ ဝတ္ထု၊ ပြောဆိုခြင်းငှာ။ နယုဇ္ဇတိ၊ မသင့်။

၂၄၅။ တသ္မာ၊ မတကရူပေသော၊
န နေဆကော န စ ဗာလကော။
အနညိကော အနညော စ၊
အဟုဇ္ဇောသိ န ကံ တုဝံ။

၂၄၅။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ မတကရူပေါ၊ အသက်ဝိညာဉ် အရှင်
မဟုတ် အသေရုပ်နှင့်တူသော လတော့ရှိသော။ နေဆကော၊ နေသာရူပကာယော၊
ဝဏ္ဏ၊ ဂန္ဓ စသည်မကွာ ဥပါဒါနှင့် လေးဖြာမဟာဘူတ ရုပ်ပေါင်းမြားမြောင်
ဤကိုယ်ကောင်သည်။ နဆကော၊ လိမ္မာတတ်သည်လည်း မဟုတ်။ နစ
ဗာလကော၊ မိုက်မှုကို ပြုတတ်သည်လည်း မဟုတ်။ အနညိကော၊ သူနှင့်
စပ်ဆိုင် သူပိုင် သူ့ဟာ သူ့ဥစ္စာလည်း မဟုတ်။ အနညောစ၊ ငါမှတခြား
သူတပါးလည်း မဟုတ်။ ကံ၊ အဘယ်သူ့ကို။ တုဝံ၊ သင်သည်။ အဟုဇ္ဇော၊
အမျက်ဟွက်၍ မနှစ်သက်သောစိတ်ရှိသည်။ အသိန္န၊ ဖြစ်သနည်း။

၂၄၆။ အယံ ကာယော အဇာနန္ဓော၊
 ပရဿ န ပဒုဿကော။
 နဝိဒ္ဓေသော အပိယော စ၊
 ကိန္ဒာတုဋ္ဌမနောသိ တွံ။

၂၄၆။ အဇာနန္ဓော၊ ကောင်းဆိုးနှစ်ဖြာ အရာရာစု ဘယ်တခုမျှ သိမှု မရှိသော။ အယံကာယော၊ ကေသာသောမ စသည်အစု ကိုယ်ဟုသမုတ် ရုပ်ပေါင်းမြားမြောင် ဤကိုယ်ကောင်သည်။ ပရဿ၊ သူတပါးကို။ နပဒုဿကော၊ ပြစ်မှားတတ်သည်လည်း မဟုတ်။ နဝိဒ္ဓေသော၊ မုန်းတတ်သည် လည်းမဟုတ်။ အပိယော၊ ချစ်လည်းမချစ်တတ်။ ဝေသမာနော၊ ဤသို့ စိတ်ဝိညာဉ်သုဉ်း သစ်သားတုံးသို့ လုံးလုံးအရှင်း သိမှတ်ကင်း၍ ချစ်ခြင်း မုန်းခြင်း ပြစ်မှားခြင်းမရှိသည်ဖြစ်ပါလျက်။ တံ၊ သင်သည်။ ကိ၊ အဘယ် သူ့ကို။ အတုဋ္ဌမနော၊ ဒေါသထွက်၍ မနှစ်သက်သောစိတ်ရှိသည်။ အသိနု၊ ဖြစ်သနည်း။

နာမဒါသော အယံ ကာယော စသော ဤရှစ်ဂါထာတို့ဖြင့် တစုံတခု သော အာရုံကို မယူတတ် နှလုံးမသွင်းတတ်သော ရူပကာယ၏ အနာရမ္မဏ အသမနာဟာရ သဘောကို နှစ်လုံးသွင်း၍ မကောင်းသော ကာယကံ မကောင်းသော ဝစီကံရှိသော သူတပါးတို့ကို အာရုံပြု၍ မိမိတို့၌ ဖြစ်ပေါ် လာသော ဒေါမနဿ ပဋိသ တရားတို့ကို ပညာရှိအပေါင်း သူတော် ကောင်းတို့ ပယ်ဖျောက်ရန် ပြဆိုအပ်သော အချက် လက်နက်ကောင်းကြီး တွေဟူ၍ မှတ်ရာ၏။

၂၄၇။ အဝိဇ္ဇာဟေတုပပါဒါယ၊
 အဝိဇ္ဇာမူလသမ္ဘဝါ။
 သင်္ခတာဝ အရူပါ စ၊
 အနညာ စ အနုညိကာ။

၂၄၇။ အရူပါစ၊ ဤသတ္တဝါ၏သဘာဝနှင့် ဖြစ်ခွင့်ဆိုက်မှ ဖြစ်ပေါ်လာ ကြကုန်သော ဤနာမ်တရားတို့သည်လည်း။ အဝိဇ္ဇာဟေတု၊ အဝိဇ္ဇာတည်းဟူ သော အကြောင်းတရားကို။ ဥပါဒါယ၊ အစွဲပြု၍။ အဝိဇ္ဇာမူလသမ္ဘဝါ၊

အဝိဇ္ဇာကည်းဟူသော ရေသောက်မြစ်မှ ဖြစ်ပေါ် လာကြကုန်သော။
သင်္ခတာဝ၊ သင်္ခတ တရားတို့သည်သာလျှင်တည်း။ အနညာ စ၊ သူတပါး
လည်းမဟုတ်ကုန်။ အနညိကာ၊ သူနှင့်စပ်ဆိုင် သူပိုင် သူ့ဟာ သူ့ဥစ္စာ
လည်းမဟုတ်ကုန်။

၂၄၀။ နပုမိတ္တိ ဣမေ ဓမ္မာ၊
နိဿတ္တာ န စ ပုဂ္ဂလာ။
ဓယာ ဝယာ အနိစ္စာ စ၊
ကိံ န္ဓာတုဂ္ဂမဒေနာသိ တ္တံ။

၂၄၁။ ဣမေဓမ္မာစ၊ နာမက္ခန္ဓာလေးပါး ဤတရားတို့သည်လည်း။
နပုမိတ္တိ၊ မိန်းမ ယောက်ျားလည်း မဟုတ်ကုန်။ နိဿတ္တာ၊ သတ္တဝါလည်း
မဟုတ်ကုန်။ နစပုဂ္ဂလာ၊ ပုဂ္ဂိုလ်လည်း မဟုတ်ကုန်။ ဓယာ၊ ကုန်ခမ်းတတ်
သောသဘော ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဝယာ၊ ပျက်စီးတတ်သောသဘော ရှိကုန်
သည်ဖြစ်၍။ အနိစ္စာ၊ မြဲလည်း မမြဲကုန်။ စ၊ ဤသို့ သတ္တဝါအားလုံး
ဖုံးပိတ်ကွယ်ကာ အဝိဇ္ဇာမှ ဖြစ်လာ ပေါ်လာကြသော အနိစ္စဓမ္မ သင်္ခတ
တရားတွေ ဖြစ်ပါလျက်။ ကိံ၊ အဘယ်သူ ကို။ တ္တံ၊ သင်သည်။ အတုဋ္ဌ
မဒေနာ၊ ဒေါသထွက်၍ မနှစ်သက်သောစိတ်ရှိသည်။ အသိနု၊ ဖြစ်သနည်း။

ပညတ် ပရမတ် ခွဲမြဲခြင်း

၁။ ပညတ်။ ။လောကရှိ ဟော၊ ကောဇံ၊ ရေ၊ မြေ၊ သမုဒ္ဒရာ စသည်
သက်မဲ့ဝတ္ထုများသည်လည်းကောင်း၊ လူ၊ နတ်၊ ဗြဟ္မာ၊
အဖို၊ အမ စသော သက်ရှိသတ္တဝါများသည် လည်းကောင်း တရားအစုံ
အပေါင်းသာဖြစ်၍ ခွဲခြားကြည့်လိုက်လျှင် သာမည့် အနှစ်အသား ခိုင်မာ
သည့် အရာဝတ္ထုမရှိ ခေါ်ပေါ် သတ်မှတ်ထားသော အရာမျှဖြစ်သော
ကြောင့် ပညတ်မည်၏။

၂။ ပရမတ်။ ။ (က) သဘောအမျိုးတင်ရှားရှိ၍ ဖောက်ပြန်တတ်
သောကြောင့် ပျက်ပရမတ်တရား။

(တတိယအကြိမ်) ၂၀

သုဒ္ဓလ္လဘ ဘာဝနာကျမ်း

- (ခ) အာရုံရှိရာသို့ ညွတ် သွား တတ် သော ကြောင့် နာမ်ပရမတ်တရား။
- (ဂ) ဘက်မာခြင်း သဘော၊ လှုပ်ရှားခြင်း သဘော ရှိသောကြောင့် မြေဓာတ်၊ လေဓာတ်၊ ရုပ် သဘောတရား။
- (ဃ) အာရုံကိုကြံ့ခိုင်ခြင်း၊ တွေ့ထိခံစား မှတ်သားခြင်း သဘောရှိသောကြောင့် စိတ်၊ နာမ်၊ စေတသိက် နာမ် ပဏာမ တရား စသည် ဖြင့် အမျိုးမျိုး ရှိလေသည်။

၃။ ထိုရုပ် နာမ် ပရမတ်များကို စုပေါင်း၍ခွဲပါက-

- (က) ရုပ်အစုသည် ရူပက္ခန္ဓာ၊
- (ခ) ခံစားမှုသဘောသည် ဝေဒနက္ခန္ဓာ၊
- (ဂ) မှတ်သားမှု သဘောစုသည် သညာက္ခန္ဓာ၊
- (ဃ) စေ့ဆော်မှု၊ ကြီးစားမှု စသော သဘောစုသည် သင်္ခါရက္ခန္ဓာ၊
- (င) ကြံ့သိမှု စိတ်အစုသည် ဝိညာဏက္ခန္ဓာမည်၏ဟူ၍ ခန္ဓာ ငါးပါးအားဖြင့် ခွဲခြားသိရမည်။

၄။ အာယတန ၁၂-ပါး၊ ဓာတ် ၁၈-ပါး၊ သစ္စာ ၄-ပါး စသည် များကိုလည်း ခွဲခြားသိရပါမည်။

- (က) ဆင်းရဲခြင်း အစစ် အမှန် သဘောရှိသော လောကီစိတ် လောဘကြောင့် စေတသိက် ရုပ်တရားစုသည် ဒုက္ခသစ္စာ မည်၏။
- (ခ) လောဘ စေတသိက်ကလေးသည် ဆင်းရဲကြောင်း အစစ် အမှန်ဖြစ်သောကြောင့် သမုဒယ သစ္စာမည်၏။

- (ဂ) ဆင်းရဲငြိမ်းအေးရာ အစစ်အမှန် ဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်သည် နိရောဓ သစ္စာမည်၏။
  - (ဃ) ဆင်းရဲငြိမ်းရာ နိဗ္ဗာန်ရောက်ကြောင်း အကျင့်တရား ဖြစ်သောပညာ၊ ဝိတက်၊ ဝီရိယ၊ သတိစသော မဂ်စိတ်မှ ရှိသော မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးသည် မဂ္ဂသစ္စာမည်၏။ ဤသို့ သစ္စာစသည်အားဖြင့် ခွဲခြား၍ သိရပါမည်။
- ၅။ (က) ထိုခန္ဓာ၊ အာယတန စသော တရားတို့သည် ဖြစ်ပြီးတိုင်း ဖြစ်ပြီးတိုင်း ပျောက်ပျက် သွားရသောကြောင့် မမြဲခြင်း အနိစ္စပဲ။
- (ခ) ဖြစ်မှုပျက်မှုများ အမြဲနှိပ်စက် ခံနေရသောကြောင့် ဆင်းရဲခြင်းအစုံ ဒုက္ခသဘောပဲ။
  - (ဂ) တရားအားလုံးတို့သည် သူ့အကြောင်းနှင့်သူ ဖြစ်ပြီး ပျက်နေကြသည်။ မပျက်အောင် မဆင်းရဲအောင် ဖန်တီး၍ မရပေဟူ၍ လည်းကောင်း။ ဖန်ဆင်းရှင်များ ဖန်ဆင်းထားသည်မဟုတ်။ သူ့အကြောင်းနှင့်သူ ဖြစ်ကြရသောကြောင့် အနတ္တ အစိုးမရသော သဘောပဲဟူ၍လည်း ခွဲခြားသိထားရမည်။

၂၄၉။ ဝိဂတဇာနရူပေ စ၊
 နာမေ စ ခဏိကေ ဂတံ။
 ဓမ္မဘာဝံ ဓီရော ဥတုာ၊
 သပဋိဿံ ဝိန္နောဒယေ။

၂၄၉။ ဝိဂတဇာနရူပေစ၊ ကောင်းဆိုး၊ နှစ်ဖြာ အရာရာစု ဘယ်တခုမျှ သိမှုအလျှင်း မရှိကင်းသော ရုပ်တရား၌လည်းကောင်း။ ခဏိကေ၊ အာရမ္မဏ သဟဇနှင့် နိဿယအနည်းနည်း ပစ္စည်းအပေါင်း အကြောင်းဆုံလာ စုံညီပါမှ တခဏ၊ တခဏသာ ဖြစ်ပေါ်လာသော။ နာမေစ၊ နာမ်တရား၌ လည်းကောင်း။ ဂတံ၊ ရောက်သော။ ဓမ္မဘာဝံ၊ တရားသဘောကို။ ဓီရော။

ပညာရှိသည်။ ဥတု၊ သိရိ။ သပဋိသံ၊ စိတ်မနှစ်လို ငြိငြင်ခြင်းများ ဆင်းရဲပွားအောင် ထိပါးနှိပ်စက် မိမိ၏အမျက်ကို။ ဝိနောဒယေ၊ ပယ် ဖျောက်ရာ၏။

၂၅၀။ ခဏိကဓမ္မတော အညော၊
သတ္တောနာမနဝိဇ္ဇတိ။
နုတ္ထိမေသုဟိဝတ္တဗ္ဗော၊
အဟန္တိဝါပရောတိဝါ။

၂၅၀။ ခဏိကဓမ္မတော၊ တခဏ၊ တခဏတွင်သာ ယှဉ်လာ ရောက်လာ ဖြစ်ပေါ်လာသော ခဏိကဓမ္မအများ ရုပ်နာမ်တရားမှ၊ အညော၊ တပါး သော။ သတ္တောနာမ၊ သတ္တဝါမည်သည်။ နဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ နုတ္ထိမေသု၊ ရုပ်နာမ်နှစ်ပါး ဤခဏိကတရားတို့၌။ အဟန္တိဝါ၊ ငါဟူ၍ လည်းကောင်း။ ပရောတိဝါ၊ သူတပါးဟူ၍ လည်းကောင်း။ ဝတ္တဗ္ဗော၊ ပြောစရာသည်။ နုတ္ထိ၊ မရှိ။

၂၅၁။ ဝါတေန နိယတေလောကော၊
လောကောစလတိဝါယုနာ။
စလမာနောသဗျာပါရော၊
သတ္တောနာမ န ဝိဇ္ဇတိ။

၂၅၁။ ဝါတေန၊ စိတ္တဇနှင့်။ ဥတုဇဘုတ် လေရုပ် လောသသံသည်။ လောကော၊ တလောကလုံးကို။ နိယတေ၊ တလှုပ်လှုပ်တရွတ်ရွတ် နေညမဟု တလှလှနှင့် ဆောင်ယူသည်ပိုးအပ်၏။ လောကော၊ တလောကလုံးသည်။ ဝါယုနာ၊ စိတ္တဇနှင့် ဥတုဇဘုတ် လေရုပ် လောသတ်ကြောင့်။ စလတိ၊ တောင်မြောက်လေးပါး အကောင်သွားသို့ ရှေ့ရှားမပြတ် လှုပ်လှက် ခတ်၏။ သဗျာပါရော၊ လှုပ်ရှားအံ့ဟူသော ဗျာပါရနှင့်တကွသော။ စလမာနော၊ အရှေ့ အနောက် တောင်မြောက်လူးလာ ကွေးကာဆန့်၍ ရှေ့တက် နောက်ဆုတ် လှုပ်ရှားတတ်သော။ သတ္တောနာမ၊ သတ္တဝါမည် သည်။ နဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ။

၂၅၂။ ဝါယုစလနသာခါယ။
 ဗျာပါရော န လဗ္ဘတေ ယထာ။
 ဧဝံ စလနသတ္ထေသု၊
 သောဗျာပါရော န လဗ္ဘတေ။

၂၅၂။ ဝါယုစလနသာခါယ။ အသက်ဝိညဉ့် အရှင်မဟုတ် လေကြောင့် လှုပ်သော သစ်ခက်၌။ ဗျာပါရော၊ လှုပ်ရှားအံ့ဟူသော ဗျာပါရကို။ နလဗ္ဘတေယထာ၊ မရအပ်သကဲ့သို့။ ဧဝံ၊ ဤအတူ။ စလနသတ္ထေသု၊ လျောင်း၊ ထိုင်၊ ရပ်၊ သွားလေးပါးယာပထ တရွရွနှင့် နေ့ညပုံသေ လှုပ်ရှား၍ နေကုန်သော သတ္တဝါတို့၌။ သောဗျာပါရော၊ ထိုလှုပ်ရှားအံ့ဟူသော ဗျာပါရကို။ နလဗ္ဘတေ၊ မရအပ်။

ရုပ်တရားအစု ဗျာပါရမရှိမူကား ထင်ရှား၏။ နာမ်တေပညာသ အရူပဓမ္မတို့တွင် အဓိမောက္ခစေတသိက်သည် ဗျာပါရရှိရောင် ပေါ်ထွက်၏။ စင်စစ်အားဖြင့် ဗျာပါရရှိသော တရားမျိုးကား မဟုတ်။ ၎င်းအဓိမောက္ခ စေတသိက်သည် နှစ်ခုသော အာရုံကို အပြန်ပြန် အလှန်လှန် ယခုတမျိုး သင့်ခါတမျိုး ဟူ၍ မဖြစ်တတ်။ တခုတည်းသော အာရုံ၌သာလျှင် တဖြောင့် တတန်း တသမ်းတည်းသာ ဖြစ်ပေါ်လေ့ သဘောရှိ၏။ တခဏတည်း၌ပင် ဤအမှုကိုပြုအံ့၊ မပြုအံ့၊ ဤစကားကိုဆိုအံ့၊ မဆိုအံ့ စသည်ဖြင့် ပြောင်းလဲ ခါခါ ထွေရာ ဤလာမဖြစ်တတ်။ တခဏတည်း၌ အာရုံအများ လိုက်စား တတ်သော တရားမျိုးမဟုတ်။ တခုတည်းသော အာရုံ၌သာလျှင် ထိုင်၍ ဖြစ်ပေါ်လေ့ ရှိသော တရားမျိုးပေတည်း။ တခုတည်းသော အာရုံ၌ ထိုင်၍ ဖြစ်တတ်သော ဤသဘောကိုပင်လျှင် ဗျာပါရထင်ဖွယ်ရှိ၏။ စင်စစ်မှာကား ဤကိုစွဲကို ပြီးစေအံ့ ဖြစ်စေအံ့ စသည်ဖြင့် ဘယ်ဗျာပါရတခု ကြောင့်ကြ စိုက်မှုနှင့်တကွ ဖြစ်ပေါ်လာသော ပရမတ္ထတရား တပါးမျှ မရှိဟူ၍ မှတ် ရာ၏။

၂၅၃။ အနာဟံ စ န မေ ဘောဂံ၊
 အဋ္ဌိပုဉ္ဇံ အဝေဒကံ။
 ဝါယောဓာတု ကရိတွာန၊
 စာလေတိ သဇီဝံ ယထာ။

၂၅၃။ အနာဟံစ၊ ငါလည်း မဟုတ်သော၊ နမေဘောဂံ၊ ငါနှင့် စပ်ဆိုင် ငါပိုင် ငါ့ဟာ ငါ့ဥစ္စာလည်းမဟုတ်သော။ အဝေဒကံ၊ ဘယ်အာရုံ တခုကိုမျှ သိမှု ခံစားမှု မရှိသော။ အဋ္ဌိပုဉ္ဇံ၊ ကြောပေါင်းကိုးရာ ကြီးများ စွာတို့ဖြင့် ဆိုင်းကာပတ်ချုပ် စပ်ကာထုပ်အပ်သော အရိုးရုပ် အရိုးစုကို။ ဝါယောဓာတု၊ သယံဇာတ ကောင်းကင်ကျသို့ တခဏ၊ တခဏသာ ဖြစ်ပေါ် လာသော မနေ့အချုပ်ဖောက်မှုရှိတသုတ်သုတ်ကြွ ဟုတ်ကုတ်ထလျက် အဆင့်ဆင့် အဆက်ဆက် အကြိမ်ကြိမ် ပေါ်ထွက်လာသော လေရုပ် လေ ဓာတ်သည်။ သဇီဝံယထာ၊ အသက်ဝိညာဉ် အရှင်ယောင်ယောင် အကောင် သတ္တဝါကိုယ်ကဲ့သို့။ ကရိတွာန၊ ပြုလုပ်၍။ စာလေတိ၊ လျောင်း၊ ထိုင်၊ ရပ်၊ သွားထပ်မနားပင့်လေးပါးယာပတ တရုရနှင့် နေညပုံသေ လှုပ်ရှားစေ၏။

၂၅၄။ အနာဟံ စ န မေ ဘောဂံ၊
 အဋ္ဌိပုဉ္ဇံ အဝေဒကံ။
 ဝါယောဓာတု ကရိတွာန၊
 ဓာရေတိ သဇီဝံ ယထာ။

၂၅၄။ အနာဟံစ၊ ငါလည်းမဟုတ်သော၊ နမေဘောဂံ၊ ငါနှင့်စပ်ဆိုင် ငါပိုင် ငါ့ဟာ ငါ့ဥစ္စာလည်း မဟုတ်သော။ အဝေဒကံ၊ ဘယ်အာရုံတခု ကိုမျှ သိမှု ခံစားမှု မရှိသော။ အဋ္ဌိပုဉ္ဇံ၊ သတ္တဝါမဟုတ် အရိုးရုပ်ကို။ ဝါယောဓာတု၊ စိတ္တဇရုပ် ဘုတ်အဆက်ဆက် တဟုတ်ဟုတ် ပေါ်ထွက်လာ သော လေရုပ် လေဓာတ်သည်။ သဇီဝံယထာ၊ အသက်ဝိညာဉ် အရှင် ယောင်ယောင် အကောင်သတ္တဝါ ကိုယ်ကဲ့သို့။ ကရိတွာန၊ ပြုလုပ်၍။ ဓာရေတိ၊ ထိုမှ ဤမှ ချီကာကြသို့ တခဏ၊ တခဏ ရွေ့ရှားရအောင် ရွက် ဆောင်သည်ပိုး၍ နေချေ၏တကား။

ဤ၌ အနာဟံ စ န မေ ဘောဂံ၊ စသော နှစ်ခုကုန်သော ဤဂါထာတို့ သည်ကား။ အသက်ဝိညာဉ် အရှင်မဟုတ် လေကြောင့်လှုပ်သော မိမိတို့ အရိုးရုပ်၏ ဘယ်အာရုံတခုကိုမျှ သိမှု ခံစားမှုမရှိသော အနာရမ္မဏ၊ အဝေ ဒက သဘောကို အဖန်ဖန် ဘာဝနာဉာဏ်ဖြင့် ဝင်စား၍ မိမိတို့ အညှီရေ ဖုံးအုပ်၍ အရိုးရုပ်ကြီး၌ ငါ့ကိုယ် ငါ့ကိုယ်ဟူ၍ ကြွက်ကို ကြောင်ဝါး ဖားကို မြွေခဲ ဤထက်မြဲအောင် စွဲလမ်းမပြတ် ငြိကပ်တယ်တာ၍နေသော

သက္ကာယဒိဋ္ဌိကြီးကို ပယ်ဖျောက်ကြစေရန် စီမံ ရေးသား အပ်ကုန်သော ဘာဝနာဂါထာတို့တည်း။

၂၅၅။ အာနညကမနုညမ္ပိ၊
အဋ္ဌိပုဉ္ဇံ အဝေဒကံ။
ဝါယောဓာတု ကရိတွာန၊
စာလေတိ သဇီဝံ ယထာ။

၂၅၅။ အာနညကံ၊ သူနှင့်စပ်ဆိုင် သူပိုင် သူ့ဟာ သူ့ဥစ္စာလည်း မဟုတ်သော။ အနညဉ္ဇ၊ သူတပါးလည်း မဟုတ်သော။ အဝေဒကံ၊ ဘယ် အာရုံတခုကိုမျှ သိမှု ခံစားမှု မရှိသော။ အဋ္ဌိပုဉ္ဇံ၊ သတ္တဝါမဟုတ် အရိုး ရုပ်ကို။ ဝါယောဓာတု၊ စိတ္တဇရုပ် ဘုတ်အဆက်ဆက် တဟုတ်ဟုတ် ပေါ် ထွက်လာသော လေရုပ် လေဓာတ်သည်။ သဇီဝံယထာ၊ အသက်ဝိညာဉ် အရှင်ယောင်ယောင် အကောင်သတ္တဝါ ကိုယ်ကဲ့သို့။ ကရိတွာန၊ ပြုလုပ်၍။ စာလေတိ၊ လျောင်းထိုင်၊ ရပ်သွား ထပ်မနားပင် လေးပါးယာပထ တရုရ နှင့် နေ့ညပုံသေ လှုပ်ရှားစေ၏။

၂၅၆။ အာနညကမနုညမ္ပိ၊
အဋ္ဌိပုဉ္ဇံ အဝေဒကံ။
ဝါယောဓာတုကရိတွာန၊
ဓာရေတိသဇီဝံယထာ။

၂၅၆။ အာနညကံ၊ သူနှင့်စပ်ဆိုင် သူပိုင်သူ့ဟာ သူ့ဥစ္စာလည်းမဟုတ် သော။ အနညဉ္ဇ၊ သူတပါးလည်း မဟုတ်သော။ အဝေဒကံ၊ ဘယ်အာရုံ တခုကိုမျှ သိမှု ခံစားမှု မရှိသော။ အဋ္ဌိပုဉ္ဇံ၊ သတ္တဝါမဟုတ် အရိုးရုပ်ကို။ ဝါယောဓာတု၊ စိတ္တဇရုပ် ဘုတ်အဆက်ဆက် တဟုတ်ဟုတ် ပေါ်ထွက်လာ သော လေရုပ် လေဓာတ်သည်။ သဇီဝံယထာ၊ အသက်ဝိညာဉ် အရှင် ယောင်ယောင် အကောင်သတ္တဝါ ကိုယ်ကဲ့သို့။ ကရိတွာန၊ ပြုလုပ်၍။ ဓာရေတိ။ ထိုမှ ဤမှ ချိကာကြသို့ တခဏ၊ တခဏ ရွှေ့ရှားရအောင် ရှက် ဆောင်သည်ပိုး၍ နေချေ၏တကာ။

ဤ၌ အာနုညကမနုညမိ အစရှိသော နှစ်ခုကုန်သော ဤဂါထာတို့ သည်ကား သတ္တဝါမဟုတ်၊ လေကြောင့်လှုပ်နေသော မိမိမှအခြား တပါး သော အရိုးရုပ်တို့၌ ဘယ်သူ ဘယ်ဝါ ရောင်ရန်းကာနှင့် တွယ်တာမပြတ် ကပ်စွဲလမ်း၍နေ သော သက္ကာယဒိဋ္ဌိဆိုးကို ချိုးဖွဲ့ ဖျက်ဆီးကြရန် စီမံရေး သားအပ်ကုန်သော ဘာဝနာ ဂါထာတို့တည်း။

၂၅၇။ ပရာပရမုပ္ပန္နာယ၊
ဝသေန နိလဓာတုယာ။
စလသတ္တာဝ ဇာယန္တိ၊
နိဇ္ဇိဝါ အဋ္ဌိရူပကာ။

၂၅၇။ ပရာပရမုပ္ပန္နာယ။ လျင်လျင်သုတ်သုတ် တဟုတ်ဟုတ်နှင့် ဘုတ် ဆဆက်ဆက် ပေါ်ထွက်များစွာ ဖြစ်ပွားလာသော။ အနိလဓာတုယာ။ လေရုပ်လေဓာတ်၏။ ဝသေန၊ အစွမ်းဖြင့်။ နိဇ္ဇိဝါ၊ အသက်ဝိညာဉ် အရှင် မဟုတ်ကုန်သော။ အဋ္ဌိရူပကာ၊ သတ္တဝါမဟုတ် အရိုးရုပ်တို့သည်။ စလ သတ္တာဝ၊ လှုပ်ရှားတတ်သော သတ္တဝါယောင်ယောင်တို့ကဲ့သို့၊ ဇာယန္တိ၊ ဖြစ်ကြရကုန်၏။

၂၅၈။ သင်္ခါရပရိယာပန္နော၊
ယောဟိ ကောစိ သဟေတုဇော။
သုဒယတော ဟိ သင်္ကန္တော၊
ဓမ္မော နာမ နဝိဇ္ဇတိ။

၂၅၈။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ သင်္ခါရပရိယာပန္နော၊ တေဘုမ္မက သင်္ခါရ အားလုံး၌ အကြုံးဝင်သမျှသော။ ယောဟိကောစိ၊ အကြင်အမှတ်မရှိ တခုခုသော။ သဟေတုဇော၊ အာရမ္မဏူပ ပကတူပ စသည်သောင်းပြောင်း ပစ္စည်းပေါင်းနှင့် အကြောင်းမကွာ ဖြစ်ပေါ်လာသမျှသော။ သုဒယတော၊ မိမိတို့၏ ဖြစ်ခွင့်ဆိုက်၍ ဖြစ်ထိုက်ရာဌာနမှ။ သင်္ကန္တော၊ ဌာနံတပါး ဆံဘဗျားမျှ ရွေးရှားလိုက်ပါနိုင်သော။ ဓမ္မောနာမ၊ ပရမတ္ထတရားမည် သည်။ နဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ။

၂၅၉။ ကဒါဏိပိ သဌာနေသု၊
အဘူတာ သဟဝတ္ထုကာ။
ပုရေဇာတာ ဣမေ ဓမ္မာ၊
ဟေတုံ ပဋိစ္စ သမ္ဘဝါ။

၂၅၉။ ကဒါဏိပိ၊ တရံထခါမျှလည်း။ ပုရေဇာတာ၊ ဖြစ်ဆဲခဏ ဤကာလမှ မဖြစ်မီကာလ ရှေ့မဆံ့၌။ သဌာနေသု၊ ဥတုအဟာရဇ အသုဘ ရုပ် ငါမဟုတ်သည့် ညီပုပ်နံစွာ ခန္ဓာရူပကာယ မိမိတို့ ဖြစ်ထိုက်ရာ ဟူသမျှ အလုံးစုံသော ဌာနတို့၌၊ အဘူတာ၊ ကလလရေကြည် တည်နေသည်မှ ထိုက စ၍ တဘဝလုံးကင်း ဤကိုယ်တွင်း၌ အချင်းခပ်သိမ်း မဖြစ်ဘူးကုန်သော၊ သဟဝတ္ထုကာ၊ မှီရာပြုလုပ် ဝတ္ထုချပ်နှင့် တကွကုန်သော။ ဣမေဓမ္မာ၊ ရုပ် နာမ်နှစ်ပါး ဤသင်္ခါရတရားတို့သည်။ ဟေတုံ၊ မိမိတို့၏ ဖြစ်ကြောင်း ပစ္စည်းပေါင်းကို။ ပဋိစ္စ၊ အစွဲပြု၍။ သမ္ဘဝါ၊ ကာလမြင့်ရှည် ကြာမတည် သည့် ဧည့်သည်အစု အာဂန္တုကံသို့ တခုပျက်မှာ တခုသာလျှင် ဆက်ကာ ဆက်ကာ အသစ်လာ၍ ဖြစ်ရာဌာန ဤကာယမှာ တခဏ၊ တခဏသာ ဖြစ် ပေ၍ လာကြကုန်၏။

၂၆၀။ အသမ္ဘူတာဝ သမ္ဘူတာ၊
ဣမေဓမ္မာ နဝါနဝါ။
အသာရတ္တာ အဓုဝတ္တာ၊
နိရောဓေန္တိ ခဏေ ခဏေ။

၂၆၀။ အသမ္ဘူတာဝ၊ ဖြစ်ဆဲမှန်စွာ ဤခန္ဓာမှာ တရံထခါမျှ မဖြစ် ပေ၍လာဘူးသည်သာလျှင် ဖြစ်ကုန်သော။ သမ္ဘူတာ၊ အကြောင်းကိုအစွဲ ပြု၍ ယခုမှသာ ဖြစ်ပေ၍လာကုန်သော။ နဝါနဝါ၊ အသစ်အသစ်သာလျှင် ဖြစ်ကုန်သော။ ဣမေဓမ္မာ၊ ရုပ်၊ နာမ် နှစ်ပါး ဤသင်္ခါရ တရားတို့သည်။ အသာရတ္တာ၊ ကောင်းကင်အလား မှန်ရိပ်များသို့ အသား အနှစ် မရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ အဓုဝတ္တာ၊ မျက်တောင် တခန့်ခပ်မျှ တည်တန့်နိုင်သော သဘောမရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ခဏေခဏေ၊ ခဏတိုင်း၊ ခဏတိုင်း။ နိရောဓေန္တိ၊ ဖြစ်လာပေ၍လာ မကြာသုတ်သုတ် တဟုတ်ဟုတ်နှင့် ကြွေပြုတ် ကင်းပျောက် ချုပ်ခြင်းသို့ ရောက်ကြကုန်၏။

အသမ္ဘူတာဝ သမ္ဘူတာ အစရှိသော ဤဘာဝနာဂါတာ၌ အသာ ရတ္တာဟူသောပုဒ်၏ အရ ခန္ဓာငါးပါး ရုပ်နာမ်တရားတို့၏ အထင်အရှား အသားအနှစ်မရှိသော အနတ္တဓမ္မ အသာရကသဘောကို အဖန်ဖန် အထပ် ထပ် နှလုံးသွင်းအပ် သွင်းထိုက်လှ၏။

အဖန်ဖန် အထပ်ထပ် မပြတ်ကိုယ်တွင်း နှလုံးသွင်း မရှိသည်ဖြစ်၍ အနတ္တ ဓမ္မ အသာရကသဘောကို မသိက အဘယ်မှာ ခန္ဓာငါးပါး ရုပ်နာမ်တရား တို့၏ မပြတ်မစဲ တသဲသဲပျက်၍ အဆက်ဆက် ကုန်ခမ်းမှု အနိစ္စသဘောကို သိနိုင်လိမ့်မည်နည်း။

အနိစ္စသဘောကို မသိ မရိပ်မိကလည်း ယင်းခန္ဓာငါးပါး ရုပ်နာမ်တရား တို့၏ ဖြစ်မှု ပျက်မှု ဖောက်ပြန်မှုတို့ဖြင့် မပြတ်မစဲ အပြုနိုင်စွမ်းရှိ နေကုန်သော သမ္ဗုဒ္ဓိပိဋန ဒုက္ခသဘောတို့ကို အဘယ်မှာ သိနိုင် ရိပ်မိနိုင်လိမ့်နည်း။

ယင်းသမ္ဗုဒ္ဓိပိဋန ဒုက္ခသဘောတို့ကို မသိမရိပ်မိက အဘယ်မှာ ခန္ဓာငါးပါး ရုပ် နာမ်တရားတို့၌ ငြီးငွေ့ နိုင်လိမ့်နည်း။

ခန္ဓာငါးပါး ရုပ် နာမ်တရားတို့၌ ငြီးငွေ့ခြင်း မဖြစ်သော သတ္တဝါတို့ သည် ဇာတိ၊ ဇရာ၊ ဗျာဓိ၊ မရဏ စသော တဆယ့်တသီး မီးအပေါင်းတို့ဖြင့် မပြတ်မစဲ အမြဲလောင်၍နေရာ သုံးဖြာဘုံဘဝ ဝဋ်ဒုက္ခမှ အဘယ်မှာ လွတ် ထွက်နိုင်လိမ့်နည်း။

ထို့ကြောင့် ဤဂါထာမှစ၍ နောက်၌ ငါတို့ ပြဆိုလတ္တံ့ ကုန်သော ဝိပဿနာဘာဝနာဂါထာ လက္ခဏာရေးသုံးပါး တရား အရပ်ရပ်တို့၌ အမျိုးကောင်းသို့၊ အမျိုးကောင်းသားတို့အား ကျေးဇူးဥပကာရများ၍ ဝဋ်ဆင်းရဲမှထွက်မြောက်ကြစေခြင်းငှာ နာမ်တရားတို့၏ ရှေးဦးစွာ ရုပ်တရား တို့၏အနှစ်မရ အသာရကသဘောကို ထင်ရှားစွာ ပြဆိုဦးအံ့။

ဤဂါထာမှစ၍ အသားအနှစ်မရှိ အသားအနှစ်မရှိဟူ၍ ဆိုအပ်သမျှ အများစကား အလုံး အသုံးအစွဲတို့ကို သစ်ပင်တို့၌ဖြစ်သော အနှစ်နီကြီး တို့ကဲ့သို့ နီရဲသော အနှစ်အသားသာ ခန္ဓာငါးပါး ရုပ်နာမ်တရားတို့၌ မရှိ သည် ရှိသလောက်ကား ရှိ၏ဟူ၍ မမှတ်အပ်။ ထိုသစ်ပင်တို့၏ အနှစ်ကဲ့သို့ သော အနှစ်ကိုမဆိုတားဘဲဦး မချွတ်ကေန် အမှန်ဆတ်ဆတ်အားဖြင့် နံ့သာ

နှစ် နှစ် ဆန်ဆေးရေနှစ် ဟူ၍မျှ လောက၌ ပရမတ္ထသဘောအားဖြင့် မရှိချေ။ အနှစ်အဖတ် ခြပ်အကောင်အသည် ဘယ်သူ့၊ ဘယ်ဝါ၊ ဘယ်ဥစ္စာဟု ပြောပြောကြလေသမျှသော စကားတွေသည်ကား အချင်းချင်းသိနားလည် ကြဖို့ရာ အကျိုးမျှသာရှိသော စိတ်ထင်နှင့်မှန်း၍ အရမ်းပြော ပြောဆိုအပ် သော ပညတ်စကားမျိုးတွေသာလျှင်တည်း။ သဘောအားဖြင့် မချွတ်ကေန် အမှန်ဆတ်ဆတ် မယူအပ်သော အပြောမျိုးတို့ကို လောက၌ အရမ်းပြော ဟူ၍ ခေါ်စမှတ် ပြုကြ၏။

ရုပ်နာမ်နှစ်ပါး သင်္ခါရ တရားတို့တွင် ရုပ်တရားတို့၌ အထင်အရှား အသား အနှစ် ရှာ၍ မရပုံကား—

လက်တသစ်ခန့်မျှလောက်ရှိသော ကျောက်၊ အုတ်ခဲ စသော ဝတ္ထုတခုခု ကို ခုနစ်စိတ်၊ စိတ်၍ ခြောက်စိတ်ကိုပယ် ကျန်တစ်စိတ်ကို မုယောစပါးကြီး တစ်စီးတလုံးခန့်မျှသာရှိ၍ တမုယော ခေါ်သည်။

၎င်းမုယောတစေ့ တလုံးခန့်မျှကို ခုနစ်စိတ် စိတ်ပြန် ခြောက်စိတ်ကိုပယ် ကျန်တစ်စိတ်ကို သန်းကောင်နှင့်တူမျှသော ပမာဏရှိသည်ဖြစ်၍ တသန်း ကောင် ခေါ်ရပြန်၏။

၎င်းသန်းကောင်ပမာဏကို ခုနစ်စိတ် စိတ်ပြန် ခြောက်စိတ်ကိုပယ် ကျန် တစ်စိတ်သည် ပေရွက်မှ စာရေးသောအခါ ကျလာသော ကညစ်ချေး ပေမှုန့် နှင့်တူမျှ၍ တလိက္ခခေါ်သော လိက္ခမြူကြီး ဖြစ်၏။

၎င်းပေမှုန့်လိက္ခမြူကို ဉာဏ်ဖြင့် သုံးဆယ် ခြောက်စိတ်စိတ်၍ သုံးဆယ် ငါးစိတ်ကိုပယ်ပြန်၊ ကျန်တစ်စိတ်သည် ရထရေဏုမြူမည်၏။

၎င်းရထရေဏုမြူတခုကို သုံးဆယ် ခြောက်စိတ် စိတ်၍ သုံးဆယ် ငါးစိတ် ကိုပယ်ပြန်၊ ကျန်တစ်စိတ်သည် တဇ္ဇာဏုမြူ မည်၏။

၎င်းတဇ္ဇာရီမြူမှုန့်ကို သုံးဆယ် ခြောက်စိတ် စိတ်၍ သုံးဆယ် ငါးစိတ် ကို ပယ်ပြန်၊ ကျန်တစ်စိတ်သည် အဏုမြူ မည်၏။

(တတိယအကြိမ်) ၂၁

၎င်းအဏုမြူကို သုံးဆယ် ခြောက်စိတ် စိတ်၍ သုံးဆယ် ငါးစိတ်ကိုပယ် ပြန်၊ ကျန်တစ်စိတ်သည် ပရမာဏုမြူ မည်၏။ ၎င်းပရမာဏုမြူကား-လူတို့၏ မျက်စိဖြင့် မမြင်စကောင်းအောင် ငယ်ငေါင်းသိမ်မွေ့ ၏။ ၎င်းပရမာဏုမြူ ကိုညာဏ်ဖြင့် အစိတ်ပေါင်း ငါးဆယ်စိတ်စိတ်ပြန်၍ လေးဆယ် ကိုးစိတ်ကိုပယ်၊ ကျန်တစ်စိတ်သည်ကား တခုသော ရုပ်ကလာပ် မည်၏။ ၎င်းရုပ်ကလာပ်မှန် သည် မှန်အပြင်၌ ထင်လာသော မှန်ရိပ်၏ အလားကဲ့သို့ အသားမရှိချေ။ ၎င်းပရမာဏုမြူကို အစိတ်ပေါင်း ငါးဆယ် စိတ်ရခြင်းသည်ကား ပျက်ဆဲ ဖြစ်သော ရုပ်ကလာပ်တခုကိုလွှတ်၍ ၎င်းပရမာဏုမြူတခု၌ ရုပ်ကလာပ် အမှန်ပေါင်း ငါးဆယ်ခန့်မျှ ရစကောင်းသောကြောင့် ငါးဆယ်စိတ်ရသည် ဟူ၍ မှတ်ရမည်။

၎င်းမှန်ရိပ်အလားကဲ့သို့ အသားဘယ်မျှ ရှာမရသော တခုသော ရုပ်ကလာပ် မှန်၌ မဟာပထဝီမြေကြီးမှာရှိသော မြေဓာတ်၏ ဆွေစပ် မျိုးနွယ် ဖြစ်သော လေရေစသော ဓာတ်တပါးတို့၏ မှီတွယ်ရာ ခိုင်မာရောင် ပြုလုပ်သော မပြောပလောက်သော မြေရုပ် မြေဓာတ်လည်း ပါ၏။

သစ်ပင် တောတောင် အကောင်အထည် ဘယ်သင်းဘယ်ဟာ ဘယ်ဥစ္စာ ဟူ၍လည်းကောင်း၊ ခြေလက်အင်္ဂါနား နှာ မျက်စိဟူ၍ လည်းကောင်း၊ သို့စသည်တို့ဖြင့် ခေ၀်ဝေ၀်ပြောဆိုစရာ နာမည်ရအောင် တခုတခုသောရုပ် ကလာပ်မှန်တို့နှင့် တခု တခုသော ရုပ်ကလာပ်မှန်တို့ကို စပ်ဟပ်ပေါင်းရုံး လုံးထွေးဖွဲ့စည်း၍ တခုတည်း ထင်မှတ်ရအောင် ပြုလုပ်တတ်သော ရေကာ ရေတွင်း အင်း အိုင် ချောင်း မြောင်း စသည်တို့၌ရှိသော ရေဓာတ်၏ ဆွေစပ် မျိုးနွယ်ဖြစ်သော မပြောပလောက်သော ရေရုပ် ရေဓာတ်လည်း ပါရှိ၏။

လှုပ်ရှားကြွရွှေ ဖေါင်းပွကန်တိုးတတ်သော လောက၌ တိုက်ခိုက်၍နေ သော လေဓာတ်၏ ဆွေဇာတ်မျိုးနွယ် ဖြစ်သော မပြောပလောက်သော လေရုပ် လေဓာတ်လည်း ပါရှိ၏။

မိမိ၏ မှီတွယ်ရာသဟဇာတ် အသားမရှိသော ရုပ်ကလာပ်ကို ချုပ်ပျောက် ပျက်ကြေရအောင် ပူလောင်၍လိုက်သော မြို့ပြ၊ ပြည်ရွာတို့ကို လောင်သော မီးဓာတ်၏ ဆွေဇာတ်မျိုးနွယ်ဖြစ်သော မပြောပလောက်တောမီးရုပ် မီးဓာတ် လည်း ပါရှိ၏။

ဤ၌ ပူလောင်သည်ဟူသော စကားသည်ကား သီတမီးလည်း ရှိပေ၍ ကင်ရှားသည်ကိုသာ ပြဆိုအပ်သော ပါကဋ္ဌနည်းတည်း။ ဤ ယခုပြဆိုအပ်ခဲ့ ပြီးသော မြေဓာတ်၊ ရေဓာတ်၊ လေဓာတ်၊ မီးဓာတ်ဟု ဆိုအပ်ကုန်သော ပေါင်းလေးပါးကုန်သော ဓာတ်တို့ကို မဟာဘုတ် လေးပါးဟူ၍ ခေါ်၏။ ဘူတရုပ်လေးပါးဟူသည်လည်း ဤမဟာဘုတ် လေးပါးပင်တည်း။

ဤမြေ၊ ရေ၊ လေ၊ မီး ဓာတ်ကြီးလေးခု ဘုတ်အစုဖြစ်သော ရုပ်နဲ့ ရုပ်မှုန်၌ အဆင်းရုပ်၊ အနံ့ရုပ်၊ ချို ချဉ် စပ် ငံ အဖံ အခါးတို့တွင် တပါးပါးသော ရသာရုပ်၊ မပြောပလောက်သော ဓာတ်ဆီ ဓာတ်စေးဟု ဆိုအပ်သော သြဇာရုပ်၊ ဤရုပ်ငယ် ရုပ်သေး လေးပါးတို့သည်လည်းပါရှိကုန်၏။ ဤရုပ် ငယ်လေးပါးတို့သည်ကား ယခင် ပြဆိုအပ်ခဲ့ကုန်ပြီးသော မြေ ရေ စသော ဘူတရုပ်လေးပါးတို့ကို မှီတွယ်ကပ်ရပ် စပ်ဟပ်ရောနှော၍ ဖြစ်ပေါ်လာကြရ ကုန်သော ဥပါဒါရုပ်တို့တည်း။ ဤဘူတရုပ်လေးပါး ဥပါဒါရုပ် လေးပါး တို့ကို ပေါင်းက ရှစ်ခုပြည့်ကြ၍ အဋ္ဌကလာပ်ရုပ် ရှစ်ခုခေါ်၏။

ဤအဋ္ဌကလာပ်ရုပ် ရှစ်ခုတို့သည်ကား သဝိညာဏက အဝိညာဏက ရှိရှိ သမျှ တလောတလုံးဝယ် အထည်ဒြပ်ဟူသမျှတို့၌ ရထိုက် ရအပ်ကုန်သော ရုပ်မျိုးတို့တည်း။ ဤရုပ်ကြီး ရုပ်သေး ရောထွေး ပေါင်းစု၍ ဖြစ်သော ကလာပ်မှုန်ဝယ် ဘယ်ရုပ်က ရှေ့ အဖို့မှတည်သည် နောက်အဖို့မှတည်သည် ဘယ်ရုပ်က လက်ဝဲအဖို့မှတည်သည် လကျိာအဖို့မှတည်သည် ဘယ်ရုပ်က အထက်အဖို့မှ တည်သည် အောက်အဖို့မှ တည်သည်ဟူ၍ သို့ စသည်ဖြင့် မစီစစ်အပ် အညီအမျှ ပြန့်၍ အနံ့ပင် တည်ကြကုန်သည်ဟူ၍သာ မှတ် ရာ၏။

ယခင် ပြဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော အတိုင်း ပရမာဏုမြူတခုကို အစိတ်ပေါင်း ငါးဆယ်စိတ်၍ လေးဆယ် ကိုးစိတ်ကိုပယ်၍ ရအပ်သော ကျန်တစ်စိတ် ကလာပ်မှုန်၌ မြေရုပ်၊ ရေရုပ်၊ လေရုပ်၊ မီးရုပ်၊ အဆင်းရုပ်၊ အနံ့ရုပ်၊ ရသာ ရုပ်၊ သြဇာရုပ်ဟု ဆိုအပ်ကုန်သော ဤရှစ်ပါးကုန်သော ရုပ်တို့ကို ရအပ် ကုန်သကဲ့သို့ ထိုအတူ ပယ်ထားအပ်ကုန်သော လေးဆယ် ကိုးခုကုန်သော ကလာပ်မှုန် ကလာပ်နဲ့ အစိတ်စုတို့၌လည်း ဤရှစ်ခု ရှစ်ခုကုန်သော ရုပ်နဲ့ ရုပ်မှုန်တို့ကို ရအပ်ရကား ကလာပ်မှုန် ငါးဆယ်ခန့် အရေအတွက် ရှိသော

ပရမာဏုမြူတခု၌ မြေရုပ်ပေါင်း ငါးဆယ်၊ ရေရုပ်ပေါင်း ငါးဆယ်၊ လေ
ရုပ်ပေါင်း ငါးဆယ်၊ မီးရုပ်ပေါင်းလည်း ငါးဆယ်စီပင် ရရှိ၏။

ထိုအတူ အဆင်း၊ အနံ့၊ အရသာ၊ ဩဇာဟုဆိုအပ်ကုန်သော ဥပါဒါရုပ်
တို့သည်လည်း လေးဆယ်ကိုးခု ကလပ်နုအကုန် အမှုန်တိုင်း အမှုန်တိုင်းတို့၌
ရရှိရကား ငါးဆယ် ငါးဆယ်စီပင် ရအပ်ကုန်၏။ ပရမာဏုမြူတခု၌
ပေါင်းစုမိသော ငါးဆယ်ခန့်မျှရှိကုန်သော ရုပ်ကလာပ်မှုန်တို့ကို အမှုန်တခု
တည်းကဲ့သို့ မဖြစ်ကြရအောင် အသီးသီးအဖုံဖုံ ငါးဆယ်ရှိ ကလာပ်မှုန်တို့ဖြင့်
တူကြရအောင် သုံးစေ့ပြိုင် လေးစေ့ပြိုင် ဖို့ခနောက်ပြိုင် ဆိုင်၍ဆိုင်၍
ပူးတွဲကပ်ရပ် အထပ်ထပ်တည်သော မုံညင်းပုံကြီး၏အတွင်း၌ ကျဉ်းမြောင်း
သော အပေါက်ငယ် အပေါက်ကြားတို့ကို များစွာ ရအပ်ရထိုက်ကုန်သကဲ့သို့
ထိုအတူ ထိုငါးဆယ်မျှလောက် ရှိကုန်သော ကလာပ်မှုန် ကလာပ်နုတို့၏
အတွင်း၌လည်း ကျဉ်းမြောင်းသည်ထက်ကျဉ်းမြောင်းသော အနုမာနုဉာဏ်
တဆံမရော မနှောမပါ အသေအချာသိမှုများကား မြတ်စွာဘုရားသခင်၏
သဗ္ဗညုတ ရှေ့ဉာဏ်တော်ကြီး၏ အရာသာဖြစ်ပေသော အထိုက်အလျောက်
အပေါက်ငယ် အပေါက်ကြားတို့ကို များစွာရသင့် ရအပ်ရထိုက်ကုန်၏။
ရှိသည်ဟူ၍မှ မပြောပလောက်သော ထိုကလာပ်တို့၏အပိုင်းအခြား မှန်မှား
သော အပေါက်ငယ်တို့ကို ပရိစ္ဆေဒါကာသရုပ်ဟူ၍ ဟောတော်မူအပ်၏။

ကံ၊ စိတ်၊ ဥတု၊ အဟာရဟု ဆိုအပ်ကုန်သော အကြောင်းတရား
လေးပါးတို့သည် ပြုပြင်စီရင်အပ်ကုန်သော ရေ အာပေါဓာတ် စပ်ဟပ်
ပေါင်းရုံး၍ တလုံးတခဲ တကောင်တည်းကဲ့သို့ ဖြစ်၍နေကြကုန်သော ပုပုရရ
ရှိသမျှကုန်သော ပဉ္စေပါကာရ ကေဝေါကာရတို့သား သတ္တဝါအများ
တို့၏ ခန္ဓာကိုယ် ဂူပကာယ အတ္တဘောဟူသမျှတို့သည်လည်း ဤ ယခုပြဆို
အပ်ခဲ့ပြီးသော မှန်ရိပ်အလား အသားမရှိကြကုန်သော ရုပ်မှုန်ရုပ်မှားတို့
ကဲ့သို့ ပုဂ္ဂိုလ်သတ္တဝါ သူငါမဟုတ် တသုတ်သုတ်နှင့် အဆုတ် အတက်
လျှပ်စစ်ပြက်သကဲ့သို့ ပျက်ကြေကုန်ခမ်း၍နေကုန်သော မှန်ရိပ်အလားကဲ့သို့
အသားမရှိကြကုန်သော ရုပ်မှုန်ရုပ်မှားတို့သာလျှင်တည်း။

တောတောင်ပစ်ပယ် မြေပြင် သမုဒ္ဒရာ သီတာခုနစ်တန် သူ့ရတန်
ယုဂန္ဓိရီ မြင့်မိုရ်နေရာ ရှိရှိသမျှတို့သည်လည်း ကလာပ်အသီးသီး လောင်

သောမီးဖြင့် အထင်အရှား အသားဘယ်မျှ ရှာမရ၍ ခဏတိုင်း ခဏတိုင်း မဆိုင်းမရပ် အထပ်ထပ် တလျှပ်လျှပ်ပြက် အဆက်ဆက်ကုန်ခန်း၍ နေကုန်သော ဤ ရုပ်မှုန်ရုပ်မှားတို့သာလျှင်တည်း။ မာဂဇဘာသာ ပါဠိအခေါ် အားဖြင့် ပထဝီ, အာပေါ, တေဇော, ဝါယော, ဝဏ္ဏ, ဂန္ဓ, ရသ, သြဇာဟု ဆိုအပ်ကုန်သော ဤ အဋ္ဌကလာပ် ရုပ်ရှစ်ခုတို့သည် အတူတကွ ဖြစ်လေ့ ပျက်လေ့ ရှိကြကုန်၏။ အချင်းချင်းကင်း၍ ဘယ်အခါကာလမှ မဖြစ်နိုင် ကြကုန်သော အဝိနိဗ္ဗာဂ ရုပ်တို့တည်း။

ထို့ကြောင့် ရေကန်ရေထွင်း အင်းအိုင် ချောင်းမြောင်း မြစ် သမုဒ္ဒရာ စသည်တို့၌ ရှိကုန်သော ရေတို့သည်လည်း ဤ အဋ္ဌကလာပ် ရုပ်ရှစ်ခု ရုပ်မှုန် ရုပ်မှုန်တို့သည် သာလျှင်တည်း။ အထူးအားဖြင့်ကား ရေများ ရေလွန်ကုန်သော ရုပ်ကလာပ်တို့ပေတည်း။ ရေများရေလွန်သော ရုပ်ကလာပ်တွေဟူ၍ ဆိုအပ်ကုန်သော်လည်း ၎င်း အာပေါအဓိက ဖြစ်သမျှ ရုပ်ကလာပ်မှုန်တို့၏ အကြီးအငယ် ပမာဏမှာ ရှေ့၌ ပြဆိုအပ်ခဲ့သော ရုပ် ကလာပ်မှုန်၏ ပမာဏ နှင့် မထူးကြပြီ။

ဝါဆိုဝါခေါင် တောင်အရပ်မှလာသော လေ၊ ရာဟုလေစသော လေတို့ သည်လည်း အဋ္ဌကလာပ် ရုပ်ရှစ်ခု ဤရုပ်မှုန် ရုပ်မှုန်တို့သည်သာလျှင်တည်း။ အထူးအားဖြင့်ကား လေများ လေလွန်ကုန်သော ဝါယောအဓိက ရုပ် ကလာပ်တို့တည်း။

ဤလူ့ပြည်ဝယ် ငယ်ငယ်ကြီးကြီး မီးတောက် မီးအလျှံတို့သည်လည်း အဋ္ဌကလာပ် ရုပ်ရှစ်ခု ဤရုပ်မှုန်ရုပ်မှုန်တို့သည်သာလျှင်တည်း။ အထူးအားဖြင့် မီးပျားမီးလွန်ကုန်သော တေဇောအဓိက ရုပ်ကလာပ်တို့တည်း။

သစ်သီးသစ်ပွင့်စသော အဝိညာဏက ဝတ္ထုတို့မှ ထကြွ ထွက်ပေါ်လာ သမျှကုန်သော ဂန္ဓရုပ်ခေါ် အနံ့တို့သည်လည်းကောင်း၊ မိန်းမ ယောက်ျား ကျွဲ နွား ခွေး ဝက် ကြက်ငှက်စသော သဝိညာဏ သတ္တဝါတို့၏ ဆံပင်မွှေး ညင်းစသော ကောဋ္ဌာသအသွယ်သွယ် အထည်ဒြပ်တို့မှ ထကြွ ထွက်ပေါ် လာကြကုန်သော အနံ့တို့သည်လည်းကောင်း ကောင်းသောအနံ့ မကောင်း သောအနံ့ အလုံးစုံကုန်သော ဂန္ဓရုပ်ခေါ်သော အနံ့ဟူသမျှတို့သည်

မြေဓာတ်, ရေဓာတ်, လေဓာတ်, မီးဓာတ်ဟု ဆိုအပ်ကုန်သော မဟာဘုတ်
 လေးပါးတို့နှင့် မတုံ့မဖက် သက်သက်သီးသန့် ပေါ်လာနိုင်သောအနံ့ ဟူ၍
 မရှိ။ မိမိတို့၏မိတ္တယ်ရာ လာခဲ့ရင်း အထည်ခြပ်တို့က ကလာဖူ အသီးသီး
 လောင်သော မီးတို့မှ ဘုတ်ကြီးလေးပါးတို့ကိုစီး၍ ထကြွ ထွက်ပေါ်လာကြရ
 ကုန်သောမြင်ခြင်းငှာ မတတ်စကောင်းကုန်သော လာခဲ့ရာလမ်းတလျှောက်
 တို့၌လည်း တောက်လျှောက် စဉ်တိုက် မီး အဆက်ဆက် လောင်၍ လိုက်
 ကုန်သော အဋ္ဌကလာပ်ရုပ်ရှစ်မျိုး သိမ်မွေ့သော မီးခိုးနံ့တို့သည် သာလျှင်
 ထည်း။ ၎င်း သိမ်မွေ့သော မီးခိုးဓာတ် အချို့ကုန်သော ရုပ်ကလာပ်တို့
 သည်ကား မိမိတို့၏မိတ္တယ်ရာလာခဲ့ရင်း အထည်ခြပ်ချောင်လည်ရာ ကလာပ်
 ပါက် ကလာပ်ကြားတို့မှ တပါးသောရုပ်ကလာပ်တို့၏သဟဇာတ် မိတ်ဆွေ
 ရေအာပေါဓာတ် ကလာပ်တို့က အသီးသီး မိမိတို့ရှိရာဌာန ပြေးလာသမျှ
 သော ရုပ်မှုန်တို့ကို အကုန်သိမ်းလှမ်း၍ မဖန်းမဆီးနိုင်ကြ ကုန်သောကြောင့်
 လမ်းကြားနေ ရေအာပေါဓာတ်တို့၏လက်မှလွတ်ထွက်၍ ဘုတ်အဆက်ဆက်
 လာကြရကုန်၏။

အချို့ကုန်သော အခိုးဓာတ် ရုပ်ကလာပ် ယနံ့ မှုန်တို့သည်လည်း မိမိတို့
 မိတ္တယ်ရာလာခဲ့ရင်း အထည်ခြပ်တို့၏ ပြင်ပအနား အဖျားစွန်း ရုပ်ကလာပ်
 တို့မှ ပေါက်ပွား၍ အပါးနီးစပ် အာပေါဓာတ်ရန် ကင်းမဲ့သဖြင့် အဖွဲ့
 အနွှာင်မရှိ လာခဲ့ကြရကုန်၏။ အထည်ခြပ်တို့၏ ပြင်ပအနား အဖျား
 အစွန်းပင်ဖြစ်သော်လည်း မျက်စိဖြင့် မြင်ခြင်းငှာ မတတ်စကောင်းကုန်သော
 သုံးခုပိုင် လေးခုဆိုင် ရုပ်ကလာပ်တို့၏ အကြားအကြား၌ ဖြစ်ပွားကြရကုန်
 သော အချို့ကုန်သော ရုပ်ကလာပ်တို့သည်ကား ဝဲယာရန်ပတ် အာပေါ
 ဓာတ်တို့နှင့် ထိငြိသဖြင့် မိမိတို့၏မိတ္တယ်ရာ အထည်ခြပ် ကလာပ်ဆိုင်တို့၏
 အပင်းအသင်း ပြုလုပ်၍ ဘုတ်အဆက်ဆက် ဖြစ်ပျက်၍ နေကြရကုန်၏။
 ဤသို့လျှင် မြင်မြင်သမျှ အဇ္ဈတ္တ, ဗဟိဒ္ဓ ကုဋ်, အနိဋ္ဌ ရှိရှိသမျှ အထည်ခြပ်
 တို့က ကလာပ်အသီးသီး လောင်သောမီးတို့မှ နေ့နေ့ ညည ခဏမစဲ တဖွဲ့
 အမြဲပေါ်ထွက်၍ နေကြကုန်သော မီးခိုးဓာတ်နု ရုပ်ကလာပ်ရှစ်ခုတို့၌ အဘယ်
 ပွာ အသားရှာ၍ ရနိုင်လိမ့်နည်း။ ဗဟိဒ္ဓအပာ၌ ထွက်လာကြကုန်သော
 မီးကင်း မီးခိုး အမျိုးမျိုးသော ရနံ့တို့၌ အသားရှာ၍ မရအပ်ကုန်သကဲ့သို့
 ထို့အတူ သတ္တဝါတို့၏ ရူပကာယအတ္တဘောတေနှင့်တကွ ဖြစ်သမျှအလီလီ

ပထဝီ မြေ ရေ လေ ထုအဆုံး ရှိသမျှသိမ်းကြုံး၍ အလုံးစုံကုန်သော အထည် ခြပ်တို့ကိုလည်း ဤယနံ ဓာတ် ရုပ်ကလာပ်ရှစ်ခု မီးခိုးနုတို့၏သဖွယ် ဘယ်မျှ လောက်မှ အထင်အရှား အသားရှာကြံ၍ မရစကောင်းကုန်သော ရုပ်မှုန် ရုပ်မှား ကလာမ်မှုန် ကလာမ်မှားတို့၏ အပေါင်းအစုမျှသာဖြစ်၍ စင်စစ် အနှစ်မရှိကြံကုန်သော အထည်ခြပ်တို့သာဟူ၍ မှတ်ရာ၏။ ။ ဤကား ရုပ် တရားတို့၏ အသားမရှိသော အနတ္တဓမ္မ အသာရကသဘောကို ပြဆိုအပ် သော အချိန်တည်း။

နာမ်တရားအနှစ်သာရမရှိပုံ

နာမက္ခန္ဓာလေးပါး စိတ်ဝိညာဏ်တရားတို့၏ အသားမရှိပုံကား ရှေ့၌ ပြဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော အဋ္ဌကလာပ်ရှစ်ခု ရုပ်နု ရုပ်မှုန်တို့နှင့် ပမာဏ တူမျှ သော မှီရာနိဿယ ကမ္မဇဝတ္ထု ရုပ်နု ရုပ်မှုန်တို့ကို စီး၍ စီး၍ဖြစ်ပေါ်လာကြ ရကုန်သော နာမက္ခန္ဓာလေးပါး စိတ်ဝိညာဏ် တရားတို့၏ အကြီး အငယ် ပမာဏသည်လည်း မိမိတို့၏ မှီရာနိဿယ ဖြစ်ကြကုန်သော ထိုကမ္မဇဝတ္ထု ရုပ်နု ရုပ်မှုန်တို့ထက် နိဿိတဖြစ်ကြကုန်သော ထိုနာမ်တရားတို့က မလွန် သင့်ပြီ။ ထို့ကြောင့် စိတ်မှုန် စိတ်မှား နာမ်တရားတို့၏ အကြီး အငယ် ပမာဏကိုလည်း တခုသော ရုပ်မှုန် ရုပ်မှားတို့၏ ပမာဏနှင့် တူမျှကြသည် ဟူ၍သာ မှတ်ယူသင့်၏။

သိမ်မွေ့ပုံကား ရုပ်မှုန် ရုပ်မှားတို့ထက် နာမက္ခန္ဓာလေးပါး စိတ်ဝိညာဏ် တရားတို့က တဆယ် ခြောက်ဆမျှလောက်သာ လွန်ကြကုန်၏။ ထို့ကြောင့် ပင်လျှင် တခုသောရုပ်မှုန်၏ အဆက်ဆက်ဖြစ်၍ အဆက်ဆက် ပျက်သော ဖြစ်ပျက်ကြိမ်ရေ ကုဋေအတွက်အားဖြင့် ငါးထောင်ရှစ်ရာ ရှစ်ဆယ်နှစ်ကုဋေ ကျော်မျှ ကြိမ်ရေရလျှင် နာမက္ခန္ဓာလေးပါး စိတ်ဝိညာဏ်တရားတို့က ကုဋေ တသိန်းခန့်မျှ အကြိမ်ရေရလောက်အောင် ချုပ်ကြ ပျက်ကြ ကုန်၏။

ဤနာမက္ခန္ဓာလေးပါး နာမ်တရားတို့သည်လည်း မှန်ရိပ်အလားကဲ့သို့ အထင်အရှား အသားမပါကြကုန်သည့်အတွက် လက်ပစ် တတုတ်ခန့် အခါ ဤမျှကြာလျှင် သင်္ချာတွက်ရေ အကုဋေ တသိန်းခန့်မျှသော ကုန်အောင် ချုပ်ကြေကြရကုန်၏။ ဤကား နာမ်တရားတို့၏ အသားမရှိသော အနတ္တဓမ္မ အသာရကသဘောကို အမြက်မျှ ပြဆိုခြင်းတည်း။

ဤတွင် ခန္ဓာငါးပါး ရုပ်နာမ်တရားတို့၏ အသားမရှိသည်၏ အဖြစ်ကို ပြဆိုအပ်သော အသာရကဓမ္မ အနတ္တသဘောနှင့် စပ်သော စကားအရပ်ရပ် အပြီးသတ်သတည်း။

၂၆၁။ သဒါ ဘူတေသု ဌာနေေသု၊
သဒါဘူတာဝ သင်္ခတာ။
နဝပ္ပန္နာ ဣမေ ဓမ္မာ၊
အနာဟံ စ နမာမိကာ။

၂၆၁။ သဒါဘူတေသု၊ ကလလအကြည်ရေ တည်နေသည်မှ ထိုကစ၍ တဘဝလုံးကင်း ဤ ကိုယ်တွင်း၌ အချင်း ခပ်သိမ်း ဖြစ်ဖူးရာ ရှိဖူးရာ မဟုတ်ကုန်သော။ ဌာနေေသု၊ ညီပုပ်နံစွာ ဤခန္ဓာ၌ ဖြစ်ခွင့်ဆိုက်၍ ဖြစ် ထိုက်ရာဟူသမျှ အလုံးစုံသောဌာနတို့၌။ သဒါဘူတာဝ၊ ဖြစ်ဆဲဖန်ကာ ဤခန္ဓာမှာ တရံတခါမျှ မဖြစ်ပေါ်လာဖူးသည်သာလျှင် ဖြစ်ကုန်သော။ သင်္ခတာ၊ အဝိဇ္ဇာစသော ပစ္စည်းအပေါင်း အကြောင်းတရားတို့သည် ပြုပြင် စီဒင်အပ်ကုန်သည် ဖြစ်၍။ နဝပ္ပန္နာ၊ အသစ်အသစ် ဖြစ်ပေါ်လာကုန်သော။ ဣမေဓမ္မာ၊ ရုပ်နာမ်နှစ်ပါး ဤသင်္ခါရတရားတို့သည်။ အနာဟံစ၊ ငါလည်း မဟုတ်ကုန်။ နမာမိကာ၊ ငါနှင့်စပ်ဆိုင်ငါပိုင်ငါ့ဟာ ငါ့ဥစ္စာလည်းမဟုတ်ကုန်။

ယခုပြဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော ကဒါစိပိစသောဂါထာ၊ အသမ္ဘူတာဝစသော ငါသာ၊ သဒါဘူတေသု ဌာနေေသုစသောဂါထာ၊ ၎င်းသုံးဂါထာ၏ အနက် သဘောတို့ကို အကုန်အစင် သိမြင်ပြီးသော ပညာရှိသူတော်ကောင်းအပေါင်း တို့သည်လည်း ထပ်ကာထပ်ကာ နှလုံးသွင်းဖို့ရာ သင့်မြတ်ပါ၏။ ဝရဇိန် လက်နက် မိုးကြိုးစက်ကဲ့သို့ ထက်မြက်သော ပိဋကတ်သုံးပုံ လုံးစုံ မကြွင်း ထိုးထွင်းချင်းနင်း၍ သိဖူးသော ပညာရှင်ကြီးပင် ဖြစ်သော်လည်း သင်္ခတ ဓမ္မ၏ အနိစ္စစသောသဘောကို ထပ်ကာထပ်ကာ နာနာမဝင်ဆန့်လျှင် မိမိ တို့၏ ဝဇီရာဝုဓ တိက္ခဂမ္ဘီရဉာဏ်သည် မဂ်နားဖိုလ်နားသို့ မချင်းမစပ် မကပ် မလျှေ က်နိုင်လတ္တံ့သည်ဖြစ်၍ သိဖူးသော သဘာဝတ္ထဓမ္မလည်း ပရိစယ နည်းပါးသည်အတွက် အိပ်မက်၌ ထီးနန်းစည်းစိမ်ချမ်းသာကို ခံစားရသော သူကဲ့သို့ အဖတ်မတင် ဖြစ်တတ်၏။

၂၆၂။ အဘူတပုဗ္ဗိမေ ဓမ္မာ၊
 နာနာပကာရဇာတိကာ။
 ဒဗ္ဗတော စ အနေကာဝ၊
 ဥဒယတ္တာ ခယေ ခယေ။

၂၆၂။ အဘူတပုဗ္ဗာ၊ ဖြစ်ဆဲခဏ ဤကာလမှ ရှေးရှေးကာလ ရှေးမဆူ၌ မဖြစ်ဖူး မရှိဖူးကြကုန်သော။ နာနာပကာရဇာတိကာ၊ အထူးထူးအပြားပြား များစွာသော ဇာတ်ရှိကုန်သော။ ဣမေဓမ္မာ၊ ရုပ်နာမ်နှစ်ပါး ဤသင်္ခါရ တရားတို့သည်။ ဒဗ္ဗတောစ၊ ဒြပ်အားဖြင့်လည်း။ ခယေခယေ၊ ကုန်တိုင်း ကုန်တိုင်း။ ဥဒယတ္တာ၊ ထပ်ကာထပ်ကာ အသစ်သာလျှင် ဖြစ်ပေါ်လာကြ ကုန်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ အနေကာဝ၊ လက်ပြစ်တတွက်ခန့်အခါ ဤမျှ ကြာလျှင် သင်္ချာတွက်ရေ အကုဋေပေါင်း ထောင်သောင်းမက ပြောင်းလဲ ကြ၍ များပြားလှကုန်သည်သာလျှင်တည်း။

၂၆၃။ ဧကမဟုတ္တမတ္တမိ၊
 ဣမေ ဓမ္မာ အသင်္ခယာ
 ဥပ္ပါဒါ စ နိရောဓာ စ၊
 နိသတ္တာ န စ ပုဂ္ဂလာ။

၂၆၃။ ဧကမဟုတ္တမတ္တမိ၊ ခဏတဖြုတ် တမဟုတ်မျှ အနည်းငယ်သေန ကာလ၌လည်း။ ဥပ္ပါဒါစ၊ ဖြစ်လည်းဖြစ်ကုန်သော။ နိရောဓာစ၊ ချုပ်လည်း ချုပ်ကုန်သော ဣမေဓမ္မာ၊ ရုပ်နာမ်နှစ်ပါး ဤ သင်္ခါရတရားတို့သည် အသင်္ခယာ၊ ရေတွက်ပိုင်းခြား ဂဏန်းထားခြင်းငှာ မတတ်စကောင်းကုန်။ နိသတ္တာ၊ သတ္တဝါလည်း မဟုတ်ကုန်။ နစပုဂ္ဂလာ၊ ပုဂ္ဂိုလ်လည်း မဟုတ်ကုန်။

၂၆၄။ စန္ဒမညူရိယာနဉ္စ၊
 အတ္တဂတုရဂါဒိနံ။
 သီသတော နာမရူပါနံ၊
 ပယဝေဂေါ ဝတာမိတော။

၂၆၄။ စန္ဒိမသုရိယာနဉ္စ၊ လ၊ နေတို့၏လည်းကောင်း အပ္ပဂတုရဂါဒိနံ၊
 ကောင်းကင်တိမ်ယံ မိုးသို့ယုံသည့် လျင်မြန်ဘိခြင်း သိန္ဓောမြင်း စသည်တို့၏
 လည်းကောင်း။ သီသတော၊ လျင်မြန်ခြင်းထက်။ နာမရူပါနံ၊ နာမ်ရုပ်
 တရား ထိုနှစ်ပါးတို့၏။ ဝယဝေဂေ ၊ ဖြစ်၍ပျက်ပုံ အဟုန်ထန်ပြင်း လျင်မြန်
 ခြင်းသည်။ ငတာမိကော၊ မရပ်မနား ဟုန်းဟုန်းသွားသည့် ရထားနေလ
 မကလေလျှင်း သိန္ဓောမြင်းလည်း ယှဉ်ခြင်းမရ လျင်လျှားလှ၍ မုချကေန်
 မြန်သည့်အရေး သာလွန်သေး၏။

၂၆၅။ ဥပ္ပဇ္ဈပ္ပ ဟေတသံ၊
 အသာရာနံ နိရောဓတော၊
 အညော စ လဟုကော ကိဉ္စိ၊
 ဣဓ လောကေ န ဝိဇ္ဇတိ။

၂၆၅။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ အသာရာနံ၊ မျက်တောင်တခတ်ခန့်မျှ တည်တန့်
 နိုင်ရာ ခိုင်မာထင်ရှား အသားလုံးလုံး မရှိကုန်သော။ ဧတေသံ၊ ရုပ်နာမ်နှစ်ပါး
 ထိုသို့ရတရားတို့၏။ ဥပ္ပဇ္ဈပ္ပဇ္ဇ၊ ဖြစ်၍ ဖြစ်၍။ နိရောဓတော၊ လျင်လျင်
 သုတ်သုတ် တဟုတ်ဟုတ်ကျေ၍ ချုပ်ကြွပျောက်ကင်းခြင်းထက်။ အညော၊
 တပါးသော။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုသော။ လဟုကော၊ လျင်မြန်သော သဘော
 တရားသည်။ ဣဓလောကေ၊ ဤလောက၌။ နဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ။

၂၆၆။ ဝတ္ထုနိစေဝနာမာနိ၊
 ယုဂံယုဂံခဏေခဏေ။
 ဟုတ္တာ ဟုတ္တာ နိရုဇ္ဈန္တိ၊
 နတ္ထိကိဉ္စိသဿတာ။

၂၆၆။ ဝတ္ထုနိစေဝ၊ နာမ်တရားတို့၏ မှီရာပြုလုပ် ဝတ္ထုရုပ်တို့သည်
 လည်းကောင်း။ နာမာနိစ၊ ဝတ္ထုရုပ်မှန် ရူပက္ခန္ဓာ၌ ဖန်ဖန်ပေါ်ငြား နာမ်
 တရားတို့သည်လည်းကောင်း။ ယုဂံယုဂံ၊ အစုံအစုံ။ ခဏေခဏေ၊ ခဏတိုင်း
 ခဏတိုင်း ဟုတ္တာဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍ ဖြစ်၍။ နိရုဇ္ဈန္တိ၊ မရပ်မစဲ တသွန်ထဲ ချုပ်
 ကုန်၏။ ဣဿ၊ ဤလောက၌။ ကိဉ္စိ၊ စိုးစဉ်းမျှ။ သဿတာ၊ မြဲကုန်သော
 သင်္ခါရတရားတို့သည်။ နတ္ထိနသန္တိ၊ မရှိကုန်။

ခဏတိုင်း ခဏတိုင်း အဆိုင်းမရှိ ဖြစ်ပေါ်၍နေသော နာမက္ခန္ဓာလေးပါး နာမ်တရားတို့နှင့် ၎င်းနာမက္ခန္ဓာလေးပါး၏ မှီရာအစုံ ဝတ္ထုရုပ်တို့နှင့် ဤသို့ ရုပ်တို့နှင့် နာမ်တို့နှင့် အစုံစုံ ခန္ဓာကုန်စဉ်တိုက် ပျက်၍လိုက်သည်ကိုလည်း အထူး နှလုံးသွင်းဖို့ရာ ကောင်းလှ၍ “ဝတ္ထုနိ စေဝ နာမာနိ” စသော ဤဂါထာကို ဆိုပေသည်။ နာမက္ခန္ဓာလေးပါး မပေါ်မပေါက် မဆိုက် ရောက်ရာ ကြွင်းသမျှ ရူပက္ခန္ဓာကြီးကို အိမ်နေသူ လူတယောက်မျှမရှိ လုံးလုံး ဆိုတ်သွဉ်း၍နေသော ရွာပျက်ကြီးကဲ့သို့ နှလုံးသွင်းရာ၏။

၂၆၇။ ဒဗ္ဗတော စ နာမဓမ္မာ၊

ဌာနတော စ ခဏေဏေ၊

အနေကကောဋိသင်္ကန္တာ၊

ဥပ္ပဇ္ဈန္တိ ဝယန္တိ စ။

၂၆၇။ နာမဓမ္မာ၊ နာမ်တရားတို့သည်။ ဒဗ္ဗတော စ၊ ဒြပ်အားဖြင့် လည်းကောင်း။ ဌာနတော စ၊ တည်ရာအားဖြင့်လည်းကောင်း။ ခဏေဏေ၊ ခဏတိုင်း ခဏတိုင်း။ အနေကကောဋိသင်္ကန္တာ၊ သင်္ချာတုတ်ရေ အကုဋေ ပေါင်း ထောင်သောင်းမက ပြောင်းလဲကြကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဥပ္ပဇ္ဈန္တိ စ၊ ဖြစ်လည်း ဖြစ်ကုန်၏။ ဝယန္တိ စ၊ ပျက်ည်လး ပျက်ကုန်၏။

အနေကကောဋိသင်္ကန္တာကို နှစ်ပုဒ်မခွဲ တပေါင်းတည်း ယောဇနာခြင်း သည် လိုအပ်သော အနိစ္စစသော အနက်ကို ကောင်းစွာပြနိုင်သော မိမိတို့ မြန်မာဘာသာ အကြားအကြား၌ ပြောဆိုသုံးစွဲနေကျမဟုတ်၍ ရုတ်ခြင်း အနက်ကို သိခဲ ထင်ခဲသော မာဂဗဟူသော ဘာသန္တရလျှင် အာရုံရှိသော ဝိထိစိတ္တုပ္ပါဒ် မညွှန်မူ၍ မိမိတို့မြန်မာဘာသာကို တဖြောင့် တတန်းတည်း ရုတ်ရသဖြင့် အနိစ္စစသော လိုအပ်သောအနက် တွက်ကွက်ကွင်းကွင်း ဉာဏ်၌ ထင်လင်း၍ ကျေးဇူးအထူးများကြစေခြင်းငှာ တပေါင်းတည်း ယောဇနာ ပေသည်။ ဤကျမ်း၏ အစ၊ အလယ်၊ အဆုံး သုံးပါးလုံးတို့၌ ဤကဲ့သို့သော အနက်ကို တွေ့လျှင် ဤသဘောအတိုင်းသာ မှတ်ကုန်ရာ၏။

(တတိယအကြိမ်)၂၂

၂၆၀၊ ပုရိမေ ပစ္စိမေ တာနိ၊
 ဝါမဘာဂေ ဟိ ဒက္ခိဏေ။
 ဟေဋ္ဌိမုပရိဘာဂေ စ၊
 ကေဒါ ဟောန္တိ မဇ္ဈိမေ။

၂၆၀။ ဟိသစ္စံ၊ မုနိ၏။ တာနိ၊ ထိုဌာနမမြဲ တည်ရာလဲ၍ လွဲကာ
 ပြောင်းကာ ဖြစ်ပေါ်လာကုန်သော နာမ်တရားတို့သည်။ ကေဒါ၊ ရံခါ။
 ပုရိမေ စ၊ ရှေ့အဖို့၌လည်းကောင်း။ ပစ္စိမေ စ၊ နောက်အဖို့၌လည်းကောင်း။
 ဝါမဘာဂေ စ၊ လက်ဝဲအဖို့၌လည်းကောင်း။ ဒက္ခိဏေ စ၊ လက်ျာအဖို့၌
 လည်းကောင်း။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ပေါ်လာကုန်၏။ ကေဒါ၊ ရံခါ။ ဟေဋ္ဌိမုပရိ-
 ဘာဂေ စ၊ အထက်အဖို့၊ အောက်အဖို့၌လည်းကောင်း။ မဇ္ဈိမေ စ၊ အလယ်
 အဖို့၌လည်းကောင်း။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ပေါ်လာကုန်၏။

၂၆၁။ နာမာနီစေဝ ရူပါနိ၊
 အာဝဇ္ဇန္တာ ခဏေ ခဏေ။
 သတေရိတာဝ ဝေဂေန။
 ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ ဝယန္တိ စ။

၂၆၁။ နာမာနီစေဝ၊ နာမ်တရားတို့သည် လည်းကောင်း။ ရူပါနိ စ၊
 ရုပ်တရားတို့သည် လည်းကောင်း။ ခဏေ ခဏေ၊ ခဏတိုင်း ခဏတိုင်း။
 အာဝဇ္ဇန္တာ၊ ဘင်နှင့်ဥပါဒ် ရှုပ်ယှက်ခတ်လျက် မပြတ်မစဲ တသဲသဲနှင့် အမြဲ
 မတည် ဝဲကဲ့သို့လည်ကုန်လျက်။ သတေရိတာဝဝေဂေန၊ ဖြစ်ပျက်နှစ်တန်
 လျှပ်စစ်ဟန်သို့ ရုပ်နာမ်နှစ်ဖြာ ဤခန္ဓာမှာ မြန်စွာအတိုင် အကုန်ငှင်၍
 လျင်လှသော အဟုန်ဖြင့်။ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ စ၊ ဖြစ်လည်း ဖြစ်ကုန်၏။ ဝယန္တိ စ၊
 ပျက်လည်း ပျက်ကုန်၏။

“နာမာနီ စေဝ ရူပါနိ၊ အာဝဇ္ဇန္တာ ခဏေ ခဏေ” အစရှိသော
 ဤဘာဝနာဂါထာ၌ ‘အာဝဇ္ဇန္တာ’ ဟူသောပုဒ်၏အရ ခန္ဓာငါးပါး ရုပ်နာမ်
 တရားတို့၏ ခဏမစဲ အမြဲမတည် ဝဲကဲ့သို့လည်၍ ဖြစ်ကြ ပျက်ကြပုံကား-

ကံ၊စိတ်၊ဥတု၊ အာယာရဟုဆိုအပ်ကုန်သော အကြောင်းတရား လေ
ပါးတို့ကြောင့် တဖွားဖွား ဖြစ်ပေါ်၍နေကုန်သော စတုဇရုပ်တို့သည် မိမိ
တို့၏ အပျက်အပျက်၌ အဆက်အဆက်ကုန်သော ဥတုဇရုပ် အသစ်အသစ်
တို့ကို မိမိတို့၏ သတ္တိအားလျော်စွာ အခါမလင့် အဆင့်ဆင့် ဖြစ်စေကြ
ကုန်၏။

ဤသို့ အစဉ်မပျက် ဆက်လက် ဖြစ်ပေါ်ကြရာ၌ ရံခါ လက်ျာအဖို့မ
သည် လက်ဝဲအဖို့သို့ လည်းကောင်း။ လက်ဝဲအဖို့မသည် လက်ျာအဖို့သို့
လည်းကောင်း။ ရံခါ ရှေ့အဖို့မသည် နောက်အဖို့သို့ နောက်အဖို့မသည်
အရှေ့အဖို့သို့ လည်းကောင်း။ ရံခါ အထက်အဖို့မသည် အောက်အဖို့
အောက်အဖို့မသည် အထက်အဖို့သို့လည်းကောင်း ဤသို့သော နည်းအားဖြင့်
တပါးသော ရုပ်ကလာပ်တို့ မပေါ်မရောက် ချုပ်ပျောက်ကြရာ ပရိစ္ဆေဒါ
ကာသ ပေါက်ရရာသို့ လည်းကောင်း။ ဤရူပကာယ၌ တလျှပ်လျှပ်တရွရွ
ထကြမေ့နှောက်၍ ကသောက် ကရောက်နေသော လေအဓိကဓာတ် လေ
ကလာပ် ရှင်မြူးသဖြင့် လေအတူး ခေါင်းလှည့်၍ပေးရာသို့ လိုက်၍လည်း
ကောင်း ၊ တစိုက်စိုက် တလျှပ်လျှပ် အတပ်ထပ် အဖုံအဖုံ ပြန်ကာ လှန်ကာ
တချာချာ တွေ့လှည့်၍ ဖြစ်ကြရ ပျက်ကြရကုန်၏။ ရထရေဏုမြူတခုမျှ
ရုပ်အစုရှိရာ၌ ပင်လျှင် ဝဲလှည့်၍ ဖြစ်နိုင် ပျက်နိုင် လောက်အောင်
(နှစ်သန်း သုံးသိန်းသုံးသောင်း နှစ်ထောင် ရှစ်ရာ) မျှလောက်ကုန်သော
ရုပ်ကလာပ်တို့ကို ရအပ် ရထိုက်ကုန်သည်ဖြစ်၍ အလွန် သိမ်မွေ့လည်း
သိမ်မွေ့ကြကုန်၏။

လက်ပစ်တတုက်ခန့်အခါ ဤမျှလောက်ကြာသော ခဏ၌ပင်လျှင် တခါ
တခုသော ဥတုဇရုတ် ရုပ်ကလာပ်အမှုန်တို့သည် သင်္ချာတုက်ရေ အကုဋေ
ပေါင်း ငါးထောင်ကျော်ခြောက်ထောင်ခန့်မျှ အကြိမ်ရေ ရလောက်အောင်
ဆက်သက်၍ ဖြစ်နိုင် ပျက်နိုင်ကြကုန်၏။ များသောအားဖြင့် မိမိတို့ဖြစ်
ပျက်ရာ ဥပစာအတွင်း နယ်အကျဉ်း၌ ဖြစ်ကြပျက်ကြကုန်၏။ မီးကင်း မီးခိုး
ဓာတ်ခိုး ဓာတ်မွေ့ ဓာတ်ငွေ့ ဓာတ်သက်ခေါ်သော ရုပ်ကလာပ်တို့သည်
ကား ဖဝါးမှသည် ကံဖျား ဦးခေါင်းရောက်၊ ဦးခေါင်းဆံဖျားမှသည်
ဖဝါးရောက် သွေးကြော သွေးချောင်းသို့ လိုက်၍ လည်းကောင်း၊ အသား
ကြို့ အသားကြား အားကြီး အာကာသပေါက် ချောင်ရာသို့လိုက်၍ လည်း

ကောင်း၊ သုတ်အဆက်ဆက် တက်၍ သက်၍ ဖြစ်ခြင်း ပျက်ခြင်းတို့သည် လည်းကောင်း ကိုယ်အလုံး၌ နေ့နေ့ ညည ထကြ၍ ဖြစ်ပေါ်၍ နေကြကုန်သော ကိုယ်ငွေ့ခေါ် ရုပ်ကလာပ် တို့သည်လည်း ကြဲကြဲ ပါးပါး စိုးစဉ်း အားဖြင့် ဗဟိဒ္ဓအပဖြစ်သော လေဓာတ်၊ ရေဓာတ်၊ မြေဓာတ်တို့က လကျာမှ ဆို့ပိတ်ဆီးတား၍ လက်ဝဲအဖို့သို့ လည်းကောင်း၊ လက်ဝဲအဖို့မှ ဆို့ပိတ်ဆီးတား၍ လကျာအဖို့သို့ လည်းကောင်း၊ ရှေ့အဖို့မှ ဆို့ပိတ်ဆီးတား၍ နောက်အဖို့သို့လည်းကောင်း၊ နောက်အဖို့မှ ဆို့ပိတ်ဆီးတား၍ ရှေ့အဖို့သို့လည်းကောင်း ထွက်၍ တို့ခေါက်တဖန် ပြန်လှန်ဆုတ်နစ်လျက် ဖြစ်ခြင်း ပျက်ခြင်းတို့သည် လည်းကောင်း ဤသို့သောနည်းဖြင့် မိမိတို့၏ ဘုတ်အဆက်ဆက် သွားရာစခန်း အလှမ်းအကျယ် ဝဲလှည့်၍ ဖြစ်ကြပျက်ကြကုန်သော ရုပ်ကလာပ်တို့သည်လည်း ရူပကာယ အတ္တဘော၌ များစွာပင် ရှိကြကုန်၏။

နာမ်တရားတို့၏ ဝဲကဲ့သို့လည်း၍ ဖြစ်ခြင်း ပျက်ခြင်း တို့သည်ကား ကခုတည်းသော အာရုံ၌ပင်လျှင် ပဉ္စဒ္ဓါရိက ဝိထိစိတ်တို့၏ အပြန်ပြန် အလှန်လှန် အဖန်တလဲလဲ အမြဲမတည် ဝဲကဲ့သို့လည်း၍ ဖြစ်ခြင်း ပျက်ခြင်း တို့ကိုထားဘိဦး ဟဒယဝတ္ထု ရုပ်အစဉ်ပင် ဘပင်ဝဲ ရ ဇောဝါရအားဖြင့် ဌာနမမြဲ တည်ရာလဲ၍ တသံသ့ တဖွဲဖွဲ ဝဲလှည့်၍ နာမ်တရားတို့၏ ဖြစ်ခြင်း ပျက်ခြင်း တို့သည်လည်း ထင်ရှားပါကုန်၏။

ဤကား အာဝဇ္ဇန္တာဟူသောပုဂ္ဂိုလ်၏ အနက်အဓိပ္ပာယ်ပေါင်း ရုပ်နာမ် တရားတို့၏ မပြတ်မစဲ အမြဲမတည် ဝဲကဲ့သို့လည်း၍ ဖြစ်ကြပျက်ကြပုံကို ပြဆို အပ်သော အရာတည်း။

၂၇၀။ နဒီသောတာဝ နာမာနိ။
 ရူပါနိ စ သဟေတုတော။
 အတ္ထိဇ္ဇနာ ပဝတ္တန္တိ။
 ဝယန္တိ စ အသာရမတာ။

၂၇၀။ နာမာနိစ၊ နာမ်တရားတို့သည်လည်းကောင်း။ ရူပါနိစ၊ ရုပ်တရား တို့သည်လည်းကောင်း။ သဟေတုတော၊ အင်္ဂုဇာစသော ပစ္စည်းအပေါင်း မိမိတို့၏ အကြောင်းတို့ကြောင့်။ အတ္ထိဇ္ဇနာ၊ မျက်တောင် တခတ် ခန့်မျှ

ရပ်တန့်ပြတ်စဲခြင်း မရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ နဒီသောတာဝံ၊ မြစ်ရေအယဉ်တို့ ကဲ့သို့။ ပဝတ္ထန္တိစ၊ ဖြစ်လည်းဖြစ်ကုန်၏။ အသာရတော၊ တံလျှပ်အလား မှန်ရိပ်များကဲ့သို့အသားမရှိကုန်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဝယန္တိစ၊ ပျက်လည်း က်ကုန်၏။

“နဒီသောတာဝံ နာမာနိ၊ ရူပါနိ စ သဟေတုတော” အစရှိသော ဤဘာဝနာဂါထာ၌ ရုပ်နာမ်နှစ်ပါး သင်္ခါရတရားတို့၏ မြစ်ရေအယဉ် ကဲ့သို့ တစဉ်တည်း ဖြစ်ကြပျက်ကြပုံကား လျင်စွာသော ရေအယဉ်သည် တစဉ်တည်းစီး၍နေသော မြစ်၏ အနီးကမ်းပါး ရေစနား၌တည်၍ ရေ အယဉ်ကိုရှုသောယောက်ျား၏ မျက်မှောက်သို့ စီရောက်၍ လာသမျှကုန် သော ရေတို့သည် လေးတောင်ခန့် ငါးတောင်ခန့် နက်သည်မှုလည်း ဖြစ်စေ၊ ဆယ်တောင်၊ ဆယ့်ငါးတောင်ခန့် နက်သည်မှုလည်း ဖြစ်စေ၊ ထို ယောက်ျား၏မျက်မှောက်သို့ ရောက်ရောက်လာသမျှကုန်သော ထိုရေအယဉ် တို့သည် ထိုမြင်ရာအရပ်၌ ခဏတိုင်းခဏတိုင်း မဆိုင်းမရပ် အောက်သဲစပ်သို့ ထိအောင် တဟုန်တည်း တကုန်တည်း ကုန်ပျောက်၍နေကုန်၏။

တကုန်တည်းကုန်ပျောက်၍နေကုန်သော်လည်း အထက်မြစ်ညာရေကျရာ ချောင်းမြောင်းတို့မှ ပေါင်းစု၍လာကြကုန်သော ရေအယဉ်တို့သည် တစဉ် တည်း လိုက်၍နေကြခြင်းကြောင့် ထိုမြစ်ရေအပြင်သည် အစဉ်တန်းတန်း သွားမြဲလမ်း၌ မခန်းမခြောက် အဟောက်အရွင်းမရှိ ပကတိ တည်မြဲတည် နေသကဲ့သို့ ထို့အတူ သတ္တဝါတို့၏ အတ္တဘောရုပ်ကလာပ် အထပ်ထပ် ပေါင်းစု၍ အထူအခဲတခုထဲကဲ့သို့ဖြစ်၍နေကြကုန်သောရုပ်မှုန်ရုပ်မှားတို့သည် လည်းအလွှားလွှား အထပ်ထပ် ပြတ်၍ပြတ်၍ တချုပ်ထဲ တပျက်ထဲ တကုန် ထဲတခန်းထဲ ချုပ်ပျက်ကုန်ခန်း၍ လိုက်ကြကုန်၏။ ဤသို့ဖြစ်လာပေါ်လာ မကြာသုတ်သုတ် တဟုတ်ဟုတ် ချုပ်ပျက်ကုန်ခန်းကုန်လျက် အပျက်အစီး မရှိသကဲ့သို့ ပကတိ တည်နေနိုင်ကြခြင်း သည်ကား စမ်းချောင်းလေးခုမှ ပေါင်းစု၍ ကျေးဇူးပြုခံရသော မြစ်၏ပုံဟန် ကံကြောင့်ဖြစ်သော ရုပ်မှုန် ရုပ်မှား ဥတုကြောင့်ဖြစ်သော ရုပ်မှုန်ရုပ်မှား အာဟာရကြောင့် ဖြစ်သော ရုပ်မှုန်ရုပ်မှား ကလာပ်မှုန်ကလာပ်မှားတို့သည် မြစ်ကြီးအသွင် စီးရေယဉ်သို့ ဖြစ်စဉ်မပြတ် တလျှပ်လျှပ်နှင့် ရှက်စပ်အများ တဖွားဖွားပင် မနားမဆတ် တရိပ်ရိပ်တလစ်လစ် အသစ်စဉ်တိုက် တဖြစ်တည်းဖြစ်၍ လိုက်ကြခြင်းကြောင့်

ချုပ်ပျောက်ကုန်ခန်းခြင်းမရှိသော ပကတိ နိစ္စကောင်တွေကဲ့သို့ ဝိပဿနာ ပညာအရောင် မပြောင်မလင်း အဝိဇ္ဇာမှောင်တွင်းမှ အချင်းခပ်သိမ်း မထွက်ခဲ့ကြရဖူးသေးကုန်သော ပုထုဇဉ်မန္တ အနန္တသတ္တဝါ တို့သူငါတို့က မှတ်ထင်၍နေကြရကုန်၏။

နာမက္ခန္ဓာလေးပါး နာမ်တရားတို့သည်ကား အာရုံခြောက်ဖြာ ဆိုက် ရောက်ကဋ္ဌာန ဤရူပကာယ၌ နှစ်မှုန် သုံးမှုန် စသည်တို့ဖြင့် ပြိုင်ဆိုင်၍ ဖြစ်ပေါ်မှုတာ မဟုတ်သောကြောင့် တကောင်လုံး ရုပ်အံ့မှာ တမှုန်တမှုန်သာ ဖြစ်၍ အပျက်အပျက်၌ တမှုန်တမှုန်သာ ဆက်လက်ဖြစ်ပေါ်ကြပါကုန်လျက် လက်ပစ်တတိုက်ခန့် အခါမှာပင် အကုဋေ တသိန်းမျှလောက် တောက် လျှောက်စဉ်တိုက် နာမ်တရားတို့၏ ဖြစ်ပျက်၍လိုက်ကြကြောင်းကို ကျမ်းဂန် တို့က မိန့်ဆိုတော်မူကြသည်ကို ထောက်သဖြင့် ရေအယဉ် ဆီမီးအလှုံတို့ ထက်ပင် အစဉ်မပျက် အသစ်ဆက်လက်ကြ၍ ဖြစ်ပျက်ကြပုံ အဟုန် သာ လွန်၍ မြန်သည် ၏အဖြစ်ကို သိအပ်သိထိုက်ကုန်၏။

ဤကား ခန္ဓာငါးပါး ရုပ်နာမ်တရားတို့၏ မြစ်ရေအယဉ်ကဲ့သို့ တစဉ် တစဉ် ဖြစ်ပျက်၍နေကြပုံကို ပြဆိုအပ်သော အချက်အရာတည်း။

၂၇၁။ နာမာနုဉ္ဇာပိ ရူပါနံ၊
အသာရာနံ ပရာပရံ။
ဆိန္ဒကွဏော အလဒ္ဓေါဝ၊
ဥဒယဿ ဝယဿ စ။

၂၇၁။ အသာရာနံ၊ အသားမရှိကုန်သော။ နာမာနုဉ္ဇာပိ၊ နာမ်တရား တို့၏လည်းကောင်း။ ရူပါနုဉ္ဇာ၊ ရုပ်တရားတို့၏လည်းကောင်း။ အပရာပရံ၊ အဆက်ဆက်။ ဥဒယဿစ၊ ဖြစ်ခြင်း၏ လည်းကောင်း။ ဝယဿစ၊ ပျက် ခြင်း၏လည်းကောင်း။ ဆိန္ဒကွဏော၊ မျက်တောင်တခတ်ခန့်မျှ အဖြစ်မထပ် ရပ်တန့်မကြွ ပျက်၍နေသော ခဏကို။ အလဒ္ဓေါဝ၊ မရအပ်သည်သာ လျှင်ကတည်း။

၂၇၂။ ပုရိမာ ပုရိမာ ဓမ္မာ၊
 သြဟာယေဒ္ဓဟာယ ပစ္ဆိမေ၊
 သင်္ခါရာနံ ဝဿိ ယာတာ။
 အသန္တိဋ္ဌာ ကဒါစိပိ။

၂၇၂။ ပုရိမာပုရိမာ၊ ရှေ့ရှေ့၌ဖြစ်ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ ရုပ်နာမ်နှစ်ပါး သင်္ခါရတရားတို့သည်။ ပစ္ဆိမေ၊ နောက်နောက်၌ဖြစ်ကုန်သော ရုပ်နာမ်နှစ်ပါး သင်္ခါရတရားတို့ကို။ သြဟာယသြဟာယ၊ စွန့်၍စွန့်၍။ ကဒါစိပိ၊ တရံတခါ မျှလည်း။ အသန္တိဋ္ဌာ၊ တန်နားရပ်ဆိုင်းခြင်း မရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ သင်္ခါရာနံ၊ သင်္ခါရတရားတို့၏။ ဝဿိ၊ ပေါ်လာကြပြုတ် တဟုတ်ဟုတ်နှင့် သုတ်သုတ် တောက်လျှောက် ချုပ်ပျောက်ရာအမှန် အနိစ္စနိုင်ငံသို့။ ယာတာ၊ အစဉ် တစိုက် လိုက်ကြကုန်၏။ သင်္ခါတာ၊ ကံ၊ အာဟာရ စသည်ရုံးပေါင်း အကြောင်းတရားတို့သည် ပြုပြင်စီရင်အပ်ကုန်သော သင်္ခါတ တရားတို့သည်။ အနိစ္စာယေဝ၊ အမြဲ မရှိကုန်သည်သာလျှင်တည်း။

၂၇၃။ နာမရူပါနိ ပုဗ္ဗာနိ၊
 န ဝိဇ္ဇန္တိ နုဝေ နုဝေ။
 ဌပေတွာ ဧတ္ထ သင်္ခါရာ၊
 အနိစ္စာဝ ခယာ ဝယာ။

၂၇၃။ နုဝေ နုဝေ၊ အသစ်အသစ် ဖြစ်ပေါ်လာကြကုန်သော ရုပ်နာမ် နှစ်ပါး သင်္ခါရတရားတို့ကို။ ဌပေတွာ၊ ချန်ထား၍။ ပုဗ္ဗာနိ၊ ရှေ့ရှေ့ ကာလ ရှေ့ခဏ၌ဖြစ်ကုန်သော။ နာမရူပါနိ၊ နာမ်ရုပ်နှစ်ပါး သင်္ခါရတရားတို့သည်။ ဧတ္ထ၊ မပြတ်မစဲ တဖွဲ့ဖွဲ့နှင့် ဖြစ်ဆဲရုပ်နာမ် ခန္ဓာပဉ္စက ဤ သင်္ခါရတရား အစဉ်။ နဝိဇ္ဇန္တိ၊ ယမ်းပုံမီးကျ ရှာမရသို့ ခဏမစဲ တသဲသဲနှင့် တသွန်ထဲကုန် တဟုန်ထဲဆက် လျှပ်စစ်ပြက်သို့ လက်ပြစ်တတိုက်ခန့်အခါ ဤမျှကြာလျှင် သင်္ချာတိုက်ရေ အကုဋေပေါင်း ထောင်သောင်းမက ပျက်ကုန်ကြ၍ ဖြစ် သမျှ အထပ်ထပ် ရုပ်ခာတ်နာမ်ခာတ် ဘယ်သည်ခာတ်မျှ အဖတ်မတင် အကုန်နှင့်၍ သင်္ခါရအစု ကွယ်ပျောက်မှုကြောင့် ငါဟုမှတ်ရန် ဘယ်နာမ် တခု ဘယ်ရုပ်မျှ တစတမှုန် မရှိကြကုန်။ သင်္ခါရာ၊ ပေါ်လာသမျှကုန်သော

ရုပ်နာမ်နှစ်ပါး သင်္ခါရတရားတို့သည်။ ခယာ၊ ကုန်ခန်းတတ်သောသဘော ရှိကြကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဝယာ၊ ပျက်တတ်သောသဘော ရှိကြကုန်သည်ဖြစ်၍။ အနိစ္စာဝ၊ ဖြစ်လာပျက်ရ မမြဲကြသော အနိစ္စတရားတို့သည်သာလျှင်တည်း။

၂၇၄။ ပုရိမာ ပုရိမာ ဓမ္မာ၊
သီဃံ သီဃံ ဝယံ ဂတာ။
ပစ္ဆာ ပစ္ဆာ နဝုပ္ပန္နာ။
သင်္ခတဓမ္မာဝ သဏ္ဍိတာ။

၂၇၄။ ပုရိမာ ပုရိမာ၊ ရှေ့ရှေ့၌ ဖြစ်ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ ရုပ်နာမ် နှစ်ပါး သင်္ခါရ တရားတို့သည်။ သီဃံ သီဃံ၊ လျင်စွာလျင်စွာ။ ဝယံ၊ ကုန်ခြင်းပျက်ခြင်းသို့။ ဂတာ၊ ရောက်ကြရကုန်၏။ ပစ္ဆာပစ္ဆာ၊ နောက် နောက်သောကာလ ရောက်ဆဲဖြစ်သောခဏ၌။ နဝုပ္ပန္နာ၊ အသစ်အသစ် ဖြစ်ပေါ်လာကုန်သော။ သင်္ခတဓမ္မာဝ၊ ရုပ်နာမ်နှစ်ပါး သင်္ခါရတရားတို့ သည်သာလျှင်။ သဏ္ဍိတာ၊ တခဏတခဏ တည်လာကြကုန်၏။

၂၇၅။ အနုပ္ပန္နာ ဝုပ္ပဇ္ဈန္တိ၊
ဥပ္ပန္နာစ နိရုဇ္ဈရေ။
ပုနပ္ပုနံ၊ ဘဝိဿန္တိ၊
နိရုဇ္ဈိဿန္တိ နာဂတေ။

၂၇၅။ အနုပ္ပန္နာ၊ ယခုဘဝ ပစ္စုပ္ပန်နှင့် ဘဝများစွာ သံသရာက တစ် တခါမျှ မဖြစ်ပေါ်လာဖူးကုန်သော ရုပ်နာမ်နှစ်ပါး သင်္ခါရတရားတို့သည် သာလျှင်။ ဥပ္ပဇ္ဈန္တိ၊ အသစ်အသစ် ဖြစ်ပေါ်လာကုန်၏။ ဥပ္ပန္နာစ၊ အသစ် အသစ် ဖြစ်ပေါ်လာကုန်သော ရုပ်နာမ်နှစ်ပါး သင်္ခါရတရားကိုသည်လည်း။ နိရုဇ္ဈရေ၊ လျင်လျင်သုတ်သုတ် တစဉ်တည်း ချုပ်ကြကုန်၏။ အနာဂတေ၊ ရှေ့ရှုမျက်မှောက် မရောက်သေးရာ နောက်အခါ၌လည်း။ ပုနပ္ပုနံ၊ အဖန်ဖန် အတပ်တပ်။ ဘဝိဿန္တိ၊ ဖြစ်လည်း ဖြစ်ကြကုန်ဦးလတ္တံ့။ နိရုဇ္ဈိဿန္တိ၊ ချုပ်လည်း ချုပ်ကုန်ဦးလတ္တံ့။

၂၇၆။ သဒါ ဝေမဗောဇ္ဈိန္ဒါ၊
ဒါရာ ဥဒယဗ္ဗယာ။
ပဏ္ဍိတေန ဝိရာဂါယ၊
ဒဗ္ဗဗ္ဗာ ဉာဏစက္ခန္ဓာ။

၂၇၆။ ဝေ၊ ဤသို့။ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း။ အဗောဇ္ဈိန္ဒါ၊ မျက်တောင်
တခတ်မျှ ရပ်တန့်ပြတ်စဲခြင်းမရှိ။ ဥဒယဗ္ဗယာ၊ အကြိမ်ကြိမ် အဆက်ဆက်
ဖြစ်ပျက်၍နေကုန်သော။ သဒါရာ၊ ရုပ်နာမ်နှစ်ပါး သဒါရတရားတို့ကို။
ပဏ္ဍိတေန၊ ပညာရှိသည်။ ဝိရာဂါယ၊ ဒုက္ခ၊ ဒေါမနဿ၊ စသည်များစွာ
ခါခါထပ်လောင်း ဆင်းရဲပေါင်း၏ ကြောင်းရင်းမူလ ရာဂကိုယ်တိုင်း
ကင်းစေခြင်းငှာ၊ ဉာဏစက္ခန္ဓာ၊ ရုပ် နာမ် နှစ်ဖြာ ကြောင်းခြင်းရာကို
ကောင်းစွာသိမှ ဉာဏစက္ခန္ဓာဖြင့်။ ဒဗ္ဗဗ္ဗာ၊ အဖန်ဖန် အထပ်ထပ် ရှုအပ်
ရှုထိုက်ကုန်၏။

၂၇၇။ ဇာတာ ဇာတာ ဣမေ ဓမ္မာ၊
ဧကဝေဂါ နိရောဓတော။
အဋ္ဌိတာ ခဏမတ္တမ္ပိ၊
ခယံ ယန္တိ ပရာပရံ။

၂၇၇။ ဇာတာဇာတာ၊ ဖြစ်ဖြစ်သံမျှကုန်သော။ ဣမေဓမ္မာ၊ ရုပ်နာမ်
နှစ်ပါး ဤသဒါရတရားတို့သည်။ ဧကဝေဂါနိရောဓတော၊ အနိစ္စဓမ္မ မမြဲ
ကြ၍ ခဏမစဲ တလဲသဲနှင့် တသွန်တည်းကုန် တဟုန်တည်း ချုပ်ခြင်း
ကြောင့်။ ခဏမတ္တမ္ပိ၊ မျက်တောင်တခတ် လျှပ်စစ်တပြက် လက်ပြစ်တတွက်
ခန့်ကာလ တခဏမျှလည်း။ အဋ္ဌိတာ၊ တန့်နားရပ်တိုင်းခြင်း မရှိကုန်မူ၍။
အပရာပရံ၊ အဆက်ဆက်။ ခယံ ယန္တိ၊ ပေါ်လာသရွေ့ ရှေ့နောက်စဉ်တိုက်
တသွန်တည်းကုန်၍ လိုက်ကြကုန်၏။

၂၇၈။ ဇာတာ ဇာတာ ဣမေ ဓမ္မာ၊
အသာရတ္တာ ခဏေ ခဏေ။
ပဋ္ဌလံ ပဋ္ဌလံ ယန္တိ၊
သောဇ္ဈိ သောဇ္ဈိ ခယံ ဝယံ။

၂၂၀။ ဇာတာဇာတာ၊ ဖြစ်ဖြစ်သမျှကုန်သော။ ဣမေဓမ္မာ၊ ရုပ်နာမ် နှစ်ပါး ဤသင်္ခါရ တရားတို့သည်။ ခဏေခဏေ၊ ခဏတိုင်း ခဏတိုင်း။ အသာရတ္တာ၊ အိပ်မက်အဟန် မှန်ရိပ်အလား တံလျှပ်များကဲ့သို့ အသား လုံးလုံး မရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ပဋ္ဌလံပဋ္ဌလံ၊ အထပ်ထပ် အလွှားလွှား။ ဆေဇ္ဈဆေဇ္ဈ၊ ပြတ်၍ ပြတ်၍။ ခသံ ကုန်ခြင်းသို့။ ဝယံ၊ ပျက်ခြင်းသို့။ ယန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏။

ဇာတာ ဇာတာ ဣမေ ဓမ္မာ အစရှိသော ဤဘာဝနာဂါထာ၌။ ပဋ္ဌလံပဋ္ဌလံ ဟူသောပုဒ်၏အရ ခန္ဓာငါးပါး ရုပ်နာမ်တရားတို့၏ အထပ်ထပ် အလွှားလွှား ပျက်ပြားကြပုံဝယ် အဓိပ္ပာယ်သဘောကား—

စက္ခုဒွါရ၊ သောတဒွါရ စသော ဒွါရခြောက်ပါး နာမ်တရားတို့၏ ဝင်ရောက်ဖြစ်ပေါ်ရာဌာန ခြောက်တံခါးမှ အကြောင်းအားလျော်စွာ ဖြစ်ပေါ်လာကြကုန်သော နာမက္ခန္ဓာလေးပါး နာမ်တရားတို့၏ ဖြစ်တုန်း ဖြစ်ဆဲ ဖြစ်ခိုက်ဖြစ်စသည် ဥပါဒ်ခဏမည်၏။ ပျက်ခြင်းသို့ ရှေ့ရှုလျက် မပျက်မီ တည်ဆဲသောခဏသည် ဌီခဏမည်၏။ အကြွင်းမဲ့ ကြွဆဲ ချုပ်ဆဲ ပျက်ဆဲ ကုန်ဆဲသော ခဏသည် ဘင်ခဏမည်၏။

ဤသို့လျှင် နာမက္ခန္ဓာလေးပါး တမှုန် တမှုန်သော နာမ်တရားတို့၌ ဥပါဒ်ခဏ၊ ဌီခဏ၊ ဘင်ခဏဟူ၍ သုံးပါး သုံးပါးကုန်သော ခဏငယ်တို့ကို ရအပ် ရထိုက်ကုန်၏။ ခဏငယ်ဟူသော စကားကို အခါငယ် အခါတို့ကို ဆိုသောစကားဟူ၍ မှတ်ရာ၏။

ဤသို့ တမှုန် တမှုန်ကုန်သော နာမ်တရားအစုဝယ် ခဏငယ် သုံးခု သုံးခု တို့ကို ရအပ်ရကား ဝေဒနာ၊ သညာ၊ သင်္ခါရ အခြံ အရံရှိသော စိတ်တဆယ် ခုနှစ်မှုန် ချုပ်ဆုံးကွယ်ပျောက် သတ္တရသမ အရောက်တွင် ခဏငယ်ပေါင်း ငါးဆယ် တချက်ခန့်မျှ ရ၏။

ထိုတဆယ် ခုနှစ်လုံးကုန်သော စိတ်တို့ဝယ် ငါးဆယ်တချက် ရှိကုန်သော ခဏငယ်တို့တွင် ဤစွာအစ ပဋိမစိတ်၏ ပဌမခဏငယ်နှင့်ပြိုင်၍ ဖြစ်ကြကုန်သော ကမ္မဇရုပ်ကလာပ် ဥတုဇရုပ်ကလာပ်၊ အဟာရဇရုပ်ကလာပ် အထပ် အလွှာတို့သည် ကိုယ်အလုံး၌ စပြည့်အနှက် ရှိကြကုန်၏။ ထိုအတူ ဒုတိယ

ခဏဇယံ၊ တတိယခဏဇယံ၊ စတုတ္ထခဏဇယံ၊ ပဉ္စမခဏဇယံတို့နှင့်လည်း ပြိုင်၍
ပြိုင်၍ ဖြစ်ကြကုန်သော ရုပ်ကလာပ် အထပ်အလွှားတို့သည် လည်းကောင်း။
ဆဋ္ဌ၊ သတ္တမ၊ အဋ္ဌမ၊ နဝမ၊ ဒသမမှစ၍ ငါးဆယ်တချက်အရ ကေပညာသမ
ခဏဇယံတို့နှင့်လည်း ပြိုင်၍ ပြိုင်၍ ခဏတိုင်း ခဏတိုင်း မဆိုင်း မနား
တဖွားဖွား ဖြစ်ပေါ်၍ လိုက်ကြကုန်သော ရုပ်ကလာပ် အထပ်အလွှားတို့
သည်လည်းကောင်း။ ကိုယ်အလုံး၌ အပြည့် အနှက်ပင် ရှိကြကုန်၏။

ရုပ်သက်ကား အဆက်ဆက်စဉ်တိုက် ပျက်၍လိုက်ကြကုန်သော စိတ်
တို့၏ အရေအတွက်အားဖြင့် တဆယ် ခုနစ်ချက် ခဏဇယံအားဖြင့် ငါးဆယ်
တချက်ခန့်မျှသာ အသက်တည်နေနိုင်ရာကား ဤယခု ပြဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော
ပဌမစိတ်၏ အစ ပဌမဥပါဒ်ခဏနှင့်ပြိုင်၍ ကိုယ်အလုံး၌ အပြည့် အနှက်
ဖြန့်၍ပက်သကဲ့သို့ ဖြစ်ဖြစ်ခဲ့သမျှကုန်သော ကမ္မဇ၊ ဥဟုဇ စသော ရုပ်ကလာပ်
အထပ်အလွှားတို့သည် စိတ္တက္ခဏ သတ္တရသာယုကအရောက် ခဏဇယံ
ငါးဆယ် တချက်အမြောက်တွင် ပျက်ကြွေရုပ်သိမ်း ချုပ်ငြိမ်း ကွယ်ပျောက်
ကြကုန်၏။

ဤနည်းအတူ ဒုတိယခဏဇယံ၊ တတိယ၊ စတုတ္ထ၊ ပဉ္စမခဏဇယံ ကာလ
တို့မှစ၍ ကိုယ်အလုံး၌ အပြည့်အနှက် အဆက်ဆက်ဖြစ်၍ လိုက်ခဲ့ကြကုန်
သော ရုပ်ကလာပ် အထပ်အလွှားတို့သည်လည်း စိတ်တို့၏ ခဏဇယံ ငါးဆယ်
တချက်ခန့် ပမာဏရှိသော အခါငယ်ခဏ ရောက်ရာ ရောက်ရာ ကာလတို့၌
အကြွင်းမဲ့ ချုပ်ငြိမ်း ရုပ်သိမ်းပျက်စီး ကြရကုန်၏။

ဤနည်းအတိုင်း စုတိစိတ်ကျသည်တိုင်အောင် လည်းကောင်း ခဏတိုင်း
ခဏတိုင်း မဆိုင်းမနား တဖွားဖွား တသုတ်သုတ် တလှုပ်လှုပ် တရွရွ လှိုင်းထ
သကဲ့သို့ ပေါ်ထွက်သာကုန်သော ရုပ်ကလာပ် အထပ် အလွှားတို့သည်
ဆုတ်တက်စဉ်တိုက် တပျက်တည်းပျက်၍ လိုက်ကြကုန်၏။

အချို့ ကုန်သော ဥတုဇရုပ်ကလာပ် အထပ်အလွှားတို့သည်ကား ကမ္ဘာ
ကုန်ဆုံးသောကာလတိုင်အောင်ပင် အကြိမ်ကြိမ် အထပ်ထပ် ပေါ်လာလတ်
လည်း မရပ်မနား အလွှားအလွှား ပျက်ပြားပုံသေ တဟုန်တည်း ချုပ်ကြွေ

(တတိယအကြိမ်) ၂၃

ကုန်ခန်း၍ နေကြကုန်၏။ ဤကား ရုပ်တရားတို့၏ အထပ်ထပ်အလွှားလွှာ ပျက်ပြား၍နေပုံတို့ကို ပြဆိုအပ်သော အရာတည်း။

နာမ်တရားတို့၏ အထပ်ထပ် အလွှားလွှား ပျက်ပြား ကုန်ခန်း ကြပုံတို့ကို နာမ်တရားတို့၏ ဝီထိဝါရတို့ဖြင့် မှတ်အပ်ကုန်၏။ အာဝဇ္ဇန္တာဟူသောပုဒ်၏ အရနှင့်မထူးပြီ။ ပဉ္စဒ္ဓါရဝီထိတို့တွင် စက္ခုဒ္ဓါရ၌ တခုသောရူပါရုံကို အာရုံ ပြု၍ကျသော ဝီထိဝါရတို့သည် စက္ခုဒ္ဓါရဝီထိဝါရ၊ တဒနုဝတ္တက ဝီထိဝါရ၊ သုဒ္ဓမနောဒ္ဓါရိကဝီထိဝါရ စသောအားဖြင့် အထပ်ထပ် အလွှားလွှား ပျက်ပြား၍နေကုန်သော နာမ်တရားတို့သည် လက်ပစ်တတက်ခန့် အခါမှာ ပင် ကုဋေအရာမကများပြားကုန်၏။ ဤကား နာမ်တရားတို့၏ အလွှားလွှား ပျက်ပုံကို အမြက်မျှ ပြဆိုအပ်သော အချက်တည်း။

ဤတွင် ပဋ္ဌလံပဋ္ဌလံ ဟူသောပုဒ်၏အရ သဘာဝကို ပြဆိုအပ်သော စကားတရပ် အပြီးသတ်သတည်း။

၂၇၉။ နာမာနိ စေဝ ရူပါနိ၊ ဥစ္စဝစာနိ သဗ္ဗသေဝံ။
ဥပရူပရိ ဘိဇ္ဈန္တိ၊ ဗိလံ ဗိလံ ဇဋ္ဌံ ဇဋ္ဌံ။

၂၇၉။ ဥစ္စဝစာနိ၊ ယုတ်ယုတ် မြတ်မြတ်ကုန်သော။ နာမာနိစေဝ၊ နာမ်တရားတို့သည် လည်းကောင်း။ ရူပါနိစ၊ ရုပ်တရားတို့သည် လည်းကောင်း။ သဗ္ဗသေဝံ၊ အချင်းခပ်သိမ်း။ ဥပရူပရိ၊ အဆင့်ဆင့်။ ဗိလံ ဗိလံ၊ အဆုတ်အဆုတ်။ ဇဋ္ဌံ ဇဋ္ဌံ၊ အထွေးထွေး။ ဘိဇ္ဈန္တိ၊ ပျက်ကုန်၏။

နာမာနိ စေဝ ရူပါနိ၊ ဥစ္စဝစာနိ သဗ္ဗသေဝံ အစရှိသော ဤဘာဝနာ ဂါထာ၌ ဗိလံ ဗိလံ ဇဋ္ဌံ ဇဋ္ဌံ ဟူသောပုဒ်၏အရ။ ခန္ဓာငါးပါး ရုပ်နာမ်တရား တို့၏ အစုစု အဆုတ်ဆုတ် အထွေးထွေး ဖြစ်ကြ ပျက်ကြပုံဝယ် အဓိပ္ပာယ် သဘောကား-

ဆံပင်၊ မွှေးညှင်း၊ ခြေသည်း လက်သည်း ခေါ်သော ကောဋ္ဌာသဘုတ် ဓာတ် ရုပ်ကလာပ်အစုတို့၏လည်းကောင်း။ ခြေချောင်းရေ လက်ချောင်းရေ ပါးရေ နားရေ နဖူးရေ ကျောရေ ဝမ်းရေ သလုံးရေ ပေါင်ရေ စသည်ခေါ် သော ကောဋ္ဌာသဘုတ်ဓာတ် ရုပ်ကလာပ်အစုတို့၏လည်းကောင်း။ ဆက်ကာ ဆက်ကာ ကုန်ရှက်ဖြာသကဲ့သို့ ခွမြှာသော အကြောခေါ်သော ကော

ဌာသဘုတ်ဓာတ် ရုပ်ကလာပ်အစုတို့၏လည်းကောင်း။ အညို့ နှသုံး အသည်း အမှေးအပြင် အဆုပ် အူမ အူသိမ် စသော ကောဌာသဘုတ်ဓာတ် ရုပ်ကလာပ်အစုတို့၏ လည်းကောင်း။ သုံးရာသောအရိုး၊ ကိုးရာသော အသား ထပ်ငယ်တို့၏ လည်းကောင်း။ ဤလောက၌ ကျောင်း ကန် အိမ် ရွာ မီးလောင်ရာ လောင်စာအသီးအသီး များစွာသော မီးပုံကြီးတို့မှ အဆုပ် ဗေဆုပ် အထွေးထွေး အလိပ်လိပ် ကြပေါ်ထွက် အဆက်ဆက် ချုပ်ပျက် ကုန်ခန်း၍ နေကုန်သော မီးခိုးမာတ်စု ရုပ်ကလာပ်နဲ့တို့ကဲ့သို့ ထိုဆိုအပ်ခဲ့ ကုန်ပြီးသော မီးပုံတို့၏သဖွယ် ကောဌာသကြီးငယ်တို့၏ မိမိတို့တည်ရာ ပဒေသ ဌာနသီးသန့် အကန့်အကက်တို့၌ ကလာပ်အသီးသီး လောင်သော မီးတို့ဖြင့် ပျက်စီးကုန်ခန်း၍ နေကြခြင်းသည်ပင် အဆုပ်အဆုပ် အထွေး အထွေး ဉာဏ်အမြင်မသေးက ဘေးကြီးဟု ထင်လောက်အောင် ကြောက် လောက် လန့်လောက်အောင် ပျက်သော ပျက်မှုကြီးတွေ သာလျှင် တည်း။

ဤသို့ ကြောက်ဖွယ်ကြီး လန့်ဖွယ်ကြီး ကလာပ်အသီးသီး လောင်သော မီးတို့ဖြင့် တညီးညီးထ အံ့လုံးကြစဉ်တိုက် တဟုတ်ဟုတ်ပျက်၍ လိုက်တတ် သော သဘောရှိကုန်သောကြောင့်ပင်လျှင် အာရဒ္ဓဝိပဿက ယောဂါဝစရ အရှင်တို့အား ဝိပဿနာဉာဏ် ဆယ်တန်တို့၌ အကြုံးဝင်သော ဘယတုပဋ္ဌာန ဝိပဿနာဉာဏ် ဖြစ်ပေါ်လာနိုင် ကြပေသတည်း။

နာမ်တရားတို့၏ အဆုပ်အဆုပ် အထွေး အထွေး ချုပ်ကြေ အချည်းနဲ့ ပျက်စီးကုန်ခန်းကြပုံကား ဟဒယဝတ္ထု ရုပ်အစု၌ များစွာသော စိတ္တုပ္ပုဒ် ဇောဝါရတလှည့် ဘဝင်ဝါရတလှည့် ဘဝင်ဝါရတလှည့် ဇောဝါရတလှည့် ဤသို့ အပြန်ပြန် အလှန်လှန် အဖန်ဖန် အဆက်ဆက် လျှပ်စစ်ပြက်သကဲ့သို့ ပျက်ကြခြင်းသည်ပင်လျှင် နာမ်တရားတို့၏ အဆုပ်အဆုပ် အထွေးအထွေး ပျက်ကြသည် မည်ကုန်၏။

ဤကား ဗိလံဒိလံ ဇဋ္ဌံ ဇဋ္ဌံ ဟူသော ပုဒ်အရ ရုပ်နာမ်နှစ်ပါး သင်္ခါရ တရားတို့၏ အဆုပ်အဆုပ် အထွေးအထွေး ပျက်ကြပုံကို ပြဆိုအပ်သော အချက်တည်း။

၂၀၀။ ဇာတာ ဇာတာ ဣမေ ဓမ္မာ။
 ဥဒကေ ပုဗ္ဗုလာ ယထာ။
 အသာရတ္တာ ပဘိဇ္ဇန္တိ။
 အဓုဝတ္တ မုဟု မုဟု။

၂၀၀။ ဇာတာ ဇာတာ၊ ဖြစ်ဖြစ်သမျှကုန်သော၊ ဣမေဓမ္မာ၊ ရုပ်နာမ် နှစ်ပါး ဤသင်္ခါရတရားတို့သည်။ ဥဒကေ၊ ရေ။ ပုဗ္ဗုလာယထာ၊ အကြိမ်ကြိမ် ပေါ်တက်၍ အကြိမ်ကြိမ်ပျက်သော ရေပွက် ရေမြုပ်တို့ကဲ့သို့။ အသာရတ္တာ၊ အသားမရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ အဓုဝတ္တာ၊ မျက်တောင်တခတ် ခန့်မျှ တည်တန့်နိုင်သော သဘောမရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ မုဟု မုဟု၊ လျင်စွာ လျင်စွာ။ ပဘိဇ္ဇန္တိ၊ ခဏမစဲ ဟသဲသဲနှင့် တသွန်တည်းကုန် တဟုန် တည်း ပျက်ကြကုန်၏။

၂၀၁။ အာသုဗ္ဗယာ ဣမေ ဓမ္မာ။
 အဓုဝါ မဂ္ဂရကာ ဝိယ။
 သာသပေါရိဝ အာရဇ္ဈေ။
 ဥဒကေ ရာဇိကာ ယထာ။

၂၀၁။ ဣမေဓမ္မာ၊ ရုပ်နာမ် နှစ်ပါး ဤသင်္ခါရ တရားတို့သည်။ အာသုဗ္ဗယာ၊ လျင်စွာ ပျက်စီးတတ်သော သဘော ရှိကြကုန်သည် ဖြစ်၍။ မဂ္ဂရကာဝိယ၊ မျက်လှည့်ကဲ့သို့ လည်းကောင်း။ အာရဇ္ဈေ၊ ပွတ်ဆောက် ဖျား၍။ သာသပေါရိဝ၊ မုံညှင်းစေ့ ကဲ့သို့လည်းကောင်း။ ဥဒကေရာဇိကာ ယထာ၊ ရေ၌သားအပ်သော အရေးကဲ့သို့ လည်းကောင်း။ အဓုဝါ၊ မျက် တောင်တခတ် လျစ်စစ်တပြက် လက်ပစ်တသွက်ခန့်မျှ တည်တန့်နိုင်သော သဘော မရှိကြကုန်။

၂၀၂။ ယထာ တတ္ထကပါသမ္ပိ၊
 တေလဗိန္ဒု န တိဋ္ဌတိ။
 နာမာနိ ဝေဝ ရူပါနိ၊
 နတိဋ္ဌန္တိ နိဒရာစ ဝေဝ။

၂၀၂။ တတ္တကပါလမ္ပိ၊ ပုလောင်ဝင်းဝင်း မီးအိုးကင်း၌။ တေလဗိန္ဒု၊ ပြောပလောက် ကျလာရောက်သော ဆီပေါက်သည်။ နတိဋ္ဌတိယထာ၊ ဤမြင့်အရှည် မတည်နိုင်ဘိသကဲ့သို့။ ဧဝံ၊ ဤအတူ။ နာမာနိစေဝ၊ နာမ်တရားတို့သည် လည်းကောင်း၊ ရူပါနိစ၊ ရုပ်တရားတို့သည် လည်းကောင်း။ နိရောဓတော၊ ပေါ်လာသုတ်သုတ် တဖြုတ်ဖြုတ်နှင့် ချုပ်လွယ် ချက်လွယ် ကုန်ပျောက်လွယ်လှသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ နတိဋ္ဌန္တိ၊ ကြာမြင့် အရှည် မတည်နိုင်ကုန်။

၂၀၃။ ယထာ မဟဂ္ဂိခန္ဓမ္ပိ၊
နိပ္ပတာ နိပ္ပတိန္ဒနာ။
ခိပ္ပံ ခိပ္ပံ ဝယံ ယန္တိ၊
သင်္ခါရဂ္ဂိမ္ပိ သင်္ခါတာ။

၂၀၃။ မဟဂ္ဂိခန္ဓမ္ပိ၊ အလှုံမစဲ ရဲရဲပြောင်ပြောင် တောက်လောင်ညီးညီး မီးပုံကြီး၌။ နိပ္ပတာနိပ္ပတာ၊ မပြတ်မစဲ တဖဲ့ဖဲ့ တဖြောက်ဖြောက် ကျရောက်၍ နေကုန်သော။ ဣန္ဒနာ၊ မီးစာယမ်းမှုန်တို့သည်။ ခိပ္ပံ ခိပ္ပံ၊ လျင်စွာ လျင်စွာ။ ဝယံ၊ ပျက်စီးခြင်းသို့။ ယန္တိယထာ၊ ရောက်ကြရကုန်ဘိသကဲ့သို့။ သင်္ခါတာ၊ အကြောင်းတရားတို့သည်။ ပြုပြင်စီရင်အပ်ကုန်သော ရုပ်နာမ်နှစ်ပါး သင်္ခါရ တရားတို့သည်။ သင်္ခါရဂ္ဂိမ္ပိ၊ မရဏဘင် အစဉ်ဖျက်ဆီး သဒ္ဓါရမီး၌။ ခိပ္ပံခိပ္ပံ၊ လျင်စွာ လျင်စွာ။ ဝယံ၊ ပျက်စီးခြင်းသို့။ ယန္တိ၊ ရောက်ကြကုန်၏။

၂၀၄။ အယံ ဝိဇ္ဇေဝ ကာယော စ၊
အသာရတော ဝိနုဿတိ။
နဂေ နဂေ အနုပ္ပန္နေ၊
ဒိပဇာလာဝ နိပ္ပယေ။

၂၀၄။ အယံကာယောစ၊ အလျားတလံ အနံတထွာ ခန္ဓာသမူဟ ဤ ရူပကာယသည်လည်း။ အသာရတော၊ တံလျှပ်အဟန် မှန်ရိပ်အသား အသား မရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဝိဇ္ဇေဝိ၊ တိမ်တိုက်ကြားမှ တဖွားဖွားပေါ် ထွက်၍ အကြိမ်ကြိမ်ပြက်သော လျှပ်စစ်ကဲ့သို့။ ဝိနုဿတိ၊ အမြဲပုံသေ

ပျက်၍နေ၏။ နဝေနဝေ၊ အသစ်အသစ်သည်။ အနုပုဇွေ၊ မဖြစ်ပေါ်လာ
သည်ရှိသော်။ ဒီပဇာလာဝ၊ ဆီမီးလျှံကဲ့သို့။ နိဗ္ဗယေ၊ ကြွင်းမဲ့ဥယျာဉ် အလုံးစုံ
ရုပ်သိမ်း၍ ချုပ်ငြိမ်း ပျောက်သွားရာ၏။

နာမ်ရုပ်နှစ်ပါးတို့၏ ခဏတိုင်းခဏတိုင်း ပျက်၍နေသော အနိစ္စဓမ္မ
နိဗ္ဗာဓသဘောကို ဆိုပြီးသည်၏အခြားမဲ့၌ “အယံ ဝိဇ္ဇာဝ ကာယော စ”
စသောဂါထာကို ထပ်၍ဆိုပြန်ခြင်းသည် နာမ်တရားသာ ခဏခဏပျက်၍
အခိုင်အပာပြုလုပ်သော အရိုးရုပ်သည်ကား ခဏခဏမပျက် သင်းချိုင်းသို့
ကျမှ တစတစ ဆေးမြေ့ ပျက်စီးသည်ဟူ၍ အမှတ်ရှိသူ များလှသောကြောင့်
၎င်း အယံ ဝိဇ္ဇာဝ ကာယော စ စသောဂါထာကို ထပ်၍ဆိုပေသည်။

၂၀၅။ ဣမေ ဓမ္မာ စ သင်္ကမ္မ၊
သင်္ကမ္မုဒယ ဘာဝတော။
ဘဝင်္ဂန္တရိကတ္တာ စ၊
ဝတ္ထုတော ဇဝနာဒယော။

၂၀၆။ အနေကဇာတိဘာဝါ စ၊
နာနုပ္ပါဒဝယာပိ စ
ပုရေဇာတာ အသန္တတ္တာ၊
အနာဟံ စ န မာမိကာ၊

၂၀၅-၂၀၆။ ဇဝနာဒယော၊ ဇောစိတ္တုပ္ပုဒ် အစ၌ကုန်သော။ ဣမေ
ဓမ္မာစ နာမက္ခန္ဓာလေးပါး ဤရုပ်၊ နာမ်တရားတို့သည်လည်း။ ဝတ္ထုတော၊
မှီရာပြုလုပ် ဝတ္ထုရုပ်အားဖြင့်။ သင်္ကမ္မ သင်္ကမ္မ၊ လက်ဖျစ်တတွက်ခန့်အခါ
ဤမျှကြာလျှင် သင်္ချာတွက်ရေ အကုဋေပေါင်း ထောင်သောင်းမက ပျက်
ကုန်ကြ၍ ဌာနမမြဲ တည်ရာလဲ၍ လွဲကာပြောင်းကာ။ ဥဒယဘာဝတော၊
ဖြစ်လာ ပေါ်လာကြကုန်သောကြောင့်လည်းကောင်း။ ဘဝင်္ဂန္တရိကတ္တာစ၊
ဘဝင်အယဉ် နာမ်စဉ်ကတ္တား ခြားကာ ဆီးကာ ဖြစ်ပေါ်လာကြသည်၏
အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း။ အနေကဇာတိဘာဝါစ၊ တနွယ်တရိုး တပျိုး
တဇာတ် မဟုတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း။ ဝါ၊ အထူးထူး
အပြားပြား တပါးမက များလှစွာသော ဇာတ်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်

လည်းကောင်း။ နာနုပ္ပာဒဝယာပိစ၊ လောဘဇောနှင့်ဒေါသဇော အများ စသောအားဖြင့် အစားဖြစ်လျက် အပျိုးမျိုးပျက်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့် လည်းကောင်း။ ပုရေဇာတာ၊ မဖြစ်မီကာလ ရှေးမဆွဲ၍။ ဝါ၊ ဖြစ်ဆဲ ခဏမှ ရှေးကာက၌။ အသန္တတ္တာစ၊ မှီရာပြုလုပ် ဝတ္ထုရုပ်အတွင်း၌ အသန် သင်း အရှင်းလုံးလုံး မရှိကြကုန်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့် လည်းကောင်း။ အနာဟံစ၊ ငါလည်းမဟုတ်ကုန်။ နမာမိကာ၊ ငါနှင့်စပ်ဆိုင် ငါပိုင်ငါ့ဟာ ငါ့ဥစ္စာလည်း မဟုတ်ကုန်။

နာမ်တရားတို့တွင် အပါဠိက သုခုမဖြစ်သော ဘဝင်အယဉ် နာမ်စဉ် တရားတို့ထက် လောဘဇော ဒေါသဇော စသော ဇောစိတ္တုပ္ပာဒတို့၌ အထူးသက္ကာယဒိဋ္ဌိ ငြိတုယ်ရန် ရှိသောကြောင့် ဇောကို ပဓာနပြု၍ ဤနှစ်ဂါထာတို့ကို ဆိုသည်။

၂၀၇။ ဣမေ ဓမ္မာ စ သင်္ကမ္မ၊
သင်္ကမ္မုဒယဘာဝတော။

ပုရေဇာတာ အသန္တတ္တာ၊
သဌာနေ ကမ္မဇာဒယော။

၂၀၈။ အာကုလဝယတော စေဝ၊
အနိဿရာ အသမိကာ။
ဒုက္ခာသယာ ဣမေ ဓမ္မာ၊
အနာဟံ စ နမာမိကာ။

(၂၀၇-၂၀၈)။ ကမ္မဇာဒယော၊ ကမ္မဇရုပ် အစရှိကုန်သော။ ဣမေ ဓမ္မာစ၊ ဤရုပ်တရားတို့သည်လည်း။ သဌာနေ၊ မိမိတို့၏ ဖြစ်ခွင့်ဆိုက်၍ ဖြစ်ထိုက်ရာအစု ဥတုသမုဋ္ဌာနဖြစ်သော ဤ ရူပကာယ၌။ သင်္ကမ္မသင်္ကမ္မ၊ ဌာနမမြဲ တည်ရာလဲ၍ လွဲကာပြောင်းကာ။ ဥဒယဘာဝတောစ၊ ဖြစ်ပေါ် လာကြကုန်သောကြောင့်လည်းကောင်း။ ပုရေဇာတာ၊ မိမိတို့မဖြစ်မီကာလ ရှေးမဆွဲ၍။ အသန္တတ္တာစ၊ ဥတုသမုဋ္ဌာနဖြစ်သော ဤရူပကာယအတွင်း၌ အသန်ကင်း အရှင်းလုံးလုံး မရှိကြကုန်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း။

အာကုလဝယတောစေဝ၊ လျှင်လျှင်သုတ်သုတ် တဟုတ်ဟုတ်ဖြစ်ပေါ်လျက် အဆုတ်အတက် ရှုပ်ယှက်ခတ် ပျက်ပြိုကုန်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့် လည်းကောင်း။ အနိဿရာ၊ မျက်တောင်တခတ်ခန့်မျှ ရပ်တန့်ရှည်ကြာ တည်စိမ့်ငှာလျှင် အာဏာလွှမ်းမိုးအစိုးလည်း မရကုန်။ အသာမိကာ၊ ဥပါဒ်၏ နောက်ဘင်္ဂမရောက်အောင် မစောင့်ရှောက်နိုင် စိုးမပိုင်၍ ဦးကိုင်သခင် အရှင်လည်း မရှိကုန်။ ဒုက္ခာသယာ၊ မပြတ်မစဲ ဆင်းရဲဒုက္ခ၏ တည်ရာလည်း ဖြစ်ကြကုန်၏။ ဣမေ ဓမ္မာစ၊ နာယကဗ္ဗဏိကဏ္ဍ စိမ့်ပြုလုပ် ဤကမ္မဇရုပ် တရားတို့သည်လည်း။ အနာဘိစ၊ ငါလည်းမဟုတ်ကုန်။ နမာမိကာ၊ ငါနှင့်စပ်ဆိုင် ငါပိုင်ငါ့ဟာ ငါ့ဥစ္စာလည်း မဟုတ်ကုန်။

ဥတုဇရုပ် စသည်တို့ဟက် ပသာဒာသော့ ကမ္မဇရုပ်တို့၌ အထူး သက္ကာယဒိဋ္ဌိ ငြိတယ်ရန်ရှိသောကြောင့် ဤ နှစ်ဂါထာကို ပြဆိုအပ်ကုန်သတည်း။

ဤနှစ်ဂါထာတို့တွင် ဒုတိယဂါထာ၌ “အာကုလဝယတောစေဝ” ဟူသော ပုဒ်၏ အနက်ကို အဆုတ်အတက် ရှုပ်ယှက်ခတ် ပျက်ပုံကား....

ကမ္မဇရုပ် ချုပ်ပျောက်ရာ၌ စိတ္တဇရုပ်၊ ဥတုဇရုပ်၊ အာဟာရဇရုပ်တို့ ရောက်လာခြင်း၊ စိတ္တဇရုပ် ချုပ်ပျောက်ရာ၌လည်း ကမ္မဇရုပ်၊ ဥတုဇရုပ်၊ အာဟာရဇရုပ်တို့ ရောက်လာခြင်း၊ ဥတုဇရုပ် ချုပ်ပျောက်ရာ၌လည်း ကမ္မဇရုပ်၊ စိတ္တဇရုပ်၊ အာဟာရဇရုပ်တို့/ရောက်လာခြင်း၊ အာဟာရဇရုပ် ချုပ်ပျောက်ရာ၌လည်း ကမ္မဇရုပ်၊ စိတ္တဇရုပ်၊ ဥတုဇရုပ်တို့၏ ရောက်လာခြင်း၊ ရုပ်ချုပ်ရာ၌ နာမ်ရောက်လာခြင်း၊ နာမ်ချုပ်ရာ၌ ရုပ်ရောက်လာခြင်းတို့သည် ပင်လျှင် အဆုတ်အတက် ရှုပ်ယှက်ခတ် ပျက်သည် မည်ကုန်၏။

ရုပ်ချုပ်ရာသို့ နာမ်ရောက်လာခြင်းဟူသော စကား၌ ဝတ္ထုရုပ်၏အထက် နာမက္ခန္ဓာလေးပါး နာမ်တရား ဆိုက်ထောက်လတ္တံ့ရာ ပရိစ္ဆေဒါကာသ အကွက်၌ မျက်တောင်တခတ် လျှင်စစ်တပြန် အခါ၌ပင်လျှင် ကုဋေအရာ ဝိသေသ ရုပ်တို့၏ ချုပ်ပျောက်ကုန်ခမ်း၍ သွား နှစ်ပြိုင်ခြင်းကို နှလုံးသွင်း ယဖြင့် အသင့်ကိုသာ မှတ်ယူရာ၏။

၂၀၉။ ဘင်္ဂဂိုနာ ဝယာမုတ္တော၊
 နိမ္မိသက္ခဏသဏ္ဍိတော။
 ဝါဠတုဒနမတ္တော ဟိ၊
 ပဒေသော နေတ္ထိ လဗ္ဘတေ။

၂၀၉။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ ဧတ္ထိ၊ အလျားတလံ အနံတထာ ခန္ဓာသမုဟ ဤရူပကာယဉ္စ။ ဘင်္ဂဂိုနာ၊ မရဏဘင် အစဉ်ဖျက်ဆီး သင်္ခါရမီးဖြင့်။ ဝယာ၊ မပြတ်မစဲ အမြဲပုံသေ ပျက်၍နေခြင်းမှ။ မုတ္တော၊ လွတ်သော။ နိမ္မိသက္ခဏသဏ္ဍိတော၊ မျက်တောင်တခတ်ခန့်မျှ တည်တံ့ရာ ဖြစ်သော။ ဝါဠတုဒနမတ္တော၊ ဆံခြည်တဖျား အပ်သွားကျရောက် သားမြီးဖျား တထောက်ခန့်မျှလောက်သော။ ပဒေသော၊ လျင်လျင်သုတ်သုတ် တဟုတ်ဟုတ်နှင့် အဆုတ်အတက် ရှုပ်ယှက်ခတ်အောင် အပျက်မညတ် လစ်လပ်သော အကွက်အရပ်ကို။ နလဗ္ဘတေ၊ မရအပ်။

၂၉၀။ ယထာ ပစ္စယ သမ္ဘူတာ၊
 ပက္ကမနာ နုဝတ္တကာ။
 သင်္ခတာဝ ဣမေ ဓမ္မာ၊
 အနာဟံ စ န မာမိကာ။

၂၉၀။ ယထာပစ္စယသမ္ဘူတာ၊ အာရမ္မဏူပ ပကတူပစသော ပစ္စည်းအပေါင်း အကြောင်းအားလျော်စွာ ဖြစ်ပေါ်လာကုန်သော။ ပက္ကမနာ နုဝတ္တကာ၊ အကြောင်းမှဖွဲ့၍ တလှည့်တကြိမ်မျှ အလိုသို့ မလိုက်တတ်ကုန်သော။ ဣမေဓမ္မာ၊ ရုပ်နာမ်နှစ်ပါး ဤတရားတို့သည်။ သင်္ခတာဝ၊ မောဟပိတ်ကာ အဝိဇ္ဇာနှင့် တဏှာဥပါဒါန် ကံအာဟာရစသော ပစ္စည်းအပေါင်း အကြောင်းတရားတို့သည် စီရင်အပ်ကုန်သော သင်္ခတ တရားတို့သည်သာ လျင်တည်း။ အနာဟံစ၊ ငါလည်းမဟုတ်ကုန်။ နမာမိကာ၊ ငါနှင့်စပ်ဆိုင် ငါပိုင်ငါ့ဟာ ငါ့ဥစ္စာလည်း မဟုတ်ကုန်။

‘ယထာ ပစ္စယ သမ္ဘူတာ၊ ပက္ကမနာ နုဝတ္တကာ’ အစရှိသော ဤကာဝနာ ဝါထာ၌ ရုပ်နာမ်နှစ်ပါး သင်္ခတတရားတို့၏ မိမိတို့၏ ပစ္စည်းအပေါင်း အကြောင်းမှဖွဲ့၍ တလှည့်တကြိမ်မျှ ပုဂ္ဂိုလ်၏အလိုသို့ မလိုက်ကြပုံကို ပြဆိုရာဝယ် အဓိပ္ပာယ်သဘောကား....

သုမိုက်တို့ကို ပေါင်းဖော်ယှဉ်တွဲ မှီဝဲချဉ်းကပ်ခြင်း ဟု ဆိုအပ်သော ဗာလုပသေဝန အသဒ္ဓမ္မသဝန အယောနိသောမနသိကာရစသော ဥပနိဿယ ပစ္စည်းအပေါင်း အကြောင်းတရားတို့ကို အစွဲပြု၍ ဥပဒ်ဘေးဒဏ် ရန်မာန်အန္တရာယ် ငြိတုယ်ကပ်ရောက်ခြင်းဆင်းရဲ၊ ပစ္စုပ္ပန် သံသရာ နှစ်ဖြာသော ဘဝတို့၌ ဥစ္စာပျက်ပြား စီးပွားဆုတ်ယုတ် ဒုက္ခတက်တိုး အမျိုးမျိုးသော ဆင်းရဲခြင်းတို့သည်သာ ဖြစ်ပေါ်လာကြကုန်၏။

သုမိုက်တို့ကို ပေါင်းဖော်ယှဉ်တွဲ မှီဝဲဆည်းကပ်ခြင်းဟု ဆိုအပ်သော ထို ဗာလုပသေဝန စသော ဥပနိဿယ ပစ္စည်းအပေါင်း အကြောင်းဆိုးတို့မှ ဖွဲ့၍ တလှည့်တကြိမ်မျှ မုချအားဖြင့် ဥပဒ်ဘေးဒဏ် ရန်မာန်အန္တရာယ် ကွယ်ပျောက်ကင်းပ၍ ပစ္စုပ္ပန်သံသရာ နှစ်ဖြာသောဘဝတို့၌ ကောင်းကျိုး ချမ်းသာ မင်္ဂလာတရား မပွားမတိုးခြင်းတို့သည် လည်းကောင်း။ သာဝဇ္ဇ ဒုက္ခဝိပါက လက္ခဏာရှိကြကုန်သော လောဘ၊ ဒေါသစသော အကုသိုလ် တရားမျိုး အကြောင်းဆိုးတို့ကို အစွဲပြု၍ ပစ္စုပ္ပန်၊ သံသရာ နှစ်ဖြာသော ဘဝတို့၌ ဒုဂ္ဂတိခန္ဓာတို့ကိုသာ ရရှိ၍ ကိုယ်၏ဆင်းရဲခြင်း စိတ်၏ဆင်းရဲခြင်း ဟုဆိုအပ်ကုန်သော ကာယိကဒုက္ခ၊ စေတသိက ဒုက္ခတို့သည်သာ ဖြစ်ပေါ် လာကုန်၏။

ထိုလောဘ၊ ဒေါသစသော အကုသိုလ်တရား မျိုး အကြောင်းဆိုးတို့မှဖွဲ့၍ တလှည့်တကြိမ်မျှ သုဂတိခန္ဓာတို့ကို ရရှိ၍ ကိုယ်၏ချမ်းသာခြင်း၊ စိတ်၏ ချမ်းသာခြင်းဟု ဆိုအပ်ကုန်သော ကာယိကသုခ၊ စေတသိကသုခတို့၏ မဖြစ် ပေါ်လာနိုင်ခြင်းတို့သည် လည်းကောင်း အနာဝဇ္ဇ သုခဝိပါက လက္ခဏာ ရှိကြကုန်သော အလောဘ၊ အဒေါသစသော ကုသိုလ်အကြောင်း ပစ္စည်း အပေါင်းတို့ကို အစွဲပြု၍ ပစ္စုပ္ပန်၊ သံသရာ နှစ်ဖြာသောဘဝတို့၌ သုဂတိခန္ဓာ တို့ကိုသာ ရရှိ၍ ကာယိကသုခ၊ စေတသိကသုခတို့သည်သာ ဖြစ်ပေါ်လာ ကုန်၏။

ထိုအလောဘ၊ အဒေါသစသော ပစ္စည်းအပေါင်း အကြောင်းတရား တို့မှဖွဲ့၍ တလှည့်တကြိမ်မျှ သုဂတိခန္ဓာတို့ကို ရရှိ၍ ကာယိကဒုက္ခ၊ စေတသိက ဒုက္ခတို့၏ မဖြစ်ပေါ်လာနိုင်ခြင်းတို့သည် လည်းကောင်း။ အဝိဇ္ဇာစသော ပစ္စည်းအပေါင်း အကြောင်းတရားတို့ကို အစွဲပြု၍ အဝိဇ္ဇာ ပစ္စယာ သင်္ခါရာ

စသည်ဖြင့် ဟောတော်မူအပ်သော ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် တရားတော်မြတ်နှင့်အညီ ပုညာဘိသင်္ခါရ၊ အပုညာဘိသင်္ခါရ၊ အာနဉ္ဇာဘိသင်္ခါရစသော အကျိုး တရားတို့သာ အဆက်ဆက် ဖြစ်ပေါ်လာကြရကုန်၏။

ထိုအဝိဇ္ဇာစသော ပစ္စည်းအပေါင်း အကြောင်းတရားတို့မှ၍ တလှည့် တကြိမ်မျှ သင်္ခါရစသော အကျိုးအဆက်ဆက်တို့၏ ပျောက်ကွယ်ချုပ်ငြိမ်း ခပ်သိမ်းပြတ်ကင်း မဖြစ်နိုင်ခြင်း စသည်တို့သည်လည်းကောင်း၊ သောမနဿ ဝိပ္ပယုတ် ကုသိုလ်စသော ပစ္စည်းအပေါင်း အကြောင်းတရားတို့ကို အစွဲပြု၍ သောမနဿဝိပ္ပယုတ် ပဋိသန္ဓေစသည်တို့သာ ဖြစ်ပေါ်လာရကုန်၏။ သော မနဿဝိပ္ပယုတ် ကုသိုလ်စသော ပစ္စည်းအပေါင်း အကြောင်းတရားတို့မှ၍ တလှည့်တကြိမ်မျှ ဥပေက္ခာသမ္ပယုတ် ပဋိသန္ဓေ ဘဝင်စသည်တို့၏ မဖြစ် ပေါ်လာနိုင်ခြင်းတို့သည်လည်းကောင်း။ မိမိတို့၏ခိတ်ကို အစိုး မရကြကုန် သော အန္ဓသတ္တဝါ အပါအဝင် ပုထုဇဉ်ဖြစ်ကြကုန်သော နတ်၊ လူတို့မှာ ရူပါရုံ၊ သဒ္ဓါရုံစသော အနိဋ္ဌာရုံမျိုး အာရုံဆိုးကြီးတို့ကို အစွဲပြု၍ ဒုက္ခ၊ ဒေါမနဿ ဝေဒနာတို့သည်သာ အမြဲဖြစ်ပေါ်လာကြရကုန်၏။

ထိုရူပါရုံ၊ သဒ္ဓါရုံစသော အနိဋ္ဌာရုံပေါင်း အကြောင်းဆိုး ပစ္စည်းတို့မှ စ၍ တလှည့်တကြိမ်မျှ သုခဝေဒနာ၊ သောမနဿဝေဒနာတို့ မဖြစ်ပေါ် လာနိုင်ခြင်းတို့သည်လည်းကောင်း ရုပ်နာမ်နှစ်ပါး သင်္ခတတရားတို့၏ မိမိ တို့၏ ပစ္စည်းအပေါင်း အကြောင်းမှ၍ တလှည့်တကြိမ်မျှ ပုဂ္ဂိုလ်၏အလိုသို့ မလိုက်သည် မည်ကုန်၏။

သို့စသော အဓိပ္ပာယ်သဘောတို့ကိုရည်၍ “ယထာ ပစ္စယသမ္ဘူတာ၊ ပက္ခမနာနံဝတ္တကာ” စသော ဤဘာဝနာဂါထာကို ပြဆိုအပ်သတည်း။

ဤကား အကြောင်းအားလျော်စွာ ဖြစ်ပေါ်လာကုန်သော သင်္ခတ တရားတို့၏ အလိုသို့လိုက်၍ အကြိုက်မဖြစ်တတ်သော ဘကောတို့ကို ပြဆို အပ်သော အချက်တည်း။

(ဓာတုပစ္စယအကြိမ်) ၂၄

၂၉၁။ သဝေလံ နာတိဝတ္တန္တိ။
 သင်္ခါရာ ဣမ ကေဝလာ။
 ဟေတုဘူတမတိတ္တန္တာ၊
 န ဝိဇ္ဇန္တေဝ ကတ္တမိ။

၂၉၁။ ဣမ၊ ဤလောက၌။ ကေဝလာ၊ ကြွင်းမဲ့သည့် အလုံးစုံကုန်
 သော။ သင်္ခါရာ၊ ဘုံသုံးဆယ့်တစ် ဖြစ်ဖြစ်သမျှအများသင်္ခါရကဏ္ဍတို့သည်။
 ဟေတုဘူတံ၊ အကြောင်းဖြစ်၍ ဖြစ်သော။ သဝေလံ၊ မိမိတို့၏ကမ်းကို။
 နာတိဝတ္တန္တိ၊ လွန်၍မဖြစ်နိုင်ကုန်။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ အတိတ္တန္တာ၊ မိမိတို့၏
 ပစ္စည်းအပေါင်း အကြောင်းတရားတည်းဟူသော ကမ်းကို လွန်၍ ဖြစ်နိုင်
 ကုန်သော။ သင်္ခါရာ၊ သင်္ခါရတရားတို့သည်။ ကတ္တမိ၊ တခုခုသော ဘုံဘဝ
 ဌာန တပါးပါးသောကာလ၌။ ဝိဇ္ဇန္တေဝ၊ မရှိကုန်သည်သာလျှင်တည်း။

“သဝေလံ နာတိဝတ္တန္တိ” အစရှိသော ဤဘာဝနာဂါထာ၏ အဓိပ္ပာယ်
 သဘောကား....

ကုသိုလ်, အကုသိုလ် အစရှိကုန်သော ပစ္စည်းအပေါင်း အကြောင်း
 တရား ဟူသမျှတို့သည် ဣဋ္ဌ, အနိဋ္ဌ စသည်အမျိုးမျိုး အကျိုးပစ္စယုပ္ပန်
 တည်းဟူသော ရေဆိုး ရေကောင်း ရေသောင်းပြောင်း တို့၏ တည်ရာ
 ကန်သင်းတို့နှင့် အလားတူကြကုန်၏။ တို့ကား ဤလောက၌ ကောင်းကင်မှ
 ရွာချသမျှကုန်သော မိုးပေါက်မိုးရေတို့သည် မြေအပြင်၌ တစဉ်ဟည်း နည်း
 သည် များသည် ကျဉ်းသည် ကျယ်သည်ဟူ၍ မရှိသဖြင့် အညီအညွတ်မျှတ၍
 တည်နေကြရိုးမဟုတ်။ အဆုတ်အတက် အနိမ့်အမြင့် အဆင့်ဆင့်အမျိုးမျိုး
 ကန်သင်းရိုးကမ်းပါး ရေနားစရာနယ်မြေ ရေတည်နေရာ ရှိသမျှလောက်သာ
 ရေတည်လာကြရကုန်သကဲ့သို့ ထို့အတူ ပစ္စည်းအပေါင်း အကြောင်း
 အမျိုးမျိုး ကန်သင်းရိုးရှိသမျှလောက်သာ အကျိုးပစ္စယုပ္ပန် ရေတည်နေ
 ဖြစ်ပေါ်လာကြရကုန်၏။

ချဲ့ဦးအံ့.... ကန်ပေါင်ကန်ရိုး အားကြီးလုံ့လ ဥဿာဟဖြင့် တဂါဝုတ်
 နှစ်ဂါဝုတ်, တယူဇနာ, နှစ်ယူဇနာစသည်တို့ဖြင့် အကျယ်အလျား ဆယ်တား
 နိုင်ပါမှုကား တဂါဝုတ်, နှစ်ဂါဝုတ်, တယူဇနာ စသည်ပင် ရေပြင်တာ

နယ် ရေနေကျယ်၏။ အနက်အားဖြင့် တတောင်၊ နှစ်တောင်၊ ကိုးတောင်၊ ဆယ်တောင်စသည်တို့ဖြင့် တွင်းကျင်း နက်လျှင်လည်း ထိုမျှလောက် ရေ မြောက်ခြင်း ရေတည်ခြင်းတို့သည် ဖြစ်ကုန်သကဲ့သို့ ထိုအတူ သတ္တဝါတို့ ရရှိ၍နေသော ခန္ဓာငါးပါး ရုပ်နာမ်တရားတို့၏ အသက်တို့ရှည် တည်နေ ပျက်စီးကြရခြင်း၊ လောကီရိပ်ငြိမ် စည်းစိမ်ဥစ္စာ ချမ်းသာဆင်းရဲတို့၏ ဆူကြူနိမ့်မြင့် အဆင့်ဖြစ်ကြရခြင်း၊ ကျေးကျွန် သင်းပင်း အဆင်း ခွန်အား သားမယားစသည်တို့၏ အယုတ်၊ အလတ်၊ အမြတ်အများ အစားစားဖြစ်ကြ ရခြင်းစသော အကျိုးတရားတို့သည်လည်း ယုတ်လတ် နိမ့်မြင့် အဆင့်ဆင့် ရှိကုန်သော ကုသိုလ်ကံ၊ အကုသိုလ်ကံစသော မိမိတို့၏မှီရာ အကြောင်းရင်း ကန်သင်းသို့လိုက်၍ ဖြစ်ကြရကုန်၏။

ထိုစကားသည် မှန်၏။ မိမိတို့၏ အဇ္ဈတ္တဝတ္ထု စက္ခုပသာဒရုပ် တည်း ဟူသော ကန်သင်း ချွတ်ယွင်းပြတ်ပဲ့ နိမ့်ရှိုင်းခွဲလျှင် ရူပါရုံမိုး တဖြိုးဖြိုး ရွာပါကုန်သော်လည်း အမြင်မှိန်မှေး စက္ခုဝိညာဏ် ရေနေအားသေး၏။

ထို့အတူ သောတ ပသာဒရုပ် တည်းဟူသော အကြောင်းကန်သင်း ချွတ်ယွင်းပျက်ပဲ့ နိမ့်ရှိုင်းခွဲလျှင်လည်း သဒ္ဓါရုံမိုး တဖြိုးဖြိုး ရွာပါကုန် သော်လည်း သောတပသာဒသမုတ်အကြည်ရုပ်ဆည်ကံတွင် သောတဝိညာဏ် ရေနေအားသေး၏။ ချို၊ ချဉ်၊ စမ်၊ ငန်၊ အဖန်၊ အခါ၊ ခြောက်ပါး ရသာ များစွာသောမိုး ဖြိုးဖြိုးသွန်းကြဲ ခံတွင်းထဲ၌ တဖဲ့ဖဲ့ ရွာပစေကာ ဇိဝှာ ပသာဒရုပ်တည်းဟူသော ကန်သင်းရိုး အကုန်ကျိုး၍ အမျိုးမျိုးအဖြာဖြာ ရသာခြောက်ခု အစုစု၌ သိမှုကင်းကွာ ဇိဝှာမည်တွင် ရေဝိညာဏ် မရသော သတ္တဝါတို့သည်လည်း များစွာပင် ရှိကြကုန်၏။

အချို့သော ရူပကာယ အတ္တဘော၌ စက္ခုပသာဒ၊ သောတပသာဒ စသည်သမုတ် အကြည်ရုပ် ကန်သင်းရိုး အကုန်ကျိုး၍ စက္ခု၊ သောတ စသည်မည်တွင် ရေဝိညာဏ်တို့ မဝင်မနင်း မဆင်းမသွား မနားမရောက် အစဉ်ခြောက်၍ ဆည်ပေါက် လယ်ကောသဖွယ် ဖြစ်၍နေကြရကုန်၏။ ယင်း ကန်သင်းသဖွယ် ဖြစ်ကြကုန်သော စက္ခုသောတ ပသာဒ သမုတ် အကြည်ရုပ်စသော ကမ္မဇရုပ်တရားတို့လည်း အကြောင်းကို အစွဲပြု၍ ဖြစ် ပေါ်လာသော ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် တရားမျိုးတွေသာ ဖြစ်ကြရကား ဇနက

ဖြစ်သော ကုသိုလ်ကံရင်း ကန်သင်း ခိုင်လုံပါမှ ဖြစ်ပေါ် တည်ရှိနိုင်ကြ ကုန်၏။

ထို့ကြောင့် အကြောင်းကံရင်း ကန်သင်းကို ထောက်သဖြင့် ရေနှင့် လည်း ထူကြပြန်ကုန်၏။ ဤဂါထာ၌ အကြောင်းပစ္စည်း တရားဟူသမျှတို့ကို ကန်သင်းရိုး၊ အကျိုးပစ္စယုပ္ပန် တရားဟူသမျှတို့ကို အကျိုးရေနှင့် ပုံကပ်၍ ဥပမာ ဥပမေယျတို့ကို မှတ်အပ်ကုန်၏။

စက္ခုပသာဒရုပ်၊ သောတပသာဒရုပ်စသည်တို့၏ အကြောင်းကံကောင် ကန်သင်းရိုးကျိုးက ရင်း စက္ခုသောတပသာဒသမုတ် ရေကြည်ရုပ်တို့သည် လည်း အကုန်ခန်းခြောက်၍ ကွယ်ပျောက်ကြရကုန်၏။ တွင်းပြည့်ကျင်းပြည့်၊ အင်းပြည့်အိုင်ပြည့်၊ ချောင်းပြည့်မြောင်းပြည့် ရွာ၍ချသော မိုးကြီးကဲ့သို့ အာရမ္မဏပစ္စည်းအပေါင်း အတိက္ကဋ္ဌာရုံ မိုးကောင်းခဲပါလျှင် ချမ်းသာသုခ ဟု ဆိုအပ်ကုန်သော ဝေဒနာရေအေးရေယဉ်တို့သည် သဒ္ဓါမယုတ် အားထုတ် ဆည်ထားခဲ့ဖူးသော ကုသိုလ်ကံတည်းဟူသော ကမ်းကိုမှီ၍ အညီအမျှ ဖြစ်လာတည်လာ ကြကုန်၏။ အာရုံမိုးသေး ကုသိုလ်ရေး ကသင်းနိမ့်ခဲ့ပြန် လျှင်လည်း မိုးအလျောက် ကန်သင်းအလျောက် သုခသောမနဿ ရေရောက် ရေတည်ခြင်း နည်း၏။ အနိဋ္ဌာရုံမိုး အကုသိုလ်ဆိုး ကန်သင်းရှိသောသတ္တဝါ တို့၌လည်း အနိဋ္ဌာရုံမိုး ကံဆိုးကန်သင်း အားလျော်စွာ ဒုက္ခဒေါမနဿ ဝေဒနာ မခံသာဓာတ်မျိုး ရေဆိုး ရေညံ့တို့၏ ပေါ်လာ တည်လာခြင်း စသည်တို့ကိုလည်း ဤနည်းအတူသာ မှတ်ယူကုန်ရာ၏။

ဤကား “သဝေလံ နာတိဝတ္တန္တိ” အစရှိသော ဘာဝနာဂါထာ၏ အဓိပ္ပာယ်သဘောကို ပြဆိုအပ်သော အချက်အရာတည်း။

၂၃၂။ သမဟေတွာ လဘမာနာ၊
ကာမာပိ စ န ဇာယရေ။
လဘမာနာ အကာမာပိ၊
ဣမေ ဇာယန္တိနိဿရာ။

၂၃၂။ ဣမေဓမ္မာ ရုပ်နာမ်နှစ်ပါး ဤသင်္ခါရ တရားတို့သည်။ သမ ဟတံ မိမိတို့၏ ညီညွတ်သောအကြောင်း ပစ္စည်းအပေါင်းကို။ အလဘ

မာနာ၊ မရကြကုန်သည်ရှိသော်။ ကာမာပိစ၊ ဖြစ်လာ ပေါ်လာခြင်းကို အလိုရှိပါကုန်သော်လည်း။ နဇာယရေ၊ တရံတဆစ် မဖြစ်လာကုန်။ သမ ဟေတု မိမိတို့၏ ညီညွတ်သောအကြောင်း ပစ္စည်းပေါင်းကို။ လာဘမာနာ၊ ရကြကုန်သည်ရှိသော်။ အကာမာပိ ဖြစ်လာ ပေါ်လာခြင်းကို အလိုမရှိပါ ကုန်ပဲလျက်လည်း။ ဇာယန္တိ၊ ဖြစ်လာ ပေါ်လာကုန်၏။ ဣမေဓမ္မာ၊ ရုပ်နာမ် နှစ်ပါး ဤသင်္ခါရတရားတို့ကို။ အနိဿရာ၊ ဖြစ်မှု ပျက်မှု ဖောက်ပြန်မှု၌ ဘယ်တခုမျိုး အစိုးမရအပ်ကုန်။

၂၃၃။ အလဗ္ဘာ စ ဣမေ ဓမ္မာ၊
ဥပ္ပန္နာ န နိဝါရိတာ။
ယထာပစ္စယဇာတတ္တာ၊
ယထာကာမမကာရိယာ။

၂၃၃။ အနုပ္ပန္နာ၊ မိမိဖြစ်ကြောင်း ပစ္စည်းပေါင်းကို သောင်းပြောင် ညီညာ မရခါ၌ မဖြစ်လာ မပေါ်လာနိုင်ကုန်သော။ ဣမေဓမ္မာ၊ ရုပ် နာမ် နှစ်ပါး ဤသင်္ခါရတရားတို့ကို။ အလဗ္ဘာစ၊ ဖြစ်စေလိုရာ ဖြစ်စိမ့်ငှာလျှင် ဘယ်ခါကာလ ဘယ်ခဏမျှ တောင့်တ၍လည်း မရအပ်ကုန်။ ဥပ္ပန္နာ၊ အကြောင်းအားလျော်စွာ ဖြစ်ပေါ်လာကုန်သော။ ဣမေဓမ္မာ၊ ရုပ်နာမ် နှစ်ပါး ဤသင်္ခါရတရားတို့ကို။ နနိဝါရိတာ၊ ဝရဇိန်အလား မိုးကြိုးသွား သို့ ဆီးတားအပ် ဆီးတားနိုင်သော သဘောလည်းမရှိကုန်။ ယထာ ပစ္စယဇာတတ္တာ၊ မိမိတို့၏ ပစ္စည်းအပေါင်း အကြောင်းအားလျော်စွာ ဖြစ် ပေါ်လာကြရသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ယထာကာမမကာရိယာ၊ ဖြစ်စေ လိုရာ ဖြစ်စိမ့်ငှာလျှင် ပြုပြင်အပ် ပြုပြင်နိုင်သော သဘောလည်း မဟုတ်ကုန်။

“သမဟေတွာလဗ္ဘမာနာ” စသော ဘာဝနာဂါထာ “အလဗ္ဘာ စ ဣမေ ဓမ္မာ” စသော ဘာဝနာဂါထာ ဤနှစ်ခုကုန်သော ဘာဝနာဂါထာ တို့၏ အဓိပ္ပာယ်သဘောကား -

ချမ်းသာဟူ၍ သမုတ်အပ်ကုန်သော သုခဝေဒနာ သောမနဿ ဝေဒနာ တရားတို့ကို မိမိတို့၏ ခန္ဓာကိုယ်ကာယ အဗျတ္တ၌ နာရီမခြား ခါခါမနား တဖွားဖွား ဖြစ်ပေါ်လာ၍ နေခြင်းကိုသာ အလိုရှိပါကုန်သော်လည်း

ပြုစင်သော ကုသိုလ်အကြောင်း ပစ္စည်းပေါင်းနှင့်တကွ ကျင့် ကန္တ မနာပ ဖြစ်သော ရူပ သဒ္ဓ စသော ကာမဂုဏ်အပေါင်း အကြောင်းအာရုံတို့ကို ဖြစ် စေ သဒ္ဓါသမ္ပန္န အမျိုးသားတို့ ဖြစ်တုံအံ့၊ ဘုရားစသော ရတနာသုံးပါး တို့၏ အပေါင်း အာရုံကောင်းတို့ကိုဖြစ်စေ၊ ဒါန သီလ စသော မိမိတို့၏ စွဲလမ်းရာအကြောင်း အာရုံကောင်းတို့ကိုဖြစ်စေ တခုခုကိုမျှမရက ပုထုဇဉ်တို့ ခင်မင်တုယ်ချစ် အနှစ်ပြုလုပ် ချမ်းသာဟူ၍ သမုတ်အပ်ကုန်သော ထိုသုခ ဝေဒနာ သောမနဿဝေဒနာတို့သည် ရံခါတဆစ် မဖြစ်ပေါ်လာနိုင်ကြ ပါကုန်။

တောင့်တ၍လည်း မရအပ်ပါကုန်။ အလိုမရှိအပ် မမြတ်နိုးအပ် မနှစ် သက်အပ် စက်ဆုပ်အပ် ရှုံရှာအပ် မုန်းထားအပ် နှလုံးနာအပ်ကုန်သော အနိဋ္ဌာရုံပေါင်း အကြောင်းတရားတို့ကို ရတိုင်း တွေ့တိုင်း ဒုက္ခဒေါမနဿ ဝေဒနာမျိုး ဓာတ်ဆိုး ဓာတ်ဝါးတို့သည်ကား အလိုမရှိပါကုန်ပဲလျက် တဖွဲဖွဲ ဖြစ်ပေါ်လာကြကုန်၏။ ဆီးတားပိတ်ပင်၍လည်း မရအပ်ပါကုန်။

မဟဂ္ဂုတ်ကိုးတန် ဈာန်သမာပတ်တရား မဂ်တရား ဖိုလ်တရားတို့ကိုကား သမ္မာဆန္ဒ လုလ္လဝိရိယမှစ၍ ထိုဈာန်မဂ်ဖိုလ်တို့၏အကြောင်း ပစ္စည်းပေါင်း မစုံညီကုန်သော နတ်လူတို့မှာ မရာကုန်သကဲ့သို့ အနံ့ကိုမျှ မနံရ၊ တောင့်တ ၍လည်း မရအပ်ပါကုန်။

ကုသံမစ္ဆေရ အဘိဇ္ဈာဗျာပါဒ လောဘ ဒေါသ မာနထဒ္ဓ စသော နှမ်းနယ်ညစ်စုတ် ပုပ်ဟောင် နံညှီ မသဒိသော တရားတို့သည်ကား အဝိဇ္ဇာ တိန်တောင် မောဟမှောင်ထူထဲ ဖြစ်ကြောင်းကမနည်း၍ သဲနှင့်ဖြန့်လျက် ကြိုး၍ပက်သကဲ့သို့ အလိုမရှိပါကုန်ပဲလျက်လည်း တဖွဲဖွဲ ဖြစ်ပေါ်လာကြ ကုန်၏။

စက္ခုဝိညာဏ်၊ သောတဝိညာဏ် စသည်တို့၏ ဝတ္ထု စက္ခုပသာဒရုပ် သောတပသာဒရုပ် စသည် မတည်ဆက်လက် ချုပ်ပျက်ပျောက်ဆုံး၍ နေရှာ ကြရကုန်သောသူတို့မှာ အဆင်းရူပါရုံ၊ အသံသဒ္ဓါရုံ စသည်တို့ကို မြင်မှုကိုစွဲ ကြားမှုကိုစွဲတို့နှင့် စက္ခုဝိညာဏ်၊ သောတဝိညာဏ် စသည်တို့၏ ဖြစ်ပေါ်လာ ခြင်းတို့ကို အလိုမရှိပါကုန်သော်လည်း ထိုဝိညာဏ်တို့သည် ထိုသူတို့၏သဏ္ဍာန် ဘဲတရံတခါမျှ မဖြစ်ပေါ်လာကြကုန်၊ တောင့်တ၍လည်း မရအပ်ပါကုန်။

ဇေးသေကောင်ပုပ် မြေသေကောင်ပုပ် စသည်တို့နှင့် တွေ့ဆုံကြုံကြိုက်
သောအခါတို့၌လည်းကောင်း၊ ထိုကဲ့သို့သော အကောင်ပုပ်စသည်တို့၏ အနံ့
တို့သည် နှာခေါင်း၌ တထောင်းထောင်း ဆိုက်လာ ရောက်လာသော အခါ
တို့၌လည်းကောင်း မြင်မှုကိစ္စ နံမှုကိစ္စတို့ဖြင့် စက္ခုဝိညာဏ် သာနဝိညာဏ်
စသည်တို့၏ ဖြစ်လာ ပေါ်လာ ခြင်းတို့ကို အလိုမရှိပါကုန်ပဲလျက်လည်း
ဖြစ်လာ ပေါ်လာကြကုန်၏။ ပရဇိန်အသား မိုးကြိုးသွားကဲ့သို့ ဆီးတား
ပိတ်ပင်နိုင်သော သဘောလည်း မရှိပါကုန်။

ဤမုကြွင်းသော သောတဝိညာဏ်ကောင်း၊ ဇီဝါ”ညာဏ်ကောင်း ကာယ
ဝိညာဏ်ကောင်း၊ မနောဝိညာဏ်ကောင်းတို့၏လည်း မိမိတို့၏ဖြစ်ကြောင်း
အာရုံကောင်းတို့ကို မရက ထိုဝိညာဏ်ကောင်းတို့၏ မဖြစ်လာ မပေါ်
လာနိုင်ခြင်း တောင့်တ၍ မရနိုင်ခြင်းတို့ကို လည်းကောင်း၊ သောတ
ဝိညာဉ်ဆိုး ဇီဝါကာယ ဝိညာဉ်ဆိုး မနောဝိညာဉ်ဆိုးတို့၏လည်း မိမိတို့
ဖြစ်ကြောင်း မကောင်းသောအာရုံတို့ကို ရက ထိုဝိညာဉ်ဆိုး အမျိုးမျိုးတို့၏
သဏ္ဍာန်မှာ ဖြစ်လာခြင်း ပေါ်လာခြင်းတို့ကို အလိုမရှိပါကုန်သော်လည်း
ဖြစ်လာပေါ်လာကြခြင်းတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဆီးတားပိတ်ပင်ခြင်းငှါ မတတ်
စကောင်းသည်တို့ကို လည်းကောင်း စက္ခုဝိညာဉ် သာနဝိညာဉ် အချက်
တို့က ပြဆိုအပ်ခဲ့သည်နှင့်အလားတူ မှတ်ယူရာ နှစ်လုံးသွင်းကုန်ရာ၏။

သာယာအပ် နှစ်သက်အပ်သော သဒ္ဓရုပ်နှင့်တကွ ရှိသမျှကိုယ်ပယ်
စံပယ်လှပသောရုပ်တို့၏ ဖြစ်ခြင်းတို့ကိုသာ အလိုရှိပါ ကုန်သော်လည်း
ကုသိုလ်ကံကောင်း ရှေးအကြောင်းမစုံညီက လျှောက်ပတ်တင့်တယ် စံပယ်
လှပသော သုဘရုပ်တို့၏ မဖြစ်ပေါ်လာနိုင်ခြင်း တောင့်တ၍လည်း မရအပ်
မရနိုင်ခြင်းတို့ကိုလည်းကောင်း၊ အကုသိုလ်ကံပတောင်း အကြောင်းဆိုးစီရင်၍
သူမှ ငါမှစ၍ အလိုမရှိအပ် မနှစ်သက်အပ်ကုန်သော စောင်းရုပ် ရွှေရုပ်
ကျွေးရုပ် ကောက်ရုပ် မဲရုပ် ညိုရုပ်တို့သည် လည်းကောင်း လေပူ လေးဆိုး
တိုးခွေ တိုက်ခိုက် ဒုက္ခခတ်ဆိုက်သဖြင့် ကိုက်ရုပ် ခဲရုပ် ထိုရုပ် ကြင်ရုပ်
ညောင်းရုပ် ညာရုပ်တို့သည် လည်းကောင်း ဖြစ်လာ ပေါ်လာ ကြကုန်၏။
ဆီးတား ပိတ်ပင်ခြင်းငှာလည်း မတတ်စကောင်းကုန်။

ဤကား ပြဆိုအပ်ခဲ့ကုန်ပြီးသော နှစ်ခုကုန်သော ဘာဝနာဂါထာတို့၌
မှတ်သားဖွယ် အဓိပ္ပာယ် သဘောတည်း။

၂၉၄။ ဓမ္မေန ဓမ္မာ ဇာယန္တိ၊
 တတ္ထ ဟိ နတ္ထိ မာမကာ။
 မာတာပိတာ စ ဇီဝါ စ၊
 ဗျာပါရာ စ ပရိပူဟာ။

၂၉၄။ ဓမ္မေန၊ ပုဂ္ဂိုလ်သတ္တဝါ ငါ သူတပါး ယောကျ်ား မိန်းမ မဟုတ်
 သော ရုပ်နာမ်နှစ်ပါး သင်္ခါရတရားကြောင့်။ ဓမ္မာ၊ ပုဂ္ဂိုလ်သတ္တဝါ ငါ သူ
 တပါး ယောကျ်ား မိန်းမ မဟုတ်ကုန်သော ရုပ်နာမ်နှစ်ပါး သင်္ခါရတရား
 တို့သည်။ ဇာယန္တိ၊ မျက်တောင်တခပ်မျှ မရပ်မနား တဖွားဖွား ဖြစ်ပေါ်၍
 နေကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထိုရုပ်နာမ်နှစ်ပါး သင်္ခါရတရားတို့၏
 တဖွားဖွား ဖြစ်ပေါ်မှု၌။ မာမကာ၊ သတ္တဝါရုပ်ဖြစ်ရန် ပုံသဏ္ဍာန်နှင့်
 သတ္တဝါဟန်မယွင်း ဖန်ဆင်းဘတ်ကုန်သော နတ်ဗြဟ္မာတို့သည်လည်း။ နတ္ထိ
 နုသန္တိ၊ မရှိကုန်။ မာတာပိတာစ၊ ရုပ်နာမ်နှစ်ပါး သင်္ခါရတရားတို့၏ အမိ
 အဖတို့သည်လည်း။ နတ္ထိနုသန္တိ၊ မရှိကုန်။ ဇီဝါစ၊ ဟဘဝတခါ တသက်
 သာဟု သညာထာဝရ မှတ်ထင်ကြသော ဇီဝမျိုးတို့သည် လည်းကောင်း။
 ဗျာပါရာစ၊ ဗျာပါရအစု ကြောင့်ကြမှုတို့သည်လည်းကောင်း။ နတ္ထိနုသန္တိ၊
 မရှိကုန်။ ပရိပူဟာ စ၊ လက်ဖျစ် တစွက်ခန့်အခါ ဤမျှကြာလျှင် သင်္ချာ
 တွက်ရေ အကုဋေပေါင်း ထောင်သောင်းလွန်လတ် ပျက်စီးတတ်၍ ဥပါဒ်၏
 နောက် ဘင်မရောက်အောင် စောင့်ရှောက် သိမ်းဆည်းနိုင်ကုန်သော သူတို့
 သည်လည်း။ နတ္ထိနုသန္တိ၊ မရှိကုန်။

၂၉၅။ ကေနစိ နု ကဘာယေဝ၊
 ဣမေ ဓမ္မာ သလက္ခဏာ။
 ဟေတု ပဋိစ္စ သမ္ပုတတ၊
 အနိစ္စာ စ ခယာ ဝယာ။

၂၉၅။ သလက္ခဏာ၊ သဘောလက္ခဏာ ခြင်းရာကိစ္စနှင့်တကွကုန်သော။
 ဣမေဓမ္မာ၊ ရုပ်နာမ်နှစ်ပါး ဤဘင်္ဂါရတရားတို့ကို။ ကေနစိ၊ ဗြဟ္မာ၊ နတ်၊ လူ
 တစုံတယောက်သောသူသည်။ နကဘာယေဝ၊ မပြုပြင်အပ် မပြုပြင်နိုင်ကုန်
 သည်သာလျှင်တည်း။ ဟေတု၊ မိမိတို့၏ ဖြစ်ကြောင်း ပစ္စည်းပေါင်းကို။

ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍။ သမ္ဘူတာ၊ ဖြစ်ပေါ်လာကြကုန်၏။ ဝယာ၊ ကုန်ခမ်းတတ်
သောသဘောရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဝယာ၊ ပျက်စီးတတ်သော သဘောတရား
ရှိကြကုန်သည်ဖြစ်၍။ အနိစ္စာ စ၊ မြဲလည်း မမြဲကုန်။

၂၉၆။ ကမ္မဿ ကာရကော နတ္ထိ၊
ဝိပါကဿ စ ဝေဒကော။
အညော သံတဓမ္မေဟိ၊
အဟန္တိဝါ ပဒရာ ဝါ။

၂၉၆။ ကမ္မဿ၊ ကုသိုလ်ကံ၊ အကုသိုလ်ကံကို။ ကာရကော၊ ရှက်
ဆောင်ပြုလုပ် အားထုတ်တတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်သတ္တဝါသည်လည်း။ နတ္ထိ၊ မရှိ။
ဝိပါကဿ၊ ကုသိုလ်ကံ၊ အကုသိုလ်ကံတို့၏ အကျိုးကို။ ဝေဒကော စ၊ ခံစား
တတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်သတ္တဝါသည်လည်း။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ သံတဓမ္မေဟိ၊ သံတ
တရားတို့မှ။ အညော၊ တပါးသော။ အဟန္တိဝါ၊ ငါ့ဟူ၍ လည်းကောင်း။
ပဒရာတိဝါ၊ သူတပါးဟူ၍ လည်းကောင်း။ နတ္ထိ၊ မရှိ။

၂၉၇။ မယာ စညာ သဒါ သုညာ၊
သင်္ခတာဝ ခဏေ ခဏ။
နိရုဇ္ဈိတွာ နိရုဇ္ဈိတွာ၊
ဣမေသာနံ ဂတိံ ဂတာ။

၂၉၇။ မယာစ၊ ငါ့ဟူသည်မှလည်းကောင်း။ အညာ စ၊ သူတပါးဟူ
သည်မှလည်းကောင်း။ သဒါသုညာ၊ အခါခပ်သိမ်း ဆိုတ်ကုန်သော။ ဝါ၊
ငါ့၊ သူတပါး၊ ယောက်ျား မိန်းမ မဟုတ်ကုန်သော။ သင်္ခတာဝ၊ ရုပ်နာမ်
နှစ်ပါး သံတတရားသည်တို့သာလျှင်။ ခဏေ ခဏ၊ ခဏတိုင်း ခဏတိုင်း။
နိရုဇ္ဈိတွာ နိရုဇ္ဈိတွာ၊ ချုပ်၍ ချုပ်၍။ ဣမေသာနံ၊ ဤသံတ တရားတို့၏။
ဂတိံ ၊ လျင်လျင် သုတ်သုတ် တဟုတ်ဟုတ်နှင့် ချုပ်ဆုံးပျောက်သွား လားရာ
အမှန် အနိစ္စနိုင်ငံသို့။ ဂတာ၊ မြစ်ကြီးရေယဉ် စီးသောသွင်သို့ တစဉ်တည်း
လိုက်ကြရကုန်၏။

၂၉၀။ နိရုဇ္ဈန္တာ နိရုဇ္ဈန္တာ၊
 ဓမ္မာ ပုနိဓနာဂတာ။
 ဝေဒနာ နတ္ထိ ပူရဏာ၊
 ဥပ္ပဇ္ဈန္တိ နဝါ နာ။

၂၉၀။ နိရုဇ္ဈန္တာနိရုဇ္ဈန္တာ၊ လက်ဖျစ်ဘတုက်ခန့်အခါ ဤမျှကြာလျှင် သင်္ချာတုက်ရေ အကုဋေပေါင်း ထောင်သောင်းမက သွန်၍ချသို့ အနိစ္စ နိုင်ငံ အမြန်လိုက်ပါ မကြာကြေ့ပြုတ် ချုပ်ချုပ်သမျှ ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ ရုပ်နာမ်နှစ်ပါး သင်္ခါရတရားတို့သည်။ ပုန၊ တဖန်၊ ဣမ၊ ခဏမစဲ တဖွဲဖွဲနှင့် ဖြစ်ဆဲမှန်စွာ ဤခန္ဓာသို့။ နာဂတာ၊ ပြန်လာသော သဘော မရှိကုန်။ နဝါ နဝါ၊ အသစ်အသစ် ဖြစ်ကုန်သော ရုပ်နာမ်နှစ်ပါး သင်္ခါရ တရားတို့သည် သာလျှင်။ ဥပ္ပဇ္ဈန္တိ၊ မပြတ်မစဲ တဖွဲဖွဲဖြစ်၍ နေကုန်၏။ ဝေဒနာ၊ ထို့ကြောင့်ပင်လျှင်။ ပူရဏာ၊ မြင့်ရှည်ကြာညောင်း အပျက်နှောင်းသဖြင့် ဟောင်းနွမ်း၍နေကုန်သော ခန္ဓာငါးပါး သင်္ခါရတရားတို့သည်။ နတ္ထိနသန္တိ၊ မရှိကုန်။

၂၉၉။ ဥစ္စာဝစာနိ ရူပါနိ၊
 ဥပ္ပဇ္ဈန္တိ သဟဂ္ဂိနာ။
 ကာနိ ရူပါနိ ဂစ္ဆန္တိ၊
 တဒဂ္ဂိနာ ခယံ ဝယံ။

၂၉၉။ ဥစ္စာဝစာနိ၊ ယုတ်ယုတ်မြတ်မြတ်ကုန်သော။ ရူပါနိ၊ ရုပ်တရား တို့သည်။ သဟဂ္ဂိနာ၊ ကလာပ်အသီးသီး မီးနှင့်တကွ၊ ဥပ္ပဇ္ဈန္တိ၊ ဖြစ်ပေါ် လာကုန်၏။ ဥပ္ပန္နာနိ၊ ဖြစ်ပေါ်လာသမျှကုန်သော။ ကာနိ ရူပါနိ၊ ထိုရုပ်တို့ သည်။ တဒဂ္ဂိနာ၊ မကွေမကွာ ဖြစ်ပေါ်လာသော သင်္ခါရဓာတ် ကလာပ် အသီးသီး ထိုသည်မီးဖြင့်။ ခယံ၊ ကုန်ခြင်းသို့။ ဝယံ၊ ပျက်ခြင်းသို့။ ဂစ္ဆန္တိ၊ ရောက်ကြကုန်၏။

၃၀၀။ ဥစ္စာဝစာနိ နာမာနိ၊
 ဥပ္ပဇ္ဈန္တိ အဗေဒန္တိ။
 ကာနိ နာမာနိ ဂစ္ဆန္တိ၊
 ဘဂ္ဂိနာ ခယံ ဝယံ။

၃၀၀။ ဥစ္စာဝစာနိ၊ ယုတ်ယုတ်မြတ်မြတ် ကုန်သော။ နာမာနိ၊ နာမ်တရားတို့သည်။ အဗ္ဗောဇ္ဈိန္ဒ၊ ပြတ်စဲခြင်းမရှိ။ ဥပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်ပေါ်လာကြကုန်၏။ တာနိနာမာနိ၊ ယုတ်ယုတ်မြတ်မြတ် အထပ်ထပ်လျှင် မပြတ်မစဲ တဖွဲဖွဲနှင့် အမြဲကိုယ်မှာ ဖြစ်ပေါ်လာသမျှကုန်သော ထိုနာမ်တရားတို့သည်။ ဘင်္ဂဂိုနာ၊ မရဏဘင် အစဉ်ဖျက်ဆီး အပျက်မီးဖြင့်။ ခယံ၊ ကုန်ခြင်းသို့။ ဝယံ၊ ပျက်ခြင်းသို့။ ဂစ္ဆန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏။

၃၀၁။ ဇာတာ ဇာတာ ဣမေ ဓမ္မာ၊
ကစဝရသမူပမာ။
အပရိဂ္ဂဟိတတ္တာ စ၊
အမာနိတဗ္ဗဘာဝတော။

၃၀၁။ ဇာတာဇာတာ၊ ဖြစ်ဖြစ်သမျှကုန်သော။ ဣမေဓမ္မာ၊ ရုပ်နာမ်နှစ်ပါး ဤသင်္ခါရ တရားတို့သည်။ အပရိဂ္ဂဟိတတ္တာစ၊ ဖြစ်စေလိုရာ ဖြစ်စိမ့်ငှာဟု ကောင်းစွာပြုပြင် မစီရင်နိုင် စိုးမပိုင်၍ ဦးကိုင်သခင် အရှင်မရှိ အသာမိက ဖြစ်ကုန်ကြ၍ အနတ္တ သက်သက် မြင်အိပ်မက်နှင့် ရေပွက်အဟန် မှန်ရိပ်အလား တံလျှပ်များကဲ့သို့ အသားယူဖွယ် အထယ်ခြိပ် မရအပ်၍ ရုပ်ဓာတ်နာမ်ဓာတ် ဘယ်သည်ဓာတ်မျှ သိမ်းဆည်းအပ်သော သဘောမရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း။ အမာနိတဗ္ဗဘာဝတော၊ မရဏဘင် အစဉ်ဖျက်ဆီး မီးနှင့်မကွာ ဖြစ်ပေါ်လာသော မီးစာ မီးတုတ် တဟုတ်ဟုတ်နှင့် မြန်စွာသုတ်သုတ် နာမ်ရုပ် အဆက်ဆက် အကုန်ပျက်၍ စုံမက်ညီတယ် မြတ်နိုးဖွယ် မရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့် လည်းကောင်း။ ကစဝရသမူပမာ၊ အဖိုးမထိုက်သော အမှုန်နှင့် အလားတူကုန်၏။

၃၀၂။ ဇာတာ ဇာတာ ဣမေ ဓမ္မာ၊
သင်္ဂိ သင်္ဂိ ပ ဇာယရေ။
ဇာယမာနာ အသာရတ္တာ၊
အတိဋ္ဌန္တာ နိရုဇ္ဈရေ။

(တတိယအကြိမ်) ၂၅

၃၀၂။ ဇာတာဇာတာ၊ ဖြစ်ဖြစ်သမျှကုန်သော။ ဣမေဓမ္မာ၊ ရုပ်
 နာမ်နှစ်ပါး ဤသင်္ခါရတရားတို့သည်။ သင်္ကံ သင်္ကံ ဝ၊ တကြိမ်တကြိမ်
 သာလျှင်။ ဇာယရေ၊ ဖြစ်ပေါ်လာကြကုန်၏။ ဇာယမာနာ၊ တကြိမ်
 တကြိမ်သာ ဖြစ်ပေါ်လာကုန်သော ရုပ်နာမ်နှစ်ပါး သင်္ခါရတရားတို့
 သည်။ အသာရတ္တာ၊ အသားမရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ အတိဋ္ဌန္တာ၊ မျက်
 တောင်တခင်ခန့်မျှ တည်တန့်နိုင်သော သဘော မရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။
 နိရုဇ္ဈရေ၊ ခဏမစဲ၊ တသဲသဲနှင့် တသွန်ထဲချုပ်ကြကုန်၏။

၃၀၃။ အနုပ္ပန္နေန ဧကေကာ၊
 စိတ္တေန တိဋ္ဌရေ ပဇာ။
 ဇာတာဌာနေဝ ဧတာနိ၊
 နိရုဇ္ဈန္တိ အသာရကာ။

၃၀၃။ ပဇာ၊ သတ္တဝါများ အပေါင်းတို့သည်။ အနုပ္ပန္နေန၊ ဘဝ
 များစွာ သံသရာက တရံတခါမျှ မဖြစ်မပေါ်လာဖူးသော။ ဧကေက-
 စိတ္တေန၊ တလုံးတလုံးသော စိတ်ဖြင့်။ တိဋ္ဌရေ၊ တည်ကြရကုန်၏။
 ဧတာနိ၊ ထိုတလုံးတလုံးသာ ဖြစ်ပေါ်လာကုန်သော စိတ်တို့သည်လည်း။
 အသာရကာ၊ မှန်ရိပ်အလား အသားမရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဇာတာဌာနေဝ၊
 မိမိတို့ဖြစ်ထိုက်ရာဌာန ဖြစ်ပေါ်လာသော ခဏ၌ပင်လျှင်။ နိရုဇ္ဈန္တိ၊
 မကြာမတင် လျင်လျင်သုတ်သုတ် တဖြုတ်ဖြုတ်ချုပ် ကြွကြွရကုန်၏။

၃၀၄။ တာနေကေကာနိ စိတ္တာနိ၊
 ဥပ္ပန္နာနိ ခဏေ ခဏေ။
 နေကဒေသေဝ ဇာယန္တိ၊
 အတ္တဘာဝမ္ပိ နိဿယေ။

၃၀၄။ ခဏေခဏေ၊ ခဏတိုင်းခဏတိုင်း။ ဥပ္ပန္နာနိ၊ အသစ်အသစ်
 ဖြစ်လာကုန်သော။ ဧကေကာနိ၊ တလုံးတလုံးကုန်သော။ တာနိစိတ္တာနိ၊
 ထိုစိတ်တို့သည်။ နိဿယေ၊ မိမိတို့၏မှီရာဖြစ်သော။ အတ္တဘာဝမ္ပိ၊ ကိုယ်
 ဟူ၍ သမုတ်အပ်သော ရုပ်အတ္တဘော၌။ နေကဒေသေဝ၊ တစိတ်တဒေသ
 တခုသောဌာန၌သာလျှင်။ နဇာယန္တိ၊ ဖြစ်ပေါ်လာသည် မဟုတ်ကုန်။

၃၀၅။ ဝိသယဂတဘာဝတ္ထာ၊
 ဝိဝိဓတ္ထာ စ ဝတ္ထုနံ။
 နိယမတော ဟိ ဧတေသံ၊
 ဂတဌာနံ န ဝိဇ္ဇတိ။

၃၀၅။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ ဝိသယဂတဘာဝတ္ထာ၊ အာရုံခြောက်ဖြာ
 ဆိုက်ရောက်ရာ၌ ဖြစ်ပေါ်လာရသည်၏ အဖြစ်ကြောင့် လည်းကောင်း။
 ဝတ္ထုနံ၊ စက္ခု၊ သောတ စသည်များစွာ မှီရာပြုလုပ် ဝတ္ထုရုပ်တို့၏။
 ဝိဝိဓတ္ထာစ၊ အထူးထူးအစားစား များပြားလှသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်
 လည်းကောင်း။ ဧတေသံ၊ ထိုတလုံးတလုံးသာ ဖြစ်ပေါ်လာကုန်သော
 စိတ်တို့အား။ နိယမတော၊ အမြဲအားဖြင့်။ ဂတဌာနံ၊ ဖြစ်ရာအရပ်သည်။
 နဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ။

နာမက္ခန္ဓာလေးပါးတို့၏ သန်းဦးခေါင်းမျှ ပမာဏရှိသော စက္ခု
 ပသာဒရုပ်တို့၏ တည်ရာ သူငယ်ရုပ်ပေါ်ရာ၌ပင်လျှင် ဝဲ၊ ယာ၊ ရှေ့၊ နောက်
 ထက်၊ အောက်၊ အလယ် ခုနစ်သွယ်သောဌာန၌ များစွာပြောင်းလဲ၍ ဖြစ်
 နိုင်ကောင်းသော သဘောကြောင့် “ထာနေကေကာနိ” စသော စကား
 ကို သရာဝါသ ကေစ္စဂီဟိ မန္တုဗ္ဗိတို့အား အကျိုးများရန် ဆိုသည်ဟု
 မှတ်ရာ၏။

၃၀၆။ ဇာတော ဇာတော အယံ ဓမ္မော၊
 ဣတော ပုဗ္ဗေ န ဝိဇ္ဇတိ။
 ဟေတုံ ပဋိစ္စ သမ္ဘောတိ၊
 ဣမသ္မိံ ကဋ္ဌေဝရေ။

၃၀၇။ ဣမံ အလဒ္ဓပုပ္ဖံ၊
 နတ္ထိ ကိဗ္ဗိဓ ဂေါစရံ။
 အယံ ဓမ္မော ဣဒါနေဝ၊
 ဇာယတေ သကပစ္စယံ။

၃၀၈။ တသ္မံ နှာဟံ နှ မေ ဝေဓိယံ၊
 နှာပိ သတ္တော နှ ပုဂ္ဂလော။
 သင်္ခတောဝ အယံ ဓမ္မော၊
 အနိစ္စော စ ခယော ဝယော။

၃၀၆။ ဇာတောဇာတော၊ ဖြစ်ဖြစ်သမျှသော။ အယံဓမ္မော၊ ဤ
 ရာဂ၊ ဒေါသ စသောတရားသည်။ ဣတော၊ ဖြစ်ဆဲခဏ ဤကာလမှ။
 ပုဗ္ဗေ၊ ရှေ့အဘိကာလ ရှေ့ခဏ၌။ နဝိဇ္ဇတိ၊ ရှိသည်မဟုတ်။ ဣဒါနေဝ၊
 ဤယခုအခါ၌သာလျှင်။ ဟေတု၊ မိမိဖြစ်ကြောင်း ပစ္စည်းပေါင်းကို။
 ပဋိစ္စ၊ အစွဲပြု၍။ ဣမသ္မိံ ကဋ္ဌေဝရေ၊ ရုပ်ပေါင်းများစွာ ခန္ဓာသမူဟ
 ဤရူပကာယ၌။ သမ္ဘောတိ၊ အသစ်အသစ် ဖြစ်ပေါ်လာ၏။

၃၀၇။ အယံဓမ္မော၊ ဤရာဂ၊ ဒေါသ စသောတရားသည်။ ဣမံ-
 ဂေါစရံ၊ မိမိ၏ မှီရာဖြစ်ဘုံ ဤအာရုံကို။ အလဒ္ဓပုဗ္ဗမ္ပိ၊ မရသေးရာ ရှေး
 အခါ၌။ ဣဓ၊ ရုပ်ပေါင်းများစွာ ခန္ဓာသမူဟ ဤကာယ၌၊ ကိဉ္စိ၊
 စိုးစဉ်းမျှ။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣဒါနေဝ၊ ဝတ္ထုရုပ်၌။ ထိခိုက်လာတုံ၊ ဤအာရုံ
 နှင့် တွေ့ကြုံကြရာ ဤအခါ၌သာလျှင်။ သကပစ္စယံ၊ မိမိဖြစ်ကြောင်း
 ပစ္စည်းပေါင်းကို။ ပဋိစ္စ- စွဲ၍။ ဇာယတေ၊ ဖြစ်ပေါ်လာ၏။

၃၀၈။ တသ္မံ၊ ထိုသို့ ယခုတွေ့ကြုံ ဤအာရုံကို မရမီကာလ ရှေ့
 မဆူ၌။ တစတမ္ပုန်မျှ မရှိသောကြောင့်။ အယံဓမ္မော၊ ဤရာဂ၊ ဒေါသ
 တရားသည်။ အနှာဟံ၊ ငါမဟုတ်။ နှာမဓမ္မော၊ ငါ၏ ရာဂ၊ ဒေါသ
 စသော တရားလည်းမဟုတ်။ နှာပိသတ္တော၊ သတ္တဝါလည်း မဟုတ်။
 နပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်လည်းမဟုတ်။ သင်္ခတောဝ၊ အာရုံခြောက်တန် ကံ
 စိတ်အာဟာရ စသည်ရုံးပေါင်း အကြောင်းတရားတို့သည် ပြုပြင်စီရင်
 အပ်သော သင်္ခတ တရားသာလျှင်တည်း။ ခယော၊ ကုန်ခန်းတတ်သော
 သဘောရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝယော၊ ပျက်စီးတတ်သော သဘောရှိသည်
 ဖြစ်၍။ အနိစ္စောစ။ အမြဲလည်းမရှိ။

ဤ၌ မိမိတို့ သဏ္ဍာန်မှာ ဖြစ်ပေါ်လာဆဲ ဖြစ်သော ရာဂ၊ ဒေါသ
 စသော တရားတို့ကို ငါဟူ၍ လည်းကောင်း ငါ၏ရာဂ၊ ငါ၏ ဒေါသ

စသည်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ စွဲလမ်းသော အတ္တသညာ သက္ကာယဒိဋ္ဌိ နှမ်း
 ညှိုးမည်ဖြစ်၍ ဖြစ်ပေါ်လာသမျှသော အနိစ္စဓမ္မ အာဂန္တုက ဖြစ်သော
 ရာဂ၊ ဒေါသစသော သင်္ခတတရားတို့၌ ငါ၏ရာဂ၊ ငါ၏ဒေါသ စသည်
 ဖြင့် ပြင်းပြစွာ စွဲလမ်းတတ်သော အတ္တသညာ၊ သက္ကာယဒိဋ္ဌိတို့ကို အနတ္တ
 သညာ၊ ဝိပဿနာဉာဏ်ဖြင့် ပယ်ရှား သုတ်သင်စေခြင်းငှါ “ဇာတော
 ဇာတော အယံ ဓမ္မော” စသည်ဖြင့် ဖြစ်ပေါ်လာဆဲဖြစ်သော ရာဂ၊
 ဒေါသ စသော သင်္ခတဓမ္မ၏ အာဂန္တုက အနတ္တသဘော၏ အဖြစ်ကို
 ပြတတ်သော ကမ္မဋ္ဌာန်းဂါထာ ဘာဝနာ ပါဠိအနက်တို့ကို ရေးသား
 ပြဆိုအပ်သတည်း။

အယံဓမ္မော၏ အနက်ကို ရာဂဖြစ်ဆဲအခါ “အယံဓမ္မော၊ ဤဒေါသ
 တရားသည်” ဟူ၍ ဖြစ်ပေါ်ဆဲ တရားတို့ကို မှတ်၍ အနက်ပေးလေ။
 (ဤကားအဗ္ဗာ)

၃၀၉။ န နာမံ မတရူပဉ္စ၊
 နာမဉ္စာပိ န ရူပိမေ။
 အဟမေကောဝ လောကဿ၊
 မိစ္ဆာဝ ဣတိ မညနာ။

၃၁၀။ တထာပိဒမဟံ ရူပံ၊
 နာမာဟန္တိ စ ဇန္တိနံ။
 ဧကမေကဿ အတ္ထေသာ၊
 ဧကာ မိစ္ဆာဝ မညနာ။

၃၁၁။ အနာဟံ နာမဓမ္မော စ၊
 နိဿတ္ထော န စ ပုဂ္ဂလော၊
 သတ္တညတင်္ဂမင်္ဂါနံ၊
 စက္ခာဒိနမဘာဝတော။

၃၁၂။ ရူပဉ္စ ဝိဇ္ဇမာနေသု၊
 စက္ခာဒိသု မတံ ပိယ။
 အနာဟံ စ နိဿတ္တော စ၊
 ကိဉ္စာလဗ္ဗမဇာနတော။

၃၀၉။ မတရူပဉ္စ၊ အသက်ဝိညာဉ် အရှင်မဟုတ် အသေနှင့် တူသော ရုပ်ဟူသမျှသည်လည်း ။ နနာမံ၊ စိတ်၊ စေတသိက်ဟူသော နာမ်တရားမဟုတ်။ နာမဉ္စာပိ၊ စိတ်၊ စေတသိက်ဟူသော နာမ်တရား သည်လည်း။ နရူပံ၊ ရုပ်မဟုတ်၊ ဣမေ၊ ရုပ်၊ နာမ်တရား ဤနှစ်ပါးတို့ ကို။ အဟမေကောဝ၊ ဘယ်သည်အခြား တပါးမလှောက် ငါတယောက် သာတည်း။ ဝါ၊ ငါတခုသာတည်း၊ ဣတိမညနာ၊ ဤသို့ဒိဋ္ဌိအစွမ်း သူ ညှဉ်းပန်း၍ လမ်းမဟုတ်သော မှတ်ထင်ခြင်းသည်။ လောကဿ၊ အဝိဇ္ဇာ နှင့် တဏှာပြောယှဉ် ပုထုဇဉ်ဟူသော သတ္တလောက၏၊ မိစ္ဆာဝ၊ တ ရားကားနှစ် အမှတ်တစ်ကြောင့် စစ်စစ်မူချ တုစ္ဆအမူ အယူအချည်းနှီး အမှားကြီးတခုသာလျှင်တည်း။

၃၁၀။ တထာပိ ထိုမှတပါးလည်း။ ဣဒံ ရူပံ၊ ကောင်းဆိုးနှစ်ဖြာ အရာရာစု ဘယ်တခုမျှ သိမှုမဖက် အသက်ဝိညာဉ် အရှင်ယောင်ယောင် လေယူဆောင်ရာ လိုက်ပါ၍နေသောဤရုပ်ကောင်သည်၊ အဟံ၊ ငါတည်း၊ အဟံ၊ ငါဟူသည်။ ဣဒံ ရူပံ၊ ဤရုပ်ကောင်ကြီးပင်တည်း။ နာမံ၊ စက္ခ သောတ၊ စသည်မပါ ကိုယ်အင်္ဂါချို့သော စိတ်၊ စေတသိက်ဟူသော နာမ်တရားသည်၊ အဟံ၊ ငါတည်း။ အဟံ၊ ငါဟူသည်။ နာမံ၊ စိတ်၊ စေတသိက်ဟူသော နာမ်တရားပင်တည်း။ ဣတိစ၊ ဤသို့လည်း။ ဇန္တုနံ၊ သတ္တဝါတို့အား။ ဧကမေကဿ၊ တခုခုသောတရားကို။ မညနာ၊ ဒိဋ္ဌိ၏ အစွမ်းဖြင့် စွဲလမ်း ငါဟူ၍မှတ်ထင်ခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ သော၊ ဤ ရုပ်၊ နာမ်အများ တပါးပါးကို ငါဟူ၍ စွဲလမ်းမှတ်ထင်ခြင်းသည် လည်း။ ဧကမိစ္ဆာဝ၊ ဖောက်ပြန်ချွတ်ယွင်း မှားခြင်းကြီးတခုသာလျှင် တည်း။

၃၁၁။ နာမဓမ္မောစ၊ စိတ်စေတသိက်ဟု ဆိုအပ်သော နာမ်တရား သည်လည်း။ စက္ခာဒိနံ၊ စက္ခ၊ သောတ အစရှိကုန်သော။ သတ္တညာ-

တင်္ဂမင်္ဂါနံ၊ သတ္တဝါဟု မှတ်ရာမှတ်ကြောင်း သိကြောင်း သိစရာ ကိုယ်
အင်္ဂါတို့၏။ အဘာဝတော၊ မရှိခြင်းကြောင့်။ အနာဟံ၊ ငါမဟုတ်။
နိဿတ္တော၊ သတ္တဝါလည်းမဟုတ်။ နစပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်လည်းမဟုတ်။

၃၁၂။ ရူပဉ္စ၊ အသက်ဝိညာဉ် အရှင်ယောင်ယောင် အကောင်လို
လို ဖြစ်၍နေသော ရုပ်တရားသည်လည်း။ စက္ခာဒီသု၊ စက္ခု၊ သောတ
စသည်များစွာ ကိုယ်အင်္ဂါတို့သည်။ ဝိဇ္ဇမာနေသု၊ ရှိပါကုန်သော်လည်း။
မတံဝိယ၊ အသက်ဝိညာဉ် အရှင်မဟုတ် အသေကောင်ရုပ်ကဲ့သို့။ ကိဉ္စ-
လမ္မမဇာနတော၊ ရူပ၊ သဒ္ဓ စသည်အပုံ ရှိပါတို့လည်း ဘယ်အာရုံတခု
ကိုမျှ သိမှုမရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ အနာဟံ စ၊ ငါလည်းမဟုတ်၊
နိဿတ္တော စ၊ သတ္တဝါလည်းမဟုတ်။

၃၁၃။ နာမရူပေသု ရူပဉ္စ၊
အနာဟံ ဝံသ စေ ဣဒံ။
ရူပံ သိယာ အဟံ သိယံ၊
အဟံအတ္ထာ ဗဟုဗ္ဗိဓာ။

၃၁၄။ ဒုတ္တိံသာဟန္တိ သင်္ချာဟိ၊
ကောဠာသာဒိပဘောဒတော။
ကေသာဒိဝတ္ထုဘောဒေန၊
ရူပေ သိယံ ဗဟုဗ္ဗိဓာ။

၃၁၅။ နာမရူပေသု နာမဉ္စ၊
အနာဟံ ဝံသ စေ ဣဒံ။
နာမံ သိယာ အဟံ သိယံ၊
အဟံသင်္ချာ ဗဟုဗ္ဗိဓာ။

၃၁၆။ ဘဝေယျုဟန္တိ ဒဗ္ဗာ စ၊
နာနာစိတ္တဝသေနပိ။
စေတသိကပဘောဒေန၊
နာမက္ခန္ဓေ ဗဟုဗ္ဗိဓာ။

၃၁၃။ နာမရူပေသု၊ နာမ်ရုပ်နှစ်ပါးတို့တွင်။ ရူပဉ္စ၊ ခြေလက်အင်္ဂါ
 နားနှာမျက်စိ ရှိသမျှအသွယ်သွယ် ကိုယ်ထယ်သမုတ် ကိုယ်ပျံ့လုပ်သော
 ရုပ်တရားသည်လည်း။ အနာဟံဝ၊ ငါမဟုတ်သည်သာလျှင်တည်း။ ဣဒံ
 ရူပံ၊ ဤရုပ်တရားသည်။ အဟံ၊ ငါသည်။ သစေသိယာ၊ အကယ်၍
 ဖြစ်တုံအံ့။။ အဟံအတ္တာ၊ ငါဟူသောအရေအတွက် အနက်သဘောတို့
 သည်၊ ဗဟုဗ္ဗိဓာ၊ များစွာအပြားရှိကုန်သည်။ သိယံ၊ ဖြစ်ကုန်ရာ၏။

၃၁၄။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ ရူပေ၊ ရုပ်၌။ ကောဠာသဒ္ဓိ ပဘေဒတော၊
 ကေသာလောမာ နခါ၊ ဒန္တ စသည်အများ ကောဠာသ၏ အပြားအား
 ဖြင့်။ အဟန္တိသင်္ချာ၊ ငါဟူသော အရေအတွက်တို့သည်။ ဒုတ္တိံသ၊ တ
 ကောင်၌ဝယ် သုံးဆယ်နှစ်ယောက်တို့သည်။ သိယံ၊ ဖြစ်ကုန်ရာ၏။ ကေ-
 သဒ္ဓိ ဝတ္ထုဘေဒေန၊ နှစ်ကုဋေငါးသန်း ထွက်လမ်းဆံပင် လူတိုင်ရ
 ရှောင်း မွေးညှင်းပေါင်းလည်း ကိုးသောင်းကိုးထောင် မြားမြောင်သ
 ဘော နှောင်ကြောရာကိုး သုံးရာရိုးနှင့် ကိုးရာထွက်စစ် သားတစ်ပတ်
 လည် စသည်အစုစု ဝတ္ထုရေဖွယ် အထယ်ဒြပ်၏ အပြားအားဖြင့်။
 အဟန္တိသင်္ချာ၊ ငါဟူသော အရေအတွက်တို့သည်။ ဗဟုဗ္ဗိဓာ၊ များစွာ
 အပြားရှိကုန်သည်။ သိယံ၊ ဖြစ်ကုန်ရာ၏။

၃၁၅။ နာနရူပေသု၊ နာမ်၊ ရုပ်နှစ်ပါးတို့တွင်၊ နာမဉ္စ၊ နာမ်တ
 ရားသည်လည်း။ အနာဟံဝ၊ ငါမဟုတ်သည်သာလျှင်တည်း။ ဣဒံ နာမံ၊
 ဤနာမ်တရားသည်။ အဟံ၊ ငါသည်။ သစေသိယာ၊ အကယ်၍ ဖြစ်
 တုံအံ့၊ အဟံသင်္ချာ၊ ငါဟူသော အရေအတွက် အနက်သဘောတို့သည်။
 ဗဟုဗ္ဗိဓာ၊ များစွာအပြားရှိကုန်သည်။ သိယံ၊ ဖြစ်ကုန်ရာ၏။

၃၁၆။ စသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏။ နာမက္ခန္ဓေ၊ နာမက္ခန္ဓာ၌။
 နာနာစိတ္တဝသေနာပိ၊ အထူးထူးအပြားပြား များစွာဘော စိတ်၏အစွမ်း
 အားဖြင့်လည်းကောင်း၊ စေတသိကပဘေဒေန၊ လောဘဒေါသစသော
 စေတသိက်တို့၏ အပြားအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ အဟန္တိဒဗ္ဗာ၊ ငါဟူ
 သောအရေအတွက် အနက်ဒြပ်တို့သည်။ ဗဟုဗ္ဗိဓာ၊ များစွာအပြားကုန်
 သည်။ ဘဝေယျံ၊ ဖြစ်ကုန်ရာ၏။

၃၁၇။ တံတံဘောဒန္တိ ဥတ္တာန၊
 ယထာဝုတ္တပဘောဒတော။
 အဟန္တိ တေသု ပါဒါနံ၊
 ဝိစက္ခဏော ဝိနာသယေ။

၃၁၈။ နာမရူပါနမညောညံ၊
 သံဃာဋ္ဌေတွာ န ဇာယတော။
 နိဗျာပါရော ပုဗ္ဗက္ခန္ဓော၊
 ဘုသံ သတ္တောတိ မညတေ။

၃၁၇။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ယထာဝုတ္တာပဘောဒတော၊ အကြင်ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော အပြားအားဖြင့်။ တံတံဘောဒံ၊ ရုပ်နာမ်နှစ်ပါး ထိုထိုသို့သော အပြားကို။ ဥ တ္တာန၊ သိ၍။ တေသု၊ ထိုခန္ဓာခင်းပါး ရုပ်၊ နာမ်တရားတို့၌။ အဟန္တိ၊ ငါဟူ၍။ ဥပါဒါနံ စွဲလမ်းခြင်းကို။ ဝိစက္ခဏော၊ ပညာရှိသည်။ ဝိနာသယေ၊ ဖျက်ဆီးရာ၏။

ပစ္စည်းပစ္စယုပ္ပန်၊ ရုပ်နာမ်နှစ်ပါး သင်္ခါရတရားတို့၏ အဖြစ်အပျက် မသိမမြင်ကြသည့်အတွက်။ အနမတဂ္ဂ၊ အစမရှိသော သံသရာ ကြင်လည်ခဲ့ကြရသော ကမ္ဘာနှင့်အမျှ ယခုဘဝ ယခုကာလသို့အထိ နှစ်ငါမရှိ။ တငါသာ ရှိသည်ဟု ပုထုဇဉ်သတ္တဝါတို့သည် သက္ကာယဒိဋ္ဌိ၏ အစွမ်းဖြင့် စွဲလမ်းမှတ်ထင်မြဲ ရှိကြ၍ ဗုဒ္ဓပ္ပါဒ နဝမခဏကောင်းကြီးကို ရခိုက် မိမိတို့၌ စွဲလမ်းမပြတ် ကပ်ရပ်ငြိတယ်လျက် အပါယ်တံခါး သွားရာလမ်းပေါက်ကြီးသဖွယ် ဖြစ်၍နေသော ထိုသက္ကာယဒိဋ္ဌိ တရား ခေါင်းပါးသက်သာ တစတစ ကင်းကွာ၍ အမျိုးကောင်းသားတို့၏ ကိုးစားရာ ထောက်တည်ရာဖြစ်သော လောကုတ္တရာတရားမြတ်သို့ ချဉ်းကပ်သက်ဝင် မကြာခင် မျက်မှောက်ပြုနိုင်ကြစေခြင်းငှာ “နာမရူပေသု ရူပဉ္စ” စသော ငါးဂါထာတို့ကို ပြဆိုလိုက်သတည်း။

၃၁၈။ နာမရူပါနံ၊ နာမ်ရုပ်နှစ်ပါးတို့၏။ အညောညံ၊ အချင်းချင်း။ သံဃာဋ္ဌေတွာန၊ အဆက်မပြတ် စပ်ဟပ်ပေါင်းစည်း၍။ ဇာယတော၊ ဖြစ်ခြင်းကြောင့်။ ပုထုဇဉ်နေန၊ တရားအစု ကွဲပြားမှုကို မရူမမြင် ပုထုဇဉ် (တတိယအကြိမ်) ၂၆

သည်။ နိဗျာပါရော ဗျာပါရမရှိသော၊ ပဉ္စက္ခန္ဓော၊ ခန္ဓာငါးပါး ရုပ်
နာမ်တရားတို့၏ အပေါင်းကို။ ဘုသံ၊ ပြင်းစွာ။ သတ္တောတိ၊ သတ္တဝါ
ဟူ၍။ မညတေ၊ မှတ်ထင်အောက်မေ့အပ်၏။

၃၁၉။ အဂ္ဂိရထမှိ ဓာဝန္တေ၊
ဗျာပါရော နေဝ လဗ္ဘတေ၊
ယထာ စလနသတ္တေသု၊
သော ဗျာပါရော န လဗ္ဘတေ။

၃၂၀။ ရထေန ဂစ္ဆတေ အဂ္ဂိ၊
ရထော ဂစ္ဆတိ အဂ္ဂိနာ။
ဇိဝန္တာ ဝိယ ဓာဝန္တိ၊
ဧတေ အညောညပစ္စယာ။

၃၂၁။ ရူပံ နိဿာယ နာမဉ္စ၊
နာမံ ရူပဉ္စ တဿမာ။
စလသတ္တာစ ဇာယန္တိ၊
ဣမေ အညောညပစ္စယာ။

၃၁၉။ ဓာဝန္တေ၊ မရပ်မနား တဟုတ်ဟုတ်ပြေးသွားသော။ အဂ္ဂိ-
ရထမှိ၊ မီးရထား၌။ ဗျာပါရော၊ မရပ်မနား ပြေးသွားအံ့သော ဗျာပါရ
အစုံ ကြောင့်ကြမှုကို။ နေဝလဗ္ဘတေယထာ၊ မရအပ်သကဲ့သို့။ တထာ၊
ထိုအတူ။ စလနသတ္တေသု၊ နေ့နေ့ညည တရွရွတလှုပ်တလှုပ် နေကုန်သော
သတ္တဝါတို့၌။ သောဗျာပါရော၊ ထိုလှုပ်ရှားအံ့ဟူသော ဗျာပါရကို။
နလဗ္ဘတေ၊ မရအပ်။

၃၂၀။ လောကေ၊ လောက၌။ အဂ္ဂိ၊ ဆောင်ယူမနဲ့ တဲ့အစီးစီး
ငင်သော မီးသည်။ ရထေန၊ ရထားဖြင့်။ ဂစ္ဆတေ၊ သွား၏။ ရထော၊
ရထားသည်။ အဂ္ဂိနာ၊ တဲ့အစီးစီး ဆောင်သောမီးဖြင့်။ ဂစ္ဆတိ၊ သွား

၏။ ဧတေ၊ မီးနှင့်ရထား ထိုနှစ်ပါးတို့သည်။ အညောညပစ္စယာ၊ အချင်းချင်း ကျေးဇူးပြုကုန်လျက်။ ဇီဝန္တာဝိယ၊ အသက်ဝိညာဉ် အကောင်ရှင်တို့ကဲ့သို့။ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍။ ဓာဝန္တိ၊ မရပ်မနား တဟုတ်ဟုတ် ပြေးသွားကုန်၏။

၃၂၁။ တထာ၊ ထိုအတူ။ နာမဉ္ဇ၊ စိတ်၊ စေတသိက်ဟု ဆိုအပ်သော နာမ်တရားသည်လည်း။ ရူပံ၊ ရုပ်ကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ ရူပဉ္ဇ၊ ရုပ်သည်လည်း။ နာမံ၊ စိတ်၊ စေတသိက်ဟူသော နာမ်တရားကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ ဣမေ၊ ရုပ်နာမ်နှစ်ပါး ဤသင်္ခါရတရားတို့သည်။ အညောညပစ္စယာ၊ အချင်းချင်း ထောက်ပံ့သောအမှုဖြင့် ကျေးဇူးပြုကုန်လျက်။ တဿမာ၊ ထိုမီးရထားနှင့် အလားပုံယူ တူသော သဘောရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ စလသတ္တာဝ၊ အသက်ဝိညာဉ် အရှင်ယောင်ယောင် လှုပ်ရှားတတ်သော အကောင်တို့ကဲ့သို့။ ဇာယန္တိ၊ ဖြစ်ကြကုန်၏။

၃၂၂။ အာပေါဓာတုသမာဗန္ဓော၊
ဥသမာယ သုရက္ခိတော။
စလတိ ပထဝီပိဏ္ဍော၊
နိဿတ္ထော နိလဓာတုယာ။

၃၂၂။ အာပေါဓာတုသမာဗန္ဓော၊ ရေအာပေါဓာတ် ဖွဲ့စည်းအပ်သော၊ ဥသမာယ၊ ခန္ဓာအသက်။ မပျက်ထည့်ရုံ စီမံဖန်တီး ကမ္မဇဓာတ်မီးသည်။ သုရက္ခိတော၊ တအုံနှေးနှေး အငွေ့ပေးလျက် ချွေးနှင့်ညစ်စုတ် သွေးတုံးရုပ်ကို သိုးပုပ်အိမ် ရိကျရုံထွက် မပျက်မစီးတဲ့ စေခြင်းငှါ ကောင်းစွာစောင့်ရှောက်အပ်သော။ နိဿတ္ထော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သတ္တဝါလည်း မဟုတ်သော။ ပထဝီပိဏ္ဍော၊ သုံးဆယ်နှစ်ဝ ကောဠာသဉ္စ ရှိကြအလီလီ ပထဝီမနဲ မြေစိုင်ခဲသည်။ အနိလဓာတုယာ၊ စိတ်မှခါခါ ဖြစ်ပေါ်လာသော ဝါယောသမုတ် လေရုပ်လေဓာတ်ဖြင့်။ စလတိ၊ ပုထုဇဉ်သား အထင်မှားရန် သူဟန်ငါဟန် အကောင်ဟန်ဖြင့် အဖန်ဖန် အထပ်ထပ် လှုပ်လှက်ခတ်၏။

ဤ၌ တန်ရပ်၍ မီးဓာတ်သည် ပြုပြင်စီရင်အပ်ကုန်သော ရုပ်တရား တို့၏ ဖြစ်ပုံပျက်ပုံ အခြင်းအရာတို့နှင့်တကွ ရုပ်ကလာပ်နု ဘုတ်အစုတို့ကို အထပ်ထပ် ဖွဲ့စည်း၍ တခုတည်းကဲ့သို့ ပြုလုပ်တတ်သော အာပေါဓာတ် ၏ အာဗန္ဓနသဘောကို လည်းကောင်း၊ မီးတောက်မီးခဲမီးရဲရဲ ကလာပ် တို့၌ အာပေါဓာတ် ရှိသည်၏ အဖြစ်ကို လည်းကောင်း၊ အလွန်လျှင် သိနိုင် မြင်နိုင်ခဲ့သော အလွန်သိမ်မွေ့သော သုဒ္ဓဒ္ဓသ သုနိပုဏ ဒုဝိညေယျ အရာဖြစ်၍ အမျိုးကောင်းသမီး၊ အမျိုးကောင်းသားတို့၏ အနိစ္စာနု- ပဿနာစသော ဝိပဿနာဉာဏ်အား ကျေးဇူးများကြစေရန် အတန်ငယ် ထည့်သွင်းပြဆိုဦးအံ့။

ထိုတိုင် မီးရုပ်ကို အစွဲပြု၍ ဥတုဇဖြစ်သော ရေရုပ်လေရုပ် စသည် တို့၏ ဖြစ်ကြပျက်ကြပုံကား-

ဤလောက၌ နှမ်းစေ့၊ မုန်ညင်းစေ့၊ ကျက်ဆူစေ့ စသည်တို့၌ မီး ကြိုက်သြဇာ မီးဇာ ဓာတ်ဆီတို့သည် စပ်မှီယှဉ်တဲ၍ တပေါင်းတည်း ပါလာကြကုန်သကဲ့သို့ ထို့အတူ သဝိညာဏက အဝိညာဏက ရှိရှိသမျှ ဘုတ်ဓာတ် ရုပ်ကလာပ် အရပ်ရပ်တို့၌လည်း အတိုက်အလိုက် မီးကြိုက် သြဇာ မီးစာဓာတ်ဆီတို့သည် ယှဉ်မှီမကွာ လိုက်ပါ၍ ဖြစ်ကြကုန်၏။

မဟာဘုတ်အပြား ဓာတ်လေးပါးတို့တွင် မီးဓာတ်သည်ကား မိမိ၏ မှီတွယ်ရာ ရုပ်ကလာပ်ကို သဟဇာတ် ဓာတ်ဆီတို့နှင့်တကွ ရှိသမျှကုန် အောင် ပူလောင်ပျက်ချေ ချုပ်ကြွေကုန်ခန်းစေတတ်သော သဘောရှိ၏။ သဟဇရုပ် ဘုတ်အဆက်ဆက်တို့ကို ဖျက်ချေကုန်ခန်းစေမှုကား မီး၏ အလုပ်တည်း မီး၏ကိစ္စတည်း။ ပရိပါစနကိစ္စခေါ်၏။

ထိုမီးဓာတ်၏ ကပ်ရပ်စွဲလောင် လောင်စာရုပ်ကလာပ်တို့နှင့် ဆက် လက် စပ်ဟပ်၍ အပူဓာတ်ရုပ်သစ် ပေါ်ဖြစ်ထကြွလာပြန်၏။ ၎င်းအပူ ဓာတ်သစ် မီးရုပ်စစ်ကိုပင် တေဇောဓာတ်ဟူ၍ ခေါ်ဆိုရပြန်၏။

ထိုအသစ်အသစ် ဖြစ်ပေါ်လာသော မီးပူသဘော ရုပ်တေဇောတို့ နှင့် မပြောပလောက်သော ကလာပ်အစုတို့ တခုတည်းကဲ့သို့ ဖြစ်ရ အောင် ဖွဲ့နှောင်တတ်သော အာဗန္ဓန သဘောရှိသော မိခိုးချွေးလည်း ပါရှိ၏။ ထိုမီးခိုးချွေးသည် အာပေါဓာတ်မည်သတည်း။ မီးဟူ၍ ပေါ်

လာက လှုပ်ရှားကြွရွတ်တတ်သော သဘောရှိသော ဝါယောဓာတ်လည်း ပါမြဲတည်း။ ထိုလှုပ်ရှား ကြွရွမှုသည် ဝါယောဓာတ်၏ ဥဒီရနက်စွ တည်း။ သောဓာတ်၏ လှုပ်ရှားမှု သူ့အလုပ် ဆိုလိုသည်။

ဤယခု ပြဆိုအပ်ခဲ့ကုန်ပြီသော မီးဓာတ်၊ ရေဓာတ်၊ လေဓာတ်တို့သည် နာမက္ခန္ဓာလေးပါး နာမ်တရား အပေါင်းတို့ထက် တောင့်တင်းသော အခြင်းအရာ ခိုင်မာရောင်ပေါ်ထွက်ကြသည်ကား မချွတ်တည်း။ ဤ နာမ်တရားအပေါင်းတို့ထက် မီးနှင့် ရေလေ ဓာတ်သုံးထွေ အကာလွှာတို့ ၏ ခိုင်မာရောင်ပေါ်ထွက်နိုင်သော သဘောကား ပထဝီခေါ်သော မြေ ဓာတ်၏ ကက္ခဋ္ဌသဘော အစွမ်းပေတည်း။

ဤ၌ မီးရေလေပါ အကာဓာတ်သုံးပါးတို့ကို အရင်းထား၍ ပထဝီ ဓာတ်ကို ပြဆိုလိုက်ခြင်းသည်ကား ပရမတ်အစစ် မြေဓာတ်နှစ်ကို ကြံဆင် ခြင်ကြကုန်သော အချို့ကုန်သော အမျိုးကောင်းသားတို့၏ ဉာဏ်သည် ပရမတ်မြေဓာတ်၌ မနားမတင် အစဉ်သံသရာ ကမ္ဘာအဆက်ဆက်တို့က အပျက်အမြဲ စွဲမှတ်၍လာခဲ့သော ပညတ် မြေဓာတ်အထက်၌သာ ဉာဏ် တဖက်ဖက် ကျမည်ကြောင့် အကာဓာတ် သုံးပါးကို အရင်းထား၍ ပြဆို လိုက်သည်။

ဤယခု ပြဆိုအပ်သော နည်းသည်ကား မွေးညင်းစသော ကောဋ္ဌာသ အငယ် အထယ်ဒြပ်တို့မှ ခဏတိုင်းခဏတိုင်း တဖြိုင်းဖြိုင်းထကြွ ထွက်ပေါ် ၍ နေကြကုန်သော အဋ္ဌကလာပ်ရုပ်မျိုး ဓာတ်ခိုးဓာတ်ငွေ့တို့၌ ပါဝင် သော ပရမတ်အစစ် မြေဓာတ်နှစ်ကို အမှန်စိစိ ဉာဏ်လက်ဝါး ဆုတ်မိ သော နည်းတည်း။

အဆင်းရုပ် ရသရုပ်တို့သည်ကား ဘယ်ရုပ်ကလာပ် ဘယ်ဘုတ်ဓာတ် တို့နှင့်မှ မလွတ်မကင်း ဖြစ်ခြင်းအတူ ပျက်မှုမကွာ ဓမ္မတာစဉ်တိုက် ပေါ်၍လိုက်မှု ဉာဏ်စက္ခုဖြင့် အရှုမခက်သော သူတွေ့သည်သာ များ ကြရာ၏။

လောင်လောင်သမျှမီးဓာတ် ကလာပ်အဆက်ဆက်တို့၌ မီးနံ့ ပေါ် ထွက်၍ လိုက်မြဲတည်း။ ၎င်းကလာပ် အဆက်ဆက် ပေါ်ထွက်၍ လိုက် သော မီးဓာတ်နံ့သည် ဂန္ဓရုပ်မည်၏။ ဓာတ်ဆီ ဓာတ်ဆေးသည်လည်း

အာပေါဓာတ်ခေါ်သော မီးချွေးနှင့် တထွေးတလုံးတည်း ပါမြဲတည်း၊
၎င်းဓာတ်ဆီသည် သြဇာရုပ်မည်၏။

ဤကား မီးဓာတ်သည် ပြုပြင်စီရင်အပ်ကုန်သော ရုပ်တရားတို့၏ ဖြစ်
ပျက်ပုံကို ပြဆိုအပ်သော အချက်တည်း။

အာပေါဓာတ်၏ အာဗန္ဓနသဘော လက္ခဏာနှင့်တကွ ရုပ်ဘုရားတို့၏
အသာရက သဘောကို ဤဆိုလတ္တံ့သော နည်းဖြင့်လည်း သိအပ်၏။

ဤလောက၌ ခမ်းတွင်းအိမ်ထဲ မီးအမြဲဖိုရာဌာန၏ အထက်၌ ကြက်
ခိုးဆိုင် ကြက်ခိုးခဲ ကြက်ခိုးတဲ အထည်ဒြပ်တို့သည် ရှိကြကုန်၏။ ထို
ကြက်ခိုးခိုင်တဲ မင်ဆိုင်ခဲတို့၏ အောက် မီးတောက်မီးခဲ မီးရဲရဲတို့မှ ထကြ
ပေါ်ထွက် ပျံတက်လွင့်ပါ၍ လာကြကုန်သော အထင်အလျား အသား
မပါကုန်သော မီးခိုးဓာတ်နု ရုပ်ကလာပ်အစု တို့ကို တခုတည်း ကပ်
ရပ် စပ်ဟပ် ဖဲ့တဲ၍ ကြက်ခိုးခဲနာမည်နှင့် အထယ် တခုတည်းဖြစ်ရ
အောင် တစုတရုံး လုံးထွေး၍ ပေးမှုကား အာပေါခေါ်သော ရေ
ဓာတ်၏ ဖဲ့စည်းမှု အာဗန္ဓန သဘောတည်း။ ရေဓာတ် ဆိုသော်လည်း
ဆေးကြော ချိုးသောက် စကောင်းသော ရေမျိုးကား မဟုတ်ပေ။

ဤလောက၌ သွေ့ သွေ့ ဆွေး အောက် လောင်အောင် အခြောက်
ကြီး မဟုတ်တတ်သော တပတ်ရစ် ထင်းကို မီးဝင်းဝင်းတောက်လောင်
အောင် ရှို့တိုက်က များမကြာမီ အရင်းအဖျား တပါးပါးမှ လှိုကျ
သက်ဆင်းလာသော ထင်းဆီခေါ်သော မီးခိုးချွေးရည်ဟူ၍လည်း ဆို
အပ်သော အာပေါဓာတ်နှင့် ဆွေစပ်မျိုးစပ် ဖြစ်သော မီးခိုးဓာတ်နု
ရုပ်ကလာပ် အစုတို့ကိုသာ အထပ်ထပ် စပ်ဟပ်၍ ပေးနိုင်ရုံမျှသာ သတ္တိ
ရှိသော အလွန်အားသေး သိမ်မွေ့သော ရှိသည်ဟူ၍မှ မပြောပလောက်
သော အာပေါဓာတ်ညွှတ်တည်း။

ထိုမီးခိုးဘုတ်အစု ရုပ်ကလာပ်နုတို့ကို ကျက်ခိုးခိုင် တဆိုင်တဖွဲ့တည်း
ဖြစ်ရအောင် ပြုလုပ်တတ်သော အာပေါဓာတ်၏ ရှည်မြင့်အကြာ တည်
နေရာ ပဝတ္တိဌာန သူ့ဒေသကား တဲကုပ်အိမ်ကျင်း ခန်းတွင်းစဖိုချောင်

အခေါင်ကြပ်ခိုးစင်တို့၌ တည်သော မီးဖိုတို့၏ အထက် ထမ်းရွက်သက်
ငယ် ကြိမ်နှယ်လျှော်စွန်း စသည်တို့တည်း။ သန္တတိပညတ်၏ အစွမ်း
အားဖြင့် ထိုကြတ်ခိုး၌ ရောက်သော အာပေါဓာတ်၏ မွှေးဖွားရာ ဇာ
တိချက်မြုတ်ကား ထိုကြက်ခိုးဆိုင်တွဲ ကြက်ခိုးတို့၏အောက် မီးတောက်
မီးခဲ မီးရဲရဲဌာနတည်း။ ဤ၌ မွှေးဖွားရာ ဇာတိချက်မြုတ်စသော စကား
ဖြင့် မီးအရပ်ရပ်၌ အာပေါဓာတ် ရအပ်သည်၏ အဖြစ်ကိုပြအပ်၏။

တစုတလုံး ပေါင်းရုံးယှက်မွှေး အထွေးအခိုင် အဆိုင်အတွဲ ထိုကြက်
ခိုးခဲတို့သည် အနေတရက်တည်းနှင့် အဆိုင်အခဲ အတွဲအထွေးကြီးတွေ
ဖြစ်နိုင်ကြသည်မဟုတ်ချေ။ အလလ အရက်ရက် အဆတ်ဆက် အခါခါ
ပျံတက်၍လာကြကုန်သော ထိုမီးခိုးဘုတ်ဓာတ် ရုပ်ကလာပ်တို့နှင့် မကွေ
မကွာ တပေါင်းတည်း လိုက်ပါ၍လာသော အာပေါဓာတ် (၁) အ
ထက်၌ ရှိနေနှင့်သော လျှော်မျှင်ကြိမ်နှယ် သက်ငယ်မိတ် စသည်ခေါ်
သော အဋ္ဌအလာပ်ရုပ် ရှစ်ခု ဘုတ်အစုတို့၌ အကြုံးဝင်သော အာပေါ
ဓာတ် (၁)ပေါင်း နှစ်ပါးကုန်သော အာပေါဓာတ်တို့က ထိုမီးခိုးရုပ်
နု ဘုတ်အစုတို့ကို နေ့စဉ် ညစဉ် လစဉ်မပြတ် အကြိမ်ကြိမ်အထပ်ထပ်
စပ်ဟပ်လုံးထွေး၍ ပေးသောကြောင့် လောက၌ ကြက်ခိုးခဲနာမည်နှင့်
အထယ်ဒြပ်တခု ပေါ်ထွက်လာ၏။

၎င်းထွက်ပေါ်လာသော ကြက်ခိုးခိုင်တွဲ မင်ဆိုင်ခဲ၏ ဦးစွာအာဒိ
ကပ်ငြိလာ၍ ဇာတိသန္ဓေ တည်နေခဲ့ရသော အခါကာလကား စဖို
ချောင် အိမ်မိုး ကြက်ခိုးစင် အထက် မီးခိုးတက်သဖြင့် အဆက်ဆက်
ကပ်ငြိ၍ မီးခိုးစုံလတ္တံ့ရာ ဝတ္ထု တခုခုတို့၏အောက် မီးဖိုရောက်သော
နေ့ မီးမွှေး၍ မီးငြိစ မီးစုံစ မီးခိုးထကြွစ ထိုကာလ ထိုခဏကပင် ထို
မီးဖို၏အထက် မီးခိုးတက်၍ ထမ်းရွက်သက်ငယ် ကြိမ်နှယ်လျှော်စွန်း
စသည်တို့၌ ကျက်ခိုးခဲအထယ်ဟု သညာတခု အမှတ်ပြု၍ လူ့စုရာ
ပေါ်ပစေဟု သန္ဓေဇာတိငြိလေသတည်း။

ဤ၌ ဇာတိသန္ဓေစသော စကားဖြင့် ရုပ်တရားတို့၏ အသားမရှိ
သည်၏အဖြစ်ကို ပြအပ်၏။ မီးဖိုစ မီးညှိစ ထိုကာလ ထိုခဏကပင် မင်

ဇာတ်နွယ်မျိုး မီးခိုးရုပ်တွေ ရှုပ်၍ပေမယ့် သန္ဓေဇာတိ လာ၍ငြိပါ
သော်လည်း ကလလရေကြည် တည်စအခါ မြူပမာသို့ မြင်ခြင်းငှာ
မတတ်စကောင်းလေ။ အသာ၊ဘယ်မျှ ရှာမရသည့် များစွာမီးခိုး တ
ဖြိုးဖြိုးတလျှပ်လျှပ် အရက်ရက်မပြတ် အထပ်ထပ် ကပ်ရပ်လာသော
အာဂီမှ ညိုတိုတိုထင်လာ၏။ လေးလ၊ ငါးလ၊ ကိုးလ၊ ဆယ်လ၊ ဤမျှ
လောက်ကြာခါမှ ကြက်ခိုးဆိုင်တွဲ မင်ဆိုင်ခဲ ဖြစ်လာနိုင်သတည်း။

သတ္တဝါတို့၏ ရူပ ကာယ ခန္ဓာကိုယ် အတ္တဘောကြီးတွေသည်
လည်း ဥပါဒ်ဇာတိအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ မှန်ရိပ်အလား အသားမရှိ
သောအားဖြင့်လည်းကောင်း အသားမရှိသည်အတွက် ပျက်လွယ်ချုပ်
လွယ် ကုန်ခန်းလွယ်လှသော အားဖြင့်လည်းကောင်း ဤကလပ်ဆိုင်တွဲ
ကြက်ခိုးစိုင်ခဲတွေနှင့် အလားတူကြကုန်၏။

ဥပါဒ်ဇာတိအားဖြင့် တူကြပုံကား၊ ကံ၊ စိတ်၊ ဥတု၊ အာဟာရဟု
ဆိုအပ်ကုန်သော အကြောင်းတရား လေးပါးတို့သည်ကား မီးခိုးဇာတ်နု
ရုပ်ကလပ်အစုတို့၏ ဖြစ်ပေါ်ရာ စဖိုချောင်ခေါ်ဆို အိမ်ထိုထို၌ မီးဖိုမီးပုံ
ကြီးတွေနှင့် အလားတူကြကုန်သည်ဖြစ်၍ မီးဖိုမီးပုံကြီးတွေအဟန် ထို
ကံ၊ စိတ်၊ ဥတု၊ အာဟာရဟု ဆိုအပ်ကုန်သော အကြောင်းတရား လေး
ပါးတို့ကြောင့် တဖွားဖွား တလျှပ်လျှပ် အထပ်ထပ်ဖြစ်ပေါ်၍ နေကြ
ကုန်သော ရုပ်မှု၊ ရုပ်မှား ကလပ်မှု၊ ကလပ်မှားတို့သည်ကား မီးဖို
မီးပုံကြီးတို့မှ အသီးသီး အချိပ်အချိပ် အလိပ်အလိပ် ထွက်ပေါ်လာကုန်
သော မီးခိုးကလပ်အစု ရုပ်နု ရုပ်မှုန်တွေနှင့် အလားတူကြကုန်၏။
အမိဝမ်းတိုက်၌ ဦးစွာအစ ကလလရေကြည်ခေါ်သော ရုပ်နုအထေထေ
သန္ဓေဇာတိ ငြိကပ်လာခြင်းတို့သည်ကား မီးဖို မီးပုံကြီးတို့မှ မီးဖိုစ
မီးငြိစ မီးထစ ပဌမနေ့ရက်၌ ပေါ်ထွက်လာကုန်သော မီးခိုးဇာတ်နု
ရုပ်ကလပ်အစုတို့၏ အထက်ခေါင်မိုး အိမ်ကြက်ခိုးစင် လျှော်မျှင်ကြိမ်
နွယ် သက်ငယ်မိတ်စသည်တို့၌ ဦးစွာအာဒိ ငြိကပ်လာသည်တို့နှင့် အလား
တူကြကုန်၏။ သဲနှင့်ဖြန့်လျက် ကြုံး၍ပက်သကဲ့သို့ ကိုယ်လုံးအနှက်
အဆက်ဆက်ကပ်ရပ်၍ အထပ်ထပ် ဖြစ်ပေါ်လာကြသော ကမ္မဇရုပ်။
သီတတဖုံ ဥဏှတခြား မီးနှစ်ပါးတို့ကြောင့် တဖွားဖွား တလျှပ်လျှပ်
အထပ်ထပ် ကပ်ရပ် ဖြစ်ပေါ်နေကြသော ဥတုဇရုပ်။ နေ့စဉ်မပြတ်

အထပ်ထပ် သုံးဆောင်သဖြင့် ဤကိုယ်ကောင်၌ ဖြန့်ကြဲ၍ တဖဲ့ဖဲ့ တလျှပ်
လျှပ် ကပ်ရပ်ငြိတယ်သော အာဟာရဇရုပ် စသည်တို့ကား အလလ
အရက်ရက် အဆက်ဆက် ပေါ်ထွက်၍ အထက်ကြက်ခိုးခဲ၌ တဖဲ့ဖဲ့ငြိ
ကပ်လာကုန်သော မီးခိုးရုပ်မှုန်တွေနှင့် အလားတူကြကုန်၏။

ဤသို့ ပြဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော နယဂ္ဂါဟ သဲလွန်စကို ရသဖြင့် မိမိတို့
ရရှိနေကြသော ရူပကာယ အတ္တဘောကြီး၏ တံလျှပ်ပုံဟန် မှန်ရိပ်အ
မျိုး မီးခိုးမှုန် မီးခိုးခဲတို့၏။ အလားကဲ့သို့ အသားမရှိသည်၏အတွက် လျှပ်
စစ်ပြက်သကဲ့သို့ ဆက်ကာဆက်ကာ မြန်စွာအတွင် အကုန်နှင့်၍ လျင်လျင်
သုတ်သုတ် တဟုတ်ဟုတ်ချုပ်ပျက် ကုန်းခန်း၍လိုက်သော အနိစ္စသ
ဘောတွေကို ရိပ်မိကြသဖြင့် ခန္ဓာငါးပါး ရုပ်နာမ်တရားတို့၌ နိစ္စသ
ညာကို ဝိပသနာပညာဖြင့်ပယ်ဖြတ်၍ အနိစ္စသည်ကိုသာ ပွားစေရာ၏။

ငါ့ဟူသောအမှတ် အတ္တသညာကို ပယ်ဖြတ်၍ အနတ္တသညာကိုသာ
ပွားစေရာ၏။ ရအပ်ပြီးသော အနိစ္စသညာ၊ အနတ္တသညာရှိကြကုန်
သော ယောဂါဝစရ ပုဂ္ဂိုလ်သူမြတ်တို့မှာ ဘုံသုံးပါး၌ ချမ်းသာရှိသည်
ဟူ၍ စွဲလမ်းမှတ်ထင်၍နေသော သုခသညာကို ပယ်ဖြတ်၍ ဒုက္ခသညာ
ကို ပွားစေရန် မခဲယဉ်းရာပြီ။ နိစ္စသညာ၊ သုခသညာ၊ အတ္တသညာဟု
ဆိုအပ်သော သညာဝိပလ္လာသတရား ထိုသုံးပါးတို့ကို တစ်တစ် ပယ်ရှား
ဖြတ်တောက်နိုင်ကုန်သော သူတော်ကောင်းတို့အား လောကုတ္တရာစခန်း
နိဗ္ဗာန်နန်းနှင့် ကွာလှန်းဖို့ရာလည်း မရှိသင့်ပြီ။

ဤကား နာသန၊ ဟာယန၊ ပလုဇ္ဇနမီးဟု ဆိုအပ်သော မီးတောက်
မီးခဲ မီးရဲရဲတို့၌ ရအပ်ရထိုက်သော အာပေါဓာတ်၏သဘော၊ ထိုအာ
ပေါဓာတ်၏ဖွဲ့စည်းခြင်း အာဗန္ဓနသဘောကိုလည်းကောင်း။ သဝိညာဏက
အဝိညာဏက ပေါ်လာသမျှအသွယ်သွယ် ဘယ်အထယ် ဘယ်ရုပ်မှ
အသားမရှိသည်၏ အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း သိစေအပ်သော အချက်
တည်း။

အလုံးစုံသော အာပေါဓာတ် အရပ်ရပ်တို့၌ ရှိရှိသမျှကုန်သော ရေ
တို့သည်လည်း ကမ္ဘာကို ပြုပြင်စီရင်သော ဥတု သင်္ခါရ မီးတို့မှ အသီး
သီး ပေါ်ထွက်လာသော အဖြစ်ကို သိစေဦးအံ့။ ဤလောက၌ မြေအ
ပြင်၊ ရေအပြင်၊ တောအပြင်၊ တောင်အပြင်တို့မှ နေ့ညဉ့်မစဲ တဖဲ့ဖဲ့
(တတိယအကြိမ်) ၂၇

တရုရု ထကြွပေါ်ထွက်၍နေကုန်သော မီးကင်းမီးငွေ ဓာတ်မေ့သက် သက် အမျိုးမျိုး အခိုးဟူသမျှတို့ကို ထိုမြေအလုံး ရေအလုံး တောအ လုံး တောင်အလုံးတို့၌ သိမ်းကျုံးမလပ် တလျှပ်လျှပ်နှင့် ကလာပ်အသီး သီး လောင်သောမီးတို့မှ ထကြွပေါ်ထွက်၍နေသော မီးချွေးနှင့်တကွ သော မီးခိုးတွေဟူ၍ မှတ်ကုန်ရာ၏။

မြေ၊ ရေ၊ တော၊ တောင် ပူလောင်ပွားတိုး မီးအမျိုးမျိုးတို့မှ ရိုးရိုး ရုရု တဖြိုးဖြိုးထကြွ ပေါ်ထွက်လာကုန်သော မီးခိုးချွေးတို့သည် လေအ ဟုန်တိုက်နှင့်သဖြင့် ကောင်းကင်သို့ ပျံတက်၍ အထက်သို့ရောက်ကြသော အခါ ဝဿဝလာဟက၊ ဟိမဝလာဝကဟု ဆိုအပ်သော ဆီးနှင်းတိမ် တိုက် မိုးတိမ်တိုက်၌ ဆိုက်နားတန့်ရပ်ကြကုန်၏။ မီးခိုးဇာတ်ကိုပြောင်း လှဲ ဆီးနှင်းမိုးခဲဇာတ် ဖြစ်၍ နေကြရကုန်၏။

အဇဝီထိ၊ နာဂဝီထိ၊ ဂေါဝီထိဟုဆိုအပ်သော ကောင်းကင်ရှိ ဝီထိစခန်း လမ်းသုံးမျိုးတို့တွင် နာဂဝီထိသို့ ကပ်ချဉ်း၍ နေမင်းသွား သောအခါ ကြိမ်ခြင်း၊ အလွန်ပူသော ဝိရောဓိဥတုကို ရခြင်း၊ ဆီးနှင်း တိမ်ထပ်တို့၏ အောက်စပ်မှ ခံနေသော ကောင်းကင်လေဓာတ်တို့၏ ပါးကြဲခြင်း စသော အကြောင်းတို့ကိုရ၍ နေပူရောင်ဟပ်သဖြင့် အဆီ ဓာတ်ခဲ ကြဲ၍ကျသကဲ့သို့ တိမ်တိုက်တို့၏အတွင်းမှ မိုးနှင်းဆီးခဲတို့သည် ဖရိုဖရဲ ပြိုကွဲကြေကျသဖြင့် လူ့ဌာနသို့တဖန် ပြန်လာ၍ များစွာသော ရေအယဉ်တို့သည် ဤမြေအပြင်၌ ရှိလာဖြစ်လာကြကုန်သတည်း။

ထိုအာပေါအစု ရေအာဂန္တုတို့၏ သွားလမ်းပြန်လမ်း တက်လမ်း သက်လမ်းကား အာကာသစခန်း ကောင်းကင်လမ်းတည်း၊ သန္တတိ ပညတ်၏ အစွမ်းအားဖြင့် ထိုရေတို့၏ မြင့်မြဲရှည်ကြာ တည်နေရာ ပဝတ္တိ ဌာန သူတို့၏ ဒေသကား ဆီးနှင်းတိမ်တိုက် မိုးတိမ်တိုက်တို့တည်း၊ ထို ရေတို့၏ မွေးဖွားရာချက်မြုပ် ဇာတိကား မြေအလုံး တောအလုံး တောင် အလုံးတို့၌ တည်သော ကမ္ဘာကိုစီရင်သော ဥတု သင်္ခါရမီးတည်း။

မြစ်ကြီးငါးသွယ် မြစ်ငယ်ငါးရာ သမုဒ္ဒရာလေးလီ သီတာခုနစ်ဆိုင် အိုင်ကြီးခုနစ်ခု လူ့ဘုံနတ်ဘုံ တို့၌ ရှိရှိသမျှကုန်သော ရေတို့သည်လည်း ဤဥတု သင်္ခါရ မီးတို့မှ စီးကျထွက်ပေါ်လာကုန်သော ရေတို့သာလျှင် တည်း တောတောင် သစ်ပင် မြေပြင်မျက်နှာ စက္ကဝါမြင်းမိုရ် ထိုထိုနေလ

စသည်တို့သည် လည်းကောင်း ယူဇနာအားဖြင့် (နှစ်သိန်းလေးသောင်း) (လေးသိန်းရှစ်သောင်း) (ကိုးသိန်းခြောက်သောင်း) ရှိကုန်သော မြေ အထု ရေအထု လေအထု တို့သည်လည်းကောင်း ဤဥတုသင်္ခါရမီးတို့သည် ဖန်တီးတည်ထောင်၍ ထားအပ်ကုန်သော အထည်ကြီးတွေ သာလျှင် တည်း။

သတ္တဝါတို့ ရရှိ၍နေသော ရူပကာယ ခန္ဓာကိုယ် အတ္တဘောကြီး တွေသည်လည်း ဘယ်ရုပ် ဘယ်ဓာတ် ဘယ်ကလာပ်မှ မီးကပ်နှင့်မလွတ် သော ကလာပ်အဆင့်ဆင့် မီးဘေးသင့်သဖြင့် လျင်လျင်သုတ်သုတ် တဟုတ်ဟုတ်စဉ်တိုက် ပျက်၍လိုက်သော ပုဂ္ဂိုလ် သတ္တဝါ ငါ သူတပါး ယောက်ျား မိန်းမဟု ဆိုရသော မီးရုပ်မီးထယ် ရေရုပ်ရေထယ် လေရုပ် လေထယ် မြေရုပ်မြေထယ်ကြီးတွေသာလျှင်တည်း။

မြေဓာတ်ဘုတ်အစု ရုပ်နုရုပ်မှုန်တို့ကို ဖရိုဖရဲ မပြိုမကွဲရအောင် အကောင်အထယ် ဘယ်သူဘယ်ဝါဟူ၍ အမှတ်ပြုကြရအောင် ရေအာပေါ ဓာတ်က စပ်ဟပ်စုတုံလျက် တခုတည်းပြုလုပ်၍ထား၏။ အာပေါဓာတ်က စပ်ဟပ်ပေါင်းစု၍ ထားသဖြင့် ကြက်ခိုးခိုင်တွဲ မင်ဆိုင်ခဲတို့နှင့် အလား တူသော ကြောပေါင်းကိုးရာ ကျိုးများစွာတို့ဖြင့် ဆိုင်းကာဖွဲ့တုတ် အရိုးရုပ် အညှီထယ်ကို အသက်ဝိညာဉ် အရှင်မှတ်ရအောင် ဝါယော ဓာတ်က လှုပ်လှက်ခပ်စေ၏။ ကံတရားကလည်း ကမ္မဇ သန္တပ္ပနု တေဇော မီးဖြင့် နာရီဗီဇနာ ခရာမပြတ် အထပ်ထပ် ကျပ်တင်၍ ပေးပေသော ကြောင့် အညှီရေဖုံးအုပ် ဤအရိုးရုပ်ကြီးတွေသည် သိုးပုပ်အိမ် ရိကြေ၍ မကျကြကုန်သတည်း။

ဤကား အာပေါဓာတ် သမာဗန္ဓော စသော ဘာဝနာဂါထာ၏ အဓိပ္ပာယ်သဘောကို ပြဆိုအပ်သော အချက်တည်း။

၃၂၃။ နာနာသဏ္ဌာနရူပါနိ၊
ဂဟေတွာ စတုဓာတဝေါ။
သတ္တဝေသေန ဝဇ္ဇေန္တိ၊
ပုထုဇနေ အစက္ခါကေ။

၃၂၃။ စတုစာတဝေါ၊ သတ္တဝါသမုတ် မဟာဘုတ်အများ ဓာတ်
 လေးပါးတို့သည်။ နာနာသဏ္ဌာနရူပါနိ၊ အထူးထူး အပြားပြား များစွာ
 ဖြစ်ခြင်း အဆင်းသဏ္ဌာန် ရုပ်ဟန်ရုပ်ပုံတို့ကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။
 အစက္ခကေ၊ သုံးဆယ်နှစ်ဝ ဒွတ္တိံသနှင့် စသည်များစွာ ဘာဝနာ
 ဟူသော ပညာမျက်စိ မရှိကြကုန်သော။ ပုထုဇနေ၊ မောဟအဝိဇ္ဇာ
 ပိတ်ဖုံးကာ၍ တဏှာပြောယှဉ် ပုထုဇဉ်တို့ကို။ သတ္တဝေသေန၊ သတ္တဝါ
 ယောင် အသင်ဆောင်သဖြင့် ဝဉ္ဇေန္တိ၊ ပုဂ္ဂိုလ်သတ္တဝါ ငါသတပါး
 ယောက်ျားမိန်းမ မုချဆတ်ဆတ် အထင်မှတ်အောင် လှည့်ပတ်လိမ့်လည်
 ကုန်၏။

၃၂၄။ ဓာတုသမူဟုပါဒါယ၊
 ဟောတိ သတ္တောတိ သမ္မုတိ။
 တာသု ပန ပုမိတ္တိတိ၊
 သတ္တောတိ ဝါ န ဝိဇ္ဇတိ။

၃၂၄။ ဓာတုသမူဟံ၊ မဟာဘုတ်အများ ဓာတ်လေးပါးတို့၏
 အပေါင်းအစုကို။ ဥပါဒါယ၊ အစွဲပြု၍။ သတ္တောတိသမ္မုတိ၊ သတ္တဝါ
 ဟူ၍ ခေါ်ဝေါ် ပြုလုပ် သမုတ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပန၊
 ယင်းသို့ပင် အစဉ်ကမ္ဘာ သံသရာ၌ သတ္တဝါဟု ခေါ်ဝေါ် ပညတ်သမုတ်
 အပ်သော်လည်း။ တာသု၊ မဟာဘုတ်အများ ထိုဓာတ် လေးပါးတို့၌။
 ပုမာတိဝါ၊ လည်းကောင်း။ ဣတ္ထိတိဝါ၊ လည်းကောင်း၊ သတ္တောတိဝါ၊
 လည်းကောင်း။ နဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ။

၃၂၅။ ဓာတုသမူဟရူပမ္ပိ၊
 အတိထိကသမူပမာ။
 ဥပ္ပဇ္ဇုပ္ပဇ္ဇဒုက္ခာဝ၊
 နာမဓမ္မာ ဝယဗ္ဗယာ။

၃၂၅။ ဓာတုသမူဟရူပမ္ပိ၊ မဟာဘုတ်အများ ဓာတ်လေးပါးတို့၏
 အပေါင်းအစု ရုပ်ကောင်စဉ်။ အတိထိကသမူပမာ၊ ကာလမြင့်ရှည်
 ကြာမတည်သော ဧည့်သည်အစု အာဂန္တုနှင့် အလားတူကုန်သော။

နာမဓမ္မာ၊ နာမ်တရားတို့သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇဥပ္ပဇ္ဇ၊ အသစ်အသစ် ဖြစ်၍ ဖြစ်၍။
ဝယဗ္ဘယာ၊ ပေါ်လာခဏ မကြာရခင် ဇရာယှဉ်လျက် တင်မီးဆက်လက်
နှိပ်စက်လာရေး သေပျက်ဘေးကြောင့်။ ဒုက္ခာဝ၊ ခါခါဖြစ်ဘိ ပေါ်
လာရှိသည့် ဇာတိဓမ္မ မကင်းကြ၍ သင်္ခါရတွင် ပါဝင်သမျှ ဆင်းရဲကြ
ကုန်သည်သာလျှင်တည်း။

၃၂၆။ ပဉ္စက္ခန္ဓာ ဣမေ ဓမ္မာ၊
ဒုက္ခက္ခန္ဓာဝ ကေဝလာ။
သုခေန အဏုမတ္တံ ဟိ၊
အသံမိဿာ ကဒါစိပိ။

၃၂၆။ ကေဝလာ။ ကြွင်းမဲ့ညံ့ အလုံးစုံကုန်သော။ ပဉ္စက္ခန္ဓာ၊
ခန္ဓာငါးပါးဟု ဆိုအပ်ကုန်သော။ ဣမေဓမ္မာ၊ ရုပ်နာမ်အများ ဤ
တရားတို့သည် ဒုက္ခက္ခန္ဓာဝ၊ ဆင်းရဲဒုက္ခတို့၏ အပေါင်းအစု အထူအခဲ
တို့သည်သာလျှင်တည်း။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ ကဒါစိပိ၊ တရံတခါ၌လည်း။
သုခေန၊ ချမ်းသာသုခနှင့်။ အဏုမတ္တံ၊ အဏုမြူခန့်မျှ။ အသံမိဿာ၊ မရော
နှောကုန်။

၃၂၇။ သဗ္ဗေတေဘူမကာသတ္တာ၊
သဒါသုခေနရိတ္တကာ။
အဗောစ္ဆိန္နာဟိမေဇရာ၊
မဏောဒိဟိပိဋိတာ။

၃၂၈။ ဧဝံသုခံအသန္တောပိ၊
သုခတ္ထိတိပုထုဇ္ဇနာ။
အန္ဓကာရအဝိဇ္ဇာယ၊
ဝသာမညန္တိသဗ္ဗဒါ။

၃၂၇။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ တေဘူမကာ၊ ဘုံးသုံးပါး၌
ကြင်လည်ကြကုန်သော။ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်။ သဒါ၊ အခါခပ်
သိမ်း။ သုခေန၊ ချမ်းသာခြင်းဟု ဆိုအပ်သော သုခဓမ္မမှ။ ရိတ္တကာ၊
မရှိလုံးလုံး ဆိတ်သုဉ်း ကင်းပကုန်၏။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ ဣမေသတ္တာ၊

ဆင်းရဲအမျိုးမျိုး ဒုက္ခအိုး ဒုက္ခဟုံး ဖြစ်ကြကုန်သော ဤသတ္တဝါတို့ကို။
 ဇရာမရဏာဒီဟိ၊ စိုးရိမ်မအေး ပူဆွေးရခြင်း၊ ငိုကြွေးခြင်းနှင့် အိုခြင်း
 တဖြာ နာခြင်းတထွေ သေခြင်းတဖုံ ဘေးအမျိုးစုံတို့သည်။ အဗောဇ္ဈိနာ၊
 ပြတ်စဲခြင်းမရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ပိဋ္ဌတာ၊ ရုပ်နာမ်နှစ်ဖြာ ငါးခန္ဓာတို့
 ဖြစ်လာပေါ်လာ မကွာကပ်ရောက် တောက်လျှောက်အမြဲ တသွန်ထဲ
 နှိပ်စက်အပ်ကုန်၏။

၃၂၇။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ သုခံ၊ ချမ်းသာဆိုအပ် သုခဓာတ်သည်။
 အသန္တောပိ၊ ရုပ်နာမ်နှစ်ဖြာ ခန္ဓာအတွင်း ဇိုးဇင်းနတ္ထိ မရှိဧကံ မှန်ပါ
 လျက်လည်း။ ပုထုဇ္ဇနာ၊ ပုထုဇဉ်တို့သည်။ အန္ဓကာရအဝိဇ္ဇာယ၊ ပညာ
 စက္ခု ဆင်းရဲစုကို မရှုမထင် အမြင်မစွမ်း ကန်းအောင် ပြုလုပ်တတ်သော
 အဝိဇ္ဇာ၏။ ဝသာ၊ အစွမ်းကြောင့်။ သုခံ၊ လူချမ်းသာ နတ်ချမ်းသာ
 ကာမဂုဏ် ချမ်းသာသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သဗ္ဗဒါ၊ အခါ
 ခပ်သိမ်း။ မညန္တိ၊ မှတ်ထင်အောက်မေ့၍ နေကြကုန်၏။

၃၂၉။ ပိဋ္ဌတာ စိစ ရောဂေန၊
 ခရပါဒေန မဒ္ဒနံ။
 ဣဒဗ္ဗိဒဗ္ဗ မညန္တိ၊
 ယထာစ ဘဒ္ဒကံ ဣတိ။

၃၃၀။ မဒ္ဒေနန ဝမုပ္ပန္နံ၊
 မတ္တံဒုက္ခံ အပါကဋံ။
 သုခန္တိ အသုခံသက္ကံ၊
 ယထာမညန္တိ ရောဂိကာ။

၃၃၁။ ပိဋ္ဌတာ ရာဂရောဂေန၊
 ကာမေန နဝသမ္ဘဝံ။
 မညန္တိ အသုခံ မတ္တံ၊
 ဒုက္ခ သုခန္တိ ရာဂိကာ။

၃၃၂။ သောစေပါဒေါ သိယာ ဘဒြော၊
ဧဝံ ကလ္လေစ ဘဒ္ဒကော။
သစ္စတော ဥဘဒယ တသံ၊
နဘဝေယျ ဝိသေသကော။

၃၃၃။ နစေဝံဟော တိဉ္ဇယေန၊
ဣတိဉ္ဇတံဂဉ္ဇဏိနာ။
သစ္စတောဇာနိတဗ္ဗံ၊
ကာမသုခအဘာဝတိ။

၃၃၄။ ကိဉ္ဇရာဂါဘိဘူတဿ၊
ဟောတွေဝကာမဘဒ္ဒကံ။
ရာဂရောဂေဟိသုဒ္ဓဿ၊
ကာမဘဒြံနဝိဇ္ဇတိ။

၃၃၅။ ဣတိဉ္ဇဟေနဉ္ဇတဗ္ဗံ၊
ကာမသုခအဘာဝတံ။
ဘာသိတံတေနဗုဒ္ဓေန၊
သင်္ခါရာအနသာသိကာတိ။

၃၂၉။ စ၊ ချမ်းသာအလျှင်း မရှိခြင်း၌ ဥပမာဖြင့် ထင်စွာပြဦးအံ့။
ဣမ၊ ဤလောက၌။ ရောဂေန၊ အတက်ရောဂါ အညောင်းညာမျိုး
ရောဂါဆိုးသည်။ ပိဋိတာ၊ နှိပ်စက်အပ်ကုန်သောသူတို့သည်။ ခရပါဒေန၊
ကျားလျှာတနှုန်း ဖွတ်ကျောက်ကုန်းမသွေ ကြမ်းထမ်းသောခြေဖြင့်။
မဒ္ဒနံ၊ နင်းနယ်ခြင်းကို၊ ဣဒဉ္စ၊ ဤအချက်သည်လည်း။ ဘဒ္ဒကံ၊
ကောင်း၏။ ဣဒဉ္စ၊ ဤအချက်သည်လည်း။ ဘဒ္ဒကံ၊ ကောင်း၏။ ဣတိ၊
သို့။ မညန္တိယထာ၊ မှတ်ထင် အောက်မေ့ ကြရကုန်ဘိသကဲ့သို့ လည်း
ကောင်း။

၃၃၀။ ရောဂိကာ၊ မပြတ်မကွာ မတ်တတ်နာကြောင့် ချမ်းသာမရ
ဒုက္ခဋ္ဌိတုယံ ရောဂါသည်တို့သည်။ မဒ္ဒေန၊ နင်းနယ်ခြင်းကြောင့်။ နဝ-
မပ္ပန္နံ၊ ကိုက်ခဲရှည်ကြာ မနေသာသည့် ဝေဒနာဟောင်း လဲပြောင်းအသစ်

နောက်၌ဖြစ်သော။ အပါကင်္ဂ၊ မထင်ရှားသော။ အသုခံ၊ ချမ်းသာ
ကေန အမှန်မဟုတ်သော။ သဏှံ၊ ဆင်းရဲဟူ၍ ဉာဏ်မငွေ့နိုင်အောင်
သိမ်မွေ့လှစွာသော။ မတ္တံဒုက္ခံ၊ ခိုသာခံသာ မထောင်းတာသည့် ဝေဒနာ
မှန် တဖုံတသီး မကြီးမကျယ် ဆင်းရဲငယ်ကို။ သုခန္တိ။ ချမ်းသာဟူ၍။
မညန္တိယထာ၊ အောက်မေ့မှတ်ထင်ကြကုန်ဘိသကဲ့သို့ လည်းကောင်း။

၃၃၁။ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ ရာဂရောဂေန၊ ရောဂါတမျိုး ရာဂဆိုး
သည်။ ပိဋ္ဌိတာ၊ အစဉ်မပြတ် နှိပ်စက်အပ်ကုန်သော၊ ရာဂိကာ၊ မကွာ
မပြတ် ကိုယ်မှာကပ်သည့် မတ်တတ်ရောဂါ ရာဂနာရီကုန်သော ပုထုဇဉ်
သတ္တဝါတို့သည်။ ကာမေန၊ အတွေ့ဖဿ စသည်အာရုံ ကာမဂုဏ်
ကြောင့်။ နဝသမ္ဘဝံ၊ အသစ်အသစ် ဖြစ်ပေါ်လာသော။ အသုခံ၊ ချမ်း
သာကေန အမှန်မဟုတ်သော။ မတ္တံ ဒုက္ခံ၊ ခိုသာ ခံသာ မထောင်းတာ
သည့် ဝေဒနာမှန် တဖုံတသီး မကြီးမကျယ် ဆင်းရဲငယ်ကို။ သုခန္တိ၊
ချမ်းသာဟူ၍။ မညန္တိ၊ မှတ်ထင်အောက်မေ့ကုန်၏။

၃၃၂။ သောပါဒေါ၊ ကျားလျှာတနှုန်း ဖွတ်ကျောက်ကုန်းမသွေ
ကြမ်းထမ်းသော ထိုခြေသည်။ သစ္စတော၊ မချွတ်ကေန အမှန်အားဖြင့်။
ဘဒြော။ ကောင်းသောသဘောရှိသည်။ စေသိယာ၊ အကယ်၍ဖြစ်ငြား
အံ့။ ဧဝံ၊ ဤသို့ မချွတ်ကေန အမှန်အားဖြင့် ကောင်းသည်ရှိသော်။
ကလ္လေစ၊ အညောင်းအညာ ဝေဒနာကင်း ရောဂါရှင်းသော သူ၌လည်း။
ဘဒ္ဒကော၊ ကောင်းသည်။ သိယာ၊ ဖြစ်သင့်ရာ၏။ တသ္မပါဒဿ၊ ကျား
လျှာတနှုန်း ဖွတ်ကျောက်ကုန်းမသွေ ကြမ်းထမ်းသော ထိုခြေ၏။ ဥဘ-
ယေ၊ လေပူလေဆိုး တိုးခွေ တိုက်ခိုက် အညောင်းဆိုက်သဖြင့် အကိုက်
အတက်နှိပ်စက် ကြင်နာ ရောဂါရှိသူ မရှိသူ နှစ်ပါး၌။ ဝိသေသကော၊
ထူးသည်ခြားသည်။ နဘဝေယျ၊ မဖြစ်ရာ။

၃၃၃။ ဧဝံ ဘဒြော၊ ဤသို့ရောဂါ ရှိသူမရှိသူ ရှင်လူခပ်သိမ်း၌
မတိမ်းမစောင်း ကောင်းသောသဘောရှိသော ခြေသည်လည်း။ နစ-
ဟောတိ၊ မဟုတ်၊ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ သောပါဒေါ၊ ချမ်းသာစေ
ကြောင်း ထိုခြေကောင်းသည်။ နစဟောတိ၊ လောက၌ဖြစ်ဘူးသည်
မဟုတ်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဉာယေန၊ အသင့်အားဖြင့်။ ဉာဏိနာ၊ အနုမာန

ဖြစ်သမျှကို ဆ၍ဆတ်ဆတ် သိတတ်သော ဉာဏ်ရှင်သည်။ ဉာတံ ဉာတံဣဝ၊ ခရပါဒ ဟူသမျှနှင့် သုခမစပ် ဒုက္ခဓာတ်ဟု သိအပ်သကဲ့သို့။ ကာမသုခအဘာဝတံ၊ ရူပသဒ္ဓ စသည်အာရုံ ကာမဂုဏ်များစွာ ခံစား ရာ၌ ချမ်းသာစစ်စစ် မရှိသောအဖြစ်ကို။ သစ္စတော၊ မချွတ်ကေန် အမှန် အားဖြင့်။ ဇာနိတဗ္ဗံဝေ၊ ဆ၍ဆတ်ဆတ် သိအပ် သိထိုက် သည်သာ လျင်တည်း။

၃၃၄။ ကိဉ္ဇ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ ဇာနိတဗ္ဗံ၊ ဆ၍ဆတ်ဆတ် သိအပ် သိထိုက်သနည်းဟူမူ။ ရာဂါဘိဘူတဿဝေ၊ အညောင်းရောဂါ ဝေဒနာ သို့ ရာဂလောင်ဆူ ပူအိုက်ခြင်း နှိပ်စက်အပ်သော ပုထုဇဉ် သတ္တဝါအား သာလျှင်။ ကာမဘဒ္ဒကံ၊ ကိလေသာအာရုံ ကာမဂုဏ် အပေါင်း၏ အကောင်းအမှန်ကဲ့သို့ ဖြစ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ ရာဂရောဂေ- ဟိ၊ ညစ်ညူးတဏှာ ရာဂအပျိုးမျိုး ရောဂါဆိုးတို့မှ။ သုဒ္ဓဿ၊ မရစ် မထွေး မမွေးမသမ်း ကုန်ခန်းစင်ကြယ်၍ နေသော ဘုရားရဟန္တာအား။ ကာမဘဒ္ဒိ၊ ကာမဂုဏ်အပေါင်း ချမ်းသာကောင်းသည်။ နဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ။

၃၃၅။ ကာမဘဒ္ဒကံ၊ ချမ်းသာဖြစ်ကြောင်း ကာမဂုဏ်ကောင်း သည်။ စေသိယာ၊ အကယ်၍ ရှိသည်ဖြစ်တုံအံ့။ ဥဘယေ၊ ပုထုဇဉ် ရဟန္တာ ရာဂရှိသူမရှိသူ နှစ်ပါး၌။ ဝိသေသကော၊ ထူးသည် ခြားသည်။ နဘဝေယျ၊ မဖြစ်သင့်ရာ။ ဧဝံစ၊ ဤသို့ပုဂ္ဂိုလ်ခပ်သိမ်း မတိမ်းမစောင်း ကောင်းသော သဘောရှိသည်လည်း။ နစဟောတိ၊ မဟုတ်၊ တသ္မာ၊ ထို့ ကြောင့်။ ကာမေန၊ ကာမဂုဏ်ကြောင့်။ နစသမ္ဘဝံ၊ အသစ်အသစ် ဖြစ် ပေါ်လာသော။ မတ္တဒုက္ခံဝေ၊ ခိုသာခံသာ မထောင်းတာသည့် ဝေဒနာ မှန် တဖုံတသီး မကြီးမကျယ် ဆင်းရဲငယ်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သုခံ ကာမဘဒ္ဒိ၊ သုခဆိုအပ် ချမ်းသာဓာတ်သည်။ နဟောတိ၊ ရှိသည် မဟုတ်။ ။ (ပြန်၍သိမ်းသည်)

ဣတိ၊ ဤသို့။ ဉာယေန၊ အသင့်အားဖြင့်။ ကာမသုခအဘာဝတံ၊ ရူပသဒ္ဓ စသည်အပုံ ကာမဂုဏ်များစွာ ခံစားရာ၌ ချမ်းသာစစ်စစ် မရှိ သည်၏အဖြစ်ကို။ ဉာတဗ္ဗံ၊ သိအပ်သိထိုက်၏။ ဘေန၊ ထို့ကြောင့်။ ဗုဒ္ဓေန၊ သင်္ခတအသင်္ခတ စသည်အများ တရားအပေါင်းကို မချွတ်မယှင်း ထိုးထွင်း၍ သိတော်မူတတ်သော သုံးလူ့ ထွဋ်တား သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရား (တတိယအကြိမ်) ၂၈

သည်။ သင်္ခါရာ၊ ကြွင်းမဲ့ဥဿုံ အလုံးစုံကုန်သော သင်္ခါရတရားတို့သည်။ အနုသာသိကာ၊ မြူမျှချမ်းသာ မသမ်းပါ၍ သက်သာရာ မရအပ်ကုန်၊ ဣတိဣဒံစနံ၊ ဤသို့သော တရား စကားတော်မြတ်ကို။ ဘာသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်ပြီ။

ပိဋိတာဝိဓရောဂေန စသောဘာဝနာ ဂါထာဖြင့်။ ညောင်းညာ ကိုက်ခဲ၊ ရောဂါစွဲ၍ အမြဲဆင်းရဲသော မတ်တတ်နာရှိုသော ရောဂါ သည်တို့မှာ ထိထိကြီးဘိစီး။ နင်းနှိပ်ကြိတ်နယ်နိုင်သော အနင်းသည်ကို ရ၍ အဘိအနှိပ်အကြိတ်အနယ်ကို ခံရလျှင်၊ မိမိတို့၌ ခိုသာခံသာ သက် သာမရ ဆင်းရဲလှသော ဝေဒနာဓာတ်ခံကြောင့်သာ ကောင်းသော အနင်းသည်ပေ၊ ကောင်းသောလက်သည်ပေ၊ ဖဝါးပေဟုထင်မှတ်ရ၏။ ထင်မှတ်သော်လည်း၊ ကြမ်းတမ်းသော လက်မှလည်းကောင်း။ ကြမ်း သောခြေဖဝါးမှလည်းကောင်း၊ သုခဓာတ်မရအပ်သည်၏ အဖြစ်ကို ပြ၏။

မဒ္ဒေနနဝမုပ္ပန္နံစသော ဘာဝနာဂါထာဖြင့် ညောင်းညာကိုက်ခဲ ဆင်းရဲကြီးစွာ ဝေဒနာမှ သက်သာဆုတ်ယုတ်၍ ကြမ်းထမ်းသော ဘဝါး ဖြင့် ဘိနှိပ်ကြိတ်နယ်ခြင်းကြောင့် အသစ်အသစ်ဖြစ်ပေါ်လာသော မကြီး မကျယ် ငေါင်းမွန်များသော ဆင်းရဲဟူ၍မှ မထင်မြင်နိုင်အောင် မသိမရိပ် မိနိုင်အောင် သိမ်မွေ့လှစွာသော သုခမဒုက္ခ ဓာတ်သာရှိ၍ သုခဓာတ် ဟူ၍ မရအပ်သည်၏ အဖြစ်ကိုပြ၏။

ပိဋိဘာရာဂရောဂေန စသောဘာဝနာဂါထာဖြင့် ကမ္ဘာအသင်္ချေ အရှည်အကြာ စွဲကပ်၍လာသော ရာဂမတ်တတ်နာကြောင့်သာ ကိလေ သာအာရုံ ကာမဂုဏ် ငါးပါးတည်းဟူသော အနင်းသည်နှင့် တွေ့ဆုံ ကြုံကြိုက်ကြရာ ကောင်းပေသည် မှန်မြတ်ပေသည် ချမ်းသာပေသည်ဟု မှတ်ထင်ခြင်းရှိကြသော်လည်း ထိုကိလေသာအာရုံ ကာမဂုဏ် အနင်း သည်တို့မှ ချမ်းသာသုခ မရအပ်သည်၏ အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း ဆက် ဆက်ကေန့်ချမ်းသာမှန် ချမ်းသာစစ်မရှိသော အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း ကာမဝတ္ထု အနင်းသည်စုတို့တို့၊ အမှီပြု၍ အသစ်အသစ် ဖြစ်ပေါ်လာ သော ခိုသာခံသာ မထောင်းတာသော ဆင်းရဲဟူ၍မှ ဉာဏ်မငွေ့နိုင် လောက်အောင် သိမ်မွေ့လှစွာသော ဒုက္ခမှန် ဒုက္ခများသာ ရှိသည်၏ အ ဖြစ်ကို သိစေ၏။

ဤကား အမြက်မျှဘာဝနာဂါထာ၏ သဘောကိုပြခြင်းတည်း။

၃၃၆။ သီတေနပိဋိတာဥဏှံ၊
သီတံတုဏှောနန္ဒုကာ။
ဣဒဗ္ဗိဒဗ္ဗမညန္တိ၊
ယထာစဘဒ္ဒကံဣတိ။

၃၃၇။ သီတေနနဝမုပ္ပန္နံ၊
မတ္တံဒုက္ခံအပါကင်္ဂံ။
သုခန္တိအသုခံသဏှံ၊
ယထာမညန္တိဥဏှိကာ။

၃၃၈။ ပိဋိတာရာဂဥဏှောန၊
ကာမေနနဝသမ္ဘဝံ။
မညန္တိအသုခံမတ္တံ၊
ဒုက္ခံသုခန္တိရာဂိကာ။

၃၃၉။ ဥဏှံဗာဓဘိဥဏှောန၊
သီတံသီတေနသစ္စတော။
နတ္ထိဘဒ္ဒံသိတုဏှံဝါ၊
ဟိဓလောကေကဒါဓိပိ။

၃၄၀။ တံစေသိတံသိယာဘဒ္ဒံ၊
သီတကာလေပိဘဒ္ဒကံ။
ဥဏှမ္ပိဥဏှိကာလေစ၊
သစ္စတောဘဒ္ဒကံသိယာ။

၃၄၁။ နစေဝံဟောတိဉာယေန၊
ဣတိဉာတံဝဉာဏိနာ။
သစ္စတောဇာနိတမ္ပံ၊
ကာမသုခအဘာဝတံ။

၃၄၂။ ကိရဂပရိဋ္ဌာဟဿ၊
 ဟောတွေဝကာဗ္ဗသီတလံ။
 နိက္ကာမရိဋ္ဌာဟဿ၊
 ဘာမသိတံနဝိဇ္ဇတိ။

၃၄၃။ သီတလံတဿကာမဿ၊
 ဧကန္တတောဝစေသိယာ။
 ဝိရာဂဿစနောဟောတိ၊
 ဧဝံစဿကဒါစပိ။

၃၄၄။ ဣတိဉာယေနဉာတဗ္ဗံ၊
 ကာမသုခအဘာဝတံ။
 သဗ္ဗေသင်္ခါရာဒုက္ခာတိ၊
 တေနဗုဒ္ဓေနဘာသိတံ။

၃၃၆။ တု၊ ဥပမာတနည်းလည်း။ သီတေန၊ ရေလေဇ။ အအေး
 နှင့်စပ် သီတဓာတ်သည်။ ပိဋ္ဌိတာ၊ နှိပ်စက်အပ်ကုန်သော၊ ဇန္တုကာ၊
 သတ္တဝါတို့သည်။ ဥဏှံ၊ မီးပူနေပူ အပူနှင့်စပ် ဥဏှဓာတ်ကို၊ ဣဒ္ဓါ၊
 ဤမီးပူသည်လည်းကောင်း။ ဣဒ္ဓါ၊ ဤနေပူသည်လည်းကောင်း။ ဘဒ္ဒကံ၊
 ကောင်း၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ မညန္တိ-ယထာစ၊ အောက်မေ့မှတ်ထင်ကြရ
 ကုန်သကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ ဥဏှေန၊ မီးပူနေပူ၊ အပူနှင့်စပ် ဥဏှဓာတ်
 သည်။ ပိဋ္ဌိတာ၊ နှိပ်စက်အပ်ကုန်သော။ ဇန္တုကာ၊ သတ္တဝါတို့သည်။
 သိတံ၊ ရေအေးလေအေး အအေးနှင့်စပ်၊ သီတဓာတ်ကို၊ ဣဒ္ဓါ၊ ဤရေ
 အေးသည်လည်းကောင်း။ ဣဒ္ဓါ၊ ဤလေအေးသည်လည်းကောင်း၊
 ဘဒ္ဒကံ၊ ကောင်း၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ မညန္တိ-ယထာစ၊ အောက်မေ့မှတ်
 ထင်ကြရကုန်သကဲ့သို့လည်းကောင်း။

၃၃၇။ ဥဏှိကာ၊ မီးပူနေပူ အပူနှင့်စပ် ဥဏှဓာတ်နှိပ်စက်အပ်ကုန်
 သော သတ္တဝါတို့သည်။ သီတေန၊ ရေလေဇ အအေးနှင့်စပ် သီတ
 ဓာတ်ကြောင့်၊ နဝမပ္ပန္နံ၊ အသစ်အသစ်ဖြစ်ပေါ်လာသော။ အပါကဋ္ဌံ၊
 မထင်မလျားသော။ အသုခံ၊ ချမ်းသာကေန အမှန်မဟုတ်သော။ သဏှံ၊

ဆင်းရဲဟူ၍ ဉာဏ်မငွေ့နိုင်အောင် သိမ်မွေ့လှစွာသော။ မတ္တဒုက္ခံ၊ ပုတိုး
အခါ သေည့်တာကြောင့် ခိုသာခံသာ မထောင်းတာသော။ ဒေဝနာမုန်၊
တဖုံတသီး မကြီးမကျယ် ဆင်းရဲငယ်ကို။ သုခန္တိ၊ ချမ်းသာဟူ၍။
မညန္တိယထာ၊ မှတ်ထင်အောက်မေ့ကုန်သကဲ့သို့လည်းကောင်း။

၃၃၈။ တထာဝ၊ ထို့အတူသာလျှင်။ ရာဂဥဏှေန၊ ထိန်ထိန်လှည့်ပြီး
မီးနှင့်အတူ ရာဂပူသည်။ ပိဋ္ဌိတာ၊ နှိပ်စက်အပ်ကုန်သော၊ ရာဂီကာ၊
ရာဂပြောယှဉ် ပုထုဇဉ်သတ္တဝါတို့သည်။ ကာမေန၊ နူးညံ့သိမ်မွေ့ အတွေ့
ဖဿ ဖောဋ္ဌဗ္ဗစသော ကိလေသာအာရုံ ကာမဂုဏ်ကြောင့်။ နစသမ္ဘာ၊
လိုအင်ကာမ ဆန္ဒသဘော မချောမောခင် မကြည်လင်ခါ မသက်သာ
သည့် ဝေဒနာဟောင်း လဲပြောင်းပယ်ပစ် အသစ်အသစ် ဖြစ်ပေါ်လာ
သော၊ အသုခံ၊ ချမ်းသာကေန အမှန်မဟုတ်သော၊ မတ္တဒုက္ခံ၊ လိုအင်
ဆန္ဒ မပြည့်ဝခင် မကြည်လင်သော ဒေါသဇောကပ် ဒေါမနဿ ဝေဒနာ
ခံစားရာမှာ ခုသာခံသာ မထောင်းတာသည့် ဝေဒနာမုန် တဖုံတသီး
မကြီးမကျယ် ဆင်းရဲငယ်ကို။ သုခန္တိ၊ ချမ်းသာဟူ၍။ မညန္တိ၊ မှတ်ထင်
အောက်မေ့ကြရကုန်၏။

၃၃၉။ ဥဏှံ၊ အပူဓာတ်သည်။ ဥဏှေန၊ ပူသောသဘောဖြင့်။ ဗာ-
ဓတံ၊ နှိပ်စက်၏။ သီတံ၊ အဓာတ်သည်။ သီတေန၊ သောသဘော
ဖြင့်။ ဗာဓတံ၊ နှိပ်စက်၏။ သစ္စတော၊ မချွတ်ကေန အမှန်အဖြောင့်အား
ဖြင့်။ ဘဒ္ဒကံ၊ ကောင်းသော၊ သီတံဝါ၊ အဓာတ်သည်လည်းကောင်း။
ဥဏှံဝါ၊ အပူဓာတ်သည်လည်းကောင်း။ ဣဓလောကေ၊ ဤလောက၌။
ကဒါစိပိ၊ တရံတခါမျှလည်း။ နတ္ထံ၊ မရှိ။

၃၄၀။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ တံသီတံ၊ ရေလေဓ၊ အနှောင့်စပ် ထိုသီတ
ဓာတ်သည်။ သစ္စတော၊ မချွတ်ကေန အမှန်အားဖြင့်။ ဘဒ္ဒါ၊ ကောင်း
သောသဘောရှိသည်။ စေသိယာ၊ အကယ်၍ဖြစ်တုံအံ့၊ သီတကာလေပိ၊
ဆောင်းတုင်းအခါ ပြာသိုလစသ ညံ့ညိုလည်း။ ဘဒ္ဒကံ၊ ကောင်းခြင်းသည်။
သိယာ၊ ဖြစ်သင့်ရာ၏။ ဥဏှမ္ပိ၊ မီးပူနေပူ အပူနှင့်စပ် ဥဏှဓာတ်သည်
လည်း။ သစ္စတော၊ မချွတ်ကေန အမှန်အားဖြင့်။ ဘဒ္ဒါ၊ ကောင်းသော
သဘောရှိသည်။ စေသိယာ၊ အကယ်၍ဖြစ်တုံအံ့၊ ဥဏှကာလေစ၊ တန်
ပူးကဆုန် နယုန်နှေဆိုက် ပူအိုက်သော အခါကာလ၌လည်း။ ဘဒ္ဒကံ၊
ကောင်းသည်။ သိယာ၊ ဖြစ်သင့်ရာ၏။

၃၄၁။ ဧဝံ စ ဘဒြိ၊ ဤသို့ မေပုဗ္ဗ ဤနှစ်ခု၏ ဥတုခပ်သိမ်းမတိမ်း
 မစောင်း ကောင်းသောသဘောရှိသည်လည်း။ နစဟောတိ၊ မဟုတ်၊
 တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်၊ ဘဒ္ဒကံ၊ မချွတ်ကေန် အမှန်အားဖြင့်ကောင်းသော၊
 သီတံဂါ၊ အဓောတ်သည် လည်းကောင်း၊ ဥဏှံဂါ၊ အပူဓာတ်သည်
 လည်းကောင်း၊ နတ္ထိ၊ လောက၌မရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဉာယေန၊ သင့်သော
 နည်းဖြင့်။ ဉာဏိနာ၊ အနုမာနဖြစ်သမျှကို ဆ၍ဆတ်ဆတ် သိတတ်သော
 ဉာဏ်ရှင်သည်၊ ဉာတံဉာတံဣဝ၊ သိအပ်သကဲ့သို့၊ သစ္စတော၊ မချွတ်ကေန်
 အမှန်အားဖြင့်။ ကာမသုခအဘာဝတံ၊ ရူပသဒ္ဓါစသည်အပုံ ကာမဂုဏ်
 ငါးဖြာ ခံစားရာ၌ ချမ်းသာစစ်စစ် မရှိသောအဖြစ်ကို။ ဇာနိတဗ္ဗံ၊
 ဆ၍ဆတ်ဆတ် သိအပ်သိထိုက်သည်သာလျှင်တည်း။

၃၄၂။ ကိံ ဇာနိတဗ္ဗံ၊ အဘယ်သို့ဆ၍ဆတ်ဆတ် သိအပ်သိထိုက်
 သနည်းဟူမူ။ ရာဂပရိဋ္ဌာဟဿဧဝ၊ ရာဂဆူလှိုက် မီးပြင်းတိုက်သို့ ပူအိုက်
 သောပုထုဇဉ်သတ္တဝါအားသာလျှင်။ ကာမသီတလံ၊ ကာမဂုဏ်ငါးရပ်
 သီတဓာတ်သည်။ ဟောတိဧဝ၊ ရာဂညီးပြောင် ဤမီးလောင်၍
 ဧရောင်ဧရန် ဧစေတန်လျက် အေးလဟန် ဖြစ်သည်သာလျှင်တည်း။
 နိက္ကာမပရိဋ္ဌာဟဿ၊ ကိလေသာအပုံ ကာမဂုဏ်ကို အာရုံမလိုက် မူမ
 စိုက်၍ ပူအိုက်ခြင်းမှကင်းလွတ်သော အနာဂါမ်ရဟန္တာ အရိယာရှင်
 ကောင်းအား။ ကာမသီတံ၊ ကာမဂုဏ်ငါးရပ် အဓောတ်သည်၊ နဝိဇ္ဇတိ၊
 မရှိ။

၃၄၃။ တဿ ကာမဿ၊ ထိုကာမဂုဏ်ငါးပါး၏။ သီတလံ၊ မပူ
 မဆွေး ချမ်းသောသဘော သာယာအပ်သောသဘောသည်။ ဧကန္တ-
 ကောဝ၊ မချွတ်ကေန် အမှန်အားဖြင့်သာလျှင်။ ဝေသိယာ၊ အကယ်၍
 ရှိသည်ဖြစ်တုံအံ့။ ဝိရာဂဿစ၊ ကာမဂုဏ်ငါးဖြာ များလှစွာ၌ တဏှာ
 သန့်ရှင်း ရာဂကင်းသော အနာဂါမ်ရဟန္တာ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်အားလည်း။
 သီတလံ၊ မပူမဆွေး ချမ်းသာယာသောသဘောသည်။ သိယာ၊ ဖြစ်သင့်
 ရာ၏။ ဧဝံစ၊ ဤသို့လည်း၊ အဿ၊ ထိုအနာဂါမ် ရဟန္တာအား။
 ကဒါစိပိ၊ တရံတခါမျှလည်း။ သီတလံ၊ သာယာဖုံးလွှမ်း သူ့အစွမ်းဖြင့်
 ချမ်းသော သဘောသည်။ နောဟောတိ၊ မဖြစ်နိုင်။ တသ္မာ၊ ထို့
 ကြောင့်။ ကာမေန၊ ကာမဂုဏ်ကြောင့်။ နစသမ္ဘဝံ၊ အသစ်အသစ် ဖြစ်
 ပေါ်လာသော။ မတ္တိဒုက္ခံ၊ ခိုသာခံသာ မထောင်းတာသည့် ဝေဒနာ

မှုန် တပုံတသီး မကြီးမကျယ် ဆင်းရဲငယ်သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သုခံ၊ ချမ်းသာမြေ သိတဆိုအပ် သုခဓာတ်သည်။ နဟောတိ၊ ရှိသည် မဖြစ်။ (ပြန်၍ခေါက်သည်)

၃၄၄။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဉာယေန၊ အသင့်အားဖြင့်။ ကာမသုခ အဘာဝတံ၊ ရူပသဒ္ဓ စသည်အပုံ ကာမဂုဏ်ငါးဖြာ ခံစားရာ၌ ချမ်းသာ စင်စစ် မရှိသောအဖြစ်ကို။ ဉာတဗ္ဗံ၊ သိအပ်သိထိုက်၏။ တေန၊ ထို့ ကြောင့်။ ဗုဒ္ဓေန၊ သုံးလူ့ ထွတ်ထား သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရားသည်။ သဗ္ဗေ၊ ကြွင်းမဲ့ညံ့ အလုံးစုံကုန်သော။ သင်္ခါရာ၊ သင်္ခါရတရားတို့သည်။ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲကုန်၏။ ဣတိ ဣဒံ ဝစနံ၊ ဤသို့သော တရားစကားတော်ကို။ ဘာသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်ပြီ။

သီတေနပိဋိတာ ဥက္ကံ စသော ဘာဝနာဂါထာဖြင့် မီးပူနေပူနှိပ်စက် အပ်ကုန်သော သူတို့သည် လေဇရေကို လေဇရေ နှိပ်စက်အပ်ကုန်သော သူတို့သည် မီးပူနေပူကို ချမ်းသာကြောင်း အကောင်းအမွန်ကြီးမှတ်ထင် ကြရကုန်၏ မှတ်ထင်ကုန်သော်လည်း ထိုအပူဓာတ် အဓဓာတ်တို့မှ ချမ်း သာသုခ တစ တမှုန်မရအပ်သည်၏ အဖြစ်ကို ပြ၏။ သီတေနနဝမပုဗ္ဗန္တံ စသော ဘာဝနာဂါထာဖြင့် မီးပူနေပူနှိပ်စက်၍ သက်သာမရ ဒုက္ခကြီး ဆိုက် ချွေးတပြိုက်ပြိုက်နှင့် ပူအိုက်လောင်ဆာ ဆင်းရဲလှသော အခါ၌ လေဇရေကိုရသဖြင့် အပူဓာတ်ကြီး ချုပ်ငြိမ်း ယုတ်သိမ်း ရပ်စဲ၍ ဆင်းရဲ ဟူ၍မသိ မရိပ်မိနိုင်လောက်အောင် သိမ်မွေ့သော အဓဓာတ်ကိုမူ၍ အသစ် အသစ် ဖြစ်ပေါ်လာသော သုခမဒုက္ခ ဓာတ်သာ ရှိသည်၏ အဖြစ်ကို လည်းကောင်း၊ ဆတ်ဆတ်ကေနံ ချမ်းသာမှုန် ချမ်းသာစစ် မရှိသည်၏ အဖြစ်ကို လည်းကောင်း ပြ၏။

ပိဋိတာ ရာဂဥဏှေန စသော ဘာဝနာဂါထာဖြင့် ဘဝများစွာ ကမ္ဘာအဆက်ဆက်က လောင်၍လာသော ထိန်ထိန်ညီးညီး မီးလျှံအတူ ပူလောင်အိုက်စပ် ရာဂဓာတ်နှိပ်စက်အပ်သော သတ္တဝါအား လောဘ ဇော အများ ရာဂဓာတ် အကြားအကြား၌ လောဘဇော ရာဂတိုက် တွေနှင့် စိတ်မသက်သာခြင်း စိတ်မကြည်လင်ခြင်း စိတ်ညှိုးခြင်း စိတ် နှမ်းနယ်ခြင်း စိတ်ညီးချောက်ခြင်း စသော ဒေါမနဿဟုဆိုအပ်သော ဓာတ်ဆိုးဓာတ်ဝါးတွေ တဖွားဖွား ဖြစ်ပေါ်၍နေ၏။ လောဘရာဂ၏

အာရုံ ကာမဂုဏ်ဝတ္ထုကိုရခိုက် စိတ်အိုက်စိတ်ဆူ စိတ်ပူစိတ်ဆွေး စိတ်
 လေးစိတ်ရှုပ် ချုပ်ပျောက်ရပ်စဲ၍ ဒေါမနဿတုက်နှင့် စိတ်မသက်သာ
 ခြင်း ကုန်ခန်းကွယ်ပျောက်၍ ခိုသာခံသာ မထောင်းတာသော ကာမ
 ဝတ္ထုကိုအမှီပြု၍ အသစ်အသစ် ဖြစ်ပေါ်လာသော ဒုက္ခဟူ၍မှ မသိ
 မရိပ်မိနိုင်လောက်အောင် သိမ်မွေ့လှစွာသော မထင်ရှားသော သုခုမ
 ဒုက္ခဓာတ် တမျိုးသာ ရှိသည်၏ အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ ကိလေသာ
 အာရုံ ကာမဂုဏ်ဝတ္ထုတို့မှ ချမ်းသာသုခ မရအပ်သည်၏ အဖြစ်ကိုလည်း
 ကောင်း သိစေ၏။

ဤကား ဘာဝနာဂါထာ၏ သဘောကိုအမြောက်မျှ ပြဆိုခြင်းတည်း။

၃၄၅။ တဝဿာပိစဗုဒ္ဓေန၊
 သဒါပိဋ္ဌနဘာဝတံ။
 ဂုဓေနစသမံကတွာ၊
 အဝဏ္ဏတံစဘာသိတံ။

၃၄၆။ ယထာမသန္တိဥမ္မတ္တာ၊
 ပဋိကုလံဂုဓံအပိ၊
 အမာနိတံဒုဂန္ဓေန၊
 ဝိပရိတေနစေတသော။

၃၄၇။ ပုထုဇနာတထာယေဝ၊
 ပဋိကုလံဒုဂန္ဓကံ။
 ဖောဋ္ဌဗ္ဗံအပိမညန္တိ၊
 ဝရန္တိရာဂမတ္တကော။

၃၄၅။ အပိစ၊ ထိုမှတစ်ပါးလည်း။ ဗုဒ္ဓေန၊ သုံးလူ့ ထွတ်ထား သဗ္ဗ
 ညမြတ်စွာဘုရားသခင်သည်။ တဝဿ၊ ရုပ်မှုန် နာမ်မှုန် အလုံးစုံသော
 ဘဝဖြစ်သမျှ၏။ သဒါပိဋ္ဌနဘာဝတံ စ၊ အခါမပြတ် နှိပ်စက်တတ်သည်
 ၏အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း။ အဝဏ္ဏတံ စ၊ ကျင်ကြီးဤနွယ် အနည်းငယ်
 မျှ ချီးမွမ်းဘွယ်မရှိသည်၏ အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဂုဓေနစ၊ ကျင်ကြီး
 နှင့်လည်း။ သမံကတွာ၊ ထပ်တူပြု၍။ ဘာသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်ပြီ။

၃၄၆။ ဧဝံဘာသန္ဓောပိ၊ ဤသို့ ကျင်ကြီးအတူ ဟောတော်မူပါ
သော်လည်း။ ဥမ္မတ္တာ၊ မိမိစိတ်ကို အစိုးမရကြကုန်သော သတိသည်။
ဂန္ဓေန၊ မကောင်းသောအနံ့ဖြင့်၊ ပဋိကုလံ၊ ရံရွာဖွယ်သာဖြစ်သော။
အမာနိတံ၊ မြတ်နိုးဖွယ်မဟုတ်သော။ ရုခံအပိ၊ ကျင်ကြီးကိုလည်း။ စေ
တသော၊ စိတ်၏။ ဝိပရိတေန၊ ဖောက်ပြန်ခြင်းကြောင့်။ အာမသန္တိ-
ယထာ၊ မိမိ၏လက်ဖြင့် စက်ဆုပ်ခြင်းမရှိ တစ်စိစိကိုင်၍ သုံးသပ်နိုင်ကုန်ဘိ
သကဲ့သို့။

၃၄၇။ တထာယေဝ၊ ထို့အတူသာလျှင်။ ပုထုဇနာ၊ ပုထုဇဉ်
သတ္တဝါတို့သည်၊ ပဋိကုလံ၊ ရံရွာဘွယ်သော၊ ဒုဂန္ဓကံ၊ မကောင်းသော
အနံ့ရှိသော။ ဖောဋ္ဌဗ္ဗံအပိ၊ ဖောဋ္ဌဗ္ဗအာရုံ ကာမဂုဏ်ကိုလည်း။ ရာဂမတ္တ-
တော၊ မောဟအဝိဇ္ဇာ ပိတ်ဖုံးကာသဖြင့် စိတ်မှာမမြင်ရ မှောင်ကြီး
ကျ၍ ရာဂညစ်ညူး သူရစ်မှူးသောကြောင့်။ ဝရန္တိ၊ အမြတ်အမှန်ဟူ၍။
မညန္တိ၊ မှတ်ထင်အောက်မေ့ကုန်၏။

၃၄၈။ အဋ္ဌကထာယဝုတ္တံဟိ၊
ဥမ္မတ္တကော ပုထုဇနော။
ရာဂုမ္မတ္တေနဥမ္မတ္တော-
အဋ္ဌဝိဓောဘဝေတိ စ။

၃၄၉။ ဥမ္မတ္တရာဂရောဂါ စ၊
ဝိတကာမောဝိစက္ခဏော။
ဘာဝနံနေဝမုဗ္ဗေယျ၊
သေဝကာလေစပစ္စယေ။

၃၄၈။ ဟိယုတ္တံ၊ ပုထုဇဉ်ဟူသမျှကို ဥမ္မတ္တကနှင့် ပုံကပ်၍ဆိုအပ်
သော စကားလည်းသင့်၏။ အဋ္ဌကထာယ၊ အဋ္ဌကထာ၌။ ပုထုဇနော၊
ပုထုဇဉ်ဟူသမျှသည်။ ဥမ္မတ္တော၊ စိတ်ကိုအစိုးမရသော စိတ်မနှံ့သေသူနှင့်
တူ၏။ ဣတိစ၊ ဤသို့သောစကားကိုလည်းကောင်း။ ရာဂုမ္မတ္တေန၊ ရာဂ
ရှူးနှင့်တကွ။ ဥမ္မတ္တော၊ အရူးသည်။ အဋ္ဌဝိဓော၊ ရှစ်မျိုးရှိသည်။ ဘဝေ၊
ဖြစ်၏။ ဣတိစ၊ ဤသို့သောစကားကိုလည်းကောင်း။ ဝုတ္တံ၊ မိန့်အပ်ပြီ။

(တတိယအကြိမ်) ၂၉

၃၄၉။ ဥမ္မတ္တရာဂရောဂါစ၊ အရူးရောဂါရာဂမ္ဘလည်း။ ဝိတကာ-
 မော၊ အသန့်အရှင်း ပျောက်ကင်းခြင်းကို အလိုရှိသော။ ဝိစက္ခဏော၊
 ပညာရှိသည်။ ပစ္စယေ၊ ခဲဘယ်ဘောဇဉ် ချိုချဉ်ရသာ ရိပ်ခန်းဝါနှင့်
 တန်းဆာမချွတ် ခါးဝတ်ကိုလှမ်း စသောပစ္စည်းများတို့ကို။ သေဇကာ-
 လေ စ၊ မှီဝဲသုံးဆောင်သောအခါ၌လည်း။ ဘာဝနံ၊ သင်္ချေကမ္ဘာ ကပ်
 ပေါင်းကြာလည်း မကွာမပြတ် မြဲစွာကပ်သော ရာဂဓာတ်ဆို အနာ
 အိုကို ဖျက်ဖြိုပယ်နိုင် ဉာဏ်ဝယ်ပိုင်သည် လက်ကိုင်ထားရာ ဘာဝနာကို။
 နေဝမုဉ္ဇေယျ၊ မလွတ်စေရာ။

၃၅၀။ ယထာပက္ကံမဟာဂဏ္ဍံ၊
 ပိလောတိကေနဆာဒယေ။
 ပဉ္စရံနဝဒ္ဓါရေဟိ၊
 ကာယံဆာဒေမိစိဝရာ။

၃၅၁။ အညမညံနဇာနန္တိ၊
 ဒါရယန္တေ အလင်္ကတေ။
 ဧဝံဝတ္ထသရိယာနိ၊
 ဥဘောပိဓာတုမတ္တကာ။

၃၅၀။ ပတ္တံ၊ သွေးပုပ်မန်းရည် ပြည်နှင့်စို့၍ ယိုတွဲရင့်ကျက် ပေါက်
 ကဲ့အက်၍ စက်ဆုပ်ဖွယ်ရှိသော။ မဟာဂဏံ၊ သွေးပြည်စို့စက် စီးယို
 ထွက်၍ လူမျက်စိဝယ် မဖွယ်မရာ အိုင်းအမာကို။ ပိလောတိကေန၊ အ
 ဝတ်နှမ်းယုတ် စက္ကူစုတ်ဖြင့်။ ဆာဒယေယထာ၊ ဖုံးအုပ်ကွယ်ကာရဘိ
 သကဲ့သို့။ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ နဝဒ္ဓါရေဟိ၊ ကိုးပေါက်ဒွါရ အမာဝတို့မှ။
 ပဉ္စရံ၊ ချွဲခန်းနှင့်ပုပ် ကျင်ကြီးယုတ်စသည်တို့ဖြင့် တစ်စိတစ်စို့ လိုကျ
 ရာဖြစ်သော။ ကာယံ၊ ယိုကျမန်းရည် သွေးပြည်မကွာ အိုင်းအမာနှင့်
 တူစသရုပ် ထုတ်၍ပုံဆို အယုတ်ကိုယ်ကို။ စိဝရာစိဝရေန၊ အဝတ်နှမ်း
 ယုတ် အမာအုပ်သော စက္ကူစုတ်ပမာ ကာရပ်ရာသင်္ကန်းဖြင့်။ ဆာဒယေ၊
 ဖုံးအုပ်ကွယ်ကာ၍ ထားရချေ၏တကား၊ လူဖြစ်သေသူတို့မှာ ကာယံ
 ဆာဒေမိစိဝရာဟု မရှုတ်မူ၍ ကာယံဆာဒေမိသာဠကာဟု ရှုတ်ဆိုနှလုံး

သွင်းရမည်။ အနက်ကိုလည်း။ သာဠကာ၊ အဝတ်နှင်းယုတ် အမာအုပ်
သော စက္ကူစုတ်ပမာ ကာရပ်ရာပုဆိုး စသည်ဖြင့် နှလုံးသွင်းရမည်။
(ဤကားအမှာ)

၃၅၁။ ဒါယုယန္တေ၊ အသက်ဝိညာဉ် အရှင်မဟုတ် သစ်သားရုပ်
ကို။ အလင်္ကတေ၊ လျှောက်ပတ်ဝင်းဝါ လူပမာသို့ တန်ဆာဆင်အပ်
သည်ရှိသော်။ အညမညံ၊ အသက်ဝိညာဉ် အရှင်မဟုတ် သစ်သားရုပ်နှင့်
ဖုံးအုပ်တန်ဆာ ဆင်မြန်းရာတို့ လှမ်းခါပေါင်းစု နှစ်ခုချင်းချင်း။ နဇာ
နန္ဒိယထာ၊ မသိကြကုန်သကဲ့သို့။ ဧဝံ၊ ဤအတူ။ ဝတ္ထုသရိယာနိ၊
သတ္တဝါမဟုတ် အရိုးရုပ်ကို ဖုံးအုပ်ကာစွပ် အဝတ်နှင့် ကိုယ်တို့သည်။
နဇာနန္ဒိ၊ အချင်းချင်း မသိကြကုန်။ ဥဘောပိ၊ အဝတ်တန်ဆာ ဆင်
ယင်ရာနှင့် သတ္တဝါမဟုတ် အရိုးရုပ်ဟု အပုပ်ထယ်စစ် အမှန်ဖြစ်တုံ
နှစ်ပါးစုံတို့သည်။ ဓာတုမတ္တကာ၊ ဝဏ္ဏဂန္ဓ စသည်မကွာ ဥပါဒါနှင့်
မဟာဘုတ်ဆတ်ဆတ် ရုပ်ကလာပ်အများ ဓာတ်လေးပါးမျှတို့သည်သာ
လျှင်တည်း။

၃၅၂။ မဟာရဟမိဒံဘောဇ္ဇံ၊
ဒိတ္ထံဝမထုဒေါဏိယံ။
ခေဋ္ဌာဒိမ ထိဘံဇဝံ၊
ယာဝပစ္စံ ဂမိဿတိ။

၃၅၃။ ဇိဏ္ဏရထ မဘေဒါယ၊
ဒါတဗ္ဗံ သေနဟောဒကံ။
စတုစက္က မဘေဒါယ၊
ဘောဇ္ဇံ ဒတွာနပေါသိတော။

၃၅၄။ ဥဘောပေတေ န ဇာနန္ဒိ၊
အညောညံ ရထသေနဟာ။
ကာယောဘောဇ္ဇံန ဇာနန္ဒိ၊
ဥဘောပိဓာတုမတ္တကာ။

၃၅၂။ မဟာရဟံ၊ မြတ်သောသူကို ပူဇော်ခြင်းငှါ ထိုက်တန်သော။
 ဣဒံဘောဇ္ဇံ၊ ခဲဖွယ်ဘောဇဉ် ချိုချဉ်အရပ်ရပ် လျောက်ပတ်တင့်တယ်
 ဤငါ၏ စားသောက်ဖွယ်သည်။ ဒေါဏိယံ၊ ခွေးစကျင်း၌။ ခိတ္တံ၊
 ပစ်ချအပ်သော။ ဝမထုဝိယံ၊ စက်ဆုပ်ဖွယ်ရာ ခွေးစားအိမ်ကဲ့သို့။
 ဝေ၊ ဤအတူ။ ခေဋ္ဌာဒိမထိတံ၊ ငါ့ခံတွင်းပေါက် ငါ့အာစောက်သို့။
 ဝင်ရောက်သောခါ မကြာမြင့်မီ ချဲ့ညှိသွားချေး တံတွေးရေဝယ် ရှုံရှာ
 ဖွယ်နှင့် စရနယ်ကျိကျိ လုံးထွေးမိသည်ဖြစ်၍။ ယာဝဝစ္စံ၊ ကျင်ကြီးဖြစ်
 သည်တိုင်အောင်။ ဂမိဿတိ၊ ကေသာလောမ၊ ဒုတ္တိံသရုပ် ခန္ဓာပုပ်မှ
 တညကြာလျှင် ရှုံရှာဖွယ်သော အဖြစ်သို့ စင်စစ်ရောက်ရချေဦးလတ္တံ့။

၃၅၃။ ဇိဏ္ဏရထံ၊ လှည်းပျက်ယွင်းယို ရထားအိုကို။ အဘေဒါယ၊
 အသုံးမဝင် လျင်စွာအချည်းနှီး မပျက်မစီးတဲ့ စေခြင်းငှာ။ သောနဟော-
 ဒကံ၊ လှည်းရထား၌။ သုံးထိုက်ရှင်မှီ ရေနံဆီစသော လှည်းစာကို။
 ဒါတဗ္ဗိယထာ၊ အစာပေး၍ မွေးမြူအပ်သောအသွင် နေ့စဉ်မပြတ် သွတ်
 ထိုးအပ်သကဲ့သို့။ တထာ၊ ထို့ အတူ။ စတုစက္ကံ၊ လျှောင်းထိုင်ရပ်သွား
 လေးပါးယာပထ နေ့ညမပျက် လည်သောစက်ကို။ အဘေဒါယ၊ နေ့ရက်
 ညဉ့်မှန် လည်ဟန်အဆက်ဆက် မပျက်တဲ့စေခြင်းငှာ။ ဘောဇ္ဇံ၊ လှည်း
 စာ ရေနံ သွတ်ထိုးဟန်နယ် စားသောက်ဖွယ်ကို၊ ဒတုာန၊ ရရာရှာကျွေး
 နေ့စဉ်ပေး၍။ ပေါသိတော၊ ဆင်းရဲညိုညင် အစဉ်နေ့ရေ မွေးမြူရချေ၏
 တကား။

၃၅၄။ ဥဘောပိ၊ နှစ်ပါးစုံလည်းဖြစ်ကုန်သော။ ဧတေရထသေ-
 နဟာ၊ ထိုလှည်းရထား ထိုလှည်းစာများတို့သည် အညောညံ၊ အချင်း
 ချင်း။ နဇာနန္ဒိယထာ။ သို့။ တထာ၊ အတူ။ ကာယောစ၊ အာဟာရ
 အစု ထောက်ပံ့ပြုလည်း သိမှုမနက် လဲလှယ်ချက်ကြောင့် လှည်းပျက်
 လှည်းအို ပုံဆိုးတူစွာ ကိုယ်ကာယသည်လည်းကောင်း။ ဘောဇ္ဇံ၊ ရေနံလှည်း
 စာ ကဲ့ပမာသို့ ရသံချိုချဉ် ဘောဇဉ်အသွယ်သွယ် စားသောက်ဖွယ်သည်
 လည်းကောင်း၊ အညောညံ၊ အချင်းချင်း။ နဇာနန္ဒိ၊ မသိကြကုန်။
 ဥဘောပိ၊ ခဲဖွယ်ဘောဇဉ် ချိုချဉ်အစာ ကိုယ်ခန္ဓာ နှစ်ပါးစုံတို့သည်
 လည်း။ ဓာတုမတ္တကာ၊ ဝဏ္ဏဂန္ဓ စသည်မကွာ ဥပါဒါနှင့် မဟာဘုတ်
 ဆက်စပ် ရုပ်ကလာပ်အများ ဓာတ်လေးပါးတို့သည်သာလျှင်တည်း။

၃၅၅။ ယထာဂီလာနသာလာယံ၊
 ဝသေယျကုဋ္ဌရောဂိကော။
 ပဉ္စရံနဝဒ္ဓါရေဟိ၊
 သေနာသနေဝသာမဟံ။

၃၅၆။ သရဋ္ဌေဒါရုယန္တမ္ပိ၊
 နတေဇာနန္တိအညောညံ။
 ဧဝံသေယျာသရိယာနိ၊
 ဥဘောပိဓေတုမတ္တကာ။

၃၅၅။ ကုဋ္ဌရောဂိကော၊ စက်ဆုပ်စရာ ရံ့ရှာဖွယ်လိ ရောဂါဆိုးရို့
 သောသုနာသည်၊ ဂီလာနသာလာယံ။ သုနာခိုလုံ သုနာရုံတဲကုတ်
 ဇရပ်စုတ်၌။ ဝသေယျာထာ၊ ဝေဒနာကုဋ္ဌ နာဒုက္ခကြောင့် ကုမစိမ့်ငှာ
 နေရရှာသို့။ တထာ၊ ထို့အတူ။ အဟံ၊ ငါသည်။ နဝဒ္ဓါရေဟိ၊ ကိုး
 ပေါက်ဒွါရ အမာဝတို့မှ။ ပဉ္စရံပဉ္စရန္တော၊ စက်ဆုပ်ဖွယ်လိ အပုပ်
 အတိဖြင့် တစိစိတစိုစို စီးယိုသက်ဆင်း တဖြင်းဖြင်းကျလျက်။ သေနာ-
 သနေ၊ သုနာခိုလုံ ရိပ်အုံပမာကျောင်းခမ်းဝါ၌။ ဝသာမိ၊ ရောဂါ
 ဘိစီး သုနာကြီးသို့ ခိုမှီးပုံသေ နေရချေ၏တကား။ ယထာဂီလာန-
 သာလာယံ၊ စသောအဋ္ဌကထာလာ ပစ္စဝေက္ခနာဘာဝနာဂါထာ၌ သိ
 မှတ်ဖွယ်ရာအထူးကား မိမိတို့၏ ရူပကာယ၌ ဝိသေသရောဂါဝေဒနာ
 အထူးမကပ်ရောယ်သည့်အတွက် မိမိတို့၏ကိုယ်ကို ဘယ်သည့်ဝေဒနာ
 ဘယ်ရောဂါမှမည် မထိမရောက် ခြောက်ပစ်ကင်းကြီးဟူ၍ မမှတ်ရာ။
 ကိုးပေါက်ဒွါရ အမာဝတို့မှ နေ့ညမဆို တစိုစိုယိုစီးသက်ဆင်း တဖြင်း
 ဖြင်းကျ၍နေသော တစုံတယောက်သော သမားဟူရာတို့ ကုစားခြင်း
 ငှာ မတတ်စကောင်းသော ဝမ်းတွင်းပါရောဂါ အနာဆိုးကြီးတို့ကို
 အစဉ်ထာဝရ နေ့ညအမှန် ဖန်ဆေး၍နေရသော အိုင်းအမာ အနာ
 ဖက်ခွတ်ကြီးတွေကဲ့သို့ အာရုံပြု၍ ညီးငွေ့သောစိတ်ကို ဖြစ်စေရာ၏။
 မွေးဖွားကတည်းက ခံစား၍ လာခဲ့ရသော ဒုက္ခရိုးကြီးဖြစ်၍သာ ဒုက္ခ
 မှန်းမသိ ဒုက္ခကြီးဟူ၍ မရိပ်မိကြသည် ရူပကာယ၌ တပ်မက်တယ်
 တာသော သမုဒယတဏှာ ရာဂတရားခေါင်းပါးကြပါမူကား ဤထာဝ
 ရရောဂါကြီးတွေအတွက်နှင့်ပင် မဂ်ဖိုလ်နိဗ္ဗာန်ကို လိုချင်တောင့်တ

သောသုများကြရာ၏။ ဤယခုပြဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော သေရာပါအနာဆိုးကြီးတွေ ကိုယ်စီရှိကြသော ရောဂါသည်ကြီးတွေ ဖြစ်ကြ၍ မိမိတို့မှီရာခမ်းဝါရိပ်အုံတို့ကိုလည်း သူ့နာတို့ခိုလှုံရာ သူ့နာရုံတဲကုတ် ဇရပ်စုတ်ကဲ့သို့ မှတ်၍ မိမိတို့ရူပကာယ၌ ပြီးငွေခြင်းနိဗ္ဗိန္ဒညာဏ်ကို ဖြစ်စေရာ၏။

၃၅၆။ ဒါရုယန္တမ္ပိ၊ ကြီးနှင့်ရှည်ထား ယန္တရားဖြင့် ကသွားခုံလှုပ်သစ်သားရုပ်သည်။ ဃရမဋ္ဌေ၊ ကပြရာရုံ တဲအံ့စင်တွင်း တင်သွင်းထားအပ် တည်နေလတ်သော်။ တေ၊ ထိုအရုပ်စင်ရုံ နှစ်ပါးစုံတို့သည်။ အညောညံ၊ အချင်းချင်း။ နဇာနန္တိယထာ၊ မသိကြကုန်သကဲ့သို့။ ဝေ၊ ဤအတူ။ သေယျာသရိယာနိ၊ ရိပ်ကျောင်းခမ်းဝါ ကိုယ်ခန္ဓာတို့သည်လည်း။ အညောညံ၊ အချင်းချင်း။ နဇာနန္တိ၊ အရှင်မဟုတ် သစ်သားရုပ်နှင့် ပုံထုပ်ဆိုရာ ကိုယ်ခန္ဓာလည်း မှီရာရိပ်ကောင်း ဗိမာန်ကျောင်း၌ ခိုအောင်းမကွေ့ ငါသည်နေ၏ သေနာသန ဝိဟာရလည်း နေ့ညအတည် ဤသည်ပုဂ္ဂိုလ် ငါ၌ခိုဟု ထိုနှစ်ခုတို့ သိမှုမရှိကြကုန်။ ဥဘောပိ၊ ရိပ်ကျောင်းခမ်းဝါ ကိုယ်ခန္ဓာနှစ်ပါးစုံတို့သည်လည်း။ ဓာတုမတ္တကာ၊ သတ္တဝါမဟုတ် ရုပ်ကလာပ်အများ ဓာတ်လေးပါးတို့သည်သာလျှင်တည်း။

၃၅၇။ ယထာ ပတ္တမဟာဂဏ္ဍံ၊
ဘေသဇ္ဇေနပိလိမ္မတေ၊
ပတ္တဂဏ္ဍသမံကာယံ၊
ပတွာမလံတဝိဿတိ။

၃၅၈။ ဇိဏ္ဏသရမပါတာယ၊
ထုဏေနဥပထမ္ဘိတံ။
ဧဝံကာယမပါတာယ၊
ဘေသဇ္ဇေနပထမ္ဘိတံ။

၃၅၉။ ဥဘယာနိနဇာနန္တိ၊
အညမညံသရံထုဏံ။
ဧဝံကာယော စ ဘေသဇ္ဇံ၊
ဥဘယံဓာတုမတ္တကံ။

၃၅၇။ ပက္ကမဟာဂဏှံ၊ ရင့်ကျယ်ပေါက်ပြဲပြည်ရွဲရွဲနှင့် လူးလဲလှစွာ အိုင်းအမာကို၊ ဘေသဇ္ဇေန၊ အမျိုးမျိုးသောဆေးဖြင့်။ ဝိလိမ္မတေယထာ၊ ဆင်းရဲသက်သာ ရစိမ့်ငှာလျှင် ခါခါမုမ်းမံ သုတ်လိမ်းကျံသကဲ့သို့။ တထာ၊ ထို့အတူ။ ဝိလိမ္မိတံ၊ စားသောက်မှုန်းမံ လိမ်းကျံပေးသမျှ ထောပတ်စသော ဆေးဝါးသည်။ ပက္ကဂဏှသမံ၊ ရင့်ကျက်ပေါက်ပြဲ ပြည်ရွဲရွဲနှင့် လူးလဲလှစွာ အိုင်းအမာနှင့်တူသော။ ကာယံ၊ ကိုယ်သို့၊ ပတှာ၊ ရောက်သည်ရှိသော်။ မလံ၊ ကျင်ကြီးကျင်ငယ် စသောအညစ်အကြေးသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။

၃၅၈။ ဇိဏ္ဏကရံ၊ လေဓဓေမခိုင် ယိမ်းယိုင်ယွင်းယို အိမ်အို အိမ်မင်းကို။ အပါတာယ၊ လျင်စွာဆဲဆဲ မလဲမပြိုတဲစေခြင်းငှာ။ ထုဏေန၊ မျှောင်တဲရှင်ဆိုင် ကျားထောက်တိုင်ဖြင့်။ ဥပထမ္ဘိတံယထာ၊ အသင့်တည်တန့် ဆိုင်းငံ့လဲရန် လူကြံဖန်၍ ထောက်ကန်ခါ ထားအပ်သကဲ့တို့။ ဝေံ၊ ဤအတူ။ ကာယံ၊ ကိုးဆယ့်ခြောက်ဖြာ ရောဂါလေဓဓေ အမွေမခံ လဲလှဟန်သို့ ဖောက်ပြန်ရှင်းယို ခန္ဓာကိုယ်ကို။ အပါတာယ၊ မကြာဆဲဆဲ မလဲမပြိုတဲစေခြင်းငှာ။ ဘေသဇ္ဇေန၊ အထူးထူးသောဆေးဖြင့်။ ဥပထမ္ဘိတံ၊ အသင့်တည်တန့် ဆိုင်းငံ့လဲရန် ဉာဏ်ဖြင့်ဖန်လျက် ထောက်ကန်၍ ထားရချေ၏တကား။

၃၅၉။ သရံ၊ ထောက်ကန်၍ထား ကျားနှင့်မကွေ တည်နေရသောအိမ်သည်လည်းကောင်း။ ထုဏံ။ အိမ်အိုနှင့်စပ် ကပ်ရပ်ရှည်ဆိုင် ကျားထောက်တိုင်သည် လည်းကောင်း။ ဥဘသံ၊ ယိမ်းယိုင်ယွင်းရို အိမ်အိုထောက်ကျား ထိုနှစ်ပါးတို့သည်။ အညမညံ။ အချင်းချင်း။ နဇာနန္တိယထာ၊ မသိကြကုန်သကဲ့သို့။ ဝေံ၊ ဤအတူ။ ကာယောစ၊ ဆေးနှင့်တဲ၍ မလဲတဲပါ ကိုယ်ခန္ဓာသည်လည်းကောင်း။ ဘေသဇ္ဇံ၊ ခန္ဓာအိမ်ဆွေး ထောက်ကန်ပေးသော ဆေးသည်လည်းကောင်း။ အညမညံ၊ အချင်းချင်း။ နဇာနန္တိ၊ အိမ်အိုညစ်ထေး ခန္ဓာဆွေးက ဆေးကြောင့် အရှည်ငါးတည်ခိုင်မြဲ ယိုင်မလဲဟု ငါတဲ၍သာ ဆေးများစွာလည်း ခန္ဓာယိုင်အိ ခုတိုင်ရှိဟု ဘယ်တခုမျှ သိမှုမရှိကြကုန်။ ဥဘယံ၊ ကိုယ်နှင့် ဆေးဝါး နှစ်ပါးစုံသည်ပင်လျှင်။ ဓာတုမတ္တကံ၊ သူငါမဟုတ် ရုပ်ကလာပ် အများ ဓာတ်လေးပါးတို့၏ အပေါင်းအစုမျှသာလျှင်တည်း။

၃၆၀။ ဘောဇနဋ္ဌံ သရိယဉ္ဇ၊
 ဘောဇနဉ္ဇ ဣမာနုဘော။
 အနိစ္စာစေဝဒုက္ခာ စ၊
 အနတ္တာဝအနိဿရော။

၃၆၀။ ဘောဇနဋ္ဌံ၊ ခဲဖွယ်ဘောဇဉ် ချိုချဉ်ရသာ ဆွမ်းဩဇာ
 ကြောင့်။ ကာလအရှည် ကြာမြင့်တည်သော။ သရိယဉ္ဇ၊ ခဲဖွယ်ဘောဇဉ်
 ချိုချဉ်မထဲ လဲမည်မှန်စွာ ကိုယ်ခန္ဓာသည် လည်းကောင်း။ ဘောဇနဉ္ဇ၊
 ခဲဖွယ်ဘောဇဉ်ချိုချဉ်ရသာ ဩဇာဟူသမျှ အာဟာရသည်လည်းကောင်း။
 ဥဘော၊ နှစ်ပါးကုန်သော ဣမာနိ၊ ခဲဖွယ်ဘောဇဉ် ချိုချဉ်ရသာ ဩဇာ
 ထိုထို ဤခန္ဓာကိုယ်တို့သည်။ အနိစ္စာစေဝ၊ မြဲသောသဘောလည်း မရှိ
 ကုန်။ ဒုက္ခာစ၊ ဆင်းရဲလည်းဆင်းရဲကုန်၏။ အနိဿရာ၊ ဖြစ်မှုပျက်မှု
 ဖေါက်ပြန်မှု၌ ဘယ်တခုမျိုး အစိုးမရအပ်ကုန်သော။ အနတ္တာဝ၊
 တွင်းပနှစ်လီ ဗာဟိအဇ္ဈ ဖြစ်သမျှအရပ်ရပ် ရုပ်ကလာပ်များ ဓာတ်လေး
 ပါးငယ် ဘယ်မှာအတ္တ ရှာမရလျက် အတ္တရောင်ဖန် အကောင်ဟန်သို့
 သဏ္ဍာန်ဖော်ထုတ် မဟာဘုတ်တို့ အဟုတ်ရောင်ရောင် သရုပ်ဆောင်လည်း
 အကောင်သတ္တဝါ သူငါ့ပုဂ္ဂိုလ် ဆိုရာဘယ်မျှ ရှာမရသော အနတ္တတရား
 တို့သည်သာလျှင်တည်း။

၃၆၁။ ဝတ္ထုန္တံ သရိယဉ္ဇ၊
 ဝတ္ထုဉ္ဇာပိ ဣမာနုဘော။
 အနိစ္စာစေဝဒုက္ခာ စ၊
 အနတ္တာဝအနိဿရော။

၃၆၁။ ဝတ္ထုန္တံ၊ အဝတ်သင်္ကန်းဖြင့် ဘင်လှမ်းဖုံးအုပ်အပ်သော။
 သရိယဉ္ဇ။ ကာရံဖုံးစွတ် အဝတ်မတင် အမြင်အိစ္စာ ကိုယ်ခန္ဓာသည်
 လည်းကောင်း။ ဝတ္ထုဉ္ဇာပိ၊ ခန္ဓာပုပ်သိုး အယုတ်ဆိုးကို လှမ်းမိုးဖုံးစွပ်
 အဝတ်ဟူသမျှသည်လည်းကောင်း။ ဥဘော၊ နှစ်ပါးကုန်သော။ ဣမာနိ၊
 အဝတ်လှမ်းမိုး အမျိုးမျိုးနှင့် ပုပ်သိုးနံစွာ ဤကိုယ်ခန္ဓာတို့သည်။ အနိစ္စာ
 စေဝ၊ မြဲသောသဘောလည်းမရှိကုန်။ ဒုက္ခာစ၊ ဆင်းရဲလည်း ဆင်းရဲ
 ကုန်၏။ အနိဿရာ၊ ဖြစ်မှုပျက်မှု ဖေါက်ပြန်မှု၌ ဘယ်တခုမျိုး အစိုးမရ

ကုန်သော။ အနတ္တာဝ၊ ဗာဟိအဇ္ဈ ဖြစ်သမျှ အရပ်ရပ် ရုပ်ကလာပ် အများ ဓာတ်လေးပါးဝယ် ဘယ်မှာအတ္တ ရှာမရသော အနတ္တတရား တို့သာလျှင်တည်း။

၃၆၂။ အာဝါသမ္ဘိဋ္ဌိတောကာယော၊
အာဝါသော စ ဥဘောဇ္ဈမေ။
အနိစ္စာစေဝ ဒုက္ခာ စ၊
အနတ္တာဝအနိဿရော။

၃၆၂။ အဝါသမ္ဘိဋ္ဌိ၊ မှီရာကိန်းအောင်း ရိပ်ကောင်းဆာယာ ကျောင်း ခမ်းဝါ၌။ ဋ္ဌိတော၊ တည်သော။ ကာယောစ၊ တနေ့တခြား ပျက်ပြား ယွင်းမှီအိုဘေးလာတိုက် နာဘေးဆိုက်ရာကိုယ်ခန္ဓာသည်လည်းကောင်း။ အာဝါသောစ၊ မှီရာရိပ်ကောင်း ခိုအောင်းတည်ရာ ကျောင်းခမ်းဝါသည် လည်းကောင်း။ ဥဘော၊ နှစ်ပါးကုန်သော။ ဇ္ဈမေ၊ ရိပ်ကျောင်းခမ်း ဝါ ဤကိုယ်ခန္ဓာတို့သည်။ အနိစ္စာစေဝ၊ အမြဲလည်းမရှိကုန်။ ဒုက္ခာစ၊ ဆင်းရဲလည်း ဆင်းရဲကုန်၏။ အနိဿရာ၊ ဖြစ်မှုပျက်မှု ဖောက်ပြန်မှု၌။ ဘယ်တခုမျိုး အစိုးမရကုန်သော။ အနတ္တာဝ၊ ဗာဟိအဇ္ဈ ဖြစ်သမျှရပ်ရပ် ရုပ်ကလာပ်အများ ဓာတ်လေးပါးဝယ် ဘယ်မှာအတ္တ ရှာမရသော အနတ္တတရားတို့သည်သာလျှင်တည်း။

၃၆၂။ ဘေသဇ္ဇဋ္ဌိသရိယဉ္ဇ၊
ဘေသဇ္ဇဉ္ဇုဇ္ဈမာနဘော။
အနိစ္စာစေဝ ဒုက္ခာ စ၊
အနတ္တာဝအနိဿရော။

၃၆၃။ ဘေသဇ္ဇဋ္ဌိ၊ ဆေးဖြင့်အရှည် ကြာမြင့်တည်သော။ သရိ-
ယဉ္ဇ၊ တနေ့တခြား ပျက်ပြားယွင်းယို အိုဘေးလာတိုက် နာဘေးဆိုက်
ရာ ကိုယ်ခန္ဓာသည်လည်းကောင်း။ ဘေသဇ္ဇဉ္ဇု၊ ခန္ဓာအရှည် တည်တန့်
နိုင်ရေး ထောက်ပံ့ပေးသော ဆေးဟူသမျှသည်လည်းကောင်း။ ဥဘော၊
နှစ်ပါးကုန်သော။ ဇ္ဈမာနိ၊ အသက်ရှည်ကြောင်း ဆေးပေါင်းထိုထို
ခန္ဓာကိုယ်တို့သည်။ အနိစ္စာစေဝ၊ မြဲလည်းမမြဲကုန်။ ဒုက္ခာစ၊ ဆင်းရဲ
လည်းဆင်းရဲကုန်၏။ အနိဿရာ၊ ဖြစ်မှုပျက်မှု ဖောက်ပြန်မှု၌ ဘယ်တ

(တတိယအကြိမ်) ၃၀

ခုမျိုး အစိုးမရကုန်သော။ အနတ္တာဝ၊ ဗာဟီအဇ္ဈ၊ ဖြစ်သမျှအရပ်ရပ်
ရုပ်ကလာပ်အများ ဓာတ်လေးပါးဝယ် ဘယ်မှာအတ္တရှာမရသော အနတ္တ
တရားတို့သာလျှင်တည်း။

၃၆၄။ ပရမံသုခမိစ္ဆန္တော၊
သဒ္ဓမ္မမဘိမာနယေ။
တံသဒ္ဓမ္မံအခာနေန္တော၊
တံသုခါအာရကာဟဝေ။

၃၆၅။ တေနဟိလောကနာထေန၊
သုဂတေနသုဘာသိတော။
ဓမ္မကာမောဘဝံတောတိ၊
ဓမ္မဒေသောပရာဘဝေါဟိ။

၃၆၄။ ပရမသုခံ၊ ချမ်းသာထူး ချမ်းသာမြတ်ကို။ ဣစ္ဆန္တော၊ အလို
ရှိသောသူသည်။ သဒ္ဓမ္မံ၊ သီလသမာ ကျင့်သိက္ခာနှင့်။ ဘာဝနာစသား
သူတော်ကောင်းတရားကို။ အဘိမာနယေ၊ အသက်တမျှ မကအားသွန်
အလွန်မြတ်နိုးရာ၏။ တံသဒ္ဓမ္မံ၊ ထိုသူတော်ကောင်းတရားကို။ အမာ-
နန္တော၊ ဟောခါပြောခါ နာရပါလည်း ဓမ္မရသာ လျှာမှာမတိုး မမြတ်
နိုးသောသူသည်။ တံသုခါ၊ ထိုချမ်းသာထူး ချမ်းသာမြတ်မှ၊ ဟဝေ၊
စင်စစ်၊ အာရကာ၊ ဝေးလှချေ၏။

၃၆၅။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ တေန၊ ထို့ကြောင့်၊ လောကနာထေန၊
လူနတ်မြဟွာ သတ္တဝါအနန္တ ဝေနေယျ၏ ဒုက္ခကင်းကွာ ချမ်းသာပြည့်
ဖြိုး အကျိုးဖြစ်ကြောင်း မေတ္တာလောင်း၍ ဘဝကောင်းကြီးမကတောင့်
တတော်မူပေသော။ သုဂတေန၊ နိဗ္ဗာန်ရောက်ကြောင်း စကားကောင်း
ကိုသာ ပြောဆိုဟောကြားတော်မူတတ်သော မြတ်စွာဘုရားသခင်သည်။
ဓမ္မကာမော။ သူတော်ကောင်းတရားကိုသာ အလိုရှိသောသူသည်။ ဘဝံ၊
တဘဝထက် တဘဝကြီးပွားချမ်းသာသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဓမ္မဒေ-
သော၊ အမြိုက်ဩဇာ ဒေသနာအဝဝ ကြားရပါလည်း ဓမ္မရသာ
သဒ္ဓါလျှာ၌ ဘယ်ခါမတိုး တရားမျိုးကို မလိုမသုံး မုန်းသောသူသည်။
ပရာဘဝေါ၊ ဘဝအချည်းနှီး ပျက်စီးရခြင်း၏ အကြောင်းသည်။ ဟော-

တံ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ အယံဓမ္မော၊ ဤသို့သော တရားတော်မြတ်ကို။ သု-
ဘာသိတော၊ ကောင်းစွာ ဟောတော်မူအပ်ပြီ။

သုဒ္ဓလ္လဘဘာဝနာယ၊ သုဒ္ဓလ္လဘ ဘာဝနာ၌။ ပကိဏ္ဍကဘာဝနာ၊
ပြုံးပြုံးသောကမ္မဋ္ဌာန်းတို့ကို ဆိုရာဆိုကြောင်းဖြစ်သော ပကိဏ္ဍက ဘာဝ
နာ အပိုင်းအခြား စကားအစဉ်သည်။ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးပြီ။

ဂ။ ဝိပဿနာဘာဝနာ

၃၆၆။ ဗုဒ္ဓါ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ စ၊
တထာတယော စ သာဝကာ။
လက္ခဏတ္တယယာနေန။
နိဗ္ဗာနနဂရံဂတာ။

၃၆၇။ တံယာနာဝိနိမုတ္တဿ၊
ဒုက္ခဿန္ဒြောနုဝိဇ္ဇတိ။
တသ္မာတေဟိသဒါဝိရော၊
ရမာပေယျသင်္ကမနံ။

၃၆၆။ ဗုဒ္ဓါစ၊ ကြွင်းမဲ့မကျန် ဉာဏ်တော်မြင်မှု သဗ္ဗညုဟု အတု
လထွင်္ဂိထား မြတ်ဘုရားတို့သည်လည်းကောင်း။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါစ၊ သစ္စာ
လေးရပ် တရားမြတ်ကို ဆတ်ဆတ်ကိုယ်တိုင် သိစွမ်းနိုင်သော ပစ္စေက
ဗုဒ္ဓါအရှင်တို့သည်လည်းကောင်း။ တထာ၊ ထိုမှတပါး။ တယော၊ သုံး
ပါးကုန်သော။ သာဝကာ စ၊ အဂ္ဂသာဝက၊ မဟာသာဝက ပကတိ
သာဝကဟူသော သာဝကများစွာ အရိယာရဟန္တာအရှင်တို့သည်လည်း
ကောင်း။ လက္ခဏတ္တယယာနေန၊ အနိစ္စနှင့် ဒုက္ခအနတ္တာ သုံးဖြာအပေါင်း
ဤယဉ်ကောင်းဖြင့်။ နိဗ္ဗာနနဂရံ၊ ဇာတိဇရာ ဗျာဓိမရဏ စသည်ကင်း
ဝေး ဘေးမဆက်ဆံ နိဗ္ဗာန်မည်သာ ပြည်ခေမာသို့။ ဂတာ၊ ကြွသွား
တော်မူကြရကုန်၏။

၃၆၇။ တံယာနာ၊ ထိုအနိစ္စနှင့် ဒုက္ခအနတ္တာ ယဉ်သုံးဖြာမှ။
 ဝိနိမုတ္တဿ၊ သတိယှင်းချွတ် လက်လွတ်သောသူအား။ ဒုက္ခဿ၊ ခါခါ
 တော့မြဲ ဝတ်ဆင်းရဲ၏။ အန္တော၊ အဆုံးသည်။ နဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ။ တဿှာ၊
 ထို့ကြောင့်။ တေဟိ၊ အနိစ္စနှင့် ဒုက္ခအနတ္တာ သုံးဖြာအပေါင်း ထိုယဉ်
 ကောင်းတို့ဖြင့်။ သန္တော၊ သူတော်ကောင်းသည်။ သကံမနံ၊ မိမိစိတ်ကို။
 ရမာပေယျ၊ မွေ့လျော်စေရာ၏။

၃၆၈။ အနိစ္စံအတိတံရူပံ၊
 ပစ္စုပ္ပန္နမနာဂတံ။
 အဗ္ဗယိဒံအနိစ္စေန၊
 ဝယတိစဝယိဿတိ။

၃၆၉။ ဒုက္ခံဝအတိတံရူပံ၊
 ပစ္စုပ္ပန္နမနာဂတံ။
 ပိဋိတတ္တာအနတ္တံဝ၊
 သကာမံနာနုဝတ္ထကံ။

၃၆၈။ အတိတံ၊ တတိတ်ကာလ ရှေးမဆွက ဖြစ်ဖြစ်ခဲ့သမျှသော။
 ရူပံ၊ ဝဏ္ဏဂန္ဓ စသည်မကွာ ဥပါဒါနှင့် မဟာဘုတ်လေးခု ရုပ်အစု
 ဟူသော ရူပက္ခန္ဓာသည်။ အနိစ္စံ၊ အမြဲမရှိ။ ပစ္စုပ္ပန္နံ၊ ခုခါမျက်မှောက်
 ရောက်ဆဲဖန်ဖန် ပစ္စုပ္ပန်၌ဖြစ်သော။ ရူပံ၊ ရူပက္ခန္ဓာသည်လည်း။ အနိစ္စံ၊
 အမြဲမရှိ။ အနာဂတံ၊ ရှေ့သို့တိုင်မြောက် မရောက်သေးရာ နောက်အခါ၌
 ဖြစ်လတ္တံ့သော။ ရူပံ၊ ရူပက္ခန္ဓာသည်လည်း။ အနိစ္စံ၊ ရေမြုပ်ပုံစံ ချုပ်
 ပျက်ဟန်နှင့် ဖောက်ပြန်ဖောက်လဲ ကုန်ပျောက်စေ၍ အမြဲမရှိ။ ဣဒံရူပံ၊
 အတိတ်အနာဂတ် ပစ္စုပ္ပန် သုံးတန်သောကာလ၌ ဖြစ်ဖြစ်သမျှသော
 ဤရူပက္ခန္ဓာသည်။ အနိစ္စေန၊ မြဲသောသဘောမရှိခြင်းကြောင့်။ အဗ္ဗယိ၊
 ပျက်လည်းပျက်ခဲ့လှလေပြီ။ ဝယတိစ၊ တနေ့တခြား ယှင်းပါးရုပ်စု
 ဖောက်ပြန်မှုနှင့် ယခုလည်း ပျက်တုန်းပျက်ဆဲ။ ဝယိဿတိ၊ အခါပြောင်း
 ရှေ့ တနေ့တခြား ယှင်းပါးအဆက်ဆက် နောက်၌လည်းပျက်ရဦးလတ္တံ့။ ။

၃၆၉။ အတိတံ။ အတိတ်ကာလ ရှေးမဆွဲ၍ဖြစ်သော။ ရူပံ၊ ရူပံ သည်လည်းကောင်း။ ပစ္စုပ္ပန်၊ ပစ္စုပ္ပန်၌၊ ရူပံ။ ရူပံသည်လည်းကောင်း။ အနာဂတံ၊ အနာဂတ်၌ဖြစ်သော။ ရူပံ၊ ရူပံသည်လည်းကောင်း။ ပိဋ္ဌိ- တတ္တာ၊ မှတ်သိပ်လောင်ဆာ ခါခါခဏ ပိပါသနှင့် သီတဥဏှ မည်မျှ သည့် မီးကအမြဲ လောင်ညှဉ်းဆဲ၍ ဆင်းရဲဖြစ်ခြင်း မြေကင်းမှစ အပရန် တွယ် အန္တရာယ်နှင့် ကိုးဆယ် ခြောက်ဖြာ ဆိုက်ရောက်ရာမို့ ရောဂါ ထူးထွေ ရန်သူတို့ကြောင့် ဆူဝေအတန်တန် ဘင်ဆက်ဆံသဖြင့် ဖောက် ပြန်ဖောက်လဲ အနံနံနှင့် အမြဲမပြတ် နှိပ်စက်တတ် နှိပ်စက်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဒုက္ခံ၊ ဒုက္ခအစစ် အမှန်ဖြစ်သော ရုပ်တရားသည်သာ လျှင်တည်း။ သကာမံ၊ မိမိအလိုသို့။ နာနုဝတ္တကံ၊ 'အစဉ်လိုက်၍ အကြိုက်မဖြစ်တတ်သော။ အနုတ္တံ၊ ဝဏ္ဏဂန္ဓ စသည်မကွာ လေးဖြာ ဘုတ်စု ရုပ်အနု၌ ကြည့်ရှုမှန်ပြင် အရိပ်သွင်သို့ အထင်အလျား အသား အနှစ် စိစစ်ရှာဖွေ မရလေလျက် လေးထွေဓာတ်စုံ ကလာပ်မှန်ကို ရုပ်ပုံ မသွေ ဖြစ်၍နေအောင် ရေအာပေါဓာတ် စပ်ဟပ်ဖွဲ့စည်း တခုတည်း အလား ပြုသောအားဖြင့် ယောက်ျားဤလူ ဤသူမိန်းမ ထင်မှတ်ကြ လျက် မောဟအဝိဇ္ဇာ ပိတ်ဖုံးကာ၍ သက္ကာယဒိဋ္ဌိ အဆိပ်မိသဖြင့် ဣတ္ထိ ပုမ ရှိသပဟု လောကသုံးခွင် ဘုံတပြင်မှာ ပုထုဇဉ်အနန္တ မှတ်ထင်ကြ လည်း မိန်းမယောက်ျား မှတ်သားစရာ သတ္တဝါနှင့် သူငါတယ်မျှ ရှာ မရသော အနုတ္တတရားချည်းသာလျှင်တည်း။

အနိစ္စံအတိတရူပံ အစရှိသော နှစ်ခုကုန်သော ဤဂါထာတို့သည် ကား အတိတ် အနာဂတ် ပစ္စုပ္ပန် သုံးတန်သော ကာလတို့၌ဖြစ်သော ရူပက္ခန္ဓာကို လက္ခဏာရေးသုံးပါးတင်၍ ဆင်ခြင်ခြင်းဖြင့် ယင်းရူပက္ခန္ဓာ၌ ငါ့ကိုယ်ငါ့ကိုယ် ဟူ၍လည်းကောင်း။ ငါငါဟူ၍ လည်းကောင်း။ ငါ တကားဟူ၍လည်းကောင်း တွယ်တာရစ်သမ်း စွဲလမ်းထောင်လွှားတတ် ကုန်သော တဏှာမာနဒိဋ္ဌိတို့ကို မလိုမချစ် စွန့်ပစ်ပယ်ခွါနိုင်ကြစေခြင်း ငှါ ပြဆိုအပ်ကုန်သော ဘာဝနာဂါထာတို့တည်း။ တဏှာမာနဒိဋ္ဌိတို့တို့ ဟူသော စကား၌ ဒိဋ္ဌိဟူသည်ကား လောဘမူသမ္ပယုတ်အစု လိုချင်စိတ် လေးခုတို့၌ လောဘနှင့် မျှောင်တဲ၍ တပေါင်းတည်း ပေါ်လာသော ဒိဋ္ဌိတရားဆိုးကြီးတည်း။ ၎င်းဒိဋ္ဌိတရားဆိုးကြီးကိုပင် သက္ကာယဒိဋ္ဌိဟူ၍ ခေါ်သည်။ ။ သံဝိဇ္ဇမာနော ကာယော သက္ကာယော။ ။ သံဝိဇ္ဇ-

မာနော၊ ဘယ်ဘင်တရား နှိပ်စက်၍မှလည်း မပျက်မပြားအထင်အလျား ရှိ၍နေသော။ ကာယော၊ ကိုယ်တည်း။ သက္ကာယော၊ အစဉ်အဆက် မပျက်မပြား ထင်လျားရှိ၍နေသောကိုယ်၊ ယာဓမ္မဇာတိ၊ အကြင်မိစ္ဆာ သဘောသည်။ သက္ကာယောတိ၊ အစဉ်မပျက် အဆက်ဆက် ထင်လျား ရှိသော ကိုယ်ဟူ၍။ ဒိဿတိ ပဿတိ။ ရှုတတ်မြင်တတ် အချွတ်ချွတ် အချော်ချော်ထင်တတ်၏။ ဣတိတဿော၊ ထိုသို့ဥပါဒ်ဦးဘင် အစဉ်အဆက် မပျက်မပြို ထိုထိုဘဝ ထိုထိုကာလသို့ လိုက်ပါ၍နေရသော ကိုယ်ရှိငါ ရှိ၏ဟူ၍ ရှုတတ်မြင်တတ်ထင်၍ နေတတ်သောကြောင့်။ သာဓမ္မဇာတိ၊ ထိုမိစ္ဆာသဘောသည်။ သက္ကာယဒိဋ္ဌိ၊ သက္ကာယဒိဋ္ဌိမည်သတည်း။ ဤကား အပ္ပသုတ ဧကစ္စဂီဟိတို့အား အကျိုးများရန် ပြဆိုအပ်သော ဝိဂြိုဟ်တည်း။

အနက်အဓိပ္ပာယ်ကား တခုသောဘဝမှ တခုသော ဘဝသို့လည်း ကောင်း တခုသောအရွယ်မှ တခုသော အရွယ်သို့လည်းကောင်း တခု သောနှစ်မှ တခုသောနှစ်သို့ တခုသောဥတုမှ တခုသောဥတုသို့ တခု သောလမှ တခုသောလသို့ တခုသောပက္ခမှ တခုသောပက္ခသို့ တခုသော ရက်မှ တခုသောရက်သို့ တခုသောနာရီမှ တခုသောနာရီသို့လည်းကောင်း ရွှေ့ပြောင်းစဉ်ဆက် မပျက်လိုက်ပါ၍နေသော ခန္ဓာငါးပါး ရုပ်နာမ် တရားတို့တွင် အကြင်အမှတ်မရှိ တခုခုသောငါဟူ၍ စွဲလမ်းအပ်သော သဘောတရားသည် မချွတ်ကေန် အမှန်ရှိ၏ဟူ၍ ရှုမမြင်မှုအထင်ကြီး လဲ၍ နေမှုသဘောကို သက္ကာယဒိဋ္ဌိ ခေါ်ဆိုသည်မှတ်ရမည်ဟူလို။

၎င်းသက္ကာယဒိဋ္ဌိကို တရားဆိုးကြီးဟူ၍ ဆိုလိုက်ခြင်းသည်ကား ကြောပေါင်းကိုးရာ ကြီးများစွာတို့ဖြင့် ဆိုင်းကာဖွဲ့တုပ် အရေခွန် အရေ လွှာတို့ဖြင့် ရှုံရှာဖွယ် ဖုံးအုပ်အပ်သော အရိုးရုပ်ကြီးကိုပင် အစဉ်စိတ် မှာ အဝိဇ္ဇာကြောင့် မိစ္ဆာယူတန်း ငါငါဟူ၍ စွဲလမ်းတတ်သော ဤ သက္ကာယဒိဋ္ဌိ၏အချက် သူ့အတွက်နှင့် အဆက်ဆက် သံသရာ ကပ်ကံ့မှ တို့က အများသတ္တဝါ တို့သူငါတို့သည် လေးရွာပါယ်ထဲ အောက်ငရဲ သို့ အကြိမ်ကြိမ်အခေါက်ခေါက် တရောက်ထဲရောက်၍ လာခဲ့ကြရ ကုန်သောကြောင့် ၎င်းသက္ကာယဒိဋ္ဌိကို တရားဆိုးကြီးဟူ၍ ဆိုလိုက်ပေ သည်။ ဤဒိဋ္ဌိဆိုးမိဖမျိုးကို အဖိုးတန်ကြီး မဂ်ဉာဏ်မီးဖြင့် ဖျက်ဆီးနိုင် ကြပါကုန်သည်ဖြစ်အံ့ ဤယခုဘဝပြုမိသော ပါဏာတိပါတ အဒိန္နာဒါန

စသော အကုသိုလ်ကံဆိုး အမျိုးမျိုးတွေနှင့်တကွ ဘဝများစွာ သံသရာ ကမ္ဘာအဆက်ဆက် တို့ကလိုက်စားလေ့ကျက် မိုက်မှားချက်အစုစု ဒုစရိုက် အသွယ်သွယ် အပါယ်လားကြောင်း မကောင်းမှုကံဆိုး အကုသိုလ်မျိုးတို့သည် အသင်္ချေမက ရှိ၍နေကြကုန်သော်လည်း အပါယ်ပဋိသန္ဓေ ကိုမပေး ပုပ်ဆွေးမှုအောက် ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်ကြလေကုန်ရာ၏။

ဒိဋ္ဌိယုတ်မာ ဤမိစ္ဆာကို ဘာဝနာဉာဏ်ဖြင့် မပယ်လှန်နိုင်ကြကုန်သေးသည်ဖြစ်အံ့ ဒါနသီလစသည် ထိုထိုကုသိုလ်အကြောင်း ဘယ်သို့ကောင်းလည်း နောက်နှောင်းအခါ မကြာအမလေ့သေဘေးတွေ့သဖြင့် သေနေကျလာ သေရာဆိုက်ရောက်ထူးထွေဖောက်၍ ကြောက်လန့်သဖွယ် သေခါဝယ်၌ အပါယ်နှင့်မဝေး ကျရောက်မည့်အရေးကြောင့် တနှေးနှေးနှင့် ပင်နေကြရသေးကုန်၏။

ဤသို့ပြုမိခဲ့သမျှ ဒုစရိတ သုစရိတ ရှိရှိသမျှ အသင်္ချေ စေတနာမျိုးစေတနာ၏ အညောက်ကိုထိုးစေသဖြင့် ဆင်းရဲအိုးကြီး တွေဖြစ်ရအောင် ပြုလုပ်၍နေသော ဒိဋ္ဌိဆိုးရေပုပ်၏ အရိုးရုပ်ခန္ဓာကို သူ့ဥစ္စာပြုလုပ်၍ ကျားခုပ်ကျားခဲ ခိုင်မြဲအာရုံ ငါငါနှင့် စွဲလမ်းပုံအခြင်းအရာကား ငါရောင်သူရောင် ဟန်သူဆောင်လျက် အကောင်ပုံပြုလုပ်၍ နေသော အရိုးရုပ်ပုဂ္ဂိုလ်ကုန်ကြီး၏ နှမ်းနယ်ညစ်ညူး လူးလဲခိုက်တိုက်မိမှု စသည်တို့ကို အာရုံပြု၍ ထိုအရိုးရုပ်ကြီး၏ ကိုယ်စားလှယ် ဒိဋ္ဌိက ငါနှမ်းနယ်သည် ငါညစ်ညူးသည် ငါလူးလဲသည် ငါတိုက်မိသည် ငါခိုက်မိသည် ငါနိမ့်သည် ငါမြင့်သည် ငါဆူသည် ငါပျိုးသည် ငါဝသည် ငါတုပ်သည် ငါကြုံသည် ငါကျသည် ငါလျော့သည် စသောအထူးထူးသောအခြင်းအရာတို့ဖြင့် ပြောဆိုအပ်ကုန်သော စကားအလုံး အသုံးအစွဲဟူသမျှတို့ကို ငါမဟုတ်သောအရုပ်ကြီးကို ငါကိုင်၍စွဲလမ်းမှု ငါထင်မှု ငါမှတ်မှု ငါတခုပြုလုပ်မှုတွေနှင့် ဖြစ်ပေါ်လာသော အဝိဇ္ဇာမိုက်တိမ်တိုက်ခိုလုံ ဒိဋ္ဌိမှန်နာမ်ဘုရား၏ စကားလုံး စကားသံတွေဟူ၍ မှတ်ရမည့် အကောင်အတု ငါယောင်ဟန်ပြုလိုက်သည့် အရိုးစု အရိုးရုပ်ကြီး ဝည်းကား နှမ်းနယ်ညစ်ညူး လူးလဲမှု ခိုက်တိုက်မိမှု စသည်တို့ကို သိရမည့် အရေး ဝေးလေစွ ဘေးဘယ် နှိပ်စက်၍ သွေးယိုကျထွက် ကိုယ်ဇက်ပြတ်၍ သေသည်ကိုမျှလည်း သိနေကျတရားမျိုးမဟုတ်ချေ ငါယောင်အတုငါကောင်ပြုသည့်ဤအရိုးစု အရိုးရုပ်ကြီးသည်ကား သွားလေရာရာ လမ်းဘယ်တကာမှာနေရာ ဘယ်အရပ်သို့ ငါရောက်၍ နေပါတကားဟူ၍မှ သူမရိပ်မိသွားမှုလားမှု ကောင်းမှု ဆန်မှု မိင်္ဂါကို လှဲထားမှု ထောင်ထားမှု စောင်း

ထားမှုမှောက်ခံထားမှု ဘယ်အမှုတခုကိုမျှ သူမသိဘယ်ရပ်ဘယ်ရွာ ဘယ်
 နေရာမှာ ဘယ်အိမ်ခမ်းဝါ ဘယ်နေရာ၌ ငါနေသည်ဟူ၍လည်း သူမရိပ်မိ၊
 စားရမှု မစားရမှု ဝမှု မဝမှုတို့ကိုလည်း သူမသိ၊ ဝတ်ရမှု မဝတ်ရမှု လှမှု
 မလှမှုတို့ကိုလည်း သူမသိ ဘယ်ကံတန်းဆာ ဒွါဒရာစိန်ဘီး ထိန်ထိန်ညီးမျှ
 ပတီးနားချောင်း ရောင်မောင်းလက်စွပ် ဝတ်ဆင်၍ ထားစေကာမူ
 အဝတ်ထဘီ အင်္ကျီပုဆိုး မြတ်နိုးဖွယ်ရာ ဝိုးဝိုးဝါဝါ ပိုးဖဲကတီပါတို့နှင့်
 ထားစေကာမူ ရေမွှေးကြိုင်စွာ နံ့သာအများ သနတ်ခါးပန်းမန်တို့ဖြင့်
 လိမ်းကျံချယ်လယ်၍ ထားစေကာမူ အရိုးရုပ်ကြီး၏ အကိုင်း အခက်
 ရူပက္ခန္ဓာသာ ပါဝင်သည် မှန်ညားက ဘယ်ပါး ဘယ်နား ဘယ်သည့်
 ခါးနှင့် ဘယ်အသား ဘယ်အရေ ဘယ်ခြေဘယ်လက်ကမှ ဆင်ယင်လေ
 သမျှ အချက်ချက် ဘယ်တကွက်မျှ မသိလေ ယုတ်သော အပိုင်းအခြား
 အားဖြင့် မိမိ၏ကိုယ်ကိုမျှအထီးမှန်း အမမှန်း မသိလေ၊ သူလည်းမဟုတ်
 ငါမဟုတ်သည့် အရိုးရုပ် ထမင်းပင်ဘုတ် လေးအင်တို့သို့စင်အလျှင်း သိမှု
 ကင်းလျက် အချင်းချင်းယှဉ်ပြိုင် မျက်နှာချင်းဆိုင်မိတ်လျှင် အညှီရေဖုံး
 အုပ်သည့် ဤအရိုးရုပ်ကြီးကိုပင် အရိုးရုပ်ကြီးပါဘကား ဟူ၍မထင်
 မြင်လျှင်မြင်ချင်း နှလုံးသွင်းအရှိမှာ ရုပ်ဒိဋ္ဌိဝင်လာ၍ ဘယ်ဝါကိုး ဘယ်
 သူကိုး မိန်းမကိုး ယောက်ျားကိုး ငါ့သားကိုး ငါ့မယားကိုးဟု အရိုးခိုက်
 စွဲလမ်းလျက် ဖုံးလွှမ်းစိတ်မှာ အဝိဇ္ဇာကြောင့် မိစ္ဆာအူထိ ယူလေ့ရှိသည့်
 ရုပ်ဒိဋ္ဌိတရားလည်း များစွာလူရှင် ရှိမည်ထင်၍ လူသွင်အရုပ် လူတုလုပ်
 သည့် ဘုတ်ကောင်သဖွယ် အရုပ်နှယ်သို့ ဘယ်အာရုံစု ဘယ်တခုမျှ
 သိမှုသက်သက် သူမဖက်သည့် ရူပက္ခန္ဓာ ခြင်းအရာကို ထင်လင်းစွာပြဆို
 လိုက်သည် ဘယ်အာရုံတခုကိုမျှ သိမှုလည်းမရှိသော သူပဲငါပဲ အထင်
 လွဲလျက် အစင်စွဲလမ်းအပ်သော အညှီရေဖုံးအုပ် ဤ အရိုးရုပ်ကြီးသည်
 ဖောက်ပြန်ဖောက်လဲ မမြဲသော အနိစ္စသဘောလည်းရှိ၏၊ ဥပါဒိဋ္ဌိဘင်
 အစဉ်ဖြစ်ပျက် အဆက်ဆက် ချုပ်ပျောက်ကုန်ခန်း၍နေသော ခဏိက
 အနိစ္စသဘောကို ထားဘိဦး ပဌမအရွယ်မှ ဒုတိယအရွယ်သို့ ကျရောက်
 သဖြင့် ပဌမအရွယ် ငယ်ရုပ်တွေချုပ်ပျောက်၍ အနိစ္စရောက်မှု၊ ဒုတိယ
 အရွယ်မှလည်း တတိယအရွယ်သို့ ကျရောက်သဖြင့် ဒုတိယအရွယ်ရုပ်တွေ
 ချုပ်ပျောက်၍ အနိစ္စရောက်မှု တတိယအရွယ်မှာ ဇရာတရားအား
 ကြီးဘိစီး နှိပ်စက်လာသဖြင့် ပျိုရုပ်တွေကွယ်ပျောက်၍ အနိစ္စရောက်မှု
 မကျန်းမမာ မချမ်းသာအောင် ရောဂါအချက်ချက် ဝေဒနာနှိပ်စက်

သဖြင့် ကျန်းမာရုပ်ကွယ်ပျောက်၍ အနိစ္စရောက်မှ စုတိစိတ်ကျသဖြင့်
လည်း ရှင်ရုပ်တွေ ကွယ်ပျောက်၍ အနိစ္စရောက်မှ၊ စုတိစိတ် ကျတည်
လျှင်ပင် မကြာမတင် မမြင်ဝံ့ မရှုဝံ့အောင် ဖူးရောင်အက်ကဲ့ ပြည်ရဲ့ရဲ့
နှင့် ပေါက်ပြဲပုပ်ရို အမြှုပ်တစ်စိထ၍ အသုဘကောင်ကြီး ဖြစ်သည့်
တိုင်အောင် အညှီရေဖုံးအုပ် ဤအရိုးရုပ်၏ သိုးပုပ်အူတတ် ဆူဆူပက်
သဖြင့် ကျောက်ဖွယ်ရာ အဆက်ဆက် လန့်လောက်အောင် ပျက်သော
ရူပက္ခန္ဓာကြီး၏ အနိစ္စသက်သက် မမြဲချက် မျက်မြင်ကို အများပင် ထင်
ရှားပါကုန်၏။ ဤသို့ အနိစ္စသက်သက် မမြဲချက်ကြောင့် ရေပွက်ရေမြှုပ်
ဆုပ်နယ်မခံ ချုပ်လွယ်ဟန်သို့ စက်ဆုပ်ဖွယ်မှန် ရူပက္ခန္ဓာဟူသမျှတို့သည်
ဇာတိဇရာ ဗျာဓိမရဏ စသည်ဘေးဒဏ် ရန်အဖြာဖြာ ကံကြမ္မာတို့၏
အဖန်ဖန်အခါခါ နှိပ်စက်ရာဖြစ်ခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း၊ အနာအမျိုး
ကိုးဆယ် ခြောက်ဖြာ ဘေးရောဂါတို့၏ စုဝေးကျရောက်ရာ ဖြစ်ခြင်း
ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ချမ်းသာမဖက် သက်သက်အားလုံး ဆင်းရဲတုံး
ကြီးတွေသည်သာလျှင် အမှန်စစ်စစ် ဖြစ်ကြကုန်၏။ အညှီရေလွှမ်းမိုး
အသိုးအပုပ် ဤအရိုးရုပ်ကြီး၏ အတွက်တွေနှင့်ပင် ရှင်ရော လူရော
တလောကလုံး သောသောရုံးရုံး အိုးအိုးကျက်ကျက် ပျောက်ပျက်ခပ်
လိုက် ခြေခြင်းရိုက်မျှ သွားရလာရ ကူးရသန်းရ ရောင်းရဝယ်ရ လုပ်ရ
ကိုင်ရ နေ့နေ့ညည တလှုပ်လှုပ်တရွရွ ဒုက္ခအမြဲ ဆင်းရဲအနန္တ တွေ့ရောက်၍
နေကြရကုန်၏။ ဒုက္ခကေန်၊ ဆင်းရဲမှန်သော ဤ ရူပက္ခန္ဓာကြီးသည်
နာနာက္ခဏိက ရှေ့ဘဝကံ ပြုစီမံ၍ သယံဇာတ ကောင်းကင်ကျသို့ ကလလ
ရေကြည် တည်နေသည်မှ ထိုကစ၍ ဥဘုဇသမုတ် မီးပြုလုပ်သည့် ရုပ်က
အစဉ် သုတ်သုတ်ဝင်၍ ချိုချိုရသာ သြဇာထမင်း ခါခါသွင်းသဖြင့်
ကြီးပြင်း၍ လာကြရကုန်သော ထမင်းဟင်းပင်ကြီးတွေ ဖြစ်ကြရကုန်
သောကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဖြစ်လိုရာဖြစ်စိန်ငှာလျှင် အာဏာလွှမ်းမိုး
အစိုးမရကြကုန်သောကြောင့် လည်းကောင်း၊ အရှည်အကြာတည်နိုင်စရာ
ခိုင်မာထင်ရှား အသားမရှိသောကြောင့်လည်းကောင်း၊ ပုဂ္ဂိုလ်သတ္တဝါ
ငါသူတပါး ယောက်ျား မိန်းမမဟုတ် အရိုးရုပ်ဟူသမျှသည်ပင် အနတ္တ
တရား ဓာတ်လေးတို့၏ အပေါင်းအစုတွေသာလျှင်တည်း။ သို့အနိစ္စနှင့်
ဒုက္ခအနတ္တာ ဘာဝနာအချုပ် ခါခါအုပ်၍ စက်ဆုပ်ဖွယ်မှန် ရူပက္ခန္ဓာ
အဟံမမ စွဲလမ်းကြသည့် မာနတဏှာ ကိလေသာတို့နှင့်တကွ ညီညီ
သမျှအများ သက္ကာယဒိဋ္ဌိတရားတို့ကို ခေါင်းပါးကင်းပြတ်စေကုန်ရာ၏။

(တတိယအကြိမ်) ၃၁

ဤသက္ကာယဇာတိ အညိရုတ်ယုက် ဒိဋ္ဌိပျက်၏ ရူပက္ခန္ဓာကြီး၏ ငါငါ ဟုစွဲလမ်းပုံ အခြင်းအရာတို့ကို သေအချာပြဆိုခဲ့ခြင်းသည်ကား ဓါးပြ သူ ခိုး လူဆိုးလူယုတ်တို့ကို ဖမ်းဆီးလိုကုန်သော သူတို့အား ထိုလူဆိုးလူယုတ် မာတို့၏ ပုန်းလျှိုးခိုကပ် တောအရပ်ဌာန သေအချာသိကုန်သောသူတို့ က မလှမ်းမကမ်း မြင်စွမ်းနိုင်ရာ ဖမ်းနိုင်ရာမှ အသာတိတ်တိတ် လက် သိပ်တိုးတိုး လက်ညှိုးထိုးကာ ညွှန်ပြပါသဖြင့် လွယ်လင့်တကူ သိမ်းယူ ဖမ်းလတ် လက်ထိပ်ခတ်၍ ကြပ်ကြပ်တင်းတင်း နင်း၍ချည်နှောင် တန်း ထောင်သွတ်သင်း စိုးရမင်းတို့ ညှဉ်းဆဲနှိပ်စက် ရိုက်နှက်ပုတ်ခတ် သတ် ဖြတ်အဆုံးတိုင် စီရင်နိုင်သကဲ့သို့ထို အတူ များစွာနတ်လူ ပူထက်ပူအောင် အပါယ်ဘောင်သို့ ဆောင်ယူသယ်ပို့၍နေသော သက္ကာယမျိုး ဒိဋ္ဌိဆိုးကို ချိုးဖဲ့သတ်ဖြတ် အစပြတ်အားလုံး အညွန့်တုံးပယ်ချ၍ ဝဋ်လက်စသိမ်း ခြင်းကို အလိဂ္ဂိကြကုန်သော ရှင်လူအပေါင်း သူတော်ကောင်းတို့၏ အကျိုးငှာ သက္ကာယဒိဋ္ဌိငြိတယ်မပြတ် အိမ်တွင်းနတ်သို့ ကပ်ရပ်ပုံသေ များတေ့၌ ရှိနေပုံအခြားအရာကို သေအချာပြဆိုလိုက်သည်။ နောက် ၌လည်း ဝေဒနက္ခန္ဓာတို့မှစ၍ ဤဝိပဿနာသင်္ခေပအပိုင်းမှာ ဘာဝနာ ဂါထာအားလုံး အဆုံးအဆုံးတို့၌ သက္ကာယဇာတိ မိစ္ဆာသိဟု ရှိသမျှ အမှိုက်မျိုး ဒိဋ္ဌိဆိုး၏ ပုန်းလျှိုးခိုကပ် ခန္ဓာကိုယ်တော်အရပ်၌ တပ်စွဲရာဌာန ကို ငြိတယ်ပုံအခြင်းအရာနှင့်တကွ ဖော်ပြထပ်လျှား ထားလိမ့်သတည်း။ ဤကား ရူပက္ခန္ဓာ၌ သက္ကာယဒိဋ္ဌိငြိတယ် အခြင်းအရာနှင့်တကွ ၎င်း ရူပက္ခန္ဓာ၏ အနိစ္စသဘောကို ပြဆိုအပ်သောအချက်တည်း။

၃၇၀။ အတိတာဝေဒနာနိစ္စာ၊
 ပစ္စုပ္ပန္နာအနာဂတာ။
 အဗ္ဗယေသာအနိစ္စာယ၊
 ဝယတိစာယိဿဘိ။

၃၇၁။ အတိတာ ဝေဒနာ ဒုက္ခာ၊
 ပစ္စုပ္ပန္နာအနာဂတာ။
 ဝိဋ္ဌိတာယအနတ္တာဝ၊
 သကာမံနာနုဝတ္ထကာ။

၃၇၀။ အတီတာ၊ အတိတ်ကာလ ရှေးမဆွ၌ဖြစ်သော။ ဝေဒနာ။ သုခဒုက္ခ စသည်များစွာ ဝေဒနာသည်လည်း ၊ အနိစ္စာ၊ အမြဲမရှိ၊ ပစ္စုပ္ပန္နာ။ ခုခါမျက်မှောက် ရောက်ဆဲဖန်ဖန် ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သော။ ဝေဒနာ၊ သုခ ဒုက္ခ စသည်များစွာ ဝေဒနာသည်လည်း။ အနိစ္စာ၊ အမြဲမရှိ။ အနာဂတာ၊ ရှေးခါတိုင်မြောက် မရောက်သေးရာ နောက်အခါဖြစ်လတ္တံ့သော။ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာသည်လည်း။ အနိစ္စာ၊ မီးပုံအစ ယမ်းရှိန်ကျသို့ ကာလမြင့်ရှည် မတည်သုတ်သုတ် တဟုတ်ဟုတ်နှင့် ကြွေပြုတ်ပြတ်စဲ၍ အမြဲလည်းမရှိ။ သောဝေဒနာ၊ ဤဝေဒနာတရားသည်။ အနိစ္စာယ၊ မမြဲခြင်းကြောင့်။ အဗ္ဗယံ၊ ကြွေချုပ်အဆက်ဆက် ပျက်လည်းပျက်ခဲ့လှလေပြီ။ ဝယတိ စ၊ ဝေဒနာအစု မမြဲမှုကြောင့် ယခုလဲချုပ်ဆဲပျက်ဆဲ။ ဝယိဿတိ စ၊ နိဗ္ဗာန်ထုတ်ချောက် မရောက်သေးရာနောက်လည်း လျင်စွာသုတ်သုတ် ကြွေချုပ်အဆက်ဆက် ပျက်ရချေဦးလတ္တံ့။

၃၇၁။ အတီတာ၊ အတိတ်ကာလ ရှေးမဆွ၌ဖြစ်သော။ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနက္ခန္ဓာသည်လည်းကောင်း။ ပစ္စုပ္ပန္နာ၊ သော။ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနက္ခန္ဓာသည်လည်းကောင်း။ အနာဂတာ၊ သော။ ဝေဒနာ၊ လည်းကောင်း။ ပီဠိတယံ၊ ခဏိကဟို မရဏတသီ ဘင်မီးဆက်စပ် နှိပ်စက်အပ် နှိပ်စက်တတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲလည်းဆင်းရဲ၏။ သကာမံ၊ မိမိအလိုသို့။ နာနုဝတ္တကာ၊ အစဉ်တစိုက် အကြိုက်လိုက်၍ မဖြစ်တတ်သော။ အနတ္တာဝ၊ သုခဒုက္ခ စသည်များစွာ ပေါ်လာဆက်ဆက် လျှပ်ရောင်ပျက်သို့၊ ဒေနာက္ခန္ဓာ၊ နာမ်များစွာ၌ သတ္တဝါပုဂ္ဂိုလ် ပြောဆိုစရာ သူငါဘယ်မျှ ရှာမရသော အနတ္တ တရားသာလျှင်တည်း။

ဂါထာနိပါတ် ၃၆၀

သမထဝိပဿနာ ခွဲပုံ

(က) သမထဆိုဒါ မြေရေလေမီး စသည်တို့၌ ကသိုဏ်းပညတ်မျှ ဖြစ်သော အာရုံတခုခု အပေါ်မှာ စွဲမြဲစွာ မြင်နေ ထင်နေအောင်ကြည့်ရှုနေခြင်း ဆင်ခြင်နေခြင်းပေတည်း။

အရမှာ....အာရုံတခုတည်းအပေါ်မှာ တည်ငြိမ်နေသောသမာဓိခေါ် ကေဂ္ဂတာစေတသိက်ပင်တည်း။

(ခ) ဝိပဿနာဆိုဒါမှာလည်း....

ပရမတ္ထ သဘောမျှဖြစ်သော ရုပ်စုနာမ်အစုများအပေါ်၌ ဉာဏ်သတိ စူးစိုက်၍ သဘောမျှကိုသာ အထူးရှုမှတ်နေခြင်းပင်တည်း။

ဝိပဿနာရှုနည်းအမျိုးမျိုး....

၁။ (က) ရုပ်နာမ်ခန္ဓာတို့အပေါ်၌ ပေါင်းစု၍ရှုနည်း၊ ၎င်း မှတ်နည်းမှာ ဤစာအုပ်ပါ ဂါထာနိပါတ် ၃၆၈-၌ ပြထားသည့်အတိုင်း အတိတ် အနာဂတ် ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သော ရုပ်ခန္ဓာ အစုတို့သည် ခိုင်မြဲတည်တန့်ခြင်းမရှိ ပျောက်ပျက်တတ်သောကြောင့် (အနိစ္စ) မမြဲသောသဘောတရားတို့ပေတည်း။

(ခ) အတိတ် အနာဂတ် ပစ္စုပ္ပန် ဖြစ်သော ဝေဒနာအစု သညာအစု သင်္ခါရအစု ဝိညာဏ် နာမ်ခန္ဓာ အစုတို့သည် ခိုင်မြဲ တည်တန့်ခြင်း မရှိ ပျောက်ပျက်တတ်သောကြောင့် (အနိစ္စ) မမြဲသောသဘောတရား တို့ပေတည်း။

(ဂ) ထိုနည်းတူစွာ ရုပ်နာမ်ခန္ဓာ အစုတို့သည် မနေသာ မခံသာ အောင် ကျင်နာဆင်းရဲ အမြဲနှိပ်စက်ခံရသောကြောင့် (ဒုက္ခ) ဆင်းရဲခြင်း သဘောတို့ပေတည်း။

(ဃ) ထိုနည်းတူစွာ မိမိတို့ သဘောကျဖြစ်သော ကောင်းမြတ်ချမ်းသာခြင်း သို့မဟုတ် ဘာတခုမျှ မရှိသောကြောင့်လည်းကောင်း၊ အစိုးမရ အတ္တကောင် မရှိသောကြောင့်လည်းကောင်း အနတ္တတို့ပေတည်း။ စသည်ဖြင့် ရုပ်ခန္ဓာ အစု၊ နာမ်ခန္ဓာ အစု၊ ရုပ်နာမ်ခန္ဓာ အစုတို့ကို အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တဟု ရှုနေရပါသည်။

ဒွါရခြောက်ပါး၌ ရှုမှတ်ပုံနည်း

၂။ မျက်စိ၊ နား၊ နှာခေါင်း၊ လျှာ၊ ကိုယ်၊ စိတ်ဟူသော ဒွါရခြောက်ပေါက်တို့၌ ပေါ်လာ ဖြစ်လာသော အာရုံများကို ရှု၍နေလျှင်လည်း ဝိပဿနာဖြစ်ပါသည်။

ရှုပုံ ကာယဒွါရ ခေါ်သော ကိုယ်၌ပေါ်လာသော အာရုံများကို ရှုမှတ်ရာ၌-

(က) နှာခေါင်းဝ နှာသီးဖျားမှာ စိတ်ထား၍ ဝင်လေထွက်လေ များကို ရှုမှတ်သောနည်း၊

(ခ) ဝမ်းဗိုက်မှာစိတ်ထား၍ ဝင်လေ ထွက်လေများကို ရှုမှတ်သော နည်း ဟူ၍ နှစ်မျိုးရှိပါသည်။

(က) နှာသီးဖျား စိတ်ထား၍ ရှုမှတ်ပုံမှာ နှာခေါင်းဝမှ ဝင်ထွက် လေများ အမြဲဝင်ထွက်နေကြသည်ဖြစ်၍ ဝင်လေကိုရှုသည့် (အဿာသ) ထွက်လေကိုရှုရသည် (ပဿာသ) ဟု ခေါ်ရသည်။ ဝင်လေအခိုက်ကို စိတ်ဉာဏ် သတိထား၍ ဝင်လေဝင်သည်ဟူ၍ မှတ်ပါ။ ထွက်လေအခိုက် ကို စိတ်ဉာဏ် သတိထား၍ ထွက်လေ ထွက်သည်ဟူ၍ မှတ်နိုင်ပါသည်။

သို့မဟုတ် ဝင်လေ ထွက်လေရုပ်ဖြင့် နှာသီးဖျားကို ထိသွားသည်ကို သတိပြု၍ ထိသည်ဟူ၍လည်းကောင်း၊ ထိ-သိ ဟူ၍လည်းကောင်း မှတ်ရှု နိုင်ပါသည်။

(ခ) ဝမ်းဗိုက်၌ စိတ်ထား၍ ရှုမှတ်ပုံမှာ ဝင်လေကို ရှုသောအခါ ဝမ်းဗိုက်ကို လေတိုးသဖြင့် ဖေါင်းလာပါလိမ့်မည်။ ထိုဖောင်းတဲ့သဘော လေးကို ဖေါင်းမှု တောင့်တင်းမှု ထောက်ကန်မှုသဘော သဘောမျှပဲဟု အာရုံပြု၍ ဖေါင်းတယ်ဟူ၍ စူးစိုက်မှတ်ရပါမည် ၊

ထွက်လေကိုရှုရသောအခါ ဝမ်းဗိုက်ကိုလေတိုးသဖြင့် ပိန်ကျသွား ပါလိမ့်မည်။ ထိုပိန်ကျတဲ့သဘောကလေးကို ပိန်မှု ငွှင်ရှားမှု လျော့မှု သဘောမျှပဲဟု အာရုံပြု၍ ပိန်တယ်ဟူ၍ စူးစိုက်မှတ်ရပါမည်။

ထိုသို့ရှုမှတ်နေရာ၌ ဖေါင်းမှု ပိန်မှုသဘောသည် အမှတ်ခံ ရုပ်တရား များတည်း။ ထောက်ကန်မှု တောင့်တင်းမှု လျော့ကျမှု လေရုပ်တည်း။

ဖေါင်းတယ်ပိန်တယ် ဟူ၍ ရှုမှတ်မှုသည် နာမ်တရားများတည်း။

နည်းတူ ကွေးတယ် ဆန့်တယ်ဟု မှတ်ရာ၌ ကွေးတာဆန့်တာက ရုပ် တရား၊ ကွေးတယ်ဆန့်တယ် မှတ်သိတာက နာမ်တရား။

မြင်တယ် ကြားတယ် နံတယ် စားတယ် ထိတယ် မှတ်ရာ၌ မြင် ကြား နံ စား ထိတာက ရုပ်တရား မြင်တယ် ကြား နံ စား ထိတယ် မှတ် တာက နာမ်တရား။

တေးတယ် ကြံတယ် စိတ်ကူးတယ် မှတ်ရာတို့၌ တေး ကြံ စိတ်ကူး တာရော တေးတယ် ကြံတယ် စိတ်ကူးတယ် မှတ်တာရော နာမ်တရားတို့ ပေတည်း။

ထိုင်တယ် ထတယ် အိပ်တယ် သွားတယ် ရပ်တယ် မှတ်ရာတို့၌ ထိုင် ထ အိပ် သွား ရပ်တာများက ရုပ်တရား၊ မှတ်သိတာများက နာမ်တရား- များ စသည်ဖြင့် ရုပ်နာမ်တရားများကို ခွဲခြား၍ သိလာပါမည်။ ၎င်းကို နာမရူပ ပရိစ္ဆေဒဉာဏ်ဟု ခေါ်ရပါသည်။

ဖောင်းတယ် ပိန်တယ် မှတ်ရာတို့၌ ဖောင်းရုပ် ပိန်ရုပ် အကြောင်း များကြောင့် ဖောင်းတယ် ပိန်တယ် စသည်မှတ်သိရသော နာမ်အကျိုး တရားများ ဖြစ်ရသည်။ မြင် ကြား နှံ စား ထိမှတ်ရာတို့၌လည်း မြင် ကြား နှံ စား ထိတာများက ရုပ်အကြောင်းတရားများ၊ မြင်ဘယ် ကြား နှံ စား ထိတယ် စသည် မှတ်သိတာက နာမ်အကျိုးတရား တို့ပေ တည်း- စသည်ဖြင့် အကြောင်းအကျိုး ခွဲခြား၍ သိတတ်သော ဉာဏ် သည် ပစ္စယပရိဂ္ဂဟဉာဏ် မည်၏။

ဖောင်းတယ် ပိန်တယ် မှတ်နေရာ၌ ဖောင်းပိန်ရော မှတ်သိသဘော ပါ တခဏချင်း ငြစ်ပေါ်ပြီး တခဏချင်း ပျောက်ပျက်သွားတာကို မျက်မြင် ဉာဏ်မြင် တွေ့နေရသည့်အတွက် ဖြစ်ပြီး ပျောက်သွားတဲ့ သဘောတွေပါကလားဟု မမြဲပုံ သဘောမှန်ကို သိရှိရာက သဘောကျ သွားတာက အနိစ္စသမ္မသနဉာဏ်တည်း။

ဖြစ်လိုက် ပျက်လိုက် အထပ်ထပ်အခါခါ တွေ့ကြုံနိုင်စက်ခံနေရသဖြင့် ဆင်းရဲတဲ့ သဘောတွေပါကလားဟူ၍ သဘောမှန်ကိုသိကာ သဘော ကျသွားတာက ဒုက္ခသမ္မသနဉာဏ်တည်း။

ထိုဖောင်း ပိန်မှုများသည် မပျောက်ပျက်အောင် ဆွဲဆောင်ထားလို့ မရသဖြင့် အစိုးမရသဖြင့်အစိုးမရသောကြောင့် လည်းကောင်း၊ ဘယ်နတ် ဘယ်ဘုရားမှ ဖန်ဆင်းထားတာ ပြုပြင်ထားဟာ မဟုတ်၊ သူ့ အကြောင်း ကြောင့် သူ့ အကျိုးများ ဖြစ်ကြကာ ဖြစ်ပြီးနောက်လည်း ပျောက်ပျက် သွားကြရကား အခိုင်အမာ အတ္တကောင်တမျိုး မရှိဟုလည်းကောင်း အမှန်သိကာ သဘောကျသွားတာက အနတ္တသမ္မသနဉာဏ်တည်း။

ဤနည်းအတိုင်း ရှုပွားနေပါက ဖြစ်ပျက်သိ ဥဒယဗ္ဗယဉာဏ် အပျက် သိ ဘင်္ဂဉာဏ် ကြောက်လန့်သည့် ဘယဉာဏ် အပြစ်ကြည့် အာဒိနဝဉာဏ် ပြီးငွေ့ဘိ နိဗ္ဗိဒါဉာဏ် လွတ်လိုဘိ မုဉ္ဇိတုကမ္ပတာဉာဏ် ပြန်ရှုကြည့် ပဋိ သင်္ခါဉာဏ် လျစ်လျူရှု သင်္ခါရုပေက္ခာဉာဏ် အလျော်ရှု အနုလောမဉာဏ် ပုထုဇဉ်နွယ်ဖြတ် ဂေါတြဘူဉာဏ်မှတစ်ဆင့် မဂ်ဉာဏ် ဖိုလ်ဉာဏ်ရောက်ကာ နိဗ္ဗာန်ကိုပါ မျက်မှောက်ထင်စွာ ရနိုင်ပါတော့သည်။ နိဗ္ဗာန်လို သူများ အားထုတ်နိုင်ကြပါစေသော်။

အတိတာဝေဒနာနိစ္စာ အစရှိသော နှစ်ခုကုန်သော ဤဂါထာတို့ သည်ကား အတိတ် အနာဂတ် ပစ္စုပ္ပန် သုံးတန်သော ကာလတို့၌ ဖြစ်ကုန်သော ဝေဒနာက္ခန္ဓာတို့၌ လက္ခဏာရေးသုံးပါးတင်၍ ၎င်းဝေဒ- နက္ခန္ဓာကို စွဲလမ်း၍ဖြစ်ကုန်သော တဏှာ မာန သက္ကာယဒိဋ္ဌိ တရားတို့ကို ပယ်စေလို၍ ပြဆိုအပ်ကုန်သော ဘာဝနာဂါထာတို့တည်း။ ၎င်းဂါ ထာတို့အရ ဝေဒနာက္ခန္ဓာခေါ်သော သုခဓာတ် ဒုက္ခဓာတ် ဥပေက္ခာ ဓာတ်တို့သည်ကား မိမိတို့၏ အကြောင်းအလိုက် ထိုက်သည်အားလျော် စွာ ဖြစ်ပေါ်လာကုန်သော တရားမျိုးတို့တည်း။ ဥပမာကား ကြီးစွာ သော မှန်အပြင်ကိုထုတ်၍ နတ်သားရုပ် နတ်သမီးရုပ်တို့ကိုပြုလျှင် မှန် အပြင်ကြီးထဲမှာ နတ်သမီးရုပ် နတ်သားရုပ်တို့သည်သာ ထင်ပေါ်လာ ကုန်သကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ နတ်ရုပ်ကို ပယ်ပြီးလျှင် မှန်အပြင်၏ရှေးဦး ကဘီလူးရုပ်ကို ထားလာပြန်လျှင်လည်း မှန်အပြင်ကြီးဝယ် ကျောက် မက်ဖွယ်သော ဘီလူးရုပ်ကြီးသည်သာ ထင်ပေါ်လာကြကုန်သကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ ဘီလူးရုပ်ကြီးကိုဖယ်ရှား၍ လူသားရုပ်ကို သွင်းပြီးလျှင် လည်း မှန်အပြင်မှာ လူရုပ်သာ ထင်လာပေါ်လာပြန်ရ ကုန်သကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ ထို့အတူ နတ်သမီးနတ်သားတို့ပမာ ရူပါရုံ သဒ္ဓါရုံ စသော ဣဋ္ဌာရုံကောင်းကြီးတို့ကိုရလျှင် ရူပကာယ မှန်အပြင်မှာ ချစ် ခင်စုံမက် နှစ်သက်မြတ်နိုးဖွယ်ရာ သုခဝေဒနာတို့သည်သာ တဖွားဖွား ဖြစ်ပေါ်လာကြကုန်၏ ဘီလူးရုပ်ပမာပုံ ရူပါရုံ သဒ္ဓါရုံ အစရှိကုန် သော အနိဋ္ဌာရုံဆိုးကြီးတွေကို ရပြန်လျှင်လည်း ရူပကာယ မှန်အပြင် မှာ စက်ဆုပ်ရွံ့မုန်းဖွယ် နှလုံးနာစရာ ဒုက္ခဝေဒနာတို့သည်သာ တဖွားဖွား ပေါ်လာကြကုန်၏ ဘီလူးမျိုးနှင့်လည်း မစပ်မသွယ် နတ်နွယ်လည်း မကျတတ် မဇ္ဈတ္တတွေ့ဆုံ အလတ်စားအာရုံတို့ကို ရပြန်သောအခါ

ဥပေက္ခာဝေဒနာတို့သည်သ ဖြစ်ပေါ်၍ လာကြရပြန်ကုန်၏ ဤသို့လျှင် အာရုံအလိုက်ဆိုက်သည့်အားလျော်စွာ ဖြစ်ပေါ်လာကြရကုန်သောဝေဒနာတရား အစားစားတို့က မိမိတို့၏ သဘောအားလျော်စွာ ပုမုဆွေးမုလောင်မှု ဆင်းရဲမှု ချမ်းသာမှု မြေမှု လစ်လျူမှု အခြင်းအရာအဖြာဖြာ အဝဝဖြစ်ပေါ်လာကြပါသည်တို့ကိုပင် သက္ကာယဒိဋ္ဌိဌိတုယ်ကပ်ရပ် အိမ်တွင်းနတ်က သုံးရပ်သော ဝေဒနာအစုစုတို့ကို ငါတခုထည်း ငါတကောင်တည်း ငါတယောက်တည်း ပြုလုပ်၍ ငါပူသည် ငါဆူသည် ငါဆွေးသည် ငါရေပေသည် ငါချမ်းသာရပေသည် သို့စသောအထူးထူးအခြားခြား များစွာသော အခြင်းအရာတို့ဖြင့် မည်ဆိုမြှောက်ကြားပြောပြောသမျှကုန်သော စကားတို့သည် အကြောင်းအားလျော်စွာ ပြောင်းလဲခါခါ ဖြစ်ပေါ်လာကြကုန်သော ဝေဒနာဓာတ်အရပ်ရပ်တို့ကို သက္ကာယဒိဋ္ဌိဖြင့် ငါဆင်မှု ငါမှတ်မှု ငါတခုပြုလုပ်မှုတို့ဖြင့် ပြောဆိုအပ်ကုန်သော သက္ကာယဒိဋ္ဌိ၏ စကားလုံးတွေသာ များကုန်ရာ၏။

ယင်းသက္ကာယကပ်ဝင်၍ သယောင်ယောင် ငါယောင်ယောင် အကောင်အတု ဟန်ဆောင်ပြုလုပ်၍ နေသော အတ္တဘောပုပ် အရိုးရုပ်ရူပကာယကြီးကလည်း သူသည်ပင် ပူယောင်ယောင် ဆွေးယောင်ယောင် မြေချမ်းသာသည့် ပူယောင်ယောင်အလား ရိုးမှားထင်ဖွယ် မျက်စိလယ်စရာကန့်လန့်ကြီးဖြစ်နေတတ်၏။ ထိုသို့ ရူပကာယ အတ္တဘောကြီးက ကြားမှကူဝင် သူကယှဉ်၍ သက္ကာယစွမ်းအင်ကြောင့် သူသည်ပင်ပူလေဟန် ဆူလေဟန် မြေချမ်းသာလေဟန် အသီးသီးနှင့် ရိုးတီးရားတား ပြုလုပ်ငြားသော်လည်း ဤရူပကာယ အတ္တဘောကြီးသည်ကား မဟာအဝီစိထဲ ငရဲကြီးမား အောက်ခက်ကသားစေကာမူ ပုမု ဆူမု ဆွေးမု လောင်မှုတို့ကို ဘယ်တခုမျှမသိတတ် အိုက်စပ်သည်ဟူ၍မျှ သူမတင်လူ့ခွင်နတ်ရပ် ဆိုက်ကပ်ရန်ခါ ရောက်ပြန်ပါလည်း ခံစားရာသူခိ ဘယ်ချမ်းသာရှိ၏ဟု ရိပ်မိခြင်းမဖြစ်ရှာ နှစ်ဖြာကောင်းဆိုး ဘယ်ဟာမျိုးမှ သိရိုးလုံးလုံး မရှိသည့်၍ ထင်းကုလားတုံးကြီး၏ ပမာသာ မှတ်ကုန်ရာ၏။ ဤသို့အရိုးရုပ်နှင့် ကပ်ရပ်၍လည်း အထပ်ထပ်အမျိုးမျိုး လှမ်းမိုးနှိပ်စက်လျက် ဆိုးချက်တွေ များလှသည့် သက္ကာယမည်ညား ဤဒိဋ္ဌိတရားသည် မှောက်မှားအမြင် ငါဟုဆင်၍ အစဉ်မပြတ် စွဲလမ်းအပ်ကုန်သော ဝေဒနာသုံးရပ်တို့၏ ဥပါဒိဋ္ဌိဘင် မြစ်ရေယဉ်သို့ တစဉ်တည်း ပေါ်လာလျက် အဆက်ဆက်နှင့်ဖြစ်ချင်ရာ မလင်းပါလည်း ဝိပဿနာ

အမှန် ဉာဏ်လက်တံဖြင့် မြဲမြံထိထိ မိမိပိုင်ပိုင် စိစိဆုပ်ကိုင်နိုင်ရုံမျှ
 သော အနိစ္စသဘောကို ဤဆိုလတ္တံ့သော နည်းတို့ဖြင့် သိအပ်ကုန်၏
 တခုသောထီးနန်းတွင် တဘုရင်သာပေါ်လာခြင်း မြဲသကဲ့သို့ ထို့အတူ
 တခုသော ခန္ဓာကိုယ်ရိပ်အုံထဲမှ ဝေဒနာစုံတဲလည်း ပေါ်လာမြဲမရှိသော
 ကြောင့် သုခဝေဒနာဖြစ်ပေါ်ခိုက် ဒုက္ခဝေဒနာ ဥပေက္ခာဝေဒနာတို့၏
 ပျက်ကြေရပ်သိမ်း ချုပ်ငြိမ်းကုန်ခန်းမဟူသော ဝေဒနာအရပ်ရပ်တို့၏
 အထပ်ထပ်အနဲနဲ ပြောင်းလဲဖြစ်ပျက်၍နေကုန်သော အနိစ္စတရားတို့
 သည်ကား ထင်လျှားပါကုန်၏။

ထိုမှတပါးသည်း ထင်းအမျိုးမျိုးတို့ဖြင့် မီးအပြင်းထိုးအပ်ကုန်သော
 ရေနှေးအိုးကြီးတို့မှ ကြိုင်ကြိုင်ဆူဝေတက်၍ ရေပွက်သံ ကြားလာရ
 သကဲ့သို့ ထို့အတူ ဆင်းရဲကင်းစွာ ဝေဒနာဘိစီး လောင်သောမီး
 တို့ကြောင့် တဟီးဟီး ငိုကြွရကုန်သော သတ္တဝါတို့သည် ဒေါမနဿ
 ဝေဒနာမီးတို့၏ ချုပ်ပျောက်ငြိမ်းစဲခြင်း မရှိဘဲ ခိုင်မြဲအရှည် တည်နိုင်
 ကုန်သော အနိစ္စသဘော ဖြစ်ခဲ့ကုန်အံ့။ ဤလောက၌ ရှင်ရောလူရော
 သောသောအူအူ ကြက်ကြက်ဆူ ညိုးညိုးညံ့ ကြားရသော ငိုယိုသံ နိယာမ်
 မစဲ ငိုပဲ့ကြီး ခံသကဲ့သို့ ငိုသံမဆိတ် အီအီသံမတိတ်ကြ၍ အိပ်စက်ခွင့်ကို
 မျှ မရနိုင်ကြကုန်ရာ အနိဋ္ဌာရမ္မဏဒုက္ခ ဒေါမနဿ မထပ်မတိုး ထင်းတိုး
 ရပ်ခိုက်၊ (စင်တိုက်) မီးပျော့ညံ့၍ လိုက်သဖြင့် ငိုယိုသံဆိတ် အီအီသံ
 တိတ်ကြကုန်၏။ ဤသို့ ငိုယိုသံ အတိတ်အတိတ်မှာ ဒုက္ခဒေါမနဿ
 ဝေဒနာမီးတို့၏ ကွယ်ပျောက်ချုပ်ငြိမ်း ရပ်သိမ်း ရပ်တန့်မှုတို့သည်
 အလွန်ပင် ထင်ရှားပါကုန်၏။ သုခဝေဒနာ သောမနဿ ဝေဒနာတို့၏
 ချုပ်ငြိမ်းမှုတို့သည်လည်း ထင်ရှားပါကုန်၏။ ထင်ရှားပုံကား ခဲဗွယ်
 ဘောဇဉ် ချိုချဉ်ရသာ ထမင်းဟင်းလျာတို့ကို မိမိတို့ အလိုအတိုင်း စား
 သောက်၍ ဝမ်းပြည့်ကြသောအခါ စားစားသမျှသော အစာတို့သည်
 အကြင်မျှလောက်သော ကာလပတ်လုံး ပါစကဓာတ်မီးဖြင့် ပျက်စီးကျေ
 ပျောက်၍ အနိစ္စသဘောသို့ မဆောက်ကြကုန်သေး။ ထိုမျှလောက်သော
 ကာလပတ်လုံး ထိုအစာတို့ကို အလိုရှိတောင့်တမှု တွယ်တာငြိကပ်မှုတို့
 သည် မဖြစ်လိုကုန်။ အကြင်အခါမှာ ထိုစားစားသမျှသော အစာ အာ
 ဟာရတို့သည် ပါစကဓာတ်မီးဖြင့် ပျက်စီးချုပ်ပျောက် အနိစ္စသဘောသို့
 ရောက်ကြကုန်၏။

(တတိယအကြိမ်) ၃၂

ထိုအခါ ထိုသို့သော အစာအာဟာရတို့ကို အလိမ္မာ တောင်တမ္မ
 တွယ်တာမ္မ ကပ်ငြိမ္မ စွဲလမ်းပူတို့သည် အစာ အာဟာရတို့၏ အနိစ္စအတွက်
 နှင့် ဆက်လက်၍ ဖြစ်ပေါ်လာပြန်ရကုန်သကဲ့သို့ ထိုအတူ ချစ်ခင်စွဲမက်
 နှစ်သက်မြတ်နိုးဖွယ် ရှိကုန်သော အဆင်း ရူပါရုံတို့ကို အထပ်ထပ်ရူလိမ္မ
 မြင်လိမ္မ မြေသာယာ နားချမ်းသာသော အသံမျိုးစုံ သဒ္ဓါရုံတို့ကို
 အခါခါ ကြားလိမ္မ နားထောင်လိမ္မ နံ့သာဆီမွှေး ကတိုးစမ္မာ နံ့သာ
 အမျိုးမျိုး အခိုးအထုံ ဂန္ဓာရုံတို့ကို လိမ်းသပ်သုတ်နယ် မပြယ်အာသာ
 အခါခါနမ်းလိမ္မ ရူလိမ္မ ရသာခြောက်တန်တို့ကို အတန်တန် စားလိမ္မ
 နူးညံ့သိမ်မွေ့ အတွေ့အငြိ အထိမျိုးစုံ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံ အရပ်ရပ်တို့၌ အထပ်
 ထပ် ထိလိမ္မဟူသမျှတို့သည် ထိုဆီအပ်ခွဲကုန်ပြီးသော ကိလေသာအာရုံ
 ကာမဂုဏ်တို့ကို ခံစားတိုင်း ခံစားတိုင်း မဆိုင်းမရပ် အဖတ်မတင် တစဉ်
 တည်း ချုပ်ကြော၍ လိုက်ကြရကုန်သော သုခဝေဒနာ သောမနဿဝေဒနာ
 တို့၏ အနိစ္စအတွက် မမြဲချက်ကြောင့် အဆက်ဆက် အခါခါ ရက်မခြား
 နာရီမခြား ကိလေသာရုံ ကာမဂုဏ်တို့ကို ခံစားလိမ္မ စံစားလိမ္မ တွေ့လိမ္မ
 မြင်လိမ္မ တွယ်တာမ္မ ငြိကပ်မ္မ စွဲလမ်းပူတို့သည် အကြိမ်ကြိမ် အထပ်ထပ်
 ဖြစ်ပေါ်လာကြရကုန်၏။

၎င်းသုခဝေဒနာ သောမနဿဝေဒနာတို့သည် မိမိတို့၏ ကိုယ်ထဲ၌
 မချုပ်မကြော မကျေမပျောက်ပဲ မြဲပါကုန်မကား အကြိမ်ကြိမ် ခံစားလိမ္မ
 စံစားလိမ္မ တောင်တမ္မ သဘောတို့သည် မဖြစ်ကုန်ရာ ၊ တလ၊ နှစ်လခံသော
 နတ်ဩဇာတို့ကို တကြိမ်စားပြီး၍ တလ၊ နှစ်လ၊ တို့၏ အတွင်း၌ ထိုနတ်
 ဩဇာတို့ကို အလိမ္မာရုံကုန်သော နတ်တို့ကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ သုံးလ
 လေးလ ခံသော နတ်ဩဇာတို့ကို တကြိမ်စားပြီး၍ သုံးလလေးလတို့၏
 အတွင်း၌ ထိုနတ်ဩဇာတို့ကို အလိမ္မာရုံကုန်သော နတ်တို့ကဲ့သို့ လည်း
 ကောင်း၊ ဤ ကာမသုခ လောဘမူသောမနဿ တို့သည်လည်း မချုပ်
 မကြောပဲ အမြဲမရှည် တလ နှစ်လ သုံးလ လေးလ တည်နိုင်ကုန်သည်ဖြစ်
 တုံ့အံ့၊ သုံးလေးလတို့ပတ်လုံးပင် ကိလေသာအာရုံ ကာမဂုဏ်တရားတို့
 ကို အလိမ္မာရုံကုန်ရာ၊ တကမ္ဘာပတ်လုံး မချုပ်မကြောပဲ အမြဲမရှည် တည်
 နေနိုင်သော နိစ္စသဘောရှိတုံ့အံ့၊ တကမ္ဘာပတ်လုံးပင် ကိလေသာအာရုံ
 ကာမဂုဏ်တို့ကို အလိမ္မာရုံကုန်ရာ ဤဝေဒနာသည်ကား အသားမရှိသည်
 ၏ အဖြစ်ကြောင့် လက်ပစ်တတုက်ခန့် အခါ၌ပင် သင်္ချာရေတွက်

အကုဋ္ဌပေါင်း ထောင်သောင်းမက သွန်မှောက်၍ ချသကဲ့သို့ ပျက်ကြေ ကုန်ခန်း စမ်းသပ် မချုပ်ပျောက်လွယ်လှသော သဘော ရှိကြကုန်၏။ ထို့ကြောင့်ပင်လျှင် ထိုဝေဒနာတို့ကို တွယ်တာအစဉ် ခင်မင်မက်မော တတ်ကုန်သော လောဘဇော တဏှာတို့သည်လည်း ယင်းလောဘဇော တဏှာတို့၏ အစာ သုခဝေဒနာ သောမနဿ ဝေဒနာမျိုးတို့ ချုပ် ပျောက်တိုင်း ဥပျောက်သော ကြက်မကဲ့သို့ ထိုသုခဝေဒနာတို့ကို တမျှော် မျှော် တန်းတလျက် လောဘဇော တဏှာတို့သည် လက်ပစ်တတုက် ခန့် အခါ၌ပင်လျှင် သင်္ချာတုက်ရေ အကုဋ္ဌပေါင်း ထောင်သောင်း မက အသစ်အသစ် ဖြစ်ပေါ်လာကြရကုန်၏။

ဤသို့ ပြဆိုအပ်ခဲ့ကုန်ပြီးသော နည်းတို့ဖြင့် ဝေဒနာ အရပ်ရပ်တို့၏ အထပ်ထပ်ပျက်၍ အဆက်ဆက်ကုန်ခန်းသော အနိစ္စသဘောတို့ကိုလည်း ကောင်း၊ မပြတ်မစဲ အမြဲချုပ်ကြေ ဘင်ကြောင့်ကြေသဖြင့် သက်သာခွင့် မရ ဆင်းရဲရသော ဒုက္ခသဘော ထိုဝေဒနာတို့၏ အတွက်တွေ့နှင့်အသက် ရှေ့သရွေ့ ကာလပတ်လုံး မီးတဟုံးဟုံးတောက် ဆင်းရဲရောက်၍ နေကြ ရသော ဒုက္ခသဘောတို့ကို လည်းကောင်း၊ အသားမဖက် ရေပွက်ပမာ ပျက်လွယ်ပါ၍ သူငါဘယ်မျှ မဆိုရသော အနတ္တသဘောကို လည်း ကောင်း၊ ဖန်ဖန်ခါခါ သေချာစေ့စ့ ဉာဏ်ဖြင့်ရှု၍ သံသရာဘဝ ဒုက္ခ ဝဋ်တွင်း ဤညွတ်ကွင်းမှ လွတ်ထွက်ခြင်းကို အလိမ္မော်ကြကုန်သော ပညာရှိ အပေါင်း သူတော်ကောင်းတို့သည် ဝေဒနာကုန် ခေါ်သော ဝေဒနာ ဓာတ် အရပ်ရပ်တို့၌ ငြိကပ် တွယ်တာသော တဏှာ မာန ဒိဋ္ဌိစသား ကိလေသာတရားတို့ကို ခေါင်းပါးကင်းပြတ်စေကုန်ရာ၏။

ဤကား ဝေဒနာကုန်သော သက္ကာယဒိဋ္ဌိ ငြိကပ်တွယ်တာပုံ အခြင်းအရာ တို့နှင့်တကွ ၎င်း ဝေဒနာကုန်၏ အနိစ္စသဘောကို ပြဆိုအပ်သော အချက် တည်း။

၃၇၂။ အနိစ္စံ အတိတာ သညာ၊
 ပစ္စုပ္ပန္နာ အနာဂတာ၊
 အဗ္ဗယေသာ အနိစ္စာယ၊
 ဝိယတိ စ ဝယိသံတိ။

၃၇၃။ ဒုက္ခာဝ အတီတာ သညာ၊
 ပစ္စုပ္ပန္နာ အနာဂတာ။
 ပိဋိတာယ အနတ္တာဝ၊
 သကာမံ နာနုဝတ္ထကာ။

၃၇၂။ အတီတာ၊ အတိတ်ကာလ ရှေ့မဆွဲ၍ဖြစ်သော။ သညာ၊ အာရုံအထပ်ထပ် အရပ်ရပ်၌ အမှတ်ပြုတတ်သော သညက္ခန္ဓာသည်လည်း။ အနိစ္စာ၊ အမြဲမရှိ။ ပစ္စုပ္ပန္နာ၊ ယခုမျက်မှောက် ရောက်ဆဲဖန်ဖန် ပစ္စုပ္ပန်၌ ဖြစ်သော။ သညာ၊ သညက္ခန္ဓာသည်လည်း။ အနိစ္စာ၊ အမြဲမရှိ။ အနာဂတာ၊ မရောက်သေးရာ နောက်အခါ၌ ဖြစ်လတ္တံ့သော။ သညာ၊ သညက္ခန္ဓာသည်လည်း။ အနိစ္စာ၊ ကာလမြင့်ရှည် မတည်သုတ်သုတ် တဟုတ်ဟုတ်နှင့် ကြွေပြုတ်ပြုတ်စဲ၍ အမြဲမရှိသော။ သောသညာ၊ ဤ သညာတရားသည်လည်း။ အနိစ္စာယ၊ မမြဲခြင်းကြောင့်။ အဗ္ဗယံ၊ ကြွေချုပ် အဆက်ဆက် ပျက်လည်း ပျက်ခဲ့လှလေပြီ။ ဝယတိစ၊ သညာအစု မမြဲမှုကြောင့် ယခုလည်းချုပ်ဆဲ၊ ဝယိဿတိ၊ နိဗ္ဗာန်ထုတ်ချောက် မရောက်သေးရာ နောက်အခါလည်း ဖြစ်လာပေါ်လာ လျင်စွာသုပ်သုပ် ကြွေချုပ်အဆက်ဆက် ပျက်ရခြေဦးလတ္တံ့။ ။

၃၇၃။ အတီတာ၊ အတိတ်ကာလ ရှေ့မဆွဲ၍ဖြစ်သော။ သညာ၊ အာရုံအထပ်ထပ် အရပ်ရပ်၌ အမှတ်ပြုတတ်သော သညက္ခန္ဓာသည်လည်း ကောင်း။ ပစ္စုပ္ပန္နာ၊ ခုခါမျက်မှောက် ရောက်ဆဲဖန်ဖန် ပစ္စုပ္ပန်၌ ဖြစ်သော။ သညာ၊ သည်လည်းကောင်း။ အနာဂတာ၊ မရောက်သေးရာ နောက်အခါ၌ ဖြစ်လတ္တံ့သော။ သညာ၊ သညက္ခန္ဓာသည် လည်းကောင်း။ ပိဋိတာယ။ ခဏိကဟု မရဏတသီး ဘင်မီးဆက်စပ် နှိပ်စက် အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဒုက္ခာဝ၊ ဆင်းရဲသော သဘောရှိသည် သာလျှင်တည်း။ သကာမံ၊ မိမိအလိုသို့။ နာနုဝတ္ထကာ အစဉ်တစိုက် လိုက်၍ မဖြစ်တတ်သော။ အနတ္တာဝ၊ သူ့ ကိုယ်ငါ့ကိုယ် ဘယ်သူ့ ကိုယ်မှ မဆိုအပ်သော အနတ္တတရားသာလျှင်တည်း။ ။

အနိစ္စာအတီတာသညာ အစရှိသော နှစ်ခုကုန်သော ဤဂါထာတို့ သည်ကား- အတိတ် အနာဂတ် ပစ္စုပ္ပန် သုံးတန်သော ကာလတို့၌ ဖြစ်ကုန်သော သညက္ခန္ဓာတို့၌ လက္ခဏာရေး သုံးပါးတင်၍ ၎င်း

သညက္ခန္ဓာတို့၌ ငါငါဟူ၍ စွဲလမ်းယူဘိ ကပ်ငြိ တွယ်တာတတ်သော သက္ကာယဒိဋ္ဌိဆိုးကို ချိုးဖဲ့ ပျက်ဆီးရန် ပြဆိုအပ်ကုန်သော ဘာဝနာ ဂါထာ တို့ပေတည်း။

၃၇၄။ သင်္ခါရာ အတိတာ အနိစ္စာ၊
ပစ္စုပ္ပန္နာ အနာဂတာ။
အဗ္ဗယိံသု ဝယန္တိ စ၊
ဝယိဿန္တိ အနိစ္စံတော။

၃၇၅။ သင်္ခါရာ အတိတာ ဒုက္ခာ၊
ပစ္စုပ္ပန္နာ အနာဂတာ။
ပိဋ္ဌိတတ္တာ အနတ္တာဝ၊
သကာမံ နာနုဂတ္ထကာ။

၃၇၄။ အတိတာ၊ အတိတ်ကာလ ရှေ့မဆွဲ၌ဖြစ်ကုန်သော။ သင်္ခါရာ၊ လောဘဒေါသစသော သင်္ခါရက္ခန္ဓာ တရားတို့သည်လည်း။ အနိစ္စာ၊ အမြဲမရှိကုန်။ ပစ္စုပ္ပန္နာ၊ ခုခါမျက်မှောက် ရောက်ဆဲဖန်ဖန် ပစ္စုပ္ပန်၌ ဖြစ်ကုန်သော။ သင်္ခါရာ၊ လောဘဒေါသစသော သင်္ခါရက္ခန္ဓာတရား တို့သည်လည်း။ အနိစ္စာ၊ အမြဲမရှိကုန်။ အနာဂတာ၊ မရောက်သေးရာ နောက်အခါ၌ ဖြစ်လတ္တံ့ ကုန်သော။ သင်္ခါရာ၊ လောဘဒေါသ စသော သင်္ခါရက္ခန္ဓာတို့သည်လည်း။ အနိစ္စာ၊ အမြဲမရှိကုန်။ အနိစ္စတော၊ အမြဲ မရှိကြကုန်သောကြောင့်။ အဗ္ဗယိံသု၊ ကြေချုပ် အဆက်ဆက် ပျက် လည်း ပျက်လှလေကုန်ပြီ။ ဝယန္တိစ၊ ကြေချုပ်အဆက်ဆက် ပျက်လည်း ပျက်ကုန်ဆဲ။ ဝယိဿန္တိ၊ ဖြစ်ဖြစ်သမျှ မရဏဘင် အစဉ်တစိုတ် အမြဲ သဖြင့် နောက်၌လည်း ချုပ်ကုန်ပျက်ကုန်ဦးလတ္တံ့။

၃၇၅။ အတိတာ၊ အတိတ်ကာလ ရှေ့မဆွဲ၌ဖြစ်ကုန်သော။ သင်္ခါ ရာ၊ လောဘ ဒေါသ စသော သင်္ခါရက္ခန္ဓာတရားတို့သည်လည်းကောင်း။ ပစ္စုပ္ပန္နာ၊ ခုခါမျက်မှောက် ရောက်ဆဲဖန်ဖန် ပစ္စုပ္ပန်၌ဖြစ်ကုန်သော။ သင်္ခါရာ၊ လောဘဒေါသစသော သင်္ခါရက္ခန္ဓာ တရားတို့သည်လည်း ကောင်း။ အနာဂတာ၊ မရောက်သေးရာ နောက်အခါ၌ ဖြစ်လတ္တံ့ ကုန် သော။ သင်္ခါရာ၊ လောဘ ဒေါသ စသော သင်္ခါရက္ခန္ဓာ တရားတို့သည်

လည်းကောင်း။ ပိဋိတတ္တာ၊ ခဏိကဟု မရဏတသီး ဘင်မီးဆက်စပ် နှိပ်
စက်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဒုက္ခာ၊ မပြတ်မစဲ အမြဲဆင်းရဲကုန်၏။
သကာမံ၊ မိမိ၏အလိုသို့။ နာနုဝတ္တကာ၊ အစဉ်လိုက်၍ အကြိုက်မဖြစ်
တတ်ကုန်သော။ အနတ္တာဝ၊ သင်္ခါရမှန် ခန္ဓာ၌တွင် ပါဝင်ကြသော
လောဘဒေါသ စသည်များကျယ် နာမ်ငါးဆယ်ကို သူ့ကိုယ်ငါ့ကိုယ်
မဆိုအပ်သော အနတ္တတရားတို့သည်သာလျှင်တည်း။

သင်္ခါရအတိတာနိစ္စာ အစရှိသော နှစ်ခုကုန်သော ဤဂါထာတို့
သည်ကား သင်္ခါရက္ခန္ဓာ၌ များစွာအထပ်ထပ် ပြိုကပ်တယ်တာကုန်သော
တဏှာမာန သက္ကာယဒိဋ္ဌိ တရားတို့ကို ဖယ်ရှားထုတ်နှင့် သုတ်သင်ရှင်း
လင်းနိုင်ကြစေရန် ပြဆိုအပ်ကုန်သော ဘာဝနာဂါထာတို့တည်း။

၃၇၆။ အနိစ္စံတိတ ဝိညာဏံ၊
ပစ္စုပ္ပန္နမနာဂတံ။
အဗ္ဗယိဒံ အနိစ္စေန၊
ဝယသိစ ဝယိဿတိ။

၃၇၇။ ဒုက္ခံ အတိတဝိညာဏံ၊
ပစ္စုပ္ပန္နမနာဂတံ။
ပိဋိတတ္တာ အနတ္တံ၊
သကာမံ နာနုဝတ္တကာ။

၃၇၆။ အတိတဝိညာဏံ၊ ရှေးအခါအတိတ် စိတ်ဝိညာဉ် ဟူသမျှ
သည်လည်း။ အနိစ္စံ၊ အမြဲမရှိ။ ပစ္စုပ္ပန္နံ၊ ခုခါမျက်မှောက် ရောက်ဆဲ
ဖန်ဖန် ပစ္စုပ္ပန်၌ ဖြစ်သော။ ဝိညာဏံ၊ ဝိညာဏက္ခန္ဓာ သည်လည်း။
အနိစ္စံ၊ အမြဲမရှိ။ အနာဂတံ၊ မရောက်သေးရာ နောက်အခါဖြစ်လတ္တံ့
သော။ ဝိညာဏံ၊ ဝိညာဏက္ခန္ဓာသည်လည်း။ အနိစ္စံ၊ လျှင်လျှင်သုတ်
သုတ် တဟုတ်ဟုတ်နှင့် ကြွေပြုတ် တသဲသဲချုပ်ပျောက်စဲ၍ အမြဲမရှိ။ ဣဒံ
ဝိညာဏံ၊ ဤဝိညာဏံသည်။ အနိစ္စေန၊ မမြဲခြင်းကြောင့်။ အဗ္ဗယိ၊
ကြွေချုပ် အဆက်ဆက် ပျက်လည်းပျက်ခဲ့လှလေပြီ။ ဝယတိစ၊ ဝိညာဏံ
အစု မမြဲမကြောင့် ယခုလည်း ချုပ်ဆဲပျက်ဆဲ။ ဝယိဿတိ၊ ဖြစ်ရာ
ရောက်ရာ နောက်အခါလည်း ပေါ်လာသုတ်သုတ် တဖြုတ်ဖြုတ်နှင့် ကြွေ
ချုပ်ဆက်ဆက် ပျက်ရဦးလတ္တံ့။

၃၇၇။ အတိတဝိညာဏံ၊ ရှေးအခါအတိတ် စိတ်ဝိညာဏံ ဟူသမျှ သည်လည်းကောင်း။ ပစ္စုပ္ပန်၊ ခုခါမျက်မှောက် ရောက်ဆဲဖန်ဖန် ပစ္စုပ္ပန် ချစ်သော။ ဝိညာဏံ၊ ဝိညာဏက္ခန္ဓာသည်လည်းကောင်း။ အနာဂတံ၊ မရောက်သေးရာ နောက်အခါ၌ဖြစ်လတ္တံ့ သော။ ဝိညာဏံ၊ ဝိညာဏက္ခန္ဓာ သည် လည်းကောင်း။ ပိဋိတာ၊ ပေါ်လာဥပါဒ် ဇာတိမှတ်၍ ရင့်လပ် ဌိခါဇရာတဝ ခဏိကဟု မရဏတဘိး ဘင်မီးဆက်စပ်နှိပ်ခက်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲ၏။ သကာမံ၊ မိမိအလိုသို့။ နာနုဝတ္တကံ၊ အစဉ်တစိုက်လိုက်၍ အကြိုက်မဖြစ်တတ်သော။ အနုတ္တာဝ၊ သူ့ကိုယ်ငါ့ ကိုယ် မဆိုထိုက် မဆိုအပ်သော အနုတ္တတရားသာလျှင်တည်း။

ဤဝိပဿနာအပိုင်း၌လည်း နေ့ရောညဉ့်ပါ အခါမပြတ် ရွတ်ဖတ် နှုတ်ဝယ် သရဇ္ဈာယ်တိုင်း သရဇ္ဈာယ်တိုင်း တုန်ပိုင်းတုန်ပိုင်း ပညာရှိ အပေါင်း သူတော်ကောင်းတို့အား ခန္ဓာငါးပါး ရုပ်နာမ်တရားတို့၌ အနိစ္စသည် အနုတ္တသည် အနုတ္တသည် ထင်လင်းစေခြင်းငှါ ယောဇနာ အပ်သော အနက်တွေ့ဖြစ်၍ လုံ့လကြိုးစား အားထုတ် ကျက်မှတ် ရွတ် ဖတ်နှုတ်ဝယ် သရဇ္ဈာယ်ကြလျှင် ဘဝများစွာ မကြာမြင့်မီ မိမိတို့ ကိုး ကွယ်ရာဖြစ်သော မဂ်ဖိုလ်ကို ရကြပါလတ္တံ့။ နှုတ်ဖြင့် အရအမိကျက်၍ အကြိမ်ကြိမ် အထပ်ထပ် ရွတ်ဖတ်သရဇ္ဈာယ်ခြင်းသည် စိတ်ဖြင့် နှလုံးသွင်း နိုင် ကြံစည်နိုင်ခြင်း အကျိုးရှိကြောင်း၊ စိတ်ဖြင့် အဖန်ဖန်အထပ်ထပ် နှလုံးသွင်း ကြံစည်နိုင်ခြင်းသည် သိထိုက် သိအပ်သော အနက်သဘော တို့ကို ထိုးထွင်း၍ သိရခြင်း အကျိုးရှိကြောင်း၊ သိအပ် သိထိုက်သော အနက်သဘောတို့ကို သိမြင်မှသာ ဝဋ်ဆင်းရဲမှ ထွက်ခြောက် နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်းကိုလည်း ဝိသုဒ္ဓိမဂ်၌ ဝစသံသဇ္ဈာယော ဟိ မနသဇ္ဈာ ယဿ ပစ္စယော ဟောတိ စသည်ဖြင့်မိန့်ဆိုသောကြောင့်လည်းကောင်း၊ ရာဂဒေါသ စသော ကိလေသာမျိုး ဆိုးဝါးသောင်းကြမ်း ထူပြော သော ခေတ်အတွင်း၌ ဖြစ်ကြရကုန်သည်ဖြစ်၍လည်းကောင်း၊ မုဒိန္ဒိယ မန္တပုဂ္ဂိုလ်တို့သာ များရာသောကြောင့် လည်းကောင်း ကမ္မဋ္ဌာန်းအရာ ဘာဝနာဓမ္မတို့ကို အရအမိများမှ ဖွံ့ဖွံ့ဖြိုးဖြိုး အဖိုးထိုက် အဖိုးတန်သော လောကုတ္တရာ ဓမ္မအစစ် ရသာနှစ်တို့ကို ခံစားရမည်ကိုလည်း သတိရှိကြ ကုန်ရာသတည်း။

သက္ကာယတရားစကား၊ အားကောင်းလေခြင်းတကား ဟူ၍လည်း မမှတ်အပ်၊ ဘုရားမြတ်ကြီး၏ သာသနာတော်၌ ကုသိုလ်ဟုန်တိုက်ဆိုက်

၍ ကြံကြိုက်ကြရကုန်သော ပညာရှိအပေါင်း သူတော်ကောင်းတို့မှာ အနုမတဂ္ဂ အစမရှိသော သံသရာကမ္ဘာအစဉ် မိမိတို့၏ ခန္ဓာတွင် စူးငင် နှိပ်စက်၍ ဘဝအဆက်ဆက် ပေါ်လာသော သက္ကာယဒိဋ္ဌိ အသိမဖြောင့် ကပ်မှောင်ဘိစီး သက္ကာယပြောင့်ကြီးကို ဖျက်ဆီးအမြန် နှုတ်ပယ်ရန် အရေးကြီးထက် ကြီးကျယ်သော အရေးကိစ္စ ဘယ်တခုမျှ မရှိကြပြီဟူ၍ မှတ်ရာ၏။ ထို့ကြောင့်ပင်လျှင် ကျေးဇူးတော်သခင် ဘုရားရှင်က-

သတ္တိယာဝိယဩမဋ္ဌော၊ ဒယုမာနောဝမတ္ထကေ။
 သက္ကာယဒိဋ္ဌိပဟာနာယ၊ သတောဘိက္ခူပရိဗ္ဗဇေ။

ဟူ၍ ခန္ဓသံယုဂ် ပါဠိတော်၌ ဟောတော်မူသည်။

သတ္တိယာ၊ လုံမဖြင့်။ ဩမဋ္ဌောဝိယ၊ ရင်ဝ၌ ဝင်ရောက်စူးယှ ဒုက္ခ ထူး တွေ့ရသော ယောက်ျား၏ မိမိ၌ စူးသောလုံကို နှုတ်လိုသော ဆန္ဒ လုံ့လမျိုးကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ မတ္ထကေ၊ ဥက္ခေဒ်ထက်၌။ ဒယုမာနော- ဝ၊ ငြီးငြီးပြောင်ပြောင် မီးလောင်၍လိုက်သော ယောက်ျား၏ မိမိ၏ မီးကို ငြိမ်းစေလိုသော ဆန္ဒလုံ့လမျိုးကဲ့သို့ လည်းကောင်း။ သတော၊ သတိ ကောင်း ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဘိက္ခူ၊ သံသရာကိုယ်ရေး ခံရမည်မဝေး အနန္တ ဘေး စိတ်ကြံတူး၍ တရေးရေးရှုလေ့ရှိသော သူတော်ကောင်းရဟန်း သည်။ သက္ကာယဒိဋ္ဌိ။ မပျက်မပြို အဆက်ဆက် ဤကိုယ်၌ ထိုထိုဘဝ ထိုထိုကာလသို့ လိုက်ပါ၍နေသော ငါတခုရှိသည်ဟူ၍ ရှုလေ့ထင်လေ့ မြင်လေ့ရှိသော သက္ကာယမျိုး ဒိဋ္ဌိဆိုးကို။ ပဟာနာယ၊ ပယ်ခြင်းငှာ။ ပရိဗ္ဗဇေ၊ အားထုတ်ရာ၏။

၃၇၈။ ဝိဝိဓံ ကမ္မဇံ ရူပံ၊
 ပသာဒါဒိတိကာလိကံ။
 အနိစ္စံစေဝ ဒုက္ခံ စ၊
 အနတ္တံဝ အသာရကံ။

၃၇၉။ ဣဒဗ္ဗကမ္မဇံရူပံ၊
 ပသာဒါဒိတိကာလိကံ။
 နာမေရူပံ အနာဟံ စ၊
 သင်္ခတံဝ အသာမိကံ။

၃၇၈။ ဝိဝိဓံ၊ အထူးထူး အပြားပြားသော။ ပသာဒါဒိ၊ စက္ခု
 သောတ ဃာန ဇိဉ္ဇါ ဤလေးဖြာနှင့် ကြွင်းရာကာယ ပသာဒသမုတ်
 အကြည်ရုပ်အစရှိသော။ တိကာလိကံ၊ အတိတ်အနာဂတ် ပစ္စုပ္ပန် သုံး
 တန်သောကာလ၌ဖြစ်သော။ ကမ္မဇိရူပံ၊ အသက်ဝိညာဉ် အရှင်မဟုတ်
 ကံကြောင့်ဖြစ်သော ရုပ်သည်လည်း။ အနိစ္စံမေဝ၊ မီးဝယ်ကျရောက်
 ဆီးနှင်းပေါက်သို့ တဖြောက်ဖြောက် တဖဲ့ဖဲ့ ကုန်ပျောက်စဲ၍ အမြဲ
 လည်းမရှိ။ ဒုက္ခံ ဝ၊ ဖြစ်ဖြစ်သမျှ မရုဏဘင် အစဉ်ယှဉ်တွဲ ဝင်ညှဉ်းဆဲ၍
 ဆင်းရဲလည်းဆင်းရဲရ၏။ အသာရကံ၊ မှန်ရိပ်အလား တံလျှပ်များကဲ့သို့
 အသားမရှိသော။ အနတ္တံ ဝ၊ သူ့ကိုယ်ငါ့ကိုယ် မဆိုထိုက် မဆိုအပ်
 သော အနတ္တတရားသည်သာလျှင်တည်း။

၃၇၉။ ပသာဒါဒိ၊စက္ခုပသာဒစသည်သမုတ်အကြည်ရုပ်အစရှိသော။
 တိကာလိကံ၊ အတိတ် အနာဂတ် ပစ္စုပ္ပန် သုံးတန်သောကာလ၌ဖြစ်
 သော။ ဣဒဉ္စကမ္မဇိရူပံ၊ ဤကမ္မဇရုပ်ဟူသမျှသည်လည်း။ နမေရူပံ၊ ဖြစ်
 လာပေါ်လာ မြန်စွာကိုယ်ငယ် မကွယ်မပျောက် ဘယ်မရောက်အောင်
 မစောင့်ရှောက်နိုင်မဆိုင်ဘယ်ခါ မပိုင်ပါ၍ ငါ၏ရုပ်လည်းမဟုတ်။ အနာ
 ဟံစ၊ ငါလည်းမဟုတ်။ အသာမိကံ၊ ပိုင်သူသခင် အရှင်မရှိသော။
 သင်္ခတံ ဝ၊ ကံသင်္ခါရစသော ပစ္စည်းအပေါင်း အကြောင်းတရားတို့သည်
 ပြုပြင်စီရင်အပ်သော အကြောင်းတရားသာလျှင်တည်း။

၃၈၀။ ဝိဝိဓံစိတ္တဇိရူပံ၊
 ဝိညတျာတိကာလိကံ။
 အနိစ္စံစေဝဒုက္ခံစ၊
 အနတ္တံ အသာရကံ။

၃၈၁။ ဣဒဉ္စစိတ္တဇိရူပံ၊
 ဝိညတျာဒိတိကာလိကံ။
 နမေရူပံ အနာဟံစ၊
 သင်္ခတံ အသာမိကံ။

၃၈၀။ ဝိညတျာဒိ၊ ဘတ္တဝါထိုထို များပုဂ္ဂိုလ်၏ အလိုအပေါင်း
 သိကြောင်းပြုလုပ် ဝိညတ်ရုပ်အစရှိသော။ တိကာလိကံ၊ အတိတ် အနာ
 ဂတ် ပစ္စုပ္ပန် သုံးတန်သောကာလ၌ဖြစ်သော။ ဝိဝိဓံ၊ အထူးထူးအပြား
 (တတိယအကြိမ်) ၃၃

ပြားသော။ စိတ္တဇံရူပံ၊ စိတ္တဇဘုတ် ရုပ်ဟူသမျှသည်လည်း၊ အနိစ္စံစေဝ၊ မီးပုံအဝ ယမ်းပွန်ကျသို့ ကာလအရှည် တည်ခွင့်မရ ဥပါဒ်မှနောက် တောက်လျှောက်တသွန်ထဲ ချုပ်ပျောက်စေ၍ အမြဲလည်းမရှိ၊ ဒုက္ခံ စ၊ ပေါ်လာခဏ မကြာရင် မဂုဏဘင် အစဉ်ဘက်ထဲ ဖျက်ညှဉ်းထဲ၍ ဆင်း ရဲလည်း ဆင်းရဲရ၏။ အသာရကံ၊ အသာဟူက မြို့မျှကေန် မရှိမှန် သော၊ အနတ္တံ၊ စိတ္တဇထိုထို ဤရုပ်ကိုလည်း သူ့ကိုယ်ငါ့ကိုယ် ဘယ် သူ့ကိုယ်ဟု မဆိုထိုက် မဆိုအပ်သော အနတ္တတရားသာလျှင်တည်း။

၃၀၁။ ဝိညတျာဒိ၊ ဝိညတ်ရုပ်အစရှိသော။ တိကာလိကံ၊ အတိတ် အနာဂတ် ပစ္စုပ္ပန် သုံးတန်သောကာလ၌ဖြစ်သော။ ဣဒ္ဓဉ္စစိတ္တဇံရူပံ၊ ဤစိတ္တဇဘုတ် ရုပ်ဟူသမျှသည်လည်း၊ နမေရူပံ၊ ငါ၏ရုပ်လည်းမဟုတ်။ အနာဟံစ၊ ငါလည်းမဟုတ်။ အသာမိကံ၊ သခင်မရှိသော။ အသင်္ခ- တံ၊ နာမ်အာဂန္တု ဧည့်သည်ဝဟိတ် စိတ်အရပ်ရပ်ပြုပြင် စီရင်အပ် သော သင်္ခတတရားသာလျှင်တည်း။

ဤကား စိတ်ကြောင့်ဖြစ်သော စိတ္တဇရူပက္ခန္ဓာ၌ သက္ကာယဒိဋ္ဌိ ငြိတုယ် ပုံ အခြင်းအရာနှင့်တကွ ၎င်းစိတ္တဇရူပက္ခန္ဓာ၏ အနိစ္စသဘောကို ပြဆို အပ်သောအချက်တည်း။

၃၀၂။ ဒုဗ္ဗိဥတုဇံရူပံ၊
 တေဇောဒယံတိကာလိကံ၊
 အနိစ္စံစေဝဒုက္ခံစ၊
 အနတ္တံအသာရကံ။

၃၀၃။ ဣဒ္ဓဉ္စတုဇံရူပံ၊
 တေဇောဒယံတိကာလိကံ။
 နမေရူပံအနာဟံစ၊
 သင်္ခတံအသာမိကံ။

၃၀၂။ ဒုဗ္ဗိဇံ၊ နှစ်ပါးအပြားရှိသော။ တိကာလိကံ၊ အတိတ် အနာဂတ် ပစ္စုပ္ပန် သုံးတန်သောကာလ၌ဖြစ်သော။ တေဇောဒယံ၊ ကလာပ်အသီးသီး လောင်သောမီးမှ ပွားစီးဖြစ်ပေါ်လာသော၊ ဥတုဇံ-

ရူပံ၊ ဥတုဇဘုတ် ရုပ်ဟူသမျှသည်လည်း။ အနိစ္စံစေဝ၊ အညှီရေအုပ်
 ဖုံးဤရုပ်တုံး၌ ထယ်လုံးရွရွ အုံလုံးကြွမျှဥတုဇဘုတ် တဖြုတ်ဖြုတ်နှင့်
 ချုပ်သေတသဲသဲ ကြေမစဲ၍ အမြဲလည်းမရှိ။ ဒုက္ခံ စ၊ ဆင်းရဲလည်း
 ဆင်းရဲ၏။ အသာရကံ၊ ပေါ်လာမစဲ ဖြစ်ဆဲမဆိတ် ရုပ်အစိတ်၌ မှန်ရိပ်
 အလား အသားမရှိသော။ အနတ္တံ၊ ဝဏ္ဏဂန္ဓ စသည်မကွာ ဥပါဒါနှင့်
 မဟာဘုတ်အသီး ရုပ်အကြီးဟု မီးနှင့်ကားလေ မြေနှင့်ရေ၌ ချစ်ဆွေ
 ချစ်သား ချစ်မယားနှင့် ဆွေပါးညတိ ငါ့မှာမရှိဟု မသိပိတ်ကာ အဝိဇ္ဇာ
 သည် စိတ်မှာဖုံးလွှမ်းဒိဋ္ဌိဖမ်း၍ စွဲလမ်းမှောက်မှား ယောင်ယမ်းညား
 လည်း ယောက်ျားမိန်းမ ဓာတ်လေးဝ၌ သတ္တဇီဝါ ဆံလွှာမြူမျှ ရှာမ
 ရသော အနတ္တတရားသာလျှင်တည်း။

၃၀၃၊ တိကာလိကံ၊ အတိတ် အနာဂတ် ပစ္စုပ္ပန် သုံးတန်သော
 ကာလ၌ဖြစ်သော။ တေဇောဒယံ၊ ကလာပ်အသီးသီး လောင်သောမီးမှ
 ပွားစီးဖြစ်ပေါ်လာသော။ ဣဒဉ္စဥတုဇရူပံ၊ ဣန္ဒြိယဗဒ္ဒ အဇ္ဈတ္တမ္ပ
 ဓာတ်ညှီဓာတ်ပုပ် ဤဥတုဇရုပ်ဟူသမျှသည်လည်း။ နမေရူပံ၊ ငါ၏ရုပ်
 လည်းမဟုတ်။ အနာဟံ စ၊ ငါလည်းမဟုတ်။ အသာမိကံ၊ ပိုင်သူသ
 ခင် အရှင်လည်းမရသော၊ သင်္ခတံ၊ သီတတဖုံ ဥဏှတခြား မီးနှစ်ပါး
 တို့ ရှေ့သွားလိမ္မာ ကံဆရာနှင့် သတ္တဝါရုပ် ဖော်ထုတ်အသွင် အကောင်
 ထင်အောင် အစဉ်မပြတ် စီရင်အပ်သော သင်္ခတ တရားသာလျှင်တည်း။

ဒုဗ္ဗိဓံဥတုဇရူပံ အစရှိသောနှစ်ခုကုန်သော ဤဂါထာတို့သည်ကား
 သီတမီးဥဏှမီးဟုဆိုအပ်သော ကလာပ်အသီးသီးသောမီးတို့မှ ပွားစီးဖြစ်
 ထွန်း ကျယ်ဝန်းများပြား၍နေသော ဥတုသမုဋ္ဌာရူပကာယမြားမြောင်
 အကောင်ယောင်ရုပ်တုံးကြီး၌ လက္ခဏာရေးသုံးပါးတင်၍ ထိုအကောင်
 ပြုလုပ် ဥတုဇရုပ်၌ ငါငါဟူ၍ စွဲလမ်းယူဘိ ဒိဋ္ဌိယှက်မြှာ သက္ကာယမှ
 ခွာဖျက်မဂ်ဖိုလ် တက်စေလို၍ ပြဆိုရေးသားအပ်ကုန်သော ဘာဝနာ
 ဂါထာတို့တည်း။

၃၀၄။ ဝိဝိဓာဟာရဇံရူပံ၊
 ဥပထ ဖွံ့ဟိကာလိကံ။
 အနိစ္စံစေဝ ဒုက္ခံစ၊
 အနတ္တံ အသာရကံ။

၃၀၅။ ဣဒဗ္ဗဟာရဇရူပံ၊
 ဥပထမ္ဘိတိကာလိကံ။
 နမေရူပံအနာဟံစ၊
 သင်္ခတံဝအသာမိကံ။

၃၀၄။ ဥပထမ္ဘိ၊ ဇီဝိတိန္ဒြေ မကြေမပျက် အသက်၏ အထောက်အပံ့ဖြစ်သော။ တိကာလိကံ၊ အတိတ် အနာဂတ် ပစ္စုပ္ပန် သုံးတန်သော ကာလ၌ဖြစ်သော၊ ဝိဝိဓာဟာရဇရူပံ၊ အထူးထူးအပြားပြား များစွာသော အာဟာရဓာတ်တို့၏ ရုပ်ဟူသမျှသည်လည်း။ အနိစ္စံစေဝ၊ ဖောက်ပြန်ဖောက်လဲ ကုန်ပျောက်စေ၍ အမြဲလည်းမရှိ။ ဒုက္ခံ စ၊ ကလာပ်အသီးသီး တညီးညီးမစဲ မီးညှဉ်းဆဲ၍ ဆင်းရဲလည်းဆင်းရဲ၏။ အသာရကံ၊ အနှစ်ဟူက မြူမျှကေန် မရှိမှန်သော၊ အနတ္တံ၊ အာဟာရဇထိုထို ဤရုပ်ကိုလည်း သူ့ကိုယ်ငါ့ကိုယ် မဆိုထိုက် မဆိုအပ်သော အနတ္တတရားသာလျှင်တည်း။

၃၀၅။ ဥပထမ္ဘိ၊ ဇီဝိတိန္ဒြေ မကြေမပျက် အသက်၏အထောက်အပံ့ဖြစ်သော။ တိကာလိကံ၊ အတိတ် အနာဂတ် ပစ္စုပ္ပန် သုံးတန်သောကာလ၌ဖြစ်သော၊ အာဟာရဇံ၊ သွတ်သွင်းနေ့ည အာဟာရမှ ထကြွသုတ်သုတ် တဟုပ်ဟုပ် ပေါ်ထွက်၍နေသော။ ဣဒဗ္ဗရူပံ၊ ဤအာဟာရဇရူပံသည်လည်း။ နမေရူပံ၊ ငါ၏ရုပ်လည်းမဟုတ်။ အနာဟံ စ၊ ငါလည်းမဟုတ်။ အသာမိကံ၊ ပိုင်သူသခင် အရှင်မရှိသော။ သင်္ခတံ၊ ကဗဠိကာရ အာဟာရသမုတ် သြဇာရုပ်တို့သည် စီရင်အပ်သော သင်္ခတ တရားသာလျှင်တည်း။

ဤကား အာဟာရကြောင့်ဖြစ်သော အာဟာရရူပက္ခန္ဓာကြီး၌ ငါဟူသောအမှတ် အတ္တသညာနှင့်တကွ ထိုအာဟာရဇရူပက္ခန္ဓာ၌ စွဲလမ်းတူယ်တာသော သက္ကာယဒိဋ္ဌိ အငြိအတူယ်တို့ကို ပယ်ဖြတ်ကြရန် ပြဆိုအပ်သော အချက်တည်း။

၃၀၆။ ဣဒံကောတိနဝတ္ထုဗ္ဗံ
 ရူပံကမ္မာဒိသမ္ဘင်္ဂံ။
 အနိစ္စံစေဝဒုက္ခံစ၊
 အနတ္တံဝအသာရကံ။

၃၀၇။ ဣဒံကောတိပ္ပဝတ္တဗ္ဗံ၊
ရူပံကမ္မာဒိသမ္ဘဝံ။
နမေရူပံအနာဟံစ၊
သင်္ခတံဝအသာမိကံ။

၃၀၆။ ကမ္မာဒိသမ္ဘဝံ၊ ကံလည်းအဟိတ် စိတ်လည်းတခု ဥတုတ
ဖြာအာဟာရဓာတ် ကြောင်းလေးရပ်တို့ကြောင့် တလျှပ်လျှပ်ဖြစ်ပေါ်
၍နေသော။ ကောတိ၊ ဘယ်ဝါ ဘယ်သူဟူ၍။ နဝတ္တဗ္ဗံ၊ မဆို
အပ် မဆိုထိုက်သော။ ဣဒံရူပံ၊ မီးနှင့်လေရေ မြေအထပ်ထပ် စပ်
ဟပ်မိမှ သက္ကာယကြောင့် ဒုက္ခလွှမ်းဖုံး ဤရုပ်တုံးသည်။ အနိစ္စံ-
စေဝ၊ မီးငယ်ကျရောက် ဆီးနှင်းပေါက်သို့ တောက်လျှောက်တသဲသဲ
ကုန်ပျောက်စဲ၍ အမြဲလည်းမရှိ၊ ဒုက္ခံစ၊ ဥပါဒ်နောက်မှ ဦးတိုင်မတ်မတ်
မတန်ရပ်နိုင် မခိုင်အစဉ် ဘင်မီးအမြဲ ဝင်ညှဉ်းဆဲ၍ ဆင်းရဲလည်း ဆင်းရဲ
ရ၏။ အသာရကံ၊ ဘုရားသုံးလူ့ သဗ္ဗညုတို့ တခုရုပ်ကလာပ် ပရမတ်ကား
ဤတရားဟု လက်ဝါးအပြင် ထားတင်သေချာ ပြစေကာမူ ဘယ်လူ
ဘယ်နတ် စက္ခုဓာတ်ဖြင့် ကပ်ရပ်ရှေ့တွင် ရှုတုံချင်လည်း အမြင်ရညား
ကောင်းကင်လားသို့။ အသားလည်း မရှိသော။ အနတ္တံဝ၊ ဝဏ္ဏဂန္ဓ
စသည်ရှုပ်ထွေး ရုပ်သေးခြယ်လယ် ဘုတ်လေးသွယ်၌ ဘယ်လူဘယ်နတ်
ဘယ်သည့်ဇာတ်နှင့် ဘယ်သတ္တဝါ ဆံလွှာမြူမျှ ရှာမရသော အနတ္တ
တရား ချည်းသာလျှင်တည်း။

ဤဂါထာ၏ အနက်တွင် ကောင်းကင်အလားကဲ့သို့ဟူသော စကား
၌ ပရမတ်ဖြစ်သော ရုပ်ဟုရား နာမ်တရားကား ကောင်းကင်ကဲ့သို့
အဘာဝသဘော မဟုတ်ပေ၊ အသားရှာ၍ မရအောင် သိမ်မွေ့လှ၍
ကောင်းကင်အလားကဲ့သို့ ဆိုပေသည်။

၃၀၇။ ကမ္မာဒိသမ္ဘဝံ၊ ကံစသောအကြောင်းတရား ဤလေးပါးတို့
ကြောင့် တဖွားဖွား ဖြစ်ပေါ်လာသော။ ကောတိ၊ ဘယ်ဝါဘယ်လူ
ဘယ်သည့်သူဟူ၍။ နဝတ္တဗ္ဗံ၊ မဆိုအပ်မဆိုထိုက်သော။ ဣဒံရူပံ၊ ကံစိတ်
အများ စသောအားဖြင့် လေးပါးအပေါင်း သောင်းပြောင်းဖန်တီး
ကြောင်းသီးသီးကြောင့် မီးလည်းလေးထွေ လေးခုရေနှင့် ရေလည်း
တမျိုး မြေလေးမျိုးမို့ လေးမျိုးလေးလီ လေးခုစီကို အညီရောက

(တတိယအကြိမ်) ၃၅

သောဠသဘုတ် ဤရုပ် ဟူသမျှသည်လည်း။ နမေရူပံ၊ ငါ၏ရုပ်လည်း
 မဟုတ်၊ အနာဟံစ၊ ငါလည်းမဟုတ်။ အသမိကံ၊ ပိုင်သူသခင် အရှင်
 မရှိသော။ သင်္ခတံဝ၊ ဝဏ္ဏဂန္ဓ စသည်မကွေ မီးလေရေနှင့် မြေအမျိုး
 မျိုး ပုပ်သိုးဤကိုယ် ရုပ်ထိုထိုကို ပုဂ္ဂိုလ်သတ္တဝါ သူငါမှတ်ထင် အစဉ်
 စွဲလမ်း မမြင်စွမ်းအောင် ဖုံးလွှမ်းပိတ်ကာ အဝိဇ္ဇာစသော ပစ္စည်း
 အပေါင်း အကြောင်းတရားတို့သည် စီရင်အပ်သော သင်္ခတတရားသာ
 လျှင်တည်း။

အဝိဇ္ဇာမှောင် ပိတ်ကာလှောင်၍ မြားမြောင်သတ္တဝါ တို့သူငါမှာ
 ပြန်ခါလှန်ခါ သံသရာဟု ဖန်ခါခါစွတ် ခန္ဓာညွတ်မှ ဝဋ်နှင့်မကွာ
 မလွတ်သာ၍ ဇာတိဇရာ ဗျာဓိမရဏ စသည်ရောယှက် ကြောက်မက်
 ဖွယ်ဘေး အပါယ်ရေးကြောင့် မတေခဏ ဆွေးကြရရာ ပြေးမသာသည့်
 ကာမရူပ အရူပဟု ဘဝခိုင်မာ တိုင်များစွာ၌ တဏှာအထပ်ထပ် ခါခါ
 ပတ်လျက် မပြတ်မြဲစွာ ကမ္ဘာအရှည် တည်ထက်တည်အောင် မပြည်
 မပြုတ် သူချည်တုပ်၍ ပုဗ္ဗကာလ ချုပ်ကြေကြေသည့် အဝိဇ္ဇေယျ ရှေး
 ဘဝကံ မရှိမှန်လျက် မကြံအပ်စွ စွမ်းဗလကြောင့် ဂဗ္ဘသမတ် မိဝမ်း
 ပုပ်၌ ကမ္မဇရုပ်ရေကြည် အစတည်လျက် ဧည့်သည်အသွင် ဝိတ်ဝိညာဉ်
 တို့ ယာဉ်ငယ်တခုခု နားဝင်ခုသို့ စိတ္တဇရုပ်စု ဖြစ်စေမှုနှင့် ဥတုအသီးသီး
 လောင်သော မီးလည်း ပွားဝီးပေါ်ထွက် ညီးညီးသက်မျှ ပျက်ပျက်သမျှ
 ဆက်လက်ကြ၍ တချွေရုပ်တွေ ထကြွလေ့လျက် စာရေသာဝရ အဝဟာ
 ရက ကာယတိုင်မည် မစင်တည်ကို အရှည်ခိုင်ခန့် မယိုင်တန့်အောင်
 ထောက်ပံ့သမှု ကျေးဇူးပြုသဖြင့် တေတုတ် ရုပ်အစားစား ကြောင်း
 လေးပါးကြောင့် ပွားဝီးမြားမြောင် အားကြီးနောင်မှ အကောင်မှတ်ရာ
 သတ္တဝါဟု အင်္ဂါခြေလက် ကိုင်းအခက်နှင့် မျက်ဝိနားနွာ တွက်ပေါ်
 လာသည့် ကေသာအစ မုတ္တံအဆုံး အပုပ်တုံးကို သူ့ကိုယ်ငါ့ကိုယ်
 ဘယ်သူ့ကိုယ်ဟု ဆိုရန်အခွင့် ဉာဏ်ဖြင့်ခြင့်သော် ဘယ်မှာလျှော်လိမ့်
 ပေါ်လဒသုတ်သုတ် တဟုတ်ဟုတ်နှင့် ချုပ်ပျက်မြန်စွာ ရုပ်ခန္ဓာကို
 ငါငါယောင်ရမ်း တန်းတန်းစိတ်က စွဲလမ်းကြသည့် သက္ကဿကို ပျက်
 စေလို၍ ပြဆိုရေးသား စီရင်ထားသည့် တရားများစွာ အဝနာကို
 မေတ္တာယူကျိုး ဖြုန့်လုံးဖြင့် ဂမိုးသဖွယ် သုံးဝေရွတ်သည် ပန်းနွယ်မက
 မွေးကောင်းတည်း။

ဤကား ကံ စိတ် ဥတု အာဟာရတည်းဟူသော အကြောင်းများ စွာ ဆရာအသွယ်သွယ် လေးဦးသားလက်သည်တို့သည် ပြုပြင်စီရင်အပ်သော စတုဇရုပ်အားလုံး အပုပ်တုံးကြီး၌ တဏှာမာန ဒိဋ္ဌိတို့၏ ငြိတုယ်ခြင်းမှ ကင်းပြတ်စေခြင်းငှာ စကားပြေလင်္ကာနှင့် တကွပြုဆိုအပ်သော အချက်တည်း။

၃၀၈။ သဗ္ဗိပစ္စယကမ္မဉ္စ၊
ဥစ္စာဝစံတိ ကာလိကံ။
အနိစ္စံစေဝဒုက္ခံ၊
အနတ္တံဝအသာရကံ။

၃၀၉။ ဣဒံပစ္စယကမ္မဉ္စ၊
ဥစ္စာဝစံခယံဝယံ။
နမေကမ္မိအနာဟံစ၊
သင်္ခတံဝအသာမိကံ။

၃၀၈။ ဥစ္စာဝစံ၊ ယုတ်ယုတ်မြတ်မြတ်သော။ တိကာလိကံ၊ အတိတ်အနာဂတ် ပစ္စုပ္ပန်သုံးတန်သော ကာလ၌ဖြစ်သော။ သဗ္ဗိ၊ အလုံးစုံသော ၊ ပစ္စယကမ္မဉ္စ၊ ရုပ်နာမ်နှစ်ဝ သင်္ခါရအပေါင်းတို့၏ အကြောင်းဖြစ်သော ကုသိုလ်ကံ အကုသိုလ်ကံ ဟူသမျှသည်လည်း။ အနိစ္စံစေဝ။ ဖြစ်လာခဏပေါ်ခဏ၌ တစကြွင်းပျက်ခြင်းသို့ရောက် တောက်လျှောက်တဟုန်ထဲ ကုန်ပျက်စဲ၍ အမြဲလည်းမရှိ။ ဒုက္ခံ စ၊ မရဏဘင်ပေါ်လျှင် အမြဲဝင်ညှဉ်းဆဲ၍ ဆင်းရဲလည်း ဆင်းရဲရ၏။ အသာရကံ၊ မျက်တောင်တခပ်ခန့်မျှ ရုပ်တန်နိုင်ရာ ခိုင်မာထင်လျှား အသားမရှိသော။ အနတ္တံ၊ ကုသိုလ်အကုသိုလ် ကံထိုထို၌ သူ့ကိုယ် ငါ့ကိုယ် ဆိုရာဘယ်မျှ ရှာမရသော အနတ္တတရားသာလျှင်တည်း။

၃၀၉။ ဥစ္စာဝစံ၊ ယုတ်ယုတ်မြတ်မြတ်သော။ ခယံ၊ ကုန်ခန်းတတ်သော သဘောရှိသော။ ဝယံ၊ ပျက်တတ်သောသဘောရှိသော။ ဣဒံပစ္စယကမ္မဉ္စ၊ ရုပ်နာမ်နှစ်ဝ သင်္ခါရအပေါင်းတို့၏ အကြောင်းဖြစ်သော ဤကုသိုလ်ကံ အကုသိုလ်ကံဟူသမျှသည်လည်း။ နမေကမ္မိ၊ ငါ၏ကုသိုလ်ကံ အကုသိုလ်ကံမဟုတ်။ အနာဟံ စ၊ ငါလည်းမဟုတ်။ အသာ-

(တတိယအကြိမ်) ၃၆

မိကံ၊ ဖြစ်သမျှကံ အရှည်ခံအောင် စီမံမပျောက် စောင့်ရှောက်ထားနိုင် ပိုင်သူသခင် အရှင်မရှိသော။ သင်္ခတံဝ၊ အဝိဇ္ဇာစသော ပစ္စည်းအပေါင်း အကြောင်းကြောင်းတို့ သောင်းပြောင်းညီညာ စီရင်ခါမှ တခဏ တခဏသာ ဖြစ်ပေါ်လာသော သင်္ခတတရားသာလျှင်တည်း။

ဤကားအကြောင်းအားလျော်စွာ ဖြစ်ပေါ်လာကုန်သော ကံတရား တို့၌ ငါငါဟူ၍လည်းကောင်း ငါ့ကံငါ့ဟူ၍လည်းကောင်း ငြိတုယ် ပုံအခြင်းအရာတို့နှင့်တကွ ထိုကံတရားတို့၌ စွဲလမ်းကြကုန်သော တဏှာဒိဋ္ဌိ အငြိအတုယ်တို့ကို ပယ်ဖြတ်နိုင်ကြစေရန် ပြဆိုအပ်သော အချက်တည်း။

၃၉၀။ သဗ္ဗပစ္စယစိတ္တဉ္စ၊
ဇာတံဇာတံတိကာလိကံ။
အနိစ္စံစေဝဒုက္ခံစ၊
အနတ္တံဝအသာရကံ။

၃၉၁။ ဣဒံပစ္စယစိတ္တဉ္စ၊
ဇာတံဇာတံ ခယံဝယံ။
နမေစိတ္တံအနာဟံစ၊
သင်္ခတံဝအသာမိကံ။

၃၉၀။ ဇာတံဇာတံ၊ ဖြစ်ဖြစ်သမျှသော။ တိကာလိကံ၊ အတိတ် အနာဂတ် ပစ္စုပ္ပန် သုံးတန်သော ကာလ၌ဖြစ်သော။ သဗ္ဗံ၊ ကြွင်းမဲ့ညီညီ အလုံးစုံသော။ ပစ္စယစိတ္တဉ္စ၊ ရုပ်နာမ်နှစ်ပါး သင်္ခါရတရားတို့၏ အကြောင်းဖြစ်သော အကုသိုလ်စိတ် ကုသိုလ်စိတ်ဟူသမျှသည်လည်း။ အနိစ္စံစေဝ၊ မီးပုံအဝ ယမ်းမှုန်ကျသို့ ကာလအရှည် တည်ခွင့်မရ ဖြစ် သမျှ တဖွဲဖွဲ ချုပ်ပျောက်စေ၍ အမြဲလည်းမရှိ ဒုက္ခံ စ၊ မရဏဘင် အစဉ် ယှက်တွဲ နှိပ်စက်မြဲမို့ ဆင်းရဲလည်း ဆင်းရဲရ၏။ အသာရကံ၊ အသား မရှိသော။ အနတ္တံဝ၊ အနတ္တတရားသာလျှင်တည်း။

၃၉၁။ ဇာတံဇာတံ၊ ဖြစ်ဖြစ်သမျှသော။ ဣဒံပစ္စယစိတ္တဉ္စ၊ ရုပ်နာမ် နှစ်ပါး သင်္ခါရတရားတို့၏ အကြောင်းဖြစ်သော ဤအကုသိုလ်စိတ် ကုသိုလ်စိတ်ဟူသမျှသည်လည်း။ ခယံ၊ ကုန်နန်းတပ်သော သဘော လည်းရှိ၏။ ဝယံ၊ ဖြစ်လာပေါ်လာ မကြာအဆက်ဆက် ပျက်တတ်သော

သဘောလည်းရှိ၏။ နမေစိတ္တံ၊ အကုသိုလ်နှင့်ကုသိုလ်ရှုပ်ယှက် ဝိပါက်
 ကြိယာ ဆက်၍သာလျှင် ရရာအကြောင်း ပစ္စည်းပေါင်းကြောင့် သောင်း
 ပြောင်းများစွာ ဖြစ်ပေါ်လာလည်း မြန်စွာခဏကွယ်ပျောက်ကြသဖြင့် ငါ
 နှင့်စပ်ဆိုင် ငါပိုင်ငါ့ဟာ မရှိပါ၍ ငါ၏စိတ်လည်းမဟုတ်။ အနာဟံ စ၊
 လောဘ ဒေါသ စသည်သောင်းပြောင်း မကောင်းသောဟိတ် ကြောင်း
 နိမိတ်နှင့် စိတ်ဆိုးစိတ်ညစ် ဖြစ်စဉ်အခါ မဝင်သာသို့ ချမ်းသာစေကြောင်း
 စိတ်ကောင်းစိတ်ကြည် စသည်မယှဉ် စိတ်ကောင်းဝင်လည်း ညိုညှပ်ပင်
 ပန်း ကိုယ်ညှိုးနွမ်းသည့် စိတ်ကြမ်းစိတ်ယုတ် စိတ်ပုပ်စိတ်ညှိ မသီမရစ်
 ဤသို့ဖြစ်၍ တလစ်လစ် တရိတ်ရိတ် အသစ်မဆိတ် ပေါ်နေစိတ်တွင်
 ဘယ်စိတ်တခု ဘယ်စိတ်စုံမျှ ငါ့ဟုဖြောင့်တန်း စွဲလမ်းစရာ မရှိပါ၍
 ငါလည်းမဟုတ်ချေ။ အသာမိကံ၊ အရှင်သခင်မရှိသော။ အသင်္ခတံဝ၊
 ကံသင်္ခါရစသော ပစ္စည်းအပေါင်း အကြောင်းတရားတို့သည် ပြုပြင်စီ
 ရင်အပ်သော သင်္ခတတရားသာလျှင်တည်း။

ဤကား ကာယဝိညတ် ဝစီဝိညတ် အထပ်ထပ်အခါခါ ပေါ်လာသ
 မျှကုန်သောစိတ္တဇရုပ်တို့၏ ချုပ်ပျက်မှုတို့ကို အာရုံပြု၍ ထိုစိတ္တဇရုပ်တို့၏
 ဖြစ်ကြောင်းသမုဋ္ဌာန်ဇောအတန်တန်တို့၏ အနိစ္စသဘောတို့ကို ထင်လျှား
 စွာပြဆိုအပ်သောအချက်တည်း။

၃၉၂။ သီတဂ္ဂိစေဝဥဏှန္တိ၊
 ရူပသန္တတိကာရကော။
 အနိစ္စောစေဝဒုက္ခောစ၊
 အနတ္တာဝအသာရကော။

၃၉၃။ အယံအဂ္ဂိနိရောဓောစ၊
 ရူပသန္တတိကာရကော။
 ဧသောနမေအနာဟံစ၊
 သင်္ခတောဝအသာမိကော။

၃၉၂။ ရူပသန္တတိကာရကော၊ ဥတုဇရုပ်အစဉ်ကို စီရင်ဆက်စပ် ပြု
 ပြင်အပ်သော၊ သီတဂ္ဂိစေဝ၊ သီတမီးသည်လည်းကောင်း။ ဥဏှဂ္ဂိစေဝ၊
 ဥဏှမီးသည်လည်းကောင်း။ အနိစ္စံစေဝ၊ ဖြစ်လာပေါ်လာ မကြာ
 (တတိယအကြိမ်) ၃၇

တောက်လျှောက် ချုပ်ငြိမ်းပျောက်စေ၍ အမြဲလည်းမရှိ၊ ဥက္ကာ စ၊ မီးဟူ သမျှ သုခအရှင်း ချမ်းသာကင်း၍ ဆင်းရဲလည်း ဆင်းရဲ၏။ အသာရ- ကော၊ အနှစ်အသားမရှိသော။ အနုတ္တာဝ၊ သိဘဥက္က မီးနှင်ကို ဘယ် သူ့ကိုယ်မှ မဆိုရသော အနုတ္တတရားသာလျှင်တည်း။

၃၉၃။ ရူပသန္တတိကာရကော၊ ဥတုဇရုပ်အစဉ်ကို စီရင်ဆက်စပ် ပြု ပြင်တတ်သော။ အယံအဂ္ဂိ၊ ဤမီးသည်။ နိရောဓော စ၊ ပေါ်လာသုတ် သုတ် တဟုတ်ဟုတ်နှင့် ချုပ်ငြိမ်းတတ်သော သဘောလည်းရှိ၏။ ဧသော၊ ဤမီးသည်။ နမေအဂ္ဂိ၊ တအံထွေးထွေး တနှေးနှေးနှင့် လောင်ဆွေးစရာ မမေးပါလျက် မဘောသာ လောင်သည့်တာကြောင့် ငါ၏မီးလည်းမ ဟုတ်။ အသာမိကံ၊ ပိုင်သူသခင် အရှင်မရှိသော။ သင်္ခတံ၊ မီးကြိုက် သဘော ရေဆီနှောသည့် သြဇာတထွေး မှီရာမြေနှင့် လေမိတ်ဆွေရ သဟ ဇစသော ပစ္စည်းအပေါင်း အကြောင်းတရားတို့သည် ပြုပြင်စီရင် အပ်သော သင်္ခတတရားသာလျှင်တည်း။

ဤကားသင်္ခါရမီးတို့၏ အပြစ်အာဒိနဝနှင့်တကွ မီးအမျိုးမျိုး လွှမ်း မိုးပြုလုပ် ကြီးစိုးအုပ်သည့် မီးရုပ်မီးထယ်ကြီးကို မိမိတို့အစိုးမရသော အနုတ္တသဘောကို ပြဆိုအပ်သောအချက်တည်း။

၃၉၄။ ပရိဘုတ္တောစမာဟာရော၊
ရူပသန္တတိကာရကော။
အနိစ္စောစေဝဒုက္ခောစ၊
အနတ္တောဝအသာရကော။

၃၉၅။ ပရိဘုတ္တောယမာဟာရော၊
ရူပသန္တတိကာရကော။
နမေဟာရောအနာဟံစ၊
သင်္ခတောဝအသာမိကော။

၃၉၄။ ရူပသန္တတိကာရကော၊ အဟာရဇရုပ်အစဉ်ကို စီရင်ဆက် စပ် ပြုပြင်တတ်သော။ ပရိဘုတ္တော၊ ဤသည့်ကိုယ်တိုင်း မြို့သွင်းကျ ရောက် စားသောက်အပ်သမျှသော။ အဟာရော၊ ခဲဖွယ်ဘောဇဉ် ချို

ချဉ်ရသာ ယဉ်ဘဲခါနှင့် ဩဇာအဝဝ အာဟာရဟူသမျှသည်။ အနိစ္စာစေ-
ဝ၊ ကိုယ်တွင်းမကြာ ရောက်သောခါလည်း မကြာခဏပျက်စီးရသော
အနိစ္စတရားသာလျှင်တည်း။ ဒုက္ခော စ၊ မရဏဘင် ပါဝင်အသင်း ဓာတ်
မီးညှဉ်း၍ ဆင်းရဲလည်း ဆင်းရဲ၏။ အသာရကော၊ အထင်အလျား
အသားဘယ်မျှ ရှာမရသော။ အနတ္တာဝ၊ အနတ္တတရားသာလျှင်တည်း။

၃၉၅။ ရူပသန္တတိကာရကော၊ အာဟာရရုပ်အစဉ်ကို စီချင်ဆက်စပ်
ပြုပြင်တတ်သော။ ပရိဘုတ္တော၊ ဤသည့်ကိုယ်တွင်း မြို့သွင်းသောက်စား
အပ်သမျှသော။ အယံအာဟာရော၊ ခဲဖွယ်ဘောဇဉ် ချိုချဉ်ရသာ ယဉ်
တွဲခါနှင့် ဩဇာအဝဝ ဤအာဟာရဟူသမျှသည်။ နမေဟာရော၊ ခန္ဓာ
ငါးခု တရားစုကို ငါဟုဆိုစရာ မရပါ၍ ငါ၏ဥစ္စာဖြစ်သော အာဟာရ
လည်းမဟုတ်။ အနာဟံ စ၊ ငါလည်းမဟုတ်။ အသာမိကော၊ အရှင်မရှိ
သော။ သင်္ခတောဝ၊ သီတတဖုံ ဥဏှတသီး ဥတုမီးစသော အကြောင်း
တရားတို့သည် စီရင်အပ်သော သင်္ခတတရားသာလျှင်တည်း။

ဤတွင် ရူပက္ခန္ဓာ၌ ငါဟူသော အမှတ် အတ္တသညာ ပြတ်ချုပ်
သက္ကာယဇာတ်ပြုတ်၍ လောကုတ္တရာတရား အထူးသို့ ကူးတက်နိုင်ကြစေ
ရန် ယင်းရူပက္ခန္ဓာ၏ အနိစ္စစသော သဘောလက္ခဏာ အစိတ်စိတ်အမှု
မှာ အဖြာဖြာ အသွယ်သွယ် အကျယ် ပြဆိုအပ်သော စကား အရပ်ရပ်
အပြီးသတ်သတည်း။

၃၉၆။ ဣဋ္ဌာကန္တာမနာပါစ၊
ကာယိကာသုခဝေဒနာ။
အနိစ္စာစေဝဒုက္ခာစ၊
အနတ္တာဝအသာရကော။

၃၉၇။ ဣဋ္ဌာကန္တာမနာပါစ၊
ဧသာသုခါခပာဝယာ၊
နမေသုခါအနာဟံစ၊
သင်္ခတာဝအသာမိကော။

၃၉၆။ ကာယိကာ၊ ကာယဒွါရ၌ဖြစ်သော။ ဣဋ္ဌာ၊ အလိဂ္ဂိအပ်
သည်လည်းဖြစ်သော။ ကန္တာ၊ နှစ်သက်အပ်သည်လည်းဖြစ်သော။ မနာ-
(တတိယအကြိမ်) ၃၈

ပါစ၊ စိတ်နှလုံးကို ပွားစေတတ်သည်လည်းဖြစ်သော။ သုခဝေဒနာစ၊
 နူးညံ့သိမ်မွေ့ ကိုယ်အတွေ့ကြောင့် ချမ်းမြေ့သော အခြင်းအရာအားဖြင့်
 ဖြစ်ပေါ်လာသော သုခဝေဒနာသင်္ခလည်း။ အနိစ္စာဂေဝ၊ နူးညံ့
 သိမ်မွေ့ အတွေ့ဆုတ်ခွါ ဘိမ်းရုပ်ခါ၌ ချမ်းသာဟူသမျှ သုခအစုစု
 ဓာတ်နှုမာတ်ဖွဲ့ ချုပ်ပြတ်စဲ၍ အမြဲလည်းမရှိ။ ဒုက္ခာစ၊ မရုဏတင် အစဉ်
 မကွာ ဝင်ခါအမြဲ လာညှဉ်းဆဲ၍ ဆင်းရဲလည်းဆင်းရဲရ၏။ အသာရကာ၊
 အသားမရှိသော၊ အနတ္တာဝ၊ သုခဝေဒနာ ချမ်းသာအစု အာဂန္တုကို
 သူ့ကိုယ်ငါ့ကိုယ် မဆိုထိုက် မဆိုအပ်သော အနတ္တတရားချည်းသာလျှင်
 တည်း။

၃၉၇။ ဣဋ္ဌာ၊ အလိုရှိအပ်သည်လည်းဖြစ်သော။ ကန္တာ၊ နှစ်သက်
 အပ်သည်လည်းဖြစ်သော။ မနာပါစ၊ စိတ်နှလုံးကို ပွားစေတတ်သည်
 လည်းဖြစ်သော။ သောသုခါ၊ ဤသုခဝေဒနာသည်။ ဝယာ၊ ကုန်ခန်း
 တတ်သော သဘောလည်းရှိ၏။ ဝယာ၊ ဖြစ်လာပေါ်လာ မြန်စွာအဆက်
 ဆက် ပျက်တတ်သော သဘောလည်းရှိ၏။ နမေသုခါ၊ ဖြစ်လာပေါ်
 လာ မကြာတဟုတ်ဟုတ် သုတ်သုတ်မြန်စွာ ချုပ်သည်တကြောင့် ငါ၏
 သုခဝေဒနာလည်းမဟုတ်။ အနာဟံစ၊ ပူဆာသောက ဒုက္ခအများ
 စသောအားဖြင့် တပါးဝေဒနာ ဖြစ်စဉ်ခါ၌ ငါ့ဟုတ်မှတ် သုခဓာတ်
 သည် ပျက်လတ်ကိုယ်မှာ မရှိပါ၍ ငါလည်းမဟုတ်ချေ။ အသာမိကာ၊
 အရှင်မရှိသော။ သင်္ခတံဝ၊ နူးညံ့သိမ်မွေ့ အတွေ့အထိ မရှိကြုံကြိုက်
 မောဠဗ္ဗာရုံကောင်း၊ ပစ္စည်းပေါင်းတို့ သောင်းပြောင်းအပုံ ဝိုင်းအုံညီညာ
 စီရင်ခါမှ တခဏတခဏသာ ဖြစ်ပေါ်လာသော သင်္ခတတရားသာလျှင်
 တည်း။

ဤကား သုခဝေဒနာကုန္တာ၌ သက္ကာယဒိဋ္ဌိ၏ ငြိတုယ်ပုံ အခြင်းအရာ
 တို့နှင့် တကွ တိုသုခဝေဒနာကုန္တာ၏ အနိစ္စသဘောတို့ကို ပြဆိုအပ်သော
 အချက်တည်း။

၃၉၈။ ဥပပိဋ္ဌာအနိဋ္ဌာစ၊
 ကာယိကာဒုက္ခဝေဒနာ။
 အနိစ္စာစေဝဒုက္ခာစ၊
 အနတ္တာဝအသာရကာ။

၃၉၉။ ဥပပိဋ္ဌာအနိဋ္ဌာစ၊
 ဒေသာဒုက္ခဝေယာဝယာ။
 နမေဒုက္ခာအနာဟံစ၊
 သင်္ခတာဝအသာမိကာ။

၃၉၈။ ကာယိကာ၊ ကိုယ်၌ရံခါ ထိခိုက်ရာမှ ဖြစ်ပေါ်လာသော။
 ဥပပိဋ္ဌာ၊ ထိခိုက်ရာအရပ် ကိုယ်၌ကပ်၍ နှိပ်စက်တတ်သော သဘော
 ရှိသော။ အနိဋ္ဌာစ၊ အလိုမရှိအပ်သည်လည်း ဖြစ်သော။ ဒုက္ခဝေဒနာ၊
 အောင့်ကြွေနှာ မသက်သာအောင် ပူဆာလှိုက်လှဲ ကိုက်ခဲကိုယ်မှာ
 ဆိုက်ရောက်လာက ကြောက်စရာမျိုး ဓာတ်ဆိုးယုတ်မှာ ခါခါခဏ
 တွေ့ကြရသော ဒုက္ခဝေဒနာသည်လည်း။ အနိစ္စာစေဝ၊ ထိခိုက်ကိုယ်မှာ
 ဆက်တိုက်လာသည့် ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံ ဒဏ်ဟုန်ပြေခါ မနေသာသည့် ဝေဒနာ
 ဓာတ်လဲ ချုပ်ပြတ်စဲ၍ အမြဲလည်းမရှိ။ ဒုက္ခာစ၊ မီးပေါက်မီးပွား
 ဖွားဖွားကိုယ်မှာ ကျရောက်လာသို့ ပူဆာထန်ပြင်း နှိပ်စက်ခြင်းကြောင့်
 ဆင်းရဲလည်းဆင်းရဲ၏။ အသာရကာ၊ အသားမရှိသော၊ အနတ္တာဝ၊
 သူ့ကိုယ်ငါ့ကိုယ် မခေါ်ဆိုရသော အနတ္တတရားသာလျှင်တည်း။

၃၉၉။ ဥပပိဋ္ဌာ၊ ကြမ်းထမ်းစွာလှ ဖောဋ္ဌဗ္ဗမျိုး အာရုံဆိုးတို့
 လာတိုးကြုံကြိုက် ထိခိုက်ရာအရပ် ကိုယ်၌ကပ်၍ နှိပ်စက်တတ်သော
 သဘောရှိသော။ အနိဋ္ဌာစ၊ အလိုမရှိအပ်သည်လည်းဖြစ်သော။ ဒေသာ-
 ဒုက္ခာ၊ ဤဒုက္ခဝေဒနာသည်လည်း။ ဝေယံ၊ အတွေ့အရပ်ရပ် ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံ
 ကွာကဲ့တိုက် ကုန်ခန်းတတ်သော သဘောရှိ၏။ ဝယာ၊ ပေါ်လာ
 အဆက်ဆက် ပျက်တတ်သော သဘောရှိ၏။ နမေဒုက္ခာ၊ ဖြစ်လာပေါ်
 လာ မကြာတဟုတ်ဟုတ် သုတ်သုတ်မြန်စွာ ချုပ်သည်တာကြောင့် ငါ၏
 ဒုက္ခဝေဒနာမဟုတ်လည်း။ အနာဟံစ၊ ချမ်းသာမြေ သုခအများ စသော
 အားဖြင့် တပီးဝေဒနာ ဖြစ်စဉ်ခါ၌ ငါဟုထင်မှတ် ဒုက္ခဓာတ်သည်
 ပျက်လတ်ကိုယ်မှာ မရှိပါ၍ ငါလည်းမဟုတ်ချေ။ အသာမိကာ၊ အရှင်
 မရှိသော။ သင်္ခတာဝ၊ ရုန့်ရင်းကြမ်းထမ်း တေးဘျန်းအပ ဖောဋ္ဌဗ္ဗနှင့်
 အဇ္ဈတ္တမူ လေပူလေဆိုး တိုးခွေ ထိခိုက်ခြင်း စသော ပစ္စည်းအပေါင်း
 အကြောင်းညီညာ စီရင်ခါမှ တခဏ တခဏသာ ဖြစ်ပေါ်လာသော
 သင်္ခတ တရားသာလျှင်တည်း။

(တတိယအကြိမ်) ၃၉

၄၀၀။ သုခမတာယုပေက္ခာစ၊
 အပါကဋ္ဌာတိကာလိကာ
 အနိစ္စာစေဒုက္ခာစ၊
 အနတ္တာဝအသာရကာ။

၄၀၁။ မဇ္ဈတ္တိကာယုပေက္ခာစ၊
 အပါကဋ္ဌာဓယာဝယာ။
 နမေဓသာအနာဟံစ၊
 သင်္ခတာဝအသာမိကာ။

၄၀၀။ သုခမတာယ၊ မိမိအာရုံ ခံစားပုံ၌ တုန်လှုပ်ခြင်း မရှိသည် ဖြစ်၍ သိမ်မွေ့လှသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ အပါကဋ္ဌာ၊ မထင်လျှားသော။ တိကာလိကာ၊ အတိတ် အနာဂတ် ဗစ္စုပ္ပန် သုံးတန်သောကာလ၌ ဖြစ်သော။ ဥပေက္ခာစ၊ ဣဋ္ဌအနိဋ္ဌ စသည်အပုံ အာရုံခြောက်မျိုး ရောက်လာ တိုးလည်း မညှိုးမနွမ်း စိတ်ဝမ်းမမြူး စိတ်အထူးမဖြစ် လျစ်လျူမှုသာ ဖြစ်ပေါ်လာသော ဥပေက္ခာဝေဒနာသည်လည်း၊ အနိစ္စာစေဒ၊ ကာလ အရှည် အတည်မနေ ပြုတ်ကြွပြုတ်စဲ၍ အမြဲလည်းမရှိ။ ဒုက္ခာစ၊ မရဏ ဘင် အစဉ်နောက်၌ စိုက်စိုက်အမြဲ လိုက်ညှဉ်းဆဲ၍ ဆင်းရဲလည်းဆင်းရဲ ၏။ အသာရကာ၊ အသားမရှိသော။ အနတ္တာဝ၊ အနတ္တတရားသာလျှင် တည်း။

၄၀၁။ မဇ္ဈတ္တိကာ၊ သုခလည်းမဟုတ် ဒုက္ခလည်းမကျ သုခဒုက္ခ နှစ်ပါးတို့၏အကြားဝယ် အလယ်၌ဖြစ်သော။ အပါကဋ္ဌာ၊ မထင်လျှား သော။ အယံဥပေက္ခာစ၊ ဤဥပေက္ခာ ဝေဒနာ သည်လည်း။ ဓယာ၊ ကွယ်ပျောက်ကုန်ခန်းတတ်သော သဘောလည်းရှိ၏။ ဝယာ၊ ပျက်တတ် သော သဘောလည်းရှိ၏။ သော၊ ဤဥပေက္ခာဝေဒနာသည်။ နမေ- ဝေဒနာ၊ ငါ၏ ဥပေက္ခာဝေဒနာမဟုတ်။ အနာဟံစ၊ ချမ်းသာမြေ သုခဖြစ်ဆဲ ဆင်းရဲရောက်ခါ ဥပေက္ခာဓာတ် လာမကပ်၍ ပြတ်လွတ် ကိုယ်မှာ မရှိပါသဖြင့် ငါလည်းမဟုတ်ချေ။ အသာမိကာ၊ သခင်မရှိ သော။ သင်္ခတာဝ၊ ယေဘုယျမျိုး ဖြစ်ကြရိုးမှာ အဘိုးမထိုက် အမှုက် တုံးတင်း မြက်ထင်းသစ်ပင် ကောင်းကင်မိုးမြေ စသော အပါကဋ္ဌ အာရုံအပေါင်း အကြောင်းတရားတို့သည် စီရင်အပ်သော သင်္ခတတရား သာလျှင်တည်း။

၎င်း ဒုတိယဂါထာ၏ အနက်တွင် ကောင်းကင်မိုးမြေ ဟူသော စကား၌ ကောင်းကင်ကား စက္ခုဝိညေယျ အာရုံမဟုတ်၍ စက္ခုဒွါရ၌ ဥပေက္ခာဖြစ်ရာ ဥပစာအားဖြင့် ကောင်းကင်၌တည်သော ဥပေက္ခာ၏ အာရုံမျိုးဖြစ်သော တိမ်သာမညကို မှတ်ရာ၏။

၄၀၂။ ဣဋ္ဌိကန္တံ မနာပံစ၊
သောမနဿံမနောသိတံ။
အနိစ္စံစေဝဒုက္ခံစ၊
အနတ္တံဝအသာရကံ။

၄၀၃။ ဣဒိကန္တံ မနာပိဋ္ဌိ၊
သောမနဿံခယံဝယံ။
နမေဣဒိအနာဟံစ၊
သင်္ခတံဝအသာမိကံ။

၄၀၂။ မနောသိတံ၊ သမ္ပယုတ္တဓမ္မ သဟဇဟိတ် စိတ်အဆူဆူ အပူ အခွေ့ ချမ်းမြေ့စေတတ်သော သဘောရှိသော။ ဣဋ္ဌိ၊ အလိဂ္ဂိအပ် သည်လည်းဖြစ်သော။ ကန္တံ၊ နှစ်သက်အပ်သည်လည်းဖြစ်သော။ မနာပံ၊ နှလုံးကိုပွားစေတတ်သော။ သောမနဿံ၊ မအိုက်မဆူ အပူမလွှမ်း သူ့ အစွမ်းကြောင့် ရှင်လမ်းသာယာဖြစ်ပေါ်လာသော သောမနဿဝေဒနာ သည်လည်း။ အနိစ္စံစေဝ၊ အမြဲလည်းမရှိ။ ဒုက္ခံစ၊ မရဏဘင် အစဉ်မကွာ ဝင်ခါအမြဲ လာညှဉ်းဆဲ၍ ဆင်းရဲလည်းဆင်းရဲရ၏။ အသာရကံ၊ အနှစ် အသား မရှိသော။ အနတ္တံ၊ သူ့ ကိုယ်ငါ့ကိုယ် မဆိုထိုက် မဆိုအပ်သော အနတ္တတရားတည်း။

၄၀၃။ မနောသိတံ၊ သမ္ပယုတ္တဓမ္မ သဟဇဟိတ် စိတ်အဆူဆူ အပူ မခွေ့ ချမ်းမြေ့စေတတ်သော သဘောရှိသော။ ကန္တံ၊ နှစ်သက်အပ် သည်လည်းဖြစ်သော။ မနာပံ၊ နှလုံးကိုပွားစေတတ်သည်လည်းဖြစ်သော။ ဣဋ္ဌိ၊ အလိဂ္ဂိအပ်သည်လည်းဖြစ်သော။ ဣဒိသောမနဿံ၊ မှီရာစိတ်၌ မအိုက် မဆူ အပူမလွှမ်း သူ့ အစွမ်းကြောင့် ရှင်လမ်းသာယာ ဖြစ်ပေါ်လာ သော ဤသောမနဿဝေဒနာသည်လည်း။ ခယံ၊ ကုန်ခန်းတတ်သော သဘောရှိ၏။ ဝယံ၊ ဖြစ်လာပေါ်လာ မြန်စွာအဆက်ဆက် ပျက်တတ်

(တတိယအကြိမ်) ၄၀

သော သဘောလည်းရှိ၏။ ဣဒံ၊ ဤသောမနဿဝေဒနာသည်။ နမေ-
 သောမနဿံ၊ ဖြစ်လာပေါ်ရောက် တောက်လျှောက်မြန်စွာ ပျောက်သည်
 တာကြောင့် ငါ၏သောမနဿ ဝေဒနာလည်းမဟုတ်။ အနာဟံ စ၊ ဆင်း
 ရဲဒုက္ခ - သောကဖြစ်စဉ် အရှင်သောမနဿ ပြတ်လတ်ကိုယ်မှာ မရှိပါ၍
 ငါလည်းမဟုတ်ချေ။ အသာမိကံ၊ အရှင်မရှိသော။ သင်္ခတံဝ၊ သုံးပါး
 ရတနာ အာရုံစသား အကြောင်းများ၌ ကြိုးကြားရန်ခါ မှန်စွာပုံသေ
 ဖြစ်ပေါ်နေကျ ယေဘုယျမှာ ရာဂရစ်တယ် ချစ်ဖွယ်တွေ့ကြုံ ရှုပါရုံ
 စသော ပစ္စည်းအပေါင်း အကြောင်းကြောင်းတို့ သောင်းပြောင်းညီညာ
 စီရင်ခါမှ တခဏ တခဏသာ ဖြစ်ပေါ်လာသော သင်္ခတတရားသာ
 တည်း။

၄၀၄။ အမနာပံအနိဋ္ဌံစ၊
 ဒေါမနဿံအနောတပံ။
 အနိစ္စံစေ ဝဒုက္ခံဝ၊
 အနတ္တံဝ အသာရကံ။

၄၀၅။ အမနာပမိဒံနိဋ္ဌံ၊
 ဒေါမနဿံခယံဝယံ။
 နမေဇုဒံအနာဟံစ၊
 သင်္ခတံဝအသာမိကံ။

၄၀၄။ မနောတပံ၊ မှီရာနိဿု သဟဇဟိတံ ငိတ်အဆူဆူ မီးအတူ
 သို့ ပူပန်စေတတ်သော သဘောရှိသော။ အမနာပံ၊ နှလုံးကို မပွား
 စေတတ်သည်လည်း ဖြစ်သော။ အနိဋ္ဌံ၊ အလို့မရှိအပ်သည်လည်း ဖြစ်
 သော။ ဒေါမနဿံ၊ မှီရာနာမ်ရုပ် ညို့ပုပ် ညစ်နွမ်း သူ့အစွမ်းကြောင့်
 မလန်းမျက်နှာ မသက်သာအောင် တက်လာရိပ်ရိပ် မြေအဆိပ်သို့ စိတ်
 မှာရှုပ်ထွေး မကြည်မြေခြင်းသဘောရှိသော ဒေါမနဿဝေဒနာသည်
 လည်း။ အနိစ္စံစေဝ၊ အမြဲလည်းမရှိ။ ဒုက္ခံစ၊ မနောဘဝင် မရှင်မပျ
 ညှိုးနွမ်းရ၏ ဒုက္ခအစစ အမှန်လည်းဖြစ်၏။ အသာရကံ၊ အနှစ်အသား
 မရှိသော။ အနတ္တံဝ၊ သူ့ကိုယ်ငါ့ကိုယ် မဆိုထိုက် မဆိုအပ်သော အနတ္တ
 တရားသာလျှင်တည်း။

၄၀၅။ အမနာပုံ၊ စိတ်နှလုံးကို မပွားစေတတ်သည်လည်းဖြစ်သော။
 အနိဋ္ဌံ စ၊ သော။ ဣဒံ၊ ဒေါမနဿသည်လည်း၊ ခယံ၊ ကုန်ခန်းကွယ်
 ပျောက်တတ်သော သဘောလည်းရှိ၏။ ဣဒံ၊ ဤဒေါမနဿဝေဒနာ
 သည်။ နမေဒေါမနဿံ၊ ငါ၏ဒေါမနဿဝေဒနာလည်းမဟုတ်။ အနာ
 ဟံစ၊ ငါလည်းမဟုတ်။ အသာမိကံ၊ အရှင်မရှိသော၊ သင်္ခတံဝ မိမိဘဝင်
 လိုအင်မကျ စိတ်မရသည့် အနိဋ္ဌအပုံ ရှုပါရုံစသော ပစ္စည်းအပေါင်း
 အကြောင်းဝင်လာ စီရင်ခါမှ တခဏ တခဏသာ ဖြစ်ပေါ်လာသော
 သင်္ခတတရားသာလျှင်တည်း။

ဤဝိပဿနာအပိုင်း၌ အစုံအစုံလာသော ဂါထာတို့တွင်ကာလသုံးပါး
 ဖြင့်မှတ်၍ ပြအပ်သော ရှေ့ရှေ့အစ ပဋ္ဌမဂါထာကို အခါခပ်သိမ်း ရှုတ်
 ဖတ်သရဇ္ဈာယ်ရန် ကောင်းပါ၏။ ကာလဖြင့် မမှတ်မူ၍ ပြအပ်သော
 နောက်နောက် ဒုတိယဂါထာကို ဖြစ်ဆဲပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သော သုခဝေဒနာ
 ဒုက္ခဝေဒနာစသော တရားတို့ကို အာရုံပြု၍ လက္ခဏာရေး တင်စေခြင်း
 ငှာ ပြဆိုအပ်သော ကမ္မဋ္ဌာန်းဂါထာ ဘာဝနာပါဠိ အနက်တို့ပေ
 တည်း။

၄၀၆။ ဝေဒနာစက္ခုသမ္ဘဿာ၊
 ဇာတာဇာတာတိကာလိကာ။
 အနိစ္စာစေဝဒုက္ခာစ၊
 အနတ္တာဝအသာရကာ။

၄၀၇။ ဇာတာယံစက္ခုသမ္ဘဿာ၊
 ဝေဒနာစယာဝယာ။
 နမေဇသာအနာဟံစ၊
 သင်္ခတာဝအသာမိကာ။

၄၀၆။ စက္ခုသမ္ဘဿာ၊ စက္ခုသမုတ် ကံလုပ်၍ဘည် ရုပ်ကြည်ပသာဒ
 မှီကုန်ကြသည့် ဖဿမည်ညား နာမ်တရားဝယ် ထိပါးနှယ်သို့ ရှေ့ဝယ်
 ကြိုက်ကြုံ ရှုပါရုံထင်းထင်း အဆင်းဓာတ်စု ရိုက်ခတ်မှုကြောင့်။ ဇာတာ
 ဇာတာ၊ ဖြစ်ဖြစ်သမျှသော။ တိကာလိကာ၊ အတိတ် အနာဂတ် ပစ္စုပ္ပန်
 သုံးတန်သောကာလ၌ဖြစ်သော၊ ဝေဒနာ၊ စက္ခုဒွါရတံခါးမ၌ ဆိုက်လာ
 (တတိယအကြိမ်) ၄၁

အပုံ ရူပါရုံအရပ်ရပ်တို့ကို ခံစားတတ်သော စက္ခုသမ္ဗုဒ္ဓိဇာဝေဒနာသည်
 လည်း။ အနိစ္စာစေဝ၊ ဖြစ်လာပေါ်လာ မကြာခဏ သွန်၍ချသို့ ကာ
 လအရှည် တည်မနေပဲ ချုပ်ကြွေစဲ၍ အမြဲလည်းမရှိ။ ဒုက္ခာ စ၊ဖြစ်လာ
 ပေါ်လာ ဝေဒနာဓမ္မာဟူသမျှ၌ မရဏဘင် အစဉ်ယှက်တုံ နှိပ်စက်မြဲ
 ဆင်းရဲလည်း ဆင်းရဲ၏၊ အသာရကာ၊ ကြည့်ရှုမှန်ပြင် အရိပ်သွင်သို့
 အထင်အလျား အသားအနှစ်မရှိသော။ အနတ္တာဝ၊ ဝေဒနာထိုထို
 တရားကိုယ်၌ ပုဂ္ဂိုလ်သတ္တဝါ သူငါဘယ်မှ ရှာမရသော အနတ္တတရား
 သာလျှင်တည်း။

၄၀၇။ စက္ခုသမ္ဗုဒ္ဓိဇာ၊ စက္ခုသမုတ် ကံလုပ်၍တည် ရုပ်ပသာဒ
 မှီကုန်ကြသည့် ဖဿမည်ညား နာမ်တရားဝယ် ထိပါးနွယ်သို့ ရှေ့ဝယ်
 ကြိုက်ကြုံ ရူပါရုံထင်းထင်း အဆင်းဓာတ်စု ရိုက်ခတ်မှုကြောင့်၊ ဇာတာ၊
 ဖြစ်လာပေါ်လာသော။ အယံဝေဒနာ၊ အဆင်းမျိုးစုံ ရူပါရုံအရပ်ရပ်ကို
 ခံစားတတ်သော ဤစက္ခုသမ္ဗုဒ္ဓိဇာဝေဒနာသည်လည်း၊ ခယာ၊ ကျ
 ရောက်မီးဝယ် ဆီးနှင်းနွယ်သို့ ကွယ်ပျောက်ကုန်ခန်းတတ်သော သဘော
 လည်းရှိ၏။ ဧသ၊ ဤစက္ခုသမ္ဗုဒ္ဓိဇာဝေဒနာသည်လည်း။ နမေဝေဒ-
 နာ၊ ရူပါရုံမှီရှာ ပီတာဘရင်း အဆင်းမှခွာ ကင်းသောအခါ၌ စိုးစဉ်း
 မရှိပါ၍ ငါ၏ဝေဒနာလည်း မဟုတ်ချေ။ အနာဟံ စ၊ ငါလည်းမဟုတ်။
 အသာမိကာ၊ ပိုင်သူသခင် အရှင်မရှိသော။ သင်္ခတာဝ၊ အတွင်းမှီရာ
 ဝေဒနာ၏ မာတာကမ္မဇ ပသာဒနှင့် အဘပီတု ရှေ့ရှုကြိုက်ကြုံ ရူပါ
 ရုံစသော ပစ္စည်းအပေါင်း အကြောင်းညီညာ စီရင်ခါမှ တခဏ တခ
 ဏံသာ ဖြစ်ပေါ်လာသော သင်္ခတတရားသာတည်း။

၄၀၈။ ဝေဒနာသောတသမ္ဗုဒ္ဓိဇာ၊
 ဇာတာဇာတာကိကာလိကာ။
 အနိစ္စာစေဝဒုက္ခာစ၊
 အနတ္တာဝအသာရကာ။

၄၀၉။ ဇာတာယံသောသမ္ဗုဒ္ဓိဇာ၊
 ဝေဒနာစခယာဝယာ။
 နမေဇသာအနာဟံစ၊
 သင်္ခတာဝအသာမိကာ။

၄၀၈။ သောတသမ္ဘယာ၊ သောတသမုတ် ကံလုပ်၍တည် ရုပ်ကြည်
 ပသာဒ မှီကြကုန်သည့် ဖဿာမည်ညား နာမ်တရားဝယ် ထိပါးနှယ်သို့
 ရှေ့ဝယ်ဆူညံ အသံမျိုးစုံ သဒ္ဓါရုံဓာတ်အစု ရိုက်ခတ်မှုကြောင့်။ ဇာတ-
 ဇာတာ၊ ဖြစ်ဖြစ်သမျှသော။ တိကာလိကာ၊ အတိတ် အနာဂတ် ပစ္စုပ္ပန်
 သုံးတန်သောကာလ၌ဖြစ်သော။ ဝေဒနာ၊ သောတမည်ညား နားတံ
 ခါး၌ ဆိုက်လာအပုံ သဒ္ဓါရုံဟု အသံစုံအရပ်ရပ် ခံစားတတ်သော
 သောတသမ္ဘယဇာဝေဒနာသည်လည်း။ အနိစ္စာစေဝ၊ မီးပုံအဝ ယမ်း
 မှန်ကျသို့ ကာလအရှည် တည်မနေပဲ ချုပ်ကြွစဲ၍ အမြဲလည်းမရှိ။
 ဒုက္ခာစ၊ မရဏဘင် အစဉ်ဖျက်ခွင်း နှိပ်စက်ခြင်းကြောင့် ဆင်းရဲလည်း
 ဆင်းရဲ၏။ အသာရကာ၊ အသားဘယ်မျှ ရှာမရသော။ အနတ္တာဝ၊
 အနတ္တတရားသာလျှင်တည်း။

၄၀၉။ သောတသမ္ဘယာ၊ သောတတွင်မည် ရုပ်ကြည်ဓာတ်စု
 ကံလုပ်နု၌ ရှေ့ရှုကြိုက်ကြို သဒ္ဓါရုံဓာတ်အစု ရိုက်ခတ်မှုကြောင့် ဇာတာ၊
 ဖြစ်လာပေါ်လာသော၊ အယံဝေဒနာ စ၊ သောတမည်ညား နားတံခါး
 ၌ ဆိုက်လာတပုံ သဒ္ဓါရုံဟု အသံစုံအရပ်ရပ် ခံစားတတ်သော ဤသော
 တသမ္ဘယဇာ ဝေဒနာတရားသည်လည်း။ ခယာ၊ ကုန်ခန်းတတ်သော
 သဘောရှိ၏။ ဝယာ၊ ပျက်တတ်သော သဘောလည်းရှိ၏။ သော၊ ဤ
 သောတသမ္ဘယဇာဝေဒနာသည်လည်း။ နမေဝေဒနာ၊ ခါခါဖန်ဖန်
 အာရုံခံသည့် အသံသဒ္ဓါ ပြတ်ခဏ၌ သောတမည်ညား နားတံခါးပေါက်
 ရောက်သမျှဝေဒနာ ပျောက်ခဲ့ပါ၍ ငါနှင့်စပ်ဆိုင် ငါ့ပိုင်ငံ ငါ့ဟာ မဆို
 သာ၍ ငါ၏ဝေဒနာလည်းမဟုတ်ချေ၊ အနာဟံ စ၊ ငါလည်းမဟုတ်။
 အသာမိကာ၊ အရှင်မရှိသော။ သင်္ခတာဝ၊ အတွင်းမှီရာ ဝေဒနာ၏
 မာတာကမ္မဇ ပသာဒနှင့် အဘပီတု ရှေ့ရှုကြိုက်ကြို သဒ္ဓါရုံစသော ပစ္စည်း
 အပေါင်း အကြောင်းညီညာ စီရင်ခါမှ တခဏ တခဏသာ ဖြစ်ပေါ်
 သာသော သင်္ခတတရားသာလျှင်တည်း။

၄၁၀။ ဝေဒနာသာနသမ္ဘယာ၊
 ဇာတာဇာတာတိကာလိကာ။
 အနိစ္စာစေဝဒုက္ခာစ၊
 အနတ္တာဝအသာရကာ။

၄၁၁။ ဇာတာယံဃာနုသမ္မဿာ၊
 ဝေဒနာစယာဝယာ။
 နမေသောအနာဟံစ၊
 သင်္ခကာဝအသာမိကာ။

၄၁၀။ ဃာနုသမ္မဿာ၊ ဃာနုတွင်မည် ရုပ်ကြည်ဓာတ်စု ကလာပ်
 နှင့် ရှေ့ရှုကြုံကြိုက် ဂန္ဓာရုံဓာတ်အစု ဝင်ခွေ့မှုကြောင့်။ ဇာတာဇာတာ၊
 ဖြစ်ဖြစ်သပူသော။ တိကာလိကာ၊ အတိတ် အနာဂတ် ပစ္စုပ္ပန် သုံးတန်
 သော ကာလ၌ဖြစ်သော။ ဝေဒနာ၊ ဃာနုမည်ငြား နှာတံခါး၌ ဆိုက်
 လာအပုံ ယန့်စုံဟု ဂန္ဓာရုံအရပ်ရပ်ကို ခံစားတတ်သော ဃာနုသမ္မဿ
 ဇာ ဤဝေဒနာသည်တည်း။ အနိစ္စာစေဝ၊ မရေဏဘင် ဝင်ရောက်ဖျက်
 ကြေ မကြွင်းစေပဲ ချုပ်ကြွေ့၍ အမြဲလည်းမရှိ။ ဒုက္ခာစ၊ ဆင်းရဲလည်း
 ဆင်းရဲ၏။ အသာရကာ၊ အသားသယ်မျှ ရှာမရသော။ အနတ္တာဝ၊
 အနတ္တတရားသာတည်း။

၄၁၁။ ဃာနုသမ္မဿာ၊ ဃာနုတွင်မည် ရုပ်ကြည်ဓာတ်စု ကလာပ်နှင့်
 ရှေ့ရှုကြုံကြိုက် ဂန္ဓာရုံစု ခွေ့လာမှုကြောင့်။ ဇာတာ၊ ဖြစ်ပေါ်လာ
 သော။ အယံဝေဒနာစ၊ ဃာနုပသာဒ ဒွါရမည်ငြား နှာတံခါး၌ ဆိုက်
 လာအပုံ ယန့်စုံအရပ်ရပ်ကို ခံစားတတ်သော ဃာနုသမ္မဿဇာ ဤ
 ဝေဒနာသည်လည်း။ ဝယာ၊ ကုန်ခန်းတတ်သော သဘောလည်းရှိ၏။
 ဝယာ၊ ရှိ၏။ သော၊ ဤဝေဒနာသည်။ နမေဝေဒနာ၊ ငါ၏ဝေဒနာ
 လည်း မဟုတ်။ အနာဟံစ၊ ငါလည်းမဟုတ်။ အသာမိကာ၊ အရှင်မရှိ
 သော။ သင်္ခတံဝ၊ အတွင်းမှီရာ ဝေဒနာ၏ မာတာကမ္မဇ ပသာဒနှင့်
 အဘပီတ ရှေ့ရှုကြုံကြိုက် ဂန္ဓာရုံစသော ပစ္စည်းအပေါင်း အကြောင်း
 ယှဉ်လာ စီရင်ခါမှ တခဏ တခဏသာ ဖြစ်ပေါ်လာသော သင်္ခတတရား
 သာလျှင်တည်း။

၄၁၂။ ဝေဒနာဇီဝါသမ္မဿာ၊
 ဇာတာဇာတာတိကာလိကာ။
 အနိစ္စာစေဝဒုက္ခာစ၊
 အနတ္တာဝအသာရကာ။

၄၁၃။ ဇာတာယံဇီဝါသမ္ဘိယာ၊
ဝေဒနာ စ ခယာဝယာ။
နမေသောအနာဟံစ၊
သင်္ခတာဝအသာမိကာ။

၄၁၂။ ဇီဝါသမ္ဘိယာ၊ ဇီဝါတုင်မည် ရုပ်ကြည်ခတ်စု ကလာပ်နု၌ ရှေ့ရှုကြိုက်ကြို ရသာရုံအစု ထိလာမှုကြောင့်၊ ဇာတာဇာတာ၊ ဖြစ်ဖြစ် သမျှသော။ တိကာလိကာ၊ အတိတ် အနာဂတ် ဗစ္စုပ္ပန် သုံးတန်သော ကာလ၌ဖြစ်သော။ ဝေဒနာ၊ ဇီဝါပသာဒ ဒွါရမည်ညား လျှာတံခါး၌ ဆိုက်လာအပုံ ရသာရုံအရပ်ရပ်ကို ခံစားတတ်သော ဇီဝါသမ္ဘိယာ ဝေဒနာသည်လည်း။ အနိစ္စာစေဝ၊ အမြဲလည်း မရှိ။ ဒုက္ခာစ၊ ဆင်းရဲလည်း ဆင်းရဲ၏။ အသာရကာ၊ အသားမရှိသော။ အနတ္တာဝ၊ ဝေဒနာမည်ခြား ဤတရား၌ ယောကျ်ားမိန်းမ ရှာမရသော အနတ္တတရားသာလျှင်တည်း။

၄၁၃။ ဇီဝါသမ္ဘိယာ၊ ဇီဝါတုင်မည် ရုပ်ကြည်ခတ်စု ကလာပ်နု၌ ရှေ့ရှုကြိုက်ကြို ရသာရုံအစု ထိလာမှုကြောင့်၊ ဇာတာ၊ ဖြစ်လာပေါ် လာသော။ အယံဝေဒနာပ၊ ဇီဝါပသာဒ ဒွါရမည်ခြား လျှာတံခါး၌ ဆိုက်ရောက်လာဝင် ချို့ချဉ်စပ်ငံ အဖန်အခါ၊ ခြောက်ပါးရသာ ဩဇာ အရပ်ရပ် ခံစားတတ်သော ဇီဝါသမ္ဘိယာ ဤဝေဒနာ သည်လည်း။ ခယာ၊ ကုန်ခန်းတတ်သောသဘောလည်းရှိ၏။ ဝယာ၊ ဖြစ်သမျှအဆက် ဆက် ပျက်၍လိုက်တတ်သော သဘောလည်းရှိ၏။ သော။ အဖြာဖြာ အလီလီ လျှာကုန်သော ဤဇီဝါသမ္ဘိယာ ဝေဒနာတရားသည်လည်း။ နမေဝေဒနာ၊ ခံဖွယ်ဘောဇဉ် ချို့ချဉ်ကိုယ်တွင်း မြို့၍သွင်းက ဖြစ်ရင်း လျှာမှာ မရှိပါ၍ ငါ၏ဝေဒနာလည်း မဟုတ်ချေ။ အနာဟံစ၊ ရသာ ခြောက်လီ မရောက်မီက ဤသည့်ဝေဒနာ ဤဇီဝါမှာ မရှိပါ၍ ငါလည်း မဟုတ်ချေ။ အသာမိကာ၊ အရှင်မရှိသော။ သင်္ခတာဝ၊ အတွင်းမှီရာ ဇီဝါပသာဒ ကမ္မဇနှင့် အပမ္မာတုံ ရသာရုံနှင့် ပေါင်းဆုံယှဉ်ခါ စီရင် ခါမှ တခဏ တခဏသာ ဖြစ်ပေါ်လာသောသင်္ခာတရားသာလျှင်တည်း။

၄၁၄။ ဝေဒနာကာယသမ္ဘိယာ၊
ဇာတာဇာတာတိကာလိကာ၊
အနိစ္စာစေဝဒုက္ခာစ၊
အနတ္တာဝအသာရကာ။

၄၁၅။ ဇာတာယံ ကာယသမ္ဘယာ၊
 ဝေဒနာစခယာဝယာ။
 နမေဓသာအနာဟံစ၊
 သင်္ခတာဝအသာမိကာ။

၄၁၄။ ကာယသမ္ဘယာ၊ စက္ခုသောတ ဃာနဇီဝါ ဤလေးဖြာမှ ကြွင်းရာကာယ ပသာဒမည် အကြည်စုဓာတ် ရုပ်နုဖပ်နှင့် ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံ ကြိုက်ကြုံရှေ့ရှု တွေ့ဆုံမှုကြောင့်။ ဇာတာဇာတာ၊ ဖြစ်ဖြစ်သမျှသော။ တိကာလိကာ၊ အတိတ်အနာဂတ် ပစ္စုပ္ပန် သုံးတန်သောကာလ၌ ဖြစ်သော။ ဝေဒနာ၊ ကာယပသာဒ ဒွါရမည်ငြား ကိုယ်တံခါး၌ ဆိုက်လာသရွေ့ အတွေ့မျိုးစုံ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံ အရပ်ရပ်ကို ခံစားတတ်သော ကာယသမ္ဘယဇာ ဝေဒနာသည်လည်း။ အနိစ္စာစေဝ၊ အမြဲလည်းမရှိ။ ဒုက္ခာစ၊ ဆင်းရဲလည်း ဆင်းရဲ၏။ အသာရကာ၊ အသားမရှိသော။ အနတ္တာဝ၊ အနတ္တတရားသာတည်း။

၄၁၅။ ကာယသမ္ဘယာ၊ စက္ခုသောတ ဃာနဇီဝါ ဤလေးဖြာမှ ကြွင်းရာကာယ ပသာဒမည် ရုပ်ကြည်ဓာတ်စု ကလာပ်နုမှာ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံ ကြိုက်ကြုံရှေ့ရှု တွေ့ဆုံမှုကြောင့်။ ဇာတာ၊ ဖြစ်လာပေါ်လာသော။ အယံဝေဒနာစ၊ ကာယပသာဒ ဒွါရမည်ငြား ကိုယ်တံခါး၌။ ဆိုက်လာသရွေ့ အတွေ့အငြိ အထိမျိုးစုံ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံ အရပ်ရပ်ကို ခံစားတတ်သော ကာယသမ္ဘယဇာ ဤဝေဒနာတရားသည်လည်း။ ခယာ၊ ဖြစ်ဖြစ်သမျှ တစမကြွင်း ချုပ်ခြင်းသို့ရောက် ကွယ်ပျောက်ကုန်ခန်း တတ်သော သဘောလည်း ရှိ၏။ ဝယာ၊ လျင်စွာလျင်စွာ မကြာအဆက်ဆက် ပျက်တတ်သော သဘောလည်းရှိ၏။ သော၊ ဤကာယသမ္ဘယဇာ ဝေဒနာသည်လည်း။ နမေဝေဒနာ၊ ငါ၏ဝေဒနာလည်းမဟုတ်။ အနာဟံစ၊ အနိစ္စာထွာ ဤခန္ဓာမှာ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံ မကြုံမဆိုက် မထိခိုက်ရာ မရှိပါ၍ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံ တွေ့ကြုံတိုက်ဆိုက် ထိခိုက်ရာစု ထိခိုက်မှုကြောင့် အာဂန္တုပမာ ဖြစ်ပေါ်လာ၍ ငါလည်းမဟုတ်ချေ။ အသာမိကာ၊ အရှင်မရှိသော။ သင်္ခတာဝ၊ အတွင်းကာယ ပသာဒနှင့် အပမ္ဘာတုံ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံစသော ပစ္စည်းအပေါင်း အကြောင်းကြောင်းတို့ သောင်းပြောင်းညီညာ စီရင်ခါမှ တခဏ တခဏသာ ဖြစ်ပေါ်လာသော သင်္ခတတရားသာ လျင်တည်း။

၄၁၆။ ဝေဒနာမနောသမ္ပဿာ၊
 ဇာတာဇာတာတိကာလိကာ။
 အနိစ္စာစေတဒုက္ခာစ၊
 အနတ္တာဝအသာရကာ။

၄၁၇။ ဇာတာယံမနောသမ္ပဿာ၊
 ဝေဒနာစယောဝယာ။
 နမေသောအနာဟံစ၊
 သင်္ခတာဝအသာမိကာ။

၄၁၆။ မနောသမ္ပဿာ၊ အာရမ္မဏ ပစ္စယံဂုဏ် သတ္တိဟုန်ကြောင့် အာရုံခြောက်မျိုး ရှေ့နောက်တိုးသို့ ပြီးပြီးစဉ်ခါ ယှဉ်၍သာလျှင် ဝင်လာ နိမိတ် ထင်စွာဟိတ်ကြောင့် ဖိတ်ဖိတ်ပြောင်ပြောင် အရောင်အရည် လဲလဲကြည်သော မနောဒွါရ ဘဝင်ဝ၌ ဆိုက်တိုက်ရှေ့ရှု ထိခိုက်မှု ကြောင့်။ ဇာတာဇာတာ၊ ဖြစ်ဖြစ်သမျှသော။ တိကာလိကာ၊ အတိတ် အနာဂတ် ပစ္စုပ္ပန် သုံးတန်သော ကာလ၌ဖြစ်သော။ ဝေဒနာ၊ ရူပသဒ္ဓ စသည်အပုံ အာရုံခြောက်ဖြာ ရရာမလပ် ခံစားတတ်သော မနော သမ္ပဿဇာဝေဒနာသည်လည်း။ အနိစ္စာစေတ၊ ဖြစ်ဖြစ်သမျှ ကာလအရှည် တည်မနေပဲ ချုပ်ကြွစဲ၍ အမြဲလည်းမရှိ။ ဒုက္ခာစ၊ ဆင်းရဲလည်းဆင်းရဲ ၏။ အသာရကာ။ အသားမရှိသော။ အနတ္တာ၊ ယုတ်မြတ်ဆိုးကောင်း ပြောင်းလဲခါခါ ဖြစ်ပေါ်လာသည့် ဝေဒနာအစု ဘယ်တခုမျှ အတ္တငါ့ ကိုယ် မဆိုထိုက် မဆိုအပ်သော အနတ္တတရားချည်းသာတည်း။

၄၁၇။ မနောသမ္ပဿာ၊ ရူပသဒ္ဓ စသည်အပုံ အာရုံခြောက်သွယ် ရှေ့နောက်ဆွယ်လျက် ဆူလှယ်တသောသော မနောဒွါရ ဆိုက်လာ ကြက ဖဿနံမုန် ဆွေ့ဆွေ့ခုံသို့ တုန်တုန်လှုပ်လျက် ပြောက်ဗျက် ခပ်ဆံ ထိပါးဟန်ကြောင့်။ ဇာတာ၊ ဖြစ်လာပေါ်လာသော။ အယံ ဝေဒနာစ၊ ဤဝေဒနာတရားအစုသည်လည်း။ ယော၊ ဖြစ်သမျှဥသို တဟုန်တည်း ကုန်ခန်းတတ်သောသဘောရှိ၏။ ဝယာ၊ ဖြစ်လာပေါ် လာ မကြာအဆက်ဆက် ပျက်တတ်သော သဘောလည်းရှိ၏။ သော၊ မနောသမ္ပဿဇာ ဤဝေဒနာသည်လည်း။ နမေဝေဒနာ၊ မဟုတ်။ အနာ ဟံစ၊ မဟုတ်။ အသာမိကာ၊ သော။ သင်္ခတာဝ၊ ရူပသဒ္ဓ စသည်အပုံ

အာရုံခြောက်ဖြာ ထိုက်လျှောက်ရာတို့ ဆိုက်လာဝင်လာ စီရင်ခါ၊
တခဏတခဏသာ ဖြစ်ပေါ်လာသော သင်္ခတတရားသာလျှင်တည်း။

၄၁၈။ ဇာတာဇာတာဆဖဿေဟိ၊
ဆဝေဒနာခယာဝယာ။
ဒုက္ခာနမေအနာဟံစ၊
သင်္ခတာဝအသာမိကာ။

၄၁၈။ ဆဖဿေဟိ၊ ခြောက်ဖြာဒွါရ တံခါးမမှ နေ့ညအစဉ် စီးရေ
ယဉ်သို့ ဝင်လာအပုံ အာရုံအဆက်ဆက် ရိုက်ခတ်ချက်ကို။ နာမက္ခန္ဓာ၊
နာမ် များစွာ၏ ခံရာပခုန်း လက်ရုံးမသွေ နံရေန်လွှာ ကဲ့ပမာသို့
ခြောက်ဖြာဖဿ၊ ဓမ္မအစု ထွေထွေတို့ကြောင့်၊ ဇာတာဇာတာ၊
ဖြစ်ဖြစ်သမျှကုန်သော။ ဆဝေဒနာ၊ စက္ခုသောတ စသည်များစွာ
ခြောက်ဖြာဒွါရ တံခါးမ၌ ဆိုက်လာတုံမြောက် အာရုံခြောက်ကို ထိုက်
လျှောက်ရာ ခံစားတတ်ကုန်သော ဝေဒနာခြောက်ပါး တရားစုတို့သည်။
ခယာ၊ ကုန်ခန်းတတ်သောသဘောရှိကုန်၏။ ဝယာ၊ ဖြစ်သမျှအသီးသီး
ပျက်စီးတတ်သော သဘောလည်း ရှိကြကုန်၏။ ဒုက္ခာစ၊ ဇာတိမှီခါ
ဦးဇရာက ပေါ်လာညှိုးစေ ဘင်ကြောင့်ကြေ၍ ထွေထွေရာရာ ဘယ်
ဝေဒနာမှ ချမ်းသာမဘဲ ဒုက္ခမြဲ၍ ဆင်းရဲလည်း ဆင်းရဲကုန်၏။ နမေ-
ဝေဒနာ၊ ငါ၏ဝေဒနာလည်း မဟုတ်ကုန်။ အနာဟံစ၊ ငါလည်းမဟုတ်
ကုန်။ အသာမိကာ၊ အကြောင်းအားလျော်စွာ ဖြစ်ပေါ်လာသော
ဝေဒနာညှိုး ဒုက္ခဆိုးကို မြတ်နိုးသူခ ပြုမရတည်း သုခတဖန် ပေါ်လာ
ပြန်လည်း နိယာမပုံသေ အရှေ့အကြာ တည်စေငှါလျှင် ကောင်းစွာ
ပြုပြင် မစီရင်နိုင် စိုးမပိုင်၍ ဦးကိုင်သခင် အရှင်မရှိကုန်သော။ သင်္ခတာဝ၊
မောဟပိတ်ကာ အဝိဇ္ဇာနှင့် ကံသင်္ခါရစသောပစ္စည်းအပေါင်း အကြောင်း
တရားတို့သည် ပြုပြင်စီရင်အပ်ကုန်သော သင်္ခတတရားတို့သာတည်း။

ဇာတာဇာတာဆဖဿေဟိ၊ ထပ်ပြန်ဘိ၍ ပါဠိချီခါ အစဖြာလျက်
ဂါထာတခု လာပြန်မှုကား စက္ခုမှစ မနာကျအောင် ဒွါရခြောက်ဖုံ
ခြောက်အာရုံတို့ ကြိုက်ကြုံကြရာ ဆိုက်တုံလာ၍ ဘယ်ခါမပြတ် ချာချာ
ပတ်လျက် မရပ်မတည် ရဟတ်လည်သို့ ဧည့်သည်ပမာ ဖြစ်ပေါ်လာသည့်
ဝေဒနာခြောက်ပါး ဤတရားကို ခွဲပြားမပြု တွဲထားမှုဖြင့် ပေါင်းစုသိမ်း

ရုံး အကုန်ကြိုးလျက် သုံးပါးလက္ခဏာတင်၍သာလျှင် ဝေဒနာခြောက်ခု ခံစားမှုကို ငါ့ဟုစိတ်တွင် ဒိဋ္ဌိယှဉ်လျက် အစဉ်မပျက် ထင်အချက်ကို ပညာလက်နက် စက်ဝဇီရာ ထက်မြက်စွာသော ဝိပဿနာဉာဏ်ရောင် ပြောင်ပြောင်ညီးညီး တန်ဆောင်မီးဖြင့် ဖျက်ဆီးအားသွန် ပညာဝန်တို့ အလွန်ကြိုးစား ငါပျောက်သွားအောင် တရားဟုတ်မှန် ရုပ်နှင့်နာမ်ကို ပြန်လှန်ထိုထို ရှုစေလို၍ ပြဆိုရေးသား စီရင်ထားသည့် တရားညီစွာ ဤဂါထာသည် ဘာဝနာ လက်နက် စိန်ပြောင်းတည်း။

၄၁၉။ ရူပါလဗ္ဗေသမုပ္ပန္နာ၊
ရူပသညာတိကာလိကာ။
အနိစ္စာစေဝဒုက္ခာစ၊
အနုတ္တာဝအသာရကာ။

၄၂၀။ ဧသာရူပေသမုပ္ပန္နာ၊
သညာပိစယောဝယာ။
နမေသညာအနာဟံစ၊
သင်္ခတာဝအသာမိကာ။

၄၁၉။ ရူပါလဗ္ဗေ၊ အဆင်းမျိုးစုံ အာရုံအရပ်ရပ်၌။ သမုပ္ပန္နာ၊ ဖြစ်လာပေါ်လာသော၊ တိကာလိကာ၊ အတိတ် အနာဂတ် ပစ္စုပ္ပန် သုံးတန်သောကာလ၌ဖြစ်သော။ ရူပသညာ၊ ရှေ့ရှုမျက်မှောက် ဆိုက် ရောက်တွေ့ကြုံ ရူပါရုံထင်းထင်း ဘယ်အဆင်းဟု မှတ်ခြင်းပြုသော ရူပ သညာသည်လည်း။ အနိစ္စာစေဝ၊ အမြဲလည်းမရှိ။ ဒုက္ခာစ၊ ဆင်းရဲလည်း ဆင်းရဲ၏။ အသာရကာ၊ အသားမရှိသော။ အနုတ္တာဝ၊ ရူပါရုံဟု အဆင်းစုနှင့် စက္ခုဒွါရ ဆိုင်မိကြမှ တခဏ တခဏသာ ဖြစ်ပေါ်လာ သော သညာဓမ္မ အနိစ္စကို သူ့ကိုယ်ငါ့ကိုယ် မဆိုထိုက် မဆိုအပ်သော အနုတ္တတရားသာလျှင်တည်း။

၄၂၀။ ရူပေ၊ အဆင်းမျိုးစုံ ရူပါရုံအရပ်ရပ်၌။ သမုပ္ပန္နာ၊ ဖြစ်လာ ပေါ်လာသော။ ဧသာသညာပိစ၊ အဆင်းနှင့်စပ် ဝဏ္ဏဓာတ်ကို အမှတ် အသားပြုတတ်သောဤရူပသညာတရားသည်လည်း။ ယော၊ ကွယ်ပျောက် ကုန်ခန်းတတ်သော သဘောရှိ၏။ ဝယာ၊ ပျက်တတ်သော သဘော လည်း ရှိ၏။ နမေသညာ၊ ငါ၏သညာလည်း မဟုတ်။ အနာဟံစ၊ ငါ

(တတိယအကြိမ်) ၄၂

လည်း မဟုတ်၊ အသာမိကာ၊ သခင်မရှိသော။ သင်္ခတာဝ၊ ရူပါရုံ
ဝသော ပဌည်းအပေါင်း၊ အကြောင်းကြောင်း၊ တို့ကြောင့်၊ သောင်း
ပြောင်းညီညာ ဝိရင်ခါမှ တဏှ တဏှသာ ဖြစ်ပေါ်လာသော သင်္ခတ
တရားသာလျှင်တည်း။

၄၂၁။ သဒ္ဓါလမ္ဗေသမုပ္ပန္နာ၊
သဒ္ဓသညာတိကာလိကာ။
အနိစ္စာစေဒုက္ခာစ၊
အနတ္တာဝအသာရကာ။

၄၂၂။ ဧသာသဒ္ဓေသမုပ္ပန္နာ၊
သညာပိစယောဝယာ။
နမေသညာအနာဟံစ၊
သင်္ခတာဝအသာမိကာ။

၄၂၁။ သဒ္ဓါလမ္ဗေ၊ အသိဗျိုးစုံ သဒ္ဓါခံအရ၌။ သမုပ္ပန္နာ၊ ဖြစ်
လာ ပေါ်လာသော။ တိကာလိကာ၊ အတိတ် အနာဂတ် ပဌုပ္ပန် သုံး
တန်သော ကာလ၌ဖြစ်သော။ သဒ္ဓသညာ၊ သတ္တဝါထိုထို မည်ဆိုခြင်းဟု
ဝိတ္တုနှင့် ဥတုဟု ကြားကြားမ၌ ယခုမည်ဟန် တယ်အသံဟု အမှတ်
ပြုတတ်သော သဒ္ဓသညာသည်တည်း။ အနိစ္စာစေ၊ အမြဲလည်းမရှိ။
ဒုက္ခာစ၊ ဆင်းရဲလည်းဆင်းရဲ၏။ အသာရကာ၊ အသားမရှိသော၊
အနတ္တာဝ၊ သောတပသာဒ ကမ္မဒေဝတ် အသိခပ်မှ ပေါ်လာကြသည့်
သဒ္ဓသညာ၊ အာဂန္တုက အနိစ္စကို အတ္တဝါကိုယ် မဆိုထိုက် မဆိုအပ်
သော အနတ္တတရားသာလျှင်တည်း။

၄၂၂။ သဒ္ဓေ၊ အသိဗျိုးစုံ သဒ္ဓါခံ၌။ သမုပ္ပန္နာ၊ ဖြစ်လာပေါ်
လာသော သောသညာပိဝ၊ အသိဗျိုးစုံ သဒ္ဓါရုံ အရပ်ပင်ကို
အမှတ်ပြုတတ်သော ဤသဒ္ဓသညာသည်တည်း။ ယော၊ အသိခေတ်
အသွယ်သွယ် ဖြစ်ခါငယ်၌ ကျယ်ပေ ဝက်ကန်ခန်းတတ်သော သတော
ရိ၏။ ဝယော၊ ပေါ်လာအဆက်ဆက် ပျက်ရဲလိုက်တတ်သော သတော
လည်း ရိ၏။ နမေသညာ၊ ဝါ၏သညာလည်းမဟုတ်။ အနာဟံစ၊ ဝါ
လည်းမဟုတ်။ အသာမိကာ၊ အရှင်မရှိသော။ သင်္ခတာဝ၊ သဒ္ဓါရုံ

စသော ပစ္စည်းအပေါင်း အကြောင်းကြောင်းတို့ သောင်းပြောင်းညီညာ
စီရင်ခါမှ တခဏ တခဏသာ ဖြစ်ပေါ်လာသော သင်္ခတတရားသာလျှင်
တည်း။

၄၂၃။ ဂန္ဓာလဗ္ဗေသမုပ္ပန္နာ၊
ဂန္ဓသညာတိကာလိကာ။
အနိစ္စာစေဝဒုက္ခာစ၊
အနတ္တာဝအသာရကာ။

၄၂၄။ ဧသာဂန္ဓေသမုပ္ပန္နာ၊
သညာပိစယောဝယာ။
နမေသညာအနာဟံစ၊
သင်္ခတာဝအသာမိကာ။

၄၂၃။ ဂန္ဓာလဗ္ဗေ၊ အနံ့ မျိုးစုံ အာရုံအရပ်ရပ်၌။ သမုပ္ပန္နာ၊ ဖြစ်
လာပေါ်လာသော။ တိကာလိကာ၊ အတိတ် အနာဂတ် ပစ္စုပ္ပန် သုံး
တန်သော ကာလ၌ဖြစ်သော။ ဂန္ဓသညာ၊ ဘယ်ဂန္ဓာရုံ ဘယ်ပုံမွှေးဟန်
ဘယ်သို့နံ့ဟု အမှတ်ပြုတတ်သော ဂန္ဓသညာသည်လည်း။ အနိစ္စာစေဝ၊
အမြဲလည်းမရှိ၊ ဒုက္ခာစ၊ ဆင်းရဲလည်း ဆင်းရဲ၏။ အသာရကာ၊ အသား
မရှိသော။ အနတ္တာဝ၊ ဃာနဒ္ဒါရ ရနံ့ ခ၍ ဃာနသညာ ပေါ်သာသမျှ
အနိစ္စကို အတ္တငါ့ကိုယ် မဆိုထိုက် မဆိုအပ်သော အနတ္တ တရားသာလျှင်
တည်း။

၄၂၄။ ဂန္ဓေ၊ ယနံ့ မျိုးစုံ၊ ဂန္ဓာရုံအရပ်ရပ်၌။ သမုပ္ပန္နာ၊ ဖြစ်လာ
ပေါ်လာသော။ ဧသာသညာပိစ၊ ယနံ့ မျိုးစုံ ဂန္ဓာရုံအရပ်ရပ်ကိုအမှတ်
ပြုတတ်သော ဤဂန္ဓသညာသည်လည်း၊ ခယာ၊ ကွယ်ပျောက် ကုန်ခန်း
တတ်သော သဘောရှိ၏။ ဝယာ၊ ပေါ်လာဆက်ဆက် ပျက်တတ်သော
သဘောလည်းရှိ၏။ နမေသညာ၊ ငါ၏သညာသည်လည်းမဟုတ်။ အနာ-
ဟံစ၊ ငါလည်းမဟုတ်၊ အသာမိကာ၊ အရှင်မရှိသော၊ သင်္ခတာဝ၊ ဂန္ဓာရုံ
စသော ပစ္စည်းအပေါင်း အကြောင်းကြောင်း တို့ သောင်းပြောင်း
ညီညာ စီရင်ခါမှ တခဏ တခဏသာ ဖြစ်ပေါ်လာသော သင်္ခတတရား
သာလျှင်တည်း။

၄၂၅။ ရသာလမ္ဗေသမုပ္ပန္နာ၊
 ရသာသညာတိကာလိကာ။
 အနိစ္စာစေဝဒုက္ခာစ၊
 အနတ္တာဝအသာရကာ။

၄၂၆။ ဧသာရသေသမုပ္ပန္နာ၊
 သညာပိစေယာဝယာ။
 နမေသညာအနာဟံစ၊
 သင်္ခတာဝအသာမိကာ။

၄၂၅။ ရသာလမ္ဗေ၊ အာဟာရမျိုးစုံ ရသာရုံအရပ်ရပ်၌။ သမုပ္ပန္နာ၊ ဖြစ်လာပေါ်လာသော။ တိကာလိကာ၊ အတိတ် အနာဂတ် ပစ္စုပ္ပန် သုံးတန်သော ကာလ၌ဖြစ်သော။ ရသာသညာ၊ ချိုချဉ်စပ်ငန် အဖန်အခါး ခြောက်ပါးရသာ စားသောက်ခါဝယ် ဘယ်သည့်ရသာ ဘယ်သို့လာဟု အမှတ်ပြုတတ်သော ရသာသညာသည်လည်း။ အနိစ္စာစေဝ၊ အမြဲလည်း မရှိ။ ဒုက္ခာစ၊ ဆင်းရဲလည်း ဆင်းရဲ၏။ အသာရကာ၊ အသားမရှိသော။ အနတ္တာဝ၊ ဘယ်သည့်ရသာ ဘယ်လိုလာဟု သေချာမှတ်သား သညာ များလည်း ခြောက်ပါးရသာ ဆိုက်ရောက်လာမှ။ ဇီဝုဂ္ဂါဠာန ပေါ်လာကြ လည်း။ အနိစ္စအစု အာဂန္တုမိ၊ သူ့ ကိုယ်ငါ့ကိုယ် မဆိုအပ်သော အနတ္တ တရားတည်း။

၄၂၆။ ရသေ၊ အာဟာရမျိုးစုံသောရုံအရပ်ရပ်၌။ သမုပ္ပန္နာ၊ ဖြစ် လာပေါ်လာသော။ သောသညာပိ စ၊ ရသာခြောက်ပါး အမှတ်ထား သော ဤရသာသညာ တရားသည်လည်း။ ခယာ၊ ကွယ်ပျောက်ကုန်ခန်း တတ်သောသဘောရှိ၏။ ဝယာ၊ ဖြစ်လာပေါ်လာ မကြာအဆက်ဆက် ပျက်တတ်သော သဘောလည်းရှိ၏။ နမေသညာ၊ ငါ၏သညာလည်း မဟုတ်။ အနာဟံ စ၊ မဟုတ်။ အသာမိကာ၊ သော။ သင်္ခတာဝ၊ အာဟာ ရမျိုးစုံ ရသာရုံစသော ပစ္စည်းအပေါင်းအကြောင်းကြောင်းတို့ သောင်း ပြောင်းညီညာ စီရင်ခါမှ တဏှ တဏှသာ ဖြစ်ပေါ်လာသော သင်္ခ တ တရားသာလျှင်တည်း။

၄၂၇။ ဖဿာလဓမ္မသမုပ္ပန္နာ၊
 ဖဿသညာတ်ကာလိကာ။
 အနိစ္စာစေတဒုက္ခာစ၊
 အနတ္တာဝအသာရကာ။

၄၂၈။ ဧဿဖဿေသမုပ္ပန္နာ၊
 သညာပိစဒယာဝယာ။
 နမေသညာအနာဟံစ၊
 သင်္ခတာဝအသာမိကာ။

၄၂၇။ ဖဿာလဓမ္မ၊ ကြမ်းနုသိမ်မွေ့ အတွေ့မျိုးစုံ ဖောဠဗ္ဗာရုံ အရပ်ရပ်၌၊ သမုပ္ပန္နာ၊ ဖြစ်လာပေါ်လာသမျှသော။ တိကာလိကာ၊ အတိတ် အနာဂတ် ပစ္စုပ္ပန် သုံးတန်သောကာလ၌ဖြစ်သော။ ဖဿသညာ၊ ဘယ်ဖောဠဗ္ဗာရုံ ဘယ်ပုံအတွေ့ ဘယ်ရွေ့ကြမ်းမှု ဘယ်သို့နုဟု အမှတ် ပြုတတ်သော ဖဿသညာသည်လည်း။ အနိစ္စာစေတ၊ အမြဲလည်းမရှိ။ ဒုက္ခာ စ၊ ဆင်းရဲလည်းဆင်းရဲ၏။ အသာရကာ၊ အနှစ်အသားမရှိသော။ အနတ္တာဝ၊ အနတ္တတရားတည်း။

၄၂၈။ ဖဿေ၊ အတွေ့မျိုးစုံ ဖောဠဗ္ဗာရုံအရပ်ရပ်၌။ သမုပ္ပန္နာ၊ ဖြစ်လာပေါ်လာသော။ သောသညာပိ စ၊ အတွေ့မျိုးစုံ ဖောဠဗ္ဗာရုံအရပ်ရပ်ကို အမှတ်အသားထားတတ်သော ဤဖဿသညာတရားသည်လည်း။ ဒယာ၊ မီးတောက်အလယ် ကျရောက်နှယ်သို့ ကွယ်ပျောက်ကုန်ခန်းတတ်သော သဘောရှိ၏။ ဝယာ၊ ပျက်တတ်သောသဘောလည်းရှိ၏။ နမေသညာ၊ ငါ၏သညာမဟုတ်။ အနာဟံ စ၊ ငါလည်းမဟုတ်။ အသာမိကာ၊ သခင်မရှိသော။ သင်္ခတာဝ၊ အတွေ့မျိုးစုံ ဖောဠဗ္ဗာရုံစသော ပစ္စည်းသောင်းပြောင်း အကြောင်းကြောင်းတို့ စုပေါင်းညီညာ စီရင်ခါမှ တခဏ တခဏသာ ဖြစ်ပေါ်လာသော သင်္ခတတရားသာလျှင်တည်း။

၄၂၉။ ဓမ္မာလဓမ္မသမုပ္ပန္နာ၊
 ဓမ္မသညာတ်ကာလိကာ။
 အနိစ္စာစေတဒုက္ခာစ၊
 အနတ္တာဝအသာရကာ။

၄၃၀။ ဧသာဓမ္မေသမုပ္ပန္နာ၊
 သညာပိစယာဝယာ။
 နမေသညာအနာဟံစ၊
 သင်္ခတာဝအသာမိကာ။

၄၂၉။ ဓမ္မာလမ္မေ၊ ရုပ်ကြည်ငါးခု ရုပ်နုသောဋ္ဌသံ ဆယ်ခြောက်
 ရုပ်နှင့် ပညတ်စေတသိက် စိတ်အဖျန်ဖျန် ဓမ္မာရုံအရပ်ရပ်၌။ သမုပ္ပန္နာ၊
 ဖြစ်လာပေါ်လာသော၊ တိုကာလိကာ၊ အတိတ် အနာဂတ် ပစ္စုပ္ပန်
 သုံးတန်သောကာလ၌ဖြစ်သော၊ ဓမ္မသညာ၊ လောဘဒေါသစသည်အ
 များ ခြောက်ပါးသောဟိတ် စေတသိက်နှင့် စိတ်အဖုံဖုံ ဓမ္မာရုံအစားစား
 အမှတ်ထားတတ်သော ဓမ္မသညာသည်လည်း။ အနိစ္စစေတ၊ အမြဲ
 လည်းမရှိ၊ ဒုက္ခာ စ၊ ဆင်းရဲလည်း ဆင်းရဲ၏။ အသာရကာ၊ အနှစ်
 အသားမရှိသော၊ အနတ္တာဝ၊ အနတ္တတရားသာလျှင်တည်း။

၄၃၀။ ဓမ္မေ၊ ပသာဒနှင့် ဘုရားသမုတ် ရုပ်ကားနှစ်ရပ် ပညတ်အ
 အများ သုံးပါးနာမ်ကုန် ဓမ္မာရုံခြောက်ရပ်၌။ သမုပ္ပန္နာ၊ ဖြစ်လာပေါ်
 လာသမျှသော။ သောသညာပိ စ၊ ဓမ္မာရုံအစားစား၌ အမှတ်အသား
 ထားတတ်သော ဤဓမ္မသညာသည်လည်း၊ ဓယာ၊ လျှပ်စစ်သဖွယ်
 ကွယ်ပျောက်ကုန်ခန်းတတ်သော သဘောလည်းရှိ၏။ ဝယာ၊ ဖြစ်လာ
 ပေါ်လာ မြန်စွာအဆက်ဆက် ပျက်တတ်သော သဘောလည်းရှိ၏။
 နမေသညာ၊ ငါ၏သညာလည်းမဟုတ်။ အနာဟံ စ၊ ငါလည်းမဟုတ်။
 အသာမိကာ၊ သခင်မရှိသော။ သင်္ခတာဝ၊ ဓမ္မာရုံစသော ပစ္စည်းအပေါင်း
 အကြောင်းကြောင်းတို့ သောင်းပြောင်းညီညာ စီရင်ခါမှ တခဏတခဏ
 သာဖြစ်ပေါ်လာသော သင်္ခတရားသာလျှင်တည်း။

၄၃၁။ သာလမ္မေသုသမုပ္ပန္နာ၊
 ဆသညာ စယာဝယာ။
 ဒုက္ခာနမေအနာဟံစ၊
 သင်္ခတာဝအသာမိကာ။

၄၃၁။ သာလမ္မေသု၊ ရူပသဒ္ဓစသည်အပုံ အာရုံခြောက်ပါးအစား
 စားတို့၌။ သမုပ္ပန္နာ၊ ဖြစ်လာပေါ်လာကြကုန်သော။ ဆသညာ စ၊
 အာရုံခြောက်ခု မှတ်မှုများစွာ သညာခြောက်ပါး တရားအစုတို့သည်

လည်း။ ခယာ၊ ကျရောက်မီးဝယ် ဆီးနှင်းနှယ်သို့ ကွယ်ပျောက်ကုန်
 ခန်းတတ်သော သဘောရှိကြကုန်၏။ ဝယာ၊ ပေါ်လာအသီးသီး ပျက်
 စီးတတ်သော သဘောလည်းရှိကြကုန်၏။ ဒုက္ခာစ၊ မရဏဘင် အစဉ်
 မကွေ့ ဖြက်ချွေ့မကင်း နှိပ်စက်ခြင်းကြောင့် ဆင်းရဲလည်း ဆင်းရဲကုန်၏။
 နမေသညာ၊ ငါနှင့်စပ်ဆိုင် ငါပိုင်ငါ့ဟာ ငါ၏သညာလည်း မဟုတ်ကုန်။
 အနာဟံ စ၊ ငါလည်းမဟုတ်ကုန်။ အသာမိကာ၊ ပိုင်သူသခင် အရှင်မရှိ
 ကုန်သော။ သင်္ခတာဝ၊ မှီရာဝတ္ထု ခြောက်ခုရှိသည့် သဟဇနှင့် ရူပသဒ္ဓ
 စသည်အပုံ ခြောက်အာရုံတို့ကို ပိုင်းအံ့ညီညာ စီရင်ခါမှ တခဏ တခဏ
 သာ ဖြစ်ပေါ်လာကုန်သော သင်္ခတတရားတို့သာလျှင်တည်း။

သာလမေဿသမုပ္ပန္နာ အချုပ်လာ၍ ဂါထာတခု ထားပြန်မှုကား
 စက္ခဒ္ဓါရ စသည်ခြောက်ခု ယှဉ်လာတုံမြောက် သညာခြောက်တို့
 ဖြောက်ဖြောက်ပုံသေ ပေါ်ရောက်လေလည်း ချုပ်သေအစု ပြုတ်ကြွေမှု
 ကြောင့် တခုပျက်မှာ တခုသာလျှင် သညာဤဇာတ် ဝင်လာလတ်လည်း
 အဖတ်မတင် ပမာယှဉ်က နွေတွင်ရှက်စပ် ထင်လာတတ်သည့် တံလျှပ်
 အရိပ် အလိပ်အလိပ် ရေလှိုင်းချိပ်သို့ စိတ်၌ရေထင် ရေကိုမင်သဖြင့်
 ဟိုက်မောငြိုငြင် တောသမင်တို့ အဆောတလျှင် လိုက်ပါချင်လည်း ရေ
 ပင်မဟုတ် ဝိညာဏ်ပြုတ်မျှ ဒုက္ခဇာတ်အစဉ် မပြတ်ယှဉ်လျက် တောသ
 မင်ရေငတ် ပင်ပန်းထပ်အောင် တံလျှပ်နေဟန် ရေရောင်ဖန်သို့ ခန္ဓာ
 ငါးခု တရားစုကို ငါ့ဟုစဉ်အလာ ထင်မှတ်ပါလည်း ဘယ်ငါမဟုတ်
 ပေါ်လာချုပ်သည့် ဒုက္ခဓမ္မ အနတ္တကေန၊ မသေ့မှန်ဟု ဉာဏ်၌ထင်စွာ
 မြင်၍သာလျှင် သညာဓမ္မ ရှိသမျှအားလုံး အကျဉ်းချုံးသဖြင့် သိမ်း
 ကျုံးမလတ် ပေါင်းရုံးထပ်၍ ဝိပဿနာ ပညာစက္ခု ခါခါရှုသဖြင့်
 စံတုသစ္စာ ဖြစ်ခြင်းရာကို ရှင်းစွာသဘော လင်းစေသောဟု မနောရည်သံ
 ပြည်နိဗ္ဗာန်သို့ ဝင်ရန်တံခါး စီမံထားသည့် တရားညီစွာ ဤဂါထာ
 သည် ဘာဝနာမဂ္ဂင်လမ်းကြောင်းတည်း။

၄၃၂။ သင်္ခါရက္ခန္ဓ သင်္ခါတော၊
 လောဘောစာပိတိကာလိကော။
 အနိစ္စောစေဝဒုက္ခောစ၊
 အနတ္တာဝအသာရကော။

၄၃၃။ သင်္ခါရက္ခန္ဓသင်္ခါတော၊
 အယံလောဘောခယောဝယော။
 နမေလောဘောအနာဟံစ၊
 သင်္ခါတောဝအသာမိကော။

၄၃၂။ သင်္ခါရက္ခန္ဓသင်္ခါတော၊ သင်္ခါရက္ခန္ဓာ၌ ရေတွက်အပ်သော၊ တိကာလိကော၊ အတိတ် အနာဂတ် ပစ္စုပ္ပန်သုံးတန်သော ကာလ၌ဖြစ် သော။ လောဘောစာပိ၊ ရူပသဒ္ဓစသည်များစွာ ငါးဖြာအာရုံ ကာမ ဂုဏ်အရပ်ရပ်၌ ငြိကပ်တယ်တာတတ်သော လောဘတရားသည်လည်း။ အနိစ္စောစေဝ၊ လျှပ်ရောင်ပေါ်ထွက် ကြိမ်ကြိမ်ပျက်သို့ ဆက်ခါဆက်ခါ ပေါ်လာသမျှ မကျန်ရပ် ချုပ်ပျောက်စေ၍ အမြဲလည်းမရှိ။ ဒုက္ခော စ၊ မရဏဘင် ဝင်လာအဆက်ဆက် ဖျက်ချေမကြွင်း ပျက်ကြွေခြင်းကြောင့် ဆင်းရဲလည်း ဆင်းရဲရ၏။ အသာရကော၊ မှန်ရိပ်အလား ကောင်းကင် များသို့ အသားမရှိသော။ အနတ္တာဝ၊ လောဘထိုထို တရားကိုယ်၌ သူ့ ကိုယ်ငါ့ကိုယ် ပြောဆိုစရာ ဆံလွှာမြူမျှ ရှာမရသော အနတ္တတရားသာ လျှင်တည်း။

၄၃၃။ သင်္ခါရက္ခန္ဓသင်္ခါတော၊ သင်္ခါရက္ခန္ဓာဟုဆိုအပ်သော။ အယံ- လောဘော၊ ဤလောဘတရားသည်။ ဝါ၊ အယံလောဘော၊ သမုဒယ သစ္စာ တဏှာရာဂ အဓမ္မဘီလူး မှီပူးယှဉ်တွဲ ဝင်ညှဉ်းဆဲက နှလုံးသွင်းနဲ တရားလွဲ၍ ဖြစ်မြဲဖန်ခါ သံသရာ၌ ပေါက်ရာဈေးကြောင်း နောက်နှောင်း ပါယ်ရွာ လာမည့်တာလည်း သေခါရောက်ရား ငါယောကျ်ားဟု မတ ရားသော တရားသောကို သဘောမထား တရားမနီး မိုက်မှောင်ကြီး၌ ချစ်သမီးချစ်သား ချစ်မယားတို့ အားရဝမ်းသာ အိမ်ခန်းဝါမှာ စား ကာသောက်သာ ရယ်မောကာနှင့် မျက်နှာရှင်လန်း ပြီးစတန်းဟု အောက်လမ်းအလိုက်မှား အမိုက်အားနှင့် သူတပါးရိပ်ငြိမ် သူ့ စည်းစိမ် ကို လိမ်လည်ကွေ့ကောက် လက်ရောက်ရမှု ရှေ့ရှုရှယ်ရည် ကြံစည်စိတ်မှာ အဘိဇ္ဈာဟု သညာနာမ အမည်ရသော ဤလောဘတရားသည်လည်း။ ခယော၊ မီးဝယ်ကျရောက် ဆီးနှင်းပေါက်သို့ ကုန်ပျောက်တတ်သော သဘောလည်းရှိ၏။ ဝယော၊ မရဏဘင် အစဉ်ဖျက်ဆီး ဤသည်မီးဖြင့် အသီးသီးပျက်စီးတတ်သော သဘောရှိ၏။ နမေလောဘော၊ ပေါ်လာ

အဆက်ဆက် မြန်စွာပျက်၍ မျက်တောင်တခပ်ခန့်မျှ ရပ်တန့်ရှည်ကြာ
မတည်ပါ၍ ငါ၏အဘိဇ္ဈာ ငါ၏လောဘလည်းမဟုတ်။ အနာဟံ စ၊ သဒ္ဓါ
သတိ ဟိရိသြတ္တိတရားမြတ်တို့ ကပ်ဆဲခဏ် သုဒ္ဓမောဟဇော တသော
သောနှင့် ဒေါသအလိုက် မုန်းခိုက်တမျိုး အကျိုးဝိပါက် ဆက်လက်ခါ
ခါ ကြံယာဝိညာဉ် ဘဝင်တလစ်လစ် ကျစဉ်ဖြစ်က အချစ်သဘော
လောဘကိုယ်မှာ မရှိပါ၍ ငါလည်းမဟုတ်ချေ။ အသာမိကော၊ သခင်
မရှိသော။ သင်္ခတောဝ၊ ချစ်ဖွယ်ခင်ဖွယ် မင်ဖွယ်တွေ့ကြုံ ရှုပါရုံစသော
ပစ္စည်းအပေါင်း အကြောင်းကြောင်းတို့ သောင်းပြောင်းညီညာ စီရင်
ခါမှ တခဏ တခဏသာ ဖြစ်ပေါ်လာသော သင်္ခတ တရားသာလျှင်
တည်း။

၄၃၄။ သင်္ခါရက္ခန္ဓသင်္ခါတော၊
ဒေါသောစာပိတိကာလိကော။
အနိစ္စောစေဝဒုက္ခောစ၊
အနတ္တာဝအသာရကော။

၄၃၅။ သင်္ခါရက္ခန္ဓသင်္ခါတော၊
အယံဒေါသောခယောဝယော။
နမေဒေါသောအနာဟံစ၊
သင်္ခတောဝအသာမိကော။

၄၃၄။ သင်္ခါရက္ခန္ဓသင်္ခါတော၊ သင်္ခါရက္ခန္ဓာဟု ဆိုအပ်သော။
တိကာလိကော၊ အတိတ် အနာဂတ် ပစ္စုပ္ပန်သုံးတန်သော ကာလ၌ဖြစ်
သော။ ဒေါသောစာပိ၊ ကြမ်းသောအားဖြင့် ပြစ်မှားခြင်းလက္ခဏာရှိ
သော ဒေါသတရားသည်လည်း။ အနိစ္စောစေဝ၊ ဖြစ်လာပေါ်လာ မကြာ
တောက်လျှောက် ကုန်ပျောက်ပျက်စဲ၍ အမြဲလည်းမရှိ။ ဒုက္ခော စ၊ ဖြစ်
လာပေါ်လာ ပူဆာကိုယ်ထဲ မီးဝင်စွဲသို့ ဆင်းရဲလည်း ဆင်းရဲ၏။
အသာရကော။ အနှစ်အသားမရှိသော၊ အနတ္တာဝ၊ ဒေါသမည်ညား
ဤတရား၌ ယောက်ျား မိန်းမ ရှာမရသော အနတ္တတရားသာလျှင်တည်း။

၄၃၅။ သင်္ခါရက္ခန္ဓသင်္ခါတော၊ သင်္ခါရက္ခန္ဓာဟု ဆိုအပ်သော။
အယံဒေါသော၊ မိမိသူတပါး အားလုံးအကျိုး စည်းစိမ်မျိုးကို ချိုးဖဲ့
(တတိယအကြိမ်) ၄၃

ဖျက်ဆီး အမျက်မီးဖြင့် ပျက်စီးထောင်းထောင်း မကောင်းဘယ်ခါ
 ကြောင်းခြင်းရာကြောင့် ဗျာပါဒဟော ဒေါသမည်ညား ဤတရားသည်၊
 ခယော၊ လက်ပစ်တတုက်နှင့်အခါ ဤမျှကြာလျှင် သင်္ချာတုက်ရေ ကုဋေ
 သိန်းသန်း မီးကျယ်မ်းသို့ ကုန်ခန်းတတ်သော သဘောလည်းရှိ၏၊
 ဝယော၊ ကြိမ်ကြိမ်ရွက်ပေ ပေါ်လာလျှင်သို့ ပျက်တတ်သောသဘော
 လည်းရှိ၏၊ အယံဒေါသော၊ ဤဒေါသတရားသည်။ နမေဒေါသော၊
 ငါ၏ဗျာပါဒ ငါ၏ဒေါသလည်းမဟုတ်။ အနာဟံ စ၊ သဒ္ဓါသတိ ဟိရိ
 သြတ္တပုတရားမြတ်တို့ ကပ်ဆဲခဏ သုဒ္ဓမောဟဇော တသောသောနှင့်
 လောဘချစ်ကြိုက် ဖြစ်ခိုက်တမျိုး အကျိုးဝိပါက် ဆက်လက်ခါခါကြံ
 ယာဝိညာဉ် ဘဝင်ကျတုန်း အမုန်းသဘော ဒေါသကိုယ်မှာ မရှိပါ၍
 ငါလည်းမဟုတ်ချေ။ အသာမိကော၊ သခင်မရှိသော။ သင်္ခတောဝ၊
 အချစ်မုန့်ယ မုန်းဖွယ်အပုံ အနိဋ္ဌာရုံစသော ပစ္စည်းအပေါင်း အကြောင်း
 ကြောင်းတို့ သောင်းပြောင်းညီညာ စီရင်ခါမှ တဏှာ တဏှာသာ ဖြစ်
 ပေါ်လာသော သင်္ခတတရားသာလျှင်တည်း။

၄၃၆။ သင်္ခါရက္ခန္ဓသင်္ခါတော၊
 မောဟောစာပိတိကာလိကော။
 အနိစ္စောစေဝဒုက္ခောစ၊
 အနတ္တာဝအသာရကော။

၄၃၇။ သင်္ခါရက္ခန္ဓသင်္ခါတော၊
 အယံမောဟောခယောဝယော။
 နမေမောဟောအနာဟံစ၊
 သင်္ခတောဝအသာမိကော။

၄၃၆။ သင်္ခါရက္ခန္ဓသင်္ခါတော၊ သင်္ခါရက္ခန္ဓာဟုဆိုအပ်သော။ တိကာ-
 လိကော၊ အတိတ် အနာဂတ် ပစ္စုပ္ပန် သုံးတန်သောကာလ၌ဖြစ်သော။
 မောဟောစာပိ၊ အကျိုးအကြောင်း ဆိုးကောင်းနှစ်ထွေ မသိလေအောင်
 တွေ့ဝေခြင်းသဘောရှိသော မောဟတရားသည်လည်း။ အနိစ္စောစေဝ၊
 ဖြစ်လာပေါ်လာ မကြာတဖဲ့ဖဲ့ ကုန်ပျောက်စဲ၍ အမြဲလည်းမရှိ၊ ဒုက္ခော-
 စ၊ ဆင်းရဲလည်းဆင်းရဲ၏။ အသာရကော၊ အနှစ်အသား မရှိသော။
 အနတ္တာဝ၊ မောဟမည်ညား ဤတရား၌ ယောကျ်ားမိန်းမ ရှာမရသော
 အနတ္တတရားသာလျှင်တည်း။

၄၃၇။ သင်္ခါရက္ခန္ဓသင်္ခါတော၊ သင်္ခါရက္ခန္ဓာဟု ဆိုအပ်သော။
 အယံမောဟော၊ ဤမောဟတရားသည်၊ ခယော၊ လက်ပစ်တတုက်ခန့်
 အခါ ဤမျှကြာလျှင် သင်္ချာတုက်ရေ ကုဋေသိန်းသန်း မီးကျယ်မ်းသို့
 ကုန်ခန်းတတ်သော သဘောလည်းရှိ၏။ ဝယော၊ ကြိမ်ကြိမ်ရွတ်စပ်
 ပေါ်လာလျှပ်သို့ ပျက်တတ်သောသဘောလည်းရှိ၏။ အယံမောဟော၊
 ဤမောဟတရားသည်။ နမေမောဟော၊ သင်္ချေကမ္ဘာ နှင့်ကြောင့်ကြာ၍
 သံသရာဝဲ ဝဋ်ဆင်းရဲ၌ ချည်တိုင်စိုက်သို့ အမှိုက်များစွာ နှင့်တုက်တာနှင့်
 နာနာဒုက္ခ နှင့်ကြောင့်ရသဖြင့် နှင့်နှင့်ညှိုးငွေ့ ငါမမွေ့နိုင် ယနေ့မှစ
 သဒ္ဓမ္မနှင့် နေ့ညမွေ့လျော် ငါ့စိတ်ပျော်မည် မပျော်နှင့်နေ နှင်ပစေကာ
 အဝိဇ္ဇာသည် လိုက်ခါဖုံးလစ် မိုက်တုံးဖြစ်အောင် ပစ္စည်းအပေါင်း
 ဖြစ်ကြောင်းရခါ ဖြစ်ပေါ်လာသည့် အာဂန္တုမျိုး ဧည့်သည်မျိုးမို့ အစိုး
 အာဏာ မရပါသဖြင့် ငါ၏မောဟသည်လည်း မဟုတ်ချေ။ အနာဟံ စ၊
 သဒ္ဓါသတိ ဟိရိဩတ္တပ္ပံ တရားမြတ်တို့ ကပ်ရပ်ရှည်လာ ဝင်ကာတမျိုး
 အကျိုးဝိပါက် ဆက်လက်ကြိယာ ခါခါဝိညာဉ် ဘဝင်ကျခိုက် အမှိုက်
 သဘော မောဟကိုယ်မှာ မရှိပါ၍ ငါလည်းမဟုတ်ချေ။ အသာမိကော၊
 သခင်မရှိသော၊ သင်္ခါတောဝံ၊ အသဒ္ဓမ္မ သဝနနှင့် ဗာလမိတ်ဆွေ အတူ
 နေဘိ သေဝတိစသောပစ္စည်းအပေါင်း အကြောင်းကြောင်းတို့ သောင်း
 ပြောင်းအပုံ ဝိုင်းအုံ့ညီညာ စီရင်ခါမှ တခဏ တခဏသာ ဖြစ်ပေါ်
 လာသော သင်္ခါတရားသာလျှင်တည်း။

၄၃၈။ သင်္ခါရက္ခန္ဓ သင်္ခါတော၊
 မာနောစာပိတိ ကာလိကော။
 အနိစ္စောစေဝ ဒုက္ခောစ၊
 အနတ္တောဝ အသာရကော။

၄၃၉။ သင်္ခါရက္ခန္ဓ သင်္ခါတော၊
 အယံမာနောခယောဝယော။
 နမေမာနော အနာဟံစ၊
 သင်္ခါတောဝ အသာမိကော။

၄၃၈။ သင်္ခါရက္ခန္ဓသင်္ခါတော၊ သင်္ခါရက္ခန္ဓာဟုဆိုအပ်သော။ တိကာ
 လိကော၊ အတိတ် အနာဂတ် ပစ္စပ္ပန် သုံးတန်သောကာလ၌ဖြစ်သော။

မာနောစာပိ၊ မြင်မြင်သမျှ သင်္ခါရ၏ မုချဘိဇ္ဇန အနိစ္စကို စိတ်ကမထင် ဉာဏ်မမြင်၍ ဝိညာဏ်နာမ်ရုပ် သုတ်သုတ်မြန်စွာ ချုပ်မကြာနှင့် ဥစ္စာ ရွှေငွေ ကျွန်စေ ကျွဲ နွား ဘောဂအားကြောင့် ပလ္လားစိတ်မှန် မိုးသံစွန်ထိ အောင် တန်ခွန်ထောင်သို့ လူ့ဘောင်လူ့ရွာ ခုအခါမှ ငါသာငါပြင် ငါမမြင်ဟု မာန်ထောင်ပြုကာ ယခုဘဝ ပစ္စက္ခလည်း ကျိုင်းကျသစ်ပင် ညှိုးမရွှင်သို့ သေလျှင်ပါယ်ရွာ လားမည့်ဘာကြောင့် သတ္တဝါအပေါင်း ဆင်းရဲကြောင်းဖြစ်သော မာနတရားသည်လည်း၊ အနိစ္စောစေ၊ အမြဲ လည်းမရှိ။ ဒုက္ခော စ၊ ချေဖျက်အစဉ် ဘင်နှင့်ဘက်တွဲ ပျက်ရမြဲမို့ ဆင်းရဲလည်းဆင်းရဲရ၏။ အသာရကော၊ အသားမရှိသော။ အနတ္တာဝ၊ မာနထိုထို တရားကိုယ်၌ သူ့ကိုယ်ငါ့ကိုယ် ပုဂ္ဂိုလ်သတ္တဝါ ဆိုရာဘယ် မျှ ရှာမရသော အနတ္တတရားသာလျှင်တည်း။

၄၃၉။ သင်္ခါရက္ခန္ဓသင်္ခါတော၊ သင်္ခါရက္ခန္ဓာဟုဆိုအပ်သော၊ အယံ မာနော၊ ဤမာနတရားသည်။ ခယော၊ ကုန်ခန်းတတ်သော သဘော လည်းရှိ၏။ ဝယော၊ ဖြစ်သမျှအဆက်ဆက် ပျက်၍လိုက်တတ်သော သဘောရှိ၏။ အယံမာနော၊ ဤမာနတရားသည်။ နမေမာနော၊ ငါ၏ မာနမဟုတ်။ အနာဟံ စ၊ ငါလည်းမဟုတ်။ အသာမိကော၊ အရွှင်မရှိ သော။ သင်္ခါတောဝ၊ ဝဏ္ဏဗလ သုတများစွာ ဉာဏ်ပညာနှင့် ရတနာ ရွှေငွေ ကျွန်စေကျွဲ နွား သားမယားစသော ပစ္စည်းအပေါင်း အကြောင်း တရားတို့သည် ပြုပြင်အပ်ဖြစ်စေအပ်သော သင်္ခါတတရားသာလျှင်တည်း။

ကာမရူပ အရူပဟု ဘဝဖန်ခါ သံသရာမှာ ခန္ဓာဝန်ထုပ် အလွန် ရှုပ်သည့် နာမ်ရုပ်ကြောင်းကျိုး အနာဆိုး၌ ချစ်မျိုးအနန္တ ပိုးရွှေတို့ ရောက်ကျကိုက်ခဲ ပျောက်နိုင်ခဲသဖြင့် ဆင်းရဲဝေဒနာ မနေသာအောင် အရှည်အကြာ ချဲ့လေရာမှာ ဝိပဿနာ ဘာဝနာဟု ဇာဂနာသုမထက် အချူခက်သည့် သပွတ်အူထက် ရှုပ်ရှက်ခတ်မြွှာ ဆက်စပ်ဖြာ တဏှာ လောက်တမျိုး (၁) ပေါက်ရောက်အနာ ပျောက်စိမ့်ငှာဟု ဆရာက ဆေးလာ၍ပေးလည်း ကျေးဇူးမတင် မြူးမရွှင်ပဲ မာန်ဝင်ဇာတိ ကိုယ် တွင်ရှိက ငါသံငါဘတ် ငါလည်းနတ်၏ ဆေးစပ် ဆေးဖော် ငါအ ကျော်ပင် ငါတွင်နည်းကောင်း ငါရရွှောင်းဟု ငါပေါင်းများစွာ ထောင့်ကိုးရာကြောင့် ဆိုးသည့်အနာ မညှိုးပါရ ပြိုးပြိုးထကာ တိုးကြွ လာသို့ ဂါထာတနည်း နိဿည်းတချက် လက်နက်တဝပြုလုပ်ရသည့်

ဆုံးမဩဝါ ပေးလိုပါလည်း မာနခက်စွာ သည်တက်တာကြောင့် ဆရာ
ကရှောင် ကိုယ်ကရှောင်၍ မြားမြောင်လှစွာ ထောင့်ငါးရာဟု ကိလေ
သာမာရ် ကိုယ်တိုင်းရန်ကို ခုခံဖြိုခါ လှန်လိုပါလည်း ကိုယ်မှာလက်နက်
မစုံချက်ကြောင့် စက်သံသရာ ဆက်၍သာလျှင် ခန္ဓာသမုတ် အနာပုပ်
မှ မဆုတ်မြဲစွာ ဖဲမခါ၍ ကမ္ဘာအနန္တ ရှည်ကြာရ မာနလောက်တမျိုး။

(၂) အတ္တဘောရုပ်စုံ နာမ်အကုန်ပင် ဖြစ်တုံပျက်စီး ပုံနှင့်မှီးက ယန်း
တိုက်ကြီးမှာ မီးကျလာသို့ မကြာမတင်မြန်စွာနှင့်၍ လျင်လျင်သုတ်သုတ်
တဟုတ်ဟုတ်နှင့် ချုပ်ပျက်မြန်စွာ ဖန်ခါခါပင် ခန္ဓာဝန်ထုပ် အလွန်
ရှုပ်သည့် နာမ်ရုပ်နှစ်သွယ် တရားဝယ်၌ ဘယ်သင်းဘယ်ဟာ ဘယ်ဥစ္စာမှ
ငါဟုဆိုစရာ မရပါလျက် ငါငါမြင်ဘိ အထင်ရှိ ဒိဋ္ဌိလောက်တမျိုး။

(၃) ခန္ဓာငါးဝ အယတနဆယ့်နှစ် ဓာတ်ဆယ့်ရှစ်တို့ ဖြစ်ပျက်ဘန်
ခါ မြန်လှစွာသည် အဏ္ဏဝါတွေ သံသာရေ၌ သင်္ချေကမ္ဘာ ရှေ့အကြာ
ပင် ဖြစ်ရာဌာန ဘယ်ဘဝ မျှ နိစ္စမချွတ် မုချဝဋ်မို့ လွတ်သည်မရှိ
စွပ်၍မိသည့် ဇာတိဇရာ ဗျာဓိမရဏ ခဏ်အဆက်ဆက် လည်သောစက်
နှင့် ရှုပ်ရှက်ခတ်ထွေး စပ်ခါဆွေးအောင် ထပ်ထပ်မနေ့း ကပ်ရောက်ရေး
ဟု ဘေးအတန်တန် ရန်အသွယ်သွယ် အန္တရာယ်အသီးသီး တညီညီ
ထိန် မီးသို့ရိုန်မျှ စိုးရိမ်သောက ဒေါမနနှင့် ဒုက္ခပုဆာ သူမှလာ၍
တဏှာအစစ် ရေသောက်မြစ်ဟု အရစ်အမင်း ချစ်အခင်နှင့် အမြင်မှောက်
ဘိ ဒိဋ္ဌိတုံးမာန် ဤသုံးတန်တို့ ခန္ဓာခေါ်ဆို အနာအိဋ္ဌိ ခိုလုံပျော်မှီး
ကပ်ရောက်စီးသည့် လောက်ကြီးတွေနယ် လန့်ကြောက်ဖွယ်ကို မတုယ်စေ
ညား လွန်ဖယ်ရှားမှ ဘုရားသာသနာ ရောင်အဝါနှင့် ခခါပြည့်စုံ ဤလူ့
ဘုံ၌ ကုသိုလ်ဆိုက်၍ ကြံကြိုက်ရကျိုး မဂ်ဖိုလ်မျိုးတို့ ပြုံးပြုံးများစွာ တိုး
မည့်တာကြောင့် ဘာဝနာအလီလီ ခါခါချီသည် နာရီဗဟိုရ် ဆော်
မောင်းတည်း။

- ၄၄၀။ သင်္ခါရက္ခန္ဓံ သင်္ခါတာ၊
 ဣဿာပိစတိကာလိကာ။
 အနိစ္စာစေဝဒုက္ခာစ၊
 အနတ္တာဝအသာရတာ။
- ၄၄၁။ သင်္ခါရက္ခန္ဓံ သင်္ခါတာ၊
 အယံဣဿံ ဝေယံ ဝယာ။

နမေဏုဿာအနာဟံစ၊
သင်္ခတာဝအသာမိကာ။

၄၄၀။ သင်္ခါရက္ခန္ဓသင်္ခါတာ၊ သင်္ခါရက္ခန္ဓာဟုဆိုအပ်သော။ တိကာ။
လိကာ၊ အတိတ် အနာဂတ် ပစ္စုပ္ပန် သုံးတန်သော ကာလ၌ဖြစ်သော၊
ဣဿာပိ စ၊ သူတပါးတို့ကောင်းစားကြွယ်ဝ များစနနှင့် သုခရိပ်ငြိမ်
စည်းစိမ်ချမ်းသာ ကြားမြင်ခါ၌ စိတ်မှာငြင်ငြို မနာလိုရှိ နောက်ကျိ
ကျိနှင့် မုဒိတာမည် ကင်းဝေးသည်ကြောင့် မကြည်မဖြူ ငြူစူခြင်းဟု
ဆိုအပ်သော ဣဿာတရားသည်လည်း။ အနိစ္စာစေဝ၊ အမြဲလည်းမရှိ။
ဒုက္ခာ စ၊ မရဏဘင် အချဉ်ဘက်တွဲ ကြေပျက်မြဲမို့ ဆင်းရဲလည်းဆင်းရဲ
၏။ အသာရကာ၊ အသားမရှိသော။ အနတ္တာဝ၊ ဣဿမီးပူ အငြူစူကို
ဤသူ ဤငါ သတ္တဝါပုဂ္ဂိုလ် မဆိုထိုက် မဆိုအပ်သော အနတ္တတရား
သာလျှင်တည်း။

၄၄၁။ သင်္ခါရက္ခန္ဓသင်္ခါတာ၊ သင်္ခါရက္ခန္ဓာဟု ဆိုအပ်သော၊
အယံဣဿာ၊ ဤဣဿာတရားသည်လည်း။ ဝယာ၊ ကုန်ခန်းတတ်သော
သဘောလည်းရှိ၏။ ဝယာ၊ ဖြစ်သမျှအဆက်ဆက် ပျက်တတ်သော
သဘောလည်းရှိ၏။ အယံဣဿာ၊ ဤဣဿာတရားသည်။ နမေဏုဿာ၊
ငါ၏ဣဿာတရားလည်းမဟုတ်။ အနာဟံ စ၊ ငါလည်းမဟုတ်။ အသာ-
မိကာ၊ သခင်မရှိသော။ သင်္ခတာဝ၊ မကြည်မဖြူ ရန်သူပြုညား သူတပါး
တို့၏ စည်းစိမ်ခမ်းနား ချမ်းသာများကို ကြားခြင်း မြင်ခြင်းစသော
ပစ္စည်းအပေါင်း အကြောင်းတရားတို့သည် ပြုပြင်စီရင်အပ်သော
သင်္ခတရားသာလျှင်တည်း။

၄၄၂။ သင်္ခါရက္ခန္ဓ သင်္ခါတံ၊
မစ္ဆေ ရမ္ပိတိကာလိကံ။
အနိစ္စံစေဝဒုက္ခံစ၊
အနတ္တံဝ အသာရကံ။

၄၄၃။ သင်္ခါရက္ခန္ဓ သင်္ခါတံ၊
မစ္ဆေ ရမ္ပိခယံဝယံ။
နမေဏုဒံအနာဟံစ၊
သင်္ခတံဝအသာမိကံ။

၄၄၂။ သင်္ခါရက္ခန္ဓသင်္ခါတံ သင်္ခါရက္ခန္ဓာဟု ဆိုအပ်သော၊ တိကာ-
လိကံ၊ အတိတ် အနာဂတ် ပစ္စုပ္ပန်သုံးတန်သော ကာလ၌ဖြစ်သော။
မစ္ဆေရမ္ပိ၊ မိမိဘဏ္ဍာ ရှိဥစ္စာကို သဒ္ဓါတရား မဲ့သောအားဖြင့် သိမ်းထား
သိုဝှက် စွန့်ထိုက်လျက်လည်း မစွန့်ရက်လို့ ဝန်တိုခြင်းသဘောဟူသော
မစ္ဆေရတရားသည်လည်း။ အနိစ္စာစေဝ၊ အမြဲလည်းမရှိ။ ဒုက္ခံ စ၊ မရ
ဏဘင် ဝင်လာမကင်း ချေဖျက်ခြင်းကြောင့် ဆင်းရဲလည်း ဆင်းရဲ၏။
အသာရကံ၊ အနှစ်အသားမရှိသော။ အနတ္တံ၊ မစ္ဆေရဟု ဓမ္မညစ်ကျ
တရားစုကို ဘယ်သူ့ကိုယ်မှ မဆိုရသော အနတ္တတရားသာလျှင်တည်း။

၄၄၃။ သင်္ခါရက္ခန္ဓသင်္ခါတံ၊ သင်္ခါရက္ခန္ဓာဟု ဆိုအပ်သော။ မစ္ဆေ-
ရမ္ပိ၊ မစ္ဆေရတရားသည်လည်း။ ငမံ၊ ကုန်ခန်းတတ်သော သဘောလည်း
ရှိ၏။ ဝယံ၊ ပျက်တတ်သောဘသောလည်းရှိ၏။ ဣဒံ၊ ဤမစ္ဆေရတရား
သည်။ နမေမစ္ဆေရံ၊ ငါ၏မစ္ဆေရတရားလည်းမဟုတ်။ အနာဟံ စ၊ ငါ
လည်းမဟုတ်။ အသာမိကံ၊ အရှင်မရှိသော။ သင်္ခါတံ၊ နှစ်သက်လေး
မြတ် စုံမက်အပ်သော ဥစ္စာစသော ပစ္စည်းအပေါင်း အကြောင်းကြောင်း
တို့ သောင်းပြောင်းညီညာ စီရင်ခါမှ တဏှာ တဏှာသာ ဖြစ်ပေါ်
လာသော သင်္ခါတရားသာလျှင်တည်း။

၄၄၄။ သင်္ခါရက္ခန္ဓသင်္ခါတံ၊
သဒ္ဓါပိစတိကာလိကာ။
အနိစ္စာစေဝဒုက္ခာစ၊
အနတ္တာဝအသာရကာ။

၄၄၅။ သင်္ခါရက္ခန္ဓသင်္ခါဟံ၊
ဧသာသဒ္ဓါဝယာဝယာ။
နမေသဒ္ဓါအနာဟံစ၊
သင်္ခါတာဝအသာမိကာ။

၄၄၄။ သင်္ခါရက္ခန္ဓသင်္ခါတံ၊ သင်္ခါရက္ခန္ဓာဟုဆိုအပ်သော။ တိကာ
လိကာ၊ အတိတ် အနာဂတ် ပစ္စုပ္ပန်သုံးတန်သော ကာလ၌ဖြစ်သော။
သဒ္ဓါပိ စ၊ ကံကောင်းကံဆိုး ကံအကျိုးနှင့် သုံးမျိုးရတနာ မြတ်နိုး
ရာလို့ မြတ်သောဂုဏ်ကို ယုံကြည်ခြင်းဟူသော သဒ္ဓါတရားသည်လည်း။
အနိစ္စာစေဝ၊ ဖြစ်လာပေါ်လာ မကြာဘဲ လောက် တောက်လျှောက်

တသဲသဲ ချုပ်ပျောက်စဲ၍ အမြဲလည်းမရှိ၊ ဒုက္ခာ စ၊ မရဏတသီး ဘင်
မီးအဆက်ဆက် ဖျက်ချေမကင်း ပျက်ကြွေခြင်းဖြင့် ဆင်းရဲလည်း ဆင်း
ရဲ၏။ အသာရကာ၊ အသားဘယ်မျှ ရှာမရသော။ အနုတ္တာဝ၊ ကောင်း
ကင်ပုံဟန် မှန်ရိပ်အလား အသားမပါ ဤသဒ္ဓါ၌ သူငါဘယ်မျှ ရှာမရ
သော အနုတ္တတရားသာလျှင်တည်း။

၄၄၅။ သင်္ခါရက္ခန္ဓသင်္ခါတာ၊ သင်္ခါရက္ခန္ဓာဟုဆိုအပ်သော။ သော-
သဒ္ဓါ၊ ဤသဒ္ဓါတရားသည်။ ဝယာ၊ ဖြစ်သမျှကိုယ်ထဲ အမြဲမတည်ရ
လှဲ၍ချသို့ တခဏခြင်း ကုန်ပျောက်လွယ်သော သဘောရှိ၏။ ဝယာ၊
သဒ္ဓါအဆင့်ဆင့် ပေါ်လာလင့်လည်း ကြာမြင့်အရှည် မတည်အဆက်
ဆက် ပျက်တတ်သောသဘောရှိ၏။ သောသဒ္ဓါ၊ ဤသဒ္ဓါတရားသည်။
နမေသဒ္ဓါ၊ ရုပ်နာမ်နှစ်ဖြာ ငါးခန္ဓာ၌ ငါဟုဆိုစရာ မရပါ၍ ငါ၏
သဒ္ဓါတရားလည်းမဟုတ်။ အနာဟံ စ၊ ငါလည်းမဟုတ်။ အသာမိကာ၊
သခင်အရှင်မရှိသော။ သင်္ခါတာဝ၊ သဒ္ဓမ္မသဝန ကာယကလ္လစသော
ပစ္စည်းအပေါင်း အကြောင်းကြောင်းတို့ သောင်းပြောင်းညီညာ စီရင်
ခါမှ တခဏ တခဏသာ ဖြစ်ပေါ်လာသော သင်္ခါတတရားသာလျှင်
တည်း။

၄၄၆။ သင်္ခါရက္ခန္ဓသင်္ခါတာ၊
စေတနာစတိကာလိကာ။
အနိစ္စာစေဝဒုက္ခာစ၊
အနုတ္တာဝအသာရကာ။

၄၄၇။ သင်္ခါရက္ခန္ဓသင်္ခါတာ၊
စေတနာစဝယာဝယာ။
နမေဇသာအနာဟံစ၊
သင်္ခါတာဝအသာမိကာ။

၄၄၆။ သင်္ခါရက္ခန္ဓသင်္ခါတာ၊ သင်္ခါရက္ခန္ဓာဟုဆိုအပ်သော။ တိကာ-
လိကာ၊ အတိတ် အနာဂတ် ပစ္စုပ္ပန် သုံးတန်သော ကာလ၌ဖြစ်သော
စေတနာစ၊ ပေါ်လာအစဉ် စိတ်ဝိညာဉ်နှင့် ယှဉ်ဘက်ပြုလုပ် အကျဉ်း
ချုပ်မှာ တခုယုတ်ကိုးဆယ် အကျယ်အများ စေတနာတရားသည်လည်း။

အနိစ္စာစေဝ၊ လျှပ်ရောင်ပေါ်ထွက် ကြိမ်ကြိမ်ပျက်သို့ ဆက်ခါဆက်ခါ ပေါ်လာသမျှ မကျန်ရအောင် အပြောင်ကိုယ်ထဲ ချုပ်ပျောက်စေ၍ အမြဲ လည်းမရှိ။ ဒုက္ခာ စ၊ မရုဏတသီး ဘင်မီးအဆက်ဆက် ဖျက်ချေမကင်း ပျက်ကြေခြင်းကြောင့် ဆင်းရဲလည်းဆင်းရဲရ၏ အသာရကာ၊ အနှစ် အသားမရှိသော။ အနတ္တာဝ၊ အကောင်သတ္တဝါ သူငါပုဂ္ဂိုလ် မဆို ထိုက် မဆိုအပ်သော အနတ္တတရားသာလျှင်တည်း။

၄၄၇။ သင်္ခါရက္ခန္ဓသင်္ခါတာ၊ သင်္ခါရက္ခန္ဓာဟုဆိုအပ်သော။ သော စေတနာစ၊ ဤစေတနာတရားသည်လည်း။ ခယာ၊ ကွယ်ပျောက်ကုန် ခန်းတတ်သော သဘောလည်းရှိ၏။ ဝယာ၊ ပျက်၍လိုက်တတ်သော သဘောရှိ၏။ သောစေတနာ၊ ဤစေတနာတရားသည်။ နမေစေတနာ၊ ငါ၏စေတနာလည်းမဟုတ်။ အနာဟံစ၊ ငါလည်းမဟုတ်။ အသာမိကာ၊ သခင်မရှိသော။ သင်္ခတာဝ၊ အဝိဇ္ဇာစသော ပစ္စည်းအပေါင်းအကြောင်း တရားတို့သည် စီရင်အပ်သော သင်္ခတာတရားတည်း။

၄၄၈။ သင်္ခါရက္ခန္ဓ သင်္ခါတာ၊
မေတ္တာပိစတိကာလိကာ။
အနိစ္စာစေဝဒုက္ခာစ၊
အနတ္တာဝအသာရကာ။

၄၄၉။ သင်္ခါရက္ခန္ဓ သင်္ခါတာ၊
ဧသာမေတ္တာခယာဝယာ။
နမေမေတ္တာအနာဟံစ၊
သင်္ခတာဝအသာမိတာ။

၄၄၈။ သင်္ခါရက္ခန္ဓသင်္ခါတာ၊ သင်္ခါရက္ခန္ဓာဟုဆိုအပ်သော။ တိကာ လိကာ။ အတိတ်အနာဂတ်ပစ္စုပ္ပန် သုံးဘုံမှသာ ကာလ၌ဖြစ်သော။ မေတ္တာပိစ၊ အချစ်တဏှာ ဖြစ်သည်ခါ၌ ဗျာပါလိုက်သို့ မအိုက်မဆူ အပူမဖြစ် အချစ်ဟူသော အဒေါသမည်ညွှား ဤမေတ္တာတရား သည် လည်း။ အနိစ္စာစေဝ၊ အမြဲလည်းမရှိ။ ဒုက္ခာစ၊ မရုဏတသီး ဘင်မီး အဆက်ဆက် ဖျက်ချေမကင်း ပျက်ကြေခြင်းကြောင့် ဆင်းရဲလည်း ဆင်းရဲ၏။ အသာရကာ၊ အသားမရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်သတ္တဝါ သူငါမှတ် ဖွယ် အထယ်ခြပ် မရအပ်သော အနတ္တတရားသာလျှင်တည်း။

(တတိယအကြိမ်) ၄၄

၄၄၉။ သင်္ခါရက္ခန္ဓသင်္ခါတာ၊ သင်္ခါရက္ခန္ဓာဟု ဆိုအပ်သော။ သော
 မေတ္တာ၊ ဤမေတ္တာတရားသည်လည်း။ ခယာ၊ ကုန်ခန်းတတ်သော
 သဘောလည်းရှိ၏။ ဝယာ၊ ဖြစ်သာပေါ်လာ မကြာခဏ ချုပ်ကြွေ
 ရသော မရဏတသီး ဤသည့်မီးဖြင့် ပျက်စီးတတ်သော သဘောလည်း
 ရှိ၏။ သောမေတ္တာ၊ ဤမေတ္တာတရားသည်။ နမေမေတ္တာ၊ ငါ၏မေတ္တာ
 တရားမဟုတ်။ အနာဟံစ၊ ဒေါသဓမ္မ စသည်ဖြစ်ခါ မရှိပါ၍ ငါလည်း
 မဟုတ်။ အသာမိကာ၊ သခင်မရှိသော။ သင်္ခတာဝ၊ သတ္တာရမ္မဏစသော
 ပစ္စည်းအပေါင်း အကြောင်းကြောင်းတို့ သောင်းပြောင်းညီညာ စီရင်
 ခါမှ တခဏ တခဏသာ ဖြစ်ပေါ်လာသော သင်္ခတတရားသာတည်း။

၄၅၀။ သင်္ခါရက္ခန္ဓသင်္ခါတာ၊
 ကရုဏာစတိကာလိကာ။
 အနိစ္စာစေဝဒုက္ခာစ၊
 အနတ္တာဝအသာရကာ။

၄၅၁။ သင်္ခါရက္ခန္ဓသင်္ခါတာ၊
 ကရုဏာစ ခယာဝယာ။
 နမေဓသာအနာဟံစ၊
 သင်္ခတာဝအသာမိကာ။

၄၅၀။ သင်္ခါရက္ခန္ဓသင်္ခါတာ၊ သင်္ခါရက္ခန္ဓာဟု ဆိုအပ်သော၊
 တိကာလိကာ၊ အတိတ် အနာဂတ် ပစ္စုပ္ပန် သုံးတန်းသော ကာလ၌ ဖြစ်
 သော။ ကရုဏာစ၊ ဒုက္ခိတသတ္တဝါ ဝေနေယျာကို တွေ့ခါမြင်ခါ ကျင်
 နာဆပွား ရင်ဝယ်သားသို့ သနားခြင်းလက္ခဏာရှိသော ကရုဏာတရား
 သည်လည်း။ အနိစ္စာစေဝ၊ ဖြစ်လေသမျှ၊ ချုပ်ကြွေရသော အနိစ္စတရား
 သာလျှင်တည်း။ ဒုက္ခာစ၊ ခဏိကဟု မရဏအသီးသီး ဘင်မီးအမြဲ ဝင်
 ညှဉ်းဆဲ၍ ဆင်းရဲလည်း ဆင်းရဲ၏။ အသာရကာ၊ အသားမရှိသော။
 အနတ္တာဝ၊ သတ္တဝါထိုထို တရားကိုယ်၌ ပုဂ္ဂိုလ်သတ္တဝါ သူငါ့မှတ်ဖွယ်
 အသားကွယ်၍ အထယ်ခြပ် မရအပ်သော အနတ္တတရားသာလျှင်တည်း။

၄၅၁။ သင်္ခါရက္ခန္ဓသင်္ခါတာ၊ သင်္ခါရက္ခန္ဓာဟုဆိုအပ်သော။ သော-
 ကရုဏာစ၊ ဤကရုဏာတရားသည်လည်း။ ခယာ၊ ခဏိကဟု မရဏမီး

တောက် ကျလာရောက်သဖြင့် ကွယ်ပျောက်ကုန်ခန်းတတ်သော သဘော
လည်းရှိ၏။ ဝယာ၊ ဖြစ်လာပေါ်လာ မကြာအချည်းနှီး ပျက်စီးတတ်
သောသဘောလည်းရှိ၏။ သော၊ ဤကရုဏာတရားသည်။ နမေကရုဏာ၊
ငါ၏ကရုဏာတရားမဟုတ်။ အနာဟံစ၊ ငါလည်းမဟုတ်။ အသာမိကံ၊
သခင်မရှိသော။ သင်္ခတာဝ၊ ဒုက္ခိတသတ္တဝါ အာရုံစသော ပစ္စည်း
အပေါင်း အကြောင်းတရားတို့သည် စီရင်အပ်သော သင်္ခတတရားသာ
လျှင်တည်း။

၄၅၂။ သင်္ခါရက္ခန္ဓသင်္ခါတာ၊
ပညာပိစတိ ကာလိကာ။
အနိစ္စာစေဝဒုက္ခာစ၊
အနတ္တာဝအသာရကာ။

၄၅၃။ သင်္ခါရက္ခန္ဓသင်္ခါတာ၊
ဧသာပညာဓယာဝယာ။
နမေပညာအနာဟံစ၊
သင်္ခတာဝအသာမိကာ။

၄၅၂။ သင်္ခါရက္ခန္ဓသင်္ခါတာ၊ သင်္ခါရက္ခန္ဓာဟု ဆိုအပ်သော။ တိကာ
လိကာ၊ အတိတ် အနာဂတ် ပစ္စုပ္ပန် သုံးတန်သောကာလ၌ဖြစ်သော။
ပညာပိစ၊ ရုပ်နာမ်နှစ်ဖြာ ခန္ဓာအာယတန စသည်သောင်းပြောင်း တ
ရားပေါင်းနှင့် အကြောင်းအကျိုး ကောင်းဆိုးနှင့်တန် ဝေဒနံစိတ်ဖြာ
သိလိမ္မာသော ပညာတရားသည်လည်း။ အနိစ္စာစေဝ၊ ပေါ်လာလေသ
မျှ ချုပ်ကြွေရသော အနိစ္စတရားသာလျှင်တည်း။ ဒုက္ခာစ၊ မရဏအ
သီးသီး ဘင်မီးအမြဲ ဝင်ညှဉ်းဆဲ၍ ဆင်းရဲလည်း ဆင်းရဲ၏။ အသာရ-
ကာ၊ အသားမရှိသော။ အနတ္တာဝ၊ တယ်အလိမ္မာ တယ်ပညာမှ
သတ္တဝါပုဂ္ဂိုလ် မဆိုထိုက် မဆိုအပ်သော အနတ္တတရားသာလျှင်တည်း။

၄၅၃။ သင်္ခါရက္ခန္ဓသင်္ခါတာ၊ သင်္ခါရက္ခန္ဓာဟု ဆိုအပ်သော။ သော
ပညာ၊ ဤပညာတရားသည်။ ဓယာ၊ ကုန်ခန်းတတ်သောသဘောလည်း
ရှိ၏။ ဝယာ၊ ဖြစ်လာပေါ်လာ မကြာတူကဲ့ သဟဇသမုတ်သမ္ပယုတ်တရား
မျိုး လွှမ်းမိုးမသွေ ကြီးစိုးပေ၍ ဣန္ဒြေပညတ် ပညာဓာတ်လည်း အဖတ်မ

တင် ဖြစ်လျှင်အချည်းနှီး တဖျဉ်တည်းပျက်စီးတတ်သော သဘောလည်း ရှိ၏။ နမေပညာ၊ ခန္ဓာငါးခု တရားစဉ် ငါဟုဆိုစရာ မရပါ၍ ငါ၏ ပညာ ငါ၏အလိမ္မာလည်းမဟုတ်။ အနာဟံ စ၊ ရာဂဒေါသ မောဟ ညစ်ဆိုး တရားမျိုးတို့ လွှမ်းမိုးနေစဉ် ထေ့ထေ့မြင်သည် ပညာဤဇာတ် ဤအဇ္ဈိတ်၌ မကပ်မဝင် မယှဉ်မလာ မရှိပါ၍ ငါလည်းမဟုတ်ချေ။ အသာမိကာ၊ အာဏာလွှမ်းမိုး စိုးရသခင် အရှင်မရှိသော။ သင်္ခတာဝ၊ ပညာသံဝတ္တနိက ရှေးကမ္မနှင့် သီလသမာ ပညာပဏ္ဍိတ် မိတ်ကောင်းရရှိ သေဝတိစသောပစ္စည်းအပေါင်း အကြောင်းတရားတို့သည် ပြုပြင်စီရင် အပ်သော သင်္ခတတရားသာလျှင်တည်း။

၄၅၄။ သင်္ခါရက္ခန္ဓသင်္ခါတော၊
ဝိတက္ကောစတိကာလိကော။
အနိစ္စောစေဝဒုက္ခောစ၊
အနတ္တာဝအသာရကော။

၄၅၅။ သင်္ခါရက္ခန္ဓသင်္ခါတော၊
ဝိတက္ကောစခယောဝယော။
နမေဇယာအနာဟံစ၊
သင်္ခတောဝအသာမိကော။

၄၅၄။ သင်္ခါရက္ခန္ဓသင်္ခါတော၊ သင်္ခါရက္ခန္ဓာဟုဆိုအပ်သော။ တိ-
ကာလိကော၊ အတိတ် အနာဂတ် ပစ္စုပ္ပန် သုံးတန်သောကာလ၌ဖြစ်
သော။ ဝိတက္ကောစ၊ သမ္ပယုတ်အပုံ တရားစုံကို အာရုံသို့လျှင် ပြစ်ပို့
တင်၍ ဆွဲငင်ဆောင်မြောက် ပျောက်ပျက်မနား ရောက်ရက်ခတ်သွား
တတ်သော ဝိဘက်တရားသည်လည်း။ အနိစ္စောစေဝ၊ အမြဲလည်းမရှိ၊
ဒုက္ခော စ၊ ဆင်းရဲလည်း ဆင်းရဲ၏။ အသာရကော၊ မျက်တောင်တခပ်
ခန့်မျှ ရပ်တန့်အရှည် တည်နိုင်ဘို့ရာ ခိုင်မာထင်လျား အသားမရှိသော၊
အနတ္တာဝ၊ ဖြစ်ခွင်ကာလ ဖြစ်ကြောင်းရလည်း ကာမ ဗျာပါ ဝိဟိ-
သာစု ဆင်းရဲမှု၌ ရှေ့ရှုဆွဲငင် နင်မတင်နှင့် မဂ္ဂင်ရှစ်ဖြာ စဉ်မကွာအောင်
ဘာသနာခန်း ကောင်းရာလမ်းသို့ ဖြောင့်တန်းဆွဲငင် အမြဲတင်ဟု စီရင်
ခြင်းငှာ မတတ်သာ၍ အာဏာလွှမ်းမိုး စိုးစဉ်းမတ္တ စိုးမရသော အနတ္တ
တရားချည်းသာလျှင်တည်း။

၄၅၅။ သင်္ခါရက္ခန္ဓသင်္ခါတော၊ သင်္ခါရက္ခန္ဓာဟုဆိုအပ်သော။ ဧသော ဝိတက္ကောစ၊ ဤဝိတက်တရားသည်လည်း၊ ခယော၊ ကုန်ခန်းတတ်သော သဘောရှိ၏။ ဝယော၊ ဖြစ်သမျှအသီးသီး အဖျက်မီးဖြင့် ပျက်စီးတတ် သော သဘောလည်းရှိ၏။ ဧသော၊ ဤဝိတက်တရားသည်။ နမေဝိ- တက္ကော၊ ငါ၏ဝိတက်မဟုတ်။ အနာဟံစ၊ ငါလည်းမဟုတ်။ အသာ- မိကော၊ သခင်မရှိသော။ သင်္ခါတောဝ၊ အစူးစာဂ သီလဘာဝနာ ရတ နာသုံးပါး ဖြစ်ကြောင်းများမှာ ကြီးကြားရုံခါ မှန်စွာပုံသေ ဖြစ်ပေါ် နေကြ ယေဘုယျမှာ ကိလေသာအာရုံ ကာမဂုဏ် စသော ပစ္စည်း အပေါင်း အကြောင်းကြောင်းတို့ သောင်းပြောင်းညီညာ စီရင်ခါမှ တခ ဏ တခဏဖြစ်ပေါ်လာသော သင်္ခါတရားသာလျှင်တည်း။

၄၅၆။ ယေစညာနာမဓမ္မာစ၊
 ဖဿာဒိအတ္ထိကေဝလာ။
 အနိစ္စာစေဝဒုက္ခာစ၊
 အနတ္တာဝအသာရကာ။

၄၅၆။ အညာ၊ လောဘစသည်မှတစ်ပါးကုန်သော။ ဖဿာဒိ၊ ကုန် သော။ ကေဝလာ၊ ကြွင်းမဲ့ညဿုံ အလုံးစုံကုန်သော။ ယေစနာမဓမ္မာ၊ အကြင်ဇီဝိတ မနသိကာရ စသောနာမ်တရားတို့သည်လည်း။ အတ္ထိသန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ ဣမေစ၊ ဤဇီဝိတ မနသိကာရစသော နာမ်တရားတို့သည် လည်း။ အနိစ္စာစေဝ၊ ဖြစ်လာပေါ်လာ မကြာခဏ ချုပ်ကြွေရကုန် သော အနိစ္စတရားတို့သာလျှင်တည်း။ ဒုက္ခာစ၊ ချမ်းသာဟူက မြူမှု မတက် သက်သက်ဒုက္ခ ဆင်းရဲလည်းဆင်းရဲကြကုန်၏။ အသာရကာ၊ အဖတ်အလွှာ ထပ်ထပ်ခွါပစ် ရှာပါလစ်လည်း အနှစ်ဘယ်မျှ မရအား လုံး ငှက်ပျောတုံးနှင့် ပုံနှုန်းယူရာ တူလှစွာသော သင်္ခါရက်မှန် ခန္ဓာ အကျယ် နာမ်ငါးဆယ်ပင် ဘယ်သည့်တရား ဘယ်တစ်ပါးမှ အသားမရှိ ကုန်သော၊ အနိတ္တာဝ၊ ဖဿမှချီ မနသိကာရ ဇီဝိတနှင့် စသည်ထိုထို တရားကိုယ်၌ ပုဂ္ဂိုလ်သတ္တဝါ သူငါဘယ်မျှ ရှာမရသော အနတ္တတရား သာတည်း။

ဤတွင် လောဘ ဒေါသစသော သင်္ခါရက္ခန္ဓာတို့၏ အကျိုးအပြစ်နှင့်

တကွ ထိုသင်္ခါရက္ခန္ဓာတို့၏ အနိစ္စသဘောတို့ကို ပြဆိုအပ်သော စကား အရပ်ရပ် အပြီးသတ်သတည်း။

၄၅၇။ ကမ္မဇံစက္ခုဝိညာဏံ၊
ရူပေစရံတိကာလိကံ။
အနိစ္စံစေဝဒုက္ခံ၊
အနတ္တံဝအသာရကံ။

၄၅၈။ ဣဒဗ္ဗစက္ခုဝိညာဏံ၊
ရူပေစရံခယံဝယံ။
နမေဣဒံအနာဟံစ၊
သင်္ခတံဝအသာမိကံ။

၄၅၇။ ကမ္မဇံ၊ အကုသိုလ်ကံ ကုသိုလ်ကံကြောင့်ဖြစ်သော။ ရူပေ-
စရံ၊ အဆင်းမျိုးစုံ ရူပါရုံ၌ ကျရောက် ကျက်စားလေ့ရှိသော။ တိကာ-
လိကံ၊ အတိတ် အနာဂတ် ပစ္စုပ္ပန် သုံးတန်သော ကာလ၌ဖြစ်သော။
စက္ခုဝိညာဏံ အဆင်းမျိုးစုံ ရူပါရုံအရပ်ရပ်ကိုသိတတ်သော စက္ခုဝိညာဏ်
သည်လည်း။ အနိစ္စံစေဝ၊ အရှည်မခံ မျက်လှည့်ဟန်သို့ ဖန်ဖန်ခါခါ
ပေါ်လာတသဲသဲ ချုပ်ပျောက်စေ၍ အမြဲလည်းမရှိ။ ဒုက္ခံစ၊ မရဏဘင်
အစဉ်ဖျက်ခိုင်း ပျက်ရခြင်းကြောင့် ဆင်းရဲလည်းဆင်းရဲ၏။ အသာရကံ၊
မျက်ဘောင်တစ်ခုမျှ ရင်တန်နိုင်စရာ ခိုင်မာထင်လျား အသားမရှိ
သော။ အနတ္တံစ၊ ဝတ္ထု၌ယှဉ် ဝိညာဉ်အစု အာဂန္တုကို သူ့ ကိုယ်ငါ့ကိုယ်
မဆိုထိုက် မဆိုအပ်သော အနတ္တတရားသာလျှင်တည်း။

၄၅၈။ ရူပေစရံ၊ အဆင်းမျိုးစုံ ရူပါရုံ၌ ကျရောက်ကျက်စားတတ်
သော။ ဣဒဗ္ဗစက္ခုဝိညာဏံ၊ ဤစက္ခုဝိညာဏ်သည်လည်း။ ခယံ၊ မကြာ
သိန်းသန်း မီးကျသမ်းသို့ ကုန်ခန်းတတ်သော သဘောလည်းရှိ၏။ ဝယံ၊
ဖြစ်လာပေါ်လာ မကြာအဆက်ဆက် ပျက်ဟတ်သော သဘောရှိ၏။
ဣဒံ၊ ဤစက္ခုဝိညာဏ်သည်၊ နမေဝိညာဏံ၊ ရှံဖွယ်ဝတ္ထု အဆင်းစုကို
ရှေ့ရှုပြိုင်ယှဉ် ဆိုင်မိလျှင်လည်း မမြင်နိုင်နေ ဆိုပစေကာ မြင်သည့်တာ
ကြောင့် အာဏာစိုက်စိုက် အကြိုက်ဘယ်ခါ မလိုက်ပါသဖြင့် ငါနှင့်မဆိုင်
မနိုင်ဘယ်ခါ မပိုင်ပါ၍ ငါ၏စက္ခုဝိညာဏ်လည်းမဟုတ်။ အနာဟံစ၊

သောတဃာနု ဋ္ဌါရစသား ငါးတံခါး၌ ငါးပါးဝိညာဏ် ဖြစ်စဉ်အတွင်း အဆင်းသိမှု စက္ခုဝိညာဉ် မယှဉ်ကိုယ်မှာ မရှိပါ၍ ငါလည်းမဟုတ်ချေ။ အသာမိကံ၊ သခင်မရှိသော။ သင်္ခတံဝ၊ စက္ခုသမုတ် အကြည်ရုပ်မှုန် ရှုပါရုံစသော ပစ္စည်းအပေါင်း သောင်းပြောင်းအပုံ ကြောင်း မျိုးစုံတို့ ဝိုင်းအုံညီညာ စီရင်ခါမှ တခဏ တခဏသာ ဖြစ်ပေါ်လာသော သင်္ခတ တရားသာလျှင်တည်း။

၄၅၉။ ကမ္မဇံသောတဝိညာဏံ၊
သဒ္ဓေစရံတိကာလိကံ။
အနိစ္စံစေဝဒုက္ခံ၊
အနတ္တံဝအသာရကံ။

၄၆၀။ ဣဒဉ္ဇသောတဝိညာဏံ၊
သဒ္ဓေစရံခယံဝယံ။
နမေဇ္ဇဒံအနာဟံစ၊
သင်္ခတံဝအသာမိကံ။

၄၅၉။ ကမ္မဇံ၊ အကုသိုလ်ကံ ကုသိုလ်ကံကြောင့်ဖြစ်သော။ သဒ္ဓေ- စရံ၊ အသံမျိုးစုံ သဒ္ဓါရုံ၌ ကျရောက်ကျက်စားလေ့ရှိသော။ တိကာလိကံ၊ အတိတ် အနာဂတ် ပစ္စုပ္ပန် သုံးဘန်သော ကာလ၌ဖြစ်သော။ သောတ ဝိညာဏံ၊ အသံမျိုးစုံ သဒ္ဓါရုံအရပ်ရပ်ကို သိတတ်သော သောတဝိညာဏ် သည်လည်း။ အနိစ္စံစေဝ၊ အမြဲလည်းမရှိ။ ဒုက္ခံ စ၊ ဆင်းရဲလည်း ဆင်း ရဲ၏။ အသာရကံ၊ အသားမရှိသော။ အနတ္တံဝ၊ အသံနား၌ ဆိုက်ရောက် လာမှ သောတ၌ယှဉ် ဤဝိညာဉ်ကို သူ့ကိုယ်ငါ့ကိုယ် မဆိုထိုက် မဆိုအပ် သော အနတ္တတရားသာလျှင်တည်း။

၄၆၀။ သဒ္ဓေစရံ၊ အသံမျိုးစုံ သဒ္ဓါရုံ၌ ကျရောက်ကျက်စားလေ့ရှိ သော။ ဣဒဉ္ဇသောတဝိညာဏံ၊ အသံမျိုးစုံ သဒ္ဓါရုံအရပ်ရပ်ကို သိတတ် သော ဤသောတဝိညာဉ်သည်လည်း။ ခယံ၊ ဖြစ်လာပေါ်လာ နား၌ သာလျှင် မကြာသိန်းသန်း မီးကျယ်မ်းသို့ ကုန်ခန်းတတ်သော သဘော ရှိ၏။ ဝယံ၊ ဖြစ်သမျှအဆက်ဆက် ပျက်၍လိုက်တတ်သော သဘောရှိ၏။ ဣဒံ၊ အသံမျိုးစုံ သဒ္ဓါရုံ အရပ်ရပ်ကို သိတတ်သော ဤသောတ

ဝိညာဉ် ဝိတ်သည်လည်း။ နမေဝိညာဏံ၊ မုန်းဖွယ်ဆိုးဝါး အသံများကို
 မကြားနှင့်နေ ဆိုပစေကာ ကြားသည့်တကြောင့် အာဏာစိုက်စိုက်
 အကြိုက်ဘယ်ခါ မလိုက်ပါသဖြင့် ငါနှင့်မဆိုင် မနိုင်ဘယ်ခါ မပိုင်ပါ၍
 ငါ၏သောတဝိညာဏ်လည်းမဟုတ်။ အနာဟံ စ၊ စက္ခုဃာန ဒွါရစသား
 ငါးတံခါး၌ ငါးပါးဝိညာဉ် ဖြစ်စဉ်ခဏ ယှဉ်ခဏ၌ သောတဝိညာဉ်
 မယှဉ်ကိုယ်မှာ မရှိပါ၍ ငါလည်းမဟုတ်ချေ။ အသာမိကံ၊ သခင်မရှိ
 သော။ သင်္ခတံဝ၊ သောတသမုတ် အကြည်ရုပ်မှန် သဒ္ဓါရုံစသော ပစ္စည်း
 အပေါင်း သောင်းပြောင်းအပုံ ကြောင်းမျိုးစုံတို့ ဝိုင်းအုံညီညာ စီရင်
 ခါမှ တခဏ တာဏသာ ဖြစ်ပေါ်လာသော သင်္ခတရားသာလျှင်တည်း။

၄၆၁။ ကမ္မဇံဃာနဝိညာဏံ၊
 ဂန္ဓေစရံတိ ကာလိကံ။
 အနိစ္စံစေဝဒုက္ခံစ၊
 အနတ္တံဝအသာရကံ။

၄၆၂။ ဣဒဗ္ဗဃာနဝိညာဏံ၊
 ဂန္ဓေစရံခယံဝယံ။
 နမေဣဒံအနာဟံစ၊
 သင်္ခတံဝအသာမိကံ။

၄၆၁။ ကမ္မဇံ၊ အကုသိုလ်ကံ ကုသိုလ်ကံကြောင့်ဖြစ်သော။ ဂန္ဓေ-
 စရံ၊ ယနံ မျိုးစုံ ဂန္ဓာရုံ၌ ကျရောက်ကျက်စားတတ်သော။ တိကာလိကံ၊
 အတိတ် အနာဂတ် ပစ္စုပ္ပန် သုံးတန်သောကာလ၌ဖြစ်သော။ ဃာနဝိ-
 ညာဏံ၊ ယနံ မျိုးစုံ ဂန္ဓာရုံအရပ်ရပ်ကို သိတတ်သော ဃာနဝိညာဉ်စိတ်
 သည်လည်း။ အနိစ္စံစေဝ၊ အမြဲလည်းမရှိ။ ဒုက္ခံစ၊ ဆင်းရဲလည်း ဆင်းရဲ
 ၏။ အသာရကံ၊ အသားမရှိသော။ အနတ္တံဝ၊ ယနံ နှာ၌ ဆိုက်လာ
 သော်သာ ဃာနာသာဒ ဒွါရ၌ယှဉ် ဤဝိညာဉ်ကို ဘူ ကိုယ်ငါ့ကိုယ်
 မဆိုထိုက် မဆိုအပ်သော အနတ္တတရားသာလျှင်တည်း။

၄၆၂။ ဂန္ဓေစရံ၊ ယနံ မျိုးစုံ ဂန္ဓာရုံ၌ကျရောက်ကျက်စားတတ်
 သော။ ဣဒဗ္ဗဃာနဝိညာဏံ၊ ယနံ မျိုးစုံဂန္ဓာရုံအရပ်ရပ်ကို သိတတ်သော
 ဤဃာနဝိညာဉ်စိတ်သည်လည်း။ ခယံ၊ ကွယ်ပျောက်ကုန်ခန်းတတ်သော

သဘောရှိ၏။ ဝယ်၊ ၎င်း၊ ဣဒံ၊ ယနံ၊ မျိုးစုံ၊ ဂန္ဓာရုံအရပ်ရပ်ကို သိတတ်သော
 သာနဝိညာဉ်စိတ်သည်လည်း။ နမေဝိညာဏံ၊ မကောင်းဆိုးဝါး ယနံ၊
 များကို ရှောင်ရှားပယ်လှန် မနံနင်နေ ဆိုပစေကာ နံသည့်တာကြောင့်
 အာဏာစိုက်စိုက် အကြိုက်ဘယ်ခါ မလိုက်ပါသဖြင့် ငါနှင့်မဆိုင် မနိုင်
 ဘယ်ခါ မပိုင်ပါ၍ ငါ၏သာနဝိညာဉ်လည်းမဟုတ်၊ အနာဟံ စ၊
 စက္ခုသောတ ဒွါရစသား ငါးတံခါး၌ ငါးပါးဝိညာဉ် ဖြစ်စဉ်ခဏ
 ယှဉ်ခဏ၌ သာနဝိညာဉ် မယှဉ်ကိုယ်မှာ မရှိပါ၍ ငါလည်းမဟုတ်ချေ။
 အသာမိကံ၊ သခင်မရှိသော။ သင်္ခတံဝ၊ သာနသမုတ် အကြည်ရုပ်မှန်
 ဂန္ဓာရုံစသော ပစ္စည်းအပေါင်း သောင်းပြောင်းအပုံ အကြောင်းမျိုးစုံတို့
 စိုင်းအုံညီညာ စီရင်ခါမှ တခဏ တခဏသာ ဖြစ်ပေါ်လာသော သင်္ခတ
 တရားတည်း။

၄၆၃။ ကမ္မဇံဇီဝါဝိညာဏံ၊
 ရသေစရံတိကာလိကံ။
 အနိစ္စံစေဝဒုက္ခံစ၊
 အနတ္တံဝ အသာရကံ။

၄၆၄။ ဣဒဗ္ဗဇီဝါဝိညာဏံ၊
 ရသေစရံဒံယံဝယံ။
 နမေဣဒံအနာဟံစ၊
 သင်္ခတံဝ အသာမိကံ။

၄၆၃။ ကမ္မဇံ၊ အကုသိုလ်ကံကုသိုလ်ကံကြောင့်ဖြစ်သော။ ရသေစရံ၊
 အာဟာရမျိုးစုံ ရသာရုံ၌ ကျရောက်ကျက်စားလေ့ရှိသော။ တိကာလိကံ၊
 အတိတ်အနာဂတ် ပစ္စုပ္ပန်သုံးတန်သောကာလ၌ဖြစ်သော။ ဇီဝါဝိညာဏံ၊
 ချိုချဉ်စပ်ငံအဖန်အခါး ခြောက်ပါးအစုံရသာရုံ အရပ်ရပ်ကိုသိတတ်သော
 ဇီဝါဝိညာဉ်စိတ်သည်လည်း။ အနိစ္စံစေဝ၊ အမြဲလည်းမရှိ။ ဒုက္ခံ စ၊ ဆင်း
 ရဲလည်းဆင်းရဲ၏။ အသာရကံ၊ အသားအနှစ်မရှိသော။ အနတ္တံဝ၊
 ခြောက်ပါးရသာ ဆိုက်ရောက်လာမှ ဇီဝါဝိညာဉ် ဤဝိညာဉ်ကို သူ့ကိုယ်
 ငါ့ကိုယ် မဆိုထိုက် မဆိုအပ်သောအနတ္တတရားသာလျှင်တည်း။

၄၆၄။ ရသေစရံ၊ အာဟာရမျိုးစုံ ရသာရုံအရပ်ရပ်၌ ကျက်စား
 ကျရောက်လေ့ရှိသော။ ဣဒဗ္ဗဇီဝါဝိညာဏံ၊ အာဟာရမျိုးစုံ ရသာရုံအ
 (တတိယအကြိမ်) ၄၅

ရပ်ရပ် သိတတ်သော ဤဇိဝါညာဉ်စိတ်သည်လည်း။ ခယံ၊ ကုန်ခန်း တတ်သောသဘောလည်းရှိ၏။ ဝယံ၊ ဖြစ်သမျှအဆက်ဆက် ပျက်တတ် သောသဘောရှိ၏။ ဣဒံ၊ ဤဇိဝါညာဉ်စိတ်သည်။ နမေဝိညာဏံ၊ မကြိုက်ဘယ်ခါ အရသာကိ ဝင်လာဇံစိ လျှာမှထိလည်း မသံနှင့်နေ ဆိုပစေကာ သိသည်တာကြောင့် အာဏာစိုက်စိုက် အကြိုက်ဘယ်ခါ မလိုက်ပါသဖြင့် ငါနှင့်မဆိုင် မနှိုင်းဘယ်ခါ မပိုင်ပါ၍ ငါ၏ဇိဝါ ဝိညာဉ်စိတ်မဟုတ်။ အနာဟံ စ၊ ဤသည်ခံတွင်း သွင်းသွင်းသမျှ အာ ဟာရများစွာ သုံးဆောင်ရာတို့ ဇိဝါလျှာရင်း ရေမျိုတွင်းသို့ ဆင်းလျှင် မကြာ ခံတွင်းလျှာဖြင့် ရသာသောင်းပြောင်း ဆိုးကောင်းနှစ်ဖြာ ခံစား ပါလည်း ဇိဝါမည်တွင် ဝိညာဉ်နတ္ထိ ချုပ်ပျောက်ဘိ၍ အသိလျှာမှာ မရှိပါသဖြင့် ငါလည်းမဟုတ်ခြေ။ ဝါ၊ ငါဟူ၍လည်း မဆိုသာခြေ။ အသာမိကံ၊ သခင်အရှင်မရှိသော။ သင်္ခတံဝ၊ ဇိဝါသမုတ် အကြည်ရပ် မှန် ရသာရုံစသော ပစ္စည်းအပေါင်းသောင်းပြောင်းအပုံ ကြောင်းမျိုးစုံ တို့ ဝိုင်းအုံ့ညီညာ စီရင်ခါမှ တခဏတခဏသာ ဖြစ်ပေါ်လာသော သင်္ခ တတရားသာလျှင်တည်း။

၄၆၅။ ကမ္မဇံကာယဝိညာဏံ၊
 ဖဿေစရံတိကာလိကံ။
 အနိစ္စံစေဇဒုက္ခံစ၊
 အနတ္တံဝအသာရကံ။

၄၆၆။ ဣဒ္ဓန္ဓကာယဝိညာဏံ၊
 ဖဿေစရံခယံ ဝယံ။
 နမေဣဒံအနာဟံစ၊
 သင်္ခတံဝအသာမိကံ။

၄၆၅။ ကမ္မဇံ၊ အကုသိုလ်ကံ ကုသိုလ်ကံကြောင့်ဖြစ်သော။ ဖဿေ- စရံ၊ ကြမ်းထမ်းသိမ်မွေ့ အတွေ့မျိုးစုံ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံအရပ်ရပ်၌ ကျက်စား ကျရောက်လေ့ရှိသော။ တိကာလိကံ၊ အတိတ် အနာဂတ် ပစ္စုပ္ပန် သုံး တန်းသောကာလ၌ဖြစ်သော။ ကာယဝိညာဏံ၊ အတွေ့မျိုးစုံ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံ အရပ်ရပ်ကို သိတတ်သော ကာယဝိညာဏ် စိတ်သည်လည်း။ အနိစ္စံစေဇ၊ အမြဲလည်းမရှိ။ ဒုက္ခံ စ၊ ဆင်းရဲလည်း ဆင်းရဲ၏။ အသာရကံ။ မျက်

တောင်တခတ်ခန့်မျှ ရပ်တန့်ကြံ့ခိုင် တည့်နိုင်စရာ ခိုင်မာထင်လျှား
အသားလည်းမရှိသော။ အနတ္တံဝ၊ ထိခိုက်သော်သာ ဖြစ်ပေါ်လာ
သည့် ကာယ၌ရှိသည့် ဤဝိညာဉ်ကို သူ့ ကိုယ်ငါ့ကိုယ် မဆိုထိုက် မဆိုအပ်
သော အနတ္တတရားတည်း။

၄၆၆ ၊ ဖဿစရံ၊ ကြမ်းထမ်းသိမ်မွေ့ အတွေ့မျိုးစုံ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံ
အရပ်ရပ်၌ ကျက်စား ကျရောက်လေ့ရှိသော။ ဣဒဉ္ဇကာယဝိညာဏံ၊
အတွေ့မျိုးစုံ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံအရပ်ရပ်ကို သိတတ်သော ဤကာယဝိညာဉ်
စိတ်သည်လည်း။ ခယံ၊ ကုန်ခန်းတတ်သော သဘောလည်းရှိ၏။ ဝယံ၊
ဖြစ်လာပေါ်လာ မကြာအဆက်ဆက် ပျက်တတ်သော သဘောလည်း
ရှိ၏။ ဣဒံ၊ ဤကာယဝိညာဉ်စိတ်သည်။ နမေဝိညာဏံ၊ အောင့်ကြောင်
နာ မသက်သာသည့် ဖောဋ္ဌဗ္ဗမျိုး အာရုံဆိုးတို့ ဝင်တိုးခွေ့ဘိ လာတွေ့
ထိလည်း မသိနှင့်နေ ဆိုပစေကာ ထေရာဝေဒနာ မနေသာအောင် ထိ
လာညီရာ သိသည်တာကြောင့် အာဏာစိုက်စိုက် အကြိုက်ဘယ်ခါ
မလိုက်ပါသဖြင့် ငါနှင့်မဆိုင် မနိုင်ဘယ်ခါ မပိုင်ပါ၍ ငါ၏ကာယ
ဝိညာဉ်စိတ်လည်းမဟုတ်၊ အနာဟံ စ၊ စက္ခု သောတဒ္ဓါရစသား ငါး
တံခါး၌ ငါးပါးဝိညာဉ် ဖြစ်စဉ်ခဏ ရှင်ခဏ၌ ကာယဝိညာဏ် မယှဉ်
ကိုယ်မှာ မရှိပါ၍ ငါ၏ကာယဝိညာဉ်စိတ်လည်းမဟုတ်။ အသာမိကံ၊
အရှင်သခင်မရှိသော။ သင်္ခတံဝ၊ ကာယတွင်မည် ကိုယ်ကြည်ရုပ်မှုန်
ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံစသော ပစ္စည်းအပေါင်း သောင်းပြောင်းအပျံ့ ကြောင်း
မျိုးစုံတို့ ဝိုင်းအုံ့ညီညာ စီရင်ခါမှ တခဏ တခဏသာဖြစ်ပေါ်လာသော
သင်္ခတ တရားသာလျှင်တည်း။

၄၆၇။ ဝိဝိဓံမနောဝိညာဏံ၊
ဝတ္ထုဂတံတိကာလိကံ။
အနိစ္စံစေဝဒုက္ခံ၊
အနတ္တံဝအသာရကံ။

၄၆၈။ ဣဒဉ္ဇမနောဝိညာဏံ၊
ဝတ္ထုဂတံခယံဝယံ။
နမေဣဒံအနာဟံစ၊
သင်္ခတံဝအသာမိကံ။

(တတိယအကြိမ်) ၄၆

၄၆၇။ ဝတ္ထုဂတံ၊ ဟဒယဝတ္ထု ရုပ်အစု၌ ဆိုက်ရောက်ဖြစ်ပေါ်
 လာသော။ တိကာလိကံ၊ အတိတ် အနာဂတ် ပစ္စုပ္ပန် သုံးတန်သော
 ကာလ၌ဖြစ်သော။ ဝိဝိဓံ၊ အထူးထူး အပြားပြား အစားစားသော။
 မနောဝိညာဏံ၊ ရူပသဒ္ဓ စသည်အပုံ အာရုံခြောက်ဖြာ ပေါ်ရောက်ရာ
 အရပ်ရပ်ကို သိတတ်သော မနောဝိညာဉ် စိတ်ဟူသမျှသည်လည်း။ အနိစ္စ-
 စေတ၊ လျှပ်စစ်ပေါ်ထွက် ကြိမ်ကြိမ်ပျက်သို့ ဆက်ခါဆက်ခါ ပေါ်လာ
 အလျှင် အစဉ်တောက်လျှောက် မီးဝယ်ရောက်သို့ ချုပ်ပျောက်ငြိမ်းစဲ၍
 အမြဲလည်းမရှိ။ ဒုက္ခံ၊ ပေါ်လာသမျှ မရဏဘင် ဤဝိညာဉ်ကို အစဉ်
 ယှဉ်တွဲ ဝင်ညှင်းဆဲ၍ ဆင်းရဲလည်း ဆင်းရဲရ၏။ အသာရကံ၊ အိပ်မက်
 အဟန် မှန်ရိပ်အလား အသားမရှိသော။ အနတ္တံ၊ ဝိညာဉ်များစွာ
 ဖြစ်ပေါ်လာလည်း တောက်လျှောက်မကြာ ပြောက်သည်တာကြောင့်
 သူငါဘယ်မျှ ရှာမရသော အနတ္တတရားကြီးသာလျှင်တည်း။

၄၆၈။ ဝတ္ထုဂတံ၊ ဟဒယဝတ္ထု ရုပ်အစု၌ ဆိုက်ရောက်ဖြစ်ပေါ်
 လာသော။ ဣဒ္ဓမနောဝိညာဏံ၊ ရူပသဒ္ဓ စသည်အပုံ အာရုံအရပ်ရပ်ကို
 သိတတ်သော ဤမနောဝိညာဉ်စိတ် ဟူသမျှသည်လည်း။ ခယံ၊ မီး
 တောက်အလယ် ကျရောက်နှယ်သို့ ကွယ်ပျောက် ကုန်ခန်းတတ်သော
 သဘောလည်းရှိ၏။ ဝယံ၊ ပေါ်လာအဆက်ဆက် ပျက်တတ်သော
 သဘောလည်းရှိ၏။ ဣဒံ၊ ဤမနောဝိညာဏ် ဟူသမျှသည်လည်း။ နမေ
 ဝိညာဏံ၊ မရဏဘင် အစဉ်ဖျက်ဆီး မီးကသာနိုင် မီးနှင့်ဆိုင်သဖြင့်
 ကိုယ်ပိုင်ကိုယ်ဟာ မဆိုသာ၍ ငါ၏ဝိညာဏ်လည်း မဟုတ်။ အနာဟံ၊
 စက္ခုသောတ သာနဇီဝှါ ကာယအများ ငါးတံခါး၌ ငါးပါးဝိညာဉ်
 ဖြစ်စဉ်ဖြစ်ခိုက် ဆိုက်ရောက်နေသော ဤအတော၌ မနောဝိညာဉ် မဝင်
 မလာ မရှိပါ၍ ငါလည်းမဟုတ်ချေ။ အသာရကံ၊ အသားအနှစ် မရှိ
 သော၊ သင်္ခတံ၊ ဟဒယဝတ္ထု ရုပ်နုရုပ်မှုန် ရူပါရုံစသော ပစ္စည်း
 အပေါင်း သောင်းပြောင်းအပုံ ဝိုင်းအုံညီညာ စီရင်ခါမှ တခဏ တခဏ
 သာ ဖြစ်ပေါ်လာသော သင်္ခတတရားသာလျှင်တည်း။

၄၆၉။ ဆဒ္ဓါရေသုသမုပ္ပန္နာ၊
 ဆဝိညာဏာဝယာဝယာ။
 အနိစ္စာစေတဒုက္ခံ၊
 နမေဓုမာစနောအဟံ။

၄၆၉။ ဆဒ္ဓါရေသု၊ စက္ခုသောတ စသည်အများ၊ ခြောက်တံခါး
 တို့၌။ သမုပ္ပန္နာ၊ အကြောင်းအလိုက် ဆိုက်ရောက် ဖြစ်ပေါ်လာကုန်
 သော။ ဆဝိညာဏာ၊ ကာလမြင့်ရှည် ကြာမတည်သည့် ဧည့်သည်ပမာ
 လဲခါပြောင်းခါ မကြာကိုယ်ထဲ ဝဲသို့အသွင် ဝင်ရောက်လှည့်ပတ်၍ နေ
 ကုန်သော ဝိညာဏ်ခြောက်ပါး ဤတရားတို့သည်။ ခယာ၊ မီးဝယ်ကျ
 ရောက် ဆီးနှင်းပေါက်သို့ ကွယ်ပျောက် ကုန်ခန်းတတ်သော သဘော
 ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဝယာ၊ ဖြစ်လာပေါ်လာ မကြာအဆက်ဆက် ပျက်
 တတ်သော သဘောရှိကြကုန်သည်ဖြစ်၍။ အနိစ္စာစေဝ၊ အမြဲလည်း
 မရှိကုန်။ ဒုက္ခာစ၊ မရဏဘင် အစဉ်တစိုက် လိုက်၍မကွေ့ အကုန်ချေ
 သဖြင့် ပျက်ကျေမကြွင်း ကြွေရခြင်းကြောင့် ဆင်းရဲလည်းဆင်းရဲကုန်၏။
 ဣမာ။ ဤဝိညာဏ်ခြောက်ပါး သင်္ခတတရားတို့သည်။ နမေဝိညာဏာ၊
 ကိုယ်မှာပေါ်ရောက် တောက်လျှောက်စဉ်တိုက် ပျက်၍လိုက်သဖြင့် ကိုယ်
 ၌ဘယ်ခါ မကျန်ပါ၍ ငါ့ဝိညာဉ်လည်း မဟုတ်ကုန်။ နောအဟံ၊ ဒွါရ
 ခြောက်ခွင် ဝိညာဏ်ခြောက်ရပ် စက်ရဟတ်သို့ လှည့်ပတ်ဆက်ခါ ပျက်
 သည်တာကြောင့် ငါလည်းမဟုတ်ပါကုန်။

ဆဒ္ဓါရေသုသမုပ္ပန္နာ၊ ထုတ်ပြန်လာသည့် ဂါထာပါဠိနှိပ် ခပ်တံဆိပ်
 ကား အဝိဇ္ဇာနှင့် တဏှာရှေ့သွား ကြောင်းနှစ်ပါးကြောင့် ရည်လျား
 ဖန်ခါ ငါးခန္ဓာနှင့် သံသရာကြာညောင်း ဘဝပေါင်းက ကြောင်းခံ
 အရင်း ကံဟောင်းမင်းတို့ ဖန်ဆင်းသမှု ဝင်းဝင်းနုသည် ဝတ္ထုညီးလျှံ
 မီးစာခံ၌ မီးမှန်အာရုံ ပြုလာတုံ၍ ခြောက်ဖုံဝိညာဏ် မီးအသွင်သို့ ပေါ်
 လျှင်သုတ်သုတ် တဟုတ်ဟုတ်နှင့် အဆက်ဆက်ပြုတ်ပျက်၍ ချုပ်သဖြင့်
 ဒုက္ခထပ်ပို နာမ်ခေတ်ကိုလည်း ပုဂ္ဂိုလ်သူငါ သတ္တဝါဟု မိစ္ဆာချွတ်
 ချော် တော်လျော်မှည့်လုပ် ခေါ်သမုတ်လည်း မဟုတ်ကေန် ဟုတ်အမှန်
 မှာ ဆံလွှာမြူမျှ နှစ်ခရာသည့် အနတ္တသာမှတ်ကြပါ၍ ဉာဏ်မှာထိထိ မှန်
 အရှိကို မိမိရရ သိပြီးမှလျှင် ရှိသမျှဝိညာဉ် စိတ်အစဉ်ကို ဆွဲငင်သိမ်း
 ရုံး အကျဉ်းချုံးလျက် နိဂုံးခပတ် အဆုံးသတ်မှာ တထပ်လာ၍ သုံးပါး
 လက္ခဏာ တင်စေငှာဟု သဗ္ဗေသတ္တာ ဝေနေယျာအား စေတနာထား၍
 သနားမှုများစွာ ကရုဏာဖြင့် မေတ္တာကြည်ညွတ် အဆစ်သွတ်သည်
 အထွတ်နိဗ္ဗာန် ရကြောင်းတည်း။ ဤကား ဝိညာဏက္ခန္ဓာခြောက်ပါး
 အကျဉ်းအားဖြင့် လက္ခဏာရေးတင်ရန် ပြထားအပ်သော အချက်တည်း။

(တတိယအကြိမ်) ၄၇

ဤတွင်ခန္ဓာငါးပါးရုပ်နာမ်တရားတို့၌အကျယ်အားဖြင့်လက္ခဏာရေး
သုံးပါးတင်၍ ဆင်ခြင်ပွားများ တရားမွေ့လျော် ကောင်းစွာပျော်မည်
မြတ်သုတော်ကောင်း ပညာရှိအပေါင်းတို့၏ အကျိုးငှာ စီရင်ပြဆိုအပ်
သော စကားအရပ်ရပ် အပြီးသတ်သတည်း။

၄၇၀။ အနိစ္စာဇတ္တကာယမိ၊
ဣမေကောသာဇရာဂ္ဂိနာ၊
အဗ္ဗယိံ သုအနိစ္စေန၊
ဝယိဿန္တိဝယန္တိစ။

၄၇၀။ ဇတ္တကာယမိ၊ သုံးဆယ့်နှစ်ဝ ကောဠာသကို ကာယခေါ်
ဆို ဤသည့်ကိုယ်၌။ ဣမေကောသာ၊ ဤဆံပင်တို့သည်၊ အနိစ္စာ၊ အမြဲ
မရှိကုန်။ အနိစ္စေန၊ မမြဲခြင်းကြောင့်။ ဇရာဂ္ဂိနာ၊ ညိုမှောင်အတွင်း ဖြူ
ယောင်ဆင်း၍ သေမင်းအလံ စိုက်လာဟန်သို့ ဆံကိုဖျက်ဆီး ဇရာမီး
ဖြင့်။ အဗ္ဗယိံ သု၊ မသန့်ရှုတ်ထွေး ရှောင်ဖြူမေးသို့ ပေးပေးနေအောင်
ညိုမှောင်အနက် ဖြူရောင်တက်၍ ပျက်လည်း ပျက်လှလေကုန်ပြီ။ ဝယိ-
ဿန္တိ၊ ဤမျှနှင့်သာ ဤဇရာမီး အပြီးမသတ် မတန့်ရပ်ပဲ ဤထက်သဲ
အောင် ဆင့်ကဲအဆက်ဆက် နေ့စဉ်ဖျက်၍ ပျက်ရကုန်ဦးလတ္တံ့။ ဝယန္တိ-
စ၊ ဤကိုယ်ခန္ဓာ ဆံများစွာ၌ ဇရာမီးအစုံ ဝင်လာမှုဖြင့် ယခုလည်း
ပျက်တုန်းပျက်ဆဲ ဤကား မိမိဆံပင် လူတပါးတို့၏ ဆံပင်တို့ကို လက္ခ
ဏာရေးတင်၍ ဆင်ခြင်ပွားများ နှလုံးထားကြရန် ပြဆိုအပ်သော ဘာဝ
နာ ဂါထာပါဌ်အနက်တည်း။

၄၇၁။ ဣမာနေတ္ထအနိစ္စာနိ၊
စက္ခုနိစဇရာဂ္ဂိနာ။
အဗ္ဗယိံ သုအနိစ္စေန၊
ဝယိဿန္တိဝယန္တိစ။

၄၇၁။ ဇတ္ထဣမသ္မိံ ကာယေ၊ အလျားတလံ အနံတထွာ ခန္ဓာသမူဟ
ဤရူပကာယ၌။ ဣမာနိ စက္ခုနိ၊ ဤမျက်စိတို့သည်။ အနိစ္စာ၊ အမြဲမရှိ
ကုန်။ အနိစ္စေန၊ မမြဲခြင်းကြောင့်။ ဇရာဂ္ဂိနာ၊ မျက်လုံး မျက်ကွင်း
မကြွင်းဖျက်ဆီး ဇရာမီးဖြင့်။ အဗ္ဗယိံ သု၊ ရှေ့ရူမျက်မှောက် တွေ့ရောက်

အထယ် ဘယ်သူဘယ်ဝါ ဘယ်ဥစ္စာဟု ဟုတ်ရာမှန်စွာ သိလိပါသဖြင့်
သေချာစေ့ငှ ခါခါရှုလည်း တခုကိုပင် နှစ်ခုထင်လျက် အမြင်မှိန်မှေး
သိမှန်ရေးကြောင့် အဝေးမလှမ်း မြင်စွမ်းမထင် ပျက်လည်းပျက်လှ
လေကုန်ပြီ။ ဝယံဿန္တိ။ ဤမျှနှင့်သာ ဤဇရာမီး အပြီးမသတ် မတန့်
ရပ်ပဲ ဤထက်သဲအောင် ဆင့်ကဲအဆက်ဆက် နေ့စဉ်ဖျက်၍ ပျက်လည်း
ပျက်ရကုန်ဦးလတ္တံ့။ ဝယန္တိစ၊ မျက်စိ၌မှာ ဇရာမီးအစု ဝင်လာမှုဖြင့်
ယခုလည်း ပျက်တုန်းပျက်ဆဲ။ ဤကား မျက်စိ၌ လက္ခဏာရေးတင်ရန်
ပြဆိုအပ်သော ဘာဝနာဂါထာပါဌ်အနက်တည်း။

၄၇၂။ ဣမေနေတ္ထအနိစ္စာနိ၊
သောတာနိစဇရာဂ္ဂိနာ။
အဗ္ဗယိံသုအနိစ္စေန၊
ဝယံဿန္တိဝယန္တိစ။

၄၇၂။ ဧတ္ထဣမသ္မိံကာယေ၊ မြေ ရေ လေ မီးဓာတ်ကြီးလေးခု ဘုတ်
အစုကို ငါဟုခေါ်ဆို ဤသည့်ကိုယ်၌။ ဣမာနိသောတာနိ၊ ဤနားတို့
သည်လည်း။ အနိစ္စာ၊ အမြဲမရှိကုန်၊ အနိစ္စေန၊ မမြဲခြင်းကြောင့်။ ဇရာဂ္ဂိ-
နာ၊ နားကိုဖျက်ဆီး ဇရာမီးဖြင့်၊ အဗ္ဗယိံသု၊ အပေါင်းအဖော် ခေါ်
အော်အပါး ထယ်သောလားသို့ မကြားတချက် ကြားတချက်နှင့် ပျက်
လည်းပျက်လှလေကုန်ပြီ။ ဝယံဿန္တိ၊ ဤမျှနှင့်သာ ဤဇရာမီး အပြီး
မသတ် မတန့်ရပ်ပဲ ဤထက်သဲအောင် ဆင့်ကဲ အဆက်ဆက် နေ့စဉ်ဖျက်
၍ ပျက်ရကုန်ဦးလတ္တံ့။ ဝယန္တိ စ၊ နားသောတာမှာ ဇရာမီးအစု ဝင်လာ
မှုဖြင့် ယခုလည်းပျက်တုန်းပျက်ဆဲ။ ဤကားနား၌လက္ခဏာရေးတင်ရန်
ပြဆိုအပ်သော ဘာဝနာပါဌ်အနက်တည်း။

၄၇၃။ အနိစ္စာဧတ္ထကာယမိ၊
ဣမဒန္တာဇရာဂ္ဂိနာ။
အဗ္ဗယိံသုအနိစ္စေန၊
ဝယံဿန္တိဝယန္တိစ။

၄၇၃။ ဧတ္ထကာယမိ၊ ပဋိကူလ အသုဘရုပ် ငါမဟုတ်သည့် အပုပ်
မြားမြောင် ဤကိုယ်ကောင်၌။ ဣမဒန္တာ၊ ဤသွားတို့သည်လည်း။
(တတိယအကြိမ်) ၄၈

အနိစ္စာ၊ အမြဲမရှိကုန်။ အနိစ္စေန၊ မမြဲခြင်းကြောင့်။ ဇရာဂ္ဂိနာ၊ သွား
 ကိုဖျက်ဆီး ဇရာမီးဖြင့် အဗ္ဗယိံ သု၊ ဇရာဝင်ဖျက် လာရိုက်နှက်သို့ လှုပ်
 လှက်ပ်နဲ့ ကျိုးပဲ့ ယိမ်းယိုင် မခိုင်ကြေတုက် ပျက်လည်းပျက်လှလေကုန်
 ပြီ။ ဝယိဿန္တိ၊ ဤမျှနှင့်သာ ဤဇရာမီး အပြီးမသတ် မတန်ရပ်ပဲ ဤ
 ထက်သဲအောင် ဆင့်ကဲ အဆက်ဆက် နေ့စဉ်ဖျက်၍ ပျက်ရကုန်ဦး
 လတ္တံ့။ ဝယန္တိစ၊ နေ့စဉ်အိုမှု ဇရာထူ၍ ယခုလည်း ပျက်တုန်းပျက်ဆဲ။
 ဤကား မိမိသူတပါး ကျိုးပျက်သောသွား မကျိုးပျက်သောသွားတို့ကို
 အာရုံပြု၍ လက္ခဏာရေး တင်ရန် ပြဆိုသော ဘာဝနာဂါထာ ပါဠိ
 အနက်တည်း။

၄၇၄။ ဧတ္ထကာယေ ဣမေဝဏ္ဏာ၊
 အနိစ္စာဝဇရာဂ္ဂိနာ။
 အဗ္ဗယိံသုအနိစ္စေန၊
 ဝယိဿန္တိ ဝယန္တိစ။

၄၇၄။ ဧတ္ထကာယေ၊ ကေသာလောမ စသည်ဝတ္ထု ရံဖွယ်စုကို
 ငါဟုခေါ်ဆို ဤသည့်ကိုယ်၌၊ ဣမေဝဏ္ဏာ၊ ဤအဆင်း တို့သည်။
 အနိစ္စာဝ၊ အမြဲမရှိကုန်သည်သာလျှင်တည်း၊ အနိစ္စေန၊ မမြဲခြင်းကြောင့်
 ဇရာဂ္ဂိနာ၊ အဆင်းဖျက်ဆီး ဇရာမီးဖြင့်။ အဗ္ဗယိံ သု၊ ငယ်ကနုပျို ငယ်
 ရုပ်လိုလျှင် မစိုမလမ်း ဇရာဖမ်း၍ ညှိုးနွမ်းမဲ့ချောက် ငယ်ရုပ်
 ပျောက်လျက်ရုပ်အောက်ရုပ်သိုး ရုပ်ဆိုးရံတယ် ဟန်ရုပ်ကွယ်၍ ငယ်ရွယ်
 ငယ်သွေး ငယ်မွေးငယ်ရည် တဆံခြည်မျှ မတည်အဆက်ဆက် ဇရာဖျက်
 ၍ ပျက်လည်းပျက်လှလေကုန်ပြီ။ ဝယိဿန္တိ၊ ဤမျှနှင့်သာ ဤဇရာမီး
 အပြီးမသတ် မတန်ရပ်ပဲ ဤထက်သဲအောင် ဆင့်ကဲအဆက်ဆက် နေ့စဉ်
 ဖျက်၍ ပျက်ရကုန်ဦးလတ္တံ့။ ဝယန္တိစ၊ ပထဝီမြေစာ ဤခန္ဓာ၌ ဇရာမီးအစု
 ဖျက်ဆီးမှုဖြင့် ယခုလည်း ပျက်တုန်းပျက်ဆဲ။ ဤကား အရုပ်အဆင်း
 တို့ကို အာရုံပြု၍ လက္ခဏာရေးတင်ရန် ပြဆိုအပ်သော ဘာဝနာဂါထာ
 ပါဠိအနက်တည်း။

၃၇၅။ အနိစ္စမတ္ထကာယမိ၊
 ဣဒံဓမ္မဇရာဂ္ဂိနာ။
 အဗ္ဗယိစအနိစ္စေန၊
 ဝယတိစဝယိဿတိ။

၄၇၅။ တွေကာယမ္ပိ၊ မစင်မကြယ် ရံ့ဖွယ်ဝတ္ထု မကောင်းမှုကို
 ငါဟုခေါ်ဆို ဤသည်ကိုယ်၌။ ဣဒံဓမ္မံ၊ ကြောပေါင်းကိုးရာ ကြီးများ
 စွာတို့ဖြင့် ဆိုင်းကာဖွဲ့တုပ် အရိုးရုပ်ကို ပုံးအုပ်ကာနေ ဤအရေသည်။
 အနိစ္စံ၊ အမြဲမရှိ။ အနိစ္စေန၊ မမြဲခြင်းကြောင့်၊ ဇရာဂိုနာ၊ အရေဖျက်
 ဆီး ဇရာမီးဖြင့်။ အဗ္ဗယိစ၊ တွန့်လိပ်မလှ အကုန်ကျလျက် ရံ့ တွမေးပါး
 မျောက်အိုလားသို့ အများကမုန်း ခါးကကုန်းနှင့် အသုံးလှတိုင် မဝင်
 သက်သက် ချစ်ကွက်မနှော မုန်းကွက်ပေါ့ဖို့ ကြောသေးကြောမ ဖြိုင်း
 ဖြိုင်းထလျက် အသုဘထယ် ရှုဖွယ်သို့ ငယ်ရုပ်ငယ်ဟန် ငယ်သဏ္ဌာန်
 လည်း မကျန်ရွေ့နောက် ဇရာရောက်၍ ကုန်ပျောက်ရှိသမျှ ဖွတ်ချောက်
 ကျလျက် အမြင်ခက်အောင် ပျက်လည်းပျက်လှလေကုန်ပြီ။ ဝယတိစ၊
 အပေါ်ရန်ကာ အရေလွှာ၌ ဇရာမီးအစု ဖျက်ဆီးမှုဖြင့် ယခုလည်းပျက်
 တုန်းပျက်ဆဲ။ ဝယိဿတိ။ ဤမျှနှင့်သာ ဤဇရာမီး အပြီးမသပ် မတန်
 ရုပ်ပဲ ဤထက်သဲအောင် ဆင့်ကဲအဆက်ဆက် နေ့စဉ်ဖျက်၍ ပျက်လည်း
 ပျက်ရချေဦးလတ္တံ့။ ။ ဤကား စက်ဆုပ်ဖွယ်မှန် ရူပကွန်၌ အပေါ်
 ရန်ဆေးဝါး ခြယ်လယ်၍ထားသည်နှင့် အလားတူသော အရေပါးကို
 လက္ခဏာရေးတင်၍ ဆင်ခြင်ပွားများ နှလုံးထားကြစေခြင်းငှါ ပြဆို
 သော ဘာဝနာဂါထာ ပါဠိအနက်တည်း။

၄၇၆။ ဣမေနေတ္ထအနိစ္စာဝ၊
 မံသာနိစဇရာဂိုနာ၊
 အခိယိံသုအနိစ္စေန၊
 ခိယိဿန္တိခိယန္တိစ။

၄၇၆။ တွေဣမသ္မိံကာယေ၊ ဤကိုယ်ခန္ဓာ ရံ့ဖွယ်ရာ၌။ ဣမာနိ
 မံသာနိစ၊ ဤအသားတို့သည်လည်း။ အနိစ္စာ၊ အမြဲမရှိကုန်။ အနိစ္စေန၊
 မမြဲခြင်းကြောင့်။ ဇရာဂိုနာ၊ အသားသို့လိုက် လောင်မျိုက်ဖျက်ဆီး
 ဇရာမီးဖြင့်။ အခိယိံသု၊ တနေ့တခြား ရော့ပါးကုန်ခန်းလှလေကုန်ပြီ။
 ခိယိဿန္တိ၊ ဤမျှနှင့်သာ ဤဇရာမီး အပြီးမသပ် မတန်ရုပ်ပဲ ဤထက်
 သဲအောင် ဆင့်ကဲအဆက်ဆက် နေ့စဉ်ဖျက်၍ တနေ့တခြား လျော့ပါး
 ကုန်ခန်းရကုန်ဦးလတ္တံ့။ ခိယန္တိစ၊ အသားများစွာ အကြားရှာ၍ ဇရာ
 မီးအစု ဝင်လာမှုဖြင့် ယခုလည်းကုန်တုန်းကုန်ဆဲ။

(တတိယအကြိမ်) ၄၉

၄၇၇။ ဣမာနေတ္ထအနိစ္စာနိ၊
 ဗလာနိစဇရာဂ္ဂိနာ။
 အဒီယိံ သုအနိစ္စေန။
 ဒိယိဿန္တိဒိယန္တိစ။

၄၇၇။ ဣတ္ထဣမသ္မိံ ကာယေ၊ ဤကိုယ်ခန္ဓာ ရံဖွယ်ရာ၌။ ဣမာနိ-
 ဗလာနိစ၊ ဤအားတို့သည်လည်း။ ဝါ၊ သတ္တိသမုတ် ဤဗလရုပ်တို့
 သည်လည်း။ အနိစ္စာနိ၊ အမြဲမရှိကုန်။ အနိစ္စေန၊ မမြဲခြင်းကြောင့်။
 ဇရာဂ္ဂိနာ၊ အားကိုဖျက်ဆီး ဇရာမီးဖြင့်။ အဒီယိံ သု၊ တောင်မြောက်
 လေးပါး သွားလို့ရာရာ ကိုယ်ခန္ဓာသည် မပါဝိုက်စိုက် သူမလိုက်၍
 မောဟိုက်ယိမ်းယိုင် ခါခါထိုင်လျက် မခိုင်နှမ်းညှိုး ဘယ်လမ်းမျိုးမှ
 မတိုးနေဘဲထုတ် ကြိုးပြတ်ရုပ်သို့ ကွေးရုပ်မလွယ် ယူသယ်ဝန်လေး
 ဖြေးနှေးအားလုံး အစွမ်းတိုး၍ မလန်းနုန်းချို ကိုလုံးရိလျက် ပြောင်းအံ
 ခေခါ နေထိုင်ကြာသို့ ဝေဆာမူးနောက် သတိပျောက်လျက် သညာပျက်၍
 အချက်ချက်မေ့ သက်ဇွေဇွေနှင့် တနေ့တခြား ရေနံငါးသို့ ခုန်အား
 ပျက်ပြား ဇရာဝါး၍ လျော့ပါးကုန်ခန်းလှလေကုန်ပြီ။ ဒိယိဿန္တိ၊ ဤ
 မျှနှင့်သာ ဤဇရာမီး အပြီးမသတ် မတန်ပေပဲ ဤထက်သဲအောင် ဆင့်ကဲ
 အဆက်ဆက် နေ့စဉ်ဖျက်၍ တနေ့တခြား လျော့ပါး ကုန်ခန်းရချေဦး
 လတ္တံ့ ၊ ဒိယန္တိစ၊ အားအင်ကိုယ်မှာ ဇရာမူးအစု ဖျက်ဆီးမှုဖြင့် ယခု
 လည်း ကုန်တုန်းကုန်ဆဲ။

၄၇၈။ ယေစညောဒတ္ထကောဠာသာ၊
 လောမာဒိအတ္ထိကေဝလာ။
 အနိစ္စစေဝဒုက္ခာစ၊
 အနတ္တာဝအနိဿရာ။

၄၇၈။ ဣတ္ထဣမသ္မိံ ကာယေ၊ သုံးဆယ်နှစ်ဝ ကောဠာသကို အတ္ထ
 သမုတ် ရုပ်ပေါင်းမြားမြောင် ဤကိုယ်ကောင်၌။ အညာ၊ ကေသာစမ္မ
 ဝိသဒန္တာမှ တပါးကုန်သော။ လောမာဒိ၊ ကောဠာသသေး မွေးညှင်း
 များထွေ ခြေသည်းလက်သည်း အစရှိကုန်သော။ ကေဝလာ၊ ကြွင်းမဲ့
 ဥသ္မိံ အလုံးစုံကုန်သော။ ယေစကောဠာသာ၊ အကြင်ကောဠာသတို့
 သည်လည်း။ အတ္ထိသန္တိ၊ ရှိကုန်သေး၏။ တေစ၊ ဤကိုယ်အတွင်း

ကြွင်းကြွင်းသမျှသော ထိုကောဠာသ တို့သည်လည်း။ အနိစ္စာစေဝ၊
 ပဌမနှင့် ဒုတိယမှ တတိယာယ အရှယ်ကူးမြောက် ဇရာရောက်က
 ဖောက်ပြန်ဖောက်လဲ အမြဲလည်းမရှိကုန်။ ဒုက္ခာစ၊ တွင်းပဒလောင်ဆူ
 အပူတလမ်း ချမ်းဇေတဖြာ ညောင်းညာတဝ ဆာတဒုက္ခ ပိပါသနှင့်
 မုခဒန္တာ သောတာစက္ခု ရောဂါစုလည်း တွေ့မှုအထေ့ထွေ မူးဝေ
 ခေါင်းခဲ အနဲနဲနှင့် ရင်ထဲအောင်ဇ တထွေးထွေးနာ ဝမ်းရောဂါနှင့်
 ဟတ္တာပါဒ သယ်ကောဠာသ ဘယ်ဘဝမျှ သုခမဖက် ဒုက္ခတက်သဖြင့်
 အသက်ရှည်သရွေ နေ့စဉ်အမြဲ ဆင်းရဲလည်းဆင်းရဲရကုန်၏။ အနိဿရာ၊
 မကံမပြု မအိုမနာ ဖြစ်စေလိုရာ ဖြစ်စိမ့်ငှါလျှင် အာဏာလွမ်းမိုး အစိုးမရ
 အပ်ကုန်သော။ အဝုတ္တာဝ၊ သုံးဆယ်နှစ်ဝ ကောဠာသကို သူ့ကိုယ် ငါ့
 ကိုယ်မဆိုထိုက် မဆိုအပ်သော အနတ္တတရားအစုတို့သည်သာလျှင်တည်း။

၄၇၉။ အပါယာဒိကဒုက္ခဉ္စ၊
 သံပဿသုခမတ္တနော။
 ပဏ္ဍိတောအနုယုဇ္ဇေယျ၊
 ဝိရမ္မေမတဒ္ဓိတော။

၄၇၉။ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသည်။ အပါယာဒိကဒုက္ခဉ္စ၊ မောဟ
 ပိတ်ကာ အဝိဇ္ဇာသည် စိတ်မှာတအိအိ မှောင်ကြီးဘိ၍ သတိမယှဉ် မရှိ
 စဉ်က သေလျှင်ခက်ခဲ ဤထက်သဲမည့် ငရဲတိရစ္ဆာန် မြို့တာ အသုရကာယ်
 တလယ်လယ်နှင့် အပါယ်စသည်၌ ဖြစ်လတ္တံ့သော ဒုက္ခအသင်္ချေ ကုဋေ
 ထောင်သောင်း ဆင်းရဲပေါင်းကို လည်းကောင်း။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။
 သုခံ၊ သတိတရား ရှိသောအားဖြင့် လိုက်စားခါခါ ဘာဝနာအထွတ်
 လက်မလွတ်က မချွတ်ဆတ်ဆတ် ခံစားအပ် ခံစားလတ္တံ့သော လူနတ်
 နိဗ္ဗာန် သုံးတန်သော ချမ်းသာကိုလည်းကောင်း၊ သံပဿံ သံပဿန္တာ၊
 ရွှေနေောက်ပြန်လှန် ဖန်ဖန်စေ့ငှ ဉာဏ်ဖြင့်ရှုလျက်။ ဝရမ္မံ၊ သေလျှင်
 ပါယ်ရှာ ဝင်ရာတံခါး အားကြီးဆိုသိတ် လုံစွာပိတ်မည့် အနိစ္စနှင့်
 ဒုက္ခအနတ္တာ ဘာဝနာအဝဝ မြတ်ဓမ္မကို၊ အတဒ္ဓိတော။ ပျင်းရိငြီးငွေ့
 ခြင်း မရှိသည်ဖြစ်၍။ အနုယုဇ္ဇေယျ၊ အားထုတ်ရာ၏။

၄၈၀။ သဗ္ဗကာမဒဒနာလံ၊
 မဟန္တံအတိဒုလ္လဘံ။

ခဏ်အလဒ္ဓပုဗ္ဗံ၊
မောဃဝါသေနခေပိတုံ။

၄၈၀။ သဗ္ဗကမဒဒံ၊ အလုံခပ်သိမ်း ပေးစွမ်းနိုင်သော၊ မဟန္တံ၊
အဖိုးများစွာထိုက်သော၊ အတိဒုလ္လဘံ၊ အလွန်လျှင်ရနိုင်ခဲလှစွာသော။
အလဒ္ဓပုဗ္ဗံ၊ ဘဝများစွာ သံသရာက တရံတခါမျှ မရှိဘူးသော၊ ခဏ်၊
ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒ နှစ်မခဏ်ကို။ မောဃဝါသေန၊ အကျိုးမပြီး အချည်းနှီးသော
နေခြင်းဖြင့်။ ခေပိတုံ၊ ကုန်နေခြင်းငှာ။ နာလံ၊ မသင့်ချေ။

ဘဝသံသရာ ဆက်များစွာက ဘာဝနာနှင့်ကင်း၍ မေ့လျော့ခဲ့ကြခြင်း
ကြောင့် ဝဋ်ဆင်းရဲမှ မထွက်မြောက်နိုင်ခြင်း၏ အကြောင်းကို ဤစကား
ပြေလင်္ကာဖြင့် သိအပ်၏။

ဂင်္ဂါဝါဠု ပမာပြုက သဲစုအမျှ လွန်မကအောင် ပုဗ္ဗကာလ
အတိတ်ကျသည့် ဗုဒ္ဓမြတ်စွာ စောသတ္တာတို့ ကမ္ဘာအဆူဆူ ကျန်း
ဇမ္ဗုဒ္ဓိ ခါခါကြိုလှ ပွင့်ဖော်မူလျက် တဆူတပါး ဘယ်ဘုရား၏
ထံနားမျက်မှောက် ရွှေစက်အောက်သို့ တခေါက်လမ်းချို့
ယောင်ရမ်းလို့မှ ငါတို့တတွေ မရောက်လေထင် တွေဝေမှောက်
မှား အောက်လမ်းသွားဟု တရားမရှိ လူ့ဇာတိ၌ ဒိဋ္ဌိနွယ်ရိုး
မသိဆိုးသည့် မိုက်မျိုးပုံသေ ကြံခဲ့လေထင် အစိန္တေယျဘုရား
ကြိန်ပါငြားလည်း တိရစ္ဆာန်သား တောကောင်လားသို့
ရှောင်ရှားလှဲသေ ဖဲခဲ့လေထင် လေးထွေအပါယ်ကြား အနေ
များ၍ ဘုရားပွင့်ခါ လူတို့ရွာနှင့် ကမ္ဘာအသင်္ချေ လှဲခဲ့လေထင်
စေတနာစွင့်စွင့် သဒ္ဓါဖြင့်၍ နဖူးနှင့်ခိုက် ဦးဖြင့်တိုက်လျက် နှစ်
ချိုက်သောမာန ဇောကောင်းကျ၍ ပါဒနှစ်ဖေ၍ ရွှေစက်တော်
ကို ပူဇော်အခွင့် ဖူးမျှော်ခွင့်နှင့် ပါခွင့်ကျွတ်ခွင့် လွတ်အခွင့်မှ
အကျင့်မတော် ဆင့်ဆင့်ချော်၍ မပေါ်နိုင်ကြ နစ်မြုတ်ရသည့်
သုံးဘော်ဘဝ ဝဋ်ဒုက္ခမှ ဘယ်သည့်ဗုဒ္ဓ နှုတ်မရအောင် ဝေးစွာ
ရှောင်၍ မိုက်မှောင်ပိတ်ကာ အဝိဇ္ဇာကြောင့် စိတ်မှာထင်တိုင်း
ဒေါင်ချာစိုင်းလျက် ရိုင်းမျိုးအကုန် မိုက်မျိုးစုံနှင့် တမုန်မှား
မှား ဘုံသုံးပါး၌ ဆုံလည်သောနွား ရဟတ်ချားနှယ် ပတ်ပတ်
လည်၍ အပါယ်ဘုံတွင် ဇာတ်စုံခင်းလျက် အိုခြင်းအဖြာဖြာ နာ

ခြင်း အထွေထွေ သေခြင်းအဖုံဖုံ ဘေးမျိုးစုံနှင့် တလုံလဲလဲ
 ဝဋ်ဆင်းရဲ၌ မြင့်မြဲရှည်ကြာ ကျင်လည်ရာမှာ အဝိဇ္ဇာရှုပ် တ
 ကျာလုပ်သည့် ခန္ဓာဝန်ထုပ် ပြည်မပြုတ်က ဒုက္ခအနန္တာ ခံမြဲ
 သာတည်း ဘာဝနာမေ့လျော် တရားပျော်သည့် မြတ်သုတော်
 သုံး ယူမသုံးက အားလုံးများစွာ သတ္တဝါဟု သင်္ခါဂ္ဂိုလပ် ခေါ်
 သမုတ်သည့် ရုပ်နာမ်နှစ်ဖြာ ချုပ်မြန်စွာနှင့် ပြန်ခါ လှန်ခါ
 ဖန်ခါခါပင် ခန္ဓာမြားမြောင် သုံးပါးဘောင်၌ ဗုလောင်ဟုန်း
 ဟုန်း ဘယ်မီးတုံးမှ ကွယ်သု ရုပ်သိမ်း ငြိမ်းချိမ်းမရှိ သို့ဖြစ်
 တိ၍ ကံကိလေသ ဝိပါကဟု ရှိသမျှဝဋ် မိသည့်ညွတ်မှ လွတ်
 ထွက်ရန် ဝေးရာမှန်သည့် နိဗ္ဗာန်ခေမာ ပြည်ဇေယျာသို့ မရှည်
 မကြာ ဝင်စေငှာဟု သာသနာဆုံးအောင် ပွားရာနောင်တို့ ဘာ
 ဝနာတန်ဆောင် လရောင်ပေါ်ထွက် ထိန်ထိန်လက်သည် ပယ်
 ဖျက်မိုက်မှောင် ကင်းကြောင်းတည်း။

သုဒ္ဓလ္လဘဘာဝနာယ ဝိပဿနာဘာဝနာ နိဋ္ဌိတာ။

သုဒ္ဓလ္လဘဘာဝနာယ၊ သုဒ္ဓလ္လဘဘာဝနာကျမ်း၌။ ဝိပဿနာ
 ဘာဝနာ ရုပ်နာမ်နှစ်ဖြာ ခန္ဓာငါးတန် ဖြစ်ပျက်ဟန်ကို ဝေဖန်
 စိတ်ဖြာ ရှုတတ်စွာသော ဝိပဿနာဉာဏ် ဖြစ်စေရန် ပြဆိုအပ်
 သော ဝိပဿနာ ဘာဝနာ အပိုင်းအခြား စကားအစဉ်သည်။
 နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးပြီ။

ကျမ်းပြီးနိဂုံး

- ၁။ အလုန္တိဝှယနမဿ၊
 နဂရဿပုရတ္ထိမေ။
 တိယောဇနဒိသာဘာဂေ၊
 သုရမ္မာဟာသိကုန္တဒီ။
- ၂။ တဿပစ္ဆိမဝေလာယံ၊
 သတ္တသဒ္ဓမ္မရုဇိုနံ။
 ရတနတ္ထယမာနာနံ၊
 ဝါဏိဇ္ဇာနံနိဝါသိတော။
- ၃။ သုဝဏ္ဏထူပရာမေဟိ၊
 သံဃာရာမေဟိသောဘနော။
 ဉတောဂါမောဖိတောအာသိ၊
 အောင်သာတိလဒ္ဓနာမှကော။
- ၄။ မနောရမ္မေနဝါရာမေ၊
 တဿဂါမဿဥတ္တရေ။
 ဝသန္တေနအပစ္စေန၊
 သမနာမေနဒိတိယာ။
- ၅။ သုဒ္ဓလ္လတာမယာဝုတ္တာ၊
 သန္တကာဓသဘာဝနာ။
 ပူရာဒက္ခသမေယာတေ၊
 အာသဠိမာသပုဏ္ဏမေ။
- ၆။ ဂဇရာဂဿနာမောတိ၊
 မောဓမှိလောကသင်္ကိတေ။
 ပုဗ္ဗဏှသမယောဘဒ္ဒေ၊
 ပုရေဒဟာသနိဋ္ဌိတာ။

၁။ အလုန္တိ၊ အလုံဟူ၍။ အဝုယနာမဿ၊ လူတို့ပညတ် ခေါ်ဝေါ် အပ်သော အမည်ထူးရှိသော။ နဂရဿ၊ မြို့၏။ ပုရတ္ထိမေ၊ အရှေ့ဖြစ် သော။ တိယောဇနေ၊ ချဉ်းတွက်တာဝပေါင်း သောင်းကိုးတောင်ကွာ စွန်းနှစ်ရာနှင့် သင်္ချာချုံးမှု သုံးယူဇနာ ဤမျှကွာသော၊ ဒိသာဘာဂေ၊ အရပ်အဘို့၌။ သုရမ္မာ၊ အလွန်လျှင် မွေ့လျော်ဖွယ်ရှိသော၊ ယာကုန္ဒဒီ၊ အကြင်မြစ်ငယ်သည်။ ဝါ၊ သုရမ္မာ လောကီရိပ်၌မိ ဆိပ်ကမ်းအိမ်နှင့် စည်းစိမ်တိုးပွား အမျိုးသားတို့ ဖောက်ကားရောင်းဝယ် ကုန်ပေါင်း သွယ်သော လှေငယ်တက်ကွင်း အစင်းစင်းနှင့် မြစ်ဘွင်းရေပြင် တန်ဆာ ဆင်သို့ ရေယဉ်လှိုင်းချိတ် တလိပ်လိပ်နှင့် မဆိပ်နုပျို ရှုတိုင်းစို့ဘို့ ဝန်ဘို့ ဘုမ္မတီး ရေယဉ်စီးသည့် ငှက်ကြီးငှက်မင်း အသင်းသင်းနှင့် ဒိန်ညင်း ရေရှုပ် ငွေပျိုင်းအုပ်ပြင် ငှက်တုံပေါ်တုံ ဆန်စုန်ရေကြက် ရေလှိုမက်သည် ဇယက်ရွှေဝါ သာလိကာနှင့် ဟင်းသာဝမ်းဘဲ ဖော်မာ၍ ငွေသဲသောင်ယံ ငှက်မောင်နှံတို့ တောင်ပန်ချင်းနဲ့ လည်ချင်းတွဲလျက် ငှက်ပွဲသဘင် ရက် တိုင်းဆင်သို့ ရေယဉ်စကြူး ပေါ်စဦး၌ ရှင်မြူးအဖော် တွန်ကြူးခေါ် လျက် ဇင်ရော်ကျေးငှက် ထွေးခါယှက်၍ နှစ်ထက်မွေ့လျော် အလွန် လျှင် ပျော်ဖွယ်ရာရှိသော။ ယာကုန္ဒဒီ၊ ဇမ္ဗူမြေဝှန် လူနေလွန်၍ ဟေ မဝန်ကျောစပ် တောထပ်ထပ်နှင့် ဝေးရပ်သီခေါင် နှင်းရီမွှောင်လျက် ကျောက်ဆောင်ပွေဖြာ တောင်သေလာနှင့် အညာဂနိုင် မဟာမြိုင်မှ မြိုင်မြိုင်ဒီးဒီး တဟီးဟီးနှင့် စီးကျလျင်စွာ ရေယဉ်လာ၍ နှစ်ဖြာကွဲဆင်း ယာဝဲနင်းလျက် ဒီပဲရင်းအကျယ် ကွင်းသွယ်သွယ်နှင့် မြင်းနယ်ဖြန့်လွှား ပြန့်ခါသွား၍ စပါးနှင့်ဆန် နတ်များဖန်သို့ နိုင်ငံအားလုံး အများ ဘုန်းကြောင့် စားသုံးလောက်အောင် ကောင်းကျိုးဆောင်၍ တောင် ဇမ္ဗူကျွန်း လူအဝန်း၌ ချီးမွမ်းအံ့ဖွယ် ကျေးဇူးကြွယ်သော အကြင် မြစ်ငယ်သည်။ အသိံ၊ ရှိသည်ဖြစ်ပြီ။

၂။ တဿကုန္ဒဒီယာ၊ မွေ့လျော်သဖွယ် ထိုမြစ်ငယ်၏။ ပစ္ဆိမာ- ဝေလာယံ၊ အနီးကပ်ခါ မကွာမလှမ်း အနောက်ကမ်း၌။ သတ္တသဒ္ဓမ္မ ဝုဗ္ဗိနံ၊ သဒ္ဓါသီလ စသည်အပေါင်း သူတော်ကောင်းတို့၏တရား ခုနစ် ပါးဖြင့် ကြီးပွားကြကုန်သော။ ရတနတ္ထယမာနာနံ၊ သုံးပါးမြတ်စွာ ရတနာကို မကွာအားကိုး သဒ္ဓါတိုး၍ မြတ်နိုးခြင်း ရှိကြကုန်သော။ ဝါဏိဇ္ဇာနံ၊ လှေကုန်သည် လှည်းကုန်သည် သစ်ကုန်သည်တို့၏။ နိဝါ-

သိတော၊ အမြဲပုံသေ နေထိုင်ရာဖြစ်သော။ သုဝဏ္ဏထူပရာမေဟိ၊ ဘုရား မြတ်ဂုဏ် ဆည်းကပ်လှူ၍ အာရုံခံရာ မှန်သည့်တာကြောင့် အာရုံခံဟု အမှတ်ပြုလျက် ယခုလူ၌ ခေါ်သမိုက်သော သိုက်မြိုက်ဘိတောင်း ဥဉ္ဇ တိုက်ပေါင်းနှင့် တန်ဆောင်းပြာသာဒ် ကောင်းစွာကပ်၍ လျှောက်ပတ် ရံဆွယ် ဖန်မှန်ခြယ်သဖြင့် စမ္ပယ်လှပ ဟန်ရဝင်းပြောင် အရောင်ဆက် ကူး ယှက်၍မြူးမျှ အထူးဆန်းကြယ် လျှပ်ပန်းနှယ်သို့ ရှုဖွယ်အနဲနဲ နည်းစုံ ခဲ့၍ ဆင်ကဲ့သားနား ယှဉ်တဲထားလျက် အများနတ်လူ ဖူးစိမ့်ဟူ၍ အဆူဆူအမျိုးမျိုး ပုထိုးအများ ကိုးကွယ်ထားသော ဘုရားသုံးလူ့ သဗ္ဗညု၏ ဆင်းတုရုပ်ပွား ကိုယ်စားတော်မြတ်တို့နှင့်တကွ သရီရဓာတ် မွေတော်မြတ်တို့ ကိန်းဝပ်ပျော်စံ ရွှေစေတီအာရာမ်တို့ဖြင့်လည်းကောင်း။ သံဃာရာမေဟိ၊ ရွာမှအပြင် ဝန်းကျင်ရံပတ် စပ်ခါအများ တည်၍ထား သော ဘုရားသားခေါ် ရဟန်းတော်တို့ မွေ့လျော်ကြရာ တိုက်တာ ကျောင်းကန် အာရာမ်များစွာတို့ဖြင့် လည်းကောင်း။ သောဘဏော၊ တင့်တယ်စွာသော။ အောင်သာတိ၊ အောင်သာဟူ၍။ လဒ္ဓနာမကော၊ ရအပ်သော အမည်ထူးရှိသော။ ဉာတော၊ ထင်လျှားစွာသော။ ဖိတော၊ စည်ပင်သာယာ ဝပြောစွာသော။ ယောဂါမော၊ အကြင်ရွာသည်။ အာသိ၊ ရှိသည်ဖြစ်ပြီ။

၃-၄-၅-၆။ တဿ ဂါမဿ၊ အောင်သာဌာန ဂါမသညာ ထိုရုပ် ရွာ၏။ ဥတ္တရေ၊ ဂမနာ ဂမန သမ္ပန္နဖြစ်သော။ ဥတ္တရဒိသာ၊ မြောက် မျက်နှာ၌၊ မနောရမ္မေ၊ နှလုံးမွေ့လျော် ပျော်ဖွယ်ရာရှိသော။ နဝါ- ရာမေ၊ တိုက်သစ်၌။ ဝသန္တေန၊ သီတင်းသုံးနေထိုင်သော။ အဒိတိယာ၊ အဒိတိအမည်ရှိသော နတ်သမီး၏။ အပစ္စေန၊ သားနှင့်။ သမနာမေန၊ တူသောအမည်ရှိသော။ မယာ၊ ငါသည်။ ဝုတ္တာ၊ ဆိုအပ်သော။ သန္တ- ကာ၊ ပူပန်ခပ်သိမ်း မီးခပ်သိမ်း၏ ငြိမ်းခြင်းကို ပြုလုပ်တတ်သော။ သုဒ္ဓလ္လဘာ၊ သုဒ္ဓလ္လဘအမည်ရှိသော။ သောဘာဝနာ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းစာ ဤ ဘာဝနာသည်။ ပူရာဒက္ခသမေ၊ ၂၈ ၂၃ နှစ်အစုသို့၊ ယာတော၊ ရောက် လတ်သည်ရှိသော်၊ အာသဠိမာသပုဏ္ဏမေ၊ ဝါဆိုမာသ ပန္နရသီ တိထိ ရက်စေ့ လပြည့်နေ့၌။ ဂဇရာဇဿနာမေတိ၊ ဆဒ္ဒန်မှန်သောက် စွယ်စုံ ရောက်၍ ထွန်းတောက်ဖြိုးဝင်း တန်ခိုးလင်းသည့် ဆင်မင်း၏ နာမ်ဟူ၍။ ဇောကသင်္ဂါတေ၊ လူတို့သည် ခေါ်ဝေါ်ပညတ် အမှတ်ပြုလုပ်အပ်သော၊

ဗောဓိ၊ ဗုဒ္ဓဟူးနေ့၌၊ ပုဗ္ဗဏှသမယေ၊ နံနက်အခါ၌။ ပုရေဒဟာ၊
နေမင်းသူရိန် ဆူဆူရိန်၍ ပူချိန်မဆိုက် မအိုက်မစပ်မီ။ ဘဒ္ဒေဘဒ္ဒသမယေ၊
ကောင်းသောနက္ခတ် ယှဉ်တုံလတ်၍ ဥပဒ်ဘေးဒဏ် ရန်မာန်ကင်းကွာ
မင်္ဂလာဆင့်လောင်း အခါကောင်း၌။ သုနိဋ္ဌိတာ၊ ကောင်းစွာပြီးခြင်း
သို့ရောက်သတည်း။

၇။ အဟမကရိမေတာယ၊
ဘာဝနာယယထာဗလံ။
ဒယာလုကဿနာထဿ၊
သာသနဿပထမ္ဘကံ။

၈။ ဣမိနာပုညကမ္မေန၊
သောဓေယျမတ္တနောမလံ။
အနောပမာနိပုညာနိ၊
ကရေယျဇာတိဇာတိယံ။

၉။ သကတ္ထံဝါ ပရတ္ထံဝါ၊
ဝိပ္ပံဝိပ္ပံနိသေသတော။
အနာယာသေန သာဓေဒန္တော၊
ဘဝေယျံပုရိသုတ္တမော။

၁၀။ အနေနပုညကမ္မေန၊
နရာဇဇာတိဇာတိယံ။
သုက္ကဋ်ကတ္တကာမဿ၊
အနုဂစ္ဆန္တမေဝသံ။

၁၁။ အနေနပုညကမ္မေန၊
ကတ္တကာမဿဒုက္ကဋ်။
ဘာဝေဘာဝေမယာအညာ၊
မာနိဂစ္ဆန္တမေဝသံ။

(တတိယအကြိမ်) ၅၀

- ၁၂။ တာဂံဣမဿပုညဿံ၊
မာတာဝီတုပဘူတိနံ။
သမံဒဒါမသဗ္ဗေသံ၊
ဉ္ဇတိနံဝါအဉ္ဇတိနံ။
- ၁၃။ မမကာယေဝိဟာရေစ၊
သာသနေစနုပါလကာ။
သဗ္ဗေဒေဝါဣဒံပုညံ၊
အနုမာဒေန္တုမေကတံ။
- ၁၄။ မဟိဒ္ဓိကာစယေဒေဝါ၊
ရတနတ္ထယမာမကာ။
အပမတ္တာသဒါသတ္ထု၊
အနုရက္ခန္တုသာသနံ။
- ၁၅။ ဟောပညာမဟာပုညာ၊
ဘဒ္ဒန္တဝစသုပါကဋ္ဌာ။
သာသနဿတံဝိသောဓေန္တု၊
မလံပါလေန္တုသဗ္ဗဒါ။
- ၁၆။ မာနေန္တာဇနပါမောက္ခာ၊
သန္တာစရတနတ္ထယံ။
သာသနာပရိဟာနာယ၊
သဒါကရောန္တုဝါယမံ။
- ၁၇။ ပဇိရက္ခန္တုရာဇာနော၊
ဩရသံဝ ဒယလုကာ။
နိဗ္ဗယာစနိဒုက္ခာစ၊
နိဿောကာဟောန္တုပါဏိနော။

၇။ အဟံ၊ ငါသည်။ ယထာဗလံ၊ ကာယ ဉာဏ ဗလသတ္တိ ရှိသည် အားနှင့်လျော်စွာ။ တောယဘာဝနာယ၊ သုဒ္ဓလ္လဘ မည်ရတွင်ဆန်း ကမ္မဋ္ဌာန်းစာ ဤဘာဝနာဖြင့်။ ဒယာလုကဿ၊ လူနတ်ဗြဟ္မာ သတ္တဝါအား မေတ္တာပွား၍ သနားခြင်းများတော်မူပေသော၊ နာထဿ၊ သုံးလူထွတ်ထား မြတ်စွာဘုရား၏။ သာသနဿ၊ သာသနာတော်မြတ်ကြီး ၏။ ဥပထမ္မကံ၊ အထောက်အပံ့ကို။ အကရိံ ။ ပြုပြီ!

၈။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဣမိနာပုညကမ္မေန၊ ရာဂဒေါသ စသည်မီးပေါင်း ငြိမ်းကြောင်းမြတ်ဆို ဤကုသိုလ်ကြောင့်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ မလံ၊ ကမ္ဘာအသင်္ချေ လွန်လေအနန္တ သံသာရဉ္စ ဘဝအစဉ် အမြဲယှဉ်လျက် ဖြစ်စဉ်များစွာ ဤခန္ဓာမှာ ဝင်လာကြိမ်ဖန် ထိန်ထိန်လျှံမျှ မီးဟန်အတူ အမှန်ပူသည့် ရန်သူပမာ ကိလေသာကို ခုခါထုတ်နှင့် ရုပ်ချင်းစဉ်အောင် သုတ်သင်နိုင်ခဲ ထိုအမဲ၏ မြဲခြင်းရှည်ကြာ စွဲသည့်တာကြောင့် ခွါရှို့ဖို့ ကု ခဲယဉ်းစွာသော အဝိဇ္ဇာနှင့် ရာဂဒေါသ စသည်ရစ်ထွေး ညစ်အကြေး ကို။ သောဓေယျံ၊ သုတ်သင်နိုင်ရပါလိ၏။ ဇာတိဇာတိယံ၊ ဖြစ်တိုင်းဖြစ် တိုင်းသောဘဝ၌။ အနောပမာနိ၊ နှိုင်းယှဉ်စရာ ဥပမာမရှိကုန်သော။ ပုညာနိ၊ ဘုရားအလောင်း ယောက်ျားကောင်းတို့ ဆင့်လောင်းပွားတိုး ကုသိုလ်မျိုးတို့ကို။ ကရေယျံ၊ ပြုခွင့်ရ၍ ပြုနိုင်ရပါလိ၏။

၉။ သကတ္တံဝါ၊ မိမိ၏အကျိုးကိုလည်းကောင်း။ ပရတ္တံဝါ၊ သူတ ပါးတို့၏ အကျိုးကိုလည်းကောင်း။ နိသေသတော၊ နောက်၌ဆက် ရန် အကျန်အကြွင်း မရှိသောအားဖြင့်။ ခိပ္ပံခိပ္ပံ၊ လျှင်စွာလျှင်စွာ။ အနာယာသေန၊ ကိုယ်စိတ်နှစ်မျိုး မညှိုးမနွမ်း ပင်ပန်းခြင်းမရှိသဖြင့်။ သာဓေန္တော၊ ပြီးစီးစေနိုင်သော။ ပုရိသုတ္တမော၊ ယောက်ျားမြတ်သည်။ ဘဝေယျံ၊ ဖြစ်ရလိ၏။

၁၀။ အနေနပုညကမ္မေန၊ သံသရာဘဝဝဋ်ဒုက္ခမှ မုချထွက်ကြောင်း ကောင်းစွာမြတ်ဆို ဤကုသိုလ်ကြောင့်။ ဇာတိဇာတိယံ၊ ဆက်တိုင်းဆက် တိုင်းသော ဘဝ၌။ နရာစ၊ လူတို့သည်လည်းကောင်း။ ဒေဝါစ၊ နတ်တို့ သည်လည်းကောင်း။ သုက္ကစ္စံ၊ ကောင်းသောအမှုကို။ ကတ္တုကာမဿ၊ ပြုခြင်းငှာအလိုရှိသော။ မေမမ၊ ငါ၏။ ဝသံ၊ အလိုသို့။ အနုဂစ္ဆန္တ၊ မကွေ့မထောင့် ဖြောင့်ဖြောင့်စိုက်စိုက် လိုက်စေကုန်သတည်း။

၁၁။ အနေနပုညကမ္မေန၊ ဇာတိဇရာ ဗျာဓိမရဏ စသည်ထောင်
သောင်း ဒုက္ခပေါင်းမှ လွတ်ကြောင်းငါ့ဆီ ဤကုသိုလ်ကြောင့်။ ဘဝ-
ဘဝ၊ ဘဝတိုင်းဘဝတိုင်း။ ဒုက္ခဋ္ဌံ၊ ဆင်းရဲရဲကြောင်း မကောင်းသော
အမှုကို။ ကတ္တုကာမဿ၊ ပြုလိုသော၊ မေမမ၊ ငါ၏။ ဝသံ၊ အလို
အကြိုက်သို့။ မယာ၊ ငါမှ။ အညာ၊ တပါးကုန်သော နတ်လူတို့သည်။
မာနုဂစ္ဆန္တု၊ အစဉ်တစိုက် မလိုက်စေကုန်သတည်း။

၁၂။ ဣမဿပုညဿ၊ ဓမ္မဒါန ပုညအစု ဤကောင်းမှု၏။ ဘာဂံ၊
အဘို့ကို။ မာတာပီတုပဘူတိနံ၊ အမိ၊ အဘ အစရှိကုန်သော၊ သဗ္ဗေသံ၊
အလုံးစုံကုန်သော။ ဉာတိဝါနံ၊ ဆွေးမျိုးပေါက်ဖော် တော်စပ်ကုန်
သော သူတို့အားလည်းကောင်း၊ အဉာတိဝါနံ၊ ဆွေးမျိုးပေါက်ဖော်
မတော်မစပ်ကုန်သော သူတို့အားလည်းကောင်း။ သမံဒဒါမ၊ အမျှပေး
ဝေပါကုန်၏။

၁၃။ မမ၊ ငါ၏။ ကာယေစ၊ ကိုယ်၌လည်းကောင်း။ ဝိဟာရေစ၊
ကျောင်း၌လည်းကောင်း။ သာသနေစ၊ သုံးလူ့ ထွတ်ထား မြတ်စွာ
ဘုရား၏ ဆုံးမဩဝါ သာသနာတော်မြတ်၌လည်းကောင်း။ အနုပါလ-
ကာ၊ အစဉ်စောင့်ရှောက်၍ နေကြပေကုန်သော။ ဒေဝါစ၊ နတ်တို့သည်
လည်းကောင်း။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ ဒေဝါ၊ နတ်များ
အပေါင်းတို့သည်။ မေမယာ၊ ငါသည်။ ကတံ၊ ပြုအပ်သော။ ဣဒံ
ပုညံ၊ ဓမ္မဒါန ပုညအစု ဤကောင်းမှုကို။ ဝါ၊ ဣဒံပုညံ၊ မုဒုအဇ္ဇဝ
နိဝါတနှင့် သတ္တသဒ္ဓမ္မ စသည်အပုံ ဂုဏ်အရပ်ရပ် ပြည့်စုံလတ်၍ ဖြောင့်
မတ်တရား စိတ်ထူးဖြူစင် ရှင်လူအပေါင်း သူကောင်းပုဂ္ဂိုလ် များ
ထိုထိုတို့ မဂ်ဖိုလ်အမြန် နိဗ္ဗာန်တိုင်မြောက် ထုတ်ချောက်မကြာ ရောက်
စိမ့်ငှါဟု ဝမ်းသာနှစ်ချိုက် အမြိုက်ရသ တိုက်ဝေငှသည် ဓမ္မဒါန ပုည
အစု ဤကောင်းမှုကို။ အနုမောဒန္တု၊ ဝမ်းမြောက်ကြပါစေကုန်သတည်း။

၁၄။ မဟိဒ္ဓိကာ၊ ကြီးသောတန်ခိုးရှိကုန်သော။ ရတနတ္ထယမာမ-
ကာ၊ ရတနာသုံးပါးကို မြတ်နိုးကြကုန်သော။ ယေစဒေဝါ၊ အကြင်
နတ်များအပေါင်းတို့သည်လည်း။ အပ္ပမတ္တာ၊ မေ့လျော့ခြင်း ကင်းကြ
ကုန်သည်ဖြစ်၍။ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း။ သတ္တု၊ လူနတ်ဗြဟ္မာ သတ္တဝါ
အပေါင်းတို့အား တရားသဖြင့် ဆုံးမတော်မူတတ်ဘော မြတ်စွာဘုရား

သခင်၏။ သာသနံ၊ သာသနာတော်မြတ်ကြီးကို။ အနုရက္ခန္တု၊ နေ အထောင်သို့ ပြောင်ပြောင်တောက်အောင် စောင့်ရှောက် နိုင်ကြပါစေ ကုန်သတည်း။

၁၅။ မဟာပညာ၊ ကြီးသော ပညာရှိတော်မူကြပေကုန်သော။ မဟာပညာ၊ ကြီးသော ဘုန်းလည်း ရှိတော်မူကြပေကုန်သော။ သုပါ- ကဋ္ဌာ၊ ပါရမီဒဗ္ဗ သမ္ဘာရနှင့် သီလသမာ ပညာထူးချွန် ဂုဏ်အမွန်ဖြင့် တံခွန်အလားကဲ့သို့ ထင်ရှားဟော်မူကြပေကုန်သော။ တဒ္ဓန္တော၊ အရှင် ကောင်းတို့သည်လည်း။ သဗ္ဗဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ သာသနဿ၊ သာ သနာတော်မြတ်ကြီး၏။ မလံ၊ အညစ်အကြေး အထူးအရှုပ်ကို။ ဝိသော ဓေန္တု၊ အထူးအားထုတ်၍ သုတ်သင်ရှင်းလင်းတော်မူနိုင်ကြ ပါလေစေ ကုန်သတည်း။ ဧတံသာသနံ၊ ထိုသာသနာတော်မြတ်ကြီးကို။ ပါလေန္တု၊ ဥပဒ်မတယ် အန္တရာယ်မဖောက် ဘေးမရောက်အောင် စောင့်ရှောက် တော် မူနိုင်ကြပါစေကုန်သတည်း။

၁၆။ ရတနတ္ထယံ၊ ရတနာမြတ်သို့ပါး နတ်ကို မာနေန္တော၊ မိမိ၏ အသက်ကဲ့သို့ မြတ်နိုးကြပေကုန်သော။ သန္တာ၊ သူတော်ကောင်းဖြစ်ကြ ပေကုန်သော။ ဇနပါမောက္ခာစ၊ တိုင်းပြည်ခရိုင် နိုင်ငံတော်၏ အတွင်း အသင်းလူကြီးတို့သည်လည်း။ ဝါ၊ ဇနပါမောက္ခာစ။ လူရပ်နတ်ထံ ဘုံသုံးတန်၌ နှိုင်းစံစရာ ဥပမာမရ ထူးမြတ်လှသည့် အနုတ္တရ သမ္မုဒ္ဓ၏ ဆုံးမဩဝါ သာသနာနှင့် ဝံသာနွယ်ရိုး ဆိုးကောင်းနှစ်ပါး အမျိုးသား ကို။ သနားကရုဏာ ချစ်မေတ္တာဖြင့် လန်းစွာမညှိုး ချမ်းသာမိုးဖို့ အကျိုးအသင်္ချေ ဖြိုးဖြိုးဝေအောင် တိုး၍အရှေ့ မျှော်ကိုးပေသည့် တိုင်းပြေခရိုင် နိုင်ငံတော်၏ အတွင်း အသင်းလူကြီးတို့သည်လည်း။ သာ သနာ ပရိဟာနာယ၊ ဘုရားမြတ်စွာ သာသနာတော်မြတ်ကြီး၏ ရောင် ဝါတက်တိုး မညှိုးမမွှိန် မတိမ်မြတ် မဆုတ်ယုတ်စေခြင်းငှာ။ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ ဝါယမံ၊ မြတ်သောလုံ့လကို၊ ကရောန္တု၊ ပြုနိုင်ကြ ပါစေကုန်သတည်း။

၁၇။ ရာဇာနော၊ မင်းတို့သည်။ ပဇံ၊ သတ္တဝါအပေါင်းကို။ သြရ- သံဝ၊ မိမိရင်၌ဖြစ်သော သားကဲ့သို့။ ဒယာလုကာ၊ ချစ်သနားခြင်း များကုန်သည်ဖြစ်၍။ ရက္ခန္တု၊ စောင့်ရှောက် နိုင်ကြစေကုန်သတည်း။

ပါဏိနော၊ သတ္တဝါ အပေါင်းတို့သည်၊ နိဗ္ဗယာ၊ ဘေးမရှိကြကုန်သည်။
နိဒ္ဒက္ခာ၊ ဆင်းရဲခြင်း မရှိကြကုန်သည်။ နိဿောကာ၊ စိုးရိမ်ခြင်းမရှိကြ
ကုန်သည်။ ဟောန္တု၊ ဖြစ်ကြပါစေကုန်သတည်း။

သုဒ္ဓလ္လဘ ဘာဝနာကျမ်း ဤတွင် ပြီး၏။

နောက်ဆက်တွဲ

ရတနာ့ရောင်ခြည်

ဗုဒ္ဓဂုဏ်တော်ကိုးပါး ဘုရားရှိခိုး

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

ရိပုံ ဇယတု

ရိပုံ-ကိုယ်တွင်း ကိုယ်ပ ရှိသမျှအသွယ်သွယ် အန္တရာယ် ဖြစ်ကြောင်း
ရန်အပေါင်းကို၊ ဇယတု၊အောင်စေသတည်း။

ဣတိပိ သော ဘဂဝါ အရဟံ သမ္မာ သမ္ဗုဒ္ဓေါ ဝိဇ္ဇာစ-
ရဏသမ္ဗန္ဓော သုဂတော လောကဝိဒ္ဓံ အနုတ္တရောပုရိသ
ဒမ္မသာရထိံ သတ္တာဒေဝမနုဿနံ ဗုဒ္ဓေါ ဘဂဝါ။

၁။ ယော ဘဂဝါ၊ အကြင် မြတ်စွာဘုရားသခင်သည်၊ ဣတိပိ-
ဣမိနာစ၊ ဤသို့ သင်္ချာတွက်ရေ ကုဋေများစွာ ဖြစ်ပေါ်လာလည်း
စဉ်ကာအဆက်ဆက် လျင်စွာပျက်၍ ရေပွက်ရေလွှာ မရှည်ကြာသို့
အကာသက်သက် နှစ် မဖက်၍ ဖြစ်ပျက်ဖန်ခါ မြန်လှစွာသော ခန္ဓာ
သမုတ် နာမ်နှင့်ရုပ်ကို ပုဂ္ဂိုလ်သူငါ သတ္တဝါဟု သညာအစဉ် မှတ်ထင်
ပြုလုပ် ခေါ်သမုတ်အောင် ဖုံးအုပ် ပိတ်ကာ အဝိဇ္ဇာဟု မိစ္ဆာတိမ်တောင်
စိတ်မှားမှောင်သည့် မိုက်မှောင်မောဟ မက်လောဘနှင့် အမျက်ဒေါသ
ကောဓ တရား သုံးပါးဟိတ်မှန် အဆိပ်ရန်ကို မကြုံမြဲမျှင် ဖြူသန့်စင်

အောင် သုတ်သင်ကိုယ်တွင်း ထုတ်နှင်ရှင်း၍ မကြွင်းဥသံ့ ယုတ်ညံ့ပုံနှင့် ဖြစ်ပုံအမျိုးမျိုး ဓာတ်ဆိုး ဓာတ်ပါး အစားစားကြောင့် များစွာသောင်း ပြောင်း မကောင်းသောအမှုအရာ ဖြစ်ပေါ်လာသော ဝါသနာနှင့်တကွ ရှိသမျှအလုံးစုံ ရန်သူပုံများစွာ ကိလေသာအရပ်ရပ် ပါပဓာတ်ကို သတ် ဖြတ်ပယ်ရှားတော် မူနိုင်ပေသော ကျေးဇူးဂုဏ်အထူး ဝိသေသမှစ၍ သီလသမာ ပညာအပုံ ဂုဏ်အဆူဆူရှိတော်မူ၍ လူနတ်ဗြဟ္မာ သတ္တဝါ အပေါင်းတို့၏ ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော အကြောင်းကြောင့် လည်း၊ အရဟံ-အရဟ မည်တော်မူ၏။

၂။ ယောဘဂဝါ-အကြင် မြတ်စွာဘုရား သခင်သည်၊ ဣတိပိ- ဣမိနာစ-ဤသို့ သခံတ အသခံတ ဓမ္မနှစ်ခု တရားစုတွင် လျင်လျင် သုတ်သုတ် တဟုတ်ဟုတ်နှင့် ရုပ်ဓာတ် နာမ်ဓာတ် ချုပ်တတ်မကြာ နှစ် မပါ၍ ဥပဒ်များစွာ ပေါ်လာတုံမြောက် မီးစာနောက်တွင် မီးတောက်ဘင်သို့ တောက်လောင်အစဉ် ရောက်လာဝင်၍ အလျဉ်မပြတ် ယှဉ်ကာစပ်လျက် ထပ်ထပ်ဖန်ဖန် လျှပ်စစ်ဟန်သို့ ဖြစ်ပြန်ပျက်ပြန် တုံသုံးတန်၌ ရုပ်နာမ်ဆိုးကောင်း တရားအပေါင်းကား ဖြစ်ကြောင်း အစဉ် ဟေတုယှဉ်၍ ပြုပြင်အပ်စွာ သခံတဟု ပစ္စယဟေတု ဖြစ်စေမှုဖြင့် မပြုမပြင် ကြောင်းမယှဉ်က အသခံတ မည်နာမနှင့် ဥေယျဓမ္မ ရှိသမျှ အများ အစားစားအဖုံဖုံ အလုံးစုံသော ဟရားအပေါင်းတို့ကို မိမိအလို လို ကိုယ်တော်တိုင်သာလျှင် ချွတ်ယွင်းမရှိ ထိုးထွင်း၍ သိမြင်တော် မူနိုင်ပေသော အကြောင်းကြောင့်လည်း။ သမ္မာသမ္မုဒ္ဓေါ၊ သမ္မာသမ္မုဒ္ဓ မည်တော်မူ၏။

၃။ ယောဘဂဝါ၊ အကြင်မြတ်စွာဘုရားသခင်သည်။ ဣတိပိ ဣမိ နာစ၊ ဤသို့ လောကူပမာ ပုံယူရှာလျှင် သွားရာစခန်း လမ်းကောင်း လမ်းဆိုး အမျိုးမျိုးနှင့် ဘေးဆိုး ရှိ၊ မရှိ ရှုတိုင်းသိသည့် မျက်စိပုံဟန် တဆံမယွင်း ဉာဏ်အလင်းဟု အကျဉ်းသုံးသွယ် အကျယ်ရှုစိဖြာ ဝိဇ္ဇာဓမ္မ အဝဝအစုစု ဉာဏ်စက္ခုဖြင့် ကြည့်ရှုဆင်ခြင် နိဗ္ဗာန်ခွင်သို့ ဖြစ်စဉ် သံသရာ ကြာကြီးကြာအောင် ကမ္ဘာတုက်ရေ သင်္ချေမက ခန္ဓာရ၍ ဘဝ ရှည်ကြာ ကြွလေရာမှာ ညီညာမစောင်း ခြေကောင်းတမျှ လမ်းကြောင်း ကျသည့် ပါဒဓမ္မ သီလစသား စရဏတရား တဆယ့်ငါးပါးတို့နှင့် ပြည့် စုံတော်မူနိုင်ပေသော အကြောင်း ကြောင့်လည်း။ ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နော၊ ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္န မည်တော်မူ၏။

၄။ ယောဘဂဝါ၊ အကြင်မြတ်စွာဘုရားသခင်သည်။ ဣတိပိ ဣမိ-
 နာစ၊ ဤသို့ ဘုရားအလျာ သမ္ဘာရင့်ညောင်း ဆုကြီး တောင်းသော
 အလောင်းတကာ ဖြည့်အပ်ရာသည့် ဆယ်ဖြာအညီ ပါရမီနှင့် ငါးလီ
 စာဂ စရိယသုံး သိမ်းယူကျုံး၍ ကျင့်ထုံးများစွာ ယာဉ်စကြာဖြင့်
 ခေမာပုရ အမတရိပ်မြို့ ရန်မျိုးကုန်သည့် ရွှေဘုံအောင်ခန်း နိဗ္ဗာန်
 နန်းသို့ ကူးသန်း ကြွရောက်တော်မူ၍ ကိုယ်တော်မြတ်နှင့် အမျှထပ်တူ
 နတ်နှင့်လူကို မဆူမလှိုက် မပူအိုက်သည့် အမြှိုက်ချမ်းသာ ရစိမ့်ငှါလျှင်
 ရာဂဒေါသ စသည်မြားမြောင် တထောင်ငါးရာ ကိလေသာဟု ရံကာ
 ယှက်ရုံ ဝိုင်း၍အံ့သည့် ရန်သူပုန်ကိုယ်တွင်း အကုန်ရှင်း၍ အိုခြင်းကင်း
 ကွာ နာခြင်းကင်းဝေး သေဘေးမဆံ ရောမွန်သည့် နိဗ္ဗာန်ရောက်
 ကြောင်း တရားကောင်း စကားကောင်းကိုသာ ပြောဆိုဟောကြား
 တော်မူတတ်သော အကြောင်းကြောင့်လည်း။ သုဂတော၊ သုဂတမည်
 တော်မူ၏။

၅။ ယောဘဂဝါ၊ အကြင်မြတ်စွာဘုရားသခင်သည်။ ဣတိပိ ဣမိ-
 နာစ၊ ဤသို့ သတ္တလောက သင်္ခါရလောက သြကာသလောကဟု ဆို
 အပ်သော သုံးပါးသောဓမ္မ သုံးလောကတွင် ပဉ္စဝေါကာရ စသည်
 ထွေထွေ ကောင်းကင်နေနှင့်ရေမြေအမျှပေါများလှသည့် သတ္တလောကာ
 သဘောမှာကား ခြင်းရာအများ အစားစားနှင့် အသားအရေ ဆင်နေ
 ပုံဟန် ရုပ်ဟန်ကိုယ်ဟန် သဏ္ဍာန်အသီးသီး ကံဖြင့်ပြီး၍ အံ့ချီးစဖွယ်
 ဆန်းတကြယ်လျှင် ကြီးငယ်အလတ် ယုတ်မြတ်အဖြာဖြာ ကိုယ်အင်္ဂါနှင့်
 နာနာအတ္တ ဖြစ်ဇာတ်များစွာ သတ္တဝါတို့ကံရေ အသင်္ချေမက ဝေနေ
 ယျကို သတ္တလောက အနန္တဟု ဉာဏ်ဖြင့်ရှု၍ ကံနှင့်ဥတု စိတ်စုအာဟာရာ
 တဏှာမှစ သင်္ခါရလည်း များစွာသောင်းပြောင်း ဖြစ်ကြောင်းအပုံ လူ့
 ဘုံနတ်ဘုံ ပါယ်လေးဘုံနှင့် ဘုံဟုသမျှ သြကာသဟု ဌာနစစ်တက် သုံး
 ဆယ် တစ်၌ ပစ္စည်းပစ္စုပ္ပန် ဖြစ်ချုပ်မြန်သည့် ရုပ်နာမ်နှစ်ဖြာ ခန္ဓာဓမ္မ
 အနန္တနှင့် သဝိညာဏက ဣန္ဒြိယဗဒ္ဒ အနိန္ဒြိယဗဒ္ဒ ရှိရှိသမျှ လောကသုံးခွင်
 ဘုံအပြင်ကို အကုန်အစင် သိမြင်တော်မူနိုင်သော အကြောင်းကြောင့်
 လည်း။ လောကဝိဒ္ဓ၊ လောကဝိဒ္ဓ မည်တော်မူ၏။

၆။ ယောဘဂဝါ၊ အကြင်မြတ်စွာဘုရားသခင်သည်။ ဣတိပိ ဣမိ-
 နာစ၊ ဤသို့ ဆိုးဝါးယုတ်ညစ် ကောက်တကျစ်များ အသွားမတန်း
 မြင်းဆိုးကြမ်းကို ဆိုးမတတ်သော ရထားထိန်းကောင်းကဲ့သို့ သောင်း

ကျန်းယုတ်မာ ကိလေသာမှ ဘယ်ခါကာလ မကွာရအောင် အဝိဇ္ဇာ
 မှောင် ပိတ်ကာလော့သဖြင့် ဉာဏ်ရောင်ဘယ်မျှ မပေါ်ရ၍ ရာဂဇဏှာ
 ပြင်းပြစွာသော အာသာ သမုဒယ ရင်းမူလနှင့် ဒေါသခက်ထန် မျက်မာန်
 ဆိပ်တောက် မီးပေါက်မီးပွား လွန်ကြီးမား၍ တရားမဝင် အမှားထင်
 လျက် မယဉ်မကျေး ရိုင်းပြ၍ နေကြရသေးကုန်သော အင်္ဂုလိမာလာ
 အာဠဝက နာဠဝဂီရိ အရှေ့ကုန်သော လူယောက်ကျား နတ်ယောက်
 ကျား တိရစ္ဆာန် ယောက်ကျား တို့ကို ယဉ်ကျေးစိမ့်ငှါ မေတ္တာဖြင့်
 ကရုဏာတရား လွန်စွာပွား၍ ဒုတ်ဒါးမဖက် လက်နက်မဆောင် နှောင်
 ကြီးမကူ ကြည်ဖြူရှင်ပိုး စိတ်နှလုံးဖြင့် ဆုံးမတော်မူခြင်း၌ အတုမရှိ
 မြတ်တော်မူပေသော အကြောင်းကြောင့်လည်း။ အနုတ္တရော ပုရိသ ဒမ္မ-
 သာရထိ၊ အနုတ္တရော ပုရိသ ဒမ္မသာရထိ မည်တော်မူ၏။

၇။ ယောဘဂဝါ၊ အကြင်မြတ်စွာဘုရားသခင်သည်။ ဣတိပိ ဣမိ-
 နာစ၊ ဤသို့ စက္ကဝါ တိုက်အပေါင်း၊ သောင်းလောကဓာတ် အရပ်ရပ်မှ
 ဆည်းကပ်ခြင်းငှာ ဆိုက်ရောက်လာကုန်သော လူနတ်ဗြဟ္မာ သတ္တဝါ
 ဗိုလ်ခြေ များဝေနေတို့၏ ရိုသေကိုင်းညွတ် ခဝပ်တုပ်လျှိုး လက်အုပ်
 မိုး၍ ရှိခိုးပူဇော်ရာ ဆရာကောင်းကြီးအစစ် ဖြစ်တော်မူ၍ ထိုလူနတ်
 ဗြဟ္မာ သတ္တဝါများ အပေါင်းတို့အား ကရုဏာတရား ရှေးရှုထား၍
 ရှည်လျားကာလ ကျင်လည်ရာသည့် ဌာနအရပ်ရပ် ယုတ်မြတ်ထက်
 အောက် ကပ်ရောက်စုန်ဆန် ဘုံသုံးတန်၌ ရုပ်နာမ်နှင့်ဖြာ ငါးခန္ဓာနှင့်
 ပြန်ကာလှန်ကာ ကျင်လည်ရာမှာ သံသရာစက် သဲညှန်ဗွက်နှင့် ဝဲဂရက်
 ပမာ ကူးခက်စွာသော ဇာတိကန္တာရ ဇရာကန္တာရ စသည်ကြောက်
 ဖွယ် ရောက်ရာဝယ်၌ ငြိတုယ်မချွတ် မိသည့်ညွတ်မှ ဝဋ်နှင့်မကွာ မလွတ်
 သာ၍ သံသရာဆင်းရဲ ခရီးခဲလည်း တွေ့မြဲမှန်စွာ ငန်ခါခါနှင့် ပြိတ္တာ
 အသယ်သွယ် အသုရကာယ်အနဲနဲ ငရဲအမျိုးမျိုး ဘေးဆိုးထောင်သောင်း
 မီးအိုးပေါင်းဟူသမျှ ဝဋ်ဒုက္ခမှ မုချကေန် လွတ်ရာမှန်သည့် နိဗ္ဗာန်နန်း
 ထက် ချမ်းသာဘက်သို့ လှမ်းတက်စေရန် မဂ်လေးတန်ကို အမြန်ရကြောင်း
 မေတ္တာလောင်း၍ မကောင်းမြစ်ထာ ကောင်းရာတိုက်တန်း ပြည့်နိုး
 ပဲ့ပြင် နေ့စဉ်မပြတ် အထပ်ထပ် သွန်သင်ဆုံးမတော် မူတတ်သော
 အကြောင်းကြောင့်လည်း။ သတ္တာ ဒေဝ မနုဿာနံ၊ သတ္တာဒေဝ-
 မနုဿာန မည်တော်မူ၏။

(တတိယအကြိမ်) ၅၁

၈။ ယော ဘဂဝါ အကြင်မြတ်စွာဘုရားသခင်သည်။ ဣတိပိ ဣမိ-
 နာစ၊ ဤသို့ ဘယ်နတ်ဘယ်လူ ဘယ်သူ ရေးထူ ဘယ်သို့ပြုလည်း ပန်းပု
 ပန်းချီ တုပမိသည့် ဖြူနီညိုပြာ စိမ်းဝါပြိုးပြက် ရိုးရိုးရက်နှင့် ထိုးယှက်
 ဝင်းပြောင် ထိန်ထိန်လောင်မျှ တောက်ရောင်ထွန်းညို ရှန်းရှန်းအိသည့်
 ဗောဓိအောင်မြေ ပလ္လင်ဗေဉ် လေးထွေသစ္စာ နက်နဲစွာကို လူနတ်ဗြဟ္မာ
 သတ္တဝါ အပေါင်းလို့ထက် လက်မန်မဆွ ပုဗ္ဗအာဒိ ရှေးဦးစွာ သိမြင်
 တော်မူနိုင်သော အကြောင်းကြောင့်လည်း။ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဗုဒ္ဓမည်တော်
 မူ၏။

၉။ ယော ဘဂဝါ၊ အကြင်မြတ်စွာဘုရားသခင်သည်။ ဣတိပိ ဣမိ-
 နာစ၊ ဤသို့ပန်းရည် ပန်းဝတ် ချွေဆွတ်ယူသုံး ပျားပိတုန်းတို့၏ တရုံးရုံး
 တသဲသဲ ဝှံ့ပဲထောက်ရာ အထပ်များစွာ ပွင့်ချပ်မှာလျှင် ဆင်းဝါနုမူန်
 ဂန္ဓာရုံနှင့် ငုံ့အာစွင့်စွင့် အကုန်ပွင့်သဖြင့် ရှုစချင့်ဘွယ် လွန်တင့်တယ်
 သော ကြာတောကြားတိုက်ကြီးပမာ ပူအိုက်လောင်စာ မီးများစွာနှင့်
 ကမ္ဘာအနန္တ ကျင်လည်ရသည့် သံသရာဘဝ ကန္တာရမှာ အနှစ်ပေါ
 ပြစ်များစွာနှင့် အသစ်ခါခါ ဖြစ်ပေါ်လာအောင် တဏှာဖန်တီး ကံဖြင့်
 ပြီးသည့် ပျက်စီးပုပ်လှယ် မီးထုထယ်၏ ပြုတ်ကွယ်မတည် ချုပ်လွယ်
 သည်ကြောင့် အရှည်မခံ လျှပ်စစ်ဟန်သို့ ဖြစ်လျှင်ပျက်ရန် ဘင်ဆက်
 ဆံသည့် ရုပ်နာမ်နှစ်ဖြာ ကိုယ်ခန္ဓာ၌ အိုနာ သေရေး ဇာတိပေးသည့်
 ပူဆွေးစရာ ဘေးများစွာမှ မပြုဝေးကွာ ချမ်းသာအောင် ရှင်လန်း
 စေတနာ ကြည်သဒ္ဓါနှင့် နာချင်ဘွယ်ရာ ကောင်းလှစွာသော သစ္စာ
 လေးချက် တရားနက်ကို အထက်မဂ်အစဉ် ဆက်ကာယှဉ်လျက် လျင်
 စွာခဏ မြင်အောင်ပြု၍ ဓမ္မရသာ ဩဇာကြိုင်မွှေး တိုက်ခုံ ကျွေးသည်
 အမြိုက်ချေ ဆေးကောင်းကိုလျှင် မျိုသောက်သုံးစွဲခြင်းကို အလိုရှိကြ
 ကုန်သော လူနတ်ဗြဟ္မာ သတ္တဝါအားလုံး ပျားပိတုန်းတို့၏ ဝမ်းသာ
 ရှင်ပြိုး တရုံးရုံးနှင့် အိုးအိုးသောသော မြတ်ရှင်စော၌ နေ့ရောညပါ
 ဘယ်ခါမစဲ သဘင်ပွဲသို့ ထွက်ဝင်မစဲ တသဲသဲနှင့် အမြဲမပြတ် မှီဝဲလတ်၍
 ဆည်းကပ်ရာ ဆည်းကပ်ကြောင်း အကုန်ကောင်းသော ဂုဏ်အပေါင်း
 အဓိပတိ တုမရှိသည့် ဣဿရိယ၊ ဓမ္မ၊ ယသ၊ သိရီ၊ ကမ၊ ပယတ္တတည်းဟူ
 သော ဘုန်းတော်ခြောက်ပါး ဂုဏ်တော်များနှင့် ပြည့်စုံတော်မူပေသော
 အကြောင်းကြောင့်လည်း။ ဘဂဝါ၊ ဘဂဝါမည်တော်မူ၏။

သော ဘဂဝါ၊ ထို မြတ်စွာဘုရား သခင်သည်။ ပါကဋတရေဟိ၊ ထက်အောက်ဝန်းကျင် မြေအပြင်နှင့် ကောင်းကင်မိုးဆိုက် ဗြဟ္မာ့ခိုက် အောင် သောင်းတိုက်မျက်နှာ စက္ကဝါမဆံ၊ ပြန့်နှံ့အများ လွန်ကျော် ကြား၍ ထင်ရှားသည်ထက် ထင်ရှားကုန်သော။ ဣတိပိ ဣမေဟိ နဝဟိ ဂုဏေဟိ၊ အရဟံအစ ဘဂဝါအဆုံးရှိသော ဤဂုဏ်တော် အပေါင်းတို့နှင့်လည်း၊ သမ္ပန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံခြင်းသို့ ရောက်တော်မူ၏။

အညေဟိ၊ အရဟံအစ ဘဂဝါအဆုံးရှိသော ဂုဏ်တော်ကိုးတန်တို့မှ တပါးကုန်သော။ ဗဟူဟိပိ ဂုဏေဟိ၊ အနန္တဉာဏ အနန္တဇိန ဣဒ္ဓိမန္တ စသည်အပုံ ဂုဏ်အသင်္ချေ အထွေထွေကို တွက်ရေပိုင်းခြား ဂဏန်း ထားခြင်းငှာ မတတ်စကောင်း များစွာကုန်သော ဂုဏ်တော်အပေါင်း တို့နှင့်လည်း။ သမ္ပန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံခြင်းသို့ ရောက်တော်မူ၏။

ဣတိ၊ ဤသို့။ အနန္တ ဂုဏသမ္ပန္နံ၊ အရဟံမှသာ အစဖြာလျက် ဘဂဝါအဆုံး သိမ်းရုံးအသီးသီး ဆိုအပ်ခဲ့ကုန်ပြီးသော ဂုဏ်တော်ကိုးတန် တို့နှင့်တကွ အနန္တဉာဏ အနန္တဇိန ဣဒ္ဓိမန္တ စသည်အပုံ ဂုဏ်အသင်္ချေ အထွေထွေ အဆိုင်းအဆိုင်း အတိုင်းမသိ အဆုံးမရှိကုန်သော ကျေးဇူး တော် ဂုဏ်တော်အပေါင်းတို့နှင့် ပြည့်စုံတော်မူပေသော။ အနုတ္တရံ၊ အတူ မရှိမြတ်တော်မူသော။ ဧကဇာတံ၊ လူနတ်ဗြဟ္မာ ဘုံတိုးရွာ၌ ပြိုင်ထက် ကင်းပျောက် တယောက်ထည်းသာ ဖြစ်ပေါ်လာတော်မူပေသော။ ဇိနံ၊ ငါးမာရ်အောင်မြင် ဘုရားရှင်ကိုယ်သော်မြတ်ကြီးကို။ အဟံ၊ ရုပ် နာမ်နှစ်ဖြာ ခန္ဓာငါးခု ဖရားစုကို ကိုယ်ဟုသာမုတ် အကျွန်ုပ်သည်။ သံရေ သာ၊ ဦးဖြင့်။ အာဒရံ၊ ရိုသေစွာ။ ဝန္နေ ဝန္နာမိ၊ သဒ္ဓါမြတ်နိုး လက် စုံမိုး၍ ရှိခိုးပူဇော်ပါ၏ မြတ်စွာဘုရား.....။

ဤတွင် မှတ်သားဖွယ် အိပ္ပိယံများစွာတို့နှင့် တကွအကျယ် ကို အလုံရှိကြကုန်သော အမျိုးကောင်းသား အမျိုးကောင်း သမီးတို့၏ အကျိုးငှာ ရေးသားပြဆိုအပ်သော ဂုဏ်တော်ကိုး ပါးအနက် ဘုရားရှိခိုးပြီး၏။

၂-ဓမ္မဂုဏ်တော်ခြောက်ပါး တရားရှိခိုး

သွာက္ခာတော၊ ဘဂဝတာ ဓမ္မော သန္နိဋ္ဌိကော၊ အကာလိ-
ကော၊ ဖော်ပဿိကော၊ သြပနေယျိကော၊ ပစ္စတ္တံ ဝေဒိတဗ္ဗော
ဝိညဟိ။

၁။ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသခင်သည်။ ဓမ္မော၊ လေးဆယ်
နှင့်ငါး ဝါတော်ကြား၌ ပြုထားဝေဖြာ ဒေသနာဟု များစွာအဖုံဖုံ
နည်းမျိုးကိုသည့် သုံးပုံပိဋကတ် ပရိယတ်ခေါ် တရားတော်ကို။ သွာက္ခာ-
တော၊ ပုဒ်ပါဌ်အက္ခရာ သဒ္ဒါအနက် ဘယ်တချက်မျှ ဖြည့်စွက်ပယ်ထုတ်
နုတ်ယူစရာ ဒေသနာ၌ မပါအပို အလိုဟူက မှုမ္မမထင် နိဗ္ဗာန်ခွင်သို့
ဖြူစင်မဂ်စခန်း ဝင်ရာလမ်းဖြင့် ဖြောင့်တန်းကော် ရောက်စေရန်ဟု ဝေ
ဘန်ပိုင်းခြား၍ ကောင်းစွာ ဟောကြားတော်မူအပ်၏။

၂။ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသခင်သည်။ သွာက္ခာတော၊ ကောင်း
စွာဟောကြားတော်မူအပ်သော။ ဓမ္မော၊ ဒုက္ခဒေါမနသံ ဥပဒ်ဘေး
ဒဏ် ကင်းဝေးလံ၍ ရန်မရှိမှုခြင်း ပြုမသမ်းသည့် ချမ်းသာအမှန်
အလွန်အမြတ် သိဝိဇာတ်ဟု ပဋမတ်တပါး ဆတ်ဆတ်အားဖြင့် ထင်ရှား
ကော် ရှိသည်မှန်သည့် နိဗ္ဗာန်မည်ခေါ် တရားတော်သည်။ သန္နိဋ္ဌိကော၊
ဖြစ်လာပေါ်လာ မကြာသုတ်သုတ် တဖြုတ်ဖြုတ်နှင့် ရေမြုပ်အဟန်း
ဖြစ်ချုပ်မြန်သည့် ရုပ်နာမ်နှစ်ဖြာ ခန္ဓာငါးခု တရားစုကို ပုဂ္ဂိုလ်သတ္တဝါ
သူငါဟူဘိ အယူရှိသည့် ဒိဋ္ဌိမြူမျှင် ပြုသန့်စင်၍ မဂ်ဝင်ဖိုလ်ရ မြတ်ထွတ်
လှသည့် ပရမတ္ထသံဃာ အရိယာအကို ဉာဏ်မျက်စိအောက် ကပ်လှာ
ရောက်၍ မျက်မှောက်ထင်ထင် သိမြင်ခြင်းငှာလည်း ထိုက်တော်မူ၏။

၃။ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသခင်သည်။ သွာက္ခာတော၊ ကောင်း
မွန်စွာ ဟောကြားတော်မူအပ်သော။ ဓမ္မော၊ ကိလေသာအာရုံ ကာမ
ဂုဏ်ငါးလီ များစွာညီသည့် လောကီညွန့်ဗျက် ရွံ့ဘွယ်ဘက်မှ လွတ်ထွက်
ကွာဝေး စင်ကြယ်ရေးဖြင့် ဘယ်ဘေးမဆံ အေးရာမှန်သည့် နိဗ္ဗာန်နန်း
ရိပ် အာရုံညိတ်သော မဂ်စိတ္တုပ္ပါဒ် လောကုတ္တရာ တရားတော်မြတ်သည်။
အကာလိကော၊ တထောင့်ငါးရာ ကိလေသာစု ဖျက်ခွါမှု၌ လေးခု
မိပတိ တုမရှိသည့် အရိယာမဂ် ပေါ်လှာထွက်၍ ပြုံးပြက်အရောင် ပြောင်

ပြောင်လဲ့ကြည် ဖြစ်လတ်သည်မှာ မရှည်မကြာ ချမ်းသာအဆင့်ဆင့် ခါမလင့်ဘဲ ကြီးမြင့်မောက်မြီး ဖိုလ်စိတ်ဟူသော အကျိုးကိုပေးတော်မူနိုင်၏။

၄။ ဘဂဝတာ။ မြတ်စွာဘုရားသခင်သည်။ သွာက္ခာတော၊ ကောင်းမွန်စွာ ဟောကြားတော်မူအပ်သော။ ဓမ္မော၊ ကိလေသာစက် သုံးထောင်ဝက်ကို ငါဖျက်ဖြိုသည့် မဂ်ဖိုလ်တရားမျိုး အကျိုးရှစ်တန် ဖြစ်ကြောင်း မှန်သော နိဗ္ဗာန်သန္တတိ တုမရှိသည့် သုခိတခတ် ထင်သာကပ်၍ ထင်လာသော ခတ်ချမ်းသာမြတ်ကို မဂ်တင်ရေပ် ဖိုလ်သို့ကပ်လျက် အာရုံအထပ်ထပ် ပူတုံလတ်၍ မပြတ်ခါခါ စိတ်ချမ်းသာ၍ အနိယာဟူသမျှ ခံစားကြသည့် နိစ္စဓူဝ ကာဝရအရှည် အမြဲတည်သော ခမောလှင်မည် လွန်အေးကြည်သည့် ရွှေပြည်နိဗ္ဗာန် ဝိမြန်းတယ်ရာ ရိပ်နန်းဝါဟု မရန်သမ်းလာ တေးဘျမ်းကွာ၍ ချမ်းသာဆတ်ဆတ် ပရမတ်သမုတ်လောကုတ်မည်ခေါ် တရားတော်သည်။ ဧဟိပသိကော၊ သံသရာငွေ့ဘဝညွတ်မှ မချွတ်ဆက်ဆက် လွတ်စေတတ်သည့် ပရမတ်သမုတ် မြတ်လောကုတ်ဟု သူ့စိဖြူဝင် မဂ်ဖိုလ်တင်သည့် သင်္ချောအဋ္ဌ သင်္ခတပြင်ဘယ်ပုထုဇဉ် ရှုမမြင်သည့် အသင်္ခတဓမ္မ စင်ကြယ်လှ၍ မရှင်တသက ငြိုငြင်ရအောင် ဒုက္ခအဆူဆူ ပူအသီးသီး မီးအဖြာဖြာ ပန်ခါခါလျှင် ခန္ဓာကိုယ်တိုင်း လောင်လှခြင်း၏ ကြောင်းရင်းအညွှာ ဆင်းရဲရာဟု လေးဖြာယောနိ ရှိလေရာဝယ် ဘယ်သည်ယောနိ ဘယ်ဇာတိမှ မရှိမစပ် မငြိကပ်ရာ ပြတ်သည်တာကြောင့် ဘယ်ခါကလ မသေရ၍ အရှည်ထာဝရ လွန်အေးမြသဖြင့် သုခကေနိ မသေမှန်၍ ပတ္တမြားပြည်တန်ဆင်းနေဟန်ကို ရှုရန်လာကြ ခေါ်ကာပြသို့ ပူပန်ဟူသမျှ ဝေးစွာပ၍ မှုစံရှာမရ ချမ်းသာလှသည့် နိဗ္ဗာန်အမတ ဓမ္မဘဏ္ဍာ ရတနာကား ဤတရားတည်း အများတကာ သူတော်စွာတို့ လာလော့ရှုလှည့် ဉာဏ်ဖြင့်ကြည့်ဟု သုံးလူ့သခင် ဘုရားရှင်တို့ စီရင်သံချို မိန့်ဆိုမြှောက်ကြားခြင်းငှာလည်း ထိုက်တော်မူ၏။

၅။ ဘဂဝတာ။ မြတ်စွာဘုရားသခင်သည်။ သွာက္ခာတော၊ ကောင်းမွန်စွာ ဟောကြားတော်မူအပ်သော။ ဓမ္မော၊ သောတ၊ သကဒါ၊ အနာ၊ ရဟတ် ပရမတ်အစု အမြတ်ပြုသည့် သေးစုမဂ်စုံ ဖိုလ်အစုံနှင့် သုံးပုံပိဋကတ် တရားတော် ပရိယတ်သည်။ ဩပနေယျိကော၊ အပါယ်လားကြောင်း မကောင်းယုတ်မာ ကံများစွာနှင့် ကိလေသာဓမ္မ ပယ်ခွာချ၍

ဥပနိဿယပစ္စည်း နည်းအဖြာဖြာ ပြု၍သာလျှင် လူ့ရွာနတ်ဌာန် မြတ်
နိဗ္ဗာန်နှင့် သုံးတန်မည်မှတ် ချမ်းသာမြတ်သို့ ဆတ်ဆတ်ရောက်အောင်
ကပ်၍ဆောင်တော်မူတော်၏။

၆။ ဘဂဝတ၊ မြတ်စွာဘုရားသခင်သည်၊ သွာက္ခာတော၊ ကောင်း
မွန်စွာ ဟောကြားတော်မူအပ်သော။ ဓမ္မော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သတ္တဝါ သူငါ
မဟုတ် နာမ်နှင့်ရုပ်ကို ဖုံးအုပ်ပိတ်ကာ အဝိဇ္ဇာနှင့် တဏှာယှက်စပ် ဆက်
လက်လတ်၍ ဖြစ်ပျက်နှစ်ရပ် စက်ရဟတ်၌ အထပ်ထပ်လျှင် လျှပ်စစ်
သွင်သို့ ဥပဒ်နှင့်ဘင် မပြတ်ယှဉ်လျက် သင်္ခေယကမ္ဘာ ဘယ်မျှကြာလည်း
အိုနာသေရေး ဇာတိပေးသည့် မီးဘေးကင်းညွတ် ဆင်းရဲဝဋ်မှ မလွတ်
အားလုံး မီးမဆိုး၍ ဟုန်းဟုန်းစဉ်တိုက် လောင်၍လိုက်သည့် အမှုက်
မီးစာ မီးမကွာသော ခန္ဓာဝန်ပုပ် အလွန်ရှုပ်သည့် မီးဒုတ်အမှန် ရုပ်နှင့်
နာမ်တို့ လောကုတ်လေးတန် မဂ်ယာဉ်ဉာဏ်ကြောင့် တဖန်ဇာတိ လာမ
ငြိသဖြင့် မရှိမီးတောက် ကွယ်ပျောက်ရုပ်သိမ်း ချုပ်ငြိမ်းဝေးလံ အေးရာ
မှန်သည့် နိဗ္ဗာန်ပရမတ် ချမ်းသာမြတ်တရားတော်ကို။ ဝိညူဟိ၊ ဘုရား
ရဟန္တာ အရိယာမုနိ ပညာရှိတို့သည်။ ပစ္စတ္တံ၊ အသီးသီး မိမိ၊ မိမိတို့၏
စိတ်၌။ ဝေဒိတဗျော၊ အာရုံအသပ်ထပ် ပြုတုံလတ်၍ သိအပ် သိထိုက်
ခံစားအပ် ခံစားထိုက်၏။ အထဝါ ဝေဒိတဗျော၊ မောဟတိမ်တောင်
မိုက်မှောင်ပိတ်ကာ အဝိဇ္ဇာနှင့် တဏှာပစ္စယာ အမြစ်ဖြာ၍ အသစ်ခါခါ
ဖြစ်ပေါ်လာလည်း မကြာမတင် မြန်စွာနှင့်၍ မျက်မြင်တောက်လျှောက်
တဖြောက်ဖြောက်နှင့် ရွှေ့နေ့ကန်နေ့သွယ် ကွယ်ပျောက်ကြသည့် အနိစ္စ
ဓမ္မ သင်္ခါရကို သူ့ကိုယ်ငါ့ကိုယ် နှုတ်မြက်ဆို၍ ပုဂ္ဂိုလ်သတ္တဝါ သညာ
အစဉ် ဖွတ်ထင်ပြုစပ် ခေါ်သမုတ်လည်း မဟုတ်ကေန် လျှပ်စစ်ဟန်သို့
ဖြစ်ချုပ်ချုပ်ငြိမ် ဝဋ်မခံ၍ မီးဒုတ်ကေန် မီးစာမှန်သည့် ရုပ်နာမ်နှင့်ဌာ
ဝါးခန္ဓာနှင့် ဝဋ်သျှားသံသရာ ကျင်လည်ရာမှာ ခြာခြာလည်ပတ် ဝက်
ရဟတ်သို့ ဖြစ်ပျက်နှစ်ရပ် ကြိမ်ကြိမ်ထပ်လျက် အသစ်မပြတ် ဆက်ဆက်
လတ်၍ လှည့်ပတ်ပုံသေ ဘုံသုံးကျေ၌ သန္ဓေဇာတိ ခါခါငြိ၍ ပေါ်ရှိ
အတ္တာ သတ္တဝါဟု ဣတ္ထိ ပုမာ ဇာတ်များစွာနှင့် မီးစာမြားမြောင်
ဖြစ်ရာဘောင်၌ တောက်လောင်အသီးသီး ထိန်ထိန်ညှိးမျှ မီးအတန်တန်
ရန်အသွယ်သွယ် အန္တရာယ်အဝဝ ဒုက္ခအနဲနဲ ဆင်းရဲဘေးဆိုး အမျိုးမျိုး
နှင့် စိုးရိမ်သောက ကြောင့်ကြအဖြာဖြာ ဗျာပါအပူ အဆူဆူတိုင်

ဘယ်သည့်အပူ ဘယ်အဆူမျှ မပြုတန့်မ်း မြူတခြမ်းမျှ မသမ်းမလာ
လှန်ချမ်းသာဘို့ မီးစာအာဒိ ခါခါငြိသည့် ဇာတိပြတ်ကွာ ရပ်ကဲရာမို့၊
နိဗ္ဗာန်နဂရ အောင်ဌာန၌ ဘေးဘယကုန် အေးမြပုံကို အခရုံအသပ်ထပ်
ပြုတုံလတ်၍ သိအပ်သိထိုက် ခံစားအပ် ခံစားထိုက်၏။

ဣတိ ဣမေဟိ ဆဟိ ဂုဇဏဟိ၊ သွာက္ခာသဘာဝ ဝိညယိ အဆုံးရှိုက်ကုန်
သော ဤဂုဏ်တော် ခြောက်တန်တို့နှင့်။ သမ္ပန္နာဂဟိ၊ ပြည့်စုံတော်
မူပေသော။ ဝူပသမ္မတံ၊ တထောင့်ငါးရာ က်လေသာဆွေး လောင်မီး
ဘေးကို အေးငြိမ်းစေတော်မူနိုင်ပေသော။ ဒုက္ခနိဿရဏံ၊ ဇာတိ၊ ဇရာ
ဗျာဓိ၊ မရဏ စသည်လေ့ဆွေ ကုဉ္ဇေ ထောင်သောင်း ဝဋ်ဆင်းရဲ
အပေါင်းတို့မှ ထွက်မြောက်ရာ ထွက်မြောက်ကြောင်း ဖြစ်သော။ ဓမ္မံ၊
မဂ်လေးစု ဖိုလ်လေးတန် နိဗ္ဗာန်ပရိယတ် ဆယ်ပါးသော တရားတော်
မြတ်ကို၊ အဟံ၊ ကေသာ၊ လောမ စသည်ဝတ္ထု ချဲ့ဖွယ်စုကို ကိုယ်ဟု
သမုတ် အကျွန်ုပ်သည်။ အာဒရံ၊ ရှိသေစွာ။ သိရသာ၊ ဦးဖြင့်။ ဝန္ဓေ
ဝန္ဓာမိ၊ သဒ္ဓါမြတ်နိုး လက်စုံမိုး၍ ရှိခိုးပူဇော်ပါ၏ ဘုရား။

ဤတွင် မဂ်လေးစု ဖိုလ်လေးတန် နိဗ္ဗာန် ပရိယတ်ဟုဆိုအပ်
သော ဆယ်ပါးသော တရားတော်မြတ်ကို ကြည်ဖြူမြတ်နိုး
လက်စုံမိုး၍ ရှိခိုးပူဇော်ကြရာ မှတ်သားဖွယ်ရာအဓိပ္ပာယ် များ
စွာနှင့်တကွ ရေးသား ပြဆိုအပ်သော သွာက္ခာတော တရားတော်
မြတ်၏ ဂုဏ်တော်ခြောက်ပါးအနက်ပြီး၏။

၃-သံဃာ့ ဂုဏ်တော်ကိုးပါး ဘုရားရှိခိုး

သုပ္ပဋိပန္နော ဘဂဝတော သာဝက သံဃော၊ ဥဇုပ္ပဋိပန္နော
ဘဂဝတော သာဝကသံဃော၊ ဉာယပ္ပဋိပန္နော ဘဂဝတော
သာဝကသံဃော၊ သာမိစိပ္ပဋိပန္နော ဘဂဝတော သာဝက
သံဃော၊ ယဒိဒံ စတ္တာရိ ပုရိသယုဂါနိ အဋ္ဌ ပုရိသပုဂ္ဂလာ၊
သေ ဘဂဝတော သာဝကသံဃော အာဟုနေယျော၊ ပါဟု

နေယျော၊ ဒက္ခိဏေယျော၊ အဥလိကရဏီယော၊ အနုတ္တရံ ပုညံခေတ္တံ လောကဿ။

၁။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားသခင်၏။ သာဝကသံဃော၊ တပည့် သားခေါ် သံဃာတော်မြတ် အပေါင်းသည်။ သုပ္ပဋိပဇ္ဇော၊ မျက်စေ့ နား နှာ ဒင်္ဂါခြေလက် ကိုယ် အသက်ကို ငဲ့ကွဲမညာ ကျင့်ဖွယ်ရာဟု သိက္ခာအများ ပညတ်သားသည့် ဘုရားဆုံးမ ဩဝါဒကို မခွဲမလွန် ကောင်းမွန် ရိုသေစွာ ကျင့်တော်မူတတ်၏။

၂။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားသခင်၏။ သာဝကသံဃော၊ တပည့် သားခေါ် သံဃာတော်မြတ် အပေါင်းသည်။ ဥဇ္ဇပ္ပဋိပဇ္ဇော၊ ကိလေသာ မြူ ကွာစေဟူ၍ များစွာအပူ ခံယူလုံ့လ ကျိုးမရသည့် ပဉ္စာတပ ကျင့်မှစ၍ ကာမချမ်းသာ ခံစားကာနှင့် မိစ္ဆာစာရ လာမကဟု သဿတ ဥစ္ဆေ ကျင့်ယုတ်တော့မှ ကင်းစင်ပ၍ အမတရိပ်ပျံ့ ဆိတ်ရာမှန်သည့် နိဗ္ဗာန်မည်သီး ရှေ့ပြည်ကြီး၏ ခရီးစခန်း သိဝံနန်းသို့ တန်းတန်းရောက် ကြောင်း သွေမစောင်းသည့် လမ်းကောင်းပဋိပတ် ဖြောင့်မတ်သော အကျင့်ကိုလည်း ကျင့်တော်မူတတ်၏။

၃။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားသခင်၏။ သာဝကသံဃော၊ တပည့် သားခေါ် သံဃာတော်မြတ် အပေါင်းသည်။ ဉာယပ္ပဋိပဇ္ဇော၊ သီလ ဖြူစင် လူတို့နှင့်၌ စုတင်အစွန်း အကျင့်ထွန်းသဖြင့် ချီးမွမ်းသူပေါ လူအံ့ဩ၍ ကျော်စောသတင်း လာဘ်ပေါခြင်းနှင့် ဘုန်းကြီးခြင်းကို အလိုခင်တယ် မစင်ကြယ်သည့် ရှံဘွယ်အကျင့်များ လွန်ပယ်ရှား၍ လေးပါးသစ္စာ ဖြစ်ခြင်းရာကို လှစ်ကာထင်ထင် ဉာဏ်ဖြင့်ယှဉ်၍ သိမြင် ခြင်း အကျိုးငှါသာ ကျင့်တော်မူတတ်၏။

၄။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားသခင်၏။ သာဝကသံဃော၊ တပည့် သားခေါ် သံဃာတော်မြတ်အပေါင်းသည်။ သာမိစိပ္ပဋိပဇ္ဇော၊ လူနတ် မြဟွာ သတ္တဝါပုဂ္ဂိုလ် များထိုထိုတို့၏ အရိုအသေပြုခြင်းငှါ ခံထိုက် သော အကျင့်ကို ကျင့်တော်မူတတ်၏။

ယဒိဒံ ယာနိ ဣမာနိ ပုရိသယုဂါနိ၊ မဂ်ပိုလ်တရား ရလိငြား၍ ဘုရားဆုံးမ ဩဝါဒကို မခွဲမလွန် ကောင်းမွန်ရိုသေစွာ ကျင့်တော် မူနိုင်ကြကုန်သော အကြင်ယောက်ကျားထူး ယောက်ကျားမြတ် အစုံ

တို့သည်။ စတ္တာရိ၊ သောတ၊ သကဒါ၊ အနာ၊ ရဟတ် မဂ်မြတ်
ကြောင်းဟိတ် ဖိုလ်စိတ်အကျိုး နှစ်မျိုးတရား နှစ်ပါးနှစ်ပါး လေးလီ
ပွား၍ လေးပါးအပြားရှိကုန်၏။

ဣမေ ပုရိသပုဂ္ဂလာ၊ လေးပါးအပြားရှိကုန်သော ဤယောက်ကျား
ထူး ယောက်ကျားမြတ် ပုဂ္ဂိုလ်ထူး ပုဂ္ဂိုလ်အစုံ တို့သည်။ အဋ္ဌ၊ မဂ်
ဝင်ဖိုလ်ရ မြတ်ထွတ်လှသည့် ပရမတ္ထသံဃာ အရိယာပုဂ္ဂိုလ် ရှစ်ယောက်
တို့တည်း။

၅။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားသခင်၏။ ဒေ သေသော သာဝက
သံဃော၊ အစုံလေးပါး ရှစ်ယောက်ပြားသည့် ဘုရားသားခေါ် ဤ
အရိယာ သံဃာတော်မြတ်အပေါင်းသည်။ အာဟုနေယျော၊ သုပ္ပဋိပန္န
ဥပ္ပဋိပန္နစသည်ကျေးဇူးဂုဏ်ထူးအသွယ်သွယ်ချီးမွမ်းဘွယ်ကြောင့်တနယ်
တကျေး အဝေးနေရာ ရပ်ဒိသာမှ ကြည်ဖြူစွာပေးအပ်သော အလှကို
လည်း ခံတော်မူထိုက်၏။

၆။ ပါဟုနေယျော၊ မိတ်ကောင်းသဟာ ဆိုက်ရောက်လာမည့်
ဉာတကာဗန္ဓု ဧည့်သည်စုကို မှုရန်အတယ်တယ် စိတ်ကြံရှယ်၍ ခဲဖွယ်
ဘောဇဉ် ချိုချဉ်အများ စီမံထားသည့် စားကောင်း သောက်ဖွယ်
အသွယ်သွယ်ကို မရွယ်စိတ်၌ ထိုအခိုက်မှာ ကြံဆိုက်လာသည့် သံဃာ
တော်အား ဦးအဖျားကို စိတ်ထားကြည်ဖြူ ကောင်းစွာယူ၍ ပေးအပ်
သော အလှကိုလည်း ခံတော်မူထိုက်၏။

၇။ ဒက္ခိဏေယျော၊ ပစ္စည်း အမျိုးမျိုး ဖိုးကောင်းထိုက်တန် စီမံ
ဖွယ်ရာ အဖြာဖြာအဆူဆူ နတ်နှင့်လူတို့ သဒ္ဓါကြည်ဖြူ ပေးအပ်သော
အလှကိုလည်း ခံတော်မူထိုက်၏။

၈။ အဉ္ဇလိကရဏီယော၊ နတ်လူမြဟွာ သူတော်စွာတို့ သဒ္ဓါဆုတ်
ဆုတ် ဦးဖြင့်ညွတ်လျက် ခဝပ်တုပ်လျှိုး လက်စုံမိုး၍ ရှိခိုးပူဇော်ခြင်းငှါ
လည်း ထိုက်တော်မူ၏။

၉။ လောကဿ၊ နတ်လူအပေါင်း၏။ အနုတ္တရံ၊ အတုမရှိ မြတ်
သော၊ ပုညက္ခေတ္တံ၊ ဆွမ်း၊ သင်္ကန်း၊ ကျောင်း၊ ဆေး လေးပါးပစ္စယ
ထောက်ပံ့ကြ၍ ဒါနအားကြီး ကုသိုလ်မျိုးတို့ကို စိုက်ပျိုး ကြံချရာ လယ်
ယာ မြေကောင်းကြီးသဖွယ် ဖြစ်တော်မူ၏။

(တတိယအကြိမ်) ၅၂

ဣတိ ဣမေဟိ နဝဟိ ဂုဏေဟိ၊ သုပ္ပဋိပန္နတာအစ ပုညက္ခေတ္တံအဆုံး
 ရှိကုန်သော ဤဂုဏ်တော် ကိုးတန်တို့နှင့်။ သမ္ပန္နာဂတံ၊ ပြည့်စုံတော်
 မူပေသော။ သံသံ၊ ပရမတ္ထ သမ္မုတိ နှစ်ပါးရှိသည့် မုနိမည်ခေါ် တရား
 ပျော်သော ဘုရားသားခေါ် သံသာတော်မြတ် အပေါင်းကိုလည်း။
 အဟံ၊ မြေ၊ ရေ၊ လေ၊ မီး ဘုတ်ကြီးအထု ရုပ်အစုကို ကိုယ်ဟုသမုတ်
 အကျွန်ုပ်သည်။ အာဒရံ၊ ရိုသေစွာ။ သိရသာ၊ ဦးဖြင့်။ ဝန္တေ ဝန္တာမိ၊
 သဒ္ဓါမြတ်နိုး လက်စုံမိုး၍ ရှိခိုးပူဇော်ပါ၏ အရှင်ဘုရား။

၄-ဗုဒ္ဓဂုဏ်တော်အကျဉ်း မှတ်ဖွယ်

- ၁။ အရဟံဂုဏ်တော်၊
- ၂။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓ ဂုဏ်တော်၊
- ၃။ ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္န ဂုဏ်တော်၊
- ၄။ သုဂတ ဂုဏ်တော်၊
- ၅။ လောကဝိဒ္ဓ ဂုဏ်တော်၊
- ၆။ အနုတ္တရောပုရိသ ဒမ္မသာရထိ ဂုဏ်တော်၊
- ၇။ သတ္တာဒေဝမနုဿာန ဂုဏ်တော်၊
- ၈။ ဗုဒ္ဓေါ ဂုဏ်တော်၊
- ၉။ ဘဂဝါ ဂုဏ်တော်၊

ဤကား မြတ်စွာဘုရားသခင်၏ ဂုဏ်တော်ကိုးပါး သရုပ် အကျဉ်း
 တည်း။

၅-ဓမ္မဂုဏ်တော်အကျဉ်း မှတ်ဖွယ်

- ၁။ သွာက္ခာတ ဂုဏ်တော်၊
- ၂။ သန္တိဋ္ဌိက ဂုဏ်တော်၊
- ၃။ အကာလိက ဂုဏ်တော်၊
- ၄။ ဧဟိပဿိက ဂုဏ်တော်၊
- ၅။ သြပနေယျိက ဂုဏ်တော်၊
- ၆။ ပစ္စတ္တံဝေဒိတဗ္ဗဂုဏ်တော်၊

ဤကား တရားတော်မြတ်၏ ဂုဏ်တော် ခြောက်ပါး သရုပ်အကျဉ်း
 တည်း။

၆-သံသဂုဏ်တော် အကျဉ်းမှတ်ဖွယ်

- ၁။ သုပ္ပဋိပန္န ဂုဏ်တော်၊
- ၂။ ဥဇ္ဇပ္ပဋိပန္န ဂုဏ်တော်၊
- ၃။ ဉာယပ္ပဋိပန္န ဂုဏ်တော်၊
- ၄။ သာမိဓိပ္ပဋိပန္န ဂုဏ်တော်၊
- ၅။ အာဟုနေယျ ဂုဏ်တော်၊
- ၆။ ပါဟုနေယျဂုဏ်တော်၊
- ၇။ ဒက္ခိဏေယျ ဂုဏ်တော်၊
- ၈။ အညလီကရဏီရ ဂုဏ်တော်၊
- ၉။ အနုတ္တရ ပုညက္ခေတ္တဂုဏ်တော်၊

ဤကားသံသာတော်မြတ်၏ ဂုဏ်တော်ကိုးပါး သရုပ်အကျဉ်းတည်း။

အကျယ်မှာ ဣတိပိသော သွာက္ခာတော သုပ္ပဋိပန္နော စသော ဂုဏ်တော်အနက်တို့ကို ကြည့်ရှု၍သိလေ။

၇-ဂုဏ်တော်နှင့်နှင့် သတိပေးချက်

ဘုံသုံးပါး၌ နှိုင်းယှဉ်စရာ ဥပမာမရှိအောင် မြတ်တော်မူပေသော မြတ်စွာဘုရားသခင်၏ အရဟံစ ဘဂဝါအဆုံးရှိသော ကိုးပါးသော ဂုဏ်တော်တို့သည်လည်းကောင်း၊ သွာက္ခာတောအစ ပစ္စုတ္တံ ဝေဒိတဗျော အဆုံးရှိသော တရားတော်မြတ်၏ ဂုဏ်တော်ခြောက်ပါးတို့သည်လည်းကောင်း၊ သုပ္ပဋိပန္နာတာအစပုညက္ခေတ္တ အဆုံးရှိသော သံသာတော်မြတ်၏ ဂုဏ်တော်ကိုးပါးတို့သည်လည်းကောင်း ဤဂုဏ်တော်အပေါင်းတို့သည် ကား ဤလောက၌ ကောင်းကင်အပြင်ဝယ် နေ့လ နှစ်ပါး ထင်ရှားသကဲ့သို့ အလွန်ထင်ရှား၍နေသော ဂုဏ်တော်တို့ပေတည်း။ မြတ်စွာဘုရားသခင် ကိုယ်တော်မြတ်ကြီး၌ အရဟံစ ဘဂဝါအဆုံးရှိသော ကိုးပါးသော ဂုဏ်တော်တို့လောက် မထင်ရှားကုန်သော ဉာဏ်တော်၏ အဆုံးမရှိခြင်းဟုဆိုအပ်သော အနန္တဉာဏ်ဂုဏ်တော်၊ ဒေဝပုတ္တမာရ် ကိလေသမာရ် ခန္ဓာ မာရ် မစ္စုမာရ် အဘိသင်္ခါရမာရ်တို့ကို ဘယ်အခါ ကာလမျှ ရှုံးနိမ့်လတ္တံ့သော သဘောမရှိသည်ဖြစ်၍ အဆုံးမရှိ အောင်

မြင်တော်မူနိုင်ခြင်းဟုဆိုအပ်သော အနန္တဇိနဂုဏ်တော် အထူးထူးအပြား
 ပြား များစွာကုန်သော တန်ခိုးတော်တို့ကို ရရှိတော်မူခြင်းဟု ဆိုအပ်သော
 ဣဒ္ဓိမန္တဂုဏ်တော် မြေကြီးအထူနှင့်တူသော ကြီးစွာသော အဆုံးမရှိ
 သတ္တဝါတို့အား သနားခြင်း ရှိတော်မူခြင်းဟု ဆိုအပ်သော မဟာ
 ကာရုဏိကဂုဏ်တော်စသော အားဖြင့် မြတ်စွာဘုရားသခင်၏ ကျေးဇူး
 တော်ဂုဏ်တော်တို့သည် သင်္ချေသင်္ချာမက များကုန်၏။

တရားတော်မြတ်၌လည်း သွာက္ခာတောစသော ဂုဏ်တော်ခြောက်ပါး
 တို့လောက် မထင်မရှားကုန်သော ဇရာ၊ မရဏစသော အလုံးစုံသော
 ဘေးတို့ကို အေးငြိမ်းစေတော်မူပေနိုင်သော ဘယဝူပသမဂုဏ်တော်၊
 ကိလေသာညစ်ပုပ် တရားယုတ်တို့ကို နှုတ်ယူပယ်ပြစ်တော်မူနိုင်ပေသော
 ကိလေသ နှုဒန ဂုဏ်တော်၊ သင်္ချာတွက်ရေ ကုဋေထောင်သောင်း
 ဝဋ်ဆင်းရဲ အပေါင်းမှ ကောင်းမွန်စွာ ထွက်မြောက်စေတော် မူနိုင်ပေ
 သော ဒုက္ခနိဿရဏ ဂုဏ်တော်စသောအားဖြင့် တရားတော်မြတ်၏
 ဂုဏ်တော်တို့သည်လည်း ကုဋေထောင်သောင်းမက များကုန်၏ ၊

သံဃာတော်မြတ်၌လည်း သုပ္ပဋိပန္နစသော ဂုဏ်တော်ကိုးပါးတို့
 လောက် မထင်ရှားကုန်သော စိတ်နှလုံးတော်တို့၏ ငြိမ်သက် တည်
 ကြည်ခြင်းဟု ဆိုအပ်သော သန္တိန္ဒြိယ သန္တမာနသ ဂုဏ်တော်၊ ဣဉ္ဇ
 အနိဋ္ဌအများ လောကဓံတရားရှစ်ပါးတို့ကြောင့် စိတ်တော်တို့၏ တန်
 လှုပ်ဖောက်ပြန်ခြင်းမရှိသော စိတ္တနိစ္စလ အဓိပတိတာဂုဏ်တော်၊ ဂိုးရိမ်
 ကြောင့်ကြဟူသမျှမှ ခေါင်းပါးခြင်း ကင်းပြတ်ခြင်းဟု ဆိုအပ်သော
 တနုကရအသောကဂုဏ်တော်၊ ကိလေသာအပူ မြူဟူသမျှမှ ခေါင်းပါး
 ခြင်း ကင်းပြတ်ခြင်းဟု ဆိုအပ်သော တနုကရ င်ရဇဂုဏ်တော်စသော
 အားဖြင့် သံဃာတော်မြတ်တို့၏ ဂုဏ်တော်တို့သည်လည်း သင်္ချာတွက်
 ရေ ကုဋေအရာမက များကုန်၏။

ပြဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောအတိုင်း အရေအတွက် အပိုင်းအခြားမရှိ အတိုင်း
 မသိ အဆုံးမရှိသော အသင်္ချေမက များလှစွာကုန်သော ကိုယ်တော်
 မြတ်ကြီး၏ ကျေးဇူးတော် ဂုဏ်တော်တို့ကို ကုန်စင်အောင် ဘယ်နတ်
 ဘယ်လူ အဘယ်သူ သိနိုင်လိမ့်မည်နည်း။ စက္ကဝါ ဝန်းကျင် မြေအပြင်
 နှင့် ကောင်းကင်ထက်ရပ် ခြောက်ထပ်နတ်ရွာ ဗြဟ္မာ့ဆယ့်ငါး ဘုံသုံး

ပါး၌ လူနတ်အများအားလုံး သိ၍နေကြသော ဣတိပိသော စသော ပါဠိအစဉ်တွင် ပါဝင်သော အရဟံအစ ဘဂဝါအဆုံးရှိသော အလွန် ထင်ရှားသော ကိုးပါးသော ဂုဏ်တော်တို့ကိုကား ဣတိပိသော ပါဠိ အနက် ဂုဏ်တော်ကိုးပါး ဘုရားရှိခိုးကို အာဂုံနုတ်တက်ရအောင်ကျက်၍ ဆောင်ရွက်မပြတ် ရွတ်ဘတ်နုတ်ဝယ် သရဇ္ဈာယ်၍ နေကြသော အမျိုးကောင်းသား အမျိုးကောင်းသမီးတို့မှာကား အဘယ်မှာ နားမလည်ပဲ ရှိနိုင်လိမ့်မည်နည်း။ မြတ်စွာဘုရားသခင် ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးကို ကြည်ညိုရိုသေခြင်း နည်းပါး၍ သဒ္ဓါတရား အားသေးသည့်အတွက် ဂုဏ်တော်ကိုးပါးပါဠိအနက် ဘုရားရှိခိုးကိုမှ မရကြသည့်ဖြစ်၍ ပြဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောအတိုင်း လူနတ်အများ ဘုံသုံးပါး၌ ထင်ရှားသည်ထက် ထင်ရှားကုန်သော အရဟံအစ ဘဂဝါအဆုံးရှိသော ဂုဏ်တော်ကိုးပါးတို့ကို တစိတ်တဒေသ အနည်းငယ်မျှ နားမလည်ကြ မသိကြသည့်အတွက် နှင့် အယုတ်စား အညံ့စားတည်းက ဖြစ်၍နေကြလျှင် အမျိုးကောင်းသမီး အမျိုးကောင်းသား ယောက်ျားထူး ယောက်ျားမြတ် အဘယ်မှာ ဖြစ်နိုင်တော့အံ့နည်း။ မြတ်စွာဘုရားသခင်၏ ကျေးဇူးတော်အပုံ ဂုဏ်တော်တို့နှင့်စပ်သော သူတပါးတို့ ဟောပြောအပ်သည့် မှတ်စရာ အများ အရပ်ရပ်သော တရားစကားတို့ကိုမျှ ရိုသေခြင်း ဂါရဝတရားကို ရှေ့ထား၍ မကြားနာလိုကုန်သော သူတို့သည်လည်း ဗုဒ္ဓဘာသာအတုကဲ့သို့ဖြစ်၍ ဗုဒ္ဓဘာသာဓမ္မအစစ် ချီးမွမ်းဖွယ်လည်း အဘယ်မှာ ဖြစ်နိုင်တော့အံ့နည်း။ ဗုဒ္ဓဘာသာဓမ္မအစစ် ချီးမွမ်းဖွယ် မဖြစ်သောသူကို အမျိုးကောင်းသမီး အမျိုးကောင်းသား ယောက်ျားထူး ယောက်ျားမြတ် မဆိုအပ် မဆိုထိုက်ချေ။ ယောက်ျားထူး ယောက်ျားမြတ် မဆိုထိုက်သည်ဖြစ်၍ ချီးမွမ်းဖွယ် နည်းပါးလျက် ကဲ့ရဲ့ဖွယ်များလှ၍ အယုတ်စား အညံ့စားကြီးတွေဖြစ်၍ မနေကြရအောင် မြတ်စွာဘုရားသခင်ကိုယ်တော်မြတ်ကြီး၏ ကျေးဇူးတော်အပုံ မြတ်သောဂုဏ်ကို အာရုံအပြတ် ယူတုံ့လတ်၍ အထပ်ထပ် နှလုံးသွင်းကြရမည်။ ဘုရားအစရှိသော ရတနာသုံးပါးကိုလည်း မှီခိုအားထား ကိုးစားစရာ မိမိကိုယ်မှာ မရှိ။ တရားမသိ အမှားငြိလိုက် သတိလွတ်ကင်း မေ့လျော့ခြင်းများ၍ နေကြသောသူတို့မှာ လူ့ဘုံလူ့ဘဝ လူ့ဌာနမှာ လူဖြစ်လာရသော အကျိုး၊ သာသနာတော်မြတ်ကြီး၏ အတွင်း၌ ကြုံကြိုက်ရသော အကျိုး ဘယ်လောက်တိုးသည်ဟု အားကို စရာ ပြောစံရာလည်း ငါ၌

မရှိပါချေတကား ဟူ၍လည်းကောင်း၊ မကြာမတင် လူ့ရုပ်ခွင်မှ သေ
 လွန်၍ သွားသောအခါ ဘုရားအစရှိသော ရတနာမြတ်သုံးပါး၏ ဂုဏ်
 တော်ကို အာရုံမညွတ် ငါလက်လွှတ်၍နေခဲ့သောကြောင့် ငရဲတံခါး
 ပိတ်ဘို့ရာ နတ်ရွာတံခါး ဟင်းလင်းပွင့်ဘို့ရာ လူချမ်းသာ နတ်ချမ်းသာ
 တို့ကို ငါ့ဘို့ရာ မြတ်စွာဘုရားသခင်က ကယ်ဆယ်စောင်မလိမ့်မည်
 ဟူ၍လည်းကောင်း၊ တရားတော် သံဃာတော်မြတ်တို့က ကြည့်ရှုမိုင်းမ
 ထောက်ပံ့ကြလိမ့်မည် ဟူ၍လည်းကောင်း၊ ကိုးစားစရာ အားထားစရာ
 ငါ၌မရှိပါချေသေးတကား ဟူ၍လည်းကောင်း ဤသို့အသင့်အတင့် မိမိ
 တို့ဉာဏ်အမြင်နှင့် ဆင်ခြင်ကြည့်ရှုတတ်လျှင် နှလုံးမသာ ပူဆာသောက
 စိတ်ဒုက္ခဖြစ်ရာ၏။ အဝိဇ္ဇာတိမ်တောင် မောဟမှောင်အားကြီး ဖိစီးနှိပ်
 စက်အပ်သောသူတို့မှာ ဘုရားအစရှိသော ရတနာသုံးပါး၏ဂုဏ်တော်
 ကို အာရုံအပြုနည်းသည့်အတွက် သည်အချက်ကြောင့် မျက်တောင်
 တခတ်ခန့်မျှမပူပန် ကိလေသာအာရုံ ကာမဂုဏ်ရမ်းမှု၊ လောဘ
 ကြမ်းဝင်ခွေ့၍ မေ့မေ့လျော့လျော့ ပေါ့ပေါ့တန်တန် ဘယ်အခါ
 ကာလမှ မအိုမသေ အမြဲနေရမည့်ပုံဟန် နိဗ္ဗာန်သားကြီးတွေကဲ့သို့နေကြ
 ၏။ မယားတက်တာ သားတက်တာက ဆက်ကာဆက်ကာ ရှုပ်ယှက်ဖြာ
 ၍ ဘဝသံသရာ ကျင်လည်ရာမှာ မိမိတို့ချမ်းသာဘို့ရာ လိုရာမပြီး
 အချည်းနှီးဘိဇ္ဇာန ပျက်စီးရသည့် အနိစ္စဓမ္မ သင်္ခါရမို့ မြင်မြင်သမျှ
 တလောကလုံး အဆုံးရောက်က ကွယ်ပျောက်ကြသဖြင့် ဘယ်ကလောက်မှ
 သုံးမကျ၍ ရှုံးကြီးခြင်း ရှုံးကြရသော ကိစ္စတွေနှင့် အေးအေးမြမြ
 စိတ်ချလက်ချ မနေကြရာ။ သတိတရားကို အားကြီးဖြစ်စေ၍ ဘဝ
 အရှည်ကို မြော်မြင်လေ့ဆင်ခြင်လေ့ ရှိကြကုန်ရာ၏။

- ၁။ သတိကိုယ်မှာ၊ ရှိခဲ့ပါ၊ ချမ်းသာသူခ ရမြဲပ။
- ၂။ သတိလွှတ်ကင်း၊ မေ့ချွတ်ယွင်း၊ ဆင်းရဲဒုက္ခ တွေမြဲပ။
- ၃။ အရှည် မြော်မြင်- ဉာဏ်ဆင်ခြင်၊ ကြည်လင်အေးမြ ချမ်းသာရ။
- ၄။ အရှည်မမြင်၊ မဆင်ခြင်၊ ပူပင်ဒုက္ခ ဆင်းရဲရ။

ဤသို့ ပြဆိုအပ်အော ဆုံးမစာ လက်သံပေါက်နှင့် အညီ သတိ
 သမ္ပဇဉ် ဉာဏ်နှင့် ယှဉ်လျှင် စင်စစ်ကေန့် အမှန်မှချ ချမ်းသာရလတ္တံ့
 သော အကျိုးအကြောင်းကိုလည်းကောင်း၊ သတိသမ္ပဇဉ် ဉာဏ်မယှဉ်

လျှင် ပူပင်ဒုက္ခ ဆင်းရဲရသော အကြောင်းကို လည်းကောင်း၊ မိမိထိပ်ထက် သံမှိုနှက်သကဲ့သို့ အမြဲအစွဲ ယူရာ၏။ ဤလောက၌ မိဘတို့သည် ကား သားသမီးတို့ကို ချစ်မြတ်နိုးသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့် တသက်ပန်လုံး သုံးစွဲစေရန် ပိုက်ဆံအသင်္ချေ ရွှေငွေရတနာ လယ်ယာကျွဲနွား ဝတ်စားဆန်ရေ အထွေထွေတို့ကို ပေးကမ်းချီးမြှောက် ထောက်ပံ့ကြငြားသော်လည်း ယခုပစ္စုပ္ပန် တဘဝမျှသာ ပေးကမ်းချီးမြှောက် ထောက်ပံ့နိုင်ကြ၏။ အတုမရှိ မြတ်တော်မူပေသော မြတ်စွာဘုရားသခင် ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးသည်ကား မိမိသို့ ရိုသေထုပ်ဝပ် ညွတ်လာကုန်သော သတ္တဝါအပေါင်းတို့အား အစဉ်သနားတော်မူသဖြင့် ရှည်လျားကာလ ချမ်းသာ ရအောင် ဘဝတက်ရေ ကုဋေမြားမြောင် ရာထောင်မက ပါယ်လေးဝသို့ မကျမရောက်စေမူ၍ နတ်လူဗြဟ္မာ ဘုံသုံးရွာ၌ လူချမ်းသာ နတ်ချမ်းသာနှင့်တကွ နိဗ္ဗာန်ထုတ်ချောက် ရောက်သည်တိုင်အောင် ချီးမြှောက် ထောက်ပံ့တော်မူနိုင်၏။ သို့စင်ကလောက် နိဗ္ဗာန်ရောက် ချီးမြှောက်ထောက်ပံ့တော် မူနိုင်ပေသော သုံးလူ သခင် ရှင်ပင်ထွတ်ထား မြတ်ဘုရား၏ ကျေးဇူးတော်အပုံ မြင်သောဂုဏ်ကို အာရုံပြု၍ ထိုမြတ်စွာ ဘုရားသခင်၏ အရဟံအစ ဘဂဝါအဆုံးရှိသော ကိုးပါးသော ဂုဏ်တော်တို့ကို ရေးသားဖော်ပြ ထားသည့် ကြီးကြီးငယ်ငယ် ရွယ်ရွယ် လတ်လတ် သိမှတ်နားလည်စရာ အဓိပ္ပာယ်များစွာ ပါရှိသော စီစဉ်ရေးသားအပ် ပြီးသော ဘုရားသခင်၏ ဂုဏ်တော် ပါဠိအနက်၊ တရားတော်မြတ်၏ ဂုဏ်တော်ပါဠိအနက်၊ သံဃာတော်မြတ်၏ ဂုဏ်တော်ပါဠိအနက်တို့ကို အာဂုံနှုတ်တက် ရအောင်ကျက်၍ ဆောင်ရွက်မပြတ် ရွတ်ဖတ်နှုတ်ဝယ် သရဇ္ဈာယ် ရှည်ကြာ လေ့လာလိုက်စား စိတ်စေတနာ သဒ္ဓါတရား ကောင်းကောင်းထား၍ အားထုတ်သင့် အားထုတ်အပ် အားထုတ်ထိုက်လှ၏။

ဤကား ဗုဒ္ဓဘာသာ သမ္မာဒိဋ္ဌိဖြစ်သူ ရှင်လူ အပေါင်း သူတော်ကောင်းတို့အား ကုသိုလ်တရား အားကြီး တိုးပွားစေရန် သတိကို ဖြစ်စေအပ်သော အချက်တည်း။
 ဂုဏ်တော်ဖွင့်နှင့် သတိပေးချက် ပြီး၏။

ဂ-မင်္ဂလောဝါဒ ဆုံးမစာ

နမတ္ထု ရတနတ္ထယံ၊ ဇယတု သဗ္ဗဝေရိကံ။
သိဇ္ဈတု ဓမ္မဒေသနံ၊ မင်္ဂလောဝါဒသမ္ပတံ။ ။

ရတနတ္ထယံ၊ ဘုရားအစရှိသော ရတနာမြတ် သုံးပါးနတ် တို့၏ အပေါင်းကို။ မေ မမ၊ အကျွန်ုပ်၏။ နမောနမကာရော၊ ရှိခိုးခြင်းသည်။ အတ္ထုဘဝတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ သဗ္ဗဝေရိကံ၊ ကြွင်းမဲ့ဥသ္မံ အလုံးစုံ သော ဥပဒ်ဘေးဒဏ် ရန်မာရ်အန္တရာယ် အသွယ်သွယ်ကို။ ဇယတု၊ အောင်ပါစေသတည်း။ မင်္ဂလောဝါဒသမ္ပတံ၊ ဘုရားမြတ်စွာ ဟောမိန့် မှာသည့် မာတာပိတု ဥပဋ္ဌာနံ မင်္ဂလာတရားကို အရင်းထား၍ စီရင် ရေးသားအပ်သော အဆုံးအမသြဝါဒဖြစ်သောကြောင့် “မင်္ဂလောဝါဒ ဆုံးမစာ”ဟူ၍ ခေါ်ဝေါ်ပညတ် သမုတ်အပ်သော။ ဓမ္မဒေသနံ၊ အဆိုး အကောင်း ကျိုးကြောင်းနှစ်ဝ ကောင်းစွာပြု၍ ဆုံးမအပ်သော ဓမ္မ ဒေသနာ ဆုံးမစာသည်။ သိဇ္ဈတု၊ ပြီးစေသတည်း။

၁။ ကရုဏာတရား ရှေ့ရှုထား၍ စောဘုရားမြတ် ဟောကြားအပ် သည့် နတ်လူအသွယ်သွယ် မှတ်ယူဖွယ်ဟု သုံးဆယ့်ရှစ်ဖြာ မင်္ဂလာမှာ အခင်များစွာ ကြင်အနာနှင့် ရင်မှချစ်စရာ ဖြစ်ပေါ်လာသည့် ပတ္တမြား ပမာ သားရတနာကို ချမ်းသာစေကြောင်း မေတ္တာလောင်း၍ မကောင်း မြစ်ထာ ကောင်းရာညွှန်ပြ ချစ်မဝမို့ ငယ်ရွယ်ကစ လိမ်မာကြအောင် ဆုံးမပဲ့ပြင် လက်ဦးသင်၍ ကျေးဇူးသခင် ဆရာရှင်ဟု မိခင်ဘမြတ် အိမ်ဦးနတ်ကို ထပ်ထပ်လျှင် မပြတ်တင်၍ ပူဇော်ဓလေ့ကို မမေ့စိမ့်ငှါ ဟောမိန့်မှာသည့် မာတာပိတုဥပဋ္ဌာနာ မင်္ဂလာအရ မြတ်ဓမ္မကို ထင်စွာ ဂန၊ မြင်သာကြအောင် ထင်စွာဖော်ပြ ဟောမည်ပ။

၂။ မင်္ဂလာအရ မြတ်ဓမ္မကို နေ့ညကိုယ်တိုင်း သိမ်းပိုက်ခြင်း ကြောင့် ဆင်းရဲသောင်းပြောင်း ဘေးပေါင်းများစွာ ရန်တကာကို မကျန်ပြောင်စွာ ကုန်အောင်ခွါလျက် ချမ်းသာအရပ်ရပ် ပြီးစေတတ်၍ လူနတ်နိဗ္ဗာန် သုံးတန်မည်မှတ် ချမ်းသာမြတ်ကို ဆတ်ဆတ်ကေန အမှန် မသေ့ လိုချင်ပေက ရှိသေ့တုပ်က နာထိုက်လှ။

၃။ မြင့်မိုတောင်ဦး မကကျူး ကျေးဇူးကြီးလှ မွေးမိဘ။

၄။ ကတညူတ ကတဝေဒီ သေ့မဖီအောင် မသေမီအကြား သမီး သားက ဝတ်စားအစာ မေတ္တာနှင့်ပေး ကောင်းစာကျေး ကျေးဇူး ဆပ်ကြ မွေးမိဘ။

၅။ မာတာပိတု ဥပဋ္ဌာနာ မင်္ဂလာအရ မြတ်ဓမ္မကို မပြတ်နေ့ည သတိရ၍ မိဘနှစ်ဆူ လုပ်ကျွေးသူမှာ သေလွန်ခါဝယ် အပါယ်လေး ဖြာ မီးဘေးရှာမှ ဝေးစွာကေန် အေးရာမှန်သည့် လူ့ရှာပြန်လွန် လူ့ပုပ် ဌာန်မှာ လူးလာဖန်ဖန် ခါခါစံ၍ မြတ်ရာဆန်သွား နတ်ရွာလား ကြီးမား ချမ်းသာရ။

၆။ ဘဝဖန်ခါ သံသရာက ပန်ထွာဆုတောင်း ကုသိုလ်ဟောင်းနှင့် ရှည်ညောင်းဆက်လက် ပေါင်းသင်းဘက်မို့ ချစ်ခြင်းမပျက် မေတ္တာ သက်၍ စေတနာဖြူထက် လူတာဘက်၌ တူမကွာရောယှက် သွန်းရေစက် ကြောင့် အဆက်မပြတ် ဖက်စပ်ခင်တွယ် အစဉ်နှယ်၍ မိခင်ရင်ဝယ် ဝင် တွင်စွဲဖြစ် ပုလဲနှစ်သို့ သဲချစ်အားကိုး ဘရာစိုးမည့် မြတ်နိုးအပ်စွာ သားရတနာဟု ပေါ်လာသည်မှ နေ့ကစ၍ မြေပတ္တမြား ရသေးအလား သို့ မယ်ဘွားမိခင် စိတ်မှာထင်လျက် ရှုမြင်မဝ ချစ်ခင်လှ၍ ယုယပိုက် ထွေး နို့ချိုဖြင့် တိုက်ကျေးဝဝ မွေးမြူရ၏ ကာလတန်ကြာ နို့မှ ခွါလည်း မာတာပိတ မိနှင့်ဘက ပိယပုတ္တာ သားရတနာကို မေတ္တာ ပွားများ ချစ်သောအားဖြင့် စားကောင်းသောက်ဖွယ် အသွယ်သွယ် လည်း ဘယ်ခါမချွတ် ဆာမမွတ်အောင် ခါးဝတ်ကိုယ်တွင် ရှုချင် ဖွယ်ရာ ဆင်တန်ဆာလည်း ခုံမင်အာသာ သားကုမာ၏ လိုရာဆန္ဒ မကျန်ရအောင် ကာလအခါ ရှည်အကြာပင် ရရာခွင်က နေ့စဉ်ရှာကျေး ဆင်ယင်ပေးသည့် ကျေးဇူးကြီးမား မိဘများကို သနားကြင်နာ ကရုဏာနှင့် မေတ္တာတရား ချစ်ခြင်းများ၍ စိတ်ထားကြည်ဖြူ လုပ် ကျွေးသူမှာ မပူမဆာ ဘေးဘျမ်းကွာ၍ သေမူချမ်းသာ အေးမြရာဟု လူ့ရှာနတ်မှာ ဗြဟ္မာ့ရွာနှင့် ဆင့်ကာဆက်ကာ တက်၍သာလျှင် မြင့်ရာ မြတ်ရာ ကောင်းရာဘဝ ဘုံဋ္ဌာန ရောက်မြဲမှတ်ကုန်ကြ။

၇။ ကလလရေကြည် အမည်ခေါ်တွင် သက်ဝိညာဉ်နှင့် မိခင်ဝမ်း မှာ စွဲလမ်းလာ၍ သတ္တဝါသမုတ် ခန္ဓာလုပ်သည့် ကမ္မဇရုပ်သန္ဓေ တည်နေခါမှ သည်ကစ၍ ဆယ်လအကြား ဝမ်းဝယ်သားကြောင့် (တတိယအကြိမ်) ၅၃

စပ်ခါးပူဆာ အစာဟူသမျှ ရတော့ကလည်း နေ့ညအစဉ် မိခင်မယ်က ရှောင်ကြဉ်ရ၏ ဆယ်လစေ့ခါ ဖွားမြင်လာလည်း လူ့ရွာဌာန သက် ရှည်ရအောင် သန်းဖျကြမ်းပိုး မှက်ခြင်မျိုးမှ မထိုးစေရ မြတ်နိုးလှ၍ ယုယပိုက်ထွေး ငယ်ကလေးမို့ နို့ရေချိုအေး ချီတိုက်ကျေးလျက် သားထွေးနုနယ် ရှုချင်ဘွယ်ကို ရင်ဝယ်မချ ချစ်ခင်လှ၍ ယူငင်နေ့ည ပိုက်ပွေ့ရ၏ ကာလမြန်ကြာ ကြီးရင့်လာလည်း အစားအစာ မေးမာ တာက ထေ့ထေ့ရာရာ ဖွေကြံရှာ၍ ရသာလေးနက် မြိန်မြက်လျှာမှာ နှစ်သက်ရာနှင့် ရောင်ဝါအဆင်း ခြေကျင်းလက်စွပ် ခါးဝတ်တန်ဆာ ဆင်မြန်းရာလည်း ရှင်လန်းမျက်နှာ စိတ်ချမ်းသာအောင် လိုရာရှာပေး ခါခါကျေးလျက် မေတ္တာရွှေပြေး ကောင်းစွာမေးသည့် ကျေးဇူးကြီး မား မိဘများကို ရှိသည်ထင်လျှား သမီးသားက သနားကြင်နာ ချစ် မေတ္တာနှင့် မလစ်ခါခါ ဖြစ်ထိုက်ပါလျက် မေတ္တာမစူး ကျေးဇူးတရား မဲ့သောအားဖြင့် သနားကြင်နာ ကရုဏာလည်း လွန်စွာ ခေါင်းပါး အမိုက်များ၏ တရားမယူ ပြစ်ထားသူမှာ သေမှုမကြာ တရားကွာ၍ လူ့ရွာနတ်ရွာ မြင့်မြတ်ရာသို့ ထပ်ခါတဖန် ပြန်ခွင့်မမြင် ကံဆိုးငင်၍ ပူဆူးအစဉ် ဘေးပေါင်းယှဉ်သည့် လေးခွင်အပါယ် လယ်ခါပြန်ကြ ရောက်တတ်လှ၍ မြန်စွာနေ့ည ကိုယ်တော့ရမည့် မီးလှံဘေးဘယ ပါယ် လေးဝကို ဉာဏ်ဖြင့်တွေးဆ ထင်မြင်ကြအောင် ဆင်ခြင်ကြည့်က မြင်ကြောက်ကြသဖြင့် စင်ဖြူသီလ လူဒါနနှင့် မြတ်ဓမ္မကို ကိုယ်တိုင် ထာဝရ ယှဉ်စေကြလျက် မိခင်မေးသဘ ရှိစဉ်ခါက ကြည်လင်အေးမြ လုပ်ကျွေးကြ။

၈။ လူ၏ဘဝ လူ့ဌာနမှာ ဘာတခုမျှ လူဒါနလည်း မပြုရအလျှင်း လုံးလုံးရှင်း၍ လွတ်ကင်းကိုယ်မှ ချွတ်ယွင်းကြလျက် သီလသီတင်း စောင့်သုံးခြင်းနှင့် ချစ်ခြင်းမေတ္တာ ကရုဏာခေါ်ဆို ပြဟ္မစိုရ်လည်း ကိုယ်မှာရှေးမျှ မရှိကြ၍ မိဘနှစ်ပါး စွန့်ပစ်ထားလျက် သနားမဖက် တရားပျက်၍ များစွာနေ့ရက် နှုတ်ကထွက်လည်း မရှက်မနှမ်း လွန်သောင်း ကျန်း၍ သရမ်းယုတ်မာ ဆိုးဝါးစွာနှင့် ဆိုရာစကား လုံးပိုများလျက် မဟုတ်မလျား မုသားချွတ်ယွင်း သနားကင်းသဖြင့် သတ်ခြင်းသူ့ အသက် သေအရက်နှင့် ခိုးဝှက်ဥစွာ ကျင့်ယုတ်မာ၍ မိစ္ဆာစာရ ကာမတဏှာ ရှံဖယ်ရာကို လွန်စွာလိုက်စား အမိုက်များသဖြင့် တရားမယူ အမှား

ထူက သေမူကာလ လူ့ဌာနမှ ဘဝရှည်ကြာ သွားလေရာမှာ မိမိ
 နေရာ အိမ်ဂေဟာတွင် ခါခါဝင်၍ နေ့စဉ်ရှည်ကြာ ကိုယ်နေရာမှာ
 နေရာတပါး တခြားမလွဲ နေရာမြို့သို့ ခါခါအနံ့နံ့ ခန္ဓာလွဲ၍ ငရဲ
 တိရစ္ဆာန် ပြိတ္တာ အသုရကာယ် တလယ်လယ်နှင့် အပါယ်လေးရွာ
 ကိုယ်နေရာမှာ အရှည်အကြာ နေကြရာတွင် လူ့ရုပ်ခွင်၌ လူဖြစ်ခိုက်က
 ဒုစရိုက်အတန်တန် မှိုက်မှုကံကြောင့် ပြန်ရောက်တလဲလဲ အောက်ငရဲဌာန
 ကျမြဲကျ၍ ခံရမလွဲ မီးလျှံထဲက ကိုယ်လုံးရဲရဲ လောင်မီးစွဲသဖြင့် ကြီး
 စွာဆင်းရဲ လွန်ဝမ်းနဲ့၍ လှိုက်လှဲပူပန် သည်းအူလန်မျှ ညည်းသံ ညည်း
 ဆူဆူညံအောင် ငိုသံမစဲ တသဲသဲနှင့် ငိုပဲ့ဘာဝရ ငိုကြရသည့် ငရဲမြို့မ
 ကိုယ်ဌာနသို့ သေခါကာလ ရောက်ပြန်ကျမှ ကြံရာမရ မီးလျှံဝ၌ ပူပန်
 သောက ဟိုက်မောကြလျက် မီးတောသက်သက် ငရဲဘက်မှ လွဲထွက်
 ရှောင်ခွာ လွတ်ရာကြည့်မရ အခက်ကျသဖြင့် သက်သာမရ စိတ်ငယ်
 လှ၍ မွေးမယ်ကယ်ပ ငိုကာတလျက် ယိုကျမျက်ရေ တတွေတေနှင့်
 ဒုက္ခအသင်္ချေ ကုဋေမြားမြောင် ငရဲဘောင်၌ ပြောင်ပြောင် ညီးညီး
 လောင်သောမီးဖြင့် ဘေးကြီးရော ထံသောခါမှ မသာန့လုံး ကြိမ်မီး
 အုံးသို့ ယူကျုံးမရ ဖြစ်တတ်စွ။

၉။ ရေမြုပ်အဟန် ဖြစ်ချုပ်မြန်သည့် ရုပ်နာမ်နှစ်ဖြာ ကိုယ်ခန္ဓာမှာ
 အိုနာသေရေး များစွာဘေးက ခဏကလေး ကာသာပေး၍ ပူဆွေး
 မသမ်း ဘေးဘျမ်းကင်းကွာ ရှင်လန်းစွာနှင့် ချမ်းသာကြည်လင် ကျန်း
 မာစဉ်က မိခင်မွေးသဖ စိတ်အေးမြအောင် လုပ်ကျွေးကိစ္စ ဟူသမျှမှာ
 ကြည်ဖြူမေတ္တာ စေတနာနှင့် ရိုသေဂါဝရ ဆောင်ရွက်ကြလျက် သက်
 ရှည်သမျှ မိနှင့်ဖကို မမေ့နေ့ည သတိရ၍ ကျီကျီရွရွ ရှိသမျှပင် သက်
 ဝိညာဉ်နှင့် လောကမျက်မြင် မြေအပြင်မှာ သင်္ချေများစွာ သတ္တဝါဟု
 ဖြစ်လာပေါ်လာ မြန်စွာသုတ်သုတ် တဖြုတ်ဖြုတ်နှင့် ရုတ်တရက်ခဏ
 ချုပ်ကြွေကြသည့် အနိစ္စဓမ္မ သင်္ခါရကို မြင်အောင်လှလှ ဆင်ခြင်ကြ၍
 နေ့ညမကြာ မနေသးသည့် ဝေဒနာဆင်းရဲ လာညည်းဆဲ၍ ခန္ဓာကြွစဲ
 သေအလဲ၌ ငရဲစိုက်စိုက် အပါယ်ဆိုက်မည့် ဒုစရိုက်တရားဆိုး အမှားမိုး
 ကို ကြိုးစားလုံ့လ သုတ်သင်ကြ၍ မနုဿမည်သာ ဤလူ့ရွာမှ မကြာ
 ခဏ သေကာလ၌ နတ်ရွာဒေသ မြတ်ဌာနသို့ အေးမြချမ်းသာ လှမ်း
 ဘို့ရာဟု စွဲလမ်းကိုယ်မှာ စဉ်မကွာအောင် သုံးပါးရတနာ ဆင်တန်

ဆာဖြင့် ဝမ်းသာရွှင်ပျ ဆင်ယင်ကြလျက် သီလသတင်း စီးနင်းစရာ ယာဉ်စကြာရှာ ပေးကမ်းလှူဒါ လမ်းရိက္ခာကို သုတ်သင်မြန်စွာ တင်ပြီး ကာမှ ဆောလျင်မကြာ တွင်အောင်သာလျှင် နတ်ရွာလမ်းမ ထွင် ထားကြ။

၁၀။ ယူဇနာတွက်ကိန်း သိန်းပေါင်းရလောက် ဂဏန်းကောက် လျှင် ဆဲ့ခြောက်သောဌာသ် သောင်းရှစ်ရပ်နှင့် သုံးထပ်နိမ့်မြင့် ဆင့်ဆင့် ရောက်ခု အောက်ခံပြုသည့် မြေထုရေထု လေထုနှင့်အမျှ နှိုင်းယှဉ် ဆလည်း မကမောက်ဖူး သာလွန်ကျူး၍ ကျေးဇူးဂုဏ်အင် ဆုံးမထင် သည် မိခင်ဖများ ရှိပါငြားက စွမ်းအားသရွေ့ လုပ်ကျွေးလေ့ကို မမေ့ ဘယ်ခါ ရိုသေစွာနှင့် ဧတနာရှင်လန်း လှူဒါန်းဒါန ပေးဝေငှလျက် သက်ရှည်သမျှ ကိုယ်မှမချွတ် ပြီမကျွတ်အောင် ခါးဝတ်ပမာ မလွတ် မကွာ မြဲစေရာသည့် ငါးဖြာအညီ ပဉ္စသီနှင့် အဋ္ဌဂီမ္မစ စာရိတ္တဟု သိက္ခာဓမ္မ သီလကိုယ်မှာ ပြည့်စုံပါလျှင် လူ့ဘုံနတ်ရွာ မြင့်မြတ်ရာဟု ကောင်းရာဘဝ လားကြရရိုး တရားမျိုးမို့ မြတ်နိုးအပ်စွာ ကိုးစား ရာကို ဝေးစွာပယ်ရှား စွန့်ပစ်ထား၍ စင်စစ်အများ အပါယ်သွားမည့် သတ်လားဖြတ်လား ခိုးဝှက်လားနှင့် သောက်စားသေရည် လိမ်လည် မုသား စသောအားဖြင့် ဘုရားစက်ဆုပ် တရားယုတ်ကို အားထုတ် အားကြိုး လိုက်စားမျိုးကြောင့် ကံဆိုးဆွဲချ ငရဲကျမှ ပရိဒေဝ ငိုကြွေး ကြလျက် ပူဆွေးသောက မအေးရအောင် မီးဘေးဘယ သည်ဒုက္ခက ခဏမစဲ တရံရံနှင့် ထန်သဲသောင်းကျန်း ကြောက်ခမန်းမျှ တလျှမ်း လျှမ်းထ ကျွမ်း၍ကျအောင် ငရဲသောင်၌ တောက်လောင်ရဲရဲ ကိုယ်လုံး စွဲ၍ တဟုန်းသဲသဲ မီးမစဲသည့် မီးပုံမီးခဲ မီးလျှံထဲ၌ ဆင်းရဲအနန္တ ခံကြရရာ မီးဘေးရွာမှ အပဝေးစွာ အေးရာကြံလျက် ပြင်ရံဘက်သို့ ပြေးထွက်ခြင်းငှာ အားထုတ်ပါလည်း မဟာပထဝီ ဤသည့်မြေတည်း ငရဲမြို့ကြီး ထိန်လှိုဦးသည့် နယ်သီးအောက်စပ် မီးတောက်ရပ်၌ စိုးကွပ် နှိမ်နင်း ယမမင်း၏ ကျွန်ရင်းကံတရား စီမံထားသည့် အကြားမလပ် များစွာတပ်က ဝဲယာမလပ် ရှေ့နောက်ညှပ်၍ ပတ်လည်ရံဝိုင်း နေရာ တိုင်းက ဝန်းဝိုင်းငေါက်ငန်း ကြောက်ခမန်းမျှ သောင်းကျန်းခြောက် ခြိမ်း မာန်ဟောက်ဟိန်းသည့် ငရဲထိန်းအများ မသနားတို့က ခပ်သိမ်း ငရဲသား အစိမ်းဝါး၍ စားတော့မည့်ဟန် ကြိမ်းဝါးသံနှင့် ဒါးလှံ

ခက်ရင်း ရဲတင်းပုဆိန် ရန်နှိမ်ချွန်းတောင်း သံချောင်းသံတုတ် သံတင်း
 ပုတ်တို့ဖြင့် ထိုးခုတ်ရိုက်နှက် ပုတ်ခတ်ချက်ကြောင့် ပြေးထွက်ခြင်းငှာ
 မတတ်သာ၍ ကယ်ပါ ယူပါ တစာစာနှင့် ဗျာပါလှိုက်ဆူ ရှိုက်ညည်း
 ည၍ သည်းအူကြောမူ ကြော၍ကျမူ သက်သာမရ ပူလောင်လှ၍ ဒုက္ခ
 ကြီးစွာ မီးတောက်ရှာမှ မီးဘေးအေးရာ သင့်ရောက်ခါမှ လူ့ရှာဌာန
 လူဘဝ၌ လူဖြစ်ခိုက်က တရားမကြိုက် လမ်းမှားလိုက်၍ မိုက်ခွဲမိသမျှ
 မှားလေစွဟု နောင်တ နောက်မှ ဖန်ဖန်ရလျက် ပူပန်သောက အနန္တနှင့်
 ဒုက္ခပြင်းထန် ဆင်းရဲစံဘို့ မီးလျှံအမြဲ လောင်မစဲသည့် ငရဲမြို့ရွာ ကြောက်
 စရာဘဝ ဘုံဌာနသို့ သေခါကာလ မပြန်ရအောင် မသေမီကာလ ရှေး
 မဆွက တရားဓမ္မ သံဝေဂနှင့် သတိထာဝရ ရှိစေကြ။

၁၁။ ကိုးဆယ် ခြောက်ဖြာ ဝေဒနာနှင့် လူ့ပြည်လူ့ရွာ အရှည်
 အကြာ မနေသာသာ၍ သေခါတမလွန် ကိုယ် ဝန်ကိုယ်ထမ်း ကိုယ်
 စခန်းဖြင့် ကိုယ် လမ်းအမှား ကိုယ်သာသွားဟု တရားအလာ ဓမ္မတာ
 ကြောင့် အကြာအရှည် အတည်မဟုတ် သုတ်သုတ်အမြန် လူတို့ဌာနမှ
 ခန္ဓာကြွေစဲ သေအလုံမှာ ခွဲကာလျင်လျား ရွှေ့နောက်အားဖြင့် မမြဲ
 ရောက်ရာ ဖစ်ခွါသွားမည် သားမယားအတွက် ကိုယ် အတွက်နှင့်
 သနားမဖက် သူ့အသက်ကို အသက် မမှတ် ရက်စက်လတ်၍ သတ်ဖြတ်
 မညှာ သတ္တဝါကို ခန္ဓာပျက်ကြွေ သေဆုံးစေလျက် ခိုးဝှက်ယုတ်မာ
 သူ့ဥစ္စာကို တွေ့ရာမရှောင် ရအောင်ကြံစည် လိမ်လည်မှုသား စသော
 အားဖြင့် အကျင့်ပျက်ချော် မသင့်လျော်သည့် မသူတော်တရား အစား
 စားကို မနားအားစိုက် လမ်းမှားလိုက်သည့် ဒုစရိုက်များ စွာ မိုက်တွက်
 တာနှင့် လေးရွာအပါယ် သေကာဝယ်၌ လည်မြဲဓမ္မတာ လည်ကြရာ
 မှာ ကြောက်ဘွယ်မကွာ သွားရာပါသည့် ဆိုးဝါးယုတ်မာ ကံများစွာ
 ကြောင့် သံသရာတလျှောက် ဖြစ်ရာနောက်က ခေါက်ပေါင်းများစွာ
 ငရဲရွာတို့ ခါခါခဏ ကျရောက်ရ၍ မီးတောက်အနန္တ လျှမ်းလျှမ်းထဲမှာ
 လောင်ကျွမ်းခါခါ ခံ၍လာသည့် ကြောက်စရာဘဝ အောက်ဌာနသို့
 ခန္ဓာကြွေကျ သေကာလ၌ ခါခါခဏ မပြန်ရအောင် သတိဆောင်၍
 လူ့ဘောင်လူ့ဘဝ လူ့ဌာနမှာ ယခုအခါ ပွင့်လင်းသာသည့် ရှင်မင်း
 မြတ်စွာ သာသနာနှင့် ကောင်းစွာကြုံကြိုက် ကုသိုလ်ဆိုက်၍ လူ၏ဘုံ၌
 လူဖြစ်ခိုက်က တရားဓမ္မ သတိရ၍ မိဘနှစ်ပါး ရှိပါငြားက ပစ်၍မထား

ချစ်သနားဖြင့် စွမ်းအားသမျှ ထောက်ပံ့ကြ၍ သုံးပါးရတနာ ကိုးကွယ်
 ရာနှင့် မြတ်နိုးအပ်စွာ ဘာဝနာကို ကိုယ်မှာထာဝရ မြဲစေကြလျက်
 အစမထင် ဆုံးမမြင်သည့် ဖြစ်စဉ်များစွာ ငါးခန္ဓာနှင့် ပြန်ခါလှန်ခါ
 ဖန်ခါခါလျှင် သံသရာလမ်းမ ကန္တာရ၌ ဘဝရှည်ကြာ သွားလေရာမှာ
 ခါးဝတ်ဘွက်တာ ဝမ်းတွက်တာနှင့် ရောက်ရာဌာန ဘယ်ဘဝမှ အနည်း
 ငယ်မျှ မပူရအောင် ခံယူသီလ ပဉ္စင်နှင့် ကြည်ဖြူရှင်ပျ လှူဒါန်းကြ၍
 ဒါနရိက္ခာ ခရီးစာကို အပြီးမကွာ ကိုယ်နှင့်ပါအောင် ကြီးစွာလှလှ
 ထုတ်ယူကြ။

၁၂။ ဘုရားမြတ်စွာ ဟောမိန့်မှာသည့် မာတာပိတု ဥပဋ္ဌာန
 မင်္ဂလာအရ မြတ်ဓမ္မကို မပြတ်နေ့ည အောက်မေ့ကြ၍ မိဘ၏ဝန်
 ကောင်းမွန်ကြိုးပမ်း အလွန်ထမ်းလျက် ပေးကမ်းဝေငှ လှူဒါနနှင့် ငါးဝ
 ပဉ္စသီ အဋ္ဌဂီကို ရှင်ကြည်နေ့ည ဆောက်တည်ကြ၍ သီလအဖြာဖြာ
 ကျင့်သိက္ခာနှင့် ခန္ဓာပဉ္စက သင်္ခါရကို အနိစ္စနှင့် ဒုက္ခ အနတ္တာ မှတ်၍
 သာလျှင် ပွားအပ်ခါခါ ဘာဝနာမှာ လူ့ရွာနတ်ရွာ မြင့်မြတ်ရာသို့
 ကပ်ခါလမ်းမှန် ကြိမ်ကြိမ်ဆန်လျက် နိဗ္ဗာန်နန်းထက် ချမ်းသာဘက်သို့
 လှမ်းတက်နိုင်ရိုး ချမ်းသာမျိုးကို မြတ်နိုးသိမ်းပိုက် နှစ်ခြိုက်သောအား
 သိမ်းပိုက်ထားလျက် သုံးပါးရတနာ ဆင်တန်ဆာဖြင့် ကိုယ်တွင် အစဉ်
 ထား ဆင်ယင်ငြားက ရှည်လျားသံသရာ ကျင်လည်ရာမှာ လူ့နတ်ရွာ
 ထံ မြတ်ရာဆန်၍ ဖန်ဖန်ထက်အောက် ကံကောင်း ထောက်သဖြင့်
 ခေါက်ခေါက်ခါခါ ရောက်မြဲသာတည်း လူ့ရွာနတ်ရွာ စုန်ကာဆန်ကာ
 ပြန်ကာလှန်ကာ ကျင်လည်ရာမှာ လူ့ရွာဌာန အလှည့်ကျ၍ ထွန်းပ
 ကိုယ်ရောင် တန်ဆာရောင်နှင့် ဗိမာန်ဘုံဆောင် နေခြည်ရောင်သို့ ရွှေ
 ရောင်ငွေရောင် စိန်ရောင် မြရောင် ဝင်းပြောင်ထိုးယှက် ရိုးရိုးရက်နှင့်
 ပြိုးပြက်ရွန်းဝေ ထက်နတ်ပြည်မှ လူတို့နေရာ လူဖြစ်လှာလည်း မပူ
 မဆာ လွန်ချမ်းသာသဖြင့် ကိုယ်မှာအရှင်း ဆင်းရဲကင်းသဖြင့် လူ့ရွာ
 နယ်တွင်း ဇမ္ဗူကွင်း၌ သတင်းကြေငြာ ပွင့်လင်းဖြာလျက် ရုပ်ဆင်း
 မျက်နှာ ရေတွေ့ကြာသို့ ဘယ်ခါမညှိုး ဘုန်းတန်းတိုး၍ တန်ခိုးဂုဏ်
 သိရ ပြိုးပြိုးထိန်၏ တောင်းဆုမတိမ် ကောင်းမှုရှိန်ကြောင့် စိုးရိမ်သော
 က ကြောင့်ကြဆူဆူ ဗျာပါဟူက လူဖြစ်ရလည်း မြူမျှမထင် ဖြူသန့်
 စင်၏ အပူမယှဉ် ငြိုငြင်မသန်း အပင်ပန်းမျိုး နှမ်းညှိုးဆိုတာ ကိုယ်

မှာတစ ရှာမရမျှ လွန်စွာအေးမြ ချမ်းသာကြ၍ ကာမဘောဂီ လော
ကီရိပ်ငြိမ် နန်းရွှေအိမ်၌ စည်းစိမ်ရော ခြွေရံကာနှင့် ချမ်းသာဆူဆူ
နတ်လူမှစ ခံစံကြသည့် သုခအမျိုးမျိုး ကောင်းကျိုးဖြစ်ရာ ကြောင်းရင်း
ရှာလျှင် သံသရာဘဝ ရှေးကာလက ဒါနသီလ စသည်စုစု မိမိပြုသည့်
ကောင်းမှုခေါ်ဆို ရှေးကုသိုလ်သည် ကိုယ်နှင့်မကွာ ဖြစ်လေရာမှာ မပြတ်
မကွာ ထက်ကြပ်ပါ၍ မြတ်သောချမ်းသာ လိုရာဖုံဖုံ ဣဋ္ဌာရုံနှင့် ပြည့်
စုံဘို့ရာ ကောင်းစွာဖန်ဆင်း ရှေးကံမင်းကို ကောင်းကျိုးဖြစ်ခြင်း ချမ်း
သာခြင်း၏ ကြောင်းရင်းမူလ မှတ်ကြပါ။

၁၃။ ကာမာဝရခေါ်ဆို ကံကုသိုလ်ကြောင့် ထိုထိုလူ့ရှာ လူဖြစ်
လာသည့် ပုဂ္ဂိုလ်သတ္တဝါ များသူငါမှာ သံသရာဘဝ ရှေးကာလက
ပေးကမ်းဝေငှ စွန့်ကြဲကြ၍ ဖြစ်ရာဌာန နောက်ဘဝ၌ လုံးစုံဆန္ဒ နတ်
ဖန်မသို့ အကုန်မကျန်ရ ပြည့်စုံကြအောင် လူ၏ဘဝ လူ့ဌာန၌ လူဖြစ်
ခိုက်က သိမ်းပိုက်သီလ လူဒါနနှင့် ကုသိုလ်ဟူသမျှ အားစိုက်ကြ။

၁၄။ ဘုရားမြတ်စွာ ဟောမိန့်မှာသည့် မာတာပိတု ဥပဋ္ဌာန
မင်္ဂလာအရ မြတ်ဗုဒ္ဓဟု မပြတ်နေ့ည လုပ်ကျွေးကြသည့် မိဘ၏ဝန်
ကောင်းမှုန်ကြီးပမ်း အလွန်ထမ်းလျက် ပေးကမ်းဝေငှ လူဒါနနှင့် ငါးဝ
ယှဉ်မို့ အစဉ်ညီအောင် ပဉ္စသီရိစွ သီလတရား ကိုယ်မှာထား၍ သုံးပါး
ရတနာ မှီတွယ်ရာနှင့် လူ့ရှာနတ်လမ်း မြတ်စခန်းသို့ လှမ်းတက်နိုင်ရိုး
ကောင်းမှုမျိုးကို မြတ်နိုးသိမ်းပိုက် မှုမစိုက်ဘဲ ဒုစရိုက်တရား ကျင့်လိုက်
စား၍ ထိုက်ရာသာနား လမ်းလိုက်မှားက ရှည်လျားသံသာ ကျင်လည်
ရာမှာ လေးရွာပယ်ထဲ ဂတိလွဲ၍ မီးတရှုံရှုံ လောင်မစဲသည့် ငရဲအောက်
စပ် မီးတောက်ရပ်သို့ ခေါက်ခေါက်ထပ်ထပ် ရောက်တတ်ရ၏ ကြောက်
အပ်စရာ ငရဲရွာမှ ဆုတ်ကာတဖန် လာခဲ့ပြန်လည်း ပူပန်ပြင်းစွာ ဆင်း
ရဲရာဟု ပြိတ္တာတို့ဘောင် ကံဆိုးဆောင်၍ ဝမ်းခေါင်ဟင်းလင်း မှုတ်
သိပ်ခြင်းဖြင့် ထမင်းရေစာ ရှည်အကြာပင် ဖေ့ရွာမရ ဆင်းရဲလှ၍ နေ့ည
ပူဆာ မရှုသာအောင် ကြီးစွာသောဝဋ် မြဲစွာစုပ်သည့် ပြိတ္တာငတ်မှတ်
မီးကွင်းညွတ်မှ မလွတ်ရ၍ ကြောင့်ကြများစွာ ဗျာပါအနန္တ ဘေးဘ
ယနှင့် ဆွေးရပူရ မောရပန်းရ ဟိုက်၍ကျအောင် ပြိတ္တာဘောင်၌ ပြောင်
ပြောင်ညီးမျှ ဝမ်းမီးထ၍ သောကမြားမြောင် ရာထောင်လှမ်းမိုး နှမ်းညှိုး

မျက်နှာ ငိုယိုကာနှင့် ဘယ်ခါကာလ ဘယ်ခဏမျှ သက်သာမရ လောင်
 မီးကျသို့ ဒုက္ခအမျိုးမျိုး ဘေးဆိုးဖုံဖုံ ပြိတ္တာဘုံ၌ တွေ့ရုံမတန် အကု
 သိုလ်ကံ မကုန်ပြန်သဖြင့် တိရစ္ဆာန်ဘုံဘဝ ရောက်ကုန်ကြလည်း ဒုက္ခ
 ကြီးစွာ ဘယ်ခါမကင်း ဆင်းရဲခြင်းနှင့် ဆင်မြင်းကျွဲနွား ကြောင်ကျား
 ခွေးဝက် ကြက်ငှက်မှစ သန်းဖျကြမ်းပိုး မှက်ခြင်မျိုးနှင့် ပိုးရွခြေပုန်း စမ
 ဆုံးအောင် အားလုံးစဉ်တိုက် ဖြစ်ထိုက်သမျှ ဖြစ်ကြရ၍ ဘဝတုက်ရေ
 ကုဋေများစွာ ရာထောင်သိန်းသောင်း ရှည်ကြာညောင်အောင် သောင်း
 ပြောင်းသတ္တဝါဇာတ်များစွာနှင့် ခါခါထပ်ထပ် အရပ်ရပ်၌ ချာချာ
 လည်ပတ် ဖြစ်မည်မှတ်လော့ လူ့ရပ်လူ့ရှာ ကြာကြီးကြာမှ တရံတခါ
 ပေါ်ပြန်ပါလည်း ဥစ္စာနည်းပါး ဘေးရန်များ၏ ကျွဲနွား ကျွန်စေ
 ခြွေရှေ့ရံကာ ရပြန်ပါလည်း မြန်စွာလျင်လျား ပျက်စီးများ၏ သား
 သမီးစ ရှိပြန်ကလည်း ရိုင်းပြုယုတ်မာ ဆိုးဝါးစွာ၏ ပေါ်လာသီးသီး
 မိုက်လုံးကြီး၍ သမီးတုက်တာ သားတုက်တာနှင့် ချမ်းသာကင်းပ
 ဆင်းရဲရ၏ ကြောင့်ကြဗျာပါ များပြားစွာနှင့် ပူဆာညှိုးမိုန် ကံဆိုး
 ရှိန်ကြောင့် စိုးရိမ်သောက မီးတောက်ထမျှ ကြီးစွာဒုက္ခ ရောက်ကြ
 ရ၏ အစဘယ်က ရှာမရသည့် များစွာဘဝ ရှေးကာလက မီးဘေး
 ထာဝရ တွေ့ထိကြသဖြင့် ချည့်ရိကျေမှု ဆွေးပြာကျမျှ ပရိဒေဝ ငိုကြွေး
 ကြလျက် သက်ကြေမလှ ခံခဲ့ကြ၏ သန္ဓေအစ ရင်းမူလကြောင့် အရှည်
 ထာဝရ ပူပန်ရ၍ ဒုက္ခဒဏ် မုချမှန်သော အိုဒဏ်နာဒဏ် သေဘေး
 ဒဏ်နှင့် အပါယ်လေးဘန် မီးဘေးရန်ဟု ဖန်ဖန်ဆက်နွယ် ကြောက်မက်
 ဖွယ်နှင့် အမြန်ကိုယ်ဝယ် လွဲတဲလွယ်အောင် ထိလွယ်တွေ့လွယ် ဝင်ခွေ
 လွယ်သည် အန္တရာယ်ဘေးဒဏ် ရန်အဝဝ ရှိသမျှကို မသေမီကာလ
 သတိရ၍ ကာလအခါ မကြာလက်ငင်း လာချက်ခြင်းဟု ကရုဏာ
 အရှင်း သနားကင်းသည့် သေမင်းရာဇာ အတင်းလာ၍ ဆောင်ကာ
 ယူငင် မခေါ်ခင်က အစောတလျင် စောစောထင်၍ ကိုယ့်ရှင်ကိုသာ
 ကိုယ့်ခန္ဓာကိုယ် လွန်သနားက ချစ်ပါကြသဖြင့် ဖြစ်ရာဌာန ချမ်းသာ
 ကြ၍ သံသာဘဝ ဝဋ်ဒုက္ခမှ မြန်စွာခဏ လွယ်လွယ်ကြအောင် ဒါန
 သီလ စသည်များစွာ အားထားရာနှင့် သမထဝိပဿနာ ဘာဝနာကို
 သမ္မာဝါယမ မြတ်လုံ့လဖြင့် ကောင်းစွာနေ့ည အားထုတ်ကြ။

၁၅။ လောကမှန်ကူ သယမ္ဘူအနုတ္တရ မြတ်ဗုဒ္ဓနှင့် ဓမ္မသံဃာ
 ရတနာသုံးစုံ များစွာဂုဏ်နှင့် ကံတရားဥသို စီမံပုံကို ယုံကြည်သဒ္ဓါ

တရားသာတည်း သိက္ခာသီလ သုတကြားနာ ကြိမ်များစွာနှင့် လှဒါ
 ဝေဌ စာဂမ္ပတ်ရာ ပညာအသိ ဟိရိအရှက် အကြောက်ဖက်က သြတ္တပ္ပဟု
 ဓမ္မဓမ္မလျော် တရားပျော်သည့် သူတော်ဥစ္စာ ခုနစ်ဖြာကို လှန်စွာ
 အားကိုး အများကျင့်ရိုး တရားမျိုးမို့ မြတ်နိုးစိတ်၌ အဖိုးထိုက်ဟု
 နှစ်ခြိုက်နေ့ည သိမ်းပိုက်ကြလျက် မိဘနှစ်ဆူ လုပ်ကျွေးသူကို ကြည်ဖြူ
 မေတ္တာ ကရုဏာနှင့် သဒ္ဓါသီလ သုတစသား သူတရားက ငါးပါးခန္ဓာ
 မြန်မကြာခင် လူ့ရပ်ခွင်မှ လျင်စွာကြွချုပ် သေမင်းဖြုတ်၍ ပြုတ်သော
 အခါ လေးရွာအပါယ် မလယ်စေဘဲ ငရဲတံခါး ဆို့ပိတ်ထား၍ ရှည်
 လျားသံသာ ကျင်လည်ရာမှာ အရိပ်ပမာ သွားရာပါ၍ ရောဂါသန့်ရှင်း
 သက်ရှည်ခြင်းနှင့် ခန္ဓာကိုယ်တိုင်း ခြောက်ပစ်ကင်း၍ ရုပ်ဆင်းတင့်တယ်
 သန့်ရှင်းကြယ်၏ အံ့ဖွယ်ခွန်အား လွန်ကြီးမားလျက် တိုးပွားလျင်စွာ
 ဉာဏ်ပညာနှင့် ချမ်းသာသူခ လွန်ပြည့်ဝလျက် ကြောင့်ကြဗျာပါ ပူဆာ
 သောက ရှာမရမျှ ဝေးစွာပလျက် သဗ္ဗဘောဂ ဓနဥစ္စာ ရတနာလည်း
 ရောက်ရာမရှား လွန်ပေါများ၍ ကောင်းစွာကြွယ်ဝ လိုတိုင်းရလျက်
 ဒါနသီလ ရှေးဘဝက ပြုပြုသမျှ ကုသလကြောင့် အေးမြရိပ်ငြိမ် နန်း
 ရွှေအိမ်၌ စည်းစိမ်ကြီးမား ခံစံစား၍ များပြားကျွန်စေ ရံခြေရွှေနှင့်
 ကြက်သရေမျိုး ရက်တိုင်းတိုးသဖြင့် ကျော်ဟိုးသတင်း တန်ခိုးလင်း၍
 ဆင်မြင်းကျဲနှား ယာဉ်ရထားနှင့် များစွာသောလူ မှီရာသူဟု ဇမ္ဗူတောင်
 ကျန်း ဂုဏ်ရောင်လွှမ်း၍ နေဝန်းတမျှ ထွန်းမည်ပ။

၁၆။ ဗုဒ္ဓဓမ္မ၊ တကံသံသာ မြတ်ဆရာနှင့် မာတာပိတ မိနှင့်ဘဟု
 အနန္တငါးတွင် ရေတွက်ဝင်သည့် မိခင် ၁၁ များ အထင်အရှား ရှိပါငြားက
 စွမ်းအားသမျှ လုပ်ကျွေးကြ၍ ဒါနသီလ စသည်များစွာ ကိုးစားရာနှင့်
 ဘာဝနာထူးထူး လိုက်စားဘူးသည့် ကျေးဇူးဂုဏ်အင် အာနိသင်ကြောင့်
 လူ့ခွင်နတ်ရပ် စည်းစိမ်မြတ်ကို ထပ်ထပ်စုန်ဆန်ထက်အောက်ပြန်၍ ကြိမ်
 ဖန်များစွာ ခံပြီးခါမှ ဇာတိဇရာ ဗျာဓိမရဏ စသည်ကင်းဝေး ဘေး
 မဆက်ဆံ အေးရာမှန်သည့် နိဗ္ဗာန်နဂရ အောင်ဌာနသို့ နောင်ခါ
 မကြာရ ရောက်မည်ပ။

မင်္ဂလောဝါဒ ဓမ္မဒေသနာ နိဋ္ဌိတာ။
 (တတိယအကြိမ်) ၅၄

မင်္ဂလောဝါဒဓမ္မဒေသနာ၊ မာတာပိတုဥပဋ္ဌာနာ မင်္ဂလာ
တရားကို အရင်းထား၍ စီရင်အပ်သော ဓမ္မဒေသနာ ဆုံးမစာ
သည်။ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးပြီ။

(နိဂုံး)

မင်္ဂလောဝါဒ ဆုံးမဩဝါ ဤသည့်စာကို ဆရာကောင်း
သမားကောင်း ကြီးများအလား မိကောင်း ဘခင်တို့နှင့်မခြား
နှလုံးထား၍ လိုက်စားလေ့လာ အခါခါအထပ်ထပ် မပြတ်နှုတ်
ဝယ် ရှုတ်ဖတ် သရဇ္ဈာယ်လေ့ ရှိကုန်သော သူတော်ကောင်း
အပေါင်းတို့မှာ ပါဏာတိပါတ အဒိန္နာဒါန် အစရှိသော ဒုစရိုက်
ဒုရာဇီဝ စသော မသူတော်တရားတို့မှ တစတစ ရှောင်ရှား
ကင်းပြတ်၍ သူတော်ကောင်းအစား သူတော်ကောင်းတရားနှင့်
ယောက်ကျားကောင်း မိန်းမကောင်း တဖြည်းဖြည်း ဖြစ်နိုင်ကြ
ဖို့ရာ အကျိုး၊ အလှူအတန်း ပေးကမ်းစွန့်ကြဲမှု ငါးပါးသီလဟု
ဆိုအပ်သော နိစ္စသီလ မြတ်ဓမ္မကို မပြတ်နေ့ည ခံယူဆောက်
တည်မှု စသည်တို့ကို သတိရဖို့ရာ အကျိုး၊ အနိစ္စ ဒုက္ခ အနတ္တဟု
ဆိုအပ်သော လက္ခဏာရေး သုံးပါး ဘာဝနာတရားတို့ကိုလည်း
မပြတ်နေ့ည သတိရဖို့ရာ အကျိုး၊ ဘုရားအစရှိသော ရတနာ
သုံးပါးတို့ကိုလည်း လည်ဝယ်ဆွဲသော ပုလဲပမာ နေ့ရောညဉ့်ပါ
အခါခါအထပ်ထပ်ဆည်းကပ်မြတ်နိုးရှိခိုးပူဇော်မိကြဖို့ရာအကျိုး၊
လေးရွာအပါယ် မလည်စေပဲ ငရဲတံခါး ဆို့ပိတ်ထား၍ နတ်ရွာ
တံခါး ဟင်းလင်းပွင့်ဖို့ရာ အကျိုး၊ ရာဂမီး ဒေါသမီး မောဟ
မီး ဇာတိမီး ဇရာမီး မရဏမီး အစရှိသော တဆယ်တသီး မီး
အပေါင်းတို့၏ ကုန်ခန်းရုပ်သိမ်း ချုပ်ငြိမ်းအေးမြရာ နိဗ္ဗာန်
ချမ်းသာကြီးကိုရကြဖို့ရာအကျိုး ဤသို့ မင်္ဂလောဝါဒ ဆုံးမဩဝါ
ဤသည့်စာကို လေ့လာလိုက်စား အားထုတ်ရကုန်သော သူတို့
မှာ အတိုင်းမသိ အဆုံးမရှိကုန်သော အကျိုးတရားတို့သည်
များစွာဖြစ်ကြကုန်ရာ၏။

မင်္ဂလောဝါဒ ဆုံးမသြဝါ ဤသည့်စာကို ဆရာသမား
 ဖြစ်ကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့က ဟိတေသိတ ကာရညတရား ရှေ့ရှု
 ထားလျက် သင်ကြား ပြသအပ်ကုန်သည် ဖြစ်၍ ဆရာသမား
 လက်အောက်မှ တတ်မြောက်လိမ့်မာ သေချာဂန အဓိပ္ပာယ်နှင့်
 တက္ခရခဲကြ၊ တတ်ခဲကြ၊ သိနားလည်ကြ ကုန်သော သူတို့မှာ
 ဆရာသမား ဖြစ်ကုန်သော သူတို့က ရတနာမျိုး မြတ်ရွှေအိုး
 အဖိုးထိုက် အဖိုးတန်ကြီးကို ပေးလိုက်သလောက် မက ဝမ်း
 မြောက်ခြင်း သောမနဿတရားကို အားကြီး ဖြစ်စေကြကုန်
 ရာသည်။

၉-ဆွမ်းတော် ကပ်လှူရန်

အစိန္တေယျ၊ အစိန္တေယျ၊ အပ္ပမေယျ၊ အပ္ပမေယျ၊ အနန္တဂုဏော-
 ပေတံ၊ မကြံအပ် မကြံစည်နိုင် မနှိုင်းယှဉ်အပ် မနှိုင်းယှဉ်နိုင်သော အတိုင်း
 မသိ အဆုံးမရှိသော ကျေးဇူးတော် ဂုဏ်တော် အပေါင်းတို့နှင့် ပြည့်စုံ
 တော်မူပေသော၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်။
 လောကဇေဋ္ဌံ၊ တလောကလုံးထက် ဂုဏ်အားဖြင့် ကြီးတော်မူပေသော။
 လောကသေဋ္ဌံ၊ တလောကလုံးထက် ဂုဏ်အားဖြင့် မြတ်တော်မူပေသော။
 တိလောကသရဏံ၊ ဗြဟ္မာနတ်လူ သုံးဘုံသတို့၏ ကြည်ဖြူမြတ်နိုး သဒ္ဓါ
 တိုး၍ ကိုးကွယ်ရာအစစ် ဖြစ်တော်မူပေသော။ သုခဒါယကံ၊ ကိုယ်တော်
 မြတ်သို့ ဆည်းကပ်တုပ်ဝပ် ညွတ်လာကုန်သော သတ္တဝါများ အပေါင်း
 တို့အား ဆင်းရဲကို ပယ်ဖျောက်၍ လူနတ်နိဗ္ဗာန် သုံးတန်မည်မှတ်
 ချမ်းသာမြတ်ကို ဆတ်ဆတ်ကေန အမှန်ပေးသနားတော် မူနိုင်ပေသော။
 ပူဇာရဟံ၊ သီလသမာ ပညာအပုံ ဂုဏ်အဆူဆူ ရှိတော်မူ၍ လူနတ်
 ဗြဟ္မာ သတ္တဝါများ အပေါင်းတို့၏ ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်
 ပေသော၊ ဓရမာနံ၊ သက်တော်ထင်ရှားရှိသော။ ဘဝံ၊ သုံးဘုံသ ထီး
 အရှင်ဘုရားကြီးကို။ ဥဒ္ဓိဿ၊ အာရုံဇောကပ် စိတ်ရည်မှတ်၍။ ပဋိမာ-
 ရူပကဿ၊ ကိုယ်စားတော် အစား ရုပ်တုတော် ဆင်းတုတော်မြတ်အား။
 ဝဏ္ဏဂန္ဓရသ သမ္ပန္နံ၊ အဆင်း အနံ့ အရသာနှင့်ပြည့်စုံသော။ မဟာရဟံ၊
 မြတ်သောသူကို ပူဇော်ခြင်းငှါ ထိုက်တန်သော။ သဗျဉ္ဇနံ၊ ချိုချဉ်ရသာ
 ပြင်ဆင်ကာလျှင် အဖြာဖြာအနဲနဲ စားမဲဟင်းလျာနှင့်တကွသော၊ ဣပံ

ပိဏ္ဏပါတံ၊ ဤဆွမ်းတော်မြတ်ကို။ ဒေမ၊ သဒ္ဓါရှင်လန်း လူဒါန်းပူဇော်
 ပါကုန်၏ မြတ်စွာဘုရား။ ဘဂဝါ၊ ဘုန်းတော်ခြောက်ပါးနှင့် ပြည့်စုံ
 တော်မူပေသော။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်။
 အဘိယာစာမ၊ သုံးလူ့ရှင်မင်း ခြေတော်ရင်း၌ ဝပ်စင်းခယ ဦးနှိုမ်ချ
 လျက် တုပ်ကွဲရိုကျိုး လက်စုံမိုး၍ ရှိခိုးဝန္ဒနာ ပြုပြီးခါမှ စေတနာရှင်
 လန်း ကပ်လူဒါန်းသည့် ဆွမ်းအာဟာရ ဤဒါနကြောင့် ဘဝသံသရာ
 ဆက်များစွာ၌ လူ့ရှာနတ်ပြည် သန္ဓေဇာတိ ခါခါငြိ၍ အဓိပတိ ကြီးဘိ
 ရိပ်ငြိမ် နန်းရွှေအိမ်၌ စည်းစိမ်ရော ခြေရံကာနှင့် ချမ်းသာအနန္တ ခံစား
 ရလည်း ဆံမျှမချစ် မဂ်ဉာဏ်ဖြစ်သဖြင့် မရစ်တဏှာ စွန့်ပစ်ခွါ၍ ဖြစ်လာ
 ပေါ်လာ လျင်စွာအဆက်ဆက် ဘင်နှိပ်စက်သဖြင့် ဖြစ်ပျက်ဖန်ခါ
 မြန်လှစွာသော ခန္ဓာမီးတောက် ချုပ်ပျောက်ငြိမ်းရာ ရုပ်သိမ်းခါ၌
 လေးဖြာယောနိ ဆိုက်ကာမိသည့် ဇာတိညွတ်ကွင်း ကျွတ်လွတ်ရှင်း၍
 ဆင်းရဲပြိုကာ ထိုအရာမှာ အိုနာသေရေး ပူဆွေးမညှပ် ဘေးမစပ်၍
 အေးရုပ်ဌာနံ မြတ်ရာမှန်သည့် နိဗ္ဗာန်မည်သာ ပြည်ဇေယျာဟု ရှည်ကြာ
 မပျက် ခေမာဘက်၌ သံသရာစက် ဝဋ်မှထွက်၍ ငြိမ်သက်ခိုင်မာ
 တည်နိုင်ရာဟု ချမ်းသာအမတ တုမရသည့် ပရမတ္ထ မြတ်သူခကို
 တောင့်တမျှော်ကိုး ကောင်းကျိုးစီးပွား ရသိငြား၍ ရှိခိုးအသနား
 ခံသောအားဖြင့် လျှောက်ထား တောင်းပန်ပါကုန်၏ မြတ်စွာဘုရား။
 တုဝံ၊ သုံးလူ့သခင် ရှင်ပင်ထွတ်ထား မြတ်ဘုရားသည်။ ဒါနိ၊ ယခု။
 အမေဟိ၊ ကျွန်ုပ်တို့သည်။ ပူဇိတံ၊ ဝမ်းမြောက် ဝမ်းသာ စေတနာနှင့်
 သဒ္ဓါရှင်လန်း လူဒါန်းပူဇော်အပ်သော။ ဣမံ ပိဏ္ဏပါတံ၊ သန့်ရှင်း
 စင်ကြယ် လွန်တင့်တယ်အောင် ခဲဘွယ်ဘောဇဉ် ကောင်းစွာပြင်၍
 ဆင်ကွဲအပုံ ချိုချဉ်စုံနှင့် အဖုံဖုံ အနဲနဲ စမဲဟင်းလျှာ အဖြာဖြာမှ ရသာ
 လေးနက် ပေါ်ထွက်ပျံ့မြိုင် ရနံ့လှိုင်၍ မွှေးကြိုင်လှစွာ နတ်သုဒ္ဓါသို့
 သြဇာနှစ်ဆီ အညီပြည့်လှမ်း ဤသည့်ဆွမ်းကို။ ပဋိဂ္ဂဟေတု၊ အလှူခံ
 တော်မူ၍။ အမေ၊ အကျွန်ုပ်တို့ကို၊ အနုကမ္မာယ၊ အစဉ် သနားတော်
 မူလုသဖြင့်။ ပရိဘုဉ္ဇတု၊ ဘုန်းပေးသုံးဆောင်တော်မူပါ မြတ်စွာဘုရား။

ဆွမ်းတော်ကပ် ပြီး၏။

၁၀-ဆုတောင်းအမျှဝေရန်

ဣမိနာ ပုညကမ္မေန၊ ဤသို့ ယခု ကောင်းစွာပြုသည့် ကုသိုလ်ပုည
ဒါနစေတနာ သဒ္ဓါကြည်ဖြူ ဆွမ်းအလှူကြောင့်။ ယာဝ နိဗ္ဗာနဂမနံ၊
နိဗ္ဗာန်ထုတ်ချောက် ရောက်သည့်တိုင်အောင်။ ဘဝါဘဝေသု၊ ဘဝ
ကြီးငယ် အသွယ်သွယ်တို့၌။ သံသရန္တော၊ ကျင်လည်ရသည်ရှိသော်။
စတုအပါယာဒီဟိ၊ လေးပါး အပါယ် သုံးသွယ်သောကပ် ရပ်ပြစ်ရှစ်
တန် ဆယ်ပါးဒဏ်နှင့် ရန်သူငါးရပ် ရှောင်ရှားအပ်သော ဥပဒ္ဒဝေါအရ
သောဋ္ဌဿမှတ်ရိုး ဆဲ ခြောက်မျိုးနှင့် ဘေးဆိုးအပြား နှစ်ဆဲ ငါးပြင်
လူတိုင်အန္တရာယ် ရှောင်ကြဉ်ဖွယ်ဟု သုံးဆယ် နှစ်ဖြာ ကံကြမ္မာနှင့်
ရန်ကာအပုံ စိုင်း၍အံ့သည့် အနိဋ္ဌာရုံမီးပေါင်း ဆင်းရဲကြောင်း စသည်
တို့မှ။ မုဉ္ဇိတော ဖြစ်ရာဌာန ဘဝဟူသရွေ့ မတော့မထိ မငြိမစွပ် အကုန်
လွတ်၍။ ဒီဃာယုကာဒီဟိ၊ အသက်ရှည်ကြာ ဖြစ်လေရာမှာ ရောဂါ
ကင်းပ အဆင်းလှ၍ ဘောဂရုတနာ များဥစ္စာနှင့် ချမ်းသာသူခ ကုသလ
ကြောင့် တုမရရိပ်ငြိမ် နန်းရွှေအိမ်၌ စည်းစိမ်များစွာ ခံစားရာနှင့် ပညာ
ခွန်အား လွန်ကြီးမား၍ များပြားကျွန်စေ ရံခြေရွှေနှင့် ကြက်သရေ
အမျိုးမျိုး ရက်တိုင်းတိုးလျက် တန်ခိုးအဆင့်ဆင့် ဘုန်းတန်းပွင့်၍ ကြီး
မြင့်တေဇာ နေလေရာမှာ ကြေညာသတင်း ဂုဏ်ရောင်လင်းလျက် ရှင်မင်း
ဒေသနာ ရင်းအညာမို့ မကင်းဘယ်ခါ ကိုယ်မှာသတ် မြဲစွာရှိ၍ ကတိ
သစ္စာ မှန်ကန်စွာနှင့် သမ္မာဆန္ဒ မြတ်လုံ့လဟု ဝီရိယကြီးကျယ် အံ့ခြီး
ဖွယ်နှင့် ကိုယ်ဝယ်ပြုဘူး သူ့ကျေးဇူးကို အထူးသိတတ် ကောင်းစွာ
ဆပ်၍ ဆည်းကပ်အပ်စွာ မြတ်ဆရာနှင့် မာတာပိတ မိဘစသား ကြီးသူ
များ၌ ခစားတုပ်ကွ နှိမ့်ချဝပ်စင်း ညွတ်ပြတ်လျင်း၍ စိုးမင်းမသွေ
လွန်ရှိသေလျက် ဝေနေယျာများ သူတပါးတို့ အားထားကိုယ်ဝယ်
မှီတယ်ကြရာပြုသောခါ၌ ပမာလူ့ ဘောင် ကုသိုလ်ပြောင်သဖြင့် ပုံဆောင်
ယှဉ်မှီး သစ်ပင်ကြီးတမျှ ဖြစ်ပါရလည်း မာန်မာနကင်း သည်းခံခြင်းနှင့်
ဆင်းရဲဒုက္ခ ခံနေရသော ဒုက္ခိတ သတ္တဝါ မြင်သောခါ၌ ကရုဏာတရား
အသနားကိုယ်တိုင်း ဖြစ်စေလျှင်း၍ မုန်းခြင်းသဘော ဒေါသလောင်ပူ
တပါးသူ၌ မဖြူစိတ်ညစ် မဖြစ်စေရာ ချစ်မေတ္တာနှင့် ဥစ္စာဘဏ္ဍာ
ခြွေရံကာကို ဥပေက္ခာပြု လျစ်လျူရှုလျက် သုခိတသတ္တဝါ ဝေနေယျာ
လူသား သူတပါးတို့ ကောင်းစားကြွယ်ဝ များစေနှင့် ဘောဂရိပ်ငြိမ်

စည်းစိမ်ဥစ္စာ သူ့ချမ်းသာကို မြင်ကာကြားကာ တော့ရှိကား၌ ဝမ်းသာ
သောမန သဘောကျလျက် ရှင်ပျနှစ်လို ကုသိုလ်စိတ်အစု ဖြစ်စေမှုမှာ
မုဒိတာဟု သိသာထင်ရှား သင်ပြထားသည့် လေးပါးဗြဟ္မစိုရ် တရား
ကိုလည်း ဖြိုးဖြိုးများစွာ မိုးလို့ရှာလျက် မြတ်နိုးအပ်စွာ ကိုယ်၌ှာလည်း
သုံးဖြာသရဏကို မြဲစွာခြံ၍ လုံးစုံသီလ အဋ္ဌင်နှင့် ဒါနမက္ခာ ဘာဝနာ
မလွတ် မချွတ်ဘယ်ခါ ကိုးကွယ်ရာဟု ဆယ်ဖြာအညီ ပါရမီထု ကုသိုလ်
စုကို ဖြည့်မှုဖန်ဖန် စိတ်အားသန်လျက် နိဗ္ဗာန်ရောက်ကြောင်း နှလုံး
ကောင်းဖြင့် ပျော့ပျောင်းသဘော အပြောမတို နာလိုသူအား ချိုစကား
နှင့် တရားဓမ္မ လွန်ပြည့်ဝလျက် အေးမြကြည်သာ ဖြစ်ရာဘဝ စိတ်
ကောင်းရ၍ ပါပညစ်ကျ မကောင်းမှုကို မပြုဝံ့ပဲ လောင်မီးခဲသို့ အမြဲ
စိတ်၌ စွဲယူပိုက်သဖြင့် ဒုစရိုက်ဆယ်ဖြာ ကျင့်ယုတ်မာနှင့် ရှောင်ခွါမချစ်
စွန့်ပစ်ပယ်ထား ဝေးစွာရှားလျက် ဆယ်ပါးသုစိုက် ဂရုစိုက်၍
သိမ်းပိုက်နေည ကိုယ်၌ရ၍ ဓမ္မဓမ္မလျော် တရားပျော်သည့် မြတ်သူ
တော်ထုံး ဖြူနှလုံးဖြင့် ကျင့်သုံးဘို့ရာ ဟောမိန့်ဖြာသည့် မင်္ဂလာအပေါင်း
တရားကောင်း စသည်တို့နှင့်။ သမ္ပန္နော၊ ပြည့်စုံသည်။ ဟုတော့၊ ဖြစ်၍။
အနာဂတေ၊ နောင်သောအခါ၌။ ဗုဇ္ဈမာနာနံ၊ သစ္စာလေးဆင့် ငုံ့အာ
ရင့်၍ ပွင့်တော်မူလတ္တံ့ ကုန်သော၊ ဗုဒ္ဓါနံ၊ ဘုရားအရှင်တို့၏။ ကာလေ၊
လက်ထက်တော်၌။ မနုဿလောကေ၊ လူ့ပြည်လူ့ရွာ၌။ အဗေ၊ ကြယ်
ဝသော။ မဟဒ္ဒနေ၊ ဥစ္စာများသော။ သဗ္ဗသက္ကတေ၊ သူခပ်သိမ်းတို့သည်
အရိုအသေ အလေးအမြတ်ပြုအပ်သော။ အတိသုဒ္ဓေ၊ ဆယ်ဖြာဒုစရိုက်
အမှိုက်မနှယ် အလွန်စင်ကြယ်သော။ သဒ္ဓမ္မမာမကေ၊ သဒ္ဓါ သီလ သုတ
စာဂ ပညာတည့်ဘိ ဟိရိဩတ္တပ္ပံ ပေါင်းတုံလတ်သော် သူတော်တရား
ခုနစ်ပါးဟု မှတ်သားအပ်ရာ ရခဲစွာသည့် ရတနာနှစ် ဥစ္စာစစ်ကို နှစ်လို
မြတ်နိုးတတ်သော။ ပုရိသုတ္တမော၊ ယောက်ကျားထူး ယောက်ကျား
မြတ်သည်။ ဟုတော့န၊ ဖြစ်ရ၍။ ဗုဒ္ဓသေဋ္ဌဿ၊ ဘုရားမြတ်၏။ ဓမ္မ-
ဒေသနံ၊ ဟောဖော်ပြသ ဆုံးမဩဝါ တရားတော်ဒေသနာကို။ ကေ-
သဝနမတ္တေန၊ တကြိမ်တခါမျှ ကြားနာရသဖြင့် ခီဏာသဝေ၊ ဧဟိ
ဘိက္ခု ခေါ်တော်မူလျှင် မှောင်မြူဝိဇ္ဇာ ကင်းစင်ကွာလျက် တေဒဂ်တင်
ထား ဂုဏ်ထင်ရှားသော ထွတ်ဖျားအရိယာ ရဟန္တာမြတ်သည်။ ဟုတော့န၊
ဖြစ်ရ၍။ ဓုဝံ၊ ဘယ်ကပ်ဘယ်ခါ ဘယ်ကမ္ဘာမှ သင်္ခါရမီး ပျက်စီးခြင်း
မရှိ ပကတိအရှည် အမြဲတည်သော။ ရမ္မံ၊ ဘုရားပစ္စေကဗုဒ္ဓါ အရိယာဟု

ကိလေသာမြို့မျှင် ဖြူသန့်စင်သည့် သခင်အပေါင်း အရှင်ကောင်းတို့
 ကိန်းအောင်းမွေလျော် စံပျော်ရာဖြစ်သော။ နိဗ္ဗာနပုရံ၊ ရာဂ ဒေါသ
 မောဟပိတ်ကာ အဝိဇ္ဇာနှင့် မိစ္ဆာအနန္တ မာရ်မာနမှ စသည် ရာထောင်
 ကိုယ်၌မြှောင်၍ တောက်လောင်ညီးညီး ကိုယ်တွင်းမီးကို သီးသီးယှဉ်
 လာ စဉ်ကာအဆက်ဆက် လေးသွယ်မဂ်ဖြင့် ပယ်ဖျက်သတ်ဖြတ် ကင်း
 ပြတ်ချုပ်ငြိမ်း ရုပ်သိမ်းလှန်ချ မကျန်ရ၍ ကြောင့်ကြများစွာ ဗျာပါရဟု
 ဘယ်အဆူမျှ မပြုငြိမ် စိုးရိမ်မနှော သောကကင်းဝေး ပူဆူးငြိုငြင်
 အမျှင်မသန်း အပင်ပန်းမျိုး စိုးစဉ်းမနှယ် နှမ်းညှိုးကွယ်၍ ဘယ်သည့်
 ဒေါမန ဘယ်ဒုက္ခမှ မုချဆတ်ဆတ် မကပ်မဝင် မပပ်ယှဉ်၍ စင်ကြယ်ရာ
 နဂရ အောင်ဌာန၌ သင်္ခတအဆက်ဆက် ဖြစ်ပျက်လောင်ဆူ တရားဟူက
 မြို့မျှတည်းသာ မပြုလာပဲ ပျက်ခွါစဲ၍ ဆင်းရဲတစ် မရှိအလျင်း ဇာတိ
 ကင်းသဖြင့် အိုခြင်းကင်းကွာ နာခြင်းကင်းဝေး သေဘေးမဆံ ရောမွန်
 သည့် နိဗ္ဗာန်နန်းရပ် ရှေ့ပြည်မြတ်သို့။ ခိပ္ပံ၊ လျင်မြန်ဆောစွာ။ ပပေ့မိ၊
 ရောက်ရပါလို့၏ မြတ်စွာဘုရား။

အမေဟိ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်။ ကတဿ၊ ပြုစုပွားများ အားထုတ်
 အပ်သော။ ဣမဿ ပုညကမ္မဿ၊ ကာမာဝစရခေါ်ဆို ဤကုသိုလ်၏။
 ဘာဂံ၊ အဖို့ကို။ မာတာပိတု အာစရိယာဒီနံ၊ မြင့်မိုရ်တောင်ဦး မက
 ကျူးအောင် ကျေးဇူးအနန္တ ကြီးပေလှသည့် မိဘနှစ်ပြာ မြတ်ဆရာနှင့်
 တိုးဘွားမှစ ရှိသမျှလူ လူဗိုလ်ခပ်သိမ်းတို့အား။ သမံဒဒါမ၊ အမျှပေး
 ဝေပါကုန်၏။ သဗ္ဗေသံ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ ဒေဝတာနဉ္စ၊ ကိုယ်တွင်
 စောင့်ကြပ် ကိုယ်စောင့်နတ်နှင့် အိမ်နတ်မကွာ ရွာနတ်မကြွင်း ရှင်မင်း
 မြတ်စွာ သာသနာစောင့်ကြပ် ကျောင်းစောင့်နတ်နှင့် တောရပ်တောင်ခြေ
 စောင့်နေတမျိုး ဘုမ္မစိုးနှင့် ရုက္ခစိုး အာကာသစိုး တန်ခိုးကြီးမား
 သိကြား ဗြဟ္မာ များစွာကုန်သော နတ်တကာ အပေါင်းတို့အားလည်း။
 သမံဒဒါမ၊ အမျှပေးဝေပါကုန်၏။ ဓမ္မရာဇနံ၊ သတ္တဝါအများ ရင်ဝယ်
 သားသို့ သနားကြင်နာ ကရုဏာပွား မေတ္တာထား၍ တရားသဖြင့်
 စောင့်ရှောက်လေ့ ရှိကုန်သော မင်းကောင်း မင်းမြတ် တို့အား လည်း
 ကောင်း။ ယမရာဇာနံ၊ ငရဲသနင်း ယမမင်းတို့အား လည်းကောင်း။
 သဗ္ဗေသံ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ ပေတာနဉ္စ၊ ထမင်းတလုံး ရေတပေါက်မျှ
 မသောက်မစားရသည် ဖြစ်၍ နေ့ညအမြဲ အလွန်ဆင်းရဲ၍ နေကြရကုန်
 သော အဟိတ် ပြိတ္တာတို့အား လည်းကောင်း၊ သမံ ဒဒါမ၊ အမျှပေး

ဝေပါကုန်၏။ ကေတိံ သဘူမီသု၊ သုံးဆဲ့ တဘုံတို့၌။ အဝစရန္တာနံ၊
 ကျင်လည်မျောပါး ဆုံလည်နှားသို့ ပြေးသွားမရပ် ချာချာပတ်လျက်
 အထပ်ထပ် ဖြစ်ပေါ်၍ နေကြကုန်သော။ သတ္တာနံ၊ ပုပ္ဖုရ ရှိသမျှကုန်
 သော ဝေနေယျကြာ သတ္တဝါများ အပေါင်းတို့အား။ သမံ ဒဒါမ၊
 အမျှပေးဝေပါကုန်၏။ အမေဟိ၊ အကျွန်ုပ်တို့နှင့်၊ သမံ၊ ထပ်တူထပ်မျှ။
 ပုညဘာဂံ၊ ယခုပြုအပ် ကောင်းမှုမြတ်၏ အဘို့ကို။ လဘန္တု၊ ရကြပါ
 လေစေကုန်သတည်း။ လဘမာနာ၊ ရကြကုန်သည် ဖြစ်၍။ အနုဘဝန္တု၊
 ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ အစဉ်ခံစား စံစားကြပါလေစေကုန်သတည်း။

ဆုတောင်းအမျှဝေ ပြီး၏။

ဆုးတောင်း အကျဉ်း တမျိုး

ဒါနိ၊ ယခု၊ အမေဟိ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်။ ဥပစိတဿ၊ စိတ်စေတနာ
 သဒ္ဓါကြည်နှူး ဇောအထူးဖြင့် ဆည်းပူးပွားများ အားထုတ်အပ်သော။
 ဣမဿ ပုညကမ္မဿ၊ ဤကောင်းမှု ဤကုသိုလ်ကံ၏။ အာနုဘာဝေန၊
 အစွမ်းရှိန်စော် အာနုဘော်ကြောင့်။ ယာဝ နိဗ္ဗာနဂမနံ၊ နိဗ္ဗာန်ထုတ်
 ချောက် ရောက်သည်တိုင်အောင်။ ဘဝါဘဝေသု၊ ဘဝကြီးငယ် အသွယ်
 သွယ်တို့၌။ သံသရန္တော၊ ကျင်လည်ရသည်ရှိသော်။ အပါယာဒိဒုက္ခေဟိ၊
 လေးပါးအပါယ် သုံးသွယ်သောကပ် ရပ်ပြစ်ရှစ်တန် ရန်သူငါးပါး
 စသောအားဖြင့် များစွာကုန်သော ဥပဒိဘေးဒဏ် ရန်မာန်အသွယ်သွယ်
 အန္တရာယ်အပေါင်း မကောင်းသော အနိဋ္ဌာရုံဆိုး ဆင်းရဲမျိုးတို့မှ။
 မုဉ္ဇိတာ။ ဖြစ်ရာဌာန ဘဝဟူသရွေ့ မတွေ့မထိ မငြိမစုပ် အကုန်လုတ်၍။
 ပတ္တိတေဟိ၊ အလို့ရှိအပ် တောင့်တအပ်ကုန်သော။ မာနိတေဟိ။ မြတ်နိုး
 အပ်ကုန်သော။ ဣဋ္ဌာရမ္မဏေဟိစ၊ ဘဝသံသရာ ကျင်လည်ရာမှာ ရောဂါ
 သန့်ရှင်း သက်ရှည်ခြင်းနှင့် ခန္ဓာကိုယ်တိုင်း ခြောက်ပစ်ကင်း၍ ရုပ်ဆင်း
 တင့်တယ် ကစွည်းနှယ်သို့ အံ့ဘွယ်ခွန်အား လွန်ကြီးမား၍ တိုးပွားလျင်
 စွာ ဉာဏ်ပညာနှင့် ချမ်းသာသူခ လွန်စွာရ၍ ပူဆာသောက ဝေးစွာ
 ပလျက် သဗ္ဗဘောဂ ခနုဥစ္စာ ရတနာလည်း များစွာကြွယ်ဝ ဇောတိကသို့
 ကာမဘောဂီ လောကီရိပ်ငြိမ် နန်းရွှေအိမ်နှင့် စည်းစိမ်ခမ်းနား လွန်
 ကြီးမား၍ တရားမကွာ ဖြစ်လေရာမှာ စေတနာရွှင်လန်း ပေးကမ်းလှဒါ
 ကျင့်သိက္ခာနှင့် ကြေညာသတင်း ဂုဏ်ရောင်လင်း၍ ဆင်မြင်းကျဲနှား
 ယာဉ်ရထားနှင့် များပြာကျန်စေ ရံခြွေရွှေနှင့် ကျက်သရေမျိုး ရက်

တိုင်းတိုးလျက် တန်ခိုးကြီးမြင့် ဘုန်းတန်းပွင့်၍ တင့်တယ်ခြင်း ငံပယ်
 ခြင်း ရဲရင့်ခြင်း တည်ကြည်ခြင်း အစရှိကုန်သော လောကီဂုဏ်ပေါင်း
 ကောင်းကျိုးချမ်းသာ မင်္ဂလာအဖုံဖုံ ထူးထူးရှိတို့နှင့်။ သမ္ပန္နာ၊ ပြည့်စုံကြ
 ကုန်သည်။ ဟုတူနာ၊ ဖြစ်ရ၍။ သဗ္ဗဒေဝေနုဿသမ္ပတ္တိံ၊ လူ့ရပ်နတ်
 ရွာ မြင့်မြတ်ရာသို့ လူးလာကူးခပ် ထပ်ထပ်ဖန်ဖန် ပြန်လှန်ခေါက်တုံ
 ရောက်လတ်ကုန်၍ အလုံးစုံသော လူမင်းတို့၏ စည်းစိမ်ချမ်းသာ နတ်မင်း
 တို့၏ စည်းစိမ်ချမ်းသာတို့ကို။ အနုဘဝိတူနာ၊ အစဉ်ခံဘေးရန်ကုန်သည်
 ဖြစ်၍။ အနာဂတေ၊ နောင်သောအခါ၌။ ဗုဇ္ဈမာနဿ၊ သစ္စာလေးဆင့်
 ငိုကာရင့်၍ ပွင့်တော်မူလတ္တံ့သော။ ဗုဒ္ဓဿ၊ အရိမေတ္တေယျ မြတ်စွာ
 ဘုရားသခင်၏။ ကာလေ၊ လက်ထက်တော်၌။ မနုဿလောကေ၊ မနုဿ
 မည်သာ လူတို့ရွာ၌။ အဇော၊ ကြွယ်ဝသော၊ မဟဒ္ဒနေ၊ ဥစ္စာများသော။
 သဗ္ဗသက္ကတေ၊ သူခပ်သိမ်းတို့သည် အရိအသေ အလေးအမြတ် ပြုအပ်
 သော။ သဒ္ဓမ္မမာမကေ၊ သူတော်ကောင်းတရားကို မြတ်နိုးအပ်သော။
 ဥစ္စာကုလေ၊ မြင့်မြတ်သော အမျိုး၌။ သဒ္ဓသမ္ပန္နော၊ သဒ္ဓါတရားနှင့်
 ပြည့်စုံသော။ ပုရိသုတ္တမော၊ ယောက်ကျားထူး ယောက်ကျားမြတ်သည်။
 ဟုတူနာ၊ ဖြစ်ရ၍။ တဿ ဗုဒ္ဓဿ၊ ထိုအရိမေတ္တေယျ မြတ်စွာဘုရား
 သခင်၏။ ဓမ္မဒေသနံ၊ ဟောဖော်ပြသ ဆုံးမဩဝါ တရားတော်
 ဒေသနာကို။ ဧကသဝနေန၊ တကြိမ် တခါမျှကြားနာရသဖြင့်။ ဝိသိဋ္ဌ-
 ဓမ္မဟိ၊ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါ ခြောက်ဖြာသော အတိညာဉ် ရှစ်
 အင်္ဂသော သမာပတ်တရားထူး တရားမြတ်တို့နှင့်။ သမ္ပန္နော၊ ပြည့်စုံ
 သော။ ခိဏာသဝေ၊ ရဟန္တာသည်။ ဟုတူနာ၊ ဖြစ်ရ၍။ ဓုဝံ၊ ဘယ်
 ကပ်ဘယ်ခါ ဘယ်ကမ္ဘာမှ သင်္ခါရဓိး ပျက်စီးခြင်းမရှိ ပကတိ အရှည်
 အမြဲတည်သော။ ရမ္မံ၊ ဘုရားပစ္စေကဗုဒ္ဓါ ရဟန္တာဟု အပိုဟု အပေါင်း
 အရှင်ကောင်းတို့၏ ကိန်းအောင်းမွေ့လျော် စံပျော်ရာဖြစ် သော။ နိဗ္ဗာန-
 ပုရံ၊ ဤသို့ ယခု ကောင်းစွာပြုသည့် ကေ ဝိမုတ္တသယျ မြတ်ပုညကြောင့်
 ဘဝသံသရာ ဆက်များစွာ၌ လူ့ရွာနတ်ပြည် သဏ္ဍဇာတိ ခါခါငြိ၍
 အပေတိ ကြီးဘိရိပ်ငြိမ် နန်းရွှေအိမ်၌ စည်းစိမ်အနန္တ စံစံရလည်း ဆံပျ
 မချစ် မဂ်ဉာဏ်ဖြစ်သဖြင့် မရစ်တဏှာ စွန့်ပစ်ခွါ၍ ခြိမ်လှုပ်ပေါ်လှာ
 လျင်စွာအဆက်ဆက် ဘင်နှိပ်စက်သဖြင့် ဖြစ်ပျက်ဖန်ခါ မြန်လှစွာသော
 ခန္ဓာမီးတောက် ချုပ်ပျောက်ငြိမ်းရာ ရုပ်သိမ်းခါ၌ ပလဲအံ့ပေးပေး နိ
 ဆက်ခါမိသည့် ဇာတိညွတ်ကွင်း ကျွတ်လွတ်ရှင်း၍ ဆင်းရဲပိုရာ ယိုအခါ

(တတိယအကြိမ်) ၅၅

မှာ အိုနာသေရေး ပူဆွေးမညှပ် ဘေးမစပ်သည့် အေးရာဌာနံ မြတ်ရာ မှန်သည့် နိဗ္ဗာန်ကြဋ္ဌန်း ရှေ့ပြည်နန်းသို့။ ခိပုံ၊ လျင်မြန်စွာ။ ပါပုဏေ ယျာမ၊ ရောက်ရပါလို့ကုန်၏ အရှင်ဘုရား။

ဆုတောင်းအကျဉ်းတမျိုး ပြီး၏။

အမျှဝေရန်မှာ ပြီးခဲ့သော အမျှဝေကို ကျက်မှတ်၍ အမျှ ဝေကြပါလေကုန်၊ ရေညှိသောအခါ ဆွမ်းနေရာမှာ “ဣမံ ဥဒကံ” ဖန်ဆွဲသောအခါ “ဣမံ ပုဗ္ဗ” စသည်ဖြင့် ထည့်သွင်း၍ ရှုတ်ဆိုကြ လေကုန်။

ကမ္မဋ္ဌာန် သင်္ကေတ

၁။ ပုဂ္ဂိုလ်သတ္တဝါ သညာအစဉ် မှတ်တင်ပြုလုပ် ခေါ်သမုတ်သည့် ရုပ်နာမ်နှစ်ပါး ခန္ဓာအစု ငါမှတ်ပြုသည့် ယခုနှင့်ရ နှင့်ဘဝသည် အရှည် မဟုတ် မြန်စွာချုပ်၍ ရေမြှုပ်အဟန် တံလှုပ်မသွေ ပျက်တတ်ချေ၏ သေမင်္ဂလသေနေ အပူတော့၍ ရှေ့သို့နက်ဖန် လှဲဖယ်ရန်ကို ဗီဆန်အတင်း ဘယ်သို့ငြင်းလည်း သေမင်္ဂလကွင်းညွတ် နှစ်မလွတ်သည့် မချွတ်မြန်စွာ မကြောမိရေး နှင်သေဘေးကို တေး၍ကြောက်ရမည်။

၂။ ကာမတောဂီ လောကီရိပ်ငြိမ် လှူစည်းစိမ်ဟု အိမ်ထောင် ခမ်းနား ကျွန်ကျွေးနှင့် ဝတ်စားအတည် လယ်ယာမိုးမြေ ရွှေငွေ ရတနာ နှင်ဖေ့ရှာသည့် ထွေထွေရာရာ နှင့်ဥစ္စာကို တွယ်တာအစဉ် တဏှာဝင်၍ ခင်မင်တရစ်ရစ် နှင်ကချစ်လည်း မကြာလှစွာ ပယ်ခွါ ပင်၍ ဝိက်ညင်ညှိုးမိန် ကံဆိုးရှိန်ကြောင့် သေဘေးအချိန် သေရေးကြိမ် သဖြင့် နှင့်အိမ်ဒဂဟာ နှင့်နေရာမှာ ထွေထွေရာရာ နှင့်ဥစ္စာနှင့် နှင်ရှည် အကြာ မနေသာ၍ သေခါကာလ သေခါအ၌ ဥစ္စာမန မက်လောဘ ကြောင့် သောကလောင်မီး ပြောင်ပြောင်ညှိုးမျှ ကြီးစွာသောဘေး အိမ်ရေးကြောင့် မအေးရင်ပူ ဘဝင်ဆူ၍ သည်းအူကျမူ ကြွေ၍ကျမူ ဒုက္ခပြင်းစွာ ဆင်းရဲရာဟု လေးရွာပါယ်ထဲ ဂတိလွဲ၍ ပြိတ္တာအနဲနဲ ဖြစ်စမြဲပြင် မီးတရှဲရှဲ လောင်မစဲသည့် ငရဲအောက်စပ် မီးတောက်ရပ်၌ ထပ်ထပ်ဖန်ဖန် ထက်အောက်လှန်၍ သံပူရည်လှိမ့် ရိုးခြင်စိမ့်မျှ ဒလိမ့် ခေါက်ချိုး ငရဲအိုး တောက်ထိုးနှင်ကျမည်။

၃။ လောကသုံးခွင် ဘုံအပြင်ဝယ် ဖြစ်လာပျက်ရ မမြဲကြသည့်

အနိစ္စဓမ္မ သင်္ခါရဟု ခန္ဓာစုကို ဖန်ဖန်စေ့့ ဉာဏ်ဖြင့်ရှု၍ ယခုနှင့်ရ နှင့်ဘဝဟု အနိစ္စကော် မုချမှန်သော ရုပ်နာမ်နှစ်ဖြာ နှင့်ခန္ဓာလည်း သင်္ခါရအစု ပါဝင်မှုကြောင့် လူ့ရုပ်ဌာနေ လူတို့ပြေ၍ အရှည်အကြာ မနေသာအောင် အိုနာသေရေး များစွာဘေးက မနှေးမြန်စွာ နှင့်ခန္ဓာ ကို ပြင်းစွာညှိုးညှိုး လောင်သောမီးဟု နှင့်သတိကြီး ဝင်လာစီးလိမ့် နှင့်သမီးနှင့် နှင့်သားနှင့်မယား နှင့်ပျော်လားပါးလား ဘအုံးအုံး စား လား သောက်လား တရုန်းရုန်း ရီလားဟားလား ဟပြုံးပြုံးနှင့် အဝိဇ္ဇာ တုံး မိုက်မှောင်ဖုံး၍ အားလုံးရွှေ့နေဘက် အဆုံးရောက်ခါ မြန်စွာခဏ မမြဲကြ၍ ယမ်းပုံမီးကျ ရှာမရသို့ အပြီးသက်ကာလ ဖျက်စီးကြသည့် အနိစ္စတရား နောက်ဖယ်ထား၍ နှင့်မနေနှင့် နေ့ညဉ့်မကြာ ကံဆိုးလာ၍ မြန်စွာလျင်လျား နှင့်ပျက်ပြားလျက် သားမယားချစ်ရွှေ နှင့်ချစ်ဆွေ နှင့် မသေမကျေ အရှေ့ထာဝရ မပေါင်းရ မျှမျှ လွှဲသိမ့်မည်။

၄။ ရာဇအာဏာ မင်းမိန့်လာသို့ လမာသလွင်း နေ့ခြင်းညခြင်း သေမင်းတံက မြန်စွာခဏ လက်မှတ်လျှောက် ယောယောဂါ နာရီပြေးနှေး ငယ်သေးနုသေး မရွေးအချိန် သေဘေးကြိမ်၍ နှင့်ဆိမ်ခန်းဝါ နှင့်နေ ရာမှ မြန်စွာမနှေး ထွက်ခွါရေး တွေး၍ သိရမည်။

၅။ ကုသိုလ်သေးသိမ် ကံမွေးမြို့၍ ဝီရိန်အသက် ဖျက်ရွှေ့အကြေ ရက်မရှောင် အခြေမဟုတ် သရေနပ်၍ စက်ဆုပ်ဖွယ်ရာ နှင့်ခန္ဓာသည် မြန်စွာပုပ်ဟောင် ဖူးရောင်အက်ကဲ့ ပြည်၍နှင့် လူငယ်မဖွယ် ဖွဲ့လယ်မတင့် အိမ်နှင့်မရာ ရွာနှင့်မတန် နှင့်ဖောက်ပြန်၍ ပြန်ရန်ထုတ်ယူ သူပုပ်ဟူ၍ လူမဆက်ဆံ နှင့်ရုပ်နံ၍ သုသာန်တူးကျင်း သူကောင်တွင်း နှင့် ဆင်းရဲ လိမ့်အုံးမည်။

၆။ နှင့်ကာမဂုဏ် နှင့်အာရုံနှင့် ခုံမင်ပျော်ပိုက် ခိတ်လိုလိုက်၍ ဒုစရိုက်သီးသီး မိုက်မှောင်ကြီး၍ ရိုးတီးထူးတား ကုသိုလ်များကို လေး စားမမှု လောဘထူ၍ ကြည်ဖြူရှင်လန်း ပေးကမ်းဝေ့ စွန့်ကြဲချသည့် ဒါနမရှိ သတိမရ သီလကင်းကွာ ဘာဝနာဓမ္မ ဝေးစွာပလျက် ဗုဒ္ဓဓမ္မ တကွသံသာ ရတနာသုံးပါး အားထားကိုယ်မှာ ကိုးစားရာကို ခါခါ ဖူးမြင် ရှိဦးတင်၍ နေ့စဉ်မှန်စွာ သဒ္ဓါဆုတ်ဆုတ် နှင့်မညွတ်လျှင် မချွတ် မလဲ ဝဋ်ဆင်းရဲ၍ တွေ့မြဲဓမ္မတာ မတိမ်းသာသည့် အိုနာသေရေး များစွာ

ဘေးမှ ဝေးအောင်ပြောင်းနယ် ပုန်းအောင်းကွယ်လည်း ဘယ်သည်
 ခါမှ မလွတ်ပု၍ ကာလမကြာ နင့်ခန္ဓာသို့ မြန်စွာမခန်း ကုသိုလ်မှေး၍
 အိုဘေးနာဘေး သေဘေးကြောက်ဖွယ် ဆောက်ခါဝယ်၌ ကိုးကွယ်မရ
 မိမယ်ဘလျက် နေ့ညကိုယ်တွင် လျင်လျင်ဆောဆော သေငယ်စောနှင့်
 မော၍တန်ဟိုက် ရောဂါထိုက်မှ သတိရ၍ ဒါနာသီလ စသည်စုစု မိမိ
 ပြုသည် ကောင်းမှုခေါ်ဆို ဘယ်ကုသိုလ်မှ ဘဝတပါ အားထားစရာ
 စဉ်းစားပါလည်း ကိုယ်မှတစ်စ ရှာမရ၍ ယိုကျမျက်ရေ တထွေထွေနှင့်
 သေခါကာလ သေဏေ၌ ကိလေသာဝင်္ဂ မိသည့်ညွတ်မှ မကျတ်မပြတ်
 မလွတ်လပ်၍ လူ့ရုပ်နတ်ရွာ ရံခါခဏ နင်နားရလည်း အစဉ်ထာဝရ
 ကာလရှည်ကြာ ဖြစ်ရာဌာန ရွှေပြန်ရ၍ ဖြစ်နေကျမှာ ဖြစ်ရသောခါ
 သက်သာမရ ဆင်းရဲလှ၍ သောကလောင်ဆူ မီးအတူလျှင် အပူအဆွေး
 မအေးဘယ်ခါ ဘေးများစွာနှင့် လေးရွာအပါယ် ကိုယ်အိမ်နယ်သို့
 လဲလှယ်ဖန်ဖန် လျင်မြန်ထုတ်ချောက် အခေါက်ခေါက် အထပ်ထပ်
 ပြန်ရောက်တတ်၍ မြေကြီးအောက်စပ် မီးတောက်ရပ်၌ မီးတလျှပ်လျှပ်
 ရံပတ်ကိုယ်မှာ လောင်ကျွမ်းရာမို့ ကြောက်အပ်စရာ ငရဲရွာနှင့် ချမ်းသာ
 မြူမျှ ရှာမရအောင် ပူပန်သောက ဆင်းရဲရသည့် ဘဝဆိုးဝါး လမ်း
 အမှားဟု ဘေးဘျမ်းစုနှင့် သုစရိုက်ဆယ်ဖြာ အလိမ္မာတရား နင်ပယ်
 ရှား၍ ဆယ်ပါးဒုစရိုက် အမှိုက်တရား နင်လိုက်စားက နင်သတ်ထား
 နင်လမ်းမှား နင်သွားရလိမ့်အံ့မည်။

၇။ ကိုယ်ပကိုယ်တွင်း ရှင်သေမင်းက မီးကွင်းအမြောက် ကိုးဆယ်
 ခြောက်နှင့် ပင်ပေါက်မြန်စွာ နင့်ခန္ဓာကို ပြင်းထန်လှစွာ ကြောက်ဖွယ်
 ရာလျှင် မီးတောက်ပမာ ကျဆောက်လာသော ရောဂါထန်ပြင်း သင့်ကိုယ်
 တွင်း၌ သေမင်းလက်နက် ထိပါးချက်ကြောင့် အသက်ဝိညာဉ် မပျောက်
 ခင်က မြင်မြင်သမျှ သင်္ခါရမို့ သုံးဝရတနာ ဆည်းကပ်ခါနှင့် ငါးဖြာပဉ္စသီ
 အဋ္ဌဂီကို ရှင်ကြည်နှစ်ခြိုက် ကိုယ်ဝယ်ပိုက်လျက် အမြိုက်နိဗ္ဗူ စိတ်က
 ယူ၍ အနိစ္စနှင့် ဒုက္ခအနတ္တာ ဘာဝနာကို သဒ္ဓါရှင်လန်း နင်ကြိုးပမ်းမှ
 မင်္ဂလမ်းနှင့်ပွင့်မည်။

ကမ္မဋ္ဌာန်းလင်္ကာ ပြီး၏။

ရတနာ့ရောင်ခြည်

ဂုဏ်တော်ဖွင့်

**ပြိဿာ သနာ ရေးဦးစီးဌာန
 စာကြည့်တိုက်
 ကမ္ဘာအေး၊ ရန်ကုန်**

